

ספר אֲשֶׁר בַּנֶּחֱל

חלק א

שיינע הערליכע בריוו געשריבן דורך

כבוד קדושת מֶרֶן מוהרֶא"ש זצוק"ל

די בריוו זענען פול מיט עצות און התחזקות ווי אזוי יעדער
איד און אויסנאם קען זוכה זיין מצליח צו זיין אויף דער וועלט,
נישט קיין חילוק אין וועלכע מצב ער געפונט זיך.

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבי'ן, אדונו מורינו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד מורינו הגאון הקדוש

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

געפלאקטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים, וכתובים,

און מאמרים פון די הייליגע חז"ל, פון די גמרא

און מדרשים און זוהר הקדוש.

ארויסגעגעבן בעוהש"ת צו די צווייטע יומא דהילולא

פון כבוד קדושת מֶרֶן מוהרֶא"ש זצוק"ל

י"ז שבט תשע"ז לפ"ק

דורך חסידי בֶּרֶסְלָב - נוא יארק יצ"ו

צו באקומען די און אנדערע ספרים און קונטריסים:

היכל הקודש וויליאמסבורג

Heichal Hakodesh
Williamsburg
27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
1-718-384-1652

היכל הקודש קרית ברסלב

ליבערטי
Heichal Hakodesh
Kiryas Breslev
181 Huschke Road
Liberty NY 12747

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
1-845-243-0563

היכל הקודש קרית יואל

Heichal Hakodesh
Kiryas Joel
8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
1-845-467-5299

היכל הקודש מאנסי

Heichal Hakodesh
Monsey
32 Dolson Road
Monsey NY 10952
1-347-733-7551

היכל הקודש בארא פארק

Heichal Hakodesh
Boro Park
1011 41 Street
Brooklyn NY 11219
1-718-384-1652

Visit Our Web Site:

www.BreslevCenter.com

צו הערן די הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א רופט:

חיוזק פאר די

אידישע שטוב

212-444-9169

קול

ברסלב

212-444-9191

חיוזק יומי

צו באקומען די חיוזק יומי

טעלעפאון מעסידזשינג

347-630-2876

אימעיל

chizikyomi@gmail.com

גרפיקה עיצוב ועימוד: א.י.ש. אשדוד 27127-05276

דולה ומשקה מתורת רבו

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות הרה"ג
מוה"ר יואל ראטה שליט"א
ראש ישיבת תפארת התורה
ברסלב
יהי רצון שיזכה
לכל הברכות הכתובות בתורה,
מתוך בריות גופא ונהורא מעליא
שפע קודש בבני חיי ומזוני,
אריכות ימים ושנים
ונחת דקדושה מכל יוצאי חלציו
אמן כן יהי רצון

ישלם ה' פעלך

יוחק לעד בספרן של צדיקים,

הספר הקדוש הזה נדפס

לזכות האברך החשוב

רבי יואל בן חיה עלקא הכהן

נרו יאיר

שפעל ועשה

למען צאת הספר הזה לאור עולם

יהא רעוא מן שמיא

שיזכה להאיר את כל העולם כולו

באורו הבהיר של רביז"ל

בלי שום מניעות

א ווארט פון די ארויסגעבער

מיר קענען נישט גענוג דאנקען און לויבן דעם אייבערשטן, וואס ער האט אונז געשיקט דעם הייליגן גרויסן צדיק, דער הייליגער רבי, רבי נחמן מברסלב זכותו יגן עלינו, צו באלייכטן אונזערע אויגן מיט זיינע הייליגע ספרים און עצות. וואס מיט זיי קען יעדער איד אן אויסנאם, פונעם קלענסטן ביז'ן גרעסטן, זוכה זיין צו ווערן נאנט צום אייבערשטן, און צוקומען צו די מערסטע וואס מען קען נאר צוקומען אויף דער וועלט.

דער הייליגער רבי זאגט (חי מוהר"ו סימן שנ"ח): "מיט יעדע תורה אדער שמועס וואס איז זאג, קען מען ווערן אן אמת'ער ערליכער איד און א גרויסער צדיק, אזוי ווי איז ווייס וואס עס מיינט אן ערליכער איד", ווייל יעדע תורה און שיחה פון הייליגן רבי'ן קען צוגיין קומען סיי פאר א גרויסער צדיק וואס ער קען פון דעם ארויסנעמען א וועג ווי אזוי צו דינען אייבערשטן אויף זיין מדרגה; און עס קען אויך צוגיין קומען פאר'ן נידריגסטן מענטש, עס וועט אים אויך ווייזן א וועג אין זיין מצב, ווי אזוי ארויסצוגיין פון אלעם שלעכטס, און ווערן אן אמת'ער ערליכער איד און א גרויסער צדיק.

דער הייליגער רבי האט קלאר געזאגט (שיחות הר"ו סימן ר"ט) אז די אלע תורות און שמועסן וואס ער האט געזאגט, זענען נישט געזאגט געווארן נאר פאר זיין דור, נאר אויך פאר די שפעטערדיגע דורות. און דערפאר האט דער רבי זייער געוואלט אז מען זאל ווייטער איבערגעבן די אלע תורות און עצות אויך פאר די קינדער און אייניקלעך

א ווארט פון די ארויסגעבער

עד סוף פל הדורות. איינמאל האט דער רבי געזאגט (שם) מיט א געוואלדיגע ברען דעם פסוק (דברים ד, ט) "והודעתם לבניד ולבני בניד" - "איינערע קינדער זאלט איר מוידע זיין וואס דא האט זיך געטאן!"

נאך די הסתלקות פון הייליגן רבי'ן, האט זיין פאליטער תלמוד רבי נתן זכותו יגן עלינו, זיך ווייטער מוסר נפש געווען אריינצוברענגן אין די וועלט די הייליגע לימודים פון רבי'ן, ער פלעגט ארומפארן און רעדן מיט מענטשן און מחדש זיין חידושי תורה, אלעס נאר געבויעט אויפן הייליגן רבי'נס תורות, וואס פון דעם איז געווארן זיינע הייליגע ספרים "ליקוטי הלכות", און ער האט אריינגעברענגט אין זיינע תלמידים אז זיי זאלן אויך ווייטער אויסלערנען פאר אנדערע אידן די לימודים פון רבי'ן, דאס איז געווען זיין עיקר ציל אין לעבן; זיין מיה און פלאג איז נישט געווען אומזיסט, ברוך ה', נאר דורך אים איז געבליבן די לימודים פון רבי'ן און עס ווערט ווייטער צושפרייט אין די גאנצע וועלט.

אינעם היינטיגן דור, האבן מיר זוכה געווען צו א ספעציעלע מתנה פונעם אייבערשטן, דאס איז כבוד קדושת מרן מוהרא"ש זצוקלה"ה, וואס האט זיך מוסר נפש זיין גאנץ לעבן אריינצוברענגען דעם הייליגן רבי'נס לימודים אין די גאנצע וועלט, מיט זיינע הייליגע ספרים און קונטרסים וואס זענען מחי' און מחזק הונדערטער טויזענטער אידן איבער אלע עקן וועלט. די ספרים זענען געשריבן מיט א געוואלדיגע חכמה און שכל, זיך אראפצולאזן צו יעדן מענטש, אין וועלכע מצב ער זאל נאר זיין, און אים אויך אויפהייבן, אים מחי' און מחזק זיין, אז ער קען נאך אויך צוקומען צום אייבערשטן, אריינברענגען אין יעדן מענטש א שמחת החיים, א געשמאק אין לעבן, מען זאל וויסן ווי אזוי אדורך צו גיין דעם לעבן אויף דער וועלט מיט געשמאק, צו לעבן מיט'ן אייבערשטן, און מקיים זיין זיינע מצוות מיט פרייד.

ווען עס האט זיך דערנענטערט דער יום טוב חנוכה אין יאר תשכ"ד לפ"ק האבן אנגעהויבן צו קומען צו מוהרא"ש בחורים און אינגעלייט

צו נעמען חיזוק, זיי האבן אנגעהויבן שרייבן בריוו פאר מוהרא"ש. אין די בריוו האבן זיי זיך אויסגעגאסן זייער הארץ אלעס וואס גייט אויף זיי אריבער, און זיי האבן געבעטן פון מוהרא"ש אז ער זאל זיי צוריק שרייבן בריוו מיט חיזוק און עצות, און אזוי וועלן זיי נישט דארפן אריבערקומען צו מוהרא"ש אינדערהיים און דאס וועט זיין גרינגער פאר זיי.

פון דעמאלט, ערב חנוכה שנת תשכ"ד, האט מוהרא"ש אנגעהויבן שרייבן זיינע הייליגע ספרים, קודם די בריוו פון חיזוק וואס זענען געדרוקט אין דעם הייליג ספר "אשר בנחל", און דערנאך נאך פילע ספרים אויף אלע ענינים. במשך די יארן זענען געדרוקט געווארן איבער זיבעציג טויזנט בריוו פון מוהרא"ש, די בריוו זענען מחיה און מחזק טויזנטער אידן און דערנענטערט זיי צום אייבערשטן.

כ"א פסלו אין יאר תש"ע לפ"ק, האט מוהרא"ש אנגעהויבן שרייבן בריוו אויף אידיש. מוהרא"ש האט געזאגט אז אזוי ווי ער זעט אז עס זענען דא פילע היימישע אידן וועלכע ליינען בעסער אידיש ווי לשון הקודש, דאס רעדט מער צו זייער הארץ, דעריבער האט ער זייט דעמאלט אנגעהויבן שרייבן בריוו אויף אידיש, און פון דעם האבן מיר זוכה געווען צו די געוואלדיגע בריוו אין אידיש, פון וואס יעדער איינער אן אויסנאם קען זיך מחי' זיין דערמיט.

כאטש וואס מוהרא"ש האט געשריבן און געדרוקט טויזנטער קונטרסים און ספרים, פון דעסט וועגן האט מוהרא"ש געהייסן שרייבן אויף זיין מצבה "בעל המחבר ספרי שו"ת אשר בנחל", די בריוו פון דעם ספר הקדוש "אשר בנחל" האבן צוריק געברענגט פילע טויזנטער אידן צום אייבערשטן און צו די תורה.

מוהרא"ש פלעגט זאגן אז כדי צו קענען פארשטיין אין דעם ספר "אשר בנחל" דארף א מענטש זיין גוט צעפראכן. ווייל ווען א מענטש

האלט זיך גרויס וועט ער גארנישט פארשטיין וואס מען וויל דא, ער וועט נאר זען פשוטע זאכן, אויב אבער א מענטש גייט אריבער שוועריקייטן אין לעבן, ער מוטשעט זיך מיט צרות, ער מוטשעט זיך צו זיין אן ערליכער איד, דאן וועט ער טרעפן זיין האפענונג אין דעם הייליגן ספר, די בריוו וועלן אים שטארקן און מחזק זיין און ווייזן דעם וועג ווי אזוי מצליח צו זיין אין לעבן, ווי אזוי צו האבן גרויס הצלחה ברוחניות ובגשמיות.

עס איז אונז א גרויסע פרייד, אז מיר זענען זוכה מיטן אייבערשטן'ס הילף ארויסצוגעבן דעם הייליגן ספר "אשר בנחל" אין אידיש, די אלע בריוו וואס מוהרא"ש האט געשריבן אויף אידיש. מיר האבן אריינגעלייגט פילע פוחות צו מגיה זיין און שיינ מסדר זיין אלע בריוו אויף א הערליכע פארמאט, אז ס'זאל זיין א געשמאק צו לערנען דעם הייליג ספר.

אין דעם הייליג ספר וועט איר געפינען א רייכע אוצר פון בריוו געבויעט אויף די הייליגע למודים פון רבי'ן, מיט'ן ציל עס אריין צו ברענגען אין אונז אז מיר זאלן זיך קענען באנוצן דערמיט אינעם טאג טעגליכן סדר היום; אין סיי וועלכע מצב מיר געפונען זיך נאר, זאלן מיר וויסן ווי אזוי זיך אומצוגיין לויט די הייליגע עצות פון רבי'ן.

מוהרא"ש שרייבט אז ער איז נישט געקומען מחדש זיין עפעס נייע זאכן, ער האט נאר גענומען דעם הייליגן רבינ'ס ספרים און למודים און עס אראפגעברענגט פאר יעדן מענטש אז יעדער זאל זיך קענען באנוצן דערמיט אז עס זאל אים העלפן אין זיין פראקטישע לעבן.

עס איז וויכטיג צו באמערקן אז כאטש וואס מוהרא"ש האט געשריבן די בריוו פאר פריוואטע מענטשן, יעדע בריוו איז געשריבן לויט די פראגע וואס יענער האט אנגעפרעגט, און מוהרא"ש האט יעדן געענטפערט לויט ווי דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט, ער

האט צוזאמגענומען די עצות פון הייליגן רבינ'ס ספרים לויט די ספעציפישע געברויך פון יענעם מענטש; איז דאס אבער נישט נאר געשריבן געווארן נאר צו יענעם מענטש פרינציפאל, נאר עס איז געשריבן געווארן אויף אזא וועג אז יעדער איד וואס געפונט זיך אין אן ענליכן מצב זאל קענען טרעפן זיין עצה און הילף ווי אזוי זיך אן עצה צו געבן אין זיין לעבן.

אין די צענדליגע טויזנטער בריוו וואס מוהרא"ש האט געשריבן, קען יעדער איד טרעפן זיין ישועה אין לעבן, ער קען טרעפן דעם וועג וואס איז ממש צוגעפאסט פאר אים, ווי אזוי ער קען אויך מצליח זיין אין לעבן ברוחניות און בגשמיות.

דער אייבערשטער זאל העלפן, אז דער ספר זאל טון די ריכטיגע פעולה, און צוריק ברענגן אלע אידן צום אייבערשטן, אז יעדער זאל וויסן, אז עס איז נישטא אויף דער וועלט קיין שום עצה, נאר צוריק צו קומען צום אייבערשטן, און אים דערציילן אויף די אייגענע שפראך אלע פראבלעמען וואס מען האט, און נאר אזוי וועט מען ארויסגיין פון אלע סארט צרות און פראבלעמען, און זיין נאנט צום אייבערשטן, ביז מיר וועלן שוין בקרוב גיין קעגן משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

א

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר וישב כ"א פסליו ה'תש"ע

שלום וברכה אל כל תלמידי "חסידי ברסלב היכל הקודש" וכל אלו שקוראים את עצמם תלמידי "היכל הקודש" הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

אזוי ווי ס'איז נתרבה געווארן די תלמידים פן ירבו, מוז איך איינמאל פאר אלעמאל קלאר שטעלן מיין נקודה וואס איך האב מקבל געווען במשך די יארן פון אונזער הייליגן רבי'ן זי"ע.

איך וויל אייך זאגן, מה דאך יעצט וואס איך לעב נאך, זאגט מען נאך אין מיין נאמען וואס מען וויל וכו', ווער ווייסט וואס מ'וועט זאגן אין מיין נאמען נאכדעם וואס איך וועל אוועק גיין פון דער וועלט בדרך כל הארץ וכו'? - א מענטש דארף וויסן דאס מען בלייבט נישט לעבן אייביג, און דער הייליגער רבי זי"ע האט אונז אויסגעלערנט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נד), אז מען דארף האבן זפרון בעלמא דאתי, זיך דערמאנען אז ס'איז דא נאך א וועלט און מען וועט מוזן איבערלאזן די וועלט. איבערדעם האב איך זיך מנישט געווען איינמאל פאר אלעמאל, אפשרייבן מיין נקודה וואס איך האב מקבל געווען פון אונזער הייליגן רבי'ן זי"ע, כדי מען זאל נישט פארדרייען מיינע ווערטער.

געלויבט דעם בורא כל העולמים וואס איך ווייס שוין פון אונזער הייליגן רבי'ן זי"ע היינט צו טאג

כ"א בִּסְלִיו תש"ע פִּינָה און פּופֿציג יֵאָר. אײַךְ בײַן גִּישׁט
מִקּוּרָב גֶּעוואָרן דורך קײן שום מַענטש, געלויבט דעם בורא
בֶּל עוֹלָמִים. מיר האט קײנער גישט אײַנגערעדט וואס
בֶּרֶסֶלֶב איז וואו בֶּרֶסֶלֶב איז וכו' וכו'. אײַךְ האב געטראפֿן
א קליין ספר מיט'ן נאמען "משיבת נפש", און דאס האט
מיר אריינגעגעבן חיות, און פארענטפערט אלע קשיות וואס
אײַךְ האב געהאט. דהיינו ווען אײַךְ בײַן געווען א יונג קינד,
פֿלעגט מײן טאטע זי"ע מיר קויפֿן מַעֲשֵׂה בִּיבְלֵיָהּ פון
צדיקים, און אײַךְ פֿלעג דאס אסאך לײנען, די גרויסקײט
פון אלע צדיקים תלמידי הבעל שם טוב הקדוש זי"ע און
תלמידי המגיד זי"ע.

אלץ יונג קינד לײנענדיג די מעשיות, האב אײַךְ געהאט
צוויי קשיות וואס האט מײַךְ לאנגע יארן - פון די
אכט יאר ביז די פופֿצן - זייער געארט: א) ווי קומט דאס
אז דער בורא בֶּל עוֹלָמִים האט אויסגעקליבן נאר די צדיקים?
ב) וואס הייסט זיי זענען ארויף אויפֿן הימל - אזוי ווי עס
ווערט געברענגט אין סיפורי צדיקים, אז צדיקים פֿלעגן
שפאצירן אין הימל אזוי ווי מען שפאצירט דא אויף די
וועלט? ווען אײַךְ האב געטראפֿן דעם ספר "משיבת נפש"
איז מיר אלעס פארענטפערט געווארן: א) יעדער איד קען
זיין א צדיק אויב ער זאל נאר וועלן. ב) אז א מענטש
רעדט זיך אויס דאס הארץ פארן בורא בֶּל עוֹלָמִים אויף
פֿראסט אידיש ימים ושנים, קען ער זוכה זיין אז דער מַח
וועט אים ווערן אזוי ריין, ביז ער וועט זיין דבוק אין בורא

כל עולמים און שפאצירן מיט שמות ויחודים אין אלע
עולמות וכו' וכו'. האב איך שוין געהאט תירוצים אויף
מיינע קשיות.

געלויבט דעם בורא כל עולמים אז איך האב נישט
געקענט קיין איין מענטש וואס האט זיך גערופן
ברסלבער חסיד, און ממילא האט ער מיר נישט געקענט
פארדרייען דעם רבינ'ס וועגן. און איך דאנק ביי דעם
היינטיגן טאג שוין פינף און פופציג יאר אז איך האב נישט
געקענט קיינעם נישט. ווייל איך זע היינט וויאזוי מען
פארדרייט דעם רבינ'ס וועגן, און יעדער איינער זאגט זיין
מיינונג ווי אזוי ער וויל וכו'. ביי מיר איז געווען א מתנה
פון הימל ווי איך זע היינט, אז ווען איך בין מקורב געווארן
האב איך נישט געהאט נאר דעם רבינ'ס ספרים. צום
ביישפיל, ווען איך האב גענומען אין מיינע הענט דעם
שבחי הר"ן און איך האב געזען דעם רבינ'ס הנהגה וויאזוי
ער האט זיך געפירט, האב איך אפגעמאכט ביי מיר אז
איך מוז זיך אזוי פירן. יקוב הדין את ה'הר! עס איז ביי
מיר נישט געווען קיין שום ספק וספק ספיקא אז אזוי
דארף מען זיך פירן.

דעם ענין פון התבודדות - רעדן צום בורא כל עולמים
- האב איך גלייך אנגענומען אן קיין שום חכמות,
כאטש איך בין געווען זייער יונג א פופצן יעריגן אינגל.
נאר לערנענדיג מער און מער אין די ספרים "שיחות הר"ן"

מיט "חיי מוהר"ן, וואס דאס איז דעם הייליגן רבינ'ס שיחות, האב איך גלייך פארשטאנען אז דער רבי איז געווען אקעגן פאסטן, אז מען זאל נישט נעמען אויף זיך קיין שום עקסטרע תעניתים און סיגופים וכו' וכו'. ווי דער הייליגער רבי זי"ע האט אליין געזאגט סוף ימיו, "ווען איך זאל וויסן אין דער יוגענט וואס מען קען זוכה זיין דורך התבודדות - שיחה בינו לבין קונו, ווי איך ווייס היינט, וואלט איך זיך נישט געפייניגט מיין גוף מיט אזוי פיל תעניתים און סיגופים וכו'", דאס האב איך אנגענומען גלייך, און ממילא האט מען מיר נישט געקענט פארפירן מיט קיין שום "וויילדע עבודות", נאר איך האב זיך מוסר נפש געווען פשוט במשמעו מקנים זיין יעדע שיחה.

איך האב נישט גערוט ביז איך האב געמוזט מקנים זיין יעדע שיחה פשוט במשמעו, הן פון שיחות הר"ן, הן פון חיי מוהר"ן, אזוי ווייט אז ס'איז געווען איין שיחה וואס ס'איז מיר אנגעקומען די שווערסטע, ווי דער הייליגער רבי זי"ע האט דאס פארציילט, אז ער האט אין א זומער טאג געדאווענט וותיקין, און גלייך נאכדעם ארויס געגאנגען אין פֿעלד, און ביז שפעט ביינאכט האט ער זיך מתבודד געווען. די שיחה האב איך נאכגעמאכט איין מאל, במשך פערצן שעה נאכאנאנד האבן התבודדות, נאך אלץ יונג אינגל, דאס איז מיר געווען די שווערסטע צו באווייזן, אבער איך האב עס געמוזט נאכמאכן. דאס איז געווען די איינציגסטע שיחה וואס איז מיר זייער זייער אנגעקומען (עין שיחות

ה'ר"ן סימן קפ"ה), אָבער נאכדעם האב איך פארשטאנען אז דאס איז נאר אן איינמאליגע זאך, דער עיקר וואס האט מיך איבער גענומען גלייך ביים אנפאנג התקרבות איז געווען, די שיחה וואס דער הייליגער רבי זי"ע האט געגעבן א הנהגה פאר עטליכע פון אונזערע לייט - און צווישן זיי דעם הייליגן רבי נתן זי"ע - זיי זאלן זאגן יעדן טאג אכצן פֿרקים משניות (ע"נ שיחות ה'ר"ן סימן קפ"ה). האב איך געטראכט: פארוואס זאל איך נישט זיין פון די מענטשן וואס דער הייליגער רבי זי"ע האט זיי דאס געגעבן פאר א תיקון? און איך האב אנגעהויבן צו לערנען יעדן טאג ח"י פֿרקים משניות, כאטש ס'איז מיר געווען זייער זייער שווער, ווייל איך בין נישט געווען געוואוינט צו דעם, אָבער איך בין געווען א גרויסער עקשן, און קיין שום זאך אויף דער וועלט האט מיך נישט געקענט פון דעם אפהאלטן. דאס האט מיך געפֿרענגט צו א מורא'דיגע התמדה און חשק צו לערנען די תורה הקדושה.

און אזוי ווי דער רבי האט זייער געוואלט אז מען זאל לערנען שולחן ערוך, האב איך אנגעהויבן צו לערנען אסאך מחבר רמ"א, וואס ביים הייליגן רבי'ן זי"ע ווערט דאס אנגערופן שולחן ערוך הקטנים (ע"נ שיחות ה'ר"ן סימן כט), ווייל דעמאלטס איז געווען געדריקט שולחן ערוך נאר מחבר רמ"א. דערווייל איז דורכגעגאנגען במה ובמה שנים וואס איך האב נישט פארפעלט קיין איין טאג די צוויי לימודים: ח"י פֿרקים משניות, און שולחן ערוך פסדרן. מען רעדט

שוין נישט אז דערנווייל האב איך מסכים געווען דעם ליקוטי מוה"ר פֿעמרים אין מספר, און אויך די שיחות פון הייליגן רבי'ן זי"ע פֿלעג איך ענדיגן יעדע וואך בקביעות; דער "שיחות ה'ר"ן" מיט דעם "חיי מוה"ר"ן", דאס איז געווען מיין וועג ווייזער.

דער בורא פֿל עולם האט מיר געהאלפֿן מיט די מדה פון עקשנות, האב איך מסכים געווען דרייסיג חדשים און איין צו, נישט פארפֿעלט יעדן חודש דורך צולערנען דעם גאנצן ליקוטי הלכות. און ווער זאגט ווען איך בין געקומען צו די שיחה סימן ע"ו, ווי דער הייליגער רבי זי"ע לערנט אונז דעם "סדר דרך הלימוד", האב איך אנגעהויבן אזוי צו לערנען גמרא, און מדרשים וכו' וכו', איך האב זיך אזוי געפירט לאנגע יארן, און קיינער האט מיר נישט געקענט אייגרעדן, און אפֿרעדן "דאס איז נישט דעם רבינ'ס זאך", ווייל ביי מיר איז געווען א שיחה פון הייליגן רבי'ן קודש קדשים.

ביז איך האב אנגעהויבן צו טרעפֿן עטליכע טייערע אידן, וואס זיי זענען געווען ברסלבער חסידים, אפֿער ווי דערשטויגט בין איך געווען: איך אלץ ניינצן יעריגער בחור זאל האבן אפֿגעלערנט אזוי פיל דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, און איך רעד מיט זיי און איך זע, אז זיי הייבן נישט אן צו וויסן א דיבור פון הייליגן רבי'ן! מען רעדט שוין נישט מאמרי חז"ל פון גמרא און מדרשים און זוהר הקדוש,

אזוי האט דעמאלטס דא אויסגעזען וכו', וכו'. איך וועל
נישט אריינגיין אין אריכות פון מיינע בחורישע יארן וואס
איך האב ברוך השם שיין אפגעראכטן, איך וויל נאר
קומען צום נקודה, דאס אלע תלמידים זאלן הערן און
ליינען און געדענקען, און נישט פארדרייען מיינע ווערטער.

וויסן זאלט איר וויסן, דאס ביים הייליגן רבי'ן זי"ע, איז
געווען דער יסוד היסודות: לימוד שולחן ערוך. מען
זאל זיך נישט אוועק רוקן פון א סעיף קטן אין שולחן
ערוך! דאס איז דער יסוד היסודות אין אידישקייט. מען
רעדט שוין נישט ווי מען דארף אנמלויפן פון אלע מיני
מינים און אפיקורסים וואס מראגן אין זיך דיעות נפסדות
וכו' וכו'. ווי באוואוסט אז ביים הייליגן רבי'ן זי"ע איז געווען
די עיקר, אמונה פשוטה אן קיין שום חכמות. און ער האט
געזאגט (שיחות הר"ן סימן ל"א), "ביי די וועלט איז אמונה א
קלייניגקייט, ביי מיר איז די עיקר אמונה, אזוי ווי פרויען
און קינדער גלייבן, אן קיין שום חכמות".

און ווי ס'איז באקאנט די שיחות פון הייליגן רבי'ן זי"ע
וואס ער האט אונז פאראויס געזאגט וואס ס'וועט
זיין פאר משיח וועט קומען: "די וועלט וועט זיין פול מיט
אפיקורסות, און זייער ווינציג מענטשן וועלן זיך קענען
דערהאלטן מיט עבט אידישקייט", (עין שיחות הר"ן סימן ל"ה, וסימן
ר"ג). און ליידער איז עס מקוים געווארן במלוא מובן המילה
דעם הייליגן רבינ'ס ווערטער, וואס יעדער איינער פארדרייט

דעם אידישן וועג מיט פאלשע פאליטיק פון שָׁקֵר וכו', וואס באַמַת אַ איד קען מען נישט זיין נאר וואס עס שטייט אין שולחן ערוך אן חכמות, און מיר זאלן גיין אין די מסורה פון אונזערע עלטערן און עלטערנ'ס עלטערן, אזוי ווי מען האט זיך געפירט אלע דורות נישט אפטרעטן ביז וואו ער פון שולחן ערוך. און ליידער נישט נאר דאס פארדרייט מען היינט מיט אלע קולות וכו' וואס קלים וריקים האבן ערפינדן וכו', וואס ס'האט נישט קיין שום מקור אין שולחן ערוך, נאר אפילו דעם רבינ'ס וועג פארדרייט מען אויך מיט אלע מיני שטותים און דמיונות וכו', וואס יעדער פגום וכו' און מגושם וכו' און בעל עבירה וכו' פארדרייט דעם רבינ'ס ווערטער ווי עס גלוקט זיך אים.

וויסן דארפסט איר וויסן, דאס מיר האבן א ירושה פון הייליגן רבינ' זי"ע, נאר די שיחות וואס דער הייליגער רבי נתן זי"ע האט אפגעשריבן אין די ספרים "שיחות הר"ן", און "חני מוחר"ן", "ימי מוחר"ן"ת; דאס זענען שיחות פון דעם הייליגן רבינ' זי"ע. נישט אראפגעמען, און נישט צולייגן, נאר מקנים זיין אזוי ווי עס שטייט דארטן. אזוי ווי דער רבי האט געזאגט (חני מוחר"ן סימן שנה), אז "מיט יעדע שיחה זיינע קען מען זיין אן ערליכער איד אזוי ווי איד ווייס וואס הייסט אן ערליכער איד"; ולבן ווער עס וויל זיך רופן אויפן הייליגן רבינ'ס נאמען "ברסלב'ער חסיד" דארף זיין קודם א בקי אין דעם הייליגן רבינ'ס שיחות פון ספר "שיחות

ה"ר"ן" און "חני מוהר"ן" יִשְׁר וְהַפּוֹדֶה און הַפּוֹדֶה וְיִשְׁר, און
מֵעַן זאל זיך נישט לֵאזן נארן. ווי דער הייליגער רבי זי"ע
האט געזאגט (שיחות חר"ן סימן נא) "עמץ זאלט זיך נישט לֵאזן
נארן, די וועלט נארט ענק".

מֵעַן רעדט שוין נישט ווי די רבי האט געבעטן יעדן
איינעם פון זיינע תלמידים ער זאל לערנען און חור'ן
זיין הייליגן ספר "ליקוטי מוהר"ן", און ער האט געזאגט
(חני מוהר"ן סימן שמ"ז וסימן שמ"ט) אז דער ספר וועט מאכן דעם
מענטש א בעל תשובה, און א בעל מוח, און א בעל
השגה, און זיין ספר איז אַתְּחֵלֶתָא דְגֵאוּלָּה, ווייל דער
הייליגער רבי זי"ע איז מְגַלָּה וויאזוי אומקערן זיך צום
בורא פֿל עולמים. דער הייליגער רבי זי"ע האט געבעטן
זיין תלמיד רבי נתן זי"ע, ער זאל שרייבן תפילות אויף
יעדע תורה פון "ליקוטי מוהר"ן", וואס פון דעם איז
ארויסגעקומען דער הייליגער ספר "ליקוטי תפילות" וואס
רבי נתן זי"ע האט מעיד געווען אז "דאס קומט פון שער
החמשים, און אסאך אידן זיצן שוין אין גן עדן א דאנק
דעם ליקוטי תפילות".

אויך האט דער הייליגער רבי זי"ע געבעטן זיין תלמיד רבי
נתן זי"ע, ער זאל מחדש זיין אויף ארבע חלקי שולחן
ערוך אויסטייטשן אויף זיינע הקדמות, וואס פון דעם איז
ארויסגעקומען דער הייליגער ספר "ליקוטי הלכות", וואס
איז נאכנישט געווען אזא ספר מיט התחזקות ווי דער ספר,

בִּזְיוֹ רַבִּי נִתָּן זִי"ע הָאֵט עִם אֲנֶנְדֶּרױפֶן "אֵה! דָּאס אִיז דֶּעם
באַשעפער'ס גַּן עֵדֶן".

יַעֲצֹט הָאֵט אִיר פֿאַר זיך אַ קְלָאָרן בִּילד וואס אִיז בְּרִסְלֵכֶער
חֲסִידוּת: נָאָר לַעֲרַנֶּען און חוֹר'ן דֶּעם הִייליגן רַבִּינ'ס
סְפָרִים, און אַכטונג געבן מְקַיִים זיין בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁימוֹת
זיינע ווערטער, נישט אַראָפֿנעמען און נישט צולייגן; לַעֲרַנֶּען
יַעֲדֵן טאָג שוֹלֶחֶן עֶרוּד, און מְקַיִים זיין וואס מֶעַן לַעֲרַנֶּט;
און אויך יַעֲדֵן טאָג אויסרעדן זיך דאָס האַרץ צום בּוֹרָא
כָּל עוֹלָמִים אָן קיין שום חֲכָמוֹת, און זיך מִשְׁפֹּט'ן אויב מֶעַן
פִּירט זיך ווי אַ אִיד דאָרף זיך אויפֿפֿירן, אָדער חֲלִילָה
נישט. אַ אִיד דאָרף לַעֲבֹן מִיט חֲשָׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ, אויב מֶעַן
ווייל פֿאַלגן דֶּעם הִייליגן רַבִּינ' זי"ע, באַדאָרף מֶעַן נָאָר
לַעֲרַנֶּען דֶּעם רַבִּינ'ס סְפָרִים און מְקַיִים זיין וואס ער הָאֵט
אונז געלערנט.

דער הִייליגער רַבִּי זי"ע הָאֵט אונז געגעבן אַ סֵדֶר דֶּרֶךְ
הַלִּימוּד וואס עִם שְׂטִיט אִין שִׁיחָה ע"ו, מֶעַן קען
נישט אַראָפֿנעמען, און מֶעַן קען נישט צולייגן, דאָס אִיז
דאָס. אזוי האָב איך זיך געפֿירט אָן קיין שום חֲכָמוֹת
יֵאָרֵן לֵאנֵג, בִּזְיוֹ איך האָב חֲתוּנָה געהאַט. עִם הָאֵט מִיר
קיינער נישט געקענט פֿון דֶּעם צונעמען, - כאַטש איך
האָב אַסאַך געליטן פֿאַר דֶּעם וָכו', וואס מֶעַן קען זיך
נישט פֿאַרשטעלן, דאָך בִּין איך געווען אַן עקשן נָאָר
לַעֲרַנֶּען און חוֹר'ן דֶּעם הִייליגן רַבִּינ'ס זי"ע סְפָרִים, און
געלערנט זיין 'סֵדֶר דֶּרֶךְ הַלִּימוּד'.

נאבדעם וואס איך האב חתונה געהאט איז פלוצלינג -
אן קיין שום פרסום וכו', אנגעהויבן צו קומען
צו מיר בחורים און אינגעלייט רעדן פון רבינ'ס עצות, ווייל
איך האב דעמאלטס אפגעדרוקט אלע דעם רבינ'ס ספרים
אין איין יאר: ליקוטי מוה"ר"ן, סיפורי מעשיות, ספר המדות,
שיחות ה"ר"ן, חיי מוה"ר"ן, וכו', וכו', און עס צושפרייט אין
גאנץ אמעריקע אין די לענג און אין די ברייט; וואס
דעמאלטס האט מען נאך בכלל נישט געוואקסט וואס ברוסלב
איז, (ליידער ליידער איז אין ארץ ישראל צוגעטשעפעט
געווארן נישט ווייניג משוגעים, וואס די וועלט האט געמיינט
אז דאס זענען ברוסלבער) וואס דער אמת א ברוסלבער
חסיד פירט זיך פונקט ווי דער רבי האט געוואלט על פי
שולחן ערוך: חצות, התבודדות, תורה, תפלה, קיום המצוות
בשמחה עצומה, שלום בית, וכו', וכו'.

פון דעמאלטס אן שנת תשכ"ד ביז היינט שנת תש"ע, איז
פארלאפן געווארן זעקס און פערציג יאר וואס איך
האב מפרסם געווען דעם הייליגן רבינ'ס זאך אויף די גאנצע
וועלט, און זיך געשריבן מיט בחורים און אינגעלייט וואס
זיי האבן ביי מיר אנגעפירעט ווי זיך צו פירן וכו', און
געבעטן התחזקות וכו', (וואס ביז היינט איז שוין אפגעדרוקט
געווארן איבער זיבעצן טויזענט בריוו, אין אכט און זיבעציג
ברכים פון "אשר בנחל"). איך האב אלעמאל געלערנט די
בחורים מיט אינגעלייט זאלן זיך פירן אזוי ווי דער הייליגער
רבי זי"ע האט געוואלט, אן קיין שום שינוי, און עס איז

טאקע אזוי געווען, און ס'איז היינט ווייטער אויך אזוי. נאר אזוי ווי ס'איז נתרבה געווארן ברוך השם דער קיבוץ פון ברוסלבער חסידים אין די צענדליגע טויזנטער פון ירבו, און זייער אסאך פון מיינע תלמידים וואס זענען דורך מיר מקורב געווארן, זענען געווארן רבי'ס... איז ארויסגעקומען פון דעם אז יעדער איינער זאגט שוין פֿשט אין מיר... צי איך האב דאס געמיינט וכו', אדער איך האב יענץ געמיינט וכו'... דערווייל לעב איך נאך, און יעדער איינער זאגט שוין פֿשטים אין מיינע ווערטער... וואס וועט שוין זיין ווען איך וועל אוועק גיין פון דער וועלט? וואס וועט מען אלץ זאגן אין מיין נאמען? (וואס פארשטייט זיך אז איך בין נישט פארזאמלונגסליך אויף וואס יעדער טיפֿש זאגט נאך אין מיין נאמען...).

געלויבט דעם בורא פֿל עולמים איך בין נישט נשתנה געווארן במשך די פינף און פופציג יאר בי הוא זזה, ביי מיר איז נאר וואס דער הייליגער רבי זי"ע זאגט דאס איז קודש קדשים, וואס יעדער זקן טיפֿש זאגט וכו' מיינט ביי מיר גארנישט. בפרט די אלע נארישקייטן און דמיונות פון ג נח וכו' וברומה, שטותים והבלים וואס עס ווערט נישט געברענגט אין הייליגן רבינ'ס ספרים, דאס איז בטול ומבוטל כעפרא דארעא, חדשים מקרוב באו וכו', מיר האבן נישט נאר דעם הייליגן רבינ'ס ווערטער און דיבורים.

איך וואלט געקענט מאריך זיין צענדליגע עמודים, אבער מיין צייט איז זייער באגרעניצט. מוז איך נאר שרייבן

במה נקודות וואס עס איז שוין געווען ווערן געטון. ביי מיר אין די בתי מדרשים וואס ווערט אנגערופן "היכל הקודש" (על שם וואס דער הייליגער רבי זי"ע זאגט אין ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ט אז דער צדיק דורך מקרב זיין נפשות צום בורא כל עולמים, בויפט ער א "היכל הקודש", עין שם.) בין איד זייער מקפיד אז מען זאל זיך פירן דארט מיט גרויס דרך ארץ, און מען זאל נישט אריינגאין קיין שום "משונה קרן", ווייל ווי די חז"ל זאגן 'משונה קרן חצי גזק', עצם ער זאל זיין משונה, אפילו ער טוט גארנישט איז שוין א האלבע גזק. ווייל דער הייליגער רבי זי"ע האט מורא'דיג מקפיד געווען אויפן לבוש, און האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קכז) אז די לבושים אליין זענען דא א מענטש. דער הייליגער רבי זי"ע האט מקפיד געווען אז מען זאל גיין מיט ריינע קליידער, און נישט צעריסענע קליידער, און נישט גיין משונעדיג, ווי צעלאזטע פראות, (עין חז"ל מוהר"ן סימן תק"ט). דער הייליגער רבי זי"ע האט זייער מקפיד געווען אויף דעם, מען האט ביי אים געזען שטענדיג איידער ער איז ארויסגעגאנגען אויפ'ן גאס האט ער מסדר געווען זיינע פראות וכו', ער האט זייער מקפיד געווען אז מען זאל נישט גיין שמוציג קריעה בלוזע וכו'. וויסן דארפט איר וויסן אז דעם הייליגן רבינ'ס ווערטער איז קודש הקדשים, וואס מען דארף איינהאלטן אין אלע בתי מדרשים וואס ווערן אנגערופן "היכל הקודש", און איד בין אויף דעם זייער שטארק מקפיד, דא איז א מעריקע, און דא איז ארץ ישראל.

ובפרט אין יבנאל, לאז איך גישט צוקומען צו אונז א מ'שונה קרן בשום פנים ואופן, אלע ווייסן דאס. אויסער ראש השנה אין אומאן ביים קיבוץ הקדוש וואס מען קומט זיך צוזאם פון די גאנצע וועלט, דארט קען איך גארנישט זאגן, ווייל די אלע קומען צום הייליגן רבי'ן נאך א תיקון, און מען מאר זיי גארנישט זאגן, ס'איז צו הויך פאר אונז אריינצומישן זיך אין די עניני תיקונים פון ראש השנה. אבער א גאנץ יאר אין די בתי מדרשים וואס איך האב אויפגעשטעלט אין אסאך פלעצער אין דער וועלט מיטן נאמען "חסדי ברסלב היכל הקדוש", דארט בין איך זייער מקפיד אויף דעם מען זאל נישט צולאזן קיין שום ברואים מ'שונים וכו'.

געדענקט, דאס דארף זיין א יסוד היסודות ביי אונז אין א ברסלבער שטיבל:

א. נישט רעדן ביים דאווענען און ביים ליינען בשום פנים ואופן, און אז איינער פאלגט נישט, ווארף איך אים ארויס אן קיין שום רחמנות.

ב. ווען מען דאווענט לערנט מען נישט, און ווען מען לערנט דאווענט מען נישט. זמן תורה לחוד, וזמן תפלה לחוד. מען קומט אין בית המדרש דאווענען דארף מען דאווענען מיט א סידור פון אנפאנג ביזן סוף, און אויסהערן דעם ליינען, און זיך פירן מיט גרויס דרך ארץ אין בית המדרש וואס איז א משכן פאר שכינת עוזו ותברך. און

ווען מען לערנט, לערנט מען אזוי ווי דער הייליגער רבי זי"ע האט אונז געלערנט, יעדער איינער זאל לערנען זיינע שיעורים און זיך נישט מישן ביי יענעם.

ג. דער רבי האט אונז אויסגעלערנט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן לד), אז יעדער איד האט א נקודה וואס דער צווייטער האט נישט, דערפאר דארף יעדער איינער מקבל זיין די נקודת החבר. איבער דעם איז זייער גוט אז מען זאל לאזן יעדן איינעם זאגן און רעדן דעם הייליגן רבינ'ס דיבורים, קיינער קען נישט מבטל זיין דעם צווייטן בשום פנים ואופן, נאר אז ער פארדרייט דעם הייליגן רבינ'ס ווערטער. איך אליין זאג שטענדיג פאר אלעמען ברבים: אויב איך זאג עפעס וואס עס שטייט נישט אין הייליגן רבינ'ס ספרים, זאל מען מיד גלייך אפשטעלן. נישט שעמען זיך, און פֿרעגן "פון וואו נעמט איר דאס?"

ד. יעדער טאטע דארף זען אז זיינע זון זאלן זיצן נעבן אים ביים דאווענען און נישט ארוםלויפן און רידערן אין בית המדרש אדער אינדרויסן. א טאטע מוז אכטונג נעבן אויף זיינע זון. אזוי ווי שלמה המלך זאגט (משלי כב, ו) "חנוך לנער על פי דרכו גם בי יזקין לא יסור ממנה", דרשענען אויף דעם די חז"ל (מדרש משלי כב), אם חנכת בנה בתורה, עד שהוא נער, הוא מתגדל והולך בה; אף און וויי אז א קינד זעט ווי דער טאטע קומט שפעט אריין אין שול ביים דאווענען, און נאכדעם שטייט ער און רעדט וכו' וכו'. פארוואס זאל

דער זון נישט נאכמאכן דעם טאטן? אדער מען זאל לאזן
איינעם שרייען און צעלאזט זיין וכו' וכו', וואס פאר א חינוך
איז דאס פאר די קינדער און דערוואקסענע?

איך מיינ אויב מען וועט זיך פירן אזוי ווי איך האב דא
געשריבן, וועט זיין שטענדיג שלום ואהבה און אחדות
צווישן די תלמידים, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געוואלט
אז מיר זאלן זיך האלטן צוזאמען. און דער הייליגער רבי
זי"ע האט געזאגט (תני מותרין סימן רצב), אז די וועלט וועט זיך
וואונדערן אויף די גרויסע אהבה וואס עס וועט זיין צווישן
אונז; (וואס ליידער איז די שיחה נישט אזוי שטארק
אנגענומען צווישן אונז, ווי באוואוסט אז ס'איז דא מחלוקת
אינעווייניג פון תלמידים שלא שמשו כל צרכם) אבער יעצט
אז ס'האט זיך אנגעהויבן אויך צווישן די תלמידים פון
"היכל הקודש" צו ווערן וויבוחים און מחלוקת וכו' וכו',
דאס טוט מיר שוין זייער וויי, און איך בין מוטה אויף
דעם. איך האב אוועק געגעבן מיין גאנץ לעבן (פינף און
פופציג יאר פון זיבעציג, מיינט א גאנץ לעבן) צושפרייטן
דעם הייליגן רבינ'ס זאך אויף די גאנצע וועלט פשוט
במשמע, און איך האב זיך איינגעקויפט שונאים מער ווי
האר פון קאפ, אזוי ווי דוד המלך זאגט (תהלים ס"ט, ה) "רבו
משערות ראשי שונאי חינום", איך האב אלעס פארלוירן
וועגן דעם. און איך האב נישט קיין חרטה, וואס איך האב
מפרסם געווען דעם הייליגען רבי'ן זי"ע אויף די גאנצע
וועלט במשך אלע יארן מיט מיליאנען ספרים, וכו', וכו'.

דערפאר בעט איד די אלע תלמידים וואס זיי רופן זיך
אן תלמידי "היכל הקודש", זאלן נישט זאגן קיין
פֿשטים אין מיינע ווערטער; קודם כל לעב איד נאך וכו',
קען מען קומען און פֿרעגן, נישט טון אליין און זאגן אז
דאס האב איד געמיינט וכו'. נאר אפילו נאכדעם וואס איד
וועל אוועק גיין פון זה העולם וכו', דארף מען וויסן אז די
טויזענטער בריוו וואס איד האב געשריבן און עס איז
געדרוקט געווארן אין שאלות ותשובות "אשר בנחל" איז
געשריבן געווארן פאר יחידים, יעדער איינער בפני זיין
איבערגעזעכץ וכו', און יעדער איינער בפני זיין מצב וכו'.

איבערדעם בעט איד אז אין יעדן בית המדרש וואס
ס'ווערט אנגערופן "חסיד היכל הקודש" וואס
הקודש" אויפן הייליגן רבינ'ס נאמען, זאל מען זיך פירן ווי
ס'שטייט אין שולחן ערוך, און ווי דעם הייליגן רבינ'ס רצון
איז געווען. און מען זאל אנטלויפן פון מחלוקת און וויכוחים,
ווייל מחלוקת איז די ערגסטע זאך. און דער הייליגער רבי
נתן זי"ע פלעגט זאגן, "אלעס קען דער רבי פארנעמען, אבער
נישט קיין בעלי מחלוקת און עזות פנימ'ער". און מען דארף
זייער אכטונג געבן און מקנים זיין וואס די חז"ל זאגן (במות
ד.) לא תתגודדו - לא תעשו אגודות אגודות; דאס איז די
ערגסטע זאך, און ווי די הייליגע חז"ל דערציילן אונז (במות
צו) מעשה בבית הפנסת של טבריה, שנחלקו בו רבי אליעזר
ורבי יהושע עד שקרעו ספר תורה בחמתן, והיה שם רבי
יוסי בן קסמא ואמר, תמה אני אם לא יהיה בית הפנסת

זֶה עֲבֹדָה זָרָה, וְכֵן הָיָה; וּוִייל אַ בֵּית הַכְּנֶסֶת וּוִי מֶעַן קִרְיַט זיך אַרום דאס קומט פון די טומאָה גישט פון די קדושה. איבערדעם בעט איך זייער, מֶעַן זאל אַכטונג געבן אז עס זאל גישט זיין קיין שום מחלוקת אין א בֵּית הַכְּנֶסֶת וואס ווערט גערופן "חסידֵי בְּרִסְלָב היכל הקודש" אויפן הייליגן רבינ'ס נאמען, און אין דעם זכות וועט די שכינה רוען ביי אונז, און דער הייליגער רבי זי"ע וועט זיין מיט אונז, אזוי ווי ער האט אליין געזאגט, "אז איר וועט זיך האלטן צוזאמען וועט איר מיך ממשיד זיין צו אייך".

צום סוף וועל איך דערציילן א קליינעם סיפור, וואס פון דעם סיפור וועט עטץ קענען לערנען אסאך זאכן. עס איז באקאנט וואס האט פאסירט ביי רבינו הקדוש מסאטמאר זי"ע: איינמאל פסח ביינאכט ביים סדר האט ער געמאכט קידוש מיטן קאפל גישט מיטן שטריימל - נאטורליך האט קיינער גישט געוואלט זאגן דעם רבין עפעס - און ווען ער האט זיך אראפגעלייגט אויפן היסב בעט האט ער זיך געכאפט אז ער האט געמאכט קידוש נאר מיט'ן קאפל, האט ער שפעטער זיך געגיפט אויפ'ן עולם פארנוואס מֶעַן האט אים גישט אויפמערקזאם געמאכט. האט ער געזאגט מיט א ווערטל, "איר וועט זיין באלד אזוי ווי די סטערעליסקער חסידים!"

לגבי וואס זאג איך דאס? איך לייד ליידער אויף די גאז ביים אטעמען וכו'. פאר פערציג יאר צוריק האט מיר א גרויסער דאקטער געזאגט אז איך וועל מוזן דורכגיין

אן אפּעראציע אויף די גאז. און געלויבט דער באשעפער אז איך בין דורכגעגאנגען אן אן אפּעראציע, נאר על פי רוב שטיק איך זיך ווען איך בין צוגעדעקט מיט'ן טלית. ווייל איך האב נישט קיין אטעם וכו' - נעם איך אראפ דעם טלית פון קאפ אויפן אקסל, און אזוי דאוון איך. מיינט נישט צו זאגן אז דאס איז א הנגהה וכו', און מען דארף מיר נאכמאכן אזוי ווי א מאלפע (מאנקי בלע"ז)... פון דעם קליינעם סיפור קען מען לערנען אויף נאך זאכן וואס מען דארף מיר נישט נאכמאכן, אזוי ווי די סטערעליסקער חסידים... דאס הייסט א חסיד שוטה, וודי לחכימא. מיר האבן א שולחן ערוך און פוסקים וואס מען דארף זיך פירן אזוי ווי דארטן שטייט.

מער פון דעם קען איך נישט מוסיף זיין, און איך האב נישט וואס מוסיף צו זיין. איך בין ברוך השם נישט אפגעטרעטן פון הייליגן רבינ'ס ווערטער בי הוא זה, און איך האב נישט ערפינדן נייע וועגן אינעם הייליגן רבינ'ס זאך. ביי מיר אין יבנאל איז דא בקביעות יעדן טאג, שבת, און יום טוב, א מגין ותיקין. מען קען נישט אוועק גיין פון דעם הייליגן רבינ'ס ווערטער, איך דאוון נאר שפעטער וועגן כמה טעמים, אבער נישט איך האב געמאכט א נייעם דרך חלילה וחס. איך בין ליידער פארלאגט מיט אנגעווייטאנטע מענטשן וואס זיי קומען זיך אויסגיסן די הארץ רוב נאכט וכו' וכו', וודי לחכימא. איך האף אז א יעדער איינער וועט קענען פון דעם בריוו אסאך ארויסנעמען. און ווידער בעט

אִיךָ, אַז קײנער זאל נישט פאַרדרייען מײנע װערטער: װאס
אײך טראכט, זאג אײך; און װאס אײך זאג, שרײב אײך; און
װאס אײך שרײב, דריק אײך; און פארשפרייט דאס אײף די
גאנצע װעלט.

דער הייליגער באשעפער זאל אריינגעבן אין אונז א רוח
טהרה, מען זאל זיך פירן אײפן אידישן װעג װאס
מיר האבן מקבל געװען פון אונזערע אבות און אבות
אבותינו, און װי די מסורה גייט מדור דור. נישט נאכמאכן
חדשים מקרוב באו װאס רופן זיך בעלי תשובה וכו', װאס
ליידער האבן זיי אן עבר פון טריפות ונבילות, בשר החמורים
והגמלים והחזרים וכו', װאס מען האט זיי געשטאפט געבעד
אין די קיבוצים וכו'. און אויסגעלערנט אפשטעטן פון די
הייליגע תורה רחמנא לישזבן, װי חילול שבת, ואכילת חמץ
בפסח, וכו', וכו', און אלע עבירות פון בריתות רחמנא
לישזבן וכו' וכו'. מיר דארפן זיך פון זיי נישט לערנען, און
מיר זענען נישט מקבל זיי פאר אונזערע מנהיגים, אפילו
זיי זענען בעלי תשובה. דער עיקר זעט אז עס זאל זיין
שלום און אהבה צווישן ענק, װאס דורכדעם װעט מען
מקרב זיין די גאולה, אזוי װי תו"ל זאגן (דברים רבה פרשה ה'
סימן י"ב) גדול השלום שאין הקדוש ברוך הוא מבשר את
ישראל שיהיו נגאלים אלא בשלום.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים

ב

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר מקץ כ"ח כסליו (ד' דחנוכה) ה'תש"ע
שלום וברכה אל כלל חסידי ברסלב תלמידי "היכל הקודש"
הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

חסידי השם יתברך דאס מיר זענען יעצט אין די הייליגע
טעג פון חנוכה, וואס עס ווערט געברענגט אין הייליגן
ספר "בני יששכר" דאס בשעת די לעכטעלעך פון חנוכה
ברענען דעמאלטס לייכט דער אור הננוז וואס האט געלאכטן
פאר אדם הראשון קודם החטא. דער הייליגער רבי זאגט
(ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן פד), דאס דער גרויסער לעכט דער אור
הננוז לייכט לעולם יעדן טאג פארן מענטש, נאר ווייל
ליידער אז א מענטש זינדיגט לא עלינו, דעמאלטס קומט
אים אריין אין מחשבה שלעכטע געדאנקען וואס זיי
טרייבן אים ארויס פון שפירן דעם גרויסן לעכט דער אור
הננוז, דאס לעכטיגקייט פונעם בורא כל עולמים. אבער
מיט מדת אהבה ליבשאפט איין איד צום אנדערן, קען
מען פארטרייבן דאס פינסטערניש, ביז ער זאל אויך זען
דעם גרויסן לעכט דער אור הננוז, עין שם.

אבער חנוכה בעת מען צינדט אן די לעכטעלעך דעמאלטס
קען יעדער איד שפירן דאס לעכטיגקייט פונעם
בורא כל עולמים, - אפילו איינער וואס איז אראפ געפאלן
וכו', וועגן דעם צינדט מען למטה מעשרה טפחים וכו'.
איבער דעם זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן

ב) אז די טעג פון חנוכה זענען טעג פון דאנקען און לויבן דעם בורא פל עולם אויף די חסדים ורחמים גמורים וואס ער האט אונז געטון. יעדער איד קען זען און שפירן באשיינפערליך די חסדים ורחמים גמורים וואס דער בורא פל עולם טוט מיט אונז יעדער טאג און יעדע שעה און יעדע רגע, אזוי ווי מיר זאגן דריי מאל א טאג ביים דאווענען "נודה לך ונספר תהלתך, על חינו המסורים בגדיך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל ניסך ועל נפלאותך שבכל עת ערב ובקר וצהרים, הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך". ווי זיס איז די תפלה און הודאה וואס מיר לויבן און דאנקען דעם הייליגן באשעפער, אויף די אלע גוטס וואס ער טוט מיט אונז, דאס דארף אונז אריינברענגען א געוואלדיגע שמחה. ווארום אז דער מענטש באטראכט גוט גוט די גרויס רחמנות וואס דער בורא פל עולם האט אויף אונז, און ער היט אונז אפ פון אלעם שלעכטס און פון אלע קרענק, און פון אלע צרות ויסורים, דאס דארף אונז אריינברענגען זייער א גרויסע שמחה, ווייל ס'איז נאכנישט דא נאך אזא שמחה וואס דער מענטש שפירט אויף זיך דאס רחמנות פון בורא פל עולם; ער איז געזונט, זיין ווייב איז געזונט, און די קינדער זענען געזונט, מיט דעם אליין קען מען שוין פרייליך זיין.

ווארום ליידער וויפיל קראנקע מענטשן זענען פארהאנען מיט אלע סארטן מחלות וחלאים רעים וכו' וכו'? דער רבונז של עולם זאל שיקן א רפואה שלימה פאר אלע

קראַנקע אידישע קינדער. - און אז ער איז געזונט, מיט דעם אליין דארף ער זיך פרייען וואס דאס איז די ברכות וואס מיר בענטשן דעם בורא פֿל עולמים יעדן טאג: "פוקח עורים", - איך האב אויגן און קען זען. - ליידער וויפיל מענטשן זענען בלינד, לא עלינו; "זוקף בפופים", - איך קען שטיין. - ליידער וויפיל מענטשן ליגן אין בעט און קענען נישט ארויס גיין; "חמבין מצעדי גבר", - איך קען גיין מיט מיינע אייגענע פיס. - ליידער וויפיל מענטשן מוז מען פירן מיט א ווילטשער; א מענטש כאפט נישט די גסים וואס דער בורא פֿל העולמים טוט מיט אים יעדן טאג און יעדע שעה, ווי די חז"ל זאגן, (נדה לא) לעולם אפילו בעל הגם אינו מכיר בגיסו; דער בורא פֿל עולמים טוט גסים מיט יעדן איינעם יעדן טאג יעדע שעה און יעדע רגע, און דער מענטש כאפט נארנישט.

און אזוי ווערט געברענגט אין מדרש (שחר טוב תהלים קו) אי אפֿשר לעולם בלא גיסין ובלא פֿלאין. ביצד: אדם נתון על גבי המטה והנחש בארץ לפגיו ובא לעמוד והרגיש בו הנחש, ביון שבא ליתן רגלו עליו ברח הנחש מפגיו, ואינו יודע מה פֿלאי עשה הקדוש ברוך הוא עמו. ומי יודע? הקדוש ברוך הוא, שנאמר, "לעושה נפלאות גדולות לבדו", הוא לבדו יודע גיסים ונפלאות שעושה עמו.

דער דרך פון דעם סמ"ך מ"ם איז צו מאכן פארנעסן די טובות און גוטס וואס דער בורא פֿל עולמים טוט

מיט אונז, און ער ברענגט אריין אין א מענטש יאזש און צובראכנקייט, אזוי ווי דער בורא פל עולם'ס האט אים דערווייל נאך קיינמאל קיין טובה נישט געטון. און דער סמ"ך מ"ם צוברעכט יעדן מענטש און דערמאנט אים זיין שלעכטס וואס ער האט אפגעטון, און ווארפט אים אריין אין א פינסטערניש, און אין א דיפערענע, ער זאל שפירן אזוי ווי ער איז דער ערגסטער מענטש, און פון אים וועט שוין גארנישט זיין, און אזוי ווי מען האט אים נאך קיינמאל נישט געהאלפן. אויף דעם קומט דער הייליגער רבי, און איז לוחם מיטן סמ"ך מ"ם און ברענגט אריין האפענונג אין יעדן אידיש קינד, און ער איז אים מגלה די גוטס וואס איז דא אין אים. ווי די חז"ל זאגן (ברכות נו.) אויפן פסוק (שיר השירים ד) "כפלה הרמון רקתך", מאי רקתך? אפילו ריקנין שפך מלאים מצות ברמון; אפילו דער ערגסטער מענטש האט אין זיך מצוות ווי א מילגרוים, (די מקובלים זאגן אין א מילגרוים איז דא תר"ג קערנדלעך) קומט אויס אפילו דער ליידגסטער מענטש האט אין זיך תר"ג מצוות. ווי אזוי? ווארום די חז"ל זאגן (מדרש משלי א) כל המקנים מצוה אחת באילו קנים כל התורה; און וואס פאר א איד האט נישט געטון אין זיין לעבן איין מצוה? אפילו דער ערגסטער מענטש האט כאטש איינמאל אין לעבן געטון א מצוה.

דערפאר האט דער הייליגער רבי אונז געלערנט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רפב) אז מען דארף יעדן איינעם דן זיין לפי זכות. און אזוי ווי מען דארף יענעם דן זיין

לָכַף זְכוּת, דאָרף מָען זיך אליין אויך רן זיין לָכַף זְכוּת, ווי גישט האט ער אין זיך אויך איין מצוה, וואס דאס איז די פונגה פון פסוק (תהלים לו) "וְעוֹד מַעַט וְאִין רָשָׁע וְהִתְבּוֹנְנָתָ עַל מְקוֹמוֹ וְאִינְנוּ", דאס דער פסוק לערנט אונז אז דו וועסט אין זיך טרעפן אביסל גוטס וואס דו האסט געטון, דעמאלטס ביזטו שוין גישט קיין רשע, און דו וועסט זיך גוט צוקוקן וועסט זען אז דו ביסט שוין אן אנדערע מענטש, ווייל דער סמ"ך מ"ם ווארפט אריין א מענטש אין א צובראכנקייט און אין א יאוש אז ער האט שוין קיין שום תקנה גישט. אבער ווען דער מענטש האט שכל און טרעפט ביי זיך גוטס וואס ער האט געטון מצוות און מעשים טובים, (וואס יעדער איד האט אין זיך, ווי ציצית, תפילין, שבת, וכו' וכו') ווי גישט האט יעדער איד געטון בְּמֶה וּבְמֶה מצוות אין זיין לעבן, וואס מיט דעם קען ער זיך זייער זייער פרייען. אבער דער סמ"ך מ"ם מאכט דאס פארנעסן פון מענטש, און ער צוברעכט אים אינגאנצן ביז ער ברענגט אים צו א יאוש און א פינסטערניש, דאס לעבן איז אים פינסטער און פארביטערט.

דערפאר האט אונז דער הייליגער רבי אויסגעלערנט אז א איד וויל תשובה טון, זאל ער דער ערשטער זאך פארנעסן אלעס וואס עס איז געשען, ווי ער האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן כח) "בִּי דִי וועלט איז שפּחָה א גרויסע חסרון, 'אוי וויי, ווי האב איך געקענט פארנעסן'...?", ביי מיר" - האט דער הייליגער רבי געזאגט - "איז שפּחָה א

גרויסע מעלה, און גלייך ווי ס'איז אריבער, פארנעם איך גלייך וואס איז געווען, און איך הייב אן פונדאסניי, וואס דאס איז דער עיקר תשובה, פארנעסן וואס איז געווען און אנהייבן פון יעצט אן. ווי דער הייליגער רבי האט אויף זיך געזאגט (מי מותרין סימן רמז), חידוש כּמונִי עדיין לא היה בעולם; וואס אונזערע לייט האבן געזאגט אז דאס גייט ארויף אויף דעם ענין פון התחדשות, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט, "ביי מיר איז יעדע טאג יעדע שעה יעדע רגע א גייע זאך, לא מיבעיא יעדער דיבור איז ביי מיר גיי, נאר אפילו יעדער אטעם איז ביי מיר גיי".

דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט א וועג פון זיך באנייען יעדן טאג יעדע שעה און יעדע רגע. איך בין א גייע מענטש, וואס דאס איז דער עיקר תשובה, ווי די חז"ל זאגן ביי אדם הראשון (בראשית רבה פרשה כ"א סימן ו'), אויף דעם פסוק (בראשית ד', כ"ב) "וַעֲתָה פֶּן יִשְׁלַח יְדוֹ", מלמד שפתח לו הקדוש ברוך הוא פתח של תשובה 'ועתה', אין 'ועתה' אלא תשובה, שנאמר (דברים י) "וַעֲתָה יִשְׂרָאֵל מֶה ה' אֱלֹהֶיךָ" וגו'. "ועתה" מיינט "פון יעצט", דאס דער בורא כל עולמים האט געעפנט פאר אדם הראשון א טיר פון תשובה, וואס פארא טיר? "זאלסט וויסן אדם: וואס עס איז געווען איז געווען, הייב אן פון יעצט!". וואס דאס מיינט "ועתה" - פון יעצט; "אין ועתה אלא תשובה" 'ועתה' מיינט "תשובה". דאס הייסט, "פון יעצט אן קום צוריק צו מיר" - זאגט דער בורא כל עולמים.

איבערדעם, יעצט אין די טעג פון חנוכה ווען די לעכטעלעך
 ברענען, און עס שיינט ארויס פון זיי דער
 אור הננו, דאס לעכטיגקייט וואס האט געלאכטן פאר אדם
 הראשון פארן זינד, יעצט איז די צייט זיך צו באנייען. וואס
 דער הייליגער רבי נתן זי"ע זאגט, (ליקוטי חלכות חנוכה, הלכה א)
 חנוכה איז דער טייטש לשון חינוך, זיך מחנך זיין, באנייען
 זיך. איבערדעם צינדט מען דאס ערשטע נאכט איין ליכטל,
 און דאס צווייטע נאכט איינס, צוויי, און די דריטע נאכט
 איינס, צוויי, דריי, וכו', וכו', דאס הייסט יעדן נאכט פון
 חנוכה גייט מען צוריק פון אנפאנג, מען מאכט א גייע
 התחלה. און אזוי זאגט דער הייליגער רבי, (ליקוטי מוהרן חלק
 א, סימן סב) דאס מען טאר נישט זאגן מען איז שוין מקורב
 צום צדיק, נאר יעדעס מאל ווען מען קומט צום צדיק
 דארף מען וויסן מען קומט פון גיי, אזוי ווי מען איז נאך
 קיינמאל נישט געווען ביי אים, דעמאלטס קען מען זייער
 אסאך נעמען פון אים. אבער ווען א מענטש טראכט ביי
 זיך "איך בין שוין אן אלטער מקורב, און איך ווייס וואס
 דער צדיק זאגט", דער ווייסט גארנישט.

א איד דארף שטענדיג וויסן אז ער האט נאכנישט אנגעהויבן,
 יעצט הייבט ער אן פון ערשטן מאל אומקערן זיך צום
 בורא כל עולמים. אויף אזא וועג וועט ער שטענדיג שטייגן
 העכער, הן אין יראת שמים, הן אין לימוד התורה, הן
 מקבל זיין פון צדיק. אבער די מינוט אז ער האלט ער
 איז שוין א גרויסער ירא שמים און קען אסאך לערנען,

און ווייַסט שוין וואס דער צדיק וויל, דער געפֿענד שטייט
אינדריסן אינגאנצן.

ווי דער הייליגער רבי נתן זי"ע האט געטייטשט דעם
פֿסוק (בראשית י"ח, א) "וְהוּא יוֹשֵׁב פֶּתַח הָאֵהָל בְּחוּם
הַיּוֹם", אברהם אבינו איז שטענדיג געזעצן מיט די מחשבה
ביי די טיר אפילו ער איז געווען וואס ער איז געווען,
האט ער אלץ געהאלטן אז ער זיצט נאך ביי די טיר און
ער האט נאך גארנישט אנגעהויבן, אפילו ער האט שוין
געהאט אין זיך א ברענעדיג הארץ צום בורא פֿל עולמים
'בְּחוּם הַיּוֹם', פונדעקטוועגן האט ער געהאלטן אז ער זיצט
נאך ביי די טיר. און דייקא אויף דעם וועג קען מען
תשובה טון, צוריקקערן זיך צום בורא פֿל עולמים, ווען
א מענטש האלט ביי זיך אז יעצט הייבט ער אן פון גיי,
יעצט הייבט ער אן דאס ערשטע מאל צו דאווענען, יעצט
הייבט ער אן דאס ערשטע מאל צו לערנען, יעצט הייבט
ער אן דעם ערשטן מאל מקנים צו זיין די מצוות, דאס
איז די העכסטע מדריגה.

אזוי ווי דער מאמר החכם "אין חזקת חסידות פתחילתה",
ס'איז גאנצישט דא אזא שטארקייט ביים מענטש ווי
דאס אנהייב. דערפאר לערנט אונז דער הייליגער יום טוב
פון חנוכה א גייע לימוד - "התחדשות", באנייען זיך -
"חנוכה" מיינט זיך מתנד זיין. נישט ווי די יונים האבן אונז
געוואלט אריינוארפן אין א יאוש, דאס מיר זענען שוין

פארפאלן, מיר זינקען שוין אין א געדעכטע בלאטע, ווי ס'שטייט (תהלים סט, ג) "טבעתי ביון מצולה ואין מעמד", דאס איך זינק אין א געדעכטע בלאטע, און איך קען שוין נישט בלייבן שטיין.

דאס איז געווען די קליפה פון יון, אריינצופרענגען אין א מענטש א יאוש אז דו זינקסט שוין אין א געדעכטע בלאטע וואס דו וועסט שוין קיינמאל נישט קענען שטיין בלייבן. אבער די צדיקים אין יענע צייט האבן אונז אריינגעשיינט א לעכטיגקייט פון אמונה הקדושה, גלייבן אין בורא כל עולמים אז ס'איז קיינמאל נישט שפעט, און קיינמאל נישט פארפאלן. אפילו ווען די יונים האבן מטמא געווען אלע אוילן - וואס דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ס'), אז דער מלך פון מענטש באשטייט פון אויל, וואס איז מרמז אויף דעת, און די יונים האבן מטמא געווען אלע מוחות פון אלע מענטשן, באילו אלעס איז טבע מקרה ומזל, - פונדעסטוועגן האט דער בורא כל עולמים געטון פאר די אידישע קינדער א גס, אז ס'איז געבליבן א קליין קריגעלע אויל - דאס הייסט דער שכל פון צדיק האמת וואס איז ריין - שהיה חתום בחותמו של כהן גדול, - דאס הייסט ריינע אמונה אינעם בורא כל עולמים. נישט זיך לאזן נארן מיט דיעות נפסדות דיעות פוזבות, מינות ואפיקורסות וכו', באילו מען קען זיך אליין העלפן וכו', באילו מען קען זיך אליין אויסלייזן וכו', וואס דאס איז אלעס קליפת תרבות יון.

אַפֿער דער בורא פֿל עולמים האט אויף אונז רחמנות,
און אין יעדן דור שיקט ער אונז צדיקים, וואס זיי
עפענען אויף פאר אונז דאס קריגעלע אויל, וואס איז חתום
בחזתמו של ביהן גדול. דער דעת האמת וואס עס ציט זיך
מדור דור, כפי מיר האבן מקבל געווען פון אינגערע אבות
אבותינו, ביז משה רבינו וואס האט מקבל געווען די תורה
אויפ'ן בארג סיני. איפער דעם טאר מען זיך נישט מייאש
זיין בשום פנים ואופן, אפילו ס'איז ווי ס'איז.

אפילו עס קוקט אויס דאס שווארצטע און טונקלסטע אין
לעבן, וכו', וכו', דארף מען וויסן אז עס איז שטענדיג
דא א האפענונג - אויב מען וועט זיך האלטן ביים צדיק
הדור וואס ביי אים לייבט דער אור הנגזר. און ווער עס
וועט זיך האלטן ביי אים, וועט אים אויך לייכטן די אמונה
הקדושה אינעם בורא פֿל עולמים, אז ער וועט וויסן אז
עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דעם באשעפער.
וואס מען זעט און וואס מען הערט, איז אלעס פֿרוזים וואס
דער בורא פֿל עולמים רופט אונז. אזוי ווי דער הייליגער
רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן נ"ב), פון אלע זאכן שרייט
ארויס בבבול דעם באשעפער'ס קול, און רופט דעם מענטש
אז ער זאל צוריק קומען צו אים. אז וואויל איז דער מענטש
וואס לייגט צו דער אויער, און ער הערט דעם פֿרוז וואס
דער באשעפער רופט אים ער זאל צוריק קומען צו אים.
מיר, וואס מיר האבן זוכה געווען צו וויסן פון אזא גרויסן
רבי'ן וואס לערנט אונז ווי זיך צו דערהאלטן אין

דעם ביטערן גלות, דארפן זייער זייער דאנקבאר זיין דעם
 בורא פֿל עולמים, וואס דאס איז דער גרעסטער חסד חנים
 אז מיר האלטן זיך ביי אזא גרויסן רבי'ן, און מיר קריגן
 נישט אויף אים חלילה, מען לערנט זיינע הייליגע ספרים,
 און מיר פראבירן מקנים צו זיין יעדע הנחנה זיינע, און
 פאלגן יעדע עצה זיינע, ווי אזוי זיך אומקערן צום בורא
 פֿל עולמים.

דאס ערשטע זאך וואס דער הייליגער רבי האט אונז
 געלערנט איז, דאס יעדער איד זאל זיך צוגעוואוינען
 אויסרעדן זיך דאס הארץ צום בורא פֿל עולמים אויף
 פראסט אידיש, וואס דאס הייסט "התבודדות". דהיינו ער
 זינדערט זיך אפ אין א באהאלטן פלאץ ווי קיינער איז
 נישטא, און רעדט זיך אויס דאס גאנצע הארץ צום בורא
 פֿל עולמים, אזוי ווי מען רעדט זיך אויס דאס הארץ פאר
 א גוטן פריינד, וואס יעדע תפלה און יעדע בקשה וואס
 א איד בעט ווערט צוגעהערט אין הימל, און עס מאכט
 א גרויסן רעש אין אלע עולמות. און ווי די תנ"ל זאגן
 (תנחומא וברא), אָמַר לָהֶן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, הוּוּ זְהִירִין
 בַּתְּפִלָּה, שְׁאִין מְדָה אַחֲרֵת יָפָה הִמְנָה, וְהִיא גְדוּלָּה מִכָּל
 הַקְרָבֻנוֹת וְכו', וּפִילׇוּ אִין אָדָם כְּדָאִי לַעֲנוֹת בַּתְּפִלָּתוֹ
 וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִמּוֹ, בֵּינָן שְׁמֵתִפְלֵל וּמְרַבֵּה בַּתְּחִנּוּנִים אָנִי
 עוֹשֶׂה חֶסֶד עִמּוֹ; וְאִרׇם תְּפִלָּה וְאִם אִי אִיד בְּעֵט זִיךְ אוֹיס
 דאס הארץ פארן בורא פֿל עולמים איז אין הימל זייער
 זייער חשוב. און אויף דעם האט דער הייליגער רבי זיך

זייער געשטעלט, אז יעדער איינער פון זיינע מקורבים זאל זיין שטארק אין דעם יעדן טאג, זיך אויסרעדן דאס הארץ פארן בורא פל עולם, און בעטן וואס מען וויל, דעמאלטס וועט מען זיכער קענען צוקומען צו אלע מדרגות אויף דער וועלט און צו אלעם גוטן.

אז מען הייבט אן צו בעטן דעם בורא פל עולם, איז דאס ערשטע זאך דארף מען געבן שטענדיג א דאנק אויף די חסדים ורחמים גמורים וואס ער האט אונז געטון ביז יעצט, און אזוי וועט פארברייטערט ווערן זיין הארץ צו קענען בעטן ווייטער.

א איד דארף בעטן יעדן טאג דעם בורא פל עולם אז ער זאל זוכה זיין צו זיין פרייליך, ווייל עס איז נאכנישט דא אזא גוטע מדה ווי שמחה. ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ד), מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד. נישט דער הייליגער רבי גיט אן עצה אז מען זאל זיין פרייליך - נאר ער זאגט, אז דאס איז א מצוה וואס אין דעם איז פלול אלע מצוות. ווייל ווען א איד איז פרייליך, מיט דעם ווייזט ער אז ער איז א מאמין אין בורא פל עולם, וואס דאס איז די ברכה וואס מיר זאגן יעדן אינדערפרי, "שלא עשני גוי".

דער הייליגער רבי, רבי משה לייב מסאסוב זי"ע פלעגט זאגן, "ווען איך שטיי אויף און זאג די ברכה 'שלא עשני גוי' האב איך שוין אפגענומען אלעס. ווארום מיט

דעם בין איך זיך מ'תה א גאנצן טאג, נאר מיט דעם וואס איך ווייס אז איך בין נישט באשאפן געווארן א גוי, דאס איז מיין גרעסטער שמחה". און ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן י'), אויף דעם קען דער סמ"ך מ"ם נישט צוברעכן א מענטש, ווייל ווי נישט בין איך געבוירן געווארן א איד, און מיט דעם קען מען זיך זייער זייער פרייען. און ווען א איד פריידט זיך מיט דעם, דאס איז די גרעסטע מדריגה אין אמונה, א איד האט פשוטע אמונה אינעם בורא פל עולמים אז עס איז נישטא קיין שום מצואות אויסער אים, דאס איז די העכסטע מדריגה. און אויף דעם פארלייגט זיך דער סמ"ך מ"ם זייער שטארק, דאס א איד זאל נישט פרייליך זיין, און ממילא ברענגט ער אים אריין אלע מיני מחשבות פון בפירות ואפיקורסות רחמנא לישזבן.

און אלע תאוות פון שמוץ קומט נאר פון עצבות און מרה שחורה, ווי דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן קכ"ט), אז אלע עקלדיגע שמוציגע געמיינע תאוות קומט צום מענטש נאר פון עצבות, טרויערדיגקייט, מרה שחורה, פארביטערניש. דערפאר דארף א איד דאס ערשטע זאך בעטן שטענדיג אויף שמחה, ער זאל פרייליך זיין. כאטש עס קומט גלייך דער סמ"ך מ"ם און פרעגט אים "וואס ביסטו אזוי פרייליך?", און דערמאנט אים אלע זיינע עוונות וחסאים חטאות געוירים וכו' וכו', אויף דעם דארף ער גלייך נוצן דעם מדה פון שפחה, "איך ווייס גארנישט! איך בין א איד, געבוירן א איד, און פריי זיך מיט דעם אז איך בין

א איד - שלא עשני גוי", וואס אויף דעם קען דער סמ"ך
מ"ם גארנישט טון. איבער דעם זעט מען ווי דער סמ"ך
מ"ם פארלייגט זיך אויף דער לענג און אויף דער ברייט
אריינצוברענגן אין דעם מענטש עצבות, טרויערקייט און
דערביטערניש, וואס דאס איז די קליפה פון די יונגים און
מתיוונים, וואס טרעטן אפ פון אידישן וועג רחמנא ליצלן.

דערפאר קען א מענטש ביי זיך וויסן אויב ער האט
ריינע אמונה אדער חס ושלום להיפך: איז ער
שטענדיג פרייליך מיט דאס פינטעלע איד וואס עס איז
דא אין אים? דאס איז א סימן אז ער האט די ריינע
אמונה אין בורא כל עולמים, ווארום ביים באשעפער
שטייט (דברי תמים א' ט"ז, כ"ז) "עוז וחדוה במקומו", דארטן איז
נאר פרייליך. און חלילה וחס אויב א מענטש פאלט אריין
אין עצבות, מרה שחורה, דערביטערניש, זאל ער גלייך
וויסן אז - רחמנא ליצלן - די אמונה איז ביי אים נישט
גאנץ. איבער דעם דארף מען אסאך בעטן דעם בורא כל
עולמים, אז מען זאל זוכה זיין דאס ערשטע זאך נאר זיין
פרייליך, און פרייליך מאכן אנדערע אידן וואס דאס איז
די גרעסטע מצוה.

זוי די חז"ל פארציילן (פניית כב.), רבי ברוקא חזנאה פלעגט
זיין אין די מארק פון די שטאט לפט, און אליהו הנביא
איז מיט אים אלץ מיטגעגאנגען. איינמאל פרעגט רבי ברוקא
פון אליהו הנביא: "איז דא אין דעם מארק איינער וואס

האט עולם הבא?" האט אים אליהו אנגעוויזן, אז אט גייען צוויי מענטשן, און זיי זענען בגי עולם הבא. איז רבי ברוקא געלאפן צו זיי און האט זיי געפרעגט: "וואס איז אייער טון?", האבן זיי אים געענטפערט, "מיר זענען מענטשן וואס מאכן פרייליך טרויעריגע. ווען מיר זעען א טרויעריגע מענטש מאכן מיר אים זייער פרייליך, און ווען מיר זעען צוויי מענטשן קריגן זיך מאכן מיר שלום צווישן זיי". (ווייל מחלוקת וואס מענטשן קריגן זיך, געמט זיך נאר פון עצבות און מרה שחורה, וואס דאס קומט פון כפירות און אפיקורסות. - ווארום ווען א מענטש ווייסט אז אלעס וואס עס גייט אויף אים אדורך איז פון בורא כל עולמים וואלט ער שטענדיג פרייליך געווען און וואלט זיך נישט ארומגעקריגט מיט קיינעם נישט.).

דערפאר איז דער גרעסטער מצוה אליין פרייליך זיין, און פרייליך מאכן אנדערע, דאס איז דער גרעסטער צדקה וואס עס קען נאר זיין. ווי דער הייליגער רבי מייטשט (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן קו) דעם פסוק (תהלים מא), "אשרי משכיל אל דל", וואויל איז דער מענטש וואס ער גיט אריין שכל אנעם ארימאן, ווייל פארנוואס איז דער מענטש ארים? ווייל ער האט קיין שכל נישט, ווי די חז"ל זאגן (בדרים מא) "אין עניות אלא מן הדעת"; ער איז ביי זיך צובראכן מיואש אינגאנצן ער האט קיין שכל נישט, דערפאר איז ער דערביטערט. די גרעסטע צדקה איז אים אויסרעדן, פרייליך מאכן, דאס איז די גרעסטע זאך וואס עס קען

נָאָר וַיִּין. דַּעַרפֿאַר אַיז אַ גֶּרוֹיִסעַ מַצֹּה פֿרײַלִיךְ מאַכן יעדן
צופֿראַכענעם איד, און דער וואס ער טוט דאס, האט אַ
גֶּרוֹיִסעַ מַצֹּה.

דאס איז דער יום טוב פון חנוכה: עס פֿרענגט אין אונז
אריין אַ לעכטיגקייט זיך צו באַנייען יעדן טאג און
יעדע שעה און יעדן רגע, און דאנקען און לויבן דעם
באשעפֿער אויף די אלע חסדים ורחמים גמורים וואס ער
האט מיט אונז געטון. און דערפֿאר זאגט מען חנוכה הֵלֵל,
מען לויבט און מען דאנקט דעם בורא פֿל עולמים אז מיר
האבן נישט קיין שייכות צו די יוונים תרבות יון, מיר גלייבן
נאר אינעם בורא פֿל עולמים.

און דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות אהבה, סימן ט), על
ידי אמירת הֵלֵל בקול גדול זוכים לאהבת השם יתברך;
ווען א איד זאגט הֵלֵל מיט א הויכן קול, איז ער זוכה ליב
צו האבן נאר דעם בורא פֿל עולמים. די יוונים האבן אונז
געוואלט אוועק רייסן פון אים, און היינט אויך ווילן די
מתיוונים אונז אוועקרייסן פון אים, און מיר לאזן זיך נישט
בשום פנים ואופן, מיר גייען נישט אוועק פֿי הוא זה פון
די תורה הקדושה. און דערפֿאר העלפֿט אונז דער בורא
פֿל עולמים, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות מריבה
סימן ב), על ידי קריאת הֵלֵל יושיע לך הקדוש ברוך הוא
מאוביך; דורכדעם וואס מען זאגט הֵלֵל - לויב ווערטער
- פארן בורא פֿל עולמים, העלפֿט ער אונז ניצול צו ווערן

פון אונזערע פיינט, וואס זיי זענען די מתיוונים די מינים
און אפיקורסים וואס זיי לייקענען אפ אין אלעם ימח שמים.

דערפאר בעט איד אייך אלע: זעט זיך צו דערהאלטן מיט
וואס איר קענט, ווארום דער הייליגער רבי האט
אמאל געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן מ"ח) "דער עיקר איז מה
שקורין דערהאלטן זיך". א איד מוז זיך דערהאלטן אין די
שווערסטע ביטערסטע צייטן, און מיט דעם ווערט געמאסטן
זיין גרויסקייט. ווי ס'שטייט אין זוהר הקדוש (תקדמה ד.), מאן
מנבון די חשוכא מהפכן לנהורא, וועמען מ'רירא למתקא,
עד לא ייתון הקא. מאן מנבון דמחבאן בכל יומא לנהורא
דנהיר וכו', מאן דלא מצפה דא בכל יומא בהחוא עלמא,
לית ליה חולקא הקא; יעדן טאג גייט ארויס א פרוז פון
הימל ווער פון ענק כל זמן ער איז אויף דעם עולם קען
איבער דרייען די פינסטערניש אויף לעכטיגקייט, דאס
ביטערניש אויף זיס, איידער ער וועט ארויף קומען אויף
זענער וועלט? ווער פון ענק ווארט יעדן טאג אויף די
לעכטיגקייט פון די גאולה, ווען מיר וועלן אויסגעלייזט ווערן,
וואויל איז אים. אבער ווער עס וועט נישט דאס פאנווייזן,
ער האט נישט קיין חלק אין יענע וועלט;

זעט מען פון דעם אלעם ווי גרויס איז דער מענטש וואס
ער דערהאלט זיך אפילו אין די שווערסטע ביטערסטע
צייטן, און נישט נאר ער דערהאלט זיך מיט שמחה, נאר
ער דערהאלט אויך אנדערע צופראכענע מענטשן מיט

שְׁמִיחָה, זיין שֶׁכֶר איז נישט צו באַשרייבן. דעריבער פֿעט
 אײַך עַנֵּק זײַער: האַלט אײַך צוזאַמען. אזוי ווי דער הייליגער
 רבי האט געפֿעטן אונזערע לײט אײַדער ער האט פֿאַרלאָזט
 די שטאט בֶּרֶסֶלֶב צו פֿאַרן קײן אומאן נסתֿלק צו ווערן,
 און ער האט זיי אזוי געזאגט: "אויב איר וועט זיך האַלטן
 צוזאַמען, וועט איר מיר קענען אַראָפֿברענגן צו אײַך".
 איבערדעם לאַמיר זיך אינאַיינעם מחזק זיין און מְקַיִים זיין
 וואס דער נביא יִשְׁעִיָה האט אונז געפֿעטן (יִשְׁעִיָה מא 1), "איש
 אֶת רֵעֵהוּ וְעֹזְרוֹ וְלֹאֲחָיו יֹאמַר חֹזֵק", און טאַקע אָנהייבן פֿון
 דעם חנוכה. און בזכות דעם וועלן מיר זוכה זיין אַקעגן
 גיין מְשִׁיחַ צִדְקִינוּ.

אײַך וואונטש אײַך אלע א לעבטיגע חנוכה

ג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שִׁישִׁי עָרֵב שַׁבָּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֶר מִקֵּץ ב' דְּרָאשׁ חוֹדֶשׁ
 שַׁבָּת ה'תש"ע

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח

דיין בריוו האב אײַך דערהאַלטן, און עס טוט מיר זײַער
 לײד וואס עס גײט אײַבער אויף דיר וכו', אָבער זאַלסט
 געדענקן אז מיר זענען מקורב צו א גרויסן רבי'ן וואס האט
 אונז געלערנט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"ח) אז עס איז קיין יאוש
 נישט פֿאַרהאַנדלן, נישטא אַזא זאך פֿון אױפֿגעבן דעם לעבן
 וכו', זאל זיין ווי עס זאל גאר נישט זיין.

א איד באדארף זיך מחזק זיין מיט אמונה אין בורא פֿל
עולמים, אז ער וועט זיך נישט פארלאזן, אזוי ווי ער
האט זיך ביז יעצט נישט פארלאזט. דאס גאנצע ענין פון
יאוש קומט פון פירות און אפיקורסות, ווארום ווען א
מענטש גלייבט אז "ווער געבט מיר דאס חיות צו גיין וכו',
צו באוועגן זיך וכו', צו זען, און צו הערן, און צו רעדן, וכו'?"
דאס אלעס איז נאר ווייל דער באשעפער איז דא אין מיר",
ווי די תו"ל זאגן (נדה לא). תנו רבנן, שלשה שותפין יש באדם:
הקדוש ברוך הוא, ואביו, ואמו; אביו מזריע הלובן שממנו
עצמות וגידים וצפרנים ומוח שבראשו ולובן שבעין, אמו
מזרעת אודם שממנו עור ובשר ושרעות ושרחור שבעין,
והקדוש ברוך הוא נותן בו, רוח ונשמה וקלסתר פנים וראיית
העין ושמיעת האוזן ודבור פה והלוח רגלים ובינה והשכל,
ובין שהגיע זמנו להפטר מן העולם הקדוש ברוך הוא נוטל
חלקו, וחלק אביו ואמו מניה לפניהם; זעט מען פון דעם אז
דאס גאנצע חיות פון א מענטש איז נאר פונעם בורא פֿל
עולמים, וואס ער גיט אריין דאס אין דעם גוף וכו', ווי נאר
ער געבט ארויס זיין חיות פון דעם גוף וכו', איז געענדיגט.
דער מענטש קען זיך נישט באוועגן. איז וואס איז שייך צו
זאגן אזא זאך אז דער בורא פֿל עולמים האט זיך אפגעלאזט?
אן אים גייסטו נישט וכו', באוועגסטו זיך נישט וכו', זעסט
נישט, און הערסט נישט, און רעדסט נישט, וכו'!

איבער דעם דארף מען וויסן אז עס איז נישטא אזא זאך
פון יאוש, פאילו דער בורא פֿל עולמים האט זיך

איבערגעלאזט, וואס אויף דעם זאגן די חז"ל (בראשית רבה פרשה יד, סימן ט), רבי לוי ב'שם רבי חנינא אמר, על כל גשימה וגשימה שאדם נושם צריך לקלם לבוֹרָא, מאי טעמא? (תהלים קג) "כל הגשמה תהלל יה", כל הגשימה תהלל יה; יעדעס אטעם וואס דער מענטש אטעמט איז נאר פון דעם בורא כל עולמים, און וואס איז שייך אז דער בורא כל עולמים האט דין אפגעלאזט און וויל שוין פון דיר גישט וויסן? דאס אלעס קומט ווייל דער מענטש וואס זינדיגט ווערט פון אים פארהוילן דאס געטליכקייט וואס איז דא אין אים. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות אמונה סימן כב), הפשע של אדם מכניס בפירה לאדם; ווען דער מענטש זינדיגט קומט אים אריין געדאנקען פון כפירות און אפיקורסות. ווי דער נביא זאגט (ישעיה נט), "כי אם עונתיכם היו מבדילים בינכם לבין אלהיכם וחטאתיכם הסתירו פנים מכם משמוע", ווייל דער מענטש זינדיגט רחמנא ליצ'לן שפירט ער גישט דאס חיות אלקות וואס איז דא אין אים און דערהאלט אים. און דאס איז א ווירקליכקייט, אן דעם בורא כל עולמים איז גישטא קיין חיות אין מענטש.

איז וויאזוי קענסטו מיר שרייבן אז דו האסט זיך מניאש געווען פון דיין לעבן, ווייל דער בורא כל עולמים האט דין אפגעלאזט, און וויל גישט וויסן פון דיר וכו'? איז דען פארהאנדן אזא זאך? עליו הראיה: דו גייסט וכו', באוועגסט זיך וכו', זעסט, און הערסט, אטעמסט, און רעדסט, וכו'! נאר

ווייל דו האסט אזוי פיל געזינדיגט, איז פון דיר פארהוילן
דאס געטליכקייט וואס איז אין דיר.

דעריבער האט אונז דער הייליגער רבי געלערנט, אז א
מענטש דארף זיך צוגעוואוינען רעדן צום בורא
כל עולמים אויף פראסט אידיש, אזוי ווי מען רעדט זיך
אויס דאס הארץ פאר א גוטן פריינד. אונדאי איז ביים
אנפאנג זייער שווער צו רעדן צום בורא כל עולמים, ווארום
עס דאכט זיך פארן מענטש אז קיינער הערט אים נישט
אויס וכו', קיינער וויל אים נישט וכו'. אבער ווען ער איז
שטארק מיט עקשנות, און ער רעדט יעדן טאג צום בורא
כל עולמים, צוביסליך גייט אראפ פון אים אלע העלמות
און הסתרות וואס פארהוילן און פארדעקן דאס אלקות
וואס איז דא אין אים, ביז עס ווערט נתגלה פאר אים אז
דער בורא כל עולמים איז מיט אים און ביי אים און נעבן
אים, און די אלע מחשבות פון כפירות ואפיקורסות וואס
ס'קומט אריין אין מענטש וועגן זיינע זינד, אז כאילו דער
בורא כל עולמים האט אים פארלאזט, ווערן פארשווינדן.

איבער דעם געוואוין זיך צו אויסצורעדן דאס הארץ צום
בורא כל עולמים יעדן טאג, און זאלסט זיין זייער
שטארק אין דעם. ווייל יעדע תפלה און יעדע בקשה וואס
דער מענטש בעט און איז מתפלל צום בורא כל עולמים
ווערט נתקבל, אבער עס נעמט א לאנגע צייט ביז דער
מענטש טוט אפ פון זיך די קליפה - די שאלאכין, וואס

האט אים אַרומגענומען מיט כּפירות און אפיקורסות. און אז דער מענטש איז זייער שטארק אין דעם, צום סוף ווערט נתגלה פאר אים דער אמת, אז דער בורא פל עולם'ס איז מיט אים. ועליו הראיה, ער גיט אים חיות צו לעבן. דערפאר זיי נישט קיין בטלן, און גיי ארויס פון דייע דמיונות און פאנטאזיעס פאילו דער בורא פל עולם'ס איז אויף דיר פרוג און דארף דיר נישט האבן וכו'. די מחשבות אל'ין דאס זענען די קליפות וואס דער מענטש באשאפט דורך זיינע עוונות, זיי נעמען אים ארום און זיי לייגן אין אים אריין יאוש און דיפרעסיע וכו', אז ער האט שוין קיין תקנה נישט, וכו'. כאפסט נישט אז דאס איז נאר א דמיון, וואס דער סמ"ך מ"ם ברענגט דיר אריין אַזעלכע שלעכטע געדאנקען?

דערפאר זע זיך צו דערהאלטן, און לערן אסאך דעם הייליגן רבינ'ס ספרים וועסטו דארטן טרעפן וואונדערליכע עצות ווי אזוי ארויסצוגיין פון דיין בלאטע און פינסטערניש. קוק נישט אויף קיינעם, וואס רעדט דיר אפ נישט צו לערנען דעם הייליגן רבינ'ס ספרים. דו דארפסט קוקן וואס איז גוט פאר דיר. פון וואו דו שטעפט חיות און לויטערע אמונה און בטחון אין בורא פל עולם'ס, דארטן זאלסטו זיך ווייזן. אזוי ווי דיין גאנץ חיות איז נאר דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, זאלסטו זען אסאך צו לערנען אין זיי. און פארשטייט זיך, אלעס זאל זיין ברהצנע, פרי דו זאלסט נישט האבן אויף זיך קיין מחלקות. אבער וויסן

דארפסטו, אז ווען מען איז מקורב צו א רב'ן, באדארף מען אים צו פאלגן, ווייל אז נישט הייסט עס נישט התקרבות צו דעם רב'ן.

איך האף דו צו זען וועלן מיר רעדן מער באריכות.
א גוטן חודש און א פרייליכן חנוכה און א לעכטיגן שבת

ד

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קודש לסדר מקץ ב' טבת ה'תש"ע

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר ויזרח

איך האב דערהאלטן די נייע ספרים וואס דו האסט געדריקט. וואס זאל איך דיר זאגן, עס קומט ארויס אזוי שוין, דאס איך בין דיר מקנא אויף דיין גרויסן זכות הרבים, ווי די חז"ל זאגן (יב"א פו). כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו; אז איינער איז מזכה אן אנדערן תשובה צו טון וועט ער זוכה זיין דאס ער וועט ניצול ווערן פון א חטא. איבער דעם דארפסטו זיך זייער זייער פרייען מיט דיין הייליגן ארבעט וואס דו טוסט, ווארום דער זכות פון דעם איז נישט צו באשרייבן.

אזוי ווי ס'שטייט אין זוהר הקדוש (תרום קכ"ח), תא חזי, כל מאן דאחיד בידי דתתבא, ואשתדל ביה למשבק ארחא בישא, איהו אסתלק בתלת סלוקין מה דלא אסתלק

הָכִי בַר נֶשׁ אַחֲרָא, גָּרִים לְאַכְפִּיָּיא סְטָרָא אַחֲרָא, וְגָרִים
 דְּאַסְתַּלַּק קוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא בִּיקְרִיָּה, וְגָרִים לְקִיָּמָא כָּל
 עֲלָמָא בְּקִיּוּמִיהָ לְעִילָא וְתַתָּא. וְעַל הָאִי בַר נֶשׁ בְּתִיב
 (מְלָאכִי ב'), "בְּרִיתִי הָיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשְּׁלוֹם". וְזָכִי לְמַחְמִי
 בְּנִין לְבָנוּי, וְזָכִי בְּהָאִי עֲלָמָא וְזָכִי לְעֲלָמָא דְּאִתִּי. כָּל מְאָרִי
 דִּינִין לֹא יִכְלִין לְמִידֵּן לִיָּה בְּהָאִי עֲלָמָא וּבְעֲלָמָא דְּאִתִּי,
 עֲאֵל בְּתִרְסָר תַּרְעֵי וְלִית מֵאן דִּימְחִי בִּידִיהָ. וְעַל דָּא
 בְּתִיב (תְּהִלִּים קיב), "גִּבּוֹר בְּאַרְצָא יִהְיֶה זֶרְעוֹ דּוֹר יִשְׂרָאֵל יִבּוֹרָךְ
 הוּן וְעוֹשֶׁר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עוֹמֶדֶת לְעַד, זֶרַח בַּחֲשֶׁךְ אִוֵּר
 לְיִשְׂרָאֵל" וְגו'; יַעֲדָעֵר אֵיִינְעֵר וּוֹאס עֵר הָאֵלֶּט אָן אֵין דִּי
 הַעֲנֵט פֿון אַ זִיגְדִּיגֵן מַעֲנֵטִשׁ, אִוֵּן עֵר אִיז מִשְׁתַּדֵּל אַז יַעֲנֵעֵר
 זָאל אַפֿלאָזֵן זִינְעֵעַ שְׁלֵעֲכֵטֵעַ וועגן וכו', אִיז עֵר זֻכָּה
 אַרױפֿצױגִיין אִין עוֹלָמוֹת וּוֹאס אָן אַנְדֵּרֵעַ מַעֲנֵטִשׁ קען
 גִּישֵׁט אַרױפֿגִּיין דְּאַרְטֵן, אִוֵּן עֵר אִיז גוֹרֵם מַכְנִיעַ צו זײַן
 דִּי סְטָרָא אַחֲרָא, אִוֵּן עֵר אִיז גוֹרֵם אַז דָּער פֿאַשְׁעֶפֶר
 ווערט גִּתְּגֵלָה אױף דָּער וועלט, אִוֵּן אױף דָּעם מַעֲנֵטִשׁ
 ווערט גַּעזאַגט אַלֵּע בְּרָכוֹת, אִוֵּן עֵר אִיז זֻכָּה צו זַען
 קִינְדֵּער אִוֵּן קִינְד'ס קִינְדֵּער, אִוֵּן קִינְדֵּער קען אִים גִּישֵׁט
 דֵּן זײַן קײַן שׁוֹם דִּין וכו' וכו' נֶאֱדָר מַעֲלוֹת וּוֹאס אִיז זֻכָּה
 אֵיִינְעֵר וּוֹאס אִיז מְזֻכָּה אֶת תְּרַבִּים.

אֵיבֶער דָּעם דְּאַרְפֶּסטוּ זײַך זײַער פֿרײַען וּוֹאס דו הָאָסט
 זֻכָּה גַעווען און דו דִּרִיקסט דִּי הִייליגע סְפָרִים
 וּוֹאס שְׁטאַרקט און דֵּערפֿרײט און טֵרײַסט אַלֵּע צוּבִראַכֶּענֶע
 און גַעפֿאַלֶענֶע גִשְׁמוֹת. מַעַן קען גִּישֵׁט מִסְבִּיר זײַן מִיט

ווערטער די הייליגע ארבעט. ווי דער הייליגע רבי האט אמאל געזאגט (שיחות הר"ן סימן מט), דאס ביים באשעפער איז זייער חשוב ווען א איד דערפרייט און שטארקט א צובראכענעם איד.

אבער איך האב געזען אז דו קלויבסט צעזאם פון אלע חלקי שאלות ותשובות "אשר בנחל" שטיקלעך בריוו וואס איז געשריבן אויף אידיש וכו', ווייל דו ווילסט מוזקה זיין אנדערע, וואס דאס איז באמת א גרויסע זאך. ווייל איך דיר זאגן עס איז א שאד דיין יגיעה און טירחה, ווייל יעצט זענען מקורב געווארן זייער אסאך בחורים און יונגעלייט וואס זיי פארשטייען נישט קיין לשון קודש, און זיי שרייבן מיר בריוו נאר אויף אידיש, און איך ענטפער זיי נאר אויף אידיש. און אויך וועגן כמה טעמים האב איך באשלאסן יעדע וואך בלי גדר צו שרייבן א בריוו צו אלע תלמידי "היכל הקודש", און דו קענסט דאס נאכדעם אפדריקן באזונדער אין א ספר וואס דאס וועט זיין א זכות הרבים לדורות. ווארום נאר דער בורא פל עולמים ווייסט וואס עס גייט יעצט דורך אויף בחורים און יונגעלייט, וואס זיי האבן נישט ווער עס זאל זיי מחזק זיין.

איבערדעם וועל איך דיר שיקן א העתקה פון יעדן בריוו, (נאטורליך אן דעם נאמען, וואס מען טאר נישט ארויסשרייבן יענעם'ס נאמען צו וועמען די בריוו איז געשריבן געווארן), און אזוי, ביז אפאר וואכן וועסטו שוין

האָבן אַ גאַנצן ספֿר. דער עיקר שטאַרק זיך אין די הייליגע אַרבעט, ווייל דו וועסט זען וואס עס וועט אַרויסקומען פֿירות און פֿירי פֿירות פון דיין הייליגע אַרבעט.

וועגן שלום בית, זאָלסטו זען אלעס צו טון מִכְבֵּד זיין דיין געטרייע ווייב, ווארום דער הייליגער רבי האט אויף דעם זייער מִכְפִּיד געווען, און ער האט געזאגט בִּפְרוּשׁ (שיחות הר"ן סימן רס"ד), אז אַ מַעֲנֵשׁ מוז מִכְבֵּד זיין און טייער האלטן זיין ווייב, און ער האט געזאגט, "באַטראַכט זיך וויפיל צער און גרויסע יסורים ליידן די פֿרויען: צער העיבור, וְהַלִּידָה, וְהַגִּידוּל, וְכוּ', און עס קומט זיי זייער שווער אָן, איבערדעם דאָרף מען אויף זיי רחמנות האָבן, און זיי אַרויסהעלפֿן מיט וואס מען קען". און וויסן דאָרפֿסטו וויסן, ביי אונז איז אַ דיבור פון הייליגן רבי'ן קודש קדושים.

איבער דעם זאָלסטו זייער היטן און מקיים זיין דעם דיבור פון רבי'ן, זאָלסט האלטן חשוב דיין ווייב, און זאָלסט זיך מיט איר נישט אַרום טענה'ן. ווארום וואס וויל זי פון דיר? זאָלסט איר העלפֿן מיט די קינדער. איז וואס איז אזוי שווער? באַטראַכט זיך, סוף פֿל סוף איז דאס אויך דינגע קינדער - לייג צו אַ האנט און העלף איר. און די חז"ל זאָגן בִּפְרוּשׁ (חולין פד:), לַעוֹלָם יֵאָכֵל אָדָם וְיִשְׁתֶּה פָּחוֹת מִמָּה שֵׁישׁ לוֹ, וְיִלְבֹּשׁ וְיִתְבַּסֶּה בְּמָה שֵׁישׁ לוֹ, וְיִכְבֵּד אֶשְׁתּוֹ וּבְנָיו יוֹתֵר מִמָּה שֵׁישׁ לוֹ, שֶׁהֵן תְּלוּיִין בּוֹ וְהוּא תְּלוּי בְּמִי שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם; איבער דעם זע צו זיין שטאַרק אין

אָמוּנָה אין בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, און יַעֲרֵעַ זאך וואס דו דאָרפֿסט
האַבן זאָלסטוּ בַּעֲטָן נאָר דעם באַשעפֿער, און דיין ווייב
מיט די קינדער זאָלסטוּ געבן מִכָּל טוֹב, און זאָלסטוּ זיין אַ
גוטער מאַן, און אַ גוטע טאטע, צוגעלאַזט צו זיי, וועסטוּ
זען ווי דיין שטוב וועט זיך ענדערן, און ווערן אַ גן עדן.
אַ גוטע וואך און אַ לעבטיגן תּמיד

ה

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹצְאֵי שְׁבֶת קוֹדֵשׁ לְסֹדֶר מִקְזָן ב' טֵבֵת ה'תש"ע

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הָאֲבֵרָה הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרֹז יֵאִיר

דו האָסט גישט קיין אַנונג וואס פאר אַ שמוחה דו האָסט
אין מיר אַריינגעברענגט ווען דו ביסט געקומען ליל
שישי צום שיעור מיט דיינע דריי לעבטיגע קינדער. קודם
איז דאס אַ טובה פאר דיר, וואס דו מענטשט שוין אנהויבן
ארויסצוגיין פון זיך וכו', עס איז זייער גישט גוט אז אַ
מענטש שפארט זיך צו, און וויל מיט קיינעם גישט האבן
צוטון; ס'איז גישט געזונט בגשמיות, ומכל שכן גישט
ברוחניות. בגשמיות קומט דאס פון מרה שחורה און
דיפרעסיע וואס אַ מענטש וויל גישט האבן צוטון מיט
קיינעם גישט, ער וויל גישט רעדן מיט קיינעם, און וויל
גישט זען קיינעם, דאס קומט פון אַ טיפן ביטערניש וואס
שפינט זיך צוביסליך אין הארץ פון אלע צרות און

איבערגייעכץ וואס עס גייט אויף אים איבער. און דערנאך אז ער שפארט זיך צו און וויל נישט האבן מיט קיינעם צוטון, ווארפט דאס אים אריין אין א טיפן יאוש, וואס דאס קען ברענגען צו די ערגסטע רחמנא ליצלן, ווי די תו"ל זאגן, (תענית כג.) או תברותא או מיתותא; דער מענטש נעמט זיך דאס לעבן, אפגעהיטן זאל מען ווערן, ווען ער שפארט זיך אליין איין, און וויל מיט קיינעם נישט האבן צוטון, און נישט רעדן צו קיינעם און דאס איז א מורא'דיגע סכנה. און ברוחניות, איז דאס אויך נישט גוט צו זיין אליין, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן לד) אז יעדער איינער האט א נקודה וואס דער צווייטער האט נישט, און מען דארף מקבל זיין יעדעס איינעמ'ס נקודה. און ווי די תו"ל זאגן (ברכות סג.), לפי שאין התורה נקנית אלא בחבורה. אויך זאגן זיי (תענית ד), הרבה למדתי מרבתי ומחברי יותר מרבתי.

דערפאר האב איך זיך זייער געפריידט דיך צו זען ביים שיעור ליל שישי, וואס מיט דיין קומען וועט דאס דיר זיין א גרויסע תועלת, ווארום מיר רעדן זיך איבער צוזאמען דעם הייליגן רבינ'ס ווערטער אזוי ווי תברים. מיר האבן א גרויסע ירושה באקומען פון הייליגן רבי'ן, און מיר דארפן זיך טיילן מיט דעם.

און גרעסער איז דער שמחה ביי מיר וואס דו האסט געברענגט דייע דריי לעבטיגע קינדער. קודם זעען זיי

ווי דער טאטע קומט צווישן מענטשן, און ער איז פֿרייליך, וואס דאס מאכט ביי זיי א גרויסע ווירקונג, און דאס איז א יסוד אין חינוך, קינדער מאכן שטענדיג נאך דעם טאטן, וואס זיי זעען ביים טאטן, טוען זיי נאך. - און מ'רעדט נישט אז דערווייל הערן זיי אויף צו די דיבורים וואס מען רעדט פון דעם הייליגן רבי'ן, און עס וועט זיין פאר זיי א גרויסע טובה, איך האף דיר צו זען יעדן ליל שישי, און דו וועסט זיך קענען מחזק זיין אויף א גאנצן וואך.

זיי שטארק אין שמחה, און לאז דיר נישט פאלן. איך ווייס אז עס גייט אויף דיר דורך זייער אסאך צרות און ענגעניש וכו', און דו ביסט פארדרייט מיט זייער אסאך חובות, וכו'. אבער וויסן דארפסטו וויסן, מיט דיין אפזליסן זיך וועט דאס דיר נישט העלפן, נאר אדרבה עס וועט דיר אריינגווארפן אין א גרעסערע צרה חס ושלום. דעריבער זע צו קומען יעדן שבת דאווענען צווישן אונזערע לייט, דאס איז א גרויסע זאך, און זאלסט ווידער ווערן טעטיג ווי דו ביסט געווען ביז יעצט, און דו זאלסט זיין נאר פֿרייליך. וואס דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן ט'), אז א מענטש איז פֿרייליך קען ער פֿירן די מחשבה ווי ער וויל; בשמחה איז די אותיות מחשבה, דער עיקר צער וואס א מענטש האט איז נאר וואס ער טראכט ווי ביטער איז אים. אבער אויב ער טראכט שטענדיג גוט וועט זיין גוט, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כא), וואו דער מענטש טראכט דארטן איז ער אינגאנצן

דא; ווידער זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוֹתֵרֵן חֵלֶק א', סימן קצ"א), דאס די מחשבה איז אזוי שטארק אפילו ער זאל טראכטן אז ער וועט האבן געלט וועט ער זיכער האבן געלט, ווארום די מחשבה האט א מורא'דיגן בוח; איבער דעם טראכט נאר גוט, וועט דיר זיין תמיד גוט. ועל כולם געוואוין זיך צו אויסרעדן זיך דאס הארץ פארן בורא פל עולמים, וואס יעדן דיבור מאכט א רושם אין אלע עולמות, און אז דער מענטש זאל וויסן וואס דאס איז ווען ער בעט זיך צום בורא פל עולמים ער זאל אים העלפן, און וואס פארא שעשועים ער איז גורם דעמאלטס אין אלע עולמות, וואלט ער נישט אויפגעהערט צו בעטן און מתפלל צו זיין.

זיי שטארק אין דעם וועסטו זען גרויסע ישועות. און פארשטייט זיך אז דער עיקר וואס מען דארף בעטן, איז אז מען זאל שטענדיג פרייליך זיין, ווי דער הייליגער רבי נתן זי"ע זאגט אז שמחה איז אזוי גרויס, און עס ברענגט אזא לעבטיגקייט וואס מען קען נישט מקבל זיין נאר דורך תפלה.

א גוטע וואך און א לעבטיגן תמיד

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְגֵשׁ ה' טַבַּת ה'תש"ע

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל כָּל חֲסִידֵי בְּרִסְלָב תַּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקּוֹדֵשׁ",
הַיְי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אָזוּי ווי עס איז בַּעֲזֶרֶתוֹ יִתְבָּרַךְ נִתְּרָבָה גַּעוּוֹאָרֵן דָּער קִיבוֹץ
בֵּי אֹנָנ, און די חו"ל זאָגן (בְּרִכּוֹת נח.) הָרֹאָה אוֹכְלֵי
יִשְׂרָאֵל אומר בְּרוּךְ חֶכֶם הָרִזִּים שְׂאִין דַּעְתָּם דּוֹמָה זֶה לָזֶה
וְאִין פֶּרְצוּפִיתֵן דּוֹמִים זֶה לָזֶה; ווען עס קומען זיך א קיבוץ
אִידֵן צוּזאַמֶען, דארף מען גלייך דאס וויסן אָזוּי ווי יעדער
איינער זעט אויס אַנְדֶּערש ווי דער צווייטער, ווייל צוויי
מַעֲנֻשִׁין זעען נישט אויס די זעלבע, אָזוּי אויך בייים טראכטן
טראכט יעדער מַעֲנֻשִׁשׁ אַנְדֶּערש ווי דער צווייטער, איבערדעם
דארף מען שטענדיג דן זיין דעם צווייטן לִבָּף זכות.

דער הייליגער רבי נָתַן זי"ע זאָגט (ליקוטי הלכות בית הַכְּנֶסֶת הַלְכָּה
א,) פֶּאָרְוּאָם הַיִּיסָט אַ בֵּית הַתְּפִלָּה "בֵּית הַכְּנֶסֶת"?
ווייל דארטן קומען זיך צוזאַם אַלע נַפְשׁוֹת, דִּהְיִינוּ אַ "בֵּית
הַכְּנֶסֶת" הַיִּיסָט אַ הַיִּזוּ ווי עס קומען זיך צוזאַם אַסאך
נַפְשׁוֹת, איבערדעם איז דער עיקר תְּפִלָּה נָאָר בְּצִיבּוֹר און
נישט בִּיחִידוּת, אַז עס זאל נישט זיין אַזאַ זאַך אַז יעדער
מַעֲנֻשִׁשׁ זינדערט זיך אַפּ פֿון אַ צווייטן, ווייל דאס איז
דאס פֶּאָרְקֶערטע פֿון די קדושה. ווארום וואו אידן קומען
זיך צוזאַם, און זיי דאווענען צוזאַמען, דאס הַיִּיסָט אַן עֲדָה
קדושה.

און די חו"ל זאגן (ברכות ח.), מאי דכתיב (תהלים ס"ט) "ואני
תפלתי לך הוי"ה עת רצון"? - אימתי עת רצון?
בשעה שחצבור מתפללין; שלימות התפלה איז נאר ווען
מען דאווענט צוזאמען מיט א מגן. און וויסן דארפט איר
וויסן אז ווען עס קומען זיך צוזאם א מגן אידן קומען זיך
צוזאם צען ערליי מענטשן, וואס יעדער איינער טראכט
אנגערש ווי דער צווייטער, ווארום זיי זעען דאך אויס
אנגערש איינער פון דעם צווייטן, און פונדעסטוועגן קען
מען נישט דאווענען צוזאמען און זאגן קדיש קדושה ברכו
וכו', נאר ווען עס קומען זיך צוזאם א מגן אידן, וואס
יעדער איינער טראכט אנגערש ווי דער צווייטער.
פונדעסטוועגן איז דאס זייער חשוב ביים בורא כל עולמים
ווען אלע קומען זיך צוזאם דווקא אין בית הכנסת צו
דאווענען.

אונדאי און אונדאי זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק
ב' סימן ב') דאס דער שלימות איז ווען פעולות משונות
- דאס הייסט יעדער מענטש וואס טראכט אנגערש פון
דעם צווייטן - קומען צו א באשלוס נכלל צו ווערן אין
אחדות אחד. אבער עס קומט נישט אן אזוי לייכט, מען
דארף אויף דעם אסאך הארעווען. פונדעסטוועגן קען מען
נישט דאווענען מיט א מגן נאר ווען ס'איז דא צען ערליי
אידן, וואס יעדער איינער האט אן אנדערן דעה, און ווער
זאגט ווען דער מגן באשטייט פון צוואנציג אדער דרייסיג
אדער אפילו הונדערט אידן? דארף מען וויסן איז דא

הונְדערט דיעזע - וועלן מיר האפן א תוה אמינא אז מען זאל זיך אפטיילן אויף צען מנינים? עס שטייט דאך (משלי יד, כח) "בָּרֵב עִם הַדֶּרֶת מֶלֶךְ" און די חז"ל זאגן אויף דעם (מדרש משלי יד), אָמַר רַבִּי חֲמַא בַּר חֲנִינְא, בֵּא וִירָאָה שְׁבַחֲךָ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְקְדוּשְׁתּוֹ שֶׁהוּא מַחֲבֵב אֶת יִשְׂרָאֵל, שְׂאָף עַל פִּי שֵׁשׁ לִפְנֵי אֵלֶּף אֲלָפִים וְרַבִּי רַבְבוֹת בְּתוֹת שֶׁל מֶלֶאכֵי הַשָּׁרֵת שִׁשְׁרֵתוּהוּ, אִינוּ רֹצֵה בְּשִׁבְחֶךָ שֶׁל כּוֹלֵן אֲלֵא בְּשִׁבְחֶךָ שֶׁל יִשְׂרָאֵל. שְׁנֵאמַר, "בָּרֵב עִם הַדֶּרֶת מֶלֶךְ", וְאִין 'עִם' אֲלֵא יִשְׂרָאֵל, שְׁנֵאמַר (ישעיה מז, כא) "עִם זֶה יִצְרַתִּי לִי תַהֲלֹתַי יִסְפְּרוּ" בְּשִׁבִּיל שִׁסְפְּרוּ תַהֲלֹתַי בְּעוֹלָם. וְכֵן הוּא אֹמֵר, (תהלים מז, י) "נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עִם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם כִּי לֹאֱלֹהִים מִנִּי אֶרֶץ מְאוּד נִעְלָה", אָמַר רַבִּי סִימֹן, אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵימְתִי אֲנִי מִתְעַלָּה בְּעוֹלָמִי? בְּשַׁעֲה שִׁיִּשְׂרָאֵל נֶאֱסָפִין לְבִתִּי בְּנִסִּיּוֹת וּלְבִתִּי מִדְּרָשׁוֹת וְנוֹתְנִין לִי שִׁבְחָה וְקִילּוּם. וּבְאוֹתָהּ שַׁעֲה שֶׁהֵן נֶאֱסָפִין לְבִתִּי בְּנִסִּיּוֹת וּלְבִתִּי מִדְּרָשׁוֹת וְשׁוֹמְעִין אֲגִידָה מִפִּי חֶכֶם, אֲנִי מִתְעַלָּה מְעוֹלָמִי, וְאֹמֵר לְמֶלֶאכֵי הַשָּׁרֵת, בָּאוּ וִירְאוּ עִם זֶה שִׁיִּצְרַתִּי לִי בְּעוֹלָמִי בְּמָה הֵן מְשִׁבְּחִין אוֹתִי. בְּאוֹתוֹ הַשַּׁעֲה הֵן מְלַבִּישִׁין אוֹתוֹ הוֹד וְהִדְרָה. לְכָךְ נֵאמַר, "בָּרֵב עִם הַדֶּרֶת מֶלֶךְ". וּבִקְאָפֶס לֹאִם מִחֲתַת רְזוּ" אִם הִפְסִיקוּ עֲצָמָן מִדְּבַרֵי תוֹרָה, אָף אֲנִי אֶפְסִיק מִהֵן דְּבַרֵי תוֹרָה;

זַעַמְט מען פון דעם ווי גרויס איז דער זכות ווען אידישע קינדער קומען זיך צוזאמען אין בית הכנסת דאווענען, דאס דער בורא פל עולם האט מער לויב פון די אידן

ווי פון אלע צענדליגער טויזנטער ביתות מלאכי השׁרת וואס זיי באדינען אים. און אויך ווען מען קומט זיך צוזאם אין בית המדרש הערן תורה פון א חכם שיקט דער בורא כל עולמים אראפ דיבורים עס זאל נישפע ווערן פאר אלעמען.

עס איז באוואוסט וואס דער גרויסער מגיד פון מעזריטש זי"ע האט גאבגעזאגט פון דעם בעל שם טוב הקדוש זי"ע, אז ווען עס קומען זיך צוזאם צען אידן, און אפילו זיי טוען גארנישט נאר מען זיצט צוזאמען מיט איין מחשבה אז עס איז דא א בורא כל עולמים וואס איז מתנה די גאנצע וועלט, דעמאלטס קומט ארויס פון זיי אזא לעבטיגקייט וואס דער מלאך מיכאל - וואס ער איז דער מליץ יושר אויף אידישע קינדער - קען גישט צוקומען צו זיי, פון רוב לעבט וואס עס קומט ארויס פון זיי.

דער הייליגער רבי נתן זי"ע האט אמאל גערעדט מיט אונזערע לייט מורא'דיגע דיבורים, ביז אלע האבן זיך פארוואונדערט "פון וואנעט נעמט ער אַזעלכע דיבורים?" האט ער געענטפערט, דאס די חז"ל זאגן (פסחריז לט.) כל בי עשרה שכינתא שריא; און ממילא אז ס'האבן זיך פארקליבן דא א קיבוץ אידן איז די שכינה דא, און וואו די שכינה איז דארטן קומט ארויס אַזעלכע הייליגע דיבורים. פון דעם אלעם זעט מען דאס גרויסקייט פון צו דאווענען צוזאמען אינאיינעם.

איבערדעם בעט איך אייך זייער: זעט צו דאווענען אינאיינעם, און דעם שול וואס הייסט אויפן הייליגן רבינ'ס נאמען, "חסיד בֶּרְסֵלַב הִיבֵל הַקֹּדֶשׁ". עס זאל נישט זיין פאר אייך א גרינגע זאך, ווייל ווען מען קומט זיך צוזאם און מען דאווענט אינאיינעם, און מען רעדט איינער מיטן אנדערן פון די עצות וואס מיר האבן באקומען פון דעם הייליגן רבינ, איז עס אן אנדערן ענין אינגאנצן, וואס אין אן אנדער פלאץ קען מען דאס נישט רעדן.

ס'איז באוואוסט, אז רבינו הקדוש מסאטמאר זי"ע האט מקפיד געווען דאס זיינע מענטשן זאלן דאווענען אינאיינעם אין איינע פון זיינע בתי מדרשים, ווארום ער האט געהאלטן אז ביי אים אין בית המדרש וועט זיין ריין פון דיעות כוזבות מינות ואפיקורסות ציונות וכו', וואס אין אן אנדערן פלאץ קען מען זייער נכשל ווערן אין דעם. דעריבער דארפן מיר אויך זען אלע "חסיד בֶּרְסֵלַב תלמידי היכל הקודש" דאווענען אינאיינעם נאר אין אונזער בית המדרש, וואס דאס וועט זיין א טובה פאר יעדן איינעם. אוודאי איז דא חילוקי דיעות, אבער מען קען אלעס אויסגלייכן אויב מען וויל נאר.

עס האט מיר דערציילט הרב החסיד ר' לוי יצחק בענדער ז"ל, ווען ער איז אנגעקומען אין ארץ ישראל שנת תש"ט, איז געווען א קליין שטיבל פון בֶּרְסֵלַב'ער חסידים אין מאה שערים געגענט, א גאנצע וואך איז נישט געווען

קוּיִן מִנֵּיִן דֶּאֶרְטֵן, נָאָר שְׁבֶת אִיז גֶּעווען אַ מִנֵּיִן מְצוּמָצִם.
 עַר הָאָט באַקומען אַ דִּירָה אִין אַ גֶּעגֶנֶט וואָס האָט גֶּעהייסן
 לִיפֶתָא, דָּאָס אִיז בֵּיִים אַרײַנגאַנג צו יְרוּשָׁלַיִם. כְּדֵי עַר זָאל
 קענען דאווענען מיט בְּרֶסְלָבֶער חֲסִידִים צוזאַמען, אִיז עַר
 גֶּעגאַנגען צופֿיס אַ וועג וואָס האָט גֶּענוממען פֿון זײַן הויז אִין
 לִיפֶתָא בִּיז מֵאָה שְׁעָרִים אַ שְׁעָה צײַט, אָבער עַר אִיז
 גֶּעגאַנגען מיט עקשנות. ווײַנטער אִין די קעלט און אִין די
 פֿרעסט, אִין די רעגענס, זומער אִין די היץ, גאַרנישט האָט
 אים אָפֿגעהאַלטן. און עַר האָט גִישט גֶּערוט בִּיז עַר האָט
 פאַרגרעסערט דעם מִנֵּיִן שְׁבֶת. ווער ס'איז נָאָר גֶּעווען אַ
 בְּרֶסְלָבֶער חֲסִיד האָט עַר גִישט אָפֿגעלאָזט בִּיז עַר האָט
 אים איבערגעֶרעדט אז עַר זָאל קומען דאווענען אִין בְּרֶסְלָבֶער
 בֵּית הַמִּדְרָשׁ, "וואָס הייסט אַ בְּרֶסְלָבֶער חֲסִיד זָאל גִישט
 דאווענען צווישן בְּרֶסְלָבֶער חֲסִידִים!?" - אִיז גֶּעווען זײַן
 מַעֲנֶה. און אזוי האָט עַר גִישט אָפֿגעלאָזט בִּיז עַר האָט
 פאַרגרעסערט דעם מִנֵּיִן.

דֶּערנאָך האָט עַר אָנגעהויבן מאַכן אַ מִנֵּיִן אינגעדערוואַכן,
 וואָס אִיז אים אָנגעקומען זײַער זײַער שווער, ווייל
 עַר האָט געדארפֿט גײַן צופֿיס פאַרשטאָנס, ווען עָס אִיז
 נאָכנישט גֶּעווען קײַן אָטאַבוס. און אזוי האָט עַר זיך
 גע'עקשנ'ט בִּיז ס'איז געוואָרן אַ מִנֵּיִן אַ יעדן טאָג, אָפֿילו
 ס'איז אים אױסגעקומען דאווענען בִּיחִידוּת, אִיז עַר גֶּעגאַנגען
 דאווענען נָאָר אִין די בְּרֶסְלָבֶער שְׁמִיבֶל. (אײַך האָב אים
 געפֿרעגט, "וואָס אִיז מיט מִנֵּיִן?" האָט עַר מיר געענטפֿערט,

"איד האב געוואקסט דאס גרויסקייט פון דעם ענגן מאכן א מנגן אויפן רבינ'ס נאמען, אינדערנאכן אויך. קדושה און ברכו בין איד געגאנגען הערן אין אן אנדערן שול, אבער געדאווענט האב איד ביחידות יעדן טאג אין דעם שטיבל, ביז עס איז געווארן א מנגן צופרי און אויפדערנאכט, שחרית, מנחה, מעריב".

"פרעג נישט", - האט ער מיר געזאגט - "וואס איד האב זיך אנגעליטן וכו'. איד האב גענומען די זאך אין מיינע הענט, און איד בין געווארן גבאי. און וואס מיר האבן מיטגעמאכט, דאס קען מען נישט באשרייבן. מיר האבן געמוזט פארלאזן דאס שטיבל וואס איז געווען געדינגען, און מיר האבן געוואנדערט פון איין פלאץ צום אנדערן. די בזיונות וואס איד האב געליטן דאס קען איד דיר נישט איבערדערציילן" - האט ער מיר געזאגט - ביז ענדליך שנת תשי"ח, איז געווען איינער ר' אליהו חיים ראזען ז"ל, וואס ער האט זיך אינטערענומען בויען די גרויסע שול אין מאה שערים, דארטן איז אמאל געווען א האטעל מיטן נאמען מלון ארץ ישראל, און פון רוב אלטקייט איז עס צאמגעפאלן, און ער האט אפגעקויפט דעם שטיקל לאנד, און אויף דעם האט ער גענומען בויען. און ס'האט אים גענומען כמה ופמה שנים, ביז ער האט אויפגעבויעט דעם גרויסן שול - אזוי האט ער מיר פארציילט.

זעט מען פון דעם ווי א איד א ברסלבער חסיד האט זיך מוסר נפש געווען פשוטו כמשמעו, צו גיין א וועג פון

א שעה סיי אהין און סיי צוריק - ביז ער האט געטראפן
א דירה נאנט צום שול - אבי דאווענען צוזאמען מיט
ברסלבער חסידים, און ער האט ברוך השם אויפגעשטעלט
אזא קיבוץ. און די בזיונות וואס ער האט געליטן דארטן
קען מען זיך נישט פארשטעלן, ווארום ירושלים'ער (סאברעס)
זענען בטבע עזות פנימ'ער. ווען איך בין אנגעקומען דעם
ערשטן מאל שנת תשכ"ו נאכן זיין ביים רבינ'ס ציון דעם
ערשטן מאל, מיט א גרופע פון אווערע לייט, האב איך
געזען וואספארא בזיונות דער מענטש ליידט. אן בושה איז
מען געווען עזות פנימ'ער פאר אים.

צום ביישפיל: ער האט געלערנט ליקוטי מוהר"ן צווישן
מנחה און מעריב מיט קוים א מגין מענטשן, און די
שול איז געווען געפאקט, מען האט גערעדט און געשמוסט
וכו', און ער האט געדארפט אלעמאל אויפשטיין און קלאפן
אויפן טיש, און האט געשריגן: "וואס טוט זיך דא!? אין
רבינ'ס בית המדרש קען מען נישט רעדן א דיבור פון
אים?" און עס זענען געווען מענטשן וואס האבן צוריק
געשריגן, "ווער פרעגט אייך? מי שמוך לאיש?" דאס האב
איך אליין געזען מיט מיינע אויגן. עס איז געקומען שבת
איז געווען הוילע ליצנות, - מען האט געווארפן האנטוכער
איינער אויפן אנדערן אינמיטן דאווענען, מען האט אנגעגאסן
וואסער איינער דעם אנדערן, וכו', און מיר האט דאס זייער
זייער וויי געטון. און ווען איך בין מיט אים אהיים געגאנגען
צו זיין דירה האט ער זיך אויסגעגאסן צו מיר דאס הארץ

מיט קרעכצן: "וועסט וואס דא טוט זיך? דעם רבינ'ס זאך דארף זיין אזוי מבונה, אפילו אינעם אייגענעם בית המדרש קען מען נישט רעדן א דיבור פון רבינ'!".

און אזוי ווי איך בין דעמאלטס געווען א וואך צייט אין ארץ ישראל, בין איך יעדן טאג מיט אים אהיים געגאנגען נאכן דאווענען ותיקין, און געזעצן מיט אים ביז מנחה, אזוי איז געווען א וואך צייט, און ער האט מיר דערציילט מורא'דיגע סיפורים און שיחות וכו' וכו', (וואס אלעס איז אפגעשריבן ביי מיר.) דערווייל בין איך צוריק געפארן, און עס האט מיר זייער וויי געטון, הזאת געמי? אזוי דארף אויסזען א ברסלבער שול? האב איך מיר מנישב געווען אז איך וועל דא מאכן ארדענונג, אפילו עס זאל מיר קאסטן וואס עס זאל מיר קאסטן. און אזוי ווי איך האב שוין דעמאלטס געשריבן אסאך בריוו פאר בחורים און יונגעלייט, און געדרוקט ספרים, האב איך אנגעהויבן צו שרייבן אפן: "רבי לוי יצחק אמר וכו' וכו'", און געבעטן יעדן איינעם גייט נאר צו ר' לוי יצחק. [דאס קענט איר קוקן אין די בריוו פון יענע יארן, און אויך אין די ספרים וואס איך האב געדרוקט דעמאלט, "ארץ אפים", "מקור השמחה", "שמירת הזמן", און בפרט דעם ספר "אילן החיים" וואס איך האב אויסגעשטעלט די סיפורים מיטן סדר, דער הייליגער רבי, רבי נתן, רבי נחמן טולטשינער, רבי אברהם בן רבי נחמן, און נאכדעם רבי לוי יצחק. נו, נו... פרעגט שוין נישט וואס איך האב זיך אנגעליטן פאר דעם, עס

האט זיך אנגעהויבן אויף מיר א גרויסע מחלוקת: "ווער ביסטו יונגערמאן? מאכן אזא סדר, וכו'?", און מען האט געקלעבט אויף מיר צעטלעך, (בדרך של בני בליעל). אבער איך האב זיך נישט אפגעשראקן, און איך האב געהאלטן און איין שיקן בחורים און יונגעלייט טאג איין טאג אויס, "גייט נאר צו ר' לוי יצחק, ווארום דער רבי שטייט איין נאר ביי אים, וכו'!". פֿרעגט נישט וואספארא בזיונות איך האב געליטן פאר דעם, (און ער אליין האט מיר געשריבן א בריוו וואס איך האב נאך ביי מיר מיט דעם לשון "וואס ווילסטו פון מיר האבן? וואס מאכסטו מיר פאר א מפורסם?..."), אבער איך האב נישט געקוקט אויף גארנישט, איך האב געוואוסט אז אויב מען וועט נישט נעמען א מענטש וואס מען קען אויף אים ארויפקוקן, איז זייער ביטער, וכו']. מיר האט זייער געברענגט, ווייל איך האב געלערנט זייער אסאך אין דעם יוגנט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, און איך האב געוואוסט וואס הייסט תמימות, און ביי דעם איד האב איך דאס געזען, וואס איך האב נישט געזען ביי קיינעם נישט פון אונזערע לייט, און אזוי איז צוביסלעך געווארן סדר. (דער סיפור ווייסט קיינער נישט, און ס'פאלט קיינעם נישט איין ווי אזוי איז ר' לוי יצחק מפורסם געווארן, און ס'איז נאך דא אסאך צו דערציילן, אבער אין אן אנדערן געלעגנהייט).

אבער איין זאך האב איך געזען, ווי אזוי האט זיך אויפגעבויעט ברסלבער חסידות נאך די צווייטע

וועלט מלחמה? נאר ווייל מען האט ארויפגעקוקט אויף איינעם, און מען האט זיך געהאלטן מיט אים צוזאמען. - כאטש ער האט אויך געהאט ביטערע מתנגדים וואס פלעגן פארן ראש השנה אין מירון, און זיי האבן נישט געוואלט דאווענען ביים קיבוץ אין ירושלים. אבער איך האב נישט גערוט, און אלץ געשיקט צו אים דארטן בחורים און יונגעלייט, ביז עס האט זיך פארקליבן ארום אים א שיינער קיבוץ פון בחורים מיט יונגעלייט, און זיי האבן געטרונקען מיט דורשט זיינע דיבורים וואס עס איז געווען מלא חן של אמת, מיט אזוי א תמימות און פשיטות וואס מען קען זיך גארנישט פארשטעלן. אוי האט ער גערעדט פון דרך הלימוד, און האט געשריגן, "ברענגט נישט אן די צייט וכו' וכו'!" (איך אליין בין געקומען צו אים אין שטוב אמאל א זונטאג, האב איך געזען אז ער האט דעמאלטס אנגעהויבן צו לערנען פאר זיך מסכת קידושין, און איך בין געווען ביי אים דאנערשטאג האב איך געזען ווי ער מאכט א סיום אויף מסכת קידושין. דאס האב איך אליין געזען. און אויב ער וואלט נישט געלערנט אויפן סדר דרך הלימוד, ווי אזוי וואלט ער געקענט ענדיגן דעם מסכת אין איין וואך?).

און אזוי האט זיך עס אנגעהאלטן עטליכע יאר וואס איך האב געהאלטן אין איין שיקן צו אים וואס מער בחורים און וואס מער יונגעלייט, און איך האב קיין תרטה נישט אויף דעם. - כאטש איך האב געליטן נאכדעם פון דעם זייער אסאך, ווייל מען האט געטראגן צו אים אסאך לשון

הָרַע'ס אויף מיר. - אָפּער איך האב זיך זייער געפֿריידט
אז ברוך השם מער ווייניגסטענס איז שוין דא א סדר.

צו וואס דערצייל איך איך דאס אלעס? ווייל איך זע אז
ברוך השם דער קיבוץ הקדוש חסידי ברסלב תלמידי
היכל הקודש מערן זיך בלי עין הרע, און עס איז שוין דא
א בית המדרש אין וויליאמסבורג, און אויך אין מאנרא,
און אויך אין מאנסי, און איך האב זייער נישט געוואלט
אז עס זאל זיין חילוקי דיעות צווישן אונזערע תלמידים.
בעט איך ענק זייער: האלט איך צוזאמען, און רעדט נאר
פונעם הייליגן רבינ'ס דיבורים, אזוי ווי איר האט מקבל
געווען פון מיר. ווארום דעם הייליגן רבינ'ס דיבורים מאכן
ליכטיג יעדן צובראכענעם מענטש, וואס ליידער זענען מיר
אלע צובראכן בחרם הנשבר, וכו', יעדער איינער מיט זיין
איבערגייעכץ בגשמיות און ברוחניות, און מיר דארפן אלע
חיזוק. דערפאר דארפן מיר זען זיך מחזק זיין איינער דעם
אנדערן, און ארויסהעלפן איינער דעם אנדערן מיט וואס
מען קען, נאר מיר זאלן זיין צוזאמען, און רעדן פון בורא
כל עולמים, און אריינברענגען אין אונזער הארצן אמונה
פשוטה אין באשעפער פון דער וועלט, און חזר'ן טאג איין
טאג אויס, אז עס איז דא נאר איין באשעפער אויף דער
וועלט וואס פירט זיין וועלט בהשגחה פרטית, (חילין ז') אין
אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם בן מכריזין עליו מלמעלה;
(יומא לח.) בשמך יקראוך ובמקומך יושבוך ומשלה יתנו לך
אין אדם נוגע במוכן לחבירו ואין מלכות נוגעת בחברתה

אָפֿילוּ בַּמֶּלֶא נִימָא: (פֿרכות נח.) אָפֿילוּ רִישׁ גִּרְגִּיתָא מִן שְׁמִיא
מִנּוּ לִיהּ; און וויפֿיל מיר וועלן דאס חוֹרָן איז נישט גענוג,
ווארום די וועלט איז פול מיט בִּפִּירוֹת און אפֿיקורסות, מיט
דיעות בוזבות פון בוחי ועוצם יְדֵי עֲשָׂה לִי אַתְּ הַחֵיל הַזֶּה,
וכו', וכו'.

דערפֿאר דארף מען אסאך רעדן פון אמונה, ווי דער
הייליגער רבי האט אמאל געזאגט פאר אונזערע
לייט "איר דארפט אסאך רעדן פון אמונה בדי עם זאל
אריינגיין אין עֵנֶק". און ווען דער הייליגער רבי האט געזאגט
די תורה פון סוד פֿונֶת הַמִּילָה (ליקוטי מוֹהֲרֵן חַלֵּק א' סימן סג)
האבן אונזערע לייט געפרעגט דעם הייליגן רבין שאלות
אויף די תורה, האט זיך דער רבי אנגערופֿן "ווער איז אייך
שוולדיג, אז איר האט נישט קיין ידיעה אין איידלקייט?"
זעט מען אז מען דארף אסאך אנדילדן דעם גוף מיט דיבורי
אמונה, פולי האט וואלי מיר זאלן זוכה זיין צו קלארע
אמונה, שפֿירן אז דער בורא פֿל עולמים איז דא מיט אונז,
ווארום ער איז מלא פֿל הארץ פֿבודו, "ממלא פֿל עֶלְמִין
וסובב פֿל עֶלְמִין אין שום מציאות בלעדיך פֿלל, ובכל תנועה
ותנועה שם אלוֹפּוֹ שֶׁל עוֹלָם". און אויב מיר וועלן אין זיך
אריינגעמען אמונה פֿשוטה, דעמאלטס וועלן מיר קענען
ציגעוואוינען זיך צו רעדן צום בורא פֿל עולמים, און זיך
אויסגיין פאר אים דאס הארץ אן קיין שום חֲכָמוֹת.

און ווער עם געוואוינט זיך צו די הייליגע הנהגה וואס
הייסט "התבודדות", זיך אפֿזונדערן א פֿלאץ וואו קיינער

איז נישטא, און אויסרעדן זיך זיין ביטער הארץ צום בורא
 כל עלמים אן קיין שום חכמות, דאס איז דאך די העכסטע
 מדריגה, און דאס רייניגט דעם מענטש פון אלע שמוץ וואס
 עס האט זיך אנגעקלעבט אין אים וכו', און עס ברענגט
 אין אים אריין אן אנדערן סארט ישוב הדעת וכו' און ער
 קוקט שוין אויף דער וועלט מיט אנדערע אויגן וכו', ער
 זעט דאס די אלע גארנישע תאוות וכו', כבוד, גיאות, געלט,
 מחלוקת און וויכוחים וכו' וכו', איז אלעס הכל הבליים, א
 שאר די הייליגע צייט וואס מען קען איינקויפן מיט דעם
 טייערע סחורה, תורה און תפלה, מצוות און מעשים טובים,
 וואס גאר דאס געמט מען מיט אויף יענע וועלט, ווי דער
 הייליגער תנא זאגט (אבות פרק ו') לפי שבשעת פטירתו של
 אדם, אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים
 טובות ומרגליות. אלא תורה ומעשים טובים בלבד.

איבערדעם בעט איך אייך אלעמען זייער שטארק: האלט
 אייך צוזאמען, וואס דאס איז א סגולה אז
 מען זאל האבן חשק צו לערנען. ווי דער הייליגער רבי
 האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן צא) אז א סגולה צו התמדה ער
 זאל זיין א מתמיד אין לימוד תורה הקדושה איז אז ער
 זאל נישט רעדן קיין שלעכטס אויף קיין שום איד; ווארום
 אין א ספר תורה אז עס פעלט איין אות איז די ספר תורה
 פסול, און יעדע איד האט אן אות אין די תורה, און אויב
 חלילה וחס מען רעדט אויף איין איד געמט מען ארויס
 דעם אות פון די תורה און דורךדעם האט מען נישט קיין

חשק נאכדעם צו לערנען. און דאס איז געזאגט געווארן אויף יעדן איד, מכל שכן ווען מען רעדט אויף תלמידים פון דעם זעלבן רבי'ן איז דאס בווידאי א גרויסן פגם, ווארום וויסן דארפט איר וויסן, אז מיר שרונקען פון דעם זעלבן ברוינעם, פון דעם זעלבן טייך, פון דעם נחל נובע מקור חכמה, איז פארוואס דארפן מיר רעדן איינער אויפן אנדערן? אדרבה, מען דארף געדענקען וואס דער הייליגער רבי רבי אלימלך זי"ע בעט אין זיין תפלה: "תן בלבינו שגראה כל אחד מעלת חברינו ולא חסרונם, וישגבר כל אחד את חברו בדרך הישר ותרצוי לפניך, ואל יעלה בלבנו שום שגאה מאחד על חברו חלילה". - וואס אנב, אונזערע לייט אין פוילן האבן שטארק מקפיד געווען צו זאגן יעדן טאג פארן דאווענען די תפלה.

אליין בחור האב איך געטראפן אן אלטן פוילישן איד וואס איז געווען פאר די קריג שטארק מקורב צו ברוסלבער חסידים, און ער האט זיך געוויקט אסאך ביי הרב החסיד ר' יצחק ברייטער ז"ל הי"ד, און ער האט דאס מיר פארציילט אז אלע ברוסלבער חסידים פלעגן זאגן די תפלה פארן דאווענען, און ער אליין האט עס געקענט אויסגעווייניג אויפן לשון. עס איז באוואוסט אז דער הייליגער צאנזער רב זי"ע האט געזאגט אז מען זאגט די תפלה פון דעם הייליגן רבי'ן רבי אלימלך זי"ע פארן דאווענען גייט די תפלה גלייך. על כל פנים ווי ס'איז דארף מען זען צו קוקן נאר אויף די גוטס פון יעדן איינעם פון אונזערע לייט וואס

ער דאווענט ביי אונז אין בית המדרש, און אים רן זיין
לִבָּה זכות, וואס ווייסט איר וואס אויף אים גייט איבער?
אדרבה אויב איר זעט איינעם פירט זיך ווי ס'פאסט נישט,
דארף מען אים מחזק זיין און מעורר זיין און זאגן, נישט
ארום טראגן א האס אין הארץ אויף אים, ווי ס'שטייט
(ויקרא יט, יז) "לֹא תִשָּׂא אֶת אַחִיךָ בְּלִבְכָּךְ הִזְכַּח תִּזְכַּח אֶת
עֲמִיתְךָ וְלֹא תִשָּׂא עָלָיו חָטֵא" וואס דאס איז איין מצוות
עשה, און צוויי לאוין.

דערפאר פעט איר ענק אלע האלט אייך צוזאמען אינאיינעם.
דאס איז נישט אן עצה צו אנטלויפן און דאווענען
אין אן אנדערן שול, נאר מען דארף זען פארשענערן און
פארפעסערן אונזער שול, עס זאל מקדש זיין שם שמים,
ווער עס קומט אריין ביי אונז אין שול זאל ער שפירן א
ווארימקייט מיט א לעבטיגקייט, ער זאל וועלן נאכאמאל
קומען, און נאכאמאל קומען, און אזוי ציט מען צו נאך
אידן וואס זיי זוכן התחזקות, וואס ליידער פעלט נישט
היינט פאריאנטע און פארפלאנטע אידן, וואס עס גייט אויף
זיי איבער צרות און יסורים מבית ומבחוץ, חסרון פרנסה,
וכו', וכו'.

און דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט פאר אונזערע
לייט (שיחות הר"ן סימן מג), "אז איר וועט זיין פרייליך און
גיין מיט א שמייכל אויפן פנים, קענט איר דאך מתייהב זיין
אן א שיעור אידן וואס זענען ליידער זייער צופראכן, -

און דער הייליגער רבי האט אויסגעלאזט, - "איר קענט זיך נישט פארשטעלן וואס הייסט מחיה זיין א איד וכו'".

איבערדעם בעט איר ענק זייער, האלט אייך צוזאמען, און פריידט זיך צוזאמען, און דערמיט וועט איר מקדש זיין דעם הייליגן רבינ'ס נאמען, מענטשן וואס וועלן אריינקומען אין בית המדרש וועלן זיי זען דאס גרויסע אהבה וואס עס איז דא צווישן אונז, דאס אליין וועט מקרב זיין נאך אידן זאלן גיין אויפן הייליגן רבינ'ס וועג. דער הייליגער רבי נתן זי"ע פלעגט שטענדיג זאגן פאר אונזערע לייט, "איר קענט זיך נישט אויסמאלן צו וואספארא מדרגות דער הייליגער רבי וואלט אייך געברענגט ווען איר וואלט זיך געהאלטן צוזאמען". און זיין תלמיד ר' נחמן טולטשינער ז"ל ווען ער פלעגט זאגן פאר אונזערע לייט די שיחה, פלעגט ער צולייגן, "מען זעט אין זוהר הקדוש, וואו די חברי'א קדישא פון רבי שמעון בן יוחאי האבן זוכה געווען צו אזוי פיל סודות התורה, איז נאר ווייל זיי האבן זיך געהאלטן צוזאמען, הן צווישן זיך און הן מיט זייער הייליגן רבי'ן".

הקדוש ברוך הוא זאל העלפן דאס די דיבורים וואס איר שרייב אייך דא, נישט מיט טינט נאר מיט בלוט פון מיין הארץ, זאל אריינגיין אין ענקער הארץ.

איר וואונטש אייך אלע א ברכה פון הימל

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר וארא כ"ח טבת ה'תש"ע

שָׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל כָּל חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב תִּלְמִידֵי "הַיֵּכָל הַקּוֹדֵשׁ"
הוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

גְּעֻלֵּיבֵט דָּער בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים דָּאס אײַךְ בײַן גַּעכְטֵן צוּרִיק
גַּעקומען פֿון אַ לאַנגע נסיעה וואס אײַךְ בײַן גַּעווען
אין אַרץ יִשְׂרָאֵל, אײַךְ האב געהאט דאָרטן זייער אסאך
שװעריקייטן פֿון די רשעים וואס זיי פארלייגן זיך אויסצורייסן
אידישקייט, אָבער מיט חסדי השם יתברך, האט ער מיר
צוגעשיקט אַ גוטע שְׁלִיחַ און אײַךְ האב מיט אַ מוֹלָדִינע
שָׁעָה באקומען אַ היתר צו בויען אַ גרויסע בית המדרש,
על אַפֿם וְחֶמֶתָם פֿון די רשעים, נאך צוואנציג יאר וואָרטן,
האב אײַךְ ענדליך דערוואָרט, און דער בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים
האט מיר געהאלפֿן מיט אַ היתר צו בויען אַ בית המדרש,
וואס דאס איז אַ חידוש שְׁבַח־דושים, אויף אַזאַ פֿלאַץ וואס
מָען האט אויסגעריסן דאָרטן אידישקייט פֿון צוויי עדות
קדושות, די תּימְנָעַר אײַדן און די טוּנִיסְעַר אײַדן האט מָען
דאָרטן מַעבִּיר גַּעווען עַל הַדָּת רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, און הייַנט
צו טאג דײַקא אויף אַזאַ פֿלאַץ וואס די רשעים האבן זיך
פארלייגט אויסצורייסן די אַמוּנָה, דײַקא דאָרטן האב אײַךְ
אויפֿגעשטעלט אַ הייליגע קהילה וואס צײַלט זיך שוין אײַבער
דריי הונדערט משפחות בן ירבו. אײַךְ האב אויפֿגעשטעלט
דאָרטן אַ תּלְמוּד תּוֹרָה און אַ מײַדל שולע, אַ ישיבה קטנה

און א בולל וואס מען לערנט דארטן תורה הקדושה, און אלע פרויען גייען בצניעות, אפגעשוירן וכו', וכו', וואס עס לאזט זיך נישט גלייבן אז אין אזא ווייטן פלאץ זאל מען היינט זען דרייען זיך חסידישע אידן, מיטן גאנצן לבוש בארד און פיאות, און צניעות באשיידנקייט וכו' וכו', עס לאזט זיך נישט גלייבן אז אין א פארשטופטן דערפעלע וואס קיינער ווייסט אפילו נישט וואו דאס איז אויף די מאפע, זאל דארטן זיין אזויפיל צדקה וחסד, ווארום מיר האבן אויפגעשטעלט א בית התבשיל וואס מען פארטיילט יעדן אנווענט עסן צווישן זעקס און זיבן הונדערט פארציעס עסן. אויסער דעם איז דא א מגין נאך א מגין פון ותיקין ביז שפעט מיטאג שחרית, און נאכדעם א מגין נאך א מגין מנחה, און פון צאת הכוכבים ביז שפעט אין נאכט אריין איז דא א מגין נאך א מגין מעריב, א זאך וואס עס לאזט זיך נישט גלייבן ביז מען זעט עס מיט די אייגענע אויגן.

איז לא בחינם וואס די רשעים האבן זיך אזוי פארלייגט אויף מיר, ווייל איך בין פאר זיי אזוי ווי א ביין אין האלז. אבער עס וועט זיי שוין גארנישט העלפן, וויפיל דירות עס זאל נאר נישט געבויעט ווערן דארטן וועלן זיך אריינציען דארטן חסידישע משפחות, און אויף דעם האבן זיי מורא, אזוי ווי די תורה הקדושה זאגט ביי פרעה הרשע, (שמות א' י') "הבה נתחבמה לו פן ירבה וגו', דרשענען אויף דעם די חז"ל (סוטה יא.) אמר ריש לקיש רוח הקדש מבשרתן "בן ירבה וכן יפרוץ".

און געלויבט דעם בורא פֿל עולמים דאס צוביסל'ך ווערן
געבויעט נאך דירות און נאך דירות, און עס ציען זיך
אריין היימישע משפחות, דער בורא פֿל עולמים פארלאזט
אונז נישט אפילו מיר ליידן צרות צרורות פון די רשעים
ארורים, מינים ואפיקורסים, אבער מיט דעם שטארקייט פון
די אמונה וואס מיר האבן, גייען מיר דורך אויף אלעם, ווי
דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן
סד) דאס מיט אמונה גייט מען דורך אלעס, און עס פאלן
אנוועק אלע קשיות און ספיקות וואס א מענטש האט.
ווארום וויסן דארפט איר וויסן, דאס די אלע ספיקות און
קשיות וכו' וכו', וואס קומט ארויף אויפן הארץ פון א איד
דאס נעמט זיך נאר דורך זיינע חטאים און עוונות, אזוי ווי
דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות אמונה סימן כב) הפשע
של אדם מכניס בפירה באדם; אז א מענטש זינדעט רחמנא
ליצלן קומט אים אריין בפירה געדאנקען אין הארץ, און
ער האט נאר קשיות אויפן בורא פֿל עולמים.

איבערדעם דער וואס איז אריין געפאלן אין שווערע זינד
דארף ער וויסן אז ער באשאפט קליפות
ומשחיתים, אזוי ווי די חז"ל זאגן (פרכות ו.) תניא אבא בנמינ
אומר אלמלי נתנה רשות לעין לראות, אין פֿל ברִיה יכולה
לעמוד מפני המזיקין וכו', אמר רב הונא פֿל חד וחד מינן
אלפא משמאליה ורבבְתא מימיניה וכו', דאס הייסט יעדער
וואס האט געזינדיגט איז ארומגעוויקעלט מיט הונדערטער
טויזנטער קליפות ומשחיתים, וואס דאס ברענגט אים אריין

ספיקות אין די אמונה הקדושה, און ער פאלט אריין אין א געפערליכע דיפרעסיע ער איז שטענדיג מרה שחורה'דיג, און ער ווייסט אפילו נישט פארוואס וכו'.

אָבער די חז"ל זאגן (מדרש אנדה) פארוואס הייסן די שדים און די רוחות קטב מרירי? נאר זיי דערביטערן דאס הארץ פון א מענטש. איבערדעם אויב א מענטש שפירט זיך דערביטערט און געפאלן וכו', ער פילט זיך א געשלאגענער, א געפאלענער, וכו', דאס נעמט זיך פון זיינע חטאות געוורים, איבער דעם יעצט אין די הייליגע טעג פון שובבי"ם, איז די צייט דאס צו פאררעכטן, ווארום די הייליגע רבי זאגט (שיחות חר"ן סימן רמט) דאס דער ביטערער חטא ברענגט א מענטש צו פֿעס, אזוי ווי עס שטייט (בראשית לח, ז) "ויהי ער בכור יהודה רע בעיני חנו"ה", פֿרעגט דער הייליגער רבי, פארוואס שטייט נישט 'רשע' בעיני חנו"ה? נאר דער חטא ברענגט צו א מענטש פֿעס ער זאל שטענדיג זיין ביז, 'רע' מיינט א שלעכטער ביזנער מענטש, דער וואס ער זינדיגט דעם ביטערן חטא איז שטענדיג א ביזנער און אויפגערעגטער מענטש,

איבערדעם ווער עס וויל פאררעכטן זיינע חטאים מוז זיך צוגעוואוינען צו די מדה פון סבלנות, וואס דאס איז די שענסטע מדה, אז דער מענטש ווערט קיינמאל נישט אויפגערעגט. עס טוט זיך יעצט א געטומל אין דער וועלט, אז עס איז אריין א דיבוק אין א בראזילער איד,

און קינד און קייט רעדן פון דעם; קיינעם פאלט נישט איין אז יעדער איינער האט א דיבוק אין זיך. אויב ער איז אן אופגערעגטער מענטש און ער לאזט אים זיין פֿעס און זיין גערױוענקייט אויף זיין ווייב און קינדער, אָדער אויף אנדערע מענטשן, דארף מען וויסן אז אין דעם מענטש וואס ער איז אויפגערעגט זיצט אין אים א דיבוק. און קיינער רעדט נישט פון דעם, ווייל ליידער איז קיינער נישט ריין פון דעם חטא וואס עס ברענגט צו פֿעס גערױוענקייט, ער איז שטענדיג אויפגערעגט, שרייט וכו', שלאגט וכו', ווארפט זאכן וכו', ממש אזוי ווי א משוגענער, אין דעם מענטש ליגט א דיבוק, און קיינעם פאלט דאס נישט איין.

מען האט געטראפן א בראזיליאנער איד וואס מען האט ארויפגעלייגט אויף אים אז ער האט א דיבוק, און אלע לויפן קוקן, ווי אזוי מען וועט פון אים ארויסנעמען דעם דיבוק, און קיינעם פאלט נישט איין דאס אין אן אויפגערעגטן גערױוענער מענטש זיצט אין אים א דיבוק. איבער דעם דייקא יעצט אין די טעג פון שובבי"ם איז די צייט וואס דער מענטש דארף תשובה טון, און פֿעטן דעם בורא פֿל עולמים ער זאל אים מוחל זיין אויף זיינע חטאות געוורים, און ער זאל תשובה טון מיטן גאנצן הארץ.

און די עיקר תשובה איז ער זאל קיינמאל נישט זיין אויפגערעגט, קיינמאל נישט זיין גערױועז, קיינמאל נישט זיך ארויסקריגן מיט זיין ווייב און קינדער, אָדער מיט קיין

שום מענטש, וכו'. אויב א מענטש באווייזט דאס, אז גארנישט קען אים דענערווירן, וכו', און גארנישט קען אים אריינברענגען אין גערווענקייט, וכו', דעמאלטס זאל ער זיין געזיכערט אז זיין תשובה איז אנגענומען געווארן אין הימל.

און דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ו') דאס דער עיקר תשובה איז ווען איינער פארשעמט אים אדער רעדט אויף אים אדער דערנעווירט אים, אדער קריגט זיך מיט אים, און שווייגט אפ, דאס איז א שלימות התשובה. איבער דעם זעט אריינצולייגן די ווערטער גוט גוט אין הארצן אריין, דער עיקר תשובה איז האבן סבלנות, זיין א געדולדיגער מענטש וואס דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן קנה) אז צוקומען צו געדולדיגקייט און סבלנות קען מען נישט נאר דורך אמונה, ווען א מענטש גלייבט אין בורא פל עולמים אז גארנישט פירט זיך אליין, אלעס איז נאר פון דעם בורא פל עולמים אליין, דעמאלטס איז ער קיינמאל נישט אין בעס, ער איז שטענדיג געדולדיג, ווייל ער ווייסט אז אלץ איז פון די באשעפער אליין וואס פירט די וועלט ביהשגחה פרטיות, ווי די חו"ל זאגן (חולין ז') אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה, א מענטש כאפט נישט קיין קלאפ אין דעם קליינעם פינגער נאר אז מען האט אויסגערופן קודם פון אויבן, גארנישט פירט זיך אליין. איבער דעם דארף מען זיך איינקויפן די מדה פון סבלנות, געדולדיגקייט, האבן געדולד צו יעדעם איינעם, ובפרט צו זיין ווייב און קינדער, וואס דאס ווייזט

אז ער האט שוין תשובה געטון, און זיין תשובה איז אנגענומען געווארן אויבן אין הימל.

איבער דעם בעט איך אייך זייער, קויפט זיך איין די טייערע מדה פון סבלנות געדולדיגקייט אין שטוב, וואס דאס איז די שענסטע מדה און דאס ברענגט א ברכה אין שטוב. אזוי ווי מען דערציילט פון פשוטע מענטשן וואס זיי האבן זיך קיינמאל נישט געקריגט אין שטוב, זענען געהאלפן געווארן מיט גרויסע מעכטיגע ישועות, הן מיט געראטענע קינדער הן מיט פרנסה.

צום הייליגן שינאווער רב זי"ע איז געקומען א פארפאלק נאך איין און צוואנציג יאר לעבן צוזאמען צו א דין תורה. זיי האבן קיין קינדער ל"ע נישט געהאט, האבן זיי צווישן זיך באשלאסן אז זיי וועלן זיך גט'ן, אפשר וועט דער מזל זיי ברענגען אז ביידע וועלן נאכאמאל חתונה האבן מיט אנדערע וועלן זיי האבן קינדער. נאר וואס איז געווען די דין תורה? אזוי ווי זיי זענען געווען פארמעגליך מיט פרנסה דער מאן האט געהאט א פאבריק, און צווישן זיי איז קיינמאל נישט געווען קיין שום ווערטער איבערטויש, דאס הייסט פון זינט זיי האבן חתונה געהאט האבן זיי זיך קיינמאל נישט געקריגט, נאר געלעבט בשלום. "איז וואס איז די דין תורה?" - פרעגט דער הייליגער שינאווער רב זי"ע. זי האט געטענה'ט אז דאס פאבריק זאל בלייבן ביי אים, ער זאל האבן פרנסה, פרי ער זאל קענען לערנען

מיט א קלאַרן קאפּ; און ער האט גע'טענה'ט, גיין! דאס פאבריק זאל זיין ווייב געמען, ווארום ער וועט זיך אן עצה געבן אן דעם פאבריק, און זי געבען וועט בלייבן אן גארנישט, זאל זי כאטש האבן פון וואו צו געמען פרנסה. ווי דער הייליגער שינאווער רב זי"ע האט דאס געהערט האט ער זיך אנגערופן: "דער פאבריק וועט בלייבן פאר ענק ביידע, איר וועט זיך גישט גט', איבער א יאר אין די צייט וועט איר האבן א בן זכר". און אזוי איז געווען.

זעט מען פון דעם וואס איז דער כח פון א פארפאלק וואס קריגן זיך קיינמאל גישט און זענען געדולדיגע מענטשן, אז זיי ווערן געבענטשט מיט אלעם גוטן. און אזוי האט דער הייליגער רבי געוואלט אז מען זאל אפגעבן גרויס פבוד פארן ווייב, און ער האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן רס"ג - רס"ד), "דער סמ"ך מ"ם טוט אלעס עס זאל זיין א מחלוקת צווישן מאן און ווייב, בדי זיי מכשיל צו זיין מיט עוונות און חטאים וכו'". א מענטש דארף זיך באטראכטן: וויפיל צער און ליידן האט זיין ווייב? צער העיבור, והלידה, והגידול, וכו', זיי מוששען זיך זייער שטארק מיט די קינדער, דערפאר דארף מען זייער רחמנות האבן אויף די ווייב, און זיי ארויסהעלפן. אז וואויל איז דער מענטש וואס פאלגט דעם הייליגן רבי'ן וועט אים גוט זיין אויף דער וועלט און אויף יענער וועלט.

איד וואונטש אייד אלע א ברכה פון הימל

ח

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר ויגש ז' טבת ה'תש"ע

שלום וברכה אל היקר לי ... גרו יאיר ויזרח

איך האב דיין בריוו דערהאלטן. כאטש איך בין זייער פארנומען די טעג פונדעסטוועגן וועל איך דיר ענטפערן בקיצור.

דער הייליגער רבי האט אויף געלערנט דאס ערשטע זאך דארף א איד וויסן דאס מען טאר נישט זיך מייאש זיין בשום פנים ואופן, אפילו עס גייט איבער אויף דעם מענטש וואס עס גייט איבער, טאר מען ביי זיך נישט אראפ פאלן, אדרבה דער מענטש דארף זיך מער און מער מקרב זיין צום בורא פל עולמים. ווי די חז"ל זאגן (ברכות ה.), פל שחקדוש ברוך הוא חפץ בו מדבא בייסורין, און די יסורים ברענגען אים גענטער צום בורא פל עולמים. וואס הייסט מען איז גענטער צו אים ברוך הוא? ווען דער מענטש שפירט ווי די גאנצע וועלט איז גאר ליכטיג, ער איז ארום גענומען מיט אור האלקי, דאס הייסט ער איז גענטער. ווייל א מענטש דארף שטענדיג שפירן ווי ער איז ארום גענומען מיט אלקות, ווי דוד המלך זאגט (תהלים קל"ט י"ב), "גם חושד לא יחשיד ממך ולילה ביום יאיר בחדשיכה באורה", דאס ווען דער מענטש האט שטארק אמונה, וועט אים קיינמאל פינסטער זיין, ער וועט שטענדיג טרעפן דעם בורא פל העולמים, און ער וועט זיך אויסרעדן מיט אים

דאס גאנץ הארץ וואס דאס הייסט התבודדות, גיין אין א פלאץ וואס קיינער איז נישטא און ער וועט אנהויבן רעדן מיט'ן בורא פל העולמים, אויף פשוט אידיש. כאטש ביים אנפאנג וועט ער שפירן אז קיינער הערט אים נישט אויס, פון דעסמוועגן, אויב א מענטש איז אן עקשן און קוקט אויף גארנישט נאר איז ממשיך און רעדט צום בורא פל העולמים, צום סוף וועט זיך אים עפענען א גרויסן ליכט און ער וועט שפירן אז דער בורא פל העולמים איז דא מיט אים, און ער וועט שפירן אויף דעם עולם אזא ליכטיגקייט אזוי ווי מען שפירט און עולם הבא. אבער דו מוזט וויסן אז עס קומט נישט אן אזוי גרינג, מען פרובירט אויס דעם מענטש מיט אלע שווערע און ביטערע נסיונות וכו', זען צו וועמען וועט ער לויפן ווען עס גייט אויף אים איבער.

דערפאר נעם זיך פאר אז וואס עס וועט נאר נישט זיין מיט דיר, פון בורא פל העולמים גייסטו נישט אוועק, היינט עס זאל נישט אריין קומען אין דיר קיין שום קושיות און ספיקות וכו', וואס דאס איז דער סמך מ"ם אליין, וואס זוכט זיך אריינצובאפן אין דעם מענטש (שמות י"ז) "ה'יש הוי"ה בקרבינו אם אין" וגו' ווארום ווי ער האט נאר ספיקות, שוין איז דא עמל"ק וואס באטרעפט ספ"ק, און דעמאלסט ליידט ער אלע יסורין און עס איז זייער ביטער.

איבערדעם זע צו זיך דערהאלטן, און משפט זיך אויף יעדע זאך באזונדער, וואס דאס איז ביים

הייליגן רבי'ן התבודדות בחינת משפּט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ט"ו), ווער עס וויל שפירן דעם אור הגנוז זאל עוסק זיין אין בחינת משפּט, דהיינו זיך אליין משפּט'ן, פארנוואס קומט אויף מיר די צרה וכו'? און ווען ער וועט זיך משפּט'ן אויף יעדע זאך ווי ער פירט זיך, דעמאלטס וועט ער שוין פון גארנישט מורא האבן.

עס ווערט דערציילט אויף דעם הייליגן חת"ם סופר זי"ע, אז ער איז געפארן איינמאל צו א מרחץ וועגן זיין געזונט, און מען האט געפועלט פאר אים אז ער זאל זיין ביינאכט ווען קיינער איז שוין גישטא, און ער האט געוואלט זיין אליין אין דעם פלאץ ווי עס קומט ארויס די שוועבל וואסער וואס עס איז א רפואה. דארטן איז געווען צוויי גרויסע אייזערנע טירן, ווי ער איז אריין האט זיך פארשלאסן אויף אים די צוויי גרויסע אייזערנע טירן און ער האט גישט געקענט ארויס, דערווייל איז די גאנצע צימער פול געווארן מיט פארע פון די היץ וואס דארטן איז געווארן און ער האט גישט געקענט ארויס גיין, ער האט געשפירט אז ער גייט דערשטיקט ווערן האט ער אנגעהויבן זיך צו משפּט'ן, פארנוואס קומט אים אזא מיתה משונה פון חנק? ביז עס איז אים איינגעפאלן אז די חו"ל זאגן (שבת קה:) כל המתעצל בהספידו של חכם אינו מאריך ימים, און אזוי ווי עס איז דעמאלטס נסתלק געווארן א גרויסער גאון רבי דוד דייטש ז"ל, און ער האט אים גישט מספיד געווען, האט ער צאמגעשטעלט אז דאס מוז זיין די סיבה פון זיין מצב, און

ער האט אויף זיך מקבל געווען אז ער וועט אים מספיד זיין גלייך ווען ער וועט ארויס גיין, און וואונדער אויף וואונדער איז געשען דאס די שווערע טירן האבן זיך אליין געעפנט און אזוי איז ער ניצול געווארן און האט געקענט ארויס גיין, און ער האט גלייך געלאזט צוזאם רופן אלע אידן וואס האבן זיך געפונען אין מרחץ און האט געזאגט אויף אים א גרויסע הספד.

פון דעם זעט מען ווי מען דארף לעבן מיט א חשבון אויף יעדע זאך, ווי די חז"ל זאגן (ברכות ה:), מי חשיר קודשא בריה הוא דעביר דינא בלא דיינא? יעדע זאך וואס עס קומט אויפ'ן מענטש איז מיט א חשבון צדק. דערפאר דארפסטו זיך משפט'ן אויף יעדע זאך, און אזוי וועסטו קענען תשובה טון, און עס וועט לייכטן אויף דיר א גרויסן ליכט. אז וואויל איז דער מענטש וואס לאזט זיך נישט נארן אויף דעם עולם.

איך וואונטש דיר א ברכה פון הימל

ט

בעזרת השם יתברך יום שישי ערב שבת קודש לסדר ויגש ח' טבת ה'תש"ע

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

דיין בריוו מיטן פריון האב איך דערהאלטן, דער בורא כל עולמים זאל זען ממתיק זיין פון דיר אלע דינים

דורך פֿלאַ עֲלִיּוֹן, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רט"ו) דאס עס איז דא איין פֿדיוֹן וואס איז ממתיק אלע דינים פון אלע פיר און צוואנציג בתי דינים, דהיינו עס איז באוואוסט אז א מעת לעת האט אין זיך פיר און צוואנציג שעה, און אין יעדן שעה לייבט אן אנדערן צירוף פון שם אדנ"י, ווארום דעם שם קען מען מצרף זיין אין פיר און צוואנציג צירופים, דער שם איז א בית דין וואס איז בן דעם מענטש, לשון אד"ן, דערפאר זאגן די חז"ל (ראש השנה טו.) אדם נידון בכל שעה; איבער דעם יעדע שעה וואס א מענטש גיט א פֿדיוֹן ווערט נמתק דער דין פון דעם שעה.

ווידער זאגט דער הייליגער רבי, אז עס איז דא איין בית דין וואס איז בולל אין זיך אלע פיר און צוואנציג בתי דינים, וואס ווען מען קומט אן אין דעם בית דין ווערט נמתק אלע דינים פון אלע פיר און צוואנציג בתי דינים. האט אויף דעם געזאגט דער הייליגער רבי נתן זי"ע, אז דער בית דין ווערט נתגלה בעת חצות, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קמט) חצות היא מסוגל כמו פֿדיוֹן; ווארום דעמאלטס עפענט זיך אויף אלע הימלען, איבערדעם איז א גרויסע זאך צו זאגן יעדן נאכט דעם "סדר תיקון חצות" און דעמאלטס איז א געוואלדיגער עת רצון. ווען דער מענטש גיט דעמאלטס צדקה אויף פֿדיוֹן און גיסט זיך אויס דאס הארץ פארן בורא פֿל עולמים, ווערט נתקבל זיינע תפילות אין אלע עולמות, און אפילו

מ'ען האט אים שוין רן געווען אין אלע פֿתֿי דינים חס ושלום עס זאל אים נישט גוט זיין וכו', אָבער די שעה פון חצות איז מסוגל מבטל צו זיין אלע דינים.

איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, יעדע נאכט בעת חצות כאפֿ אריין זאגן דעם "סדר תיקון חצות", עס נעמט נישט לאנג, אָבער עס טוט אויף גרויסע זאכן אין אלע הימלען, און עס איז אַ הלכה מפורשת אין שולחן ערוך, (אורח חיים סימן א' סעיף ב' ג') המשכים להתחנן לפני בוראו יבין לשעות שמשנתנות המשמרות שהן בשליש הלילה ולסוף שני שליש הלילה ולסוף הלילה שהתפלה שיתפלל באותן השעות על החורבן ועל הגלות רצויה: ראוי לכל ירא שמים שיהא מיצר ודואג על חורבן בית המקדש: ווארום דעמאלטס איז אַ געוואלדיגער עת רצון אין אלע עולמות אזוי ווי עס שטייט (איכה ג') "שפכי במים לבך נכח פני הוי"ה", דעמאלטס בבבול ווערט נתגלה פני הוי"ה דייקא, רצון שברצונות.

ר' יצחק ז"ל האט געוואוינט אין די שטאט טולטשין, האט ער אמאל געשריבן פאר זיין פאטער מוהרנ"ת ז"ל אז ביי זיי אין שטאט טולטשין איז דא א פשוטער איד וואס וועמען ער בענטשט ווערט די ברכה מקוים, האט ער געפרעגט וויאזוי איז דאס מעגליך אז א איד זאל קומען צו אזא מדריגה? האט אים דער פאטער מוהרנ"ת ז"ל צוריק געשריבן, "קוק אים גוט נאך ווי אזוי ער פירט זיך אויף".

האט ר' יצחק אים געענטפערט, "ער געבט אסאך צדקה".
האט אים דער פאטער געענטפערט, "נישט וועגן דעם האט
ער אזא ברוי. קוק אים נאך מער!" האט ר' יצחק ווידער
געענטפערט, "ער פירט זיך אויף ערליך, און זיין משה ומתן
איז באמונה". האט אים דער פאטער געענטפערט, "נישט
וועגן דעם האט ער אזא ברוי. קוק אים נאך מער". ביז ער
איז אים נאכגעגאנגען, האט ער געזען אז יעדע נאכט זאגט
ער דעם "סדר תיקון חצות" מיט גרויס בכוות, האט אים
מוהרנ"ת ז"ל געענטפערט "היינו דאחגי ליה".

זעט מען פון דעם דאס גרויסקייט פון אויפזיין זמן חצות,
וואס דעמאלטס איז א גרויסער עת רצון, און מען
קען ביים בורא פל עולם פועל'ן וואס מען וויל. - און
מיין נישט אז עס איז אזוי שווער; ווייל ווינטער נאכט איז
זמן חצות ארום האלב צוועלף ביינאכט, וואס מענטשן
זענען נאך דעמאלטס אויף. איבער דעם קען מען דעמאלטס
זאגן דעם "סדר תיקון חצות" און בעטן דעם בורא פל
עולם וואס מען וויל, און די תפילות ווערן גתקבל
לרחמים ולרצון.

זיי נישט קיין בטלן. דער בורא פל עולם האט דיך
געהאלפן, דו האסט בלי עין הרע א שיינע משפחה
אויפגעשטעלט מיט געזונטע לעבטיגע קינדער, דארפסטו
געבן פאר אים יעדן טאג און יעדע שעה א דאנק אויף די
חסדים ורחמים גמורים וואס ער האט מיט דיך געטון, וואס

דו אליין ווייסט גישט די גסים וואס דו האסט, ווי די חז"ל
 זאגן (נדה לא), לעולם אפילו בעל הגם אינו מביר בנסו;
 דערפאר דארפסטו זען שטענדיג לויבן און דאנקען דעם
 בורא פל עלמים, און אזוי וועסטו קענען בעטן אויף ווייטער,
 בפרט יעצט אז דו גייסט חתונה מאכן מיט א מזל'דיגע
 שעה א קינד דארף מען אסאך בעטן אז אלעס זאל דורכגיין
 בשלום. ווארום די חז"ל זאגן (שבת קל), דליפא בתובה דלא
 רמו בה תיגרא; מענטשן כאפן גישט ווי מען דארף בעטן
 אסאך דעם בורא פל עלמים אז דער זיווג זאל עולה יפה
 זיין, און זיי זאלן האבן א גליקליך לעבן, און עס זאל
 ארויסקומען פון זיי הייליגע דורות, ווארום א תפלה וואס
 עלטערן בעטן פאר די קינדער ווערט זייער נתקבל אין
 אלע עולמות, ווארום די תפלה קומט ארויס פון טיפעניש
 פון הארצן, און ביים בורא פל עלמים איז זייער חשוב א
 תפלה וואס קומט פון א צובראכן הארץ, אזוי ווי עס שטייט
 (תהלים נא) "לב נשבר ונדרבה אלקים לא תבזה". היינטיגע
 צייטן דארף מען אסאך בעטן אויף די קינדער אז זיי זאלן
 פירן אן ערליך שטוב, ווארום אויף דעם דארף מען האבן
 זייער אסאך רחמים.

עס איז באוואוסט פון צדיקים, אז ווען מען גייט חתונה
 מאכן א קינד, עפענט זיך אויף אלע השפעות פון
 הימל און מען קען דעמאלטס פועל'ן אפמעקן אלע זיינע
 חובות, ווארום ווען מען געבט פון הימל א השפעה, געבט
 מען מיט שפע, נאר מען דארף האבן א פלי דאס מקבל

צו זיין, און דער בלי איז תפלה, איבער דעם שטארק זיך
בעטן דעם בורא בל עולם אויף דיין שפראך (אידיש).

און די תו"ל זאגן (תנחומא וברא) אמר להן הקדוש ברוך הוא
לישראל, הווי זהירין בתפלה שאין מדה אחת יפה
הימנה והיא גדולה מכל הקרבנות וכו', ואפילו אין אדם
בדאי לענות בתפלתו ולעשות חסד עמו כיון שמתפלל
ומרבה בתחנונים אני עושה חסד עמו; אויך זע נישט זיין
קוין בטלן, כאפ אריין יעדן טאג א דף גמרא, וואס דאס
איז א הצלחה פארן מענטש, און עס היט אים אפ פון
אלעם שלעכטס. און ווען אידן זאלן וויסן דאס גרויסקייט
פון לערנען יעדן טאג א דף גמרא, און פון וואס דאס
באהיט, וואלט מען זיך מוסר נפש געווען פשוטו כמשמעו
נישט פארפעלן א טאג פון לערנען א דף גמרא. עס ווערט
געברענגט אין ספר "ווי העמודים" א זון פון של"ה הקדוש,
אז עס זאל זיין א חוב פאר יעדן איד צו לערנען יעדן טאג
א דף גמרא אזוי ווי עס איז א חוב צו לייגן תפילין. וואויל
איז דער מענטש וואס איז דאס מקיים.

דער עיקר זאלסטו נאר פריילעך זיין, זאלסט נישט צולאזן
צו זיך א מינוט דאס עצבות און ביטערניש און מרה
שחורה, וכו', ווארום וואס דארפסטו זיין טרויעריג?
תו"ל זאגן (ברכות נו.) אויפן פסוק (שיר השירים ד) "בפלה הרמון
רקתה", מאי רקתה? אפילו ריקנין שבך מלאים מצות
ברמון; אפילו יעדער לידיגער מענטש איז פול מיט מצות
אזוי ווי א מילגרוים; און די מקובלים זאגן, דאס אין א

מילגרוים איז דא תר"ג קערנדלעך. קומט אויס ווען א איד
האט איין מצוה, איז אזוי ווי ער וואלט מקיים געווען אלע
תר"ג מצוות, ווי די תו"ל זאגן (מדרש משלי א) וְכָל הַמִּקְוִיִּים
מִצְוָה אַחַת בְּאֵילֹו קָיִים כָּל הַתּוֹרָה; איבער דעם זע זיך
זייער צו שטארקן, און לאז זיך נישט אראפפאלן, און ברענג
אריין שמחה ביי דיר אין שטוב, ווי די תו"ל זאגן (ראש השנה
ו) אִשָּׁה בַעֲלָהּ מְשַׁמְּחָה; און אז ס'איז דא שמחה אין שטוב,
רוט די שכינה אין שטוב, און וואו די שכינה איז דארטן
איז די ברכה פארהאנגען, זע צו זיין שטענדיג נאר אויפגעלייגט,
וועט דיר גוט זיין אויף דער וועלט און אויף יענע וועלט.
איך וואונטש דיר א ברכה פון הימל

בעזרת השם יתברך יום שישי ערב שבת קודש לסדר ויגש ח' טבת ה'תש"ע

שלום אל האברך היקר ... גרז יאיר ויזרח

דיין בריוו האב איך דערהאלטן נאר יעצט. איך האב
בכלל נישט געוואוסט אז דו ביסט געזעצן שבעה ל"ע.
המקום ינחם אותך בתוך שאר אבלי ציון וירושלים, און
דו זאלסט שוין נישט וויסן פון שלעכטס, עס זאל שוין זיין
ביי ענק נאר שמחות.

בשעת דער הייליגער רבי נתן זי"ע איז געזעסן שבעה נאך
זיין מוטער לאנע שרה ע"ה, האט ער מקבל געווען

אויף זיך אסאך קבלות טובות וואס ער וועט טון למזכות
 נשמת אמו ע"ה. איינס פון זיינע קבלות איז געווען, ער
 וועט זאגן קדיש יתום ווען ער וועט ענדיגן דעם "יום תהלים",
 וואס ער פלעגט זאגן יעדן טאג, און ווען ער איז געקומען
 צום הייליגן רבי'ן און האט אים געפרעגט, וואס קען ער
 טון למזכות נשמת אמו ע"ה? האט אים דער הייליגער רבי
 געזאגט "זאלסט זאגן ברכת אשר יצר ערנסט", - דאס
 הייסט מיט גרויס ברונה. מען קען זאגן אפֿשר א רמז, אז
 עס שטייט אין טור (אורח חיים סימן ט), ווייל אין די ברכה ווערט
 געברענגט די וואונדער וואס דער בורא פֿל העולם טוט
 מיט'ן מענטש בשעת ער לעבט, דער גוף ארבעט וואונדער
 איבער וואונדער, אלע אדערן פליסן אין זיי די בלוט וכו',
 דאס לונג אטעמט אריין לופט וכו', און אזוי אלע אברים
 פון מענטש וכו', אלעס ארבעט אזוי ווי א קונצליכן מאשין,
 און דער מענטש כאפט גישט די חסדים און רחמים גמורים
 וואס דער בורא פֿל העולם טוט מיט אים ווען ער לעבט.
 אבער ווען די נשמה גייט ארויס פון גוף, דעמאלסט כאפט
 זיך ערשט דער מענטש וואס הייסט לעבן, וואס הייסט
 וואונדער פון בורא פֿל העולם, ווי ער דערהאלט א
 מענטש ביים לעבן, ממש פֿלאי פֿלאות.

דער ארז"ל זאגט, מיט דעם וואס א מענטש טראכט תמיד
 דעם גרויסקייט פון בורא פֿל העולם, מיט דעם
 שוועבט איבער אים אן אור המקיף דאס לעבטיגקייט פון
 גאט ברוך הוא, און וואס מער מען טראכט אריין אין זיין

גרויסקייט און וואונדערליכקייט, אזוי ווערט שטארקער דער אור המקיף ער איז ארום גענומען מיט אלקותו ותברך. און ווער רעדט ווען ער מאכט אויך פליס צו האלטן דעם אור המקיף דאס לעבטיגקייט פון בורא פל העולמים, וואס די פליס צו דעם איז הייליגע אויגן, הייליגע אויערן, הייליגע נאז און מויל. דהיינו ער היט זיך זייער די אויגן נישט צו קוקן וואו מען דארף נישט, ווי די חז"ל זאגן (סנהדרין מה). אין יצר הרע שולט אלא במה שעניו רואות. און ער היט זיך די אויערן נישט צו הערן וואס מען דארף נישט, ווי די חז"ל זאגן (כתובות ה:) אם ישמע אדם דבר שאינו הגון יניח אצבעו באזניו. און אויך דארף א מענטש אכטונג געבן נישט זיין אין פעם, וואס דאס איז די ערגסטע זאך אין דער וועלט, ווי די חז"ל זאגן (שבת קה) הפועם כאילו עובד עבודה זרה. און אויך דארף ער היטן דעם דיבור, ווי די חז"ל זאגן (אבות פרק א) וכל המרבה דברים מביא חטא.

ווען א מענטש היט אפ די אויגן, אויערן, חושם און מויל, דעמאלטס האט ער פליס מקבל צו זיין דאס געטליכקייט פון בורא פל העולמים, און איז ארום גענומען מיט אן אור המקיף, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"א), דעמאלטס שפירט ער א גרויס לעבטיגקייט אין זיין לעבן ביי מען קען זוכה זיין צו רוח הקודש. יעצט, ווען דער מענטש גייט אנוועק פון דער וועלט, דעמאלטס גייט פון אים אנוועק דער אור המקיף, און עס בלייבט ביי זיין קבר, דערפאר זאגט דער אריז"ל אז מען זאל זיין געווארענט

גלייך נאך די שבעה צו מאכן א מצבה, כדי דער אור
המקף זאל האבן א בלי און א בית וואו צו זיין, כאטש
עס איז א העכער סארט השגה - וואס מיר קליינע מענטשן
פארשטייען נישט - פון דעסנוועגן דארפן מיר פאלגן דעם
אריז"ל, און גלייך ווי עס ענדיגט זיך די שבעה זאל מען
אויף שטעלן א מצבה, עס איז זייער וויכטיג.

השם יתברך זאל רחמנות האבן אויף ענק אין איר זאלט
שוין נישט וויסן פון קיין שלעכטס, עס זאל נאר זיין
שמחות ביי ענק אין שטוב. נאר מען דארף זען צו טון א
טובה פאר די נשמה, וואס איז אין הימל א גרויסע טובה
פאר איר. די חז"ל זאגן (קידושין לא): מכבדו בתינו ומכבדו
במותו. צדיקים האבן געזאגט דאס ביים בענטשן זאל מען
אויך זאגן ווייטער הרחמן הוא יברך את אבי מורי ואת
אמי מורתי, אפילו אויב איינער איז שוין אנוועק פון דער
וועלט, מען דארף שטענדיג זען א טובה טון די נשמה אויף
זענע וועלט, און גלייכצייטיג גוט געדענקען א טובה טון
פאר זיין אייגענע נשמה, וכו'.

מיין גרויסער פאטער זי"ע האט מיר געבעטן כמה פעמים
איידער ער איז אנוועק פון דער וועלט, "מיין קינד,
זאלסט לערנען יעדן טאג א פרק משניות פאר מייענט
וועגן, און זאלסט יעדן טאג געבן א סאך צדקה", און עס
איז שוין לאנגע יארן וואס איך האלט דאס איין, נישט
פארפעלן איין טאג.

איבער דעם זאלסטו אויף לערנען יעדן טאג נאכן ראווענען
א פֿרק משניות און געבן צדקה. אויף זאלסטו זען
אנצייגן לעבט פארן עמוד יעדן טאג, און זייער מקפיד זיין
זאגן ערליך קדיש ביי אלע דריי תפילות וואס דאס איז א
גרויסע טובה פאר די נשמה.

זאלסט האבן א לעכטיגן און פרייליכן שבת

יא

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קודש לסדר ויגש ט' טבת ה'תש"ע

שלום וברכה אל היקר לי ... גרו יאיר ויזרח

אויף האב דערהאלטן דיין לאנגע פריוו, און איך האב דיר
געוואלט שרייבן באריכות, אבער אזוי ווי מען גייט
יעצט זיך וואשן מלנה מלכה און אויף צו די סעודת הילולא
פון הייליגן רבי נתן זי"ע מוז איך מקצר זיין.

זיך צוזאמקומען ביים הילולא פונעם הייליגן רבי נתן זי"ע
האט איינגעפירט זיין תלמיד רבי נחמן טולטשינער
ז"ל, וואס ער פלעגט צאמנעמען אונזערע לייט. מען האט
זיך געוואשן - מער ווי פרויט מיט הערינג איז נישט געווען
פון רוב ארימקייט, און ער האט אויסגעטיילט פאר יעדן
איינעם הייסע טיי, און פלעגט אזוי אנהייבן: "דער הייליגער
רבי נתן זי"ע האט אונז איבערגעלאזט א גרויסע ירושה,
וואס ער האט באקומען פון הייליגן רבין. לאמיר זיך צעטיילן

צוואמען מיט די ירושה", און אזוי איז ער אריינגעגאנגען אין א לאנגן שמועס, פון דעם הייליגן רבינ'ס ווערטער, וואס ווער עס האט דאס געהערט האט זיך דערקוויקט דאס הארץ, ווייל ער האט געקענט נאכזאגן נישט נאר די דיבורים פונעם הייליגן רבי נתן זי"ע, נאר אפילו דעם קול האט ער געקענט נאכמאכן פונקטליך.

און עס איז באוואוסט אז דער טשערינער רב זי"ע וואס ער איז געווען א גרויסער למדן און א גרויסער בעל מקובל וכו', פונדעסטוועגן האט ער געוואלט הערן לערנען ליקוטי מוהר"ן פון ר' נחמן טולטשינער ז"ל, און ווען ער איז אריינגעקומען האט ר' נחמן טולטשינער ז"ל אויפגעהערט צו לערנען, וועגן דרך ארץ פונעם גרויסן רב, אבער ר' נחמן האט נישט געוואלט רעדן ווען ער איז דארטן, פלעגט זיך דער טשערינער רב באהאלטן אראפצובייגן זיך מען זאל אים נישט באמערקן, און ער האט אויסגעהערט ווי ר' נחמן טולטשינער ז"ל רעדט מיט אינגערע לייט. און ווען מען האט אים געפרעגט "וואס גייט דיר אזוי אין לעבן אים צו הערן? איר קענט דאך בעסער לערנען וכו'!", פלעגט ער ענטפערן, "אבער ער זאגט נאך פונקטליך ווי דער הייליגער רבי נתן זי"ע האט געזאגט, און אפילו די תנועות און דער קול קען ער נאכמאכן, דאס הער איך ביי קיינעם נישט", זעט מען ווי ווייט מיר דארפן זיך האלטן צוזאמען, און רעדן שטענדיג פון הייליגן רבינ'ס דיבורים, וואס דאס איז א חיות און א דערקוויקונג פארן גשמה און אויך פארן גוף.

מַעַן זַעט אַ חִילוּק בֵּי אונגעזעע לייט וואס איינער פֿירט זיך אויף בתמימות ופשיטות, און איז מַקְנִים דעם רבינ'ס ווערטער אזוי ווי עס שטייט אין זיינע הייליגע ספרים, אָדער ווי איינער וואס ער עפֿנט נישט אויף אַ ספר פון הייליגן רבינ'ס ספרים, מַעַן רופֿט אים "עובד...", "ער ברענט...", אָבער צום סוף טאג האט ער ביי זיך גארנישט, נישט קיין תורה נישט קיין תפלה, נישט קיין מדות, נישט קיין דרך ארץ, נאר ער האט פארברענט זיין הייליגע צייט.

רבי יוסף יונה דער זון פון הייליגן רבי נתן זי"ע האט גענומען פון זיין טאטן דאס תמימות, און האט שטענדיג גערעדט צום בורא כל עולמים, און האט געדאווענט די דריי תפילות שחרית מנחה מעריב ווארט ביי ווארט מיט א געוואלדיגן דביקות, און אויך האט ער געהאט זייער אסאך שיעורים אין תורה, חומש, משניות, גמרא, שולחן ערוך, עין יעקב, מדרשים, זוהר, מיט תיקונים, וכו', און יעדן נאכט איידער ער איז געגאנגען שלאפֿן האט ער געמאכט א חשבון הנפש וואס ער האט אפגעטון א גאנצן טאג.

זיין איידעם איז געווען רבי אברהם שטערנהארץ ז"ל וואס האט נאכגעזאגט פון זיין שווער, "עס קומט אלול מען ברענט און מען ברענט און צום סוף טוט מען גארנישט...". דאס הייסט, מען זאגט אויף א מענטש 'ער ברענט...'. וואס ברענטסטו? דו ברענטסט דאך אוועק די צייט! דעם רבינ'ס זאך איז נאר תורה ותפלה, און פריילעך זיין, און דורך גיין

דער וועלט גליקליך און דערהאלטן זיך אויף אלעס וואס ס'גייט אויף אים איבער, וואס מיט דעם ווערט געמאסטן דאס גרויסקייט פון א מענטש וכו'. דער עיקר איז מקנים זיין די מצוות מיט גרויס שמחה, ווארום יעדער מצוה איז דער רצון פון בורא כל עולמים, דארף מען זיך פרייען אז מיר טוען דעם רצון פון בורא כל עולמים.

און די חז"ל לערנען אונז (ויקרא רבה פרשה לד סימן ד) למדך תורה דרך ארץ שבשיהא אדם עושה מצוה יהא עושה אותה בלב שמחה, א מצוה דארף מען טון מיט א געוואלדיגע שמחה, וואס דאס איז דער רצון פון בורא כל עולמים, און ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות שמחה סימן א) בפשארם עושה מצוה בשמחה, זה סימן שלבו שלום לאלוקיו; אז א איד איז פריילעך ווען ער איז מקיים א מצוה איז א סימן אז דאס הארץ איז אים ריין צום בורא כל עולמים. אזעלכע דיבורים האט ר' נחמן טולטשינער ז"ל אריינגעלייגט אין אונזערע לייט און דאס האט ער מקבל געווען פון דער הייליגער רבי נתן זי"ע, און די דיבורים דארפן מיר שטענדיג חזרן און אריינגעמען אין זיך. דער עיקר איז נאר דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, לערנען און חזרן, חזרן און לערנען, און נאר פון דעם דארפן מיר שעפן, וועלן מיר האבן גרויס הצלחה.

א גוטע וואך און א פרייליכער תמיד

יב

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ויחי עשרה בטבת ה'תש"ע

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר ויזרח

דיין בריוו האב איך ערהאלטן.

וואס דו שרייבסט אז דו ביסט אזוי צעטומעלט (מבוהל ומבולבל): דער זאגט דיר אזוי וכו', און דער זאגט דיר

אזוי וכו', און דו ווייסט נישט וואו איז דער אמת; אויב אין ברסלב איז אויך דא מחלוקת, איז וואו איז שוין דער אמת?

מוז איך דיר זאגן, דער וואס איז פארנומען מיט לערנען און ראנוענען דער האט נישט קיין צייט זיך צו מישן

מיט מחלוקת, אזוי ווי דער הייליגער רבי נתן זי"ע האט געזאגט, "איך דאנק דעם באשעפער וואס דער הייליגער

רבי האט מיר געגעבן אזוי פיל שיעורים אויף יעדן טאג, דאס עס איז מיר נישט אים געקומען אפילו צו הערן

אויף די מחלוקת וואס עס איז געווען אויף מיר". - הערט ווערטער: מען האט דעם הייליגן רבי נתן זי"ע אריין

געלייגט אין חרם וכו', מען האט אויף אים געקלעפט פאשקעווילן, מען האט אים אין תפיסה אריין געלייגט, און

ער דאנקט דעם באשעפער אז דער הייליגער רבי האט אים געגעבן אזויפיל שיעורים אז ער האט אפילו נישט

קיין צייט צו נארישקייטן פון מחלוקת...! - יעצט, וואס זאל מען דיר ענטפערן אויף דעם אלעמען? אונדאי האט

מען קשיות אויף מיר... אבער דאכט זיך מיר אז קודם

דאָרף יעדער פאר ענטפערן זיינע קשיות אויף זיך איידער
 ער דאָרף קריכן זוכן ביי יענעם קשיות... מחלוקת איז
 שטענדיג געווען ליידער, און עס האט זייער חרוב געמאכט
 פאר אלע צדדים, אבער די וואס האבן געהאט שכל זענען
 נישט נתפעל געווארן נאר אנטלאפן צום בורא פל העולמים
 מיט לימוד תורה הקדושה שיעורים בסדרן, און געדאווענט
 די דריי תפילות שחרית מנחה מעריב מיט פונוה גדולה
 פירוש המילות צו צוקלעבן זיך צום בורא פל עולמים,
 אין דער עיקר אסאך צו בעטן דעם בורא פל העולמים
 אויף יעדע זאך.

געווענליך, ווער מישט זיך אין מחלוקת? נאר ליידניגערס
 וואס האבן נישט וואס צו טון מיט די צייט,
 זיי זענען בעלי מחלוקת בעלי לשון הרע. אבער א איד
 וואס היט די צייט, האט נישט קיין צייט צו מחלוקת.

דער הייליגער רבי נתן ז"ל האט געזאגט, "די אלע וואס
 האבן גערעדט האבן זיך נישט דערהאלטן". - דאס
 הייסט די אלע וואס האבן געענטפערט און זיך מתווכח
 געווען, זענען דערנאך נתרחק געווארן פון רבי'ן. - איבער
 דעם דאָרף מען זיך נישט מישן אין מחלוקת.

דאס איז ברסלבער חסידות: לערנען און דאווענען און זיך
 צוקלעבן צום בורא פל העולמים מיט שיחה בינו
 לבין קונו, וואס דאס הייסט התבודדות בעטן יעדע זאך
 פון אים. פירן זיך מיט גרויס דרך ארץ, נישט זיין קיין עז

פֿנים פאר קיינעם נישט, אפֿשווייגן פאר זיין בזיון, און
שטענדיג זיין פֿריילעך און דערהאלטן זיך.

די גאנצע וועלט איז נאר גילוי אלקות אפֿענע געטליכקייט,
דער מענטש דארף זיך דינען און זיך אויסאיידלען, וועט
ער נאכדעם קענען פארשטיין געטליכקייט. עס איז געקומען
אמאל א מענטש צום הייליגן קאצקער רבי'ן זי"ע און ער
האט אים געזאגט "רבי, לערנט מיר א וועג ווי צו דינען
דעם באשעפער". האט אים דער הייליגער קאצקער רבי
זי"ע געענטפערט, "דינען דארפסטו זיך. דו ביסט גראב מיט
עבירות, איבער דעם פילסטו נישט אלקות געטליכקייט,
ווארום דער בורא פֿל העלמים איז דין בתכלית הדינקייט,
פֿשוט בתכלית הפֿשטות, נאר דער מענטש איז פארגרעבט,
דערפאר דארף ער זיך אויסדינען, ביז ער זאל זיין גאר דין
און איידל".

מען זעט מענטשן רופן זיך "עובדים" וכו', וואס הייסט אן
עובד? א טרעגער א שוסטער א סטאלער וכו' וכו',
דאס הייסט אן עובד, ער ארבייט. אבער צום בורא פֿל
העלמים איז נישט שייך קיין עובד, א איד דארף זיך
אויסאיידלען, ארבעטן אויף זיינע מידות, דינען זיך, ער זאל
נישט זיין אזוי פארגרעבט. דאס הייסט א ברסלב'ער חסיד,
דאס הייסט אן עובד, ער ארבייט זיך אויס, ער האט מידות
טובות. דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן א ספר המדות,
א ספר וואס עס לערנט אויס ווי צו זיין א איד, דערפאר

האט דער הייליגער רבי זייער געוואלט אז מען זאל שטענדיג לערנען אין דעם ספר בדי צו וויסן ווי אזוי צו זיין א איד.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן רפ"ז) וואס האט א מענטש צו טון אויף דער וועלט? מע באדארף מער ניט, נאר דאוויגן און לערנן און דאוויגן, און מער פון דעם דארף מען גארנישט, דער עיקר נאר דערקענען דעם בורא כל עולמים פון יעדע זאך, און שפירן אז ער איז דא מיט מיר, וואס דאס איז תענוגער פון אלע תענוגים, זיסער פון אלע זיסקייטן. איבער דעם זיי זיך נישט מבלבול וואס יעדער טיפיש וכו' רעדט וכו', און בילט וכו', מען דארף נאר זיין א פשוטער איד, אסאך לערנען און אסאך דאווענען, און מקיים זיין די מצוות מיט גרויס שמחה. וואס מער דארף מען האבן אויף דער וועלט? אז וואויל איז דער מענטש וואס האלט דערביי. און ווייטער וועלן מיר רעדן ווען דו וועסט קומען צו מיר.

האב א פרייליכער תמיד

יג

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בא ו' שבט ה'תש"ע

שלום וברכה אל כלל חסידי ברסלב תלמידי "היכל הקודש" הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

געלויבט דעם בורא כל עולמים וואס מיר זענען מקורב צו אזא גרויסן און הייליגן רבי'ן, אבער וויסן

דאָרפֿט איר וויסן אז התקרבֿות צו אַזאַ רבֿי'ן, איז נאָר דורך לערנען זיינע הייליגע ספֿרים, ווי דער הייליגער רבֿי אליין האט געזאָגט, (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצ"ב) אז דער פֿנים און שכל און חכמה און די נשמה פון בעל מחבר ליגט אין ספֿר, איבערדעם ווער עס וויל האָבן א געפֿיל אין דעם הייליגן רבֿי'ן, מוז אסאך לערנען דעם הייליגן רבֿינ'ס ספֿרים, ביז עס זאל זיין שגור אויף זיין מויל. און מען קען זיך נישט פֿארשטעלן וואספֿארא חיות און לעכטיגקייט ווערט נמשך אויף יעדן איד וואס ער פֿלייסיגט זיך אין דעם הייליגן רבֿינ'ס ספֿרים.

דער הייליגער רבֿי האט געזאָגט אויף זיין ספֿר "ליקוטי מוהר"ן" דאס ווער עס וועט לערנען אין דעם ספֿר וועט דאס אים עפענען דעם מוח, און ער וועט זיין אן אמת'ער בעל תשובה, און א בעל השגה, און אויך דער ספֿר איז אַתחלתא דגאולה, אז וואויל איז דער מענטש וואס ער לערנט יעדן טאג דעם הייליגן ספֿר "ליקוטי מוהר"ן". ווידער האט ער געזאָגט אויף זיין ספֿר "סיפורי מעשיות", דאס ווער עס וועט לערנען אין דעם ספֿר וועט עס אים דערוועקן פון טיפֿן שלאָף, און דער ספֿר איז הוילע מוסר און התעוררות צוריקקערן זיך צום בורא בל עולמים.

אויך האט ער געזאָגט אז א פֿארפֿאלק וואס זיי האָבן קיין קינדער נישט לאַ עלינו, אויב זיי וועלן ביידע לערנען אין דעם ספֿר וועט די פֿרוי נפֿקר ווערן מיט גרע שׁל קיימא.

אז וואויל איז דער מענטש וואס ער לערנט יעדן טאג דעם הייליגן ספר "סיפורי מעשיות".

ווידער האט ער געזאגט אויף זיין ספר "ספר המדות" אז דער ספר האט מיך געמאכט פאר א איד, און ער האט זייער געוואלט אז מען זאל שטענדיג לערנען אין דעם ספר, ווארום מדות איז די יסוד פון אידישקייט, ווידער האט ער געזאגט אויף זיינע שיחות (וואס זענען געדרוקט געווארן שפעטער) "שיחות תר"ן", "חיי מוהר"ן", אז מיט יעדע שיחה קען מען זיין אן ערליכער איד אזוי ווי איך ווייס וואס הייסט אן ערליכער איד. איבער דעם ווער עס וויל זיך רופן אויפן הייליגן רבינ'ס נאמען א ברסלב'ער חסיד דארף זיין בקי אין די ספרים ישר ויהפוך, אז נישט נארט ער זיך, אז וואויל איז דער מענטש וואס ער מאכט זיך א שיעור אין די ספרים יעדן טאג.

ביים הייליגן רבי'ן איז געווען א יסוד היסודות צו האלטן זיך צוזאמען, און ער האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן לד) דאס יעדער איד האט א נקודה וואס דער צווייטער איד האט נישט, און מען דארף נעמען יעדן איינעם'ס נקודה. איבער דעם די אלע וואס זענען מקורב צום הייליגן רבי'ן, דארפן זיך צו האלטן צוזאמען, און מען זעט ווי דער סמ"ך מ"ם פארלייגט זיך זייער שטארק אז די אלע מענטשן וואס זענען מקורב צום הייליגן רבי'ן זאלן נישט האלטן זיך צוזאמען.

דער הייליגער רבי נתן זי"ע האט געזאגט פאר אונזערע
 לייט, ווען איר וואלט זיך געהאלטן צוזאמען קענט
 איר זיך נישט פארשטעלן צו וואספארא לעכט און מדרגות
 דער הייליגער רבי וואלט ענק געברענגט. איבער דעם פעט
 איך ענק אלע: קוקט נישט אויף אנדערע, נאר האלט זיך
 צוזאמען מיט א גרויס ליבשאפט, און איינער זאל העלפן
 דעם אנדערן מיט וואס מען קען נאר. און איר דארפט
 וויסן, דאס אז מען טיילט זיך אפ איינער פון אנדערן דאס
 קומט נישט פון די קדושה, נאר פון די סטרא אחרא,
 ווארום מיר האבן אלע דעם זעלבן רבי'ן, און מיר טרונקען
 אלע פון דעם זעלבן קנואל וואס איז א נחל נובע מקור
 חכמה, וואס עס קוועלט ארויס געטליכקייט פון די העכסטע
 פלאץ וואס איז נאר דא אין די עולמות העלוינים, ג'
 ראשונות דעתיק, וכו'.

איבער דעם דארפן מיר זיך מוסר נפש זיין, פשוט
 פמשמעו, דן זיין איינער דעם אנדערן לבף זכות,
 און נישט וועלן ארויפצווינגען זיין דעת אויף יענעם, ווארום
 עס שטייט "ומקבלין דין מן דין" איינער דארף מקבל זיין
 פון דעם אנדערן, און נישט איינער דארף געבן דעם
 אנדערן, יעדער מקורב האט אן אנדערע נקודה, און ס'איז
 בראי צו נעמען אלע נקודות פון יעדן איינעם, דעמאלטס
 וועט מען בשלימות האבן די נקודה הפלליות פון דעם
 הייליגן רבי'ן, ווייל ליידער האט זיך דער סמ"ך מ"ם
 פארלייגט מיט אלע נארישע טענות איינער אויפן אנדערן

אבי נישט האלטן זיך צוזאמען. איבער דעם דארף מען זייער תשובה טון אויף די פירונדיג וואס דער סמ"ד מ"ם האט ביי אונז גורם געווען, ווארום דער הייליגער רבי זאגט בפירוש (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) דאס יעדער מקורב איז א שכל פרטי, און ווען מען קומט זיך צוזאמען אינאיינעם דעמאלטס איז מען גכלל אין שכל הכולל, און דער סימן איז אז מען האלט זיך צוזאמען און מען איז מקבל פון שכל הכולל, וואס ער איז דער צדיק האמת, ווען עס פאלט אויף אלעמען א גרויסע שמחה, בסוד (משלי י) "אור צדיקים ישמח" דער צדיק ברענגט אריין אזא מין לעבטיגקייט אין זיינע מקורבים אז זיי זענען שטענדיג פריילעך. אבער אויב עס פאלט ארויף אויף איינעם אן עצבות מיט א ביטערניש וכו', אדער ער זוכט שטענדיג חסרונות ביי יענעם, איז א סימן אז ער איז זייער ווייט פון דעם הייליגן רבי'ן.

דער הייליגער רבי נתן זי"ע האט אונז געלערנט אז מען זעט א חסרון אין א מקורב איז אדער מען האט גארנישט מתפלל געווען, אדער מען האט ווינציג מתפלל געווען אויף דעם, ווארום דער עיקר איז תלוי אין תפלה. יעדער מקורב דארף אסאך בעטן דעם בורא בל עולמים, אזוי ווי מיר זענען מקורב צו אזא הייליגן רבי'ן, דארפן מיר זיך זייער האלטן צוזאמען, ווארום אנדערש פעלט אין דעם התקרבות, אז וואויל איז דעם מקורב וואס ער האלט זיך צוזאמען מיט אלע אונזערע לייט.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ט), אז דער צדיק בוישט א "היכל הקודש" און מען דארף זיך זייער אכטונג געבן אז דאס שלעכטס פון די נייע מקורבים זאל זיך נישט אנבאפן אין אים, און דאס איז מען זוכה ווען מען געוואוינט זיך צו רעדן יעדן טאג צום בורא פל עולם, און בעטן פון אים יעדע זאך וואס מען דארף, ווארום ווען דער מענטש געוואוינט זיך צו צו רעדן יעדן טאג צום בורא פל עולם, מיט דעם פארברענט ער דאס גאנצע שלעכטס וואס עס וויל זיך אין אים אנהענגען. און וואס הייסט שלעכטס? דאס מחלוקת וואס יעדער זייער מקורב ברענגט אריין וכו', מחלוקת איז די סטרא אחרא אליין, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות מריבה סימן ס"ו) במקום מריבה שם השטן; יעדער מענטש וואס ער ליגט אין שמוץ וכו', ווען ער קומט צום צדיק האמת נאך א תיקון, קומט מיט אים מיט די רע, היינו דאס שלעכטס וואס ער האט געטון ביז יעצט, און דאס איז גורם אז מען זאל זיך ארוםקריגן איינער מיטן אנדערן, און מען זאל נישט קענען מקבל זיין איינער פונעם אנדערן, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ע"א) אז דער צדיק האמת ברענגט אראפ א נועם העליון, א מורא דיגע זיסקייט פון גילוי אלקות, איז דער וואס געמט אן דעם צדיק'ס דיבורים פשוטו כמשמעו אן קיין שום חכמות דער מאכט זיס דעם צווייטן, אבער דער וואס ער קומט מיט חכמות און פשטלעך אין דעם צדיק'ס ווערטער

דער מאכט ביטער דעם צווייטן, ווי די חז"ל זאגן (פנהרין בד) נועם אלו תלמידי חכמים שבארץ ישראל שמנעימים זה לזה בהלכה, חובלים אלו תלמידי חכמים שבחוץ לארץ שחובלים זה לזה בהלכה. ארץ ישראל - זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ז) - איז אמונה, ווארום דארטן לייבט דאס לעכטיגקייט פון דעם בורא כל עולמים, און אז א איד האט אמונה האט ער מוחין פון ארץ ישראל, און ער מאכט זיס דעם צווייטן, ווידעראום פארקערט אז איינער איז ווייט פון אמונה, האט ער מוחין פון חוץ לארץ און ער מאכט ביטער דעם צווייטן.

עס איז אזא שאד, אונזער לעבן איז אזוי קורץ ווי עס שטייט (תהילים צ) "ימי שנתינו בהם שבעים שנה" און דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן סא) אז די זיבעציג יאר פליט אריבער אין פופצן מינוט, דארף מען זיך מיישב זיין, לוינט זיך פאר פופצן מינוט אנווערן די וועלט און יענע וועלט? ווי דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן קח) א מענטש פון איין תענוג'ל וועגן פון א פערטל שעה קאן ער אנווערן גאר דעם עולם הזה מיט דעם עולם הבא; עס כאפט א ציטער ווען מיר הערן יעדן טאג אומגליקס פאלן וכו', און צום סוף האבן מענטשן נישט קיין אנדערע דאגות, גאר ארום קריגן זיך איינער מיט אנדערן, בשעת מען זעט אפן ווי די צייט פליט ווי א שאטן פון א פייגל וואס פליט, ווי די חז"ל זאגן (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב) בצל ימינו על הארץ ואין מקוה, והלוואי

בִּצְלוֹ שֶׁל כּוֹתֵל אוֹ בִּצְלוֹ שֶׁל אֵילָן אֲלֵא בִּצְלוֹ שֶׁל עוֹף
בִּשְׁעָה שֶׁהוּא עָף דְּבִתִּיב (תְּהִלִּים קמ"ד) בִּצְל עוֹבֵר, וְאִין מִקְנֶה,
וְאִין מִי שִׁיקְנֶה שְׁלֵא יָמוּת הַבֵּל יוֹדְעִים וְאוֹמְרִין בְּפִיהֶם שֶׁהֵן
מֵתִים; אָט אִזוּ טָאג אָט אִזוּ גֵאכט, אַלעס פֿליט אַרײַבער,
אִזוּ וואס דאַרף מָען זײַד אַרױמקריגן?

מָען קען זײַד גײַשט פֿאַרשטעלן די גרױסע בױשה וואס מָען
וועט האָבן אויפֿן אײַן הױמל ווען מָען וועט געוואויר
ווערן אז די גאַנצע מחלוקת וואס אײַנער האט געהאט מיטן
אַנדערן אִזוּ גאר געווען וועגן גיאות און פֿבוד און געלט
וכו', ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פב)
אז ווען גײַט פֿארן מענטש שְׁלֵא בְּסֵדֶר, אַלעס גײַט אײַם
פֿאַרקערט פֿון וואס ער האט געוואלט, אִזוּ גאר ווען ער
זאגט אָנא אַמלוד, אײַך וויל געוועלטיגן, אײַך וויל זײַן דער
יִשׁב ראש... בִּשְׁעַת עָס אִזוּ אַזאַ שאד, אונזער לעבן אִזוּ
אזוי קורץ, און מָען קען אַרײַנבאפֿן אזױפֿיל גוטס מצוות
ומעשים טובים, און העלפֿן א צווייטן איד, און לערנען
תּוֹרָה, מִקְרָא, מִשְׁנָה, גִּמְרָא, מִדְּרָשׁ, הִלְכָּה, וְאַגְרָה, וכו',
וכו', און דאווענען די דריי תּפִּילוֹת שְׁחֵרִית מְנַחֶה מַעֲרִיב
מיט גרױס פֿונֶה און דביקות צום בורא פֿל עולמים.

און ווער זאגט נאך ווען מָען קען אַרײַנבאפֿן א חצות און
זײַד אויסוויינען דעמאלטס פֿארן בורא פֿל עולמים אויף
צרות וגלות ישֿראל! וויפֿיל אידן מוטשען זײַד אײַן די שפּיטעלער
וכו'? וויפֿיל אידן זינקען אײַן חובות און האָבן גײַשט קײַן

פֿרִנְסֶה וְכוּ? וויפֿיל אידן מוֹטִשֶׁען זיך חֲתוּנָה צו מאַכן די קינדער וכוּ? וויפֿיל אידן שְׂמאַכטן לייַדער אין די תּפִּיסוֹת וכוּ? און ווילאַנג וועלן מיר זיין אין דעם ביטערן גלות פון די ערב רב, וואס פארשפּרייטן בפירות ואפיקורסות און אלע שמוץ וכוּ, און זענען מעביר על הַדַּת מיליאָנען אידישע קינדער אין ארץ ישׂראל, וכוּ, וכוּ?

עס פֿעלט לייַדער נישט קיין צרות, וואס אויף דעם איז די פֿעסטע צייט צו פֿעטן פֿעת חצות. ווען מען באטראכט דאס, האט מען שוין נישט קיין צייט צו נאָרישע מחלוקת, און נאָרישע וויפּוּחים וואס אלעס קומט ארויס פון קנאה שנאה וכוּ, און געוועלטיגן אויף א צווייטן. אוי לאותו בושא ואוי לאותו חרפה, מיר זענען אלע פֿאַרגרעפט און פֿאַרשמוצט מיט חטאות נעורים וכוּ, וכוּ, ווי האבן מיר צייט ארומצוקריגן זיך איינער מיטן אנדערן? און די גרעסטע צרה איז אז מען איז דאס תּוֹלָה אין קדושה, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוֹתֵרֵן חֵלֶק א' סימן א') דאס דער יצר הרע איז זיך מתלבש בַּמַּצּוֹת, אז דער מענטש מיינט ער טוט א מצוה דערמיט.

און דער הייליגער רבי נתן זי"ע זאגט (ליקוטי חֲלֻבוֹת ז"ן נסד חֲלֻכָה ד' אות יג) אין וואספֿאַראַ מצוות איז דער יצר הרע זיך מתלבש? אין מצוות מחלוקת, דאס מען רעדט זיך איין אז עס איז א מצוה יענעם צו רודפֿן, עס איז א מצוה צו רעדן אויף יענעם, עס איז א מצוה יענעם עוקר

זיין פון דער וועלט, וכו' וכו', אז אַך און וויי פון אַזעלכע
מַצוֹת. - די הלכה האט דער הייליגער רבי נתן זי"ע
געשריבן אין תפיסה ווען מען האט אים גע'מסר'ט פאר
גארנישט, און ער רעדט דארטן ארום באריכות וואס
מחלוקת ברענגט, און יעדער איינער מיינט אז ער איז
גערעכט און דער צווייטער איז גישט גערעכט, נאר ער
מיינט לשם שמים, און דער צווייטער מיינט גארנישט לשם
שמים, וכו', וכו', עס איז א גרויסע זאך דורכצולערנען די
הלכה דעמאלטס וועט מען האבן אן אנדערן אויסקוק
אויפן לעבן.

אז וואויל איז דער מענטש וואס אנטלויפט פון מחלוקת
און לויפט אריין אין די תורה הקדושה, און לערנט
יעדן טאג שיעורים בסדרן, חומש רש"י מיטן תרגום פון די
וואכעדיגע סדרה, וואס דאס איז א סגולה אויף אריכות
ימים ושנים, ווי די חז"ל זאגן (ברכות ח.) לעולם ישלים אדם
פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים
פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו; און לערנט
יעדן טאג אסאך פרקים משניות בסדרן, וואס משנה איז
די אותיות נשמה, אז א מענטש לערנט אסאך משניות
איז ער מזכך זיין נשמה. און די חז"ל זאגן (סנהדרין מב.) במי
אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות
של משנה. ומובא (מדרש תלפיות) שאשר בן יעקב יושב על
פתחו של גיהנום, ומי שהירבה ללמוד משניות אינו מגיחו
להפגם שם, ולכן אשרי מי שיגרום בכל יום בפה ובפה

פֶּרְקִים מִשְׁנֵינֹת, שֶׁהוּא הַצְלָחָה נְצַחֲנִית. און אויף מִשְׁנֵינֹה
באַטְרַעפֿט פֿונַקט ווי פֿרַנְס"ה, אז מֶען לֶערַנט אַסאַך מִשְׁנֵינֹת
האַט מֶען גֵּרִינג פֿרַנְסֶה. און וְעַל פֿוֹלֶם דָּאס איז מִקְרַב די
גאָלדֶה, אזוי ווי די חז"ל זאָגן (ויקרא רבה פֿרָשָׁה ז' סִימָן ג') אין פֿל
הַגְלִיּוֹת הִלְלוּ מִתְבַּנְּסוֹת אֶלָּא בְּזָכוֹת מִשְׁנֵינֹת; און וואויל
איז דער מֶענְטִש וואס ער לֶערַנט יעדן טאג גמרא, וואס
דער סמ"ך מ"ם פארלייגט זיך אז מֶען זאל לֶערַנען אַלֶּעס
נאר נישט גמרא, ווארום ער האט זייער מורא פון לימוד
גמרא, ווי דער הייליגער רבי זאָגט (ליקוטי מוֹהֲרֵן חֶלֶק א' סִימָן ריד)
אז לימוד גמרא פארברענט די קליפה וואס ס'מאכט זינדיגן
דעם מֶענְטִש, אויף ג'מ'ר'א' איז די ראשי תיבות פון די
פיר מלאכי השמירה גבריאל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל. אז
א מֶענְטִש לֶערַנט גמרא ווערט ער ארומגעוויקעלט מיט די
פיר מלאכים וואס זיי היטן אים.

וְעַל פֿוֹלֶם האט דער הייליגער רבי געזאָגט (שיחות הֶרֶן סִימָן
כ"ט), אז יעדער איד איז מחויב צו לֶערַנען יעדן טאג
שולחן ערוך, ער זאל קענען די הלכות וויאזוי זיך צו פירן,
און עס טאר נישט אריבער גיין א טאג אן לימוד הלכה.
אז וואויל איז דער מֶענְטִש וואס ער געמט אין זיך אריין
די ווערטער, דעמאלטס וועט ער שוין גארנישט וועלן נאר
דעם בורא פֿל עולמים, און ער וועט זיך צוגעוואוינען רעדן
צו אים אזוי ווי מֶען רעדט זיך אים דאס הארץ פאר אן
אַמְתָן גוֹמֵן חֶבֶר, און דאס איז די גרעסטע מדריגה וואס
א מֶענְטִש דארף קומען צו דעם אויף דער וועלט, ווארום

ווען א מענטש רעדט צום בורא פֿל עולמים, ווערט ער צוגעקלעבט צו אים, און עס איז זייער חשוב אין הימל זיין תפלה, ווי די תז"ל זאגן (תנחומא וירא), אָמַר לָהֶן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל הוּוּ זְהִירִין בְּתַפְלָה שְׂאִין מְדָה אַחֲרַת יָפָה הַיְמָנָה וְהִיא גְדוּלָּה מְכַל הַקְּרָבָנוֹת וְכו' וְאַפִּילוּ אִין אָדָם בְּדָאִי לַעֲנוֹת בְּתַפִּילָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִמּוֹ בִּיּוֹן שְׂמֵתַפְלָל וּמְרָבָה בְּתַחֲנוּנִים אָנִי עוֹשֶׂה חֶסֶד עִמּוֹ.

גלייבט מיר, איך קען אייך מאַריך זיין גאנצע מגילות אָפּער איך האב גישט קיין פֿח און קיין צייט, הלואי זאלט איר אריינגעמען אין זיך דאס ביסל וואס איך האב אייך דא געשריבן, וועט איר זיין ערליכע אידן, און אַמֶת'ע מקורבים צום הייליגן רבי'ן, און איר וועט שוין האבן אן אנדערן אויסקוק אויפן לעבן.

איך וואונטש אייך אלע א ברכה פון הימל

י

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר בא ד' שבט ה'תש"ע

שלום וברכה אל החתן היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגן בריוו, און עס האט מיר זייער דערפריידט צו הערן אז דו ביסט א חתן געווארן מיט א מזל'דיגע שעה, זאל דער בורא פֿל עולמים דיר

העלפן זאלסט קענען אויפשטעלן א הייליגע אידישע שטוב,
וואס זאל זיין א רו ארט פאר די שכינה הקדושה.

אבער איך מוז דיר זאגן א פלל, די אלע וואס זיי
נעמען געלט פאר א חתנים-קלאס אדער פאר
פלה-קלאס איז א שאד צו גיין צו זיי, ווארום ווי נאר
א מענטש טוט עס פאר געלט, איז שוין נישט זיין פונד
לשם שמים, און לידער אזעלכע מענטשן פארפירן חתנים
אדער בלות, וואס נאך די חתונה קומט ארויס פון דעם
קילקולים וכו', און די זעלכע זאך איז די אלע וואס זיי
טוען אין שלום בית אויב זיי נעמען געלט פאר דעם
דארפסטו וויסן אז ס'איז אלעס נארישקייטן און ליגענט
וכו', אזא מענטש איז נישט אינטרעסירט אין שלום בית,
- ער דארף דאך געלט, ווארום דאס איז זיין פרנסה,
קען ער באשטיין אז דאס פארפאלק זאלן זיך ארוםקריגן
א יאר צייט אדער מער, וכו', ווארום ער נעמט געלט
פון יעדן ווייזט וואס מען קומט צו אים, איז פארוואס
זאל ער מאכן שלום גלייך?

הפלל, זאלסט נאר גיין צו אן ערליכן איד וואס דארף
נישט דיין געלט, און ביי אים זאלסטו לערנען די
הלכות וואס א חתן דארף וויסן, און אזוי וועסטו האבן
גרויס הצלחה, (דאס מיינט נישט צו זאגן אז די דארפסט
נישט געבן דעם ערליכן איד וואס ער לערנט מיט דיר
נדבת לבך, אבער אויב ער מאנט געלט, זאלסטו וויסן אז

מֵעַן דֶּאֱרַף אַנְטֵלוֹיפֿן פֿון אים), וויסן דאָרפֿסטו וויסן, אז
היינט איז דא ליידער פארדארבעטע מענטשן וואס זענען
אין די בחינה פון עושה מעשה זמרי ומבקש שכר בפנחס,
זיי אליין זענען פֿגום רחמנא ליצלן, און פאר חתנים לערנען
זיי וועגן פון פֿרישות וכו', און חומרות יתירות וכו', וואס
שטייט בכלל גישט אין שולחן ערוך, דאָרף מען זיך זייער
היטן און אנטלויפֿן פון אַזעלכע מענטשן.

וואויל איז דעם חתן וואס באהעפט זיך צו ערליכע אידן
און ער לערנט פון זיי א וועג וויאזוי זיך צו פֿירן
אינעם טאג טעגליכן לעבן נאך די חתונה, עס איז א
געוואלדיגע לימוד, ווי דער הייליגער רבי נתן זי"ע האט
געזאגט, אז דברים שבינו לבינה וואלט ער געדארפט
מחבר זיין נאכאמאל אזא "ליקוטי הלכות", אזוי טיף איז
דער לימוד וואס א אינגערמאן דאָרף וויסן ווי אזוי זיך
אויפצופירן אין שטוב מיט זיין ווייב, און דער הייליגער
רבי האט אויף געלערנט (שיחות חרות סימן רסד) מֵעַן דֶּאֱרַף זייער
בְּכָבוֹד האלטן דאס ווייב, ווארום זיי ליידן צער עיבור,
צער לידה וכו' וכו', און די חו"ל זאגן (בבא מציעא נט.) די
אלע וואס זיי האלטן טייער דאס ווייב ווערן רייך; און
די הייליגע רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן סט) דאס די
גאנצע געלט וואס דער מענטש האט איז נאר אין זכות
פון זיין ווייב, א אינגערמאן דאָרף זיך אויסלערנען גישט
זיין א קמצן מיט געלט פאר זיין ווייב, ווארום עס שטייט
אין תיקוני זוהר (דף ב.) קמצן נבל בממוניה נבל שמייה,

דלאו איהו גדיב ולאו איהו מזרעא דאבהן דאתמר עליהו
גדיבי עמים נאספון, דהא קמצן איהו עני תדעת; ווער עס
איז א קמצן ווייזט אז ער האט קיין שכל נישט, און ער
איז א פארדארבענער מענטש וכו', און איז נישט פון זרע
אברהם יצחק ויעקב וואס ביי זיי שטייט "גדיבי עמים"
די אבות הקדושים זענען געווען גדיבים און נישט געקארנט
פאר קיינעם נישט, ליידער איז דא מענטשן וואס זיי האבן
א מחלה פון קארנקייט, פאר זיך וועלן זיי אויסגעבן געלט
אויף רעכטס און אויף לינקס אויף אלע נארישקייטן, און
ווען ס'קומט צו די ווייב דעמאלטס ווערן זיי פרום און
זאגן מוסר, "טארסט נישט אויסגעבן געלט וכו', מען דארף
שפארן געלט וכו', עס איז אן עבירה אויסצוגעבן געלט"
וכו', אזא מענטש ווערט אנגערופן עני בדעת, ער האט
ליידער קיין שכל נישט.

איבערדעם דארפסטו וויסן אז די ערשטע זאך איז, נישט
זיין קארג, אז דו וועסט זיצן און לערנען
שיעורים בסדרן מקרא משנה גמרא מדרש הלכה וכו' וכו',
וועסטו זען ווי דיין ווייב וועט דיך ארויסהעלפן זאלסט
קענען לערנען, ווארום יעדע פרוי וויל איר מאן זאל זיין
א תלמיד חכם און אן ערליכער איד, און זי וועט טון
אלעס וואס זי קען שפארן, אבי איר מאן זאל זיצן און
לערנען, אבער אויב זי זעט ווי איר מאן איז ליידער א
ליידיגער וכו', מאכט נישט אויף קיין ספר וכו', און האט
שלעכטע חברים, און געבט אויס געלט פאר אלע נארישקייטן

און פאר שוואוילקטאג זאכן וכו', און ווען עס קומט צו געבן פאר די ווייב דעמאלטס ווערט ער פרום און ער זאגט מען דארף שפארן געלט וכו' מען טאר נישט אויסגעבן אויף נארישקייטן וכו', אונדאי אזא פרוי איז גערעכט ווען זי האט א טענה צו איר מאן פארוואס ער געבט נישט אין שטוב קיין געלט וכו' און איז א קארנער וכו', און אזוי הייבט זיך אן מחלוקת וכו'.

דערפאר דארף א חתן וויסן אז דאס ערשטע זאך איז, מען דארף זיך איינקויפן די מדה פון נדבנות, זיין א נדבן קודם אין שטוב, און זען אז דאס ווייב און די קינדער זאלן האבן פון אלעם גוטן, ווי די חז"ל זאגן (כתובות ג.) "אשרי שומרי משפט עושה צדקה בכל עת" ובי אפשר לעשות צדקה בכל עת? דרשו רבותינו שביבנה, ואמרי לה רבי אליעזר, זה הון בניו ובנותיו בשהן קטנים; קודם געט מען צדקה אין שטוב, און נאכדעם געט מען צדקה אינדרויסן, און דאס איז א יסוד אין לעבן, קארגקייט איז א פשוטער קרענק וכו', און ווען ער געבט אויס געלט פאר נארישקייטן נאר פאר זיך, און פארנאכלעסיגט די ווייב אין קינדער, דאס איז שוין רשעות.

אויך דארף א חתן וויסן אז ביי יעצט איז ער געווען אליין, און יעצט ווען ער האט חתונה, האט ער שוין א שותף אין לעבן, און דארף שטענדיג זיך טיילן מיטן ווייב, און די חז"ל זאגן (יבמות סב:) האוהב את אשתו

בגופו וְהַמְכַבֶּדָה יוֹתֵר מְגוּפוֹ וְהַמְדְּרִיךְ בְּגִיּוֹ וּבְגוֹתָיו בְּדֶרֶךְ
 יִשְׂרָאֵל וְהַמְשִׁיאֵן סְמוּךְ לְפִירְקָן עָלָיו הַכְּתוּב אוֹמֵר "וַיֵּדַעַת
 בִּי שְׁלוֹם אֶתְלָךְ"; דָּאס ווען ס'קומט צו מַכְבֵּד זײן, דאָרף
 ער איר מַכְבֵּד זײן מער ווי ער איז זיך מַכְבֵּד, דָּאס הייסט
 אז ער דאָרף קוֹיפֵן פֿאַר זיך אַ בָּגַד, און זי דאָרף אַ בָּגַד,
 קומט איר קוֹדֵם, אין דעם טאָר מען גִּישֵׁט קאַרְגֵן, ווי די
 חו"ל זאָגן (פֿסחים קט.) תִּיֵּיב אָדָם לְשִׁמְחַת בְּגִיּוֹ וּבְגִי בֵּיתוֹ בְּרָגַל
 שְׂנֵאמַר וְשִׂמְחַת בְּחִנְיָהּ, בְּמָה מְשִׁמְחָה? וְכו' נָשִׁים בְּרֵאוּי
 לָהֶן וְכו', וְנָשִׁים בְּמֵאִי? תַּגִּי רַב יוֹסֵף בְּבָבֶל בְּבִגְדֵי צִבְעוֹנִין,
 בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל בְּבִגְדֵי פִשְׁתָּן מְגוּהָצִין; דָּאס הייסט אז אויף
 יום טוב מוז מען קוֹיפֵן אַ קְלִיד פֿאַר די ווייב, און דער
 הייליגער גַּר"א זאָגט ווי די חו"ל זאָגן תִּיֵּיב, איז דָּאס בײַז
 מְסִירוֹת נָפֶשׁ, און אויב די חו"ל דְּרִיקָן זיך אויס אז תִּיֵּיב
 אָדָם לְשִׁמְחַת בְּגִיּוֹ וּבְגִי בֵּיתוֹ, און מיט וואס? מיט קליידער.
 מוז מען דָּאס טון, און אויף זאָגן די חו"ל (חולין פד:) לְעוֹלָם
 יֹאכַל אָדָם וַיִּשְׂתַּנָּה פָּחוֹת מֵה שֹׁשִׁשׁ לוֹ, וַיִּלְבֹּשׁ וַיִּתְפַּסֶּה בְּמָה
 שֹׁשִׁשׁ לוֹ, וַיִּכְבֵּד אֶשְׁתּוֹ וּבְגִיּוֹ יוֹתֵר מִמָּה שֹׁשִׁשׁ לוֹ; און
 דאָרפֿסט וויסן אז דער הייליגער רַבִּי נָתַן הָאֵט אַמָּאָל
 גַּעזאַגט, בײַ מִיר איז וואס די חו"ל זאָגן איז גאט זאָגט
 אזוי, איבער דעם דאָרף יעדע חֶתֶן וויסן אויב ער וויל
 האָבן הַצְלָחָה אין זײן לעבן, זאל ער זיך באַהעפֿטן נאָר
 צו ערליכע אידן וואס זיי פֿירן זיך על פֿי שוֹלְחָן עָרוּךְ,
 און זיצן און לערנען תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, גִּישֵׁט גײַן לערנען
 חֶתֶן-קְלָאָם וְכו' אָדער שְׁלוֹם בֵּית קְלָאָם וְכו' פון אַ פּוֹסֵטֵן

אינגערמאן וואס מאכט אליין נישט אויף קיין ספר וכו',
ער קען זיך אליין נישט פירן, ווי אזוי וועט ער זיך פירן?

אז וואויל איז א חתן וואס לערנט ווי אזוי זיך צו פירן
נאר פון ערליכע אידן, דעמאלטס וועט ער אויפשטעלן
א הייליגע אידישע שטוב, און וועט שטענדיג גליקליך זיין,
און אין אזא הויז וועט רוען די שכינה, און עס וועט שטענדיג
זיין שלום און ליבשאפט.

דו זאלסט זיך נעמען אין די הענט אריין, און זאלסט לערנען
יעדן טאג חומש ורש"י מיטן תרגום, כדי דו זאלסט
ענדיגן ביז פרייטאג די פרשה פון די וואך, שנים מקרא
ואחד תרגום, וואס איז א סגולה לאריכות ימים ושנים, ווי
די חז"ל זאגן, (ברכות ח.) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם
הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו
עם הצבור מאריךין לו ימיו ושנותיו;

אויך זאלסטו לערנען אסאך משניות וואס משנ"ה איז די
אותיות גשמ"ה, אז מען לערנט אסאך משניות ווערט
געלויפטערט די גשמה, אויך משנ"ה באטרעפט פונקט ווי
פרנס"ה, ווארום אז מען לערנט משניות האט מען גרינג
פרנסה, אז וואויל איז דעם בחור אדער דעם אינגערמאן
וואס לערנט יעדן טאג ח"י פרקים משניות, און דאס איז
א סגולה צו הרגענען זיין יצר הרע, ועל פולם צו לערנען
יעדן טאג א בלאט גמרא חזק ולא יעבור, דאס איז דער
עיקר אין לעבן, און דער סמ"ך מ"ם וועט טון אלע פעולות

שְׁבַעֲוָלָם גִּישַׁט לְאֶזֶן אַ בְּחוּר אֲדַעַר אַ אִיגְנֶערמאַן לְעֶרְנֶען
 יַעֲדֵן טאַג אַ בְּלֹאט גִּמְרָא, וואַרום עַר האַט זייער מוֹרָא פֿון
 לִימוּד גִּמְרָא, ווי דער הייליגער רַבִּי זֶאגט (ליקוּטֵי מוֹתֵרֵן חֶלֶק א' סִימָן רי"ד)
 אַז מִיט לְעֶרְנֶען גִּמְרָא אִיז מֵעַן מְבַטֵּל פֿון זִידֵי דִי
 קְלִיפָּה וואָס וויל אים בְּרַענְגֶען צו עֲבִירוֹת, און עַם ווערט
 גַּעבֶרענֶגט אין סֶפֶר "ווי הַעֲמוּדִים" אַ זון פֿון שְׁל"ה הַקְדוּשָׁה,
 אַז עַם דאַרף זיין אַ חוֹב אויף יַעֲדֵן אִיד צו לְעֶרְנֶען יַעֲדֵן
 טַאג אַ בְּלֹאט גִּמְרָא אַזוי ווי עַם אִיז אַ חוֹב אַנְצוּשון תְּפִילִין
 יַעֲדֵן טַאג, און ווער עַם לְעֶרְנֶט גִּישַׁט יַעֲדֵן טַאג דִי דִרִי
 לִימוּדִים מִקְרָא, מִשְׁנָה, גִּמְרָא, דער אִיז אַ גְרוֹיסער אַרִימָאן,
 ווי דִי חו"ל זֶאגן (שַׁבָּת קכ.) "וּבֵיתִי אִין לֶחֶם וְאִין שְׁמֵלָה"
 שְׂאִין בְּיָדֵי לֹא מִקְרָא וְלֹא מִשְׁנָה וְלֹא תִלְמוּד. אִיבֶערדֶעם
 בַּעַט אִיךְ דִיר זיי שְׁטאַרק אין לְעֶרְנֶען יַעֲדֵן טַאג דִי צוויי
 עֲמוּדִים חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר, און דַּעמאַלֵט וועסטוּ נוֹשֵׂא חֵן זיין
 בִּי יַעֲדֵן אִינעם, וּמִכָּל שֶׁבֶן בִּי דִיין ווייב, ווי דער הייליגער
 רַבִּי זֶאגט (ליקוּטֵי מוֹתֵרֵן חֶלֶק א' סִימָן א') אַז דוּרְךְ לִימוּד תּוֹרָה
 הַקְדוּשָׁה ווערט גְּמִשָּׁה אויפֿן מַעֲנִשׁ אַ חֵן, און זינע תְּפִילוֹת
 ווערט נִתְקַבֵּל אין הֵימֶל.

גְּלִיבֵי מִיר עַם אִיז נֶאָךְ דֹּא זייער אַסאַךְ צו רַעֲדֵן און
 מַסְבִּיר זיין אַ חֶתֶן ווי אַזוי אויפֿצובויען אַ הייליג
 שְׁטוּב, און עַם זאַל זיין אַ רַעכְטִיג שְׁלוֹם בֵּית, נֶאָר אִיךְ
 מוז יַעֲצֵט מִקְצָר זיין.

אִיךְ וואַנטש דִיר אַ לַעכְטִיג און זִיס לַעבֹן

טו

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר בא ו' שבט ה'תש"ע

שלום ובִּרְכָּה אַל ... גִּרְוֵי יֵאִיר

דיין בריוו האב איך דערהאלטן, און איך פֿריי זיך זייער אז דו לערנסט יעדן טאג אסאך פֿרקים משניות, וואס דאס איז א סגולה צו רייניגן די נשמה, און דורך דעם דערנענטערט מען די גאולה, ווי די חז"ל זאגן (ויקרא רבה פרשה י' סימן ב') אין כל הנליות הללו מתבנסות אלא בזכות משניות. זיי ממשיך מיט מער ברען און מער חשק צו לערנען יעדן טאג זייער אסאך פֿרקים משניות, און דאס וועט דיר געבן א געוואלדיגן סיפוק אין לעבן.

איך האב דיר געוואלט זייער בעטן זאלסט מכבד זיין דיין טאטן און מאמען וואס דאס איז די גרעסטע מצוה, ווי די חז"ל זאגן (פסיקתא רבתי) חמורה שבתמורות כבוד את אביה ואת אמה, ווידער זאגן די חז"ל (תנא דבי אליהו רבא פֿרק ב"ו) כל העולם כולו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מן האדם רק שיכבד אב ואם, און די חז"ל זאגן אויך (קידושין ל:) בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו אמר הקדוש ברוך הוא, מעלה אני עליהם כאילו דרתי ביניהם וכיבדני; זעט מען ווי די חז"ל האבן אזוי מקפיד געווען אויף ביבוד אב ואם, און די תורה הקדושה איז מבטיח אז ווער עס וועט מכבד זיין זיין טאטן און מאמען וועט האבן אריכות ימים ושנים, ווי עס שטייט (שמות כ')

"בְּבֶר אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ לְמַעַן יֵאָרִיכוֹן יָמֶיךָ עַל הָאָדָמָה
אֲשֶׁר הָיוּ"ה אֱלֹקֶיךָ נוֹתֵן לָךְ".

אִיךָ וואונטש דיר א זיס לעבן

טז

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֶר בְּשִׁלּוּחַ ט' שְׁבַט ה'תש"ע

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל כָּל חֲסִידֵי בְּרִסְלָב תִּלְמִידֵי "הֵיכַל הַקּוֹדֶשׁ"
הָיוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

כִּיר דֹּאָרְפֵן זיך זייער שטארקן אז כִּיר ווייסן פון אזא
גרויסן רבי'ן וואס האט אויפגעלערנט ווי אזוי זיך צו
דערהאלטן בזה העולם, ווארום אויף די וועלט גייט איבער
אויף יעדעם איינעם יעדן טאג גייע צרות און פארשידענע
עגמות נפש וכו', און מען טאר זיך נישט פארלירן, נאר
זיך שטארקן פרייליך צו זיין, און פרייליך מאכן אנדערע,
ובפרט דאס ווייב און קינדער. ווי די חז"ל זאגן (ראש השנה
(א) אשה בעלה משמחה, דאס א פרוי איז די מאן איר
משמח, ווארום א פרוי ציט מער צו עצבות און ביטערניש
וכו', דא שוואנגערט זי וכו', און לעבט איבער שרעק וכו',
און דא געבוירט זי מיט א מזל'דיגע שעה, וכו', און דא
דארף זי אויפברענגען דעם קינד, וכו', און גלייכצייטיג פירן
א ווערטשאפט אין שטוב וכו', עס זאל זיין ריין און אלעס
זאל קלאפן ווי ס'דארף צו זיין.

איבער דעם האט דער הייליגער רבי זייער מקפיד געווען אז דער מאן זאל ארויס העלפן אין שטוב און זייער האלטן דאס ווייב, און איר פריילעך מאכן, וכו', (ע"ז שיחות תר"ן סימן רסד). ווען א מאן פירט זיך אויף ערליך ער שטייט אויף פרי, און גייט אין מקוה, און נאכדעם דאווענט ער מיט מגין, און לערנט זיינע שיעורים יעדן טאג חומש מיט רש"י פון די וואכעדיגע סדרה, און משניות, און גמרא, און שולחן ערוך, וכו' וכו', ציט ער אויף זיך ארויף א באזונדערן חן. (ע"ז ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן א') און אלע שעצן אים זייער שטארק, ובפרט זיין ווייב קוקט אויף אים ארויף, און אזוי אויך זיינע עלטערן און אירע עלטערן שטאלצירן מיט אים דאס מיר האבן אזא זייער קינד.

ווי די תו"ל זאגן (יומא פו). ואחבת את הנו"ה אלהיה, שיהא שם שמים מתאהב על ידך, שיהא קורא ושונה ומשמש תלמידי חכמים ויהא משאו ומתנו בנחת עם הבריות, מה הבריות אומרות עליו? אשרי אביו שלמדו תורה אשרי רבו שלמדו תורה, אוי להם לבריות שלא למדו תורה, פלוני שלמד תורה, ראו כמה נאים דרכיו כמה מתוקנים מעשיו! עליו הכתוב אומר, ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר; און וויסן דארפסט איר וויסן אז דאס איז געווען דער רצון פונעם הייליגן רבי'ן.

און ווער עס האט געקענט אמת'ע ברסלב'ער חסידים האט ער געזען זיי האבן זיך אזוי געפירט מיט א געוואלדיגע

דרך ארץ, און זיי זענען שטענדיג פרייליך געווען, און מענטשן האבן זיי זייער געשעצט. אזוי איז דער אינגערמאן וואס פירט זיך אויף ערליך און לאזט זיך נישט נארן, דאווענט דריי מאל א טאג מיט מגן דייקא, און איז קובע עתים לתורה, און האט א געהעריגע פרנסה, און פירט זיך אויף מיט דרך ארץ מיט אנדערע, ער מישט זיך קיינמאל נישט אין מחלוקת, און ער האלט הויך געשעצט זיין ווייב און הייבט נישט אויף זיין קול אין שטוב, ער רעדט איידל און פירט זיך אויף איידל, אזא אינגערמאן האט עולם הבא אין די וועלט.

איבער דעם בעט איך דיר זייער זאלסט לערנען אסאך דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, וואס נאר וואס עס שטייט אין זיינע ספרים דאס הייסט ברסלב'ער חסידות. ליידער איז געווארן אן אנשיקעניש מיט פארשידענע ערליי גרופעס משוגעים וכו', וואס זיי פארפירן די וועלט און זיי מאכן אן א שלעכטן נאמען פארן הייליגן רבי'ן, - זיי האבן בכלל נישט קיין שייכות צו ברסלב'ער חסידים, אבער אינדרויסן מיינט מען אז דאס איז ברסלב.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (ספר המדות אות צדיק סימן סט). מי שאוהב את הצדיק צריך לשמור את הצדיק שלא יצא עליו שם רע; ווארום מענטשן קוקן ווי א ברסלב'ער חסיד פירט זיך אויף, און אויב חלילה ער איז א פרא אדם וכו' א משונה קרן וכו', ער מאכט א שלעכטן נאמען פארן

הייליגן רבי'ן, און ער איז בכלל נישט מקורב צום הייליגן רבי'ן. ווארום וויסן דארפֿט איר וויסן אלע: אן לערנען דעם הייליגן רבינ'ס ספרים האט מען קיין שום שייכות נישט צו דעם הייליגן רבי'ן. דורך זיינע ספרים לערנט ער אונז וויאזוי מקורב צו ווערן צום בורא פֿל עולמים, און ווי אזוי זיך צו פֿירן ערליך.

אז וואויל איז דעם וואס ער לערנט אסאך דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, ער וועט שוין זיין אן אנדערע מענטש אינגאנצן, ווי דער הייליגער רבי נתן זי"ע האט געזאגט, "פון זינט איך בין מקורב געווארן צום הייליגן רבין, איז מיין טראכטן גאר אן אנדערע טראכט, און מיין קוקן איז גאר אן אנדערן קוק, און מיין רעדן מיט מענטשן איז גאר אן אנדערן סארט רעדן מיט מענטשן". ווי באוואוסט איז דער הייליגער רבי נתן זי"ע געווען א חידוש פאר התקרבות צום רבי'ן אויף, אבער זינט ער איז מקורב געווארן צום הייליגן רבין, איז ער אינגאנצן נשתנה געווארן, און מיר דארפֿן אפֿלערנען פון אים וואס הייסט זיין מקורב צום הייליגן רבי'ן.

איבער דעם בעט איך אויך זייער, האלט זיך צוזאמען, קוקט נישט אויף קיינעם נישט, גאר וואס עס שטייט אין הייליגן רבינ'ס ספרים זאלט איר זיך אזוי פֿירן, און דרייט זיך נישט מיט מענטשן וואס פארקויפֿן ענק שטותים און הבֿלים, און זיי זאגן אז דאס איז ברסלבֿער

חסידות, ווארום היינט איז דא אזויפיל פארקרומטע מוחות, וכו', ובפרט די וואס זיי קומען פון פרייע משפחות וכו', - אפילו זיי זענען בעלי תשובה - אבער זייערע טריפענע השקפות אין ציוניזם וכו', און אין אנדערע פארקרומטע דיעות איז נאך ביי זיי געבליבן, ווארום השקפות איז זייער שווער צו בייטן, וואס מען איז מקבל פון עלטערן און פון די סביבה, דאס איז שווער ארויסצוגיין דערפון. איבער דעם דארף מען זייער אכטונג געבן מען זאל נישט אריינמישן אין ברסלב'ער חסידות קיין שום דיעות פונדז, און משונה'דיגע הנהגות וכו', וכו', חסידות ברסלב שטייט נאר אין דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, אויסער דעם איז אלעס שטותים און הכלים. ובפרט ווען עס קומט אזוינע משונה'דיגע הנהגות צווישן מאן און ווייב, וכו', דאס איז בכלל נישט ברסלב'ער חסידות, ווארום דער הייליגער רבי האט זייער מקפיד געווען אויף שלום בית.

מען דערציילט אויף רבי אברהם בן רבי נחמן וצ"ל, אז ער איז אמאל איינגעשטאנען ביי א ברסלב'ע משפחה, און ווי דערשטוינט איז ער געווען ווען ער האט געהערט ווי דער מאן שרייט אויף דער ווייב, און שאפט זיך מיט איר אזוי ווי מיט א דינסט, וכו', האט ער אים אפיר גענומען אינדרויסן און מוסר געזאגט, "אזוי פירט זיך א ברסלב'ער חסיד? מיר האבן דאך מקבל געווען פון הייליגן רבין אז א שטוב" - דאס מיינט מען א ווייב - "דארף מען זייער טייער האלטן", און ער האט אים דעמאלטס געלערנט ווי

מען פירט זיך אויף מיט א פרוי, וכו'. און מיר האט דערצייגט
הרה"ח ר' לוי יצחק בענדער ז"ל ווי רבי אברהם בן רבי
נחמן זצ"ל האט אים געגעבן אזא זיסע הנחנה ווי אזוי זיך
צו פירן נאך די חתונה מיט זיין ווייב, און ער האט מיר
געזאגט מיט די ווערטער, "גלייב מיר ווען איך הער נישט
וואס ער האט מיט מיר געלערנט, ווער ווייסט אויב איך
וואלט געהאט אזא שלום בית? און אדאנק זיינע לימודים
האב איך זיך קיינמאל נישט געקריגט מיט מיין ווייב".

וואס זאל איך אייך זאגן? מען קען איבערגיין די וועלט
מיט אזא מין זיסקייט און רואנקייט אויב מען זאל
נאר פאלגן דעם הייליגן רבינ'ס עצות, מען קען שפירן א
טעם פון עולם הבא אויף די וועלט, אז וואויל איז דער
מענטש וואס ווייקט זיך נאר אין דעם הייליגן רבינ'ס ספרים,
וואס נאר דאס איז ברסלבער חסידות, וואויל איז אים אויף
די וועלט וואויל איז אים אויף יענער וועלט.

איך וואונטש אייך א זיס לעבן

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר בשלח ט' שבט ה'תש"ע

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

דיין בריוו האב איך דערהאלטן און איך פריי זיך זייער
דאס א גייע ביימעלע וויל זיך אנטרונקען פון דעם
נחל נובע מקור חכמה, אז וואויל איז דיר.

זאלסט געדענקען וואס דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות
 אות צדיק סימן קנב) עיקר שלימות הנפש תלוי בקרבת
 הצדיקים; איבער דעם זאלסטו זיך האלטן זייער שטארק
 ביים הייליגן רבינ'ס ספרים, ווארום דער עיקר התקרבות
 צום הייליגן רבין, איז נאר תלוי אין ווי אזוי מען באפלייסט
 זיך אין זיינע הייליגע ספרים, ווי ער האט געזאגט (ליקוטי
 מוה"ר חלק א' סימן קצב) פגיו שכלו וחקמתו ונשמתו בתוך ספרו,
 וואס מער מען לערנט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, אזוי איז
 מען מער מקורב צו אים. זאלסט שטענדיג אינויגען האבן
 וואס האסטו אין דיינע הענט, ווארום דער הייליגער רבי
 האט אמאל געזאגט (שיחות הר"ן סימן ו') "דער יצר הרע איז
 צוגעגליכן צו א מענטש וואס ער לויפט מיט א פארמאכטע
 האנט און אלע לויפן אים נאך, מען מיינט אז ער האט
 אין האנט עפעס וואס איז שייך צו אים, און ביים סוף
 עפענט ער די האנט און מען זעט ער האט גארנישט, שרייט
 דער מענטש צו זיך, 'וואס בין איך אים נאכגעלאפן יארן
 איבער יארן?'"

דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט (שיחות הר"ן סימן נא)
 "דאס זאלט איר מקבל זיין פון מיר, איר זאלט אייך
 נישט לאזן נארן, די וועלט נארט אייך". איבערדעם זאלסטו
 וויסן אז דער יסוד אין התקרבות צום הייליגן רבין איז זיך
 צוגעוואוינען רעדן אסאך צום בורא כל עולמים בתמימות
 ופשיטות אן קיין שום חכמות, און דאווענען מיט א מגין
 דייקא, שחרית מנחה מעריב, ווארט ביי ווארט אין א סידור,

און אַכטונג געבן יעדן טאג גיין אין מקוה זיך הייליגן, און לערנען אסאך שולחן ערוך - על כל פנים מחבר רמ"א - אנהייבן אורח חיים און ענדיגן, און נאכדעם אנהייבן יורה דעה און ענדיגן, און אנהייבן אבן העזר און ענדיגן, און אנהייבן חושן משפט און ענדיגן. און אז מען איז זוכה מען ענדיגט ארבע חלקי שולחן ערוך מחבר רמ"א עטליכע מאל, באקומט מען א געוואלדיגע חשק צו לערנען נאכדעם מיט מגן אברהם און טורי זהב וכו' וכו', אויך דארפסטו זיך צוגעוואוינען צו לערנען אסאך משניות, און דער רבי האט געגעבן א תיקון פאר אסאך פון זיינע מענטשן זיי זאלן זאגן יעדן טאג ח"י פּרקים משניות (ע"נ שיחות הר"ן סימן קפ"ח).

און גלייב מיר ס'איז נישט שווער, אז מען געוואוינט זיך צו אזוי צו לערנען יעדן טאג ח"י פּרקים משניות, פילט מען א געוואלדיגע תשוקה און בענקעניש דערנאך צו דורכלערנען גאנץ ש"ס, וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט אז ווער ס'ענדיגט ש"ס ציט אויף זיך ארויף א צלם אלקים.

אויב דו וועסט זיך אזוי פירן וועט מען דיר נישט קענען אפפאפן, ווייל דו וועסט שטענדיג קוקן וואס דו האסט אין דיין האנט. ליידער איז דא היינט פארפירערס וואס זיי פארפירן בחורים מיט אינגעלייט, און מען לערנט מיט זיי פלומר'שט ברוסל'ער חסידות וכו'. און עס גייט אוועק טעג וואכן חדשים וכו', און מען מאכט נישט אויף

קוין חומש, קוין משניות, קוין גמרא, קוין שולחן ערוך, וכו', ממש גארנישט וכו', אבער 'מען ברענט, מען ברענט, וכו', וכו', און צום סוף טוט מען גארנישט. און דיע שעמען זיך נישט זיך אנצורופן "עכטע ברסלב'ער" (מלשון "אחטא"...) אז אך און וויי איז א מענטש וואס ברענט אוועק די צייט מיט שטותים און הקלים, און ער מיינט אז ער כאפט מלאכים... ער מיינט ער פליעט אין הימל - ער איז ליידער אפילו נישט אויף דער ערד...

דעריבער וויל איך דער עצה'ן אויב דו ווילסט וויסן וואס ברסלב'ער חסידות איז, זאלסטו אסאך לערנען די שיחות פון הייליגן רבי'ן, וואס עס שטייט אין "חיי מוהר"ן און אין "שיחות הר"ן", וואס גאר אויף דעם קען מען זיך פארלאזן, אז וואויל איז דער וואס ער קען די צוויי ספרים אויסענווייניג אויפ'ן לשון, אים וועט מען שוין נישט קענען פארפירן.

איך וואונטש דיר א גליקליך לעבן

יה

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר בשלח י"א שבט ה'תש"ע

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

דיין לאנגען בריוו האב איך דערהאלטן און איך האב זיך זייער געפריידט צו הערן אז אלעס איז בסדר ביי דיר,

זאל דער בורא כל עולמים דיר העלפן עם זאל שטענדיג זיין שמחה ביי ענק אין שטוב.

דער עיקר איז דו זאלסט זיך איינקויפן ביי דיר די מדה פון סבלנות, מען דארף זיין א געוואלדיגער סכלן אין שטוב, אזוי ווי די חז"ל זאגן (מדרש תהילים קא) צריך אדם להיות עלוב בתוך ביתו; מען מוז נישט שטענדיג ענטפערן ווען עס מאכט זיך עפעס א וויכוח צווישן מאן און ווייב וכו', מען דארף זיין א וותרן, מען מוז נישט זיין שטענדיג גערעכט וכו'. א פארפאלק וואס זיי לעבן אזוי איינער איז מותר פארן צווייטן, דער פארפאלק וועט לעבן א זיס לעבן. אויך דארף מען נישט אריינמישן ביי יעדע נארישקייט די עלטערן וואס האבן זיך אזוי מוסר נפש געווען ביי ביידע צדדים חתונה צו מאכן דעם פארפאלק, פארוואס דארף מען זיי מצער זיין און מיט יעדע נארישקייט לויפן און אריינמישן די עלטערן?

אפֿשר איז דאס די פֿשט פון פֿסוק (בראשית ב) "על בן יעזוב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד" א מענטש דארף אפֿלאזן זיין טאטן און זיין מאמען און זיין נאר מיט די ווייב, וואס לבאורה איז דאס זייער שווער: ווי קען מען זאגן אז א מענטש זאל אפֿלאזן זיין טאטן און מאמען? ווארום די מצוה פון כיבוד אב ואם איז די העכסטע מצוה, ווי די חז"ל זאגן (פסיקתא רבתי) חמורה שבחמורות כבוד את אביך ואת אמך, די הארבעטע מצוה איז כיבוד אב ואם.

אויך זאגן די תו"ל (תנא דבי אליהו רבה פרשה כו) כל העולם כולו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מן האדם רק שיכבד אב ואם. - איז ווי קען שטיין "א מענטש זאל אפלאזן זיין טאטן און מאמען"? נאר קען זיין, דאס די מיינונג פון פסוק איז "על בן יעזוב איש את אביו ואת אמו" א מאן דארף אפלאזן טאטן און מאמען, און זיי נישט אריינמישן אין זיינע פראבלעמען און וויפוחים וואס מאכט זיך אין א שטוב, נאר "ודבק באשתו והיו לבשר אחד" ער זאל זען אז דער פראבלעם זאל געלעזט ווערן צווישן דאס פארפאלק אליין, נישט אריינמישן טאטן און מאמען פון ביידע צדדים, וואס דאס איז "על בן יעזוב" דאס הייסט לאז אפ טאטע און מאמען, און דו מיט דיין ווייב מישט נישט אריין די עלטערן אין ענקער פראבלעם, וואס דעמאלטס וועט עטין באמת טון א גרויסע מצוה פון כיבוד אב ואם, נישט מצער זיין טאטע און מאמע אז ענק קריגן זיך חס ושלום. שטענדיג דארף מען זען נישט אריינמישן עלטערן, און דעמאלטס אזא פארפאלק האט גרויס הצלחה. און איך מיינ אז דער פשט איז אן אמת, ווייל מען טאר נישט אריינמישן עלטערן ביי א יונג פארפאלק, וואס דאס איז גורם צו שטערן דעם שלום בית. זיינע עלטערן העצן אים קעגן זיין ווייב, און אירע עלטערן העצן איר אקעגן איר מאן. און וואס פעלט דאס אויס?

איבערדעם זעט ביידע צו לעבן א גליקליך לעבן, און איר זאלט זען אדורך צו קומען צווישן ענק, און

קיינמאל גישט מתנופת זיין, וועט די שכינה רוען אין ענקער שטוב. ווי די חז"ל זאגן (סוטה ב.) איז וואָס זיך שכינה ביניהם; אין א פלאץ וואס די שכינה רוט פעלט שוין דארטן גארנישט.

זע זיך אויפצופירן מיט גרויס דרך ארץ מיט דיין שווער און שוויגער, וועסטו זען אז דו וועסט האבן א גליקליך לעבן. בכלל דארף מען זיך צוגעוואוינען לעבן א רוהיג לעבן, א זיס לעבן, א געבענטשט לעבן וכו' וכו', וואס צו דעם איז מען זוכה נאר אז מען איז א ווהרן, מען געבט נאך. און צו צוקומען צו דעם איז נאר דורך לויטערע אמונה, ווען א מענטש ווייסט אז אלעס איז פון בורא פל עולמים וועט ער קיינמאל גישט זיין אין פֿעס, און גארנישט וועט אים דענערווירן, אזא מענטש לעבט א גליקליך לעבן. אז וואויל איז דעם וואס ער קומט צו א מדריגה אז עס ארט אים גארנישט, ער געבט זיך איבער אינגאנצען צום בורא פל עולמים.

דער עיקר זע זיך אריינצולייגן אין די תורה הקדושה, און דו זאלסט יעדן טאג לערנען חומש מיט רש"י מיט די תרגום פון די וואכעדיגע סדרה, און זאלסט לערנען יעדן טאג אסאך פרקים משניות, און אסאך דפים גמרא, און אסאך סימנים שולחן ערוך, דאס איז דיין חיות אויף די וועלט און דאס וועט זיין דיין חיות אויף יענע וועלט, און וואויל איז דער מענטש וואס לאזט זיך גישט פאפן און

נאָרן אויף דער וועלט, און ער איז שטענדיג פֿריילעך און מאַכט פֿריילעך זיין ווייב, ווי די חו"ל זאָגן (ראש השנה ו') אַשה בעלה משמחה; אויף זאָלסטו געבן יעדן טאג צדקה פאר יעדע תפלה, שחרית, מנחה, מעריב, פאר צדקת רבי מאיר בעל הנם, וועסטו זען גרויסע נסים.

איך וואונטש דיר א גליקליך לעבן

יט

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר כי תבא לאומאן י"ד אלול ה'תש"ע

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

וואס זאל איך דיר זאגן, איך האב נישט קיין צייט פון רוב טרדות בעסק הרבים, דערפאר קען איך נישט ענטפערן אויף יעדן בריוו, כאטש יעדן טאג קומען אן צענדליגער בריוו און אן א שיעור פאקסן, אבער ווער קען ענטפערן פאר יעדן איינעם?

דו האסט דאך דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, זע צו לערנען אסאך "שיחות הר"ן" און "חיי מוהר"ן" און דאס איז דעם הייליגן רבינ'ס שיחות וואס זיין תלמיד מוהרנ"ת ז"ל האט אנגעצייכענט און דער הייליגער רבי האט בפירוש געזאגט אז מיט יעדע שיחה קען מען זיין אן ערליכער איד אזוי ווי איך ווייס וואס הייסט אן ערליכער איד, איבער

דעם איז גוט אז א גייער מקורב צום הייליגן רבין זאל
אסאך טון אין די צוויי ספרים, און מקנים זיין יעדע שיחה
בתמימות ופשיטות, דעמאלטס וועסטו זיין אן אמת'ער
ברסלבער חסיד, לאז זיך נישט פארפירן פון קיינעם נישט,
ווער עס וויל זיין אן אמת'ער תלמיד פון הייליגן רבין,
דארף אסאך טון אין די צוויי ספרים.

דער עיקר איז זאלסט זיך מתוק זיין, און זיין פרייליך מיט
די מצוות וואס דו ביסט מקנים יעדן טאג, ווארום
אזוי זאגט דער הייליגער רבי (ספר המדות אות שמחה סימן א) ב'ש'אדם
עושה מצוה בשמחה זה סימן ש'לב'ו שלם לאלקיו; ווען א
איד איז מקנים א מצוה בשמחה דאס ווייזט אז ער מיינט
דאס ערענט און זיין הארץ איז ריין פון קשיות און ספיקות
אין אמונה הקדושה, ווארום קיום מצוות מעשיות בשמחה
דאס איז די העכסטע מדריגה, און דער אר"י הקדוש האט
מגלה געווען פאר זיין תלמיד רבי חיים וויטאל ז"ל אז ער
איז געקומען צו זיינע מדריגות נאר דורך שמחת המצוות,
ווען ער האט מקנים געווען א מצוה איז ער געווען אזוי
פרייליך דאס אפילו איינער וואלט געווינען כל הון דעלמא
אלע געלטער אין דער וועלט קומט נישט צו די שמחה
וואס ער האט געהאט ווען ער האט מקנים געווען א מצוה.

דערפאר אויב דו ווילסט זיין נאנט צום בורא כל עולמים,
זאלסטו נאר זיין פרייליך, ווארום ביי אים שטייט
(דברי חיים א, ט"ז) "עוז וחדוה במקומו", און דאס איז א סימן

ווען דער מענטש איז שוין ארויס פון זיינע קליפות וואס
 ער האט באשאפן מיט זיין זינד, ווען ער איז שטענדיג
 פרייליך, ווארום ווען א מענטש זינדיגט חס ושלום ליגט ער
 אין א גרויסע בלאטע, וואס דאס מיינט ער איז ארומגענומען
 מיט אסאך קליפות, ער איז פול מיט מחשבות זרות, פול
 מיט שלעכטע געדאנקען, ער איז שטענדיג טרויעריג, און
 האט שטענדיג מורא פון אן אנדערן, און שטענדיג טראכט
 ער וואס יענער וועט זאגן, וכו', און וואס דער וועט זאגן,
 וכו', און ער איז זייער צעמישט וכו', אבער ווען דער מענטש
 איז שטענדיג פרייליך האט ער פארברענט אלע שלעכטע
 געדאנקען, און ער זעט נאר גוטס, און זיין גאנץ לעבן ווערט
 אינגאנצן אנדערש, איבער דעם זאלסטו זיין נאר פרייליך,
 אפילו עס קומט דיך אן זייער שווער.

און שטענדיג זאלסטו בעטן דעם בורא פל עולם, דאס
 ערשטע זאך, רבונז של עולם העלף מיר איך זאל זיין
 שטענדיג פרייליך, און אויפגעלייגט, און איך זאל נישט
 דאגה'ן קיין שום פרעמדע דאגות, איך זאל האבן אמונה
 אין דיר דאס דו ביסט דא מיט מיר, און איך זאל זיין
 שטארק מיט בטחון אז דו וועסט מיר נישט פארלאזן, אפילו
 איך מאך מיט יעצט שווערע צייטן, איך בעט דיר רבונז
 של עולם איך זאל נישט האבן קיין שום טענה אויף קיין
 ברירה אויף דער וועלט, איך זאל שטענדיג דיר האבן פאר
 די אויגן, און איך זאל זוכה זיין מקנים זיין אלע מצוות מיט
 גרויס פרייה, און איך זאל דאווענען מיט מגן אלע דריי

תפילות שחרית מנחה מעריב, און איך זאל זוכה זיין צו לענגען זיין תורה הקדושה יעדן טאג, חומש מיט רש"י, און משניות, און גמרא, און שולחן ערוך, און זאלסט מיר עפענען דעם מוח איך זאל פארשטיין אלעס וואס איך לערן, איך בעט דיר רבוננו של עולם איך זאל זיין שטענדיג א צעפרידענער מענטש און איך זאל שטענדיג העלפן אנדערע אידן, און בזכות דעם וועל איך פאררעכטן אלעס וואס איך האב קאליע געמאכט דורך מיינע שווערע זיגן, און איך בעט דיר זייער רבוננו של עולם זיי מיר מוחל אויף אלצדינג ווארום איך האב נישט געמיינט דיר דערצערענען, איך זאג דיר צו איך וועל שוין נישט טון די אלע נארישקייטן וואס איך האב געטון ביז יעצט, און איך וועל זיך שוין געמען אין די הענט אריין, און דו וועסט פון מיר האבן גרויס נחת, מעתה ועד עולם, אמן סלה.

גלייב מיר אויב דו וועסט אזוי מתפלל זיין יעדן טאג וועסטו זיין אן אנדער מענטש אינגאנצן, ווארום דער עיקר איז תפלה בעטן דעם בורא כל עולמים אויף פראסט אידיש אן קיין שום חכמות רעדן צו אים, וואס דאס איז זייער זייער חשוב אין הימל, אזוי ווי די הייליגע חכמים זאגן (תנחומא וברא) אמר להן הקדוש ברוך הוא לישראל הוו זהירין בתפלה שאין מדה אחרת יפה הימנה והיא גדולה מכל הקרבנות וכו' ואפילו אין אדם פדאי לענות בתפלתו ולעשות חסד עמו כיון שמתפלל ומרבה בתחנונים אני עושה חסד עמו; אז וואויל איז דעם וואס איז מקיים

דאס אלעס, וועט אים גוט זיין אויף דער וועלט און אויף
יענער וועלט.

געבענטשט זאלסטו זיין מיט א כתיבה וְחתימה טובה

ב

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר כי תבא ט"ז אלול ה'תש"ע

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר

דיין בריוו האב איך דערהאלטן, און עס האט מיר זייער
דערפרייט אז דו וועסט אויך פארן אויף ראש השנה
צום הייליגן רבי'ן אין אומאן, וואויל איז דיר אויף דער
וועלט און אויף יענער וועלט, ווארום דער הייליגער רבי
האט געזאגט (חיי מוה"ר סימן ת"ח) דאס די גאנצע וועלט איז
תלוי אין מיין ראש השנה, ווארום ראש השנה איז דער
יום הדין, דעמאלטס משפט מען יעדן איינעם וואס וועט
זיין מיט אים א גאנץ יאר, ווי די חז"ל זאגן (פיצה ט"ז) כל
מזונותיו של אדם קצובין לו מראש השנה; ראש השנה
שרייבט מען אפ דעם בודזשעט אויף א גאנץ יאר.

ראש השנה שרייבט מען אפ וואס וועט פאסירן מיט דעם
מענטש א גאנץ יאר, אזוי ווי מען זאגט אין די תפלה
פון "ונתנה תוקף" בראש השנה יכתבון, וביום צום כפור
יחתמון. כמה יעברון וכמה יבראון, מי יחיה, ומי ימות, מי
בקצו, ומי לא בקצו, מי במים, ומי באש, מי בחרב, ומי

בַּחֲתִּיָּה, מִי בְּרָעַב, וּמִי בְּצָמָא, מִי בְּרָעַשׁ, וּמִי בַּמִּגָּפָה, מִי
בַּחֲנִיקָה וּמִי בַּסְּקִילָה, מִי יְנוּחַ, וּמִי יְנוּעַ, מִי יִשְׁקֹט וּמִי
יִטְרַף, מִי יִשְׁלֹ, וּמִי יִתְיַסֵּר, מִי יַעֲנִי, וּמִי יַעֲשֶׂר, מִי יִשְׁפֹּל,
וּמִי יָרוּם;

און דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט (תני מוה"ר סימן
תס"ו) וויפיל צרות און גזירות וואס עס ווערט גגזר אויף
דער מענטש אויסער די אלע גזירות וואס עס איז דא
אויסגערעכנט, ווי דער נוסח גייט, אז דער חזן זינגט ומי
ומי ומי וכו', אן ווערטער, און דארטן איז מרומו געבענד
אלע גזירות וואס עס איז אפגעשריבן אויף יעדן איינעם,
איבער דעם דארף מען פארן צום צדיק אויף ראש השנה
וואס ער איז א גרויסער אדוואקאט, און ער איז זיך מוסר
נפש פארן כלל ישראל, ובפרט פאר די אלע וואס זיי קומען
צו אים, און מען זעט במציאות ווען ס'איז גגזר געווארן
אויף א מענטש עפעס א גזירה וכו', בפרט גזירת מוות,
לא עלינו, זוכט ער דעם גרעסטן אדוואקאט אויף דער
וועלט ער זאל אים פארטיידיגן, און ער קוקט נישט אויף
געלט, ער פארקויפט אלעס וואס ער האט, אבי דער גרויסער
אדוואקאט זאל אים ארויסנעמען פון די ביטערע גזירה, וכו',
פארוואס זאל א מענטש נישט האבן קיין שכל, און ער
זאל זיך גוט באטראכטן אז ראש השנה איז דער יום הדין,
דעמאלטס איז מען דן יעדן מענטש, פארוואס זאל ער נישט
גיין צו א גרויסן אדוואקאט וואס זאל אים פארטיידיגן?
וואס דאס איז דער הייליגער רבי, וואס האט בפירוש געזאגט

(תני מותרין ת"ג) מיין ראש השנה איז העכער ווי אלסדינג, און עס איז ביי מיר א וואונדער מיינע מענטשן גלייבן דאך אין מיר, פארנוואס זאלן זיי נישט גזער זיין צו קומען צו מיר אויף ראש השנה? קיינער זאל נישט פעלן, ווייל מיין גאנצע ענין איז ראש השנה, און ווער עס איז זוכה צו זיין ביי מיר אויף ראש השנה מעג זיך זייער זייער פרייען א גאנץ יאר, דערפאר פריי איך זיך זייער אז דו האסט באשלאסן אז דו וועסט פארן היי יאר אויף ראש השנה אין אומאן.

דער צדיק איז זיך מוסר גפיש פאר כלל ישראל, און רייסט איין וועלטן פאר כלל נשמות ישראל, און ער איז מבטל אלע גזירות רעות און אלע שלעכטע און שווערע דינים, איבער דעם וואויל איז דער מענטש וואס ער קומט צום צדיק און באווייזט זיך צו אים און שוט דארטן תשובה, און גיט טייכן טרערן, און זאגט "רבנו של עולם איך בין געקומען אהער צו דעם הייליגן צדיק רבי נחמן בן פינא מברסלב זי"ע וואס ער האט געבעטן אז מען זאל קומען צו אים אויף ראש השנה, און אט בין איך דא ביי אים, איך האב צוגראבן אלע שווערע מניעות און צוריקהאלטונגען וואס איך האב געהאט, און איך האב נישט געקוקט אויף גארנישט און איך בין דא, דעריבער בעט איך דיר רבנו של עולם האב אויף מיר רחמנות, און שרייב מיר אן א גוט געבענטשט יאר, איך זאל האבן געזונט און פרנסה און נחת, און באהיט זאל איך ווערן פון אלעם שלעכטן, וכו', וכו'".

נאר איך בעט דײַך וײַער אז דו זאלסט נישט אריין גיין
 אין קיין שום וויכוחים מיט קיין שום מענטש, אפילו
 מען וועט שפעטן פון דיר, אדער מען וועט רעדן אויף דיר,
 מאך זיך נישט וויסנדיג, האב אינזינען די טובה פון דיין
 נשמה, און פון דיין גאנצע משפחה, דער בורא פל עולם
 זאל דיר דערפרייען און זאלסט געהאלפן ווערן מיט אלעם
 גוטן וואס דו דארפסט האבן, נאר זיי נישט קיין בטלן,
 געוואוין זיך צו צו רעדן צו אים אויף פראסט אידיש, אזוי
 ווי דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט, וועט דיר גוט
 זיין אויף דער וועלט און אויף יענער וועלט, ווארום יעדעס
 ווארט וואס א מענטש בעט דעם באשעפער גייט ארויף
 אויבן אין אלע עולמות און עס מאכט א רעש, ווען דער
 מענטש וואלט געוואוסט וואס ווערט אין הימל בשעת ער
 שטייט און בעט פאר דעם בורא פל עולם, וואלט ער
 נישט אויפגעהערט מתפלל זיין.

אויך געוואוין זיך צו צו לערנען אסאך משניות, משנ"ה
 איז די אותיות נשכ"ה, אז א מענטש לערנט אסאך
 משניות, איז ער מוכר זיין נשמה, און די חז"ל זאגן אז ער
 איז מקרב די גאולה דורכן לערנען משניות, ווי עס שטייט
 אין מדרש (ויקרא רבה פרשה ו' סימן ג') אין פל הגליות הללו
 מתבנסות אלא בזכות משניות; און דער הייליגער רבי האט
 געגעבן א תיקון פאר עטליכע מענטשן זיי זאלן זאגן יעדן
 טאג ח"י פרקים משניות, (עין שיחות הר"ן סימן קפ"ה); אז וואויל
 איז דעם וואס קען יעדן טאג ענדיגן אכצן פרקים משניות,

וואס דאס איז מוזבך דעם נשמה, און ס'ברענגט אים גענשטער צום בורא פל עלמים, און אזוי האבן זיך געפירט זייער אסאך צדיקים זיי האבן יעדן טאג געזאגט אכצן פֿרקים משניות, און אזוי ווערט געברענגט אין ספר "ליקוטי תורה" (הדרגה ו') פון דעם גרויסן מגיד רבי מרדכי ממשערנאפל זי"ע "תאמר ח"י פֿרקים משניות בכל יום בלי פירוש, כדי שתגמור בכל חודש כל הששה סדרים בן תנהוג כל ימי חידך"; (זאג אכצן פֿרקים משניות יעדן טאג אן א פירוש כדי דו זאלסט קענען ענדיגן יעדן חודש ששה סדרי משנה, אזוי זאלסטו זיך פירן דיין גאנץ לעבן).

און דער הייליגער צדיק רבי זכריה מענדל מעריסלוב זי"ע ברענגט אין זיין ספר "דרכי צדק" (אות י"ט) אין גאמען פון זיין גרויסן רבי'ן, דער הייליגער רבי, רבי אלימלך פון ליזענסק זי"ע אז עס איז זייער גוט צו זאגן יעדן טאג אכצן פֿרקים משניות, עין שם, איבער דעם זיי גישט קיין בטלן, קוק גישט אויף קיינעם, און זאג יעדן טאג אסאך פֿרקים משניות, און קיינער זאל דך גישט זאגן קיין דיעות, וועט דיר גוט זיין שטענדיג.

איך וואונטש דיר א גוט געבענטשט יאר
און דו זאלסט אויפגראבטן ווערן מיט אלעם גוטן

כא

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִבָּא לְאוֹמָאן ט"ז אֱלוֹל ה'תש"ע

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה אֶל הַיָּנִיק וְחִבִּים ... גֵּרוֹ יֵאָר

דִּיין בְּרִיוּוֹ הָאֵב אִיךְ דַּעְרֵהאַלְטֵן און אִיךְ פֿרִי זיך וִייער
אז דו בִּיסט גִּישַׁט קיין בִּטְלֵן, דו האָסט זיך גֶּענוֹמֶען
אין די הַעֲנֵט אַרִיין און בִּיסט אַנטְלֵאפֶן פון שְׁלֵעכְטֵע חֲבָרִים,
וואס דאס איז א גְרוֹיסער יסוד אין אידישקייט אז מען זאל
זיך גִּישַׁט מִחֲבֵר זיין מיט שְׁלֵעכְטֵע חֲבָרִים און מיט שְׁלֵעכְטֵע
שְׂכֵנִים, ווארום אזוי זאגן די חז"ל (סוטה ז). הַרְבֵּה שְׂכֵנִים
רַעִים עוֹשִׂים, אז מען איז נאָנט צו א שָׂכֵן רַע פֿאַרדאַרְבֶּענע
מַעֲנִישֵׁן, ווערט מען מִיטְגֶעכאַפֶּט מיט זיי.

ווידעראום זאגן די חז"ל (במדבר רבה פרשה י"ח סימן ה) דָּתֵן
וּאֲבִירִם שֶׁהָיוּ שְׂכֵנִים לְקִרְאָת בַּעַל מַחְלוּקָת
לְקוֹ עַמּוֹ וְאֲבָדוּ מִן הָעוֹלָם; די צוויי רִשְׁעִים דָּתֵן און אֲבִירִם
וואס זיי האָבן דַּעַרְצֶערֶנֶט אַלֶּע יאָרן מִשָּׁה רַבִּינוּ, זיי זענען
גֶּעווען נאָנט צו קֶרֶח זענען זיי אויסגֶעריסן געוואָרן פון די
וועלט, ווידערום זאגן די חז"ל (תנחומא במדבר) אֲשֶׁרִי לְצַדִּיק
וְאֲשֶׁרִי לְשֹׁכְנָיו אֱלוֹ שְׁלֹשֶׁת הַשָּׁבָטִים שֶׁהָיוּ סְמוּכִים לְמִשָּׁה
וְאַהֲרֹן נַעֲשׂוּ גְדוֹלִים בַּתּוֹרָה; די אַלֶּע וואס זענען גֶּעווען
נאָנט צו מִשָּׁה און אַהֲרֹן זיי האָבן זיך מִחֲבֵר גֶּעווען צו זיי
זענען זיי געוואָרן גְדוֹלִים בַּתּוֹרָה, זַעט מען פון דעם אז
אַלֶּעס איז תְּלוּי אין א גוֹטֶע חֶבֶר, ווייל אז מען האט א
גוֹטֶע חֶבֶר וועט ער מיר צִיעֵן צום בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, חֲלִילָה

וחס אז מען גייט מיט שלעכטע חברים ציט ער מיך אראפ
צום שאול תחתית ומתחתיו.

איבערדעם בין איך זייער זייער צעפרידן אז דו האסט
אפגעלאזט די שלעכטע חברים, און דו האסט
זיך גענומען אין די הענט אריין, און האסט אנגעהויבן צו
לערנען אסאך משניות, וואס עס איז נישטא קיין גרעסערע
זאך פון לימוד משניות, ווארום משנה איז די אותיות נשמה,
און עס ווערט געברענגט (מדרש תלפיות) דאס אָשר בן יעקב
זיצט על פתחו של גיהנום און ווען א מענטש האט געלערנט
אסאך משניות לאזט ער אים נישט אריין גיין אין גיהנום
ער זאגט זיי 'דער מענטש באלאנגט צו מיר', און דער
הייליגער חיד"א ז"ל ברענגט (פני דוד נח) אז דאס איז מרומז
אין פסוק (בראשית מט) "מאשר שמנה לחמו" שמנה איז די
אותיות משנה, אָשר בן יעקב איז ממונה אויף דער וואס
ער לערנט משניות.

איבערדעם אויב דו ווילסט זיך ארויסרייסן פון די טומאה
וואס דו ביסט אריינגעפאלן אין דעם, זאלסטו
זען צו זאגן זייער אסאך משניות בסדרן דייקא, און זאלסט
ענדיגן א פֿרק נאך א פֿרק, א מסכת נאך א מסכת, ביז
דו וועסט ענדיגן ששה סדרי משנה, דאן זאלסטו אנהויבן
נאכאמאל, און אזוי זאלסטו טון דיין גאנץ לעבן, לערנען
אסאך אסאך משניות, ווארום די חז"ל זאגן (סנהדרין מב) במי
אתה מוצא מלחמתה של תורה? במי שיש בידו חבילות

ש'ל מִשְׁנָה; דער וואס לערנט אסאך מִשְׁנֵיִזֵּז דער איז זוכה אריינצוגיין טיף טיף אין די תורה הקדושה; ווידעראום זאגן די חז"ל (בבא מציעא לג.) וְלַעוֹלָם תְּהִי רֵיחַ לְמִשְׁנָה יוֹתֵר מִן גִּמְרָא; זאלסט שטענדיג לויפן צו די מִשְׁנֵיִזֵּז מער ווי צו די גמרא; ווארום אז א מענטש לערנט אסאך מִשְׁנֵיִזֵּז, עפנט זיך אים דער קאפער זאל קענען פארשטיין נאכדעם די גמרא, און אויסערדעם דורכדעם וואס מען לערנט מִשְׁנֵיִזֵּז איז מען מקרב די גאולה, ווי די חז"ל זאגן (ויקרא רבה פרשה ז' סימן ג) אין כל הגליות הללו מתבנסות אלא בזכות מִשְׁנֵיִזֵּז; איבערדעם זאלסטו לערנען זייער אסאך מִשְׁנֵיִזֵּז, אפילו דעם זאגן מִשְׁנֵיִזֵּז איז מטהר את הנפש.

איך בעט דיר זייער זאלסט זיך צונעוואוינען אויסצורעדן זיך דאס הארץ פארן בורא כל עולמים, וואס דו דארפסט האבן זאלסטו נאר בעטן דעם באשעפער, און דו וועסט אלעם באקריגן, ווייל ביי אים איז זייער זייער חשוב תפלה ווען א איד גיט זיך אויס דאס הארץ פאר אים מאכט ער א רעש אין אלע הימלען, ובפרט ווען ער זאגט אויס דעם בורא כל עולמים וואס ער האט געטון, ער איז זיך מתוודה אויף זיינע חטאים און עוונות, דאס ווערט זייער נתקבל אין הימל, און דאס ברעכט דורך אלע חומות און מויערן וואס דער מענטש האט אויפגעשטעלט דורך זיינע זינד, ווארום ווען א מענטש איז שטארק ביי זיך און ער גיט טרערן צום בורא כל עולמים, און ער איז זיך מתוודה זאגן די חז"ל (תורת פנים בחוקות) אופן פסוק (ויקרא כו) "והתודו

את עונם" מיד שהם מתוודים על עונותיהם אני מוחל להם; און די רמב"ם פסק'נט (פרק א' מהלכות תשובה הלכה א') דאס עיקר התשובה איז ווידוי דברים, וכל המרבה להתוודות הרי זה משובח; און די הייליגע רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') ווען א מענטש זינדיגט רחמנא לשזבן, ווערט די זינד אריינגעקריצט אין זיינע ביינער, און זיי זענען זיך נוקם אין אים, און ווען דער מענטש איז זיך מתוודה און ער זאגט רבנו של עולם איך האב געטון דאס און דאס און דאס וכו' וכו', און ער רעדט ארויס אלעס וואס ער האט געטון, גייען ארויס אלע עוונות פון זיינע ביינער און ער ווערט פרייליך און ער שפירט אז דער אייבערשטער איז מיט אים איבערדעם זאלסטו זיך צוגעוואוינען אויסצודערציילן יעדע זאך פארן בורא פל עולמים, און וועסטו זען ווי דו וועסט ווערן אן אנדערע מענטש.

דער עיקר זאלסטו זיין פרייליך, מען טאר נישט זיין צוגעלייגט, דער אייבערשטער איז א גוטער, אזוי ווי עס שטייט (תהלים קמא) "טוב הנו"ה לכל ורחמיו על כל מעשיו" דער בורא פל עולמים וויל נאר אז מיר זאלן תשובה טון, גלייך ווען א מענטש טוט תשובה זאל ער זיין פרייליך, ווייל ביים בורא פל עולמים איז תשובה זייער זייער חשוב, איבער דעם שטארק זיך און הייב אן א גייע וועג אין לעבן, זאלסטו זייער מקפיד זיין א יעדן טאג גיין אין מקוה, ווארום דער הייליגער רבי נתן ז"ל האט געזאגט ווער עס וועט מקפיד זיין צו גיין יעדן טאג אין מקוה פארן בורא פל

עוֹלָמִים'ס וועגן, ער איז מובטח אז ער וועט קענען אלעס פאררעכטן, ווארום ווען א מענטש טוב'ל'ט זיך דא אונטן טוב'ל'ט זיך זיין נשמה אויבן, איבערדעם איז מקנה זייער זייער א גרויסע זאך, ס'איז מטהר דעם נפש פון אלע מיני שמוץ וואס האט זיך צוגעקלעבט צו אים דורך זיינע זינד, וכו', וכו', און זאלסט זען דאווענען שחרית מנחה מעריב מיט מגן דייקא, ווי די חו"ל זאגן (פרכות ח.) אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; און זאלסט דאווענען אינעווייניג אין סידור, גישט ארויסקוקן פון אנפאנג דאווענען ביז'ן סוף ווארט ביי ווארט, וועסטו זען ווי די שכינה וועט אויף דיר רוען, ווארום ווער עס איז גזר דאווענען מיט מגן, און דאווענט אין סידור און איז מבונן פירוש המילות דעמאלטס רוט אויף אים די שכינה.

דער הייליגער שר שלום פון בעלזא זי"ע האט געזאגט, אויב א איד בינדט צו זיין מחשבה צום דיבור פון אנפאנג דאווענען ביז'ן סוף און ער האט אינזינען וואס ער זאגט, וועט ער זוכה זיין צו רוח הקודש, עס וועט ארויפקומען אויף אים א לעכטיגער גייסט, דער מח זיינע וועט זיין ריין און לויטער, און ער וועט שטענדיג זיין פרייליך.

איבער דעם בעט איך דיר זייער, זיי גישט קיין בטלן, אז דו האסט זוכה געווען מקורב צו ווערן צום הייליגן רבי'ן זאלסטו זיך זייער זייער פרייען, בפרט אז דו קומסט יעצט אויף ראש השנה אין אומאן, דארפסטו גאר גאר

פֿרייליך זיין, ווייל דער רבי האט געזאגט (חיי מוה"ר סימן תה) ווער ס'איז ביי אים געווען אויף ראש השנה מעג זיך פֿרייען א גאנץ יאר; געלויבט איז דער בורא פֿל עולמים אז מיר ווייסן פון אזא רבי'ן און דער עיקר התקרבות צום הייליגן רבי'ן, איז צו לערנען זיינע הייליגע ספרים.

איבערדעם געב איך דיר אן עצה דו זאלסט אסאך מעין זיין דורכקוקן די "שיחות הר"ן", און "חיי מוה"ר"ן", וואס דאס איז די צוויי ספרים וואס דער הייליגער רבי נתן ו"ל האט אויפגעשריבן דעם הייליגן רבינ'ס שיחות, און דער הייליגער רבי האט געזאגט אז דורך יעדע שיחה קען מען זיין אן ערליכער איד אזוי ווי איך ווייס וואס הייסט אן ערליכער איד, איבערדעם זיי זיך נישט מבלבל פון קיינעם נישט, עס איז שטענדיג דא מחלוקת אויף ערליכע אידן, און דער הייליגער רבי זאגט (און ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ה) אז אויב זעט מען מחלוקת אויף צדיקים דארף מען וויסן אז דאס איז פאר אונז, מיר זענען אזוי פגום אז מיר זענען נישט ראוי צו זיין מקורב צו אזא גרויסן און הייליגן צדיק, וויל מען אונז אוועקטרייבן, מוז מען הערן מחלוקת אויף דעם צדיק, און אויב האבן מיר שכל וועלן מיר נישט קוקן אויף די אלע וואס זיי רעדן, אבער אויב האבן מיר נישט שכל וועלן מיר אוועק גיין, איבערדעם זע וואס איז פאר דיר, אז מען רעדט אויף אן ערליכן איד זאלסטו אנטלויפן פון די רשעים וואס זיי רעדן אויף אן ערליכן איד, ווארום וואס קענען דיר די רשעים געבן? און

וואס געבן זיי דיר? אָבער פון דעם ערליכן איד ביסטו דאך
מקבל אזויפיל חיות, ער ווייסט וואס דו האסט געטון וכו'
וכו', און ער שיינט אין דיר אריין אז דו זאלסט זיין פרייליך,
און דו זאלסט זיין אן ערליך אידיש קינד, זאלסט אויפשטעלן
א שיינעם דור, ביי אים זאלסטו בלייבן.

זאלסט האבן א געבענטשט יאר
און זאלסט מיד מבשר זיין בשורות טובות

כב

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר כי תבא ט"ז אלול ה'תש"ע

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב געזען דעם שער וואס דו האסט געמאכט, אויפן
ספר "אָשֶׁר בנחל" עס איז ארויסגעקומען זייער שיינ.
וואס זאל איך דיר זאגן, דו האסט נישט קיין אנונג דיין
גרויסע זכות וואס דו דריקסט איין חלק "אָשֶׁר בנחל" גאבן
אנגערן, ווארום די אלע בריוו זענען געשריבן געווארן מיט
גרויס מסירות נפש וואס ליידער איז מיין צייט צוגענומען
בעסק הרבים, און איך מוז זיך מיט געוואלד ארויסכאפן
שרייבן צו בחורים און יונגעלייט וכו', וואס יעדער איינער
בעט התחזקות, ווארום בזה העולם גייט איבער אויף יעדן
איינעם צרות וסורים וכו', בזיונות ושפיכות דמים, חלישות
הדעת און עגמת נפש וכו', עס איז שווער פאר א בחור
צו זיין אליין וכו', עס איז שווער פאר א יונגעראמן אן

פֿרִנְסָה אָן שְׁלוֹם בֵּית וְכו', יַעֲדֵר אַיִנְעֵר בְּזֶה הָעוֹלָם
וְנֵערט גַּעפֿרואַוּוט מיט אַן אַנדֶערן פֿרואוואונג וְכו', און מַעַן
לְאֻזֵּט מִיךְ נִישְׁט אָפּ, און יַעֲדֵר אַיִנְעֵר בַּעַט אִיךְ זָאל זײ
שְׂרײַבן הַתְּחִיבֻת, און פֿון דָּעם איז אַרױסגַּעקומֶען די אַלֶּע
חֻלְקִים "אַשֶׁר בַּנְחַל".

אַיַבֶּערדָּעם אז מַעַן דִּרִּיקט דאָס אַיַבֶּער איז עֵס אַ
גַּעוואלדיגער זְכוּת הַרְבִּים, וואָרום אַלֶּע בַּחוּרִים
און אַלֶּע יונגֶעלייט וואָס קוקן אין דָּעם אַרײַן זאָגן זײ אז
דאָס איז זײַער גאַנץ חִיּוּת, אַיַבֶּער דָּעם איז דײַן זְכוּת זײַער
זײַער גרױס, וואָרום די חו"ל זאָגן (יִזְמָא פֿו.) פֿאַל הַמּוֹכֵחַ אֶת
הַרְבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ;

אַ מַעַנְטִשׁ אז ער זײַנדיגט חֲלִילָה וְחַס בַּאֲשֶׁאפֿט עַר קְלִיפּוֹת
וּמִשְׁחִיתִים אַרום זײַך, און זײ טוען אים מַצֵּער זײַן, אזױ
ווי די חו"ל זאָגן, (מִדְּרַשׁ אַנְדֶּה) וְלָמָּה נִקְרָא קֶטֶב מְרִירִי?
שְׁמִמְרֵר חַיִּי הָאָדָם; אױךְ זאָגן די חו"ל (תַּנְחומָא נֶשֶׁא כג) אָמַר
רַבִּי בְּרַכְיָה חֲבֵהֵן בְּרַבִּי יֵשׁ מְזִיק שְׁחִוָּא פּוֹרַח בְּעוֹף וְקוֹשֵׁשׁ
בְּחִין, מְדַבֵּר בַּאֲפֵל יַהֲלוֹךְ וּמִקְטֵב יִשׁוּד צִהָרִים זֶה קֶטֶב
מְרִירִי שְׁפָל מִי שְׂרֹאָה אוֹתוֹ אֵין לוֹ חַיִּים בְּעוֹלָם בֵּין אָדָם
בֵּין בְּהֵמָה בֵּין חַיָּה; וואָרום די קְלִיפּוֹת פֿאַרביטערן אים
דָּעם לַעֲבֹן און וואַרפֿן אים אַרײַן אין מֶרֶה שְׁחִוְרָה און
עַצְבוּת וְכו' וְכו', און כּאמֵשׁ מַעַנְטִשׁן מײַנען אז עֵס איז
נִישְׁטאַ אזאַ זאַך וְכו' איז גוט זײַך צו באַטראַכטן אױף זײַנע
מַחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וְכו'.

א איד דארף שטענדיג אינזיגען האבן דעם בורא פֿל
 עולמים, וויסן אז עס איז נישטא קיין שום מציאות
 אויסער דעם באשעפער, און ער זאל שטענדיג שפירן ווי
 דער בורא פֿל עולמים איז דא מיט אים, און בפרט ווען
 ער דאווענט זאל ער זיך שטענדיג פארשטעלן דאס דער
 באשעפער שטייט און הערט צו יעדעם תפלה און געבעט
 וואס ער איז מתפלל און בעט פאר אים, די מינוט וואס
 דער מענטש פארטראכט זיך אינמיטן דאווענען, און טראכט
 אנדערע מחשבות און געדאנקען, דאס זענען די קליפות
 וואס זיי פארשטעלן זיין תפלה, מכל שכן ווען ער האט
 חס ושלום שלעכטע מחשבות און געדאנקען, דאס הייסט
 עקלדיגע געדאנקען וכו', דאס זענען די קליפות וואס ער
 האט באשאפן דורך זיינע עבירות, מיט דעם קען א מענטש
 וויסן ווי ער האלט אין די קדושה, אויב ער האט א
 לויטערע מחשבה און שטענדיג טראכט ער נאר פונעם
 בורא פֿל עולמים, דאס איז א סימן אז זיין תשובה איז
 אנגענומען געווארן און ער איז ריין פון די קליפות ומשחיתים
 וואס איז ארום אים, אבער אויב ער האט שמוציגע געדאנקען
 שלעכטע מחשבות הרהורים רעים פון שמוץ וכו' וכו', דאס
 זענען די קליפות וואס ער האט באשאפן.

איבער דעם דארף יעדע איד אסאך בעטן דעם בורא פֿל
 עולמים ער זאל אפטון פון אים די קליפות ומשחיתים
 וואס זיי פייניגן אים זייער שטארק, ווי מיר זעען בחוש,
 דאס רוב מענטשן פייניגן זיך פון זיך אליין, זיי פאנטאזירן

אַלֶּע סאַרט פאַנטאַזעס וכו', צום ביישפּיל דער רודפּט מיר
 וכו', דער קוקט אויף מיר וכו', דער רעדט אויף מיר וכו',
 דער גייט מיר שלעכטס טון וכו', מכל שכן ווען ער
 פאַנטאַזירט אלע ערליי שמוץ עקלדיגע געדאַנקען וכו', דער
 מענטש פייניגט זיך אליין, וואס דאס הייסט קטב מרירי,
 ער פאַרביטערט אים דאס לעבן, און אויף דעם זאגן די
 חז"ל (ירושלמי שבת פּרק י"ד הלכה ג) אויפן פּסוק (דברים ז) "והסיר
 הו"ה ממך כל חולי" "השם יתברך וועט אפּטון פון דיר
 אלע קרענק" זו רעיון, דאס מיינט מען די מחשבה, וואס
 לויפט ארום דעם מענטשן אין מח, דאמער רבי אליעזר (שם
 כח) "ונתן עול ברזל על צוארך" זה רעיון, דאס הייסט א
 מענטש האט שלעכטע געדאַנקען וואס זיי רודפן אים, וואס
 באַמט קיינער קוקט נישט אויף אים קיינער רעדט נישט
 פון אים קיינער רודפּט אים נישט, אזוי ווי עס שטייט אין
 די תּוֹכַחַה (ויקרא כו) "וּשְׁלוּ אִישׁ בְּאָחִיו כַּמִּפְּנֵי חֶרֶב וְרוֹדֵף
 אֶזְרֵן וְלֹא תִהְיֶה לָכֶם תְּקוּמָה לִפְנֵי אֲבִיכֶם" איינער ווערט
 געשטרויכלט אין צווייטן וכו', ווען קיינער יאגט דך נישט,
 נאר דו יאגסט זיך אליין, און דאס איז די ערגסטע קללה,
 און דאס קומט פון די זינד וואס א מענטש האט געזינדיגט,
 באשאפט ער קליפות ומשחיתים באשאפט ער שלעכטע
 געדאַנקען, און זיי רודפן אים זייער שטארק, וואס דאס איז
 וואס מען זעט מענטשן זענען זייער גערוועזן וכו', יעדע
 קלייניקייט דערנעווירט זיי, וכו', זיי ווילן נישט זיין מיט
 געזעלשאפט, זיין אפגעזינדערט פון מענטשן וכו', שעמען

זיך פון מענטשן וכו', און זענען זייער זייער טרויעריג און דערביטערט און דערשלאגן, וכו', וכו', דאס איז די קליפות וואס ער האט באשאפן מיט זיינע זינד.

איבער דעם דארף זיך דער מענטש זייער זייער שטארקן, און נישט צופאלן פון קיין שום זאך, נאר שטענדיג אריינלייגן זיך אין אמונה פשוטה אין בורא כל עולמים, און וויסן אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דער באשעפער, און ער פירט דאס גאנצע וועלט בהשגחה פרטי פרטיות, ווי די חז"ל זאגן (חולין ג.) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; א מענטש כאפט נישט קיין קלאפ אין קליין פינגערל אויב מען האט נישט אויסגערופן קודם אין הימל, עס איז נישטא קיין זאך אין פערצופאל, אלעס איז פונעם בורא כל עולמים, און אויף דעם איז געבויעט אלע בריוו פון חלקי "אשר בנחל".

איבער דעם אז דו ביסט זוכה אז דו דריקסט עס איבער, און דו ביסט מזכה את הרבים, וועט קיינמאל קיין קליפות נישט זיין ארום דיר, וואס דאס איז די פוננה פון חז"ל וואס זיי זאגן (יומא פו.) כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו; אז איינער איז מזכה דעם רבים וועט קיין חטא וואס פון דעם קומען די קליפות נישט זיין נעבן אים, איבער דעם דארפסטו זיך זייער פרייען וואס דו האסט אזא גרויסע זכות צו דריקן די חלקי "אשר בנחל" וואס דרינגען אריין אמונה פשוטה אין יונגע בחורים, און יונגעלייט, וכו',

וכו', ווארום היינט מוז מען עס זייער האבן, ווארום די גאנצע וועלט איז פול מיט בפירות ואפיקורסות, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט פאראוים געזאגט (שיחות הר"ן סימן ל"ה וסימן ר"ט) דאס פאר משיח וועט קומען וועט די גאנצע וועלט זיין ארוםגענומען מיט בפירות און אפיקורסות, מען וועט זיך דארפן זייער מוטשען צו קומען צו ריינע אמונה, צו השקפה ברורה, מען זאל נישט מיטגעכאפט ווערן מיט דיעות נפסדות, ווי צום ביישפיל די קליפה פון די ערב רב, די מלכות המינות, וואס דאס איז א קליפה וואס כמעט קיינער איז נישט ריין פון דעם, יעדער מאכט פון זיי א מציאות, וואס באמת איז דאס אלעס א נסיון פאר אונז.

אז וואויל איז דעם וואס ער שטארקט זיך יעצט אין פשוטע אמונה אין בורא כל עולמים, און לייגט אריין אין זיין מוח מחשבה אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער אים, און מען דארף נאר רעדן צו אים און בעטן פון אים יעדע זאך וואס מען ברויך, ווארום תפלה איז די העכסטע מדריגה, א מענטש וואס ער האט אמונה אז דער בורא כל עולמים איז דא ביי אים, געבן אים, אין אים, דער וועט שטענדיג נאר בעטן דעם באשעפער.

זיי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ס"ב) פארנוואס רעדט נישט א מענטש צום בורא כל עולמים און בעט אים נישט וואס ער דארף האבן? דאס איז ווייל די אמונה איז ביי אים נישט גאנץ, ווארום ווען

דער מענטש האט א שטארקע אמונה אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דעם בורא כל עולמים, וואלט ער שטענדיג געבעטן דעם באשעפער וואס ער דארף האבן, און אויף דעם איז געבויט אלע בריוו פון ספר "אשר בנחל", איבער דעם זע צו דריקן איין חלק נאכן אנדערן. און איך זאג צו, ווער עס וועט דארפן א ישועה אדער א רפואה וכו' וכו', אויב ער וועט אפדריקן א חלק "אשר בנחל" וועט ער זען גלייך א ישועה, ווארום די ספרים העלפן ארויס בחורים און יונגעלייט, וכו', און ברענגט זיי אריין אמונה פשוטה אינעם בורא כל עולמים, און שלמה המלך זאגט (משלי כח) "איש אמונות רב ברכות" אז א מענטש האט אמונה באקומט ער אלע ברכות.

שטארק זיך אין דיין הייליגע ארבעט, דריק איין חלק נאכן אנדערן, וועסטו זען גרויסע ישועות, הן אין פרנסה, הן אין שלום בית, הן אין נחת פון די קינדער, הן דו אליין וועסט פרייליך זיין מיט דיר, וועסט זיין א צעפרידענער מענטש, וואס דאס איז דער גרעסטער ברכה.

איך האפ אז דו וועסט קומען צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה אין אומאן, און דו וועסט דארט מקבל זיין אלע תיקונים.

איך וואונטש דיר א פרייליכן תמיד, און א כתיבה וחתומה טובה

כג

בעזרת השם יתברך יום שישי ערב שבת קודש לסדר כי תבא י"ז אלול ה'תש"ע
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל הבחור יניק וחכים
... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו, און איך האב זיך זייער
זייער געפריידט צו הערן אז דו ביסט מכבד דיין
טאטע און מאמע, וואס דאס איז די גרעסטע מצוה ווי די
חז"ל זאגן (תנא דבי אליהו רבה פרק כז) כל העולם כולו של הקדוש
ברוך הוא ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מן האדם רק
שיכבד אב ואם; די גאנצע וועלט איז דעם באשעפער'ס
וועלט און ער וויל גארנישט, נאר מען זאל מכבד זיין טאטע
מאמע, ווארום דאס איז די הארבעסטע מצוה, אזוי ווי די
חז"ל זאגן (פסיקתא רבתי) תמורה שבחמורות כבד את אביך;
די הארבעסטע מצוה איז מכבד זיין טאטע מאמע; איבערדעם
פריי איך זיך זייער שטארק אז דו האסט זיך גענומען אין
די הענט און דו האסט אנגעהויבן מכבד זיין דיין טאטן
און דיין מאמען, וואס דאס איז געווען דער רצון פון דעם
בורא כל עולמים, און פארשטייט זיך אז דער הייליגער
רבי וויל נישט אנדערשט.

אודות דעם דרך הלימוד וכו', דארפסט מסביר זיין דיין
טאטן אז דו האסט קיינמאל נישט געלערט, און
דו האסט יעצט אנגעהויבן צו לערנען, וועט דיין טאטע זען
אז דו פארפלייסנסט זיך און דו לערנסט תורה, וועט ער

דיר נישט שטערן, א טאטע וויל נאר זען נחת פון זיינע קינדער, ווען יעדע טאטע וואלט געוואוסט אז דער וואס עס ווערט מקורב צום הייליגן רבין דורך "היכל הקודש" הייבט אן צו לערנען חומש רש"י יעדן טאג, משניות יעדן טאג, גמרא יעדן טאג, שולחן ערוך יעדן טאג, וואלט ער זיך זייער זייער געפריידט, ווארום די תורה איידלט אויס א מענטש, און דאס איז וואס דער הייליגער רבי האט געוואלט פון אונז, אז מען זאל זיך נישט לאזן נארן, אזוי ווי ער האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן נ"א) די וועלט נארט ענק, איר זאלט זיך נישט לאזן נארן; און מיט וואס נארט מען זיך? עס קען אוועק גיין א שעה נאך שעה, א טאג נאך א טאג, א נאכט נאך א נאכט, א וואך נאך א וואך וכו' וכו', און מען מאכט ליידער נישט אויף נישט קיין חומש, נישט קיין משניות, און נישט קיין גמרא, און קיין שולחן ערוך, און דאס קען מען זען ביי יונגע בחור'לעך אלעס וועלן זיי טון אבער נאר נישט אויפמאכן א גמרא אדער א שולחן ערוך.

איבער דעם פריי איך זיך זייער שטארק אז דו ביסט מסביר דיין טאטן, און דיין טאטע וועט אונדא נישט זיין אקעגן דיר, ליידער האט מען אויפגעהעצט אקעגן אונז, אבער דו דארפסט זען צו טון דיינ'ס, פארפלייסן זיך אין לימוד תורה הקדושה, פירן זיך מיט גרויס דרך ארץ אקעגן טאטע מאמען, וועסטו זען אז דו וועסט אלעס דורכגיין אויפן בעסטן אופן, נאר זיי פריילעך, און פארליר זיך נישט,

און חלילה וחס קיינמאל נישט רעדן א שלעכט ווארט
אקעגן א טאטן און מאמען, דער וואס ער לערנט דיר אויס
אזעלעכע זאכן צו זיין אן עזות פנים וכו', דער איז א שייגעץ
און א פושעי ישראל, פון דעם זאלסטו אנטלויפן, ווארום
בבד את אביך איז א מצוות עשה מדאורייתא, און דער
אייבערשטער איז אויף דעם זייער זייער מקפיד, ווארום
ס'שטייט ביי די מצוה 'למען יאריכון ימיד' בזכות ביבוד
אב ואם, אז מען איז מכבד טאטן און מאמען, איז מען
זוכה צו אריכות ימים, פארשטענדליך פארקערט רחמנא
ליצלן איז דאס פארקערטע וכו'.

איבערדעם זאלסטו בעטן דעם בורא כל עולמים יעדן
טאג אז דו זאלסט נישט האבן קיין שייכות
מיט שלעכטע חברים און מענטשן וואס העצן דיר אקעגן
דעם הייליגן רבי'ן, פון זיי זאלסטו זיך דערווייטערן אינגאנצן,
אויב דו וועסט זיך אזוי פירן וועסטו זען אז אין א קורצע
צייט וועסטו זיין א אנדערע מענטש אינגאנצן.

איך וואונטש דיר א פרייליכן שבת, און א כתיבה וחתימה טובה

כד

בעזרת השם יתברך יום שישי ערב שבת קודש לסדר כי תבא י"ז אלול ה'תש"ע

שלום וברכה אל האברך הנקר לי מאד ... גרו יאיר

דיין בריוו האב איה דערהאלטן און זיך זייער געפרייט
מיט דעם.

זע זיך צו דערהאלטן, און נישט אראפפאלן ביי זיך בשום
פנים ואופן, ווארום דער בורא פל עלמים איז אן אב
הרחמן א דערבארעמדיגער פאטער, ובפרט אז דער מענטש
האט שכל און ער גייט אין א פלאץ וואו קיינער איז נישטא,
און ער רעדט זיך אויס דאס הארץ פאר אים אויף פראסט
אידיש בתמימות ובפשיטות אן קיין שום חכמות, קענסטו
זיך נישט פארשטעלן וואס דאס איז אין הימל, דאס איז
דער גאנצער ענין פון התבודדות, אז א מענטש זאל גיין
אין א באזונדער פלאץ וואו קיינער איז נישטא, און זיך
אויסרעדן זיך דאס הארץ פאר אים, וואס דאס איז אן עצה
וואס איז כלול אין דעם אלע עצות, ווי דער הייליגער רבי
האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן ק) אז אלע גרויסע צדיקים
זענען נישט געקומען צו זייער מדרגה נאר דורכדעם וואס
זיי האבן זיך צוגעוואוינט צו רעדן צום בורא פל עלמים
אויף פראסט אידיש.

און עס איז באוואוסט ווען דער הייליגער רבי נתן ז"ל איז
געקומען צום הייליגן רבין און עס איז אויף אים

איבערגעגאנגען וואס עס איז אויף אים איבערגעגאנגען, האט די רבי ארויפגעלייגט זיין האנט ארום זיין אקסל, און האט אים געזאגט מיט די ווערטער "און ווייטער איז זייער גוט אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ פאר השם יתברך אזוי ווי מען רעדט זיך אויס פאר אן אמת'ן גוטן פריינד" ווי נאר דער הייליגער רבי נתן ז"ל האט דאס געהערט האט ער פארשטאנען אז יעצט וועט ער קענען זיין אן ערליכע איד, וואס עס וועט אויף אים איבערגיין וועט ער שטענדיג קענען דערציילן פארן בורא כל עולמים, און פון דעמאלטס אן האט ער זיך מחזק געווען מיטן ענין פון התבודדות זיך אויסרעדן זיך דאס הארץ צום אייבערשטן, און ס'איז ביי אים געווען א מורא'דיגע וואונדער פארנוואס קיינער פירט זיך נישט אזוי.

און ווען דער הייליגער רבי האט מגלה געווען די תורה אין ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן נ"ב דאס גרויסקייט פון שיחה בינו לבין קונו פון רעדן צום בורא כל עולמים, איז רבי נתן ז"ל אזוי נתלהב געווארן ביז ער האט געוואלט לויפן אין די גאסן און שרייען פאר יעדן איינעם פארנוואס רעדט איר נישט צום באשעפער וכו'? האט אים דער הייליגער רבי אנגעכאפט ביים רעקל, און האט אים געזאגט, שטיי, דו וועסט נישט פועל'ן, ווארום ס'איז דא א גרויסע בחירה אויף דעם, כדי א מענטש זאל קענען רעדן צום בורא כל עולמים, מוז ער האבן לויטערע אמונה, וויסן אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דעם בורא כל

עוֹלָמִים, און אַלסְדִינג איז אַלקות געטליכקייט, דומם צומח
 חי מדבר איז אַ לבוש לגבי אין סוף פֿרוּד הוא, און ווען
 דער מענטש נעמט אין זיך אריין די אַמוּנָה פֿשוּטָה אז
 דער באַשעפֿער איז דא און קיין אַנדערער איז נישטא, נאר
 ער אליין פֿירט די וועלט בַּהשְׁגָחָה פֿרִטִית, דעמאלטס רעדט
 דער מענטש נאר צום בורא פֿל עוֹלָמִים, איבערדעם זע זיך
 מְחֻזַּק צו זיין, און קיין שום זאך אויף דער וועלט זאל דיך
 נישט אַראָפּוואַרפֿן און צוברעכן, אַמֶת האַסט שווערע און
 ביטערע גסיונות וכו' וכו', זאַלסטו אַנטלויפֿן צום בורא פֿל
 עוֹלָמִים, און זאַלסט אים דערציילן אַלסְדִינג, וועסטו זען אז
 דו וועסט האָבן אַ גרויסע ישועה, נאר פאל נישט אַראָפּ
 ביי דיר, און אז דו וועסט זיך דערהאלטן דעמאלטס וועסטו
 האָבן אַ גליקליך לעבן.

איך וואונטש דיר אַ גוטן שבת, מיט אַ גוט געבענטשט יאר

כה

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ראשון לְסֵדֶר נְצִיבִים וַיֵּלֶךְ י"ט אֶלּוּל ה'תש"ע

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבִירֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גִּרֹּז יֵאֵר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

וואס זאל איך דיר זאגן, אויב מען וויל זוכה זיין צו שְׁלוֹם
 בֵּית דֹּאֶרֶף מֵעַן זיין אַ סבָּלֵן, מֵעַן דֹּאֶרֶף נִישֵׁט
 ענטפֿערן יעדע זאך וואס מען טראכט וכו' וכו', אויב עס

קומט אויס אז דער ווייב איז מבזה וכו', דארף מען עס אננעמען פאר כפרת עוונות, און תשובה טון, נישט ענטפערן די ווייב אויף יעדע זאך וואס זי מאכט א באמערקונג, א מענטש דארף זיך צוגעוואוינען צו זיין א סבלי, ער דארף געדענקען אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דעם בורא פל עולמים, איבערדעם אז ער כאפט אריין א בזיון ווי שווער ס'זאל נאר נישט זיין דער בזיון דארף מען ליידיק, ווארום דאס איז כפרת עוונות, און תשובה טון צום בורא פל עולמים.

ובפרט יעצט בימי אלול הקדושים וואס דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ו') דאס דער עיקר תשובה איז ישמע בזיונו ידום וישתוק, הערן זיין בזיון און שווייגן, דאס איז דער עיקר תשובה מען כאפט אריין א בזיון פון דאס ווייב און מען שווייגט אפ, כאטש דאס הארץ איז צעריסן און צוגראכן אויף טויזענט שטיקער וכו' וכו', פארוואס קומט מיר אזא בזיון? וואס האב איך דיר אזוי שלעכטס געטון אז דו דארפסט מיר מבזה זיין, וואס האסטו זיך פארלייגט אויף מיר און דו פאלעבאטעוועסט אויף מיר? ווען דער מענטש איז שטארק אין אמונה אין בורא פל עולמים און ער ווייסט אז אלעס וואס עס גייט אויף אים דורך איז נאר פון בורא פל עולמים, דעמאלטס וועט ער אלעס מקבל זיין גרינגערהייט.

איבער דעם געב איך דיר אן עצה, דו מוזט נישט ענטפערן, און מוזט נישט מאכן קיין באמערקונג אויף יעדע

זאך וואס דיין ווייב זאגט דיה, מען ליידט און מען ליידט, און מען שווייגט און מען שווייגט וכו' וכו', אויב דו וועסט גיין אויף דעם וועג וועסטו זיין דער גליקליכסטער מענטש אויף דער וועלט, ווארום אויף דער וועלט קען מען נישט דורכגיין נאר מיט ליידן.

דער הייליגער רבי האט אונז דערציילט, ווען ער איז געווען א קליין יונגל, נאך פאר די חאלאקע, ווען די מאמע פיגא ע"ה האט אים געקעמט די האר האט עס אים זייער זייער וויי געטון, געווענדליך א קינד שרייט ווען די מאמע קעמט אים די האר, האט דער הייליגער רבי דערציילט, איך האב שוין דעמאלטס פארשטאנען אז מען דארף אויף דער וועלט ליידן, כאטש ס'האט מיר וויי געטון ווען זי האט געקעמט מיין האר, האב איך אבער געשוויגן, זעט מען פון דעם דאס גרויסקייט פונעם הייליגן רבין ווען ער איז נאך געווען א קליין אינגל איידער מען האט אים אפגעשוירן די האר און מען האט אים געמאכט פיאזאט האט ער שוין דעמאלטס פארשטאנען אז אויף דער וועלט דארף מען ליידן און שווייגן, איבערדעם בעט איך דיר, ענטפער נישט דיין ווייב ווען זי איז דיר מבזה, נעם עס אן פאר כפרת עונות, וועסטו זען אז עס וועט זיך אלעס איבעררייען.

אונדז דארף מען בעטן אסאך דעם בורא כל עולמים, רבוננו של עולם וואס האב איך שלעכטס געטון? רבוננו של עולם איך וויל תשובה טון! רבוננו של עולם

פאַרנעב מ'ך מיינע זינד וואס איך האב פאר דיר אזוי פיל
געזינדיגט וכו', וכו', ווען דו וועסט זיך צוגעוואוינען אזוי צו
רעדן צום בורא פל עולם'ים אויף פראסט אידיש, האסטו
נישט קיין אנונג צו וואסערע מדריגות דו וועסט קומען,
קודם וועט דיין אמונה געשטארקט ווערן אז דו וועסט
שפירן אז דער באשעפער איז דא, מיט דיר, ביי דיר, געבן
דיר, אין דיר, און נאכדעם וועסטו קענען בעטן יעדע זאך
וואס דו ווילסט, וועסטו זען אז עס וועט זיך אלעס איבערדרייען
למזכה, מיט דעם אן עצה פאר שלום בית אפילו דאס
ווייב שטעכט דיך וכו', און איז דיר משפיל וכו', דערנידערט
דיך וכו', ענטפער נישט, שווייג, דעמאלטס וועסטו זען וועט
דער אויבערשטער דיר מוחל זיין אויף אלע עוונות, און עס
וועט זיך איבערדרייען מן הקצה אל הקצה, און דו וועסט
האבן אן אמת'ע שלום בית.

דער אייבערשטער וואס הערט אויס אלע תפילות פון
אידישע קינדער, זאל אויסהערן מיין תפלה וואס איך
בעט פאר דיר אז דו זאלסט האבן ריכטיג שלום בית, און
עס זאל זיין ליבשאפט אין שטוב, און פארשטענדעניש
צווישן דיר און דיין ווייב, און עס זאל ארויסקומען פון ענק
דורות ישרים ומבורך.

המאחל לך ברכה והצלחה און א כתיבה וחתומה טובה

— כו —

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נצבים וילך י"ט אלול ה'תש"ע

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרז יאיר

מיט גרויס שמחה האב איך דערהאלטן דיין בריוו, ווארום
איך האב שוין פון לאנג נישט געהערט פון דיר,
און ברוך השם יעצט האסטו זיך געלאזט הערן, איז דאס
פאר מיר א גרויסע שמחה, אבער עס טוט מיר זייער
וויי וואס דו ביסט אזוי באזארגט וועגן פרנסה, עס איז
באוואוסט אז דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר
חלק א' סימן ע"ו) ווען א איד געבט זיך אינגאנצן איבער צום
בורא פל עולמים און ער ווייסט אז ער האט קיינעם נישט
נאר אים אליין, דעמאלטס וועט ער אים שיקן א גרינגע
פרנסה, וואס דאס איז דער פירוש פון פסוק (תהלים קמ"ה)
"עיני כל אליך ישרו ואתה נותן להם את אכלם בעתו"
דער בורא פל עולמים שיקט יעדן איינעם פרנסה, נאר
אמאל וואס ער דארף האבן יעצט, באקריגט ער נאך א
פאר חדשים און אמאל א פאר יאר, נאר ווען דער מענטש
קוקט נאר צום בורא פל עולמים וואס דאס איז "עיני
כל אליך ישרו" דאס הייסט ער קוקט נאר צום בורא
פל עולמים ווייל ער ווייסט דאס ער האט קיינעם נישט
דעמאלטס "ואתה נותן להם את אכלם בעתו" באקריגט
ער זיין פרנסה אין צייט, דאס הייסט היינט דארף איך
האבן פרנסה.

איבער דעם דארפסטו וויד איבערגעבן אינגאנצן צום בורא
 בל עולמים, זאלסט וויסן אז דער גאנצער וועלט
 איז איין גרויסער דמיון, דער בורא בל עולמים פירט דאס
 גאנצע וועלט בהשגחה פרטית, און אלעס איז זיינס, און
 אז מען דארף עפעס האבן דארף מען נאר אים בעטן, און
 די חז"ל זאגן (פתובות סז) מלמד שכל אחד ואחד נותן הקדוש
 ברוך הוא פרנסתו בעתו.

א סגולה אויף גרינג פרנסה איז שמירת עינים, היטן די
 אויגן נישט קוקן וואו מען דארף נישט, וואס דאס איז
 אויך דער פירוש פון פסוק (תהלים קמ"ה) "עיני כל אליך ישעברו"
 לשון שבירה, ער צופרעכט די אויגן נישט צו קוקן וואו
 מען דארף נישט, איז דעמאלטס "ואתה נותן להם את
 אכלם בעתו" קריגט מען די פרנסה אין צייט, איבער דעם
 דארפסטו זען זייער אכטונג צו געבן אויף די אויגן נאר
 קוקן אויף די רוחניות פון יעדע זאך, ווי דער הייליגער רבי
 האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן א') א איד דארף שטענדיג
 קוקן אויפן שכל וואס איז דא אין יעדן זאך, דאס הייסט
 אויפן געטליכקייט וואס איז דא אין יעדן פרט פון די בריאה.

און וויסן דארפסטו וויסן, אז א יעדן טאג שיקט דער בורא
 בל עולמים פאר יעדן איינעם פרנסה, ווי די חז"ל זאגן
 (מכילתא בשלח) מי שברא יום ברא פרנסתו, און דער הייליגער
 רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן סימן תקס"א) אז יעדער טאג האט
 זיך זיין שפע, און אויך האט ער געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א')

סימן קע"ט) בי כל יום ויום נמשך עליו שפע מלמעלה, ובשעושה בזה היום מצוות ומעשים טובים, אזי מחיה היום וממשיך לו חיות ושפע רב מלמעלה; דאס יעדן טאג ווערט אויפן מענטש נמשך א שפע פון אויבן, און אויב ער טוט אין דעם טאג מצוות און מעשים טובים, אזי ער מחיה דעם טאג, און עס ווערט נמשך אויף אים גרויס שפע פון הימל, איבער דעם זאלסטו זען צו טון יעדן טאג אסאך מצוות, וואס דאס וועט זיין פאר דיר א צינור ממשיך זיין פאר דיר שפע, און דער עיקר איז זאלסט זיך קובע זיין עתים לתורה, יעדן טאג לערנען אביסל חומש רש"י מיטן תרגום, א פֿרק משניות, א דף גמרא, וכו', ווארום די חז"ל זאגן (תנחומא כי תשא) כל העוסק בתורה פרנסתו מן התורה ומתעשר ומצליח.

זאלסט גוט געדענקען וואס דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן סח) אז ווען א מענטש איז אין בעס שטופט ער אנוועק דאס געלט וואס מען וויל אים געבן פון אויבן, אבער בעס איז אזוי שטארק ביים מענטש אפילו ער ווייסט דאס עס וועט אים אנוועק שטופן די געלט וואס מען וויל אים געבן קען ער זיך נישט באהערשן און ער מוז זיין אין בעס, איבער דעם מוז מען זיך זייער היטן פון בעס, וואס דאס וועט אים העלפן ברענגען פרנסה בשפע.

אויך ווערט געברענגט א סגולה אויף גרינג פרנסה צו בענטשן אין א סידור, ווארום דאס בענטשן איז א

דאורײַתא, און מען דארף זייער גזק זיין גישט מזלזל זיין אין דעם, ווייל ווען מען בענטשט אויסענווייניג כאפט מען גישט אז מען פארפעלט אסאך, וכו', וכו', און בענטשן איז דא פיר ברכות פנגד פיר אותיות פון שם הוי"ה ברוך הוא, דאס ערשטע ברכה האט מתקן געווען משה רבינו, און די צווייטע ברכה האט מתקן געווען יהושע בן נון, און די דריטע ברכה האט מתקן געווען דוד און שלמה, און דער פערטער ברכה האבן מתקן געווען די חכמים, דערפאר אויב מען בענטשט אין סידור ערליך הויפט מיט א קול, דאס איז מסוגל צו גרינג פראנסה, פראביר אויס וועסטו זען.

גאנץ א גרינגע סגולה צו ממשית זיין אויף זיך פראנסה איז גזק צו זיין צו זאגן יעדן טאג פרישת המן.

איך ווייס אז דאס טוט דין זייער זייער וויי אז דו האסט גישט קיין פראנסה, ווארום עס איז גישטא גאנץ אזא צער ווי א מענטש וואס האט גישט קיין פראנסה, ווארום עניות איז די ארגסטע זאך, ווי די חז"ל זאגן (עירובין מא:) דאס דקדוקי עניות זענען מעביר דעם מענטש פון זיין דעת; א מענטש וואס איז ארים קען גישט גלייך טראכטן, עס איז נאכגישט דא אזא צער וואס דער מענטש האט ווען זיין ווייב און קינדער בעטן אים געלט צו קויפן עסן און ער האט גישט זיי צו געבן, דאס איז דער גרעסטער צער און ווייטאג, ווי די חז"ל זאגן (שמות רבה פרשה ל"א סימן י"ב) אין בעולם קשה מן העניות שהוא קשה מכל יסורין שבעולם אמרו

רבותינו כל היסורין לצד אחד והעניות לצד אחד וכו' אמר לו הקדוש ברוך הוא לאיוב, מה אתה רוצה: עניות או יסורין? אמר לו איוב: רבון העולם מקבל אני עלי כל יסורין שבעולם ולא עניות, כשאצא לשוק ואין בידי פרוטה לקנות מה אוכל וכו', דאם אז מען זאל לייגן אויפן וואגשאל אויף איין זייט אלע יסורים און אויף די אנדערע זייט ארעמקייט, וועט די ארעמקייט איבערנועגן די וואגשאל פון אלע יסורים, און איוב האט געבעטן דעם באשעפער געב מיר ענדערש אלע יסורים ווי איידער ארעמקייט, אז איך וועל ארויסגיין אין מארק און איך וועל נישט האבן מיט וואס צו איינקויפן עסן; זעט מען פון דעם די שווערע ביטערע נסיון פון ארימקייט.

וועגן דעם בעט איך דיר זייער זאלסט זיך זען צו דערהאלטן, און געוואוינן זיך צו, צו אנטלויפן צום בורא כל עולמים, און אים בעטן אלעס וואס די דארפסט האבן, און פארליר דיך נישט, נאר געם אין זיך אריין גוט אין הארצן אז אלעס איז פונעם בורא כל עולמים, און ער וועט דיך נישט פארלאזן, ווי שווער עס איז דיר זאלסטו זיך אריינגלייגן אין אמונה הקדושה דאס דער באשעפער ווייסט אלעס, און די חז"ל זאגן (ברכות סג.) כל המשתף שם שמים בצערו בופלין לו פרנסתו; ווען דער מענטש נעמט אין זיך אריין דאס געטליכקייט, און ער ווייסט אז אלעס איז תלוי נאר אין באשעפער אין די הענט, דעמאלטס וועט געדאפעלט ווערן זיין פרנסה; איבערדעם שרעק זיך נישט, שטארק זיך, וועסטו

זען, אז עס וועט זיך אלעס איבערדרייען לטובה, וועסט
נאך האבן גרויס שפע, און דו וועסט נאך קענען טיילן
אסאך צדקה.

המאחל לך ברכה והצלחה פון הימל און א פתיחה וחתימה טובה

כז

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נצבים וילך י"ט אלול ה'תש"ע

שלום רב אל ... תחזי'

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

עס וואונדערט מיר זייער שטארק פארנוואס דו דארפסט
אזוי רודפ'ן דיין מאן וואס איז דיר אזוי געטריי א
גאנץ יאר, און ער איז געטריי פאר די קינדער, נאר יעצט
וויל ער פארן צום הייליגן רבינ'ס ציון אין אומאן, וואס
דער רבי האט צוגעזאגט אז ווער עס וועט קומען צו אים
אויף ראש השנה וועט ער פועלן אלסדינג וואס ער דארף
האבן וכו', און דייקא יעצט מאכסטו אים אלע מגיעות
ער זאל נישט פארן? איך קען דיר נישט פארשטיין, מען
זעט אזוי פיל גזירות רעות, ביטערע שלעכטע אומגליקן
וואס עס האט פאסירט א גאנץ יאר, און דאס אלעס איז
שוין באשריבן געווארן ראש השנה, ווארום ראש השנה
דעמאלטס איז דער יום הדין אויף א גאנץ יאר, מען
משפט יעדן מענטש וואס מיט אים וועט פאסירן לעבן

אָדער טױט רחמנא ליצלן, אַרים אָדער רייך, אלעס װערט
אָפֿגעשריבן ראש השנה, דערפאר גייט מען צו א גרויסן
צדיק װאס ער האט צוגעזאגט אז װער ס'װעט קומען ביי
אים גאראנטירט ער א שנה טובה ומתוקה, א זיס
געבענטשט יאר.

ליידער דעם יאר האט פאסירט אזויפיל אומגליקן, יונגע
מענטשן זענען אוועקגעגאנגען, מען זאל שוין נישט
וויסן פון קיין שלעכטס, און בװדאי איז דאס אלעס נגזר
געווארן ראש השנה, מען זעט אויב ס'איז נגזר געווארן
אויף א מענטש טױט שטראף וכו', װאס טױט ער נישט
אז מען זאל אים פֿריי לאזן? ער זוכט דעם בעסטן לױער,
ער גייט צום גרעסטן שופט, אבי מען זאל אים שענקען
דעם לעבן, און דא קומט ראש השנה, װאס אזא גרויסע
לעכטיגער צדיק האט צוגעזאגט 'גאר מיין זאך איז ראש
השנה', און איך וויל אז אלע זאלט עסטן זיין ביי מיר
ראש השנה' און 'איך װעל זיך לייגן אין די לענג און אין
די ברייט ענק א טובה צו טון', און דייקא צו אזא צדיק
שטערסטו דיין מאן פון צו פֿארן, איך קען דיר נישט
פארשטיין!

איבער דעם בעט איך דיר זייער, מאכטס שלום און העלף
ארויס דיין מאן ער זאל קענען פֿארן געזונטערהייט
אויף ראש השנה און ער װעט פֿועלן פאר דיר און פאר
די קינדערלעך א גוט געבענטשט יאר, א יאר פון פרנסה

און פון שפּע און פון געזונט און נחת און ס'וועט ענק
גארנישט פֿעלן. דארפסט א הויז? וועט מען בעטן ביי דעם
צדיק; דארפסט נאך זאכן? וועסטו בעטן ביי דעם צדיק.
איבערדעם פאק איין א שיין פֿעקל פאר דיין מאן, און שיק
אים צום הייליגן רבין אויף ראש השנה אין אומאן, וועט
עטץ ביידע געהאלפן ווערן מיט א גוט געבענטשט יאר און
מיט א גליקליך יאר און דו וועסט זען אז דו וועסט נישט
חרטה האבן.

ס'איז אזא שאד, א גאנץ יאר לעבט עטץ ביידע ווי צוויי
טויבן בלי עין הרע, יעצט פאר ראש השנה ווייל
דיין מאן וואס איז דיר אזוי געטריי א גאנץ יאר ווייל פֿארן
צום הייליגן רבין, שטעלסטו אים אלע מניעות און
שטרויבלונגען וכו'? און פארנוואס? ווייל דער חברטארין
האט דין אזוי געזאגט וכו', און דער חברטארין האט דין
אהין געזאגט וכו'? פֿרעג איך דיר: ווער איז וויכטיגער,
דיינע חברטארינס אדער דיין געטרייער מאן? וועגן דעם
בעט איך דין מאך שלום מיט דיין מאן, און שיק אים און
טרייב אים צו זיין ראש השנה ביים הייליגן רבין, וועסטו
נישט חרטה האבן, נישט אויף די וועלט און נישט אויף
יענע וועלט.

דער אייבערשטער זאל ענק שענקען א גוט געבענטשט יאר,
א כתיבה וחתומה טובה, מיט אלעס גוטס.

כח

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נצבים וילך י"ט אלול ה'תש"ע

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגע בריוו מיט'ן פרוין, זאל
דער אייבערשטער מקמתיק זיין פון דיר אלע דינים
דורך פלא עליון.

זע זיך מחזק צו זיין און ווער נישט צופראכן פון אלעם
וואס עס גייט אויף דרך דורך. בזה העולם פרואווט
מען יעדן איינעם אויס מיט אן אנדערן פרואוואונג, און דער
מענטש דארף זיין שטארק מיט אמונה אין בורא כל עולמים
וויסן אז יעדער זאך וואס אויף אים גייט דורך איז אלעס
בהשגחה פרטית, דאס וואס דו האסט פארלוירן אזא גרויסע
סכום מיט געלט, זאלסטו וויסן דאס עס שטייט אין זוהר
הקדוש 'אית מאן דפרע בממוניה ואית מאן דפרע בגופיה'
ס'איז דא א מענטש וואס באצאלט מיט געלט, און ס'איז
דא א מענטש וואס ער צאלט חלילה וחס מיטן גוף, דאס
הייסט מיט געזונט, אויב ס'איז גנור געווארן אויף א מענטש
ער זאל קראנק ווערן לא עלינו אדער ער זאל פארלירן
די געלט וכו', וואלט יעדער מענטש געזאגט, "ניין, זאל זיין
א כפרה די געלט, אבי איך זאל זיין געזונט".

איבערדעם זיי זיך נישט מצער אויף די אבידה, געלט
קומט צוריק, "געלט איז רינדעביג" זאגט די

וועלט, בעט דעם בורא פֿל עולמים ער זאל דיר משלים
 זיין דיין אבידה, וועסטו בוודאי געהאלפֿן ווערן, נאר איך
 בעט דיר זייער, ווער נישט צובראכן זיי נישט טרויעריג,
 דאס איז א נסיון וואס מען איז דיר מנסה פון הימל, מען
 פרובירט דיר אויס זען וואס דו וועסט טון און אזא שווערן
 ביטערן מצב וואס דו האסט פארלוירן אזא גרויסן סכום
 מיט געלט, איבערדעם זאלסטו זען זייער זייער זיך צו
 דערהאלטן, דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט אז דער
 עיקר איז דערהאלטן זיך, א מענטש דארף זיך דערהאלטן
 אין די שווערסטע מצבים און נישט צובראכן ווערן.

זיי אזוי קען מען זיך דערהאלטן? א מענטש דארף זיך
 צוגעוואוינען גיין און א פלאץ וואו קיינער איז נישטא,
 און זיך אויסרעדן דאס גאנצע הארץ צום בורא פֿל עולמים
 אויף פראסט אידיש, און בעטן און וויינען ער זאל אויף
 דיר רחמנות האבן. בעט איך דיר זייער, ווער נישט צובראכן,
 כאטש עס איז זייער זייער שווער, אבער וויסן זאלסטו וויסן
 אז דאס איז דיין פראבע, מען פרובירט דיך אויס צו וועמען
 דו וועסט זיך בייגן ווען דו ביסט אין אן עת צרה.

איבערדעם גיי דיר אין א צימער וואו קיינער איז נישטא,
 אדער שפאציר אין א פעלד וואו קיינער איז
 נישטא, און רעד זיך אויס דאס הארץ פארן בורא פֿל
 עולמים אויף פראסט אידיש, און וואס דו דארפסט האבן
 זאלסטו נאר בעטן פון בורא פֿל עולמים, וועסטו זען דער

אבידה וועט צו דיר צוריק קומען בפל בפליים, דאפעלט.
ווארום מיט תפלה קען מען אלעס פועל'ען, א שאד אז
מענטשן ווייסן נישט דאס גרויסקייט פון תפלה, ווארום ווען
א איד שטעלט זיך אוועק בעטן דעם בורא פל עולם
ומכל שכן ווען ער פארגיסט אויבעט מרערן, און ער וואשט
זיין תפלה מיט מרערן, גייט זיין תפלה ארויף הויכער הויכער
אין הימל און פועלט וואס ער דארף האבן. איבערדעם
בעט איד דיר, זע טו אלעס וואס דו קענסט, אבי זאלסט
בעטן דעם באשעפער.

הקדוש ברוך הוא זאל דיר בענטשן מיט א כתיבה וחתומה טובה א גוט
געבענטשט יאר, און זאלסט מיר שטענדיג מבשר זיין בשורות טובות.

כט

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר נצבים וילך כ' אלול ה'תש"ע

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו מיט גרויס שמחה.

זע זיך צו שטארקן מיט וואס דו קענסט, ווארום אויף דער
וועלט דארף מען האבן אסאך התחזקות, עס גייט דורך
אויף יעדן איינעם אפעלבע צרות און יסורים מרירות און
מכאובים וכו', וכו', דער האט נישט קיין געזונט ל"ע, דער
האט נישט קיין פרנסה ל"ע, דער האט נישט קיין שלום
בית ל"ע, דער האט נישט קיין קינדער ל"ע, דער האט

נישט קיין נחת פון די קינדער ל"ע, ס'איז נישטא קיין מענטש וואס ער זאל נישט האבן קיין איבערגייעבן, האט אויף דער הייליגער רבי געלערנט אז דער עיקר איז דערהאלטן זיך, און ער האט דערציילט פארנוואס איז ער געקומען צו זיין זאך, ווייל ער האט זיך דערהאלטן, ווען ער איז נאך געווען א יונג יונגל האט ער פארשטאנען אז אויף דער וועלט מוז מען אסאך ליידן, און אז מען דערהאלט זיך און מען ווערט נישט צובראכן איז מען זוכה נאכדעם צו קומען צו די העכסטע מדרגות אין השגות אלקות. וואס איז די העכסטע מדרגה? האבן פשוטע אמונה צו גלייבן אז דער אייבערשטער פירט די גאנצע וועלט בהשגחה פרטית, און קיין שום זאך ווערט נישט געפירט אליין, א גרויסע זאך א קליינע זאך וכו' וכו', אלעס ווערט געפירט דורכ'ן בורא בל עולמים.

אזוי ווי די חז"ל זאגן (חולין ד) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם בן מבריון עליו מלמעלה, א מענטש כאפט נישט קיין קלאפ אין קליין פינגער איידער מען רופט עס אויס אויבן, און די זעלבע זאך פרנסה קען קיינער נישט צונעמען פון דעם אנדערן, אזוי ווי די חז"ל זאגן (יומא לח.) בשמך יקראוה ובמקומה ישיבוה ומשלה יתנו לה אין אדם נוגע במוכן לחבירו ואין מלכות נוגעת בחברתה אפילו במלא גימא; א מענטש קען נישט אנרירן דעם אנדערן אפילו אזוי דיק ווי א פאדים, אלעס איז אין די הענט פונעם בורא בל עולמים.

איבערדעם זע זיך צו מחזק זיין, שטארק זיך, לאז זיך
 נישט פאלן, און בזכות דעם וועסטו קענען
 דורכגיין די וועלט גרינגערהייט, די אלע מענטשן וואס זיי
 ליידן צרות איז נאר ווייל זיי שטופן די צייט, און די חז"ל
 זאגן (פרכות סד.) כל הדוחק את השעה שעה דוחקתו וכל
 הנדחה מפני השעה שעה נדחת מפניו; אויב א מענטש
 שטופט די צייט, שטופט די צייט אים, און אז א מענטש
 קוקט נישט אויף די צייט פליעט אנוועק די צייט, דעריבער
 דארף א מענטש שטענדיג נאר קוקן צום בורא פל עולמים
 וויסן אז אלסדינג איז השגחה, און אויף אזא אופן קען מען
 אלעס איבערגיין גרינגערהייט, דער עיקר שטארק זיך און
 פארליר זיך נישט, און דער עיקר שטארקן זיך דארף מען
 מיט געדענקן אז דער בורא פל עולמים איז א רחמן, און
 דאס איז דער גרעסטער התחזקות, אזוי ווי דוד המלך זאגט
 (תהלים יח) "אֶרְחֶמֶךָ הַנְּיָה חֲזָקִי" מיט דעם וואס איך ווייס
 אז דער בורא פל עולמים איז א רחמן און האט רחמנות
 אויף זיינע באשעפענישן דאס איז מיין התחזקות.

איבער דעם טו אלעס וואס איז מעגליך נישט אראפפאלן
 ביי דיר, קיינער זאל דיך נישט קענען צופרעכן,
 זאלסט שטענדיג געדענקען אז דער בורא פל עולמים וויל
 נאר דיין גוטס, און אפילו עס גייט אויף דיר אדורך אסאך
 אסאך צרות און יסורים, איז אלעס פאר רחמנות וועגן, און
 פאר דיין גוטס, אזוי ווי די חז"ל זאגן (פסחים פז:) אפילו בשעת
 בעסו של הקדוש ברוך הוא זוכר את הרחמים; דער

באשעפער געדענקט שטענדיג די רחמנות אויף יעדן איינעם, און ער וויל יעדן איינעם נאר העלפן, און דאס וואס מיר שפירן נישט און וויסן נישט די רחמנות פונעם בורא פל עולמים, דאס איז מחמת אונזערע זינד ל"ע, מיינען מיר אז בבבול הקדוש ברוך הוא גייט מיט אכזריות וכו' וכו', אפער אין דער אמת'ן איז אלעס מיט רחמנות, דער באשעפער וויל נאר אונזער גוטס.

איבערדעם זאגן די תו"ל (ירושלמי פרכות פרכ ח' הלכה ג) פמה דאנא רחמן בשמים כה תהוון רחמנין בארעא; דער בורא פל עולמים בעט אונז אזוי ווי איד בין א רחמן אין הימל אזוי וויל איד אז איר זאלט זיין בעלי רחמים אויף דער וועלט, ווייל ווען א איד האט רחמנות אויפן צווייטן דא אויף די וועלט וועט דער בורא פל עולמים ממשיך זיין אויף דיר רחמנות פון יענער וועלט, ווי די תו"ל זאגן (ירושלמי בבא קמא פרכ ח' הלכה ז) בזמן שאתה רחמן המקום ירחם עליה; איבערדעם זאלסטו געדענקען אז די עיקר התחזקות איז נאר די רחמנות, הן מען דארף געדענקען די רחמנות פון דעם בורא פל עולמים אויף אונז, און הן מיר דארפן רחמנות האבן איינער אויפן אנדערן, און די תו"ל זאגן (פיצה לב:) פל המרחם על הבריות בידוע שהוא מזרעו של אברהם אבינו וכל מי שאינו מרחם על הבריות בידוע שאינו מזרעו של אברהם אבינו; אז מען זעט א איד א רחמן דארף מען וויסן אז ער איז אן אמת'ער איד, ווייל די טבע פון א איד איז אז ער איז

א רחמן, איבערדעם שטארק זיך מיט מדת הרחמנות, און דער אייבערשטער וועט שיקן אויף דיר רחמנות, שפע ברכה והצלחה, ס'וועט דיך נישט פעלן נישט קיין פרנסה נישט קיין נחת נישט קיין שלום בית ס'וועט דיך גארנישט פעלן, נאר שטארק זיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים, א גוט געבענשט יאר

ל

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר נצבים וילך כ"א אלול ה'תש"ע

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך פריי זיך זייער אז דו האסט צוריק באקומען דעם פאספארט, דער בורא כל עולמים זאל דיר העלפן זאלסט אנקומען ראש השנה צום הייליגן רבינ'ס ציון, וואס עס איז נישטא קיין גרעסערע זאך פון דעם, ליידער זענען רוב מענטשן נישט פאקאנט וואס דאס מיינט ראש השנה ביים הייליגן רבי'ן אין אומאן, דער נביא זאגט (יזנה ג) "מי יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד" זאגט רש"י מי יודע - עבירות שבדו ישוב; אויב א איד טוט תשובה, איז אים דער בורא כל עולמים מוחל, דער הייליגער רבי האט געזאגט (תני מוהר"ן סימן ת"ג) ווער עס וועט קומען צו אים אויף ראש השנה מעג זיך פרייען א גאנץ יאר, ווארום ער האט אוודאי געפועלט וואס ער האט געדארפט פועל'ן,

און קוק וואונדער איבער וואונדער דאס ו'שב מ'חרון א'פו
ו'לא נאבד איז די ראשי תיבות א'ו'מ', דארטן איז דאס
פלאץ וואס דער מענטש ווערט גתעורר מיט אזא מין
התעוררות וואס מען קען זיך גארנישט פארשטעלן, עס קומען
מענטשן פון די גאנצע וועלט פון אלע ערליי עדות, פון אלע
ערליי חסידות'ן וכו' וכו', עס ווערט מקוים די ווערטער פונעם
נביא (ישעיה ס) "שאי סביב עיניך וראי בלם נקבצו באו לך
בגיד מרחוק יבאו ובגתיד על צד תאמנה" אלע קומען אויף
אומאן. וואונדער איבער וואונדער איך פאר שוין איבער
פערציג יאר צום הייליגן רבינ'ס ציון, פון יאר תשכ"ו, און
ווען איך האב געדריקט דעם הייליגן ספר "פעולת הצדיק"
אין יאר תשל"ח, און איך האב געענדיגט דאס לעצטע שטיקל
אז עס וועט נאך זיין א צייט וואס מען וועט עפענען די
גרעניצן און אלע אידן וועלן קומען צום הייליגן רבינ'ס ציון,
האבן אלע געשפּעט פון מיר, די זקנים און די גערים... און
ווען עס האט זיך געעפנט דער הייליגער רבינ'ס ציון אין שנת
תש"נ זענען אלע געווען פארגאפט וכו', און ברוך הוא וברוך
שמו יעדעס יאר קומען צו נייע פרישע טויזענטער אידן בן
ירבו, איבערדעם אז דו האסט מיר געשריבן אז דו האסט
שוין א פאספארט און דו וועסט פארן אויפן רבינ'ס ציון אויף
ראש השנה האסטו מיר מורא'דיג מתיה געווען.

זע שטארק מכבד זיין דיין ווייב, און זאג איר צו, אז דו
וועסט ברענגן אהיים רפואות און ישועות, און פרנסה
בריווח.

איך האָפּ אז דו וועסט אָפּדריקן אלע ברייו וואס איך האָב
געשריבן אין די לעצטע פֿאַר טעג, און דו וועסט מאַכן
פון דעם נאָך אַ חלק שו"ת "אָשר בנחל" אויף אידיש,
ווארום עס איז דא זייער אַסאך וואס זיי קענען נישט ליינען
לשון קודש, און אין דעם זכות וועסטו געהאלפֿן ווערן מיט
פֿרנסה בריוות, נאר זאלסט נישט זארגן, און זאלסט זיין
פֿריילעך, ווארום שמחה דאס איז די קדושה, איבערדעם
לייגט זיך די סמ"ך מ"ם אויף די לענג און אויף די ברייט
דאס אַ איד זאל זיין טרויעריג, עצבות איז די טומאה,
דערפֿאַר ווער עס וויל ארויסגיין פון די טומאה איז די עצה
נאר זיין פֿריילעך מיט וואס ער קען, נישט נאכלאזן זיך
בשום פנים ואופן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים און א כתיבה וחתומה טובה

לא

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר נצבים וילך כ"א אלול ה'תש"ע

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

זע זיך צו דערהאלטן אויף אלעס וואס עס גייט אויף דיר
אדורך, ובפרט יעצט וואס עס קומט ראש השנה און
דו וועסט פֿאַרן צום הייליגן רבינ'ס ציון וואס דו וועסט
דארטן אונדאי פֿועלן וואס דו וועסט וועלן, נאר געם זיך
פֿאַר דארטן נישט אנברענגן די צייט וכו', און נישט אריין

גיין מיט וויבוחים מיט קיינעם נישט, דו זאלסט וויסן אז דו ביסט געקומען צום הייליגן רבי'ן, און נישט צו קיין שום אנדערע מענטש, אמת דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוה"ר סימן ש"ט) **אני אעשה מכם ביתות ביתות; עם וועט זיין צווישן זיינע מענטשן אלע ערליי ביתות, אבער דער הייליגער רבי האט נישט געזאגט אז די ביתות וועלן זיך ארומקריגן, וכו', די מחלוקת קומט נאר פון די וואס זענען פגום בברית וכו', תלמידים וואס זיי האבן נישט גענוג משמש געווען צדיקים, וכו', ווי מיר געפונען אז די חז"ל זאגן (פסוק מו:)** **משרבו תלמידי שמאי והילל שלא שימשו כל צורכן רבו מחלוקת בישראל ונעשית תורה בשתי תורות;**

דער הייליגער רבי האט זייער מזהיר געווען אויף ליבשאפט צווישן זיינע מענטשן, ווי ער האט זיך אויסגעדריקט אמאל (חיי מוה"ר סימן רצ"ב) **העולם ראוי שיתמהו עצמן על אהבה שביניהם; די וועלט וועט זיך פארוואונדערן אויף די גרויסע ליבשאפט וואס עם וועט זיין צווישן אונז; איבערדעם דארף מען זייער אכטונג געבן אז עם זאל זיין שלום און ליבשאפט צווישן אונזערע לייט, על כל פנים צווישן די תלמידים פון "היכל הקודש" וואס ווי באוואוסט זענען רוב שענסטע יונגעלייט וואס עם איז דא און ברסלב, דורכגעגאנגען "היכל הקודש" כאטש זייער אסאך האבן נישט געקענט עומד זיין בנסיון פון די ליצני הדור וכו', און געמוזט אנוועק גיין, וכו', און ליידער רעדן זיי אויך שוין דברי ליצנות וכו'.**

עס איז זייער וויכטיג צו וויסן אז מען קומט ראש השנה צום הייליגן רבי'ן דארף מען נישט קוקן אויף קיין שום ברירה אויף דער וועלט, ווארום אזוי ווי א קראנקער גייט אריין אין א שפיטאל זעט ער דארטן אלע סארטן קראנקע מענטשן וכו', וועט ער דען צוריק האלטן זיך נישט אריינצוגיין? ער ווייסט אז ער איז קראנק, און ער דארף אויסגעהיילט ווערן, ער קוקט נישט אויף אנדערע קראנקע וכו', אזוי ווי ס'איז בגשמיות אזוי איז אויך ברוחניות, אין אומאן קומען זיך צוזאם צענדליגער טויזענטער מענטשן אויף ראש השנה, יעדער איינער מיט זיין פראבלעם וכו', און מיט זיין צרה וכו', און עס קומען זיך צונויף פארשידענע ערליי מענטשן וכו', דארף מען וויסן אז דער צדיק האט א תיקון פאר יעדן איינעם, און קיינער זאל זיך נישט מיטן מיט אנדערע, יעדער איינער האט א פלאץ ביים הייליגן רבי'ן, קיינער קען נישט אנועקטרייבן אן אנדערן, און דער וואס ער טוט דאס איז אליין א חוטא ופושע, וכו', וכו', דער הייליגער רבי קען פאררעכטן יעדן איינעם וואס קומט צו אים, און יעדער איינער האט א תיקון, זאל ער זיין ווי אזוי ער זאל זיין וכו'.

מען געפונט, עס שטייט ביי דוד המלך (שמואל א, כ"ב ב) "ויתקבצו אליו כל איש מצוק וכל איש אשר לו נשא וכל איש מ'ר נפש ויהי עליהם לשם ויהיו עמו בארבע מאות איש" ווארום ביי דוד המלך האבן זיך צאמגעקליבן אלע פארביטערטע און אלע צופראכענע מענטשן, און

וואונדער נאך וואונדער אז ו'כל א'יש מ'ר נ'פש איז ראשי
 תיבות אומ"ן, איבער דעם טאר מען זיך נישט מבבל זיין
 פון קיין שום מענטש, מען דארף וויסן אז איך קום צום
 הייליגן רבי'ן וואס ער האט געוואלט אז יעדער זאל קומען
 צו זיין ציון אויף ראש השנה, און ער פאררעכט יעדן
 איינעם, איבערדעם טאר מען זיך נישט מבבל זיין פון קיין
 שום בריאה אויף דער וועלט.

אַמֶּת. עס דרייט זיך ארום משוגעים וכו' וואס זינגען נ' נח'
 וכו', וואס דאס איז א גרויסער דמיון ווי ס'איז
 באוואוסט ביי אנדערע לייט אז א איד מיטן נאמען ר' יואל
 אשכנזי ז"ל וואס האט געוואוינט אין טבריה האט דאס
 אריינגעלייגט ביי יענעם אין ליקוטי מוהר"ן, און ער האט
 געבעד געמיינט אז ער האט באקומען פון הימל א צעטל...
 און פון דעם איז אויסגעוואקסן דאס משוגעת, וכו', אבער
 ס'האט בכלל נישט קיין שייכות מיט ברסלבער חסידות,
 נאר אזוי ווי דער סמ"ך מ"ם לאקערט אויף יעדן איינעם
 וואס עס ווערט מקורב צום הייליגן רבי'ן, און שטעלט אים
 מגיעות אויפן וועג וכו', איז דאס אויכעט א גרויסער מגיעה,
 ווארום טאטעס האבן א טענה צו זייערע קינדער וכו', קוק
 עס דרייט זיך דארטן ארום משוגעים, וכו', טאנצן אויף די
 גאסן וכו', איך וויל נישט אז דו זאלסט גיין צווישן זיי וכו',
 און דער טאטע איז גערעכט, ווייל קיין פאטער וויל נישט
 אז זיינע קינדער זאלן זיך דרייען צווישן משוגעים, וכו',
 אבער דער טאטע ווייסט נישט אז דאס זענען נישט קיין

בֶּרֶסְלָבֶער חֲסִידִים, דָּאס איז מ'שונגעים וואס האבן זיך צוגעטשעפעט וכו', זאל דער טאטע באזוכן בֶּרֶסְלָבֶער חֲסִידִים וואס זענען מקורב געווארן דורך "היכל הקודש" וואס דער הייליגער רבי בויעט (ענן ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ג"ט) וועט ער זען אן אנדערע וועלט פאר זיך, בחורים און יונגעלייט וואס זענען מתמידים אין תורה, לערנען יעדן טאג חומש רש"י מיט אסאך פֿרקים משניות, און רפין גמרא, און סימנים שולחן ערוך וכו', וכו', מיט גרויס התמדה, ממש נישט צו באשרייבן וואס א בֶּרֶסְלָבֶער חסיד א תלמיד פון "היכל הקודש" לערנט צאם יעדן טאג, און זיין הנגה מיט דרך ארץ פאר אן אנדערן איז גאר אן אנדערע זאך, זיין דאווענען שחרית מנחה מעריב מיט א חיות מיט א ברען, זיין שמחה, איז קיין גלייכן נישטא.

וואס זאל איך דיר זאגן? האַמַת ער לעצמו, אוודאי פֿעלט נישט קיין ליצנים אין יעדן דור, אבער שלמה המלך האט שוין געזאגט (משלי ט) "אם חכמת חכמת לך ולצאת לדרך תשא", אויב דו ביסט קלוג ביסטו קלוג פאר דיר און אויב דו מאכסט ליצנות מאכסטו ליצנות פון דיר אליין, דאס לעבן איז אזוי קורץ ווי ס'שטייט (תהלים צ) "ימי שנתינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה", און דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"א) דאס די זיבעציג יאר פֿליעט אריבער פאר דעם מענטש אזוי ווי פופצן מינוט, (א יונגער מענטש פארשטייט דאס נישט) די חז"ל זאגן (בראשית רבה פרשה צ"ו סימן ב') בָּצַל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ וְאִין מְקוֹה,

והלוואי בצלו של בותל או בצלו של אילן אלא בצלו של עוף בשעה שהוא עף דכתיב (תהלים קמד) בצל עובר, ואין מקוה, ואין מי שיקוה שלא ימות הבל יודעים ואומרים בפיהם שהן מתים; איז וואס איז שייך צו מאכן ליצנות?

געבענדיג אלע צרות קומט פארן מענטש נאר דורכדעם וואס ער מאכט ליצנות פון ערליכע אידן, ווי די חז"ל זאגן (ירושלמי ברכות פרק ב' הלכה ח) קשה היא הליצנות שפתחילתו יסורין וסופו בליה; און ווען מען זעט א לץ דארף מען וויסן אז ער איז א גרויסער בעל עבירה, ווי די חז"ל זאגן (דרד ארז וזטא פרק ד') תחילת עבירה תרהור הלב, ושניה לה ליצנות; איידער א מענטש זינדיגט רחמנא לישזבן מיטן ביטערן חטא פון פגם הברית איז ער פול מיט תרהורים רעים שלעכטע געדאנקען, ביז ער קומט צו גראבע חטאים וכו', און איינמאל ער זינקט שוין אין געמיינע גראבע חטאים דעמאלטס מאכט ער ליצנות פון ערליכע אידן, אזוי ווי דוד המלך זאגט (תהלים נ"ה) "שלח ידיו בשלומיו חילל בריתו" איינער טשעפעט ערליכע אידן איז א סימן ער איז פגום בברית.

מיר געפונען אבות העולם האבן געהאט רשעים וואס זיי האבן פון זיי געמאכט ליצנות און אלע ערליי געלעכטער, ביי אברהם אבינו שטייט (מדרש אנדה בראשית) לפי שהיו ליצני הדור אומרים מאבימלך נתעברה שרה; אזעלכע געמיינע לצים איז געווען דעמאלט. ביי משה רבינו זאגן די

תו"ל (שמות רבה פרשה נ"ב סימן ב') ה'יה משה עושה במשכן והיו ליצני ישראל אומרים אפשר שהשכינה שורה על ידי בן עמרם; די רשעים ליצנים האבן אפילו נישט געקענט דערמאנען דעם הייליגן נאמען פון משה רבינו, נאר מען האט אים גערופן מיט געשפּעט אויפן פאמיליע נאמען, 'בן עמרם', און ביי דוד המלך זאגן די תו"ל (ירושלמי שקלים פרק ב' הלכה ה') אין דור שאין בו ליצנים בדורו של דוד; עס איז געווען דעמאלטס גידערטרעכטיגע ליצנים וואס זיי האבן זיך געשטעלט אונטערן פענסטער פון דוד המלך און געמאכט פון אים אלע געשפּעט וכו', עין שם.

איבערדעם דארף מען נישט קוקן אויף די אלע ליצני הדור, ווי ס'איז דא אן ערליכע איד וואס איז דבוק אין בורא כל עולמים און ער איז מקרב אידן צו די קדושה, שטעלט זיך אויף אקעגן אים ביטערע מתנגדים ליצני הדור וכו', איבערדעם דארף מען זיך זייער שטארקן און נישט אראפפאלן ביי זיך, נאר זוכן א חבורה וואס זיי רעדן נאר פון בורא כל עולמים וכו', און זיי רעדן נאר דיבורי אמונה, און זענען עוסק שטענדיג אין לערנען, משניות, גמרא, שולחן ערוך, וכו', וכו'.

צווישן אלע פּרסלבער חסידים קען מען דערקענען זייער גרינג א תלמיד פון "היכל הקודש", קוק נישט אויף קיינעם, קום צום הייליגן רבינ'ס ציון, און בעט דין אויס א גוט געבענטשט יאר, געזונט, פּרנסה, נחת, און ארויסגיין

שוין פון אלע צרות, און עס זאל שוין אינטערניין די מלכות המינות, וואס אלע צרות געמט זיך פון זיי, און עס זאל נתגלה ווערן דאס מלכות דקדושה, און עס זאל מקניים ווערן "וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו הו"ה אלקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה".

איך וואונטש דיר א גוט געבענטשט יאר

לב

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר נצבים וילך כ"ג אלול ה'תש"ע.

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר.

דיין בריוו האב איך דערהאלטן.

עס טוט מיך זייער וויי וואס עס געפונען זיך שלעכטע געמיינע מענטשן וואס זיי מוזן רעדן אויף נייע ספרים וואס ווערן געדריקט וכו'. דער הייליגער רבי האט אונז בפירוש געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן סא) דאס ווער עס רעדט אויף נייע ספרים איז א סימן אז זיין קאפ איז פול מיט מותרות, ער האט צואה אין קאפ. אזוי ווי די תו"ל זאגן (עירובין כ"א) הלועג על דברי חכמים נידון בצואה רותחות; עס גייט אים ארויף צום מוח עשנים סרוחים, און פארדרייען אים דעם מוח, און ער רעדט פל דבר אסור.

און דער הייליגער רבי נתן ז"ל איז מאַרדך אין ליקוטי
הלכות (קידושין הלכה ג' אות כ"א) דאס יעדן טאג קומען
ארויס טויזענטער ביכער מ'רייף פסול פול מיט כפירות און
אפיקורסות, און אויף דעם רעדט קיינער נישט, נאר אז א
איד דריקט א ספר וואס עס רעדט פון אמונה אדער פון
הלכה טאנצן און שפּרינגען ארויף עזות פנימ'ער, און זיי
רעדן בל דבר אסור אויף דעם ספר, וכו'. ווער בעט אייך
צו קוקן אין דעם ספר? אז דו האסט נישט קיין חיות אין
דעם, קוק נישט אין דעם, וכו'! אבער קריג נישט אויף
דעם, ווייל מיר זעען אז עס איז דא מענטשן וואס זענען
זיך יא מחיה פון ספרים וואס רעדן פון פשט אדער פון
דרוש אדער פון רמז אדער פון סוד, יעדער מענטש ציט
זיך צו אן אנדער ספר, אבער נישט פסל'ן א ספר וואס
עס רעדט פון אמונה און קיום מצוות מעשיות, וכו', עין
שם. און דאס האט דער הייליגער רבי נתן ז"ל געשריבן
בערך פאר הונדערט און זיבעציג יאר צוריק, - וואס זאלן
מיר היינט זאגן ווען יעדן טאג קומען ארויס אן א גומא
הונדערטער טויזנטער, טמא'נע ביכער פון מינים ואפיקורסים,
שמוץ פון אלע אומות העולם, און אלע סארטן צייטונגען
וואס איז פול מיט לשון הרע און געשפּעט - דער פון דעם
און דער פון יענעם, וכו', וכו', - און אויף דעם איז אין
פוצה פה ומצפצפה, קיינער רעדט נישט, נאר מען צאלט
נאך געלט און מען קויפט דאס אן בושה, און ווען א איד
געבט ארויס א ספר וואס עס רעדט פון אמונה און בטחון

וְכו', אָדער הִלְכָה אָדער דְּרוֹשׁ אָדער פֿלפּול וְכו' וְכו', מאַכט מען פון אים אַלע לִיצְנוֹת וְכו'?, זעסטו גיַשט אז דאס איז דער סמ"ך מ"ם אַלִיין? און די אַלע וואס זיי רעדן אויף ספָּרִים וואס זענען מְגִלָּה דעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, זיי זענען פֿשוּטע נואפֿים רחמָנָא לִיצְלָן, דער קאפּ זייערע איז פול מיט טינאָן און מיט צוואַה, און מען דאַרף פון זיי זיך דערווייטערן.

און ווי דער הייליגער רבי האט געזאָגט (שיחות הר"ן סימן קו) אז די מענטשן זענען זייער מסופֿן, זיי ווערן אָנגערופֿן אין די גמרא (פְּתוּבוֹת עז:): בַּעֲלֵי רֵאֲתָן, זאָגט רש"י שׁוֹשׁ לָהֶם שָׂרֵץ בְּמוֹת, דאס הייסט זיי האָבן אַ טומאַה און בְּפִירָה אין זייער מוֹת, און מען דאַרף זיך דערווייטערן פון זיי, ווארום זייער אַטעם איז מזיק פאר אן ערליכן איד. איבערדעם זאָלסטו זיך זייער שטאַרקן, און קוק גיַשט אויף די וואס זיי רעדן אויף די הייליגע ספָּרִים וואס זיי זענען מְגִלָּה דעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים, און מְחֻק און שטאַרקן אַלע צופֿראכענע גשמוֹת, און זענען מְקַרֵב אִידִין צו תּוֹרָה און צו קיום מְצוֹת מַעֲשִׂים בְּשִׂמְחָה, האב גיַשט מיט זיי קיין שום פאַרקער, ווי דער הייליגער רבי נָתַן ו"ל האט געשריבן אין זיין הקדמָה אויף די הייליגע ספָּרִים פון "ליקוּטֵי הַלְבוֹת", מה־דאָך אז איינער שפּעט פון זיין חֶבֶר האט ער גיַשט קיין חֶלֶק אין עוֹלָם הַבָּא, ווי די חז"ל זאָגן (בבא מציעא נח) הַמְכַנֶּה שֵׁם לַחֲבִירוֹ אין לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבָּא, פֿל שָׂכָן אז אַ מענטש מאַכט געשפּעט

פון א ספר וואס איז מְגִלָּה דעם באַשעפֿער און רעדט
נאר דיבורי אַמוּנָה דער וועט זיכער נישט האָבן קיין
חֶלֶק אין עולם הַבָּא.

עס ווערט דערציילט אז אין די שטאט לעמבערג וואו עס
האָבן געוואוינט די הייליגע שוואַגערס רבי יוסף שאול
נאָמֶנאָן ז"ל און רבי מרדכי זאב אימינגער ז"ל ביידע זענען
געווען גרויסע גאונים, און צוזאמען האָבן זיי געשריבן ספרים,
און אויך האט יעדער איינער פון זיי געשריבן ספרים, און
עס האט זיך געפונען דעמאלטס א גרויסער עזרת פנים
וואס האט זיי ביידען מקנא געווען האט ער ארויסגעגעבן
א ספר מיטן נאמען דובר מישורים, אקעגן די צוויי גאונים,
וואס זיי האָבן געפסק'ענט האט ער מחולק געווען, און ער
האט צושיקט זיין ספר צו אלע גדולי עולם, און צום הייליגן
חתם סופר זי"ע האט ער געשיקט צוויי מאל, צו מאָבן
זיכער אז ער האט עס באקומען, און דער הייליגער חתם
סופר זי"ע ווי ער האט עס נאר א קוק געגעבן און ער
האט געזען ווי דער פארשוין שרייבט אזוי מיאוס אויף די
הייליגע צוויי שוואַגערס, האט ער דאס געהייסן גלייך
פארברענען, און דער פארשוין האט געזען אז די חתם
סופר זי"ע ענטפערט אים נישט, האט ער צו אים געשיקט
א בריוו ער זאל זאגן א מיינונג אויף זיין ספר וואס ער
איז מחולק אויף די צוויי גאונים, האט אים דער הייליגער
חתם סופר זי"ע געענטפערט א לאנגן בריוו מיט גרויס
אריכות, "מיינע אויגן גיסן טרערן ווען איך האב געזען

דעם קונטרס וואס די האסט געשריבן אקעגן די צוויי גאונים, אזוי לענים שפך רואות, עס גלייבט זיך נישט אז אין דעם דור זאל זיך געפונען מענטשן וואס זוכן חסרונות ביי אזעלכע גדולי הדור.

עס געפונט זיך אין די וועלט אזוי פיל מינים ואפיקורסים וואס געבן ארויס אלע ערליי ביכער פול מיט כפירות און אפיקורסות און קיינער שטייט נישט אקעגן זיי, קיינער קרינט נישט אויף זיי, נאר ווען א איד געבט ארויס א ספר וואס עס רעדט פון אמונה און פון הלכות וכו' זוכט מען אויף אים מיט לעבט צו טרעפן אלע חסרונות, וכו', איך האב נישט געגלייבט אז עס איז דא אזא זאך, און ווי קענען מיר ווארטן אויף די גאולה ווען עס געפונט זיך אזעלכע געמיינע מענטשן וואס זיי האבן נישט קיין אנדערע דאגות נאר זוכן חסרונות און פעלערן אויף ספרים וואס זיי זענען מגלה דעם בורא כל עולמים און זיי שטארקן אידן מקיים זיין די מצוות וכו'? עס טוט מיר זייער וויי אז אין גאנץ שטאט לעמבערג זאל זיך נישט געפונען אפילו איינער וואס זאל אקעגן שטעלן זיך דיין ספר דובר מישרים וכו', איבערדעם מוז איך דיר זאגן, פאלג מיר געם צוזאם אלע דינע ספרים וואס די האסט געדריקט און פארברען עס, ווארום אזא ספר טאר נישט זיין אויף דער וועלט, וואס זיי רעדן אויף גדולי עולם וואס זענען מגלה דעם בורא כל עולמים און זענען זיך מוסר נפש אויף קידוש השם" וכו'.

און ווייטער שרייבט דער הייליגער חתם סופר זי"ע, "איך אלליין בין א מלמד, לערן שוין מיט תלמידים לאנגע יארן, ווען די תלמידים ווערן גרויס און זיי ווערן גרויסע לומדים, ווערן זיי געוואויר אז איך קען גארנישט וכו'", - אזוי שרייבט ער מרוב עניוּת - "לאזן זיי מיר איבער און גייען אוועק פון מיר, אבער איך הייב אן פון ניי און לערן מיט נייע תלמידים ביז זיי ווערן אויך גרויס, און ווערן גרויסע לומדים און ווערן געוואויר אז איך קען גארנישט, לאזן זיי מיר אויך איבער", וכו', וכו'.

זעט מען פון דעם אז נאך אין יענע צייטן האבן זיך געפונען שקצים און עזות פנימ'ער, וואס זיי האבן זיך געוואגט צו רעדן און צו שרייבן אקעגן הייליגע ספרים, איז וואס ווילסטו זאל זיין אין אונזער דור, ווען די שמוץ און די פריצות און די עקלקייט פון די פראסטע גוים דרייען זיך ארום אין די גאסן אויסגעלאסן וכו', און ליידער ווערט מען נכשל מיט ראיות אסורות וכו', און עס איז געדריקט און פארשפרייט אלע ערליי שמוץ עקלדיגע מאגאזינען וכו', און ליידער מענטשן ווערן נכשל דורכדעם אין גראפע עבירות, וכו', וכו'? וואס ווילסטו אז די געמיינע מענטשן זאלן נישט רעדן אויף הייליגע ספרים? עס איז דאך באוואוסט אז לעבט מיט פינסטער מיטן זיך נישט אויס, קדושה מיט טומאה מיטן זיך נישט אויס וכו' וכו'. איבערדעם זאלסטו וויסן: די אלע וואס זיי רעדן אויף די הייליגע ספרים וואס זענען מגלה דעם בורא

כל עולמים אָפּן, און זענען מחזק אלע צופראַכענע און געפאלענע מענטשן, און זיי גרענגן זיי צוריק צום בורא פֿל עולמים, און זענען מחזיר למוטב צענדליגער טויזנטער אידן, וויסן דארפסטו וויסן אז די וואס זיי רעדן אויף די ספרים זענען אליין פארדארבענע מענטשן, פֿגום פול מיט שמוץ, איז וואס דארפסטו צו זיי צוהערן? דו אליין ווייסט וואס די ספרים האבן מיט דיר געמאכט, זיי האבן דיר איבערגעדרייט מן הקצה אל הקצה, און היינט ווייל עטליכע הונט טמאים און מטומאים וואס עס שטונקט פון זיי א שלעכטע גערוך פון פֿגם הברית, דארפסטו פון זיי התפעלות האבן? ליידער דאס איז די גרעסטע סימנים אז מיר האלטן שוין ביים סוף גלות, ווי די חז"ל זאגן (סוטה מט:) בעקבות משיחא חוצפא יסגא; עס וועט זיך געפונען גרויסע עזות פֿנימ'ער, און דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ט) אז די עזות פֿנימ'ער ווערן אנגערופן הונט, אזוי ווי עס שטייט (שע"ה נ) "והכלבים עזי גפֿש" און מען דארף זיך זייער היטן פון זיי, איבערדעם בעט איד דיר גיי נישט אריין אין וויכוחים מיט קיין עזי פֿנים, ווי די וועלט זאגט "מיט הונט חבר'ט מען זיך נישט ווייל מען קען כאפֿן א בים פון זיי".

וזאזיל איז דעם וואס ער קוקט יא אריין אין די ספרים און איז זיך מחיה מיט די ספרים און ווערט דערוועקט פון טיפֿן שלאף דורך די ספרים, וועט אים גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

המאחל לך כתיבה וחתומה טובה

לג

בעזרת השם יתברך יום שישי ערב שבת קודש לסדר נצבים וילך כ"ד אלול ה'תש"ע.

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... נרו יאיר.

איך פריי זיך זייער מיט די בשורה טובה וואס דו האסט מיד מבשר געווען וכו' וכו'.

זע זיך צו דערהאלטן מיט אלע כוחות, זאלסט נישט צופאלן פון קיין שום זאך, דעם הייליגן רבינ'ס זאך איז נאר התחזקות; מחזק זיין זיך אין אידישקייט, מחזק זיין און מקנים זיין די מצוות בשמחה, ווי די הייליגע רבי האט געזאגט (ספר המדות אות שמחה סימן א'), בשאדם עושה מצוה בשמחה בקדוה שלבו שלם עם אלקיו; אויב א איד טוט א מצוה מיט גרויס שמחה, דאס איז א סימן אז זיין הארץ איז ריין מיטן בורא כל עולמים. איבערדעם דארף מען זיך מחזק זיין און בשעת מען טוט א מצוה זיין נאר פרייליך. מען קען זיך נישט פארשטעלן וואס טוט זיך אין די עולמות העליונים בשעת א איד אויף דער וועלט וואס ער האט אזעלכע שווערע ביטערע נסיונות, ער האט שווערע ביטערע צרות, עס גייט אויף אים איבער שוועריקייטן אין לעבן, פונדעסטוועגן דערהאלט ער זיך און ער גייט מיט ציצית און מיט תפילין מיט א בארד און פיאות, און האט א מזוזה על פתח ביתו, און ער עסט בשר, און ער היט שבת, און ער גייט אין שול דאווענען ערב ובוקר וצהרים, און כאפט

אריין מצוות און מעשים טובים, דאס איז אין הימל מורא'דיג
חשוב, קיין שום מלאך און קיין שום שרף קען דאס נישט
באווייזן, א מענטש וואס עס גייט דורך אויף אים אזויפיל
ביטערניש, אזויפיל שווערע און ביטערע נסיונות, און
פונדעסמוועגן פארלירט ער זיך נישט און ער גלייבט אין
בורא פל עולמים אז ער איז דא ביי אים אין אים און געבן
אים, מכל שכן וכל שכן אז ער איז זוכה און ער רעדט זיך
אויס דאס הארץ פארן בורא פל עולמים, דאס איז חשוב
אין הימל זייער שטארק, ווייל תפלה דאס איז די העכסטע
מדרגה צו וואס א מענטש דארף קומען, וועגן דעם געט
איך דיר זייער, שטארק זיך, וועסטו זען די ניסים וואס דער
בורא פל עולמים וועט מיט דיר טון, דער עיקר איז זיך
שטארקן, דער הייליגער רבי האט געזאגט אויף זיך, "פארוואס
בין איך געקומען צו מיין זאך? ווייל איך האב זיך דערהאלטן!"
זאלסט האבן א געבענטשט יאר, א פתיכה וחתומה טובה

לד

בעזרת השם יתברך יום שישי ערב שבת קודש לסדר נצבים וילך כ"ד
אלול ה'תש"ע.

שלום וברכה אל הבהור היקר לי מאוד ... גרו יאיר.

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זע זיך מחזק צו זיין, זאלסט נישט האבן קיין חלישות
תרעת פון קיינעם נישט, געב דיר איבער צום בורא

כל עולמים וועט זיך גוט זיין אויף דער וועלט און אויף יענער וועלט. א איד דארף זיך שטארקן אין אמונה פשוטה און דאס וועט אים ראטעווען פון אלעם שלעכטס, מען זעט יעדער מענטש האט זיך זיינע איבערגייעכצער, יעדער מענטש האט זיך זיין צער, וכו', וכו'. און דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט אז דער עיקר איז דערהאלטן זיך, מען טאר נישט צופאלן פון קיין שום זאך, אפילו אלע רעדן אויף דיר כל דבר אסור וכו' וכו', דו זיי שטיל. דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ו) אז דער עיקר תשובה איז הערן זיין בזיון, און נישט ענטפערן, מיט דעם וואס א מענטש שווייגט אפ אויף זיינע בזיונות, איז ער מכניע די שלעכטע פלוט וואס זיי קאכן אין אים וכו' וכו'. א מענטש ליידיט בזיונות, מען פארשעמט אים מען רעדט אויף אים, וכו', וכו', און ער שווייגט און עס ברענט אין אים צו ענטפערן, פונדעסטוועגן ענטפערט ער נישט, דאס איז דער עיקר תשובה.

איבערדעם האב שכל, ענטפער נישט די אלע וואס זיי שפעטן פון דיר. בפרט אז זיי שפעטן פון דיר אז דו ביסט מקורב צו אזא גרויסן צדיק, הלואי פאר יעדן אידן געזאגט אז מען זאל שפעטן אז ער איז מקורב צו א צדיק. ווי באוואוסט גרויסע צדיקים פלעגן זאגן, דאס איז א חסד פונעם בורא כל עולמים אז דער גוי דערמאנט אונז אז מיר זענען אידן, יעדע אומה שפעט דעם איד, מען שרייט אים נאך "דזשיד" וכו' - אין אלע שפראכן שרייען

זיי נאך "איד", פרי אים צו דערמאנען אז ער איז א איד, אז ער זאל זיך פרייען מיט די ברכה וואס מיר זאגן יעדן טאג פארן בורא פל עולם, "שלא עשני גוי".

מען דערציילט נאך אויפן הייליגן בארדיטשובער רב זי"ע ער האט געזאגט די ברכות יעדן טאג הויפן אין בית המדרש, ווען ער האט געענדיגט איז צוגעגאנגען צו אים א איד און האט אים געזאגט, "רבי איין ברכה האט איר אויסגעלאזט", האט דער הייליגער בארדיטשובער רב זי"ע געווינקען מיט די האנט, ווי איינער זאגט, "וואסערע ברכה?" האט דער איד געזאגט "שלא עשני גוי, האט דער רבי נישט געזאגט", האט ער זיך אנגערופן, "איך בין אויפגעשטאנען היינט צוגראכן, איך האב געשפירט אז איך בין גארנישט ווערד, און דער סמ"ך מ"ם האט מיר צוגראכן אינגאנצן, האב איך געגעבן א טאנץ און איך האב געמאכט די ברכה 'שלא עשני גוי' מיט דעם בין איך זיך מחיה". זעט מען פון דעם אז דאס איז אונזער חיות דער גוי שפעט אונז אז מיר זענען א איד, דאס איז אונזער קרוין, דאס איז אונזער פארמעגן. איבערדעם בעט איך דיר זייער שטארק, ווער נישט פארלוירן אז מען שפעט דיר אז דו ביסט מקורב צו אונז גרויסן צדיק.

דער בורא פל עולם זאל דיר העלפן אז דו זאלסט מקבל זיין אסאך פון דעם צדיק - און דער צדיק וויל פון דיר גארנישט, נאר דו זאלסט זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום

בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים און זאַלֶסט קיינמאל נישט זיין צוגראָבן
און זאַלֶסט זיין פֿרייליך מיט די מצוות וואס דו ביסט מקיים,
און זאַלֶסט יעדן טאג לערנען מקרא, משנה, גמרא, וכו',
וכו'. זיי נישט קיין בטלן, אויף דיר וועט קיינער נישט
רחמנות האבן, אויב דו וועסט אויף דיר נישט רחמנות
האבן, וועט קיינער אויף דיר נישט רחמנות האבן! שטארק
זיך און זאַלֶסט שטענדיג זיין פֿרייליך, און זאַלֶסט זיך
אויסרעדן דאס הארץ פארן בורא כָּל עוֹלָמִים, וועט דיר
גוט זיין אויף דער וועלט און אויף יענער וועלט.

המאחל לך ברכה והצלחה פון הימל, און א קתיבה וחתומה טובה

לה

בעזרת השם יתברך יום שישי ערב שבת קודש לסדר נצבים וילך כ"ד
אלול ה'תש"ע.

שלום וברכה ... גרו יאיר.

איך האב דערהאלטן דיין לאנגן בריוו, עס טוט מיר זייער
זייער וויי וואס אויף דיר גייט איבער צרות מיט יסורים
און אלע ביטערנישן, איך בעט דיר זייער זע זיך צו שטארקן,
זאַלֶסט נישט צולאזן אז דער סמ"ך מ"ם זאל דיך צוגרעכן,
ווארום יעדער איינער מאכט מיט נסיונות קשים ומרים,
שווערע נסיונות, הן פון זיך הן פון אן אנדערן וכו'. דאס
גרויסקייט פון יעדן איד איז, ווי אזוי ער האט זיך דערהאלטן.
איבערדעם בעט איך דיר זייער שטארק, טו אלעס אין דער

וועלט זאלסט זיך קענען דערהאלטן, און צו דעם דארף מען האבן דעם הייליגן רבינ'ס ספרים. זאלסט געדענקען אז אויב איינער וויל אנגערופן ווערן אויפן רבינ'ס נאמען "ברסלבער חסיד", דער מוז אזויפיל תור'ן ליקוטי מוהר"ן, סיפורי מעשיות, ספר המדות, שיחות הר"ן, חיי מוהר"ן, ביז ער זאל עס קענען אויסענווייניג. אנדערש נארט ער זיך און ער נארט אן אנדערן.

זאלסט נישט מיינען אז דער לעבן גייט גרינג, יעדער מענטש האט זיינע שווערע ביטערע נסיונות, אבער דאס גרעסטע מדרגה פון אן ערליכן איד איז אז ער קען זיך דערהאלטן. דער הייליגער רבי האט געזאגט אויף זיך, "פארוואס בין איך געקומען צו מיין זאך? ווייל איך האב זיך דערהאלטן". און ער האט דאס אריינגעברענגט און אונז אז מיר זאלן זיך אויבעט לערנען פון אים וויאזוי זיך מחזק זיין, און וויאזוי זיך דערהאלטן. איך בעט דיך זייער, דו זאלסט נישט ווערן צוגראבן פון קיינעם נישט, זאלסט זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום בורא פל עולם אויף פראסט אידיש, וואס דאס הייסט ביים הייליגן רבין התבודדות, ווי ער האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כ"ה), התבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל; זיך אויסרעדן דאס הארץ פארן בורא פל עולם איז העכער פון אלסדינג. אז וואויל איז דעם וואס איז שטארק אין דעם וועט אים דער באשעפער שטענדיג העלפן.

זאלסט האבן א גוט געבענטשט יאר

לו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם רַבִּיעִי עָרֵב רֹאשׁ הַשָּׁנָה ה'תשע"א פה אומאן יצ"ו.
שָׁלוֹם אֶל הָאֲבָרְכִים הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" תַּלְמִידֵי "הֵיכַל
הַקּוֹדֵשׁ" דְּקֹהֵלָה קֹדִישָׁא וויליאמסבורג שׁוֹיחִיו נִצָּח.

אִיךְ בָּעֵט עָנַק וַיַּעַר הָאֱלֹטִם זִיךְ צוֹאמָען, וַיִּיל נָאֵר אוֹיף
אזא אוֹפֵן וועט איר מַצְלִיחַ זײַן. וויסן דארפֿט איר
וויסן, אז אין יעדע קהילה אין דער וועלט איז דא פֿל מיני
דיעות וכו', אזוי ווי די חז"ל זאגן (בְּרֻכּוֹת נח.) בְּשֵׁם שְׁפָרְצוּפִיהֶן
שׁוֹנוֹת בְּךָ דְּעוֹתֵיהֶן שׁוֹנוֹת; פֿונקט ווי איינער זעט נישט
אויס ווי דער אנדערן, אזוי טראכט נישט איינער ווי דעם
אנדערן. און דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוֹתֵרֵן חֶלֶק ב' סִימָן
ב'), דאס ביים בורא פֿל עולמים איז חָשׁוּב אז פֿעולות
הַמְּשׁוֹנוֹת (מענטשן וואס טראכטן אנדערש ווי דער צווייטער),
מִתְאַחֲדִין בְּאַחֲדוֹת הַפְּשׁוּט (ווען עס קומט צו אַמוּנָה אין
בורא פֿל עולמים קומען זיי זיך צוזאם). דאס הייסט, מען
קען נישט ארויף צווינגען זיין דעת אויף א צווייטן, אָבער
איין זאך דארף אויגו האלטן צוזאמען - די אַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
אין בורא פֿל העולמים, - דאס הייסט "פֿעולות מְשׁוֹנוֹת
מִתְאַחֲדִין בְּאַחֲדוֹת הַפְּשׁוּט", יעדער איינער האט אן אנדערן
מחשבה אן אנדער פארשטאנד און אן אנדערן שכל, אָבער
וואס עס אַנבֿלאַנגט די אַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, גלייבן אין בורא
פֿל העולמים, דאס דארף אלעמען צוזאם בִּרְעֻנָּען. אַמוּנָה
דארף זיין נאר אין בורא פֿל העולמים, וויסן דאס ער איז

מ'לך קעניג אויף דער גאנצער וועלט, אלעס ווערט געפירט נאר דורך אים בהשגחה פרטית, און נישט אריינמישן קיין שום אמונות טפילות אמונות בוזביות וכו'. זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ב) ווי קומט מען צו אזוי א ריינע אמונה? נאר דורך לערנען שולחן ערוך, דורכדעם וואס ער וועט לערנען שולחן ערוך, וועט פון אים אוועק פאלן אלע ספיקות און פארקרימטקייט, און דאס איז די טייטש פון פסוק (תהלים קי"ט) "אודך ביושר ללב", ווילסט קומען צו א גלייך הארץ אן קיין שום ספיקות אין די הייליגע אמונה? "בלמדי משפטי צדקה", דאס וועט זיין ווען דו וועסט לערנען די משפטי התורה, דאס הייסט שולחן ערוך.

וויסן דארף מען וויסן, אז אן אמת'ער ערליכער איד איז נאר דער וואס פירט זיך אויפן דרך פון שולחן ערוך, און דער הייליגע רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן כ"ט) אז א יעדער איד מוז לערנען יעדן טאג הלכה אין שולחן ערוך, אויך האט ער געזאגט, איר מעגט קנייטשן מיין ספר ווי איר ווילט (דאס הייסט מחדש זיין אין זיין ספר ליקוטי מוהר"ן), אבער נישט אפטערעמן פון שולחן ערוך. איבערדעם דער יסוד היסודות פון א איד איז ער זאל זיך פירן נאר על פי שולחן ערוך, אזוי וועט ער וויסן אז ער מ'רעט נישט אפ פון דעם אידישן וועג.

ביים הייליגן רבי'ן איז געווען צוויי זאכן אן עיקר שפּבּל העיקרים: א) זיך אויסרעדן דאס הארץ צום בורא

כל עולמים אויף פֿראַסט אידיש, און זיך אויסגיטן דאס הארץ צום בורא כל עולמים און אים אויסדערציילן אלעס וואס עס גייט אויף אים איבער וכו', און בעטן וואס מען דארף, ווארום נאר דער בורא כל העולמים קען העלפן און נאר אים דארף מען בעטן. (ב) לערנען זייער אסאך שולחן ערוך, און נישט אפטרעטן פון א סעיף קטן פון שולחן ערוך. מען דארף זיך מאכן צוויי שיעורים אין שולחן ערוך: איינס לערנען אסאך מחבר רמ"א פסד'ן פון ד' חלקי שולחן ערוך, מען זאל זיין בקי אין ארבע חלקי שולחן ערוך, וויסן וואו יעדע הלכה געפינט זיך; און די צווייטע שיעור דארף זיין מער בעיון, טור בית יוסף, מיט שולחן ערוך מגן אברהם און טורי זהב וכו', ער זאל קענען גרונטליך די הלכה. דאס איז דער יסוד פון א איד זיך פירן נאר אויף דעם וועג פון שולחן ערוך, אזוי וועט מען קיינמאל נישט אפטרעטן פון אמת'ן אידישן וועג.

אז מען וויל מצליח זיין מיט הנתינת הקהילה טאר מען נישט זיין א דיקטאטור, ארויף צווינגען זיין דעת אויף יענעם, מען דארף יוצא זיין יעדנ'ס ווילן - נאטורליך זאל נישט זיין חס ושלום א קעגן שולחן ערוך. דאס איז די שווערסטע זאך יוצא צו זיין יעדנ'ס רצון, אבער אויף דעם דארף מען זיין א חכם ווי שלמה המלך, ווייל מען דארף פארשטיין יעדן איינעם'ס געפילן, מען דארף אויף דעם זייער פארזיכטיג זיין, ווייל טאמער מען טוט וויי איינעם וכו', טאמער מען צופרעכט איינעם וכו', אדער מען

פֶּאֶרְשֶׁעֶמֶט אֵינְנֶעם וְכו', אִיז אֵינְגֶאנְצֶען גִּישֶׁט כִּדְאִי גֶעוֹנֶען אַראָפּ צו קומען אויף דער וועלט, ווארום ביים בורא פֿל העולָמים אִיז זייער האַרב אויב מען טשעפֿעט אַ צווייטן, ווי די חז"ל זאָגן (יומא פה:), עבירות שְׁבִין אָדָם לְמָקוֹם אִיז יוֹם הַכִּיפּוּרִים מְכַפֵּר, אָבער עבירות שְׁבִין אָדָם לְחֵבִירוֹ אִיז יוֹם הַכִּיפּוּרִים גִּישֶׁט מְכַפֵּר, ער שִׁירָצָה אֶת חֵבִירוֹ, בִּיז ער וועט איבערפֿעטן זיין חֵבֶר. עס וועט גארנישט גיין, אַ מענטש קען טון אלע עבודות ער קען לערנען און דאווענען זאָגן תִּיקוֹן חֲצוֹת, פֿאַסְטֶן וְכו', אָבער אויב ער האט געטשעפֿעט אַ צווייטן אפילו אַ פֿשוט'ן מענטש, העלפֿט גארנישט, בִּיז ער בעט אים איבער.

דערפֿאַר דארף מען אויף דעם זייער זייער אַכטונג געבן. מִכָּל שָׁבֶן אַז אֵינְנֶער אִיז אַ גבאי פֿון אַ שויל דארף ער זייער אַכטונג געבן גישט צו באליידיגן מענטשן וְכו', גישט שפֿעטן פֿון קיינעם, ווארום מען קען פֿאַרלירן אין איין מינוט בייַדע וועלטן רחמנא ליצֿלן. ופֿרט אין אַ בֵּית הַמִּדְרָשׁ דארף מען זייער אַכטונג געבן אויף יעדן אֵינְנֶעמ'ס כָּבוֹד. איבער דעם יעדע קהילה און בֵּית הַמִּדְרָשׁ דארף האָבן תִּקְנוֹת, און אלע מענטשן פֿון די קהילה מוזן אינטערשרייבן אויף די תִּקְנוֹת אַז זיי זענען דאס מִקְבָּל מִקְנִיִּים צו זיין, און אויב אֵינְנֶער וויל גישט אינטערשרייבן אויף די תִּקְנוֹת האט ער גישט קיין שייכות צו די קהילה בִּשְׁוֹם פָּנִים וְאוֹפֵן. אַ קהילה טאר גישט זיין הֶפְקֵר, מען דארף מאַכן תִּקְנוֹת וואס אלע האלטן צוזאמען אויף די

תקנות, און נאך דעם מוזן אלע אינטערשרייבן אויף דעם, און מען קען נישט צוריק ציען.

די תקנות מוז זיין מיט א הסכמה פון די גאנצע קהילה, צום ביישפיל: א) ווען איז די זמני התפלה, שחרית, מנחה, מעריב. ב) ווער קען זיין א בעל תפלה. ג) ווער עס וועט פארלערנען פאר די אנשי הקהילה. מען קען נישט טון וואס עס גליסט זיך פאר יעדן איינעם באזונדער, עס איז נישטא אזא זאך, א תקנה איז א תקנה, אז מען וויל נישט איינהאלטן די תקנה וואס ער האט אינטערגעשריבן, מוז ער פארלאזן די קהילה, אן קיין שום וויבוח. א קהילה איז נישט הפקר, א בית המדרש איז נישט הפקר, בפרט אז אלע האבן אינטערגעשריבן זיי וועלן איינהאלטן די תקנות.

מען דארף וויסן זמן תפלה לחדר וזמן לימוד לחדר, מען קען נישט לערנען אינמיטן דאווענען, און מען קען נישט דאווענען אינמיטן לערנען, יעדע זאך האט זיך זיין צייט, מען קען נישט דיקטאטורן דעם גאנצן ציבור צוליב איין מענטש, און מען קען נישט משוגע מאכן א גאנצן ציבור צוליב איין מענטש, תקנות מוז מען איינהאלטן. אויב איר וועט זיך פירן אזוי, וועט איר גרויס הצלחה האבן, און די הנהגות הקהילה און דער בית המדרש וועט נאר וואקסן און גרעסער ווערן, און עס וועט ארויס קומען א קידוש שם שמים פון אזא בית המדרש.

איך האָפּ אזו יעדער האט גוט פאַרשטאַנען, און וועט
אויספאלגן די תקנות, און אינטערשרייבן אויף דעם,
וועט זיין גרויס הצלחה.

א גוט געבענטישט יאר

לו

בעזרת השם יתברך יום רביעי בין כסה לעשור ה'תשע"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

איך האב דערהאלטן דיין לאנגן בריוו.

וואס זאל איך דיר זאגן, אויף דעם עולם דארף מען האבן
אסאך התחזקות, עס גייט איבער אויף יעדן איינעם
חלישות הדעת, ער ווערט צוגראבן, עס דאכט זיך אים אז
ער איז גארנישט ווערד, און פון אים וועט שוין גארנישט
זיין וכו' וכו', בשעת א איד דארף טאנצן א גאנצן טאג,
און זיין פרייליך מיט איין זאך "שלא עשני גוי", איך בין
באשאפן געווארן א איד און נישט קיין גוי. ווי דער הייליגער
רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן י') אז דאס איז די גרעסטע
וואס א איד דארף זיך משמח זיין מיט דעם און דער סמך
מ"ם קען אים נישט מיט דעם צוגרעכען, ווייל דאס איז
נישט תלוי אין אים, ער איז געבוירן געווארן א איד.

און אין אמת'ן אריין דארף מען טראכטן, פארוואס זאגט
מען נישט די ברכה "שעשני יהודי", פארוואס זאגט

מָעַן די בָּרַכָּה "שְׁלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי"? נָאֹר אָוִיב דָּער מְעַנְטִישׁ וואָלט גַּעזאַגט די בָּרַכָּה "שְׁעֲשֵׂנִי יְהוּדִי" וואָלט דָּער סמ"ך מ"ם גַּעקומען און וואָלט אים צוגבראַכן, און וואָלט אים גַּעזאַגט, "אָזוי זַעט אַוּיס אַ איד? דו האָסט דאָך דאָס שְׁלֵעכְטִס גַּעטון וכו', און דו האָסט דאָך דאָס שְׁלֵעכְטִס גַּעטון וכו'".

מיר האָלטן יַעצט צוויי טַעג פאַר יום הקדוש יום הדין, וואָס דָּער הייליגער באַרדִיט־שׁוֹבֶער רַב זי"ע האָט גַּעזאַגט, דאָס עָרֵב יום הקדוש אָפִּילוּ די פֿיש אין וואַסער ציטערן פון אימת הדין פון פאַרבטיגן טאָג. איבערדעם זע תשובה צו טון, און דיין תשובה דאַרף זיין תשובה מאהבה, תשובה פון ליבשאַפֿט, ליב האָבן דעם בורא פֿל עולמים. געוואוּן זיך איין צו דאַנקען דעם בורא פֿל עולמים אויף די חסדים ורחמים גמורים וואָס ער האָט מיט דיר גַעטון, און אז דו וועסט שטענדיג דאַנקען דעם באַשעפֿער וועט ער דיר אַראַפֿשיקן אַ געוואָלדיגן לַעבֿט אז דו וועסט שפֿירן אזאַ מין לַעבֿטיגקייט וואָס דו האָסט קיינמאל נישט געשפֿירט.

איבערדעם פֿעט איד דיר זייער ווער נישט צופאלן ביי זיך, שטאַרק זיך זייער שטאַרק אין די אַמונָה הקדושה, זאַלסט וויסן אז עס איז נישטאַ קיין שום מציאות אויסער דעם בורא פֿל עולמים. און אז דו וועסט אַרייַנגלייגן ביי זיך דעם געדאַנק, וועסטו קיינמאל נישט קומען צו מְרָה שְׁחֹרָה און עַצְבוּת, וואָרום די גרעסטע שְׁמִחָה איז ווען אַ

איד ווייסט אז וואו ער גייט און וואו ער שטייט גייט מיט אים דער באשעפער. איבערדעם שטארק זיך זייער שטארק וועסטו זען אז דו וועסט קומען צו גרויסע מדרגות. וואס הייסט מדרגות? א איד איז שטענדיג פריילעך און ער מאכט פריילעך אנדערע, דאס איז די העכסטע מדרגה וואס מען דארף זוכה זיין צו דעם בזה העולם. מען טאר נישט צופאלן פון קיין שום זאך. און אז דו וועסט דאס אריינעמען ביי דיר, וועסטו זיין אן אנדערע מענטש אינגאנצן.

געוואזין זיך צו צו רעדן צום בורא פל עולם אויף פראסט אידיש. גיי אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישטא, און רעד זיך אויס דאס הארץ פארן בורא פל עולם, אפילו ס'וועט זיך דיר דאכטן אין אנפאנג אז קיינער הערט דיך נישט אויס, זאלסטו וויסן אז עס איז א גרויסע דמיון וכו', ווארום דער בורא פל עולם איז דא ביי דיר, נעבן דיר, אין דיר, און ער הערט צו יעדעס ווארט וואס דו רעדסט, אויב דו וועסט זיין אן עקזשן און זיין שטארק מיט דעם וועסטו זען גרויסע ישועות.

דער בורא פל עולם זאל דיר אנשרייבן א גוט געבענטשט יאר, און זאלסט האבן געוונט מיט לעבן פרנסה מיט נחת און עס זאל דיר גארנישט פעלן.

המאחל לך חתימה טובה

לח

בעזרת השם יתברך יום חמישי בין פסח לעשור ח' תשרי ה'תשע"א

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו, און איך מוז דיר זאגן
עס שוט מיר זייער וויי אז עס איז ווייטער געווארן
א מחלוקת צווישן אייך, וואס דאס איז דער ארגנסטע זאך,
און ווי באוואוסט האט דער הייליגער רבי נתן זי"ע געזאגט,
"עס שוט מיר מער וויי די מחלוקת פון אינגעווייניג ווי די
מחלוקת פון דרויסן". מחלוקת איז די ארגנסטע זאך. אויפן
פסוק (במדבר טו, א) "ויקח קרח", זאגט דער תרגום 'ואתפלג
קרח', מחלוקת הייסט אפגעטיילט רחמנא לישזבן, ווען א
מענטש טיילט זיך אפ פון א צווייטן איד דורכדעם טיילט
ער זיך אפ פונעם בורא כל עולמים, ווארום יעדע איד איז
א חלק אלקי ממעל, ווען אידן וואלטן זיך געהאלטן צוזאמען
וואלט קיין שום אומה ולשון נישט געקענט אונז בייקומען.
איבערדעם דארף מען זיך מורא'דיג מחזק זיין און טון אלע
פעולות שבעולם און אנטלויפן פון מחלוקת, ווארום אז מען
קריגט זיך ארום דאס ווייזט מען אז מען האט קיין אמונה
נישט און ער איז בגדר פסול, אזוי ווי די חז"ל זאגן (קידושין
עא) בי מינצו בי תרי בהדי הדדי חזו הי מיניה דקדים
ושתיק אמרי האי מיוחס טפי; ווען צוויי מענטשן קריגן זיך
און מען זעט איינער שווייגט אפ אויף זיינע בזיונות איז א
סימן אז ער איז א פֿשר קינדר.

אָבער אויב איינער איז אן עזות פנים און שטענדיג קריגט
 ער זיך ארום מיט יעדן איינעם, דארף מען וויסן
 אז ער איז געבוירן געווארן פסול רחמנא לישזבן, ווי די
 חז"ל זאגן (שם) אם ראית שני בני אדם שמתגרין זה בזה
 שמין פסול יש באחד מהם, ווארום ס'איז נישט מעגליך אז
 איינער איז א קרח און קריגט זיך ארום מיט יעדן איינעם
 אז ער זאל זיין געבוירן געווארן כשר, ס'מוז זיין אז ער איז
 געבוירן געווארן פסול. איבערדעם וואויל איז דער מענטש
 וואס אנטלויפט פון מחלוקת און האט נישט קיין שייכות
 מיט קיין ליצנים וואס דאס איז אבי אבות הטומאה. מען
 זעט מענטשן ליידיגייערס וואס זיי האבן נישט וואס צוטון
 מיט זייער צייט, רעדן זיי לשון הרע איינער אויפן אנדערן
 און מען מאכט ליצנות.

איבערדעם בעט איך דיר זייער דו זאלסט אנטלויפן פון
 ליצנות, ממילא וועסטו זיין אפגעהיטן פון
 מחלוקת און דו וועסט זיין די גליקליכסטע מענטש אויף
 דער וועלט. איך וואלט דיך זייער געוואלט בעטן, אנטלויף
 פון אלע לצים, האב נישט מיט זיי קיין שום שייכות, ווארום
 רחמנא לישזבן ליצנות ברענגט יסורים, און ביים סוף ברענגט
 דאס א מיתה משונה, ווי די חז"ל זאגן (ירושלמי פרכות פרק ב)
 קשה היא הלצנות שתחילתו יסורין וסופו בליה. איבערדעם
 וואויל איז דער מענטש וואס ער היט זיך פון לצים בעלי
 מחלוקת. און וואס מיינסטו איז ליצנות? אויב צוויי אידן
 זעצן זיך צוזאם און זיי רעדן נישט קיין דברי תורה הייסט

עס שוין א מושב לצים, אזוי ווי די תו"ל זאגן (אבות פרק ג)
 שנים שיושבים ואין ביניהם דברי תורה תרי זה מושב לצים,
 ווארום ווען צוויי אידן קומען זיך צוזאם דארף מען זען עס
 זאל ארויסקומען פון זיי שטענדיג דיבורים פון אמונה,
 דיבורים פון השגחה פרטיות, דיבורים פון דביקות הבורא
 יתברך שמו, אידן דארפן שטענדיג רעדן פון אמונה אין
 בורא כל עולמים. איז וואויל איז דעם וואס ער שטארקט
 זיך אין אמונה, און נאך מער וואויל ווען ער רעדט שטענדיג
 פון אמונה, איין איד דארף רעדן שטענדיג מיטן צווייטן
 נאר אמונה, אז מען רעדט פון אמונה ווערט מען זייער
 געשטארקט. איבערדעם בעט איד דיר זייער, שטארק זיך
 אליין אין אמונה און אנטלויף פון עזות פנימ'ער, וואו דו
 זעסט איינער א בעל מחלוקת אן עזות פנים אנטלויף פון
 אים! און איד בעט דיר אויבעט אז דו זאלסט זיך היטן,
 פון די וואס זיי העצן איינעם אקעגן דעם אנדערן וכו' וכו'.
 אויך בעט איד דיר דו זאלסט זיך קיינמאל נישט אנגעמען
 פאר מיין פבארד וועגן, דאס וואס מען רעדט אויף מיר מן
 הסתם קומט עס מיר.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קס"ג) אז עס
 איז דא א מענטש וואס ער דארף אריינגיין אין יעדן
 איינעם'ס מויל און מען קייעט אים און מען רעדט פון אים
 און מען שמועסט פון אים אלעם שלעכטס, און ער האט
 פון דעם גרויסע יסורים וכו', עין שם. איבער דעם נעם זיך
 נישט אן אויף מיר, ווארום ווער ס'רעדט אויף מיר, זאלסטו

וויסן אז דער איז א נואף רחמנא ליצ'לן, ווארום איך האב קיינעם גארנישט געטון, ממילא איינער וואס ער רעדט אויף מיר און ער איז אן עזות פנים דארף מען וויסן אז ער איז מגלה אז ער איז א גרויסער בעל עבירה, ווי די חז"ל זאגן (תענית 1:) כל אדם שיש לו עזות פנים בידוע שנכשל בעבירה, אויב דו ווילסט זען א בעל עבירה זאלסטו זוכן ווען דו וועסט הערן איינער רעדט אויף מיר זאלסטו וויסן אז דער איז א גראכע בעל עבירה, איבערדעם בעט איך דיר זייער היט זיך פון אלעם שלעכטס און אנטלויף פון ליצנות און מחלוקת אזוי ווי מען אנטלויפט פון דעם רוח אליין.

אז וואויל איז אונז אז מיר האבן אנגענומען דעם רבינ'ס זאך בתמימות ופשיטות אן קיין שום חכמות, און אין זכות פון דעם וועלן מיר אויסגעלייזט ווערן פון גלות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים, וחתומה טובה

לט

בעזרת השם יתברך יום חמישי בין כסה לעשור ח' תשרי ה'תשע"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויודפו אל ... גרו יאיר.

מיט פרייד האב איך דערהאלטן דיין בריוו.

מען דארף זיך זייער זייער פרייען, אז מיר האבן זוכה געווען צו זיין ביים רבי'ן אויף ראש השנה וואס עס

איז גישטא קיין גרעסערע זאך פון דעם, ווי דער הייליגער
 רבי האט געזאגט (חיי מוה"ר סימן ת"ג) אז ווער עס איז געווען
 ביי אים אויף ראש קען זיך פרייען א גאנץ יאר, איבערדעם
 זאלסטו זען זיך צו פרייען א גאנץ יאר אז דו ביסט געווען
 ביים הייליגן רבין אויף ראש השנה אין אומאן, און דו
 וועסט אונדאי האבן א גוט געבענטש יאר, א יאר פון שפע
 ברכה והצלחה און עס וועט דיר גארנישט פעלן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים, וחתומה טובה

מ

בעזרת השם יתברך יום שני מחרת יום הכיפורים שם השם [ה'] י"ב
 תשרי ה'תשע"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

די גאנצע צרה מיט דיר איז, ווייל דו ביסט גישט פרייליך,
 ווען דו זאלסט זיין פרייליך ביסטו א געהאלפנער. דו
 כאפסט גישט אז דער סמ"ך מ"ם וויל זיך אין דיר נוקם
 זיין, ווארום ווען א מענטש זינדיגט באשאפט ער קליפות
 ומשחיתים, וואס זיי פארשטעלן אים דעם בורא כל עולמים,
 און ס'קומט אים אריין ספיקות אין די אמונה, אזוי ווי דער
 הייליגער רבי האט געזאגט (ספר חמדות אות אמונה סימן כ"ב) הפשע
 של אדם מכניס בפירה באדם; דען ווען א מענטש זינדיגט

קומט אין אים אריין געדאנקען פון כפירות און אפיקורסות
 רחמנא לישובן, איבערדעם איז א מענטש טרויעריג, און
 ס'צייט אים שטענדיג אראפ אז ער שפירט אז ער איז שוין
 נישט ווערד צו גארנישט, וואס דאס איז אליין עצת הסמ"ך
 מ"ם צו צוברעכן דעם מענטש, און זאגן אים אז דו ביסט
 שוין גארנישט ווערד, און פון דיר וועט שוין גארנישט זיין.
 איבערדעם איז אראפגעקומען דער הייליגער רבי זי"ע אויף
 דעם עולם, מגלה זיין פאר יעדן איינעם דאס 'אין שום
 יאוש בעולם בלל', עס איז נישטא אזא זאך ווי יאוש, כל
 זמן א מענטש לעבט דארף ער וויסן קען ער אלעס
 פאררעכטן, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר
 חלק ב' סימן ק"ב) אם אתה מאמין שיכולים לקלקל תאמין
 שיכולים לתקן; אויב דו גלייבסט אז דו האסט מקלקל
 געווען קומט דאך אויס אז דו האסט אמונה ווייל ס'טוט
 דין וויי די הארץ פארוואס דו האסט געזינדיגט, און אז
 דו האסט אמונה קענסטו אלעס פאררעכטן, ווייל מיט
 אמונה ווערט אלעס פארראכטן, ווי די הייליגע רבי האט
 געזאגט (ספר המדות אות אמונה סימן ל"ג) על ידי אמונה יסלח לך
 הקדוש ברוך הוא על כל עוונותיך; אויב א מענטש איז
 שטארק מיט אמונה און ער ווייסט אז אלעס ווערט געפירט
 דורך בורא כל עולמים, דעמאלטס איז מען אים מוחל
 אויף אלע עוונות.

דער תכלית פון די בריאה איז געווען מען זאל דערקענען
 דעם בורא כל עולמים אין די וועלט און מקיים זיין

אַלֶּע מַצּוֹת. יַעֲדֵעַ מַצּוֹה וְוַעֲרַט אֲנִיגֶערוּפֿן אַן עֶצֶה, ווי ס'ווערט געברענגט אין זוהר, "תרי"ג עיתין", דאס הייסט די זעקס הונדערט און דרייצן מַצּוֹת איז זעקס הונדערט און דרייצן עצות וויאזוי צו קומען גענטער צום אייבערשטן. ווארום דורך א יעדע מַצּוֹה ווערט א מענטש גענטער צום בורא פֿל עולמים.

איבער דעם דארפסטו זיין זייער זייער פֿריילעך ווען דו ביסט מקיים יעדע מַצּוֹה, ווי דוד המלך זאגט פֿל מַצּוֹתֶיךָ אַמוֹנָה, יעדע מַצּוֹה גֶרענגט דעם מענטש צו אַמוֹנָה, דאס איז ווען דער מענטש פֿריידט זיך מיט די מַצּוֹה, דערפֿאר זאגט דער הייליגע רבי (ספר המדות אות שמחה סימן א) בְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מַצּוֹה בְּשִׂמְחָה, בִּידוּעַ שְׁלָבוֹ שְׁלָם לְאַלְקָיו; אויב א מענטש טוט א מַצּוֹה בְּשִׂמְחָה איז א סימן אז זיין הארץ איז גאנץ מיטן בורא פֿל עולמים, ער האט אַמוֹנָה. איבערדעם בעט איך דיר זייער שטארק הער שוין אויף מיט דייע גיטערע בריוו וכו', אזוי ווי דו ביסט די ארגסטע מענטש פון די גאנצע וועלט און דו האסט שוין נישט קיין תקנה וכו'. די אלע זאכן איז דיבורים פון סמ"ך מ"ם אלליין, ווארום דו באפסט נישט אז ער האט זיך אריין געזעצט אין דיר, און פון דארטן באקומסטו אלע צרות, אזוי ווי ס'שטייט (דברים לא י"ו) "הלא על פי אין אלקי בקרבי מצאוני הרעות האלה", ווען דער מענטש שפירט חס ושלום אז דער בורא פֿל עולמים איז נישט אין אים, דעמאלטס באטרעפט אים אלע שלעכטס מיט אלע צרות. איבער דעם בעט איך דיר

זייער שטארק, זאלסט זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום בורא
 כל עולמים אויף פראסט אידיש, וואס דאס ווערט אנגערופן
 ביים הייליגן רבי'ן התבודדות, זאלסט גיין אין א פלאץ וואו
 קיינער איז נישטא, און זאלסט זיך אויסרעדן דאס הארץ
 פארן בורא כל עולמים אויף פראסט אידיש, וועסטו זען
 גרויסע ישועות וואס דער בורא כל עולמים וועט דיר טון,
 ווארום מיט תפלה קען מען פועלן אלצדינג, נאר די צרה
 איז, באופן א מענטש זאל קענען מתפלל זיין צום בורא כל
 עולמים מוז ער האבן אמונה, ווי דער הייליגער רבי זאגט
 (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן סב) אז באמת ווען א מענטש וואלט
 געגלייבט אז דער בורא כל עולמים איז דא מיט אים ביי
 אים און נעבן אים וואלט ער גערעדט צו אים, נאר מחמת
 ער האט געזינדיגט האט ער ספיקות אין די אמונה.

איבערדעם איז די עצה צו לערנען אסאך שולחן ערוך
 פוסקים וואס דאס גלייכט אויס דאס הארץ
 פון א מענטש ביז ער קומט צו א ריכטיגע אמונה, איבערדעם
 געב איך דיר אן עצה זאלסט אנהויבן צו לערנען שולחן
 ערוך, דאס ערשטע מאל נאר מחבר רמ"א, זאלסט אנהייבן
 פון אורח חיים סעיף נאך סעיף, סימן נאך סימן, און גיין
 אזוי יעדן טאג בסדרן ביז דו וועסט ענדיגן חלק אורח חיים,
 נאכדעם זאלסטו אנהויבן חלק יורה דעה און לערנען סעיף
 ביי סעיף סימן ביי סימן, ביז דו וועסט ענדיגן גאנץ יורה
 דעה, נאכדעם זאלסטו נעמען חלק אבן העזר און לערנען
 סעיף נאך סעיף סימן נאך סימן ביז דו וועסט ענדיגן גאנץ

חלק אָבן העזר, וועסטו נאכדעם געמען חלק חושן משפט
און אנהייבן לערנען סעיף ביי סעיף סימן ביי סימן, ביז דו
וועסט ענדיגן ארבע חלקי שולחן ערוך זאלסטו אנהייבן
נאכאמאל. היינט צו טאג קען מען קויפן שולחן ערוך מחבר
רמ"א מיט גרויסע אותיות מיט פינטלעך, און דאס זאל זיין
ביי דיר א קביעות.

דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע האט געזאגט פאר די
תלמידים, דאס מחבר רמ"א איז גתחבר געווארן מיט
הויך רוח הקודש, איבערדעם האט דער רבי געגעבן אן
עצה אז א מענטש זאל זיך מאכן צוויי שיעורים אין שולחן
ערוך, איין שיעור זאל ער לערנען מחבר רמ"א דאס ווערט
אנגערופן שולחן ערוך הקטנים, און איין שיעור זאל ער
לערנען מיט טור בית יוסף, שולחן ערוך מיט די מגנים
טורי זהב מיטן מגן אברהם וכו' וכו'. אבער דאס פארשטייט
זיך געמט לענגער ווייל מען דארף אריינלייגן עיון פארשטיין
וואס מען לערנט, אבער מחבר רמ"א איז דיע גרינגער,
ווען דו וועסט זיין שטארק צו לערנען יעדן טאג מחבר
רמ"א פסדרן איין סעיף נאכן אנדערן איין סימן נאכן
אנדערן, וועסטו זען ווי ס'וועט דיע לעכטיג ווערן.

שטארק זיך אין אמונה פשוטה אינעם בורא כל עולמים,
זאלסט וויסן גארנישט ווערט געטון אליין, אלעס
איז פון אויבן, ווי די תולדות זאנן (תולדות) אין אדם נוקף
אצבעו מלמטה אלא אם בן מכריזין עליו מלמעלה, א

מַעֲנֵשׁ בַּאֲפֵט נִישַׁט קִיין קְלֹאפּ אִינעם קִלִּינעם פֿינגער
אײַדער מען רופט אױס קוֹדֶם אױבן, יעדער זאך איז מען
גוזר קוֹדֶם אױבן.

אײַבערדעם דארף זיך אַ מַעֲנֵשׁ צוגעוואוינען אויסרעדן
זיך דאס הארץ פארן בורא פֿל עולמים, און
בעטן אסאך רבונז של עולם, טו מיט מיר חסדים ורחמים
גמורים, און היט מיך אפ פון אלעם שלעכטם, און באגליק
מיך מיט שבל איך זאל וויסן אז אלעס איז פון דיר וכו'
וכו', אז דו וועסט אזוי זיך צוגעוואוינען רעדן צום בורא פֿל
עולמים, האסטו נישט קיין אנונג ווי דיין גאנץ לעבן וועט
געביטן ווערן, פון טרויעריגקייט וועסטו אריינגיין אין
פֿרייליכקייט, פון ספיקות וועסטו אריין גיין אין זיבערקייט
וכו', וכו', און וואויל איז דער מַעֲנֵשׁ אז ער לעבט מיט
אמונה, און ער ווייסט אז אלעס איז פון בורא פֿל עולמים,
דעמאלטס קען אים קיינער נישט אראפּווארפֿן.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קנ"ה) אז אויב
א איד איז שטארק אין אמונה האט ער אריכות
אפים, וואס דאס הייסט סבלנות, ער האט געדולד, גארנישט
צוגרעכט אים, אפילו מען רעדט אויף אים וכו', אפילו
מען קריגט אויף אים וכו', לאכט ער זיך פון אלעם אױס,
ווארום ער ווייסט אז אלעס איז פונעם בורא פֿל עולמים,
און ער נעמט אן אלעס פאר כפֿרת עוונות, דער מַעֲנֵשׁ
איז דער גליקליכסטער מַעֲנֵשׁ. איבערדעם בעט איך דיר

הער שוין אויף מיט דיינע שטותים און הכלים, מיט דיינע דמיונות פון עבודות וכו', מען קען זיין אן עובד עבודה זרה וכו', און מיינען מען איז א גרויסע עובד, מען כאפט נישט אז דער סמ"ך מ"ם כאפט אריין דעם מענטש אין טרויעריגקייט, אין צובראכנקייט, אין יאוש, אין דיפרעסיע וכו' וכו'.

דאס זאלסטו וויסן: שמחה דאס איז די קדושה, עצבות דאס איז די טומאה. יעצט מעסט זיך וואו דו ביסט; ביסטו טרויעריג? איז א סימן דו ביסט אין די טומאה רחמנא לשזבן, ביסטו פרייליך? איז א סימן אז דו ביסט אין די קדושה, אז וואויל איז דיר. איבערדעם הבוחר ובוחר, ווער ס'האט שכל קלויבט אויס צו זיין שטענדיג פריילעך. און ברוך הוא וברוך שמו אידן האבן מיט וואס צו פריילעך זיין, מיטן "שלא עשני גוי" מיר זענען באשאפן געווארן אידן, מיר האבן מקבל געווען די תורה, און מיט דעם דארף מען זיך פרייען שטענדיג.

דער הייליגער רבי משה לייב מסאסוב זי"ע פלעגט זאגן, "גאנגן פרי ווען איך זאג די ברכה שלא עשני גוי האב איך שוין אפגענומען מיינס", און ער האט געטאנצט מיט דעם א גאנצן טאג, מיט דעם האט ער זיך געפריידט. זעט מען פון דעם אז א גרויסער צדיק וואס האט עוסק געווען כל ימיו נאר אין פדיון שבויים, ארויסצונעמען אידן פון צרות, האט זיך נישט געהאט מיט וואס מחיה זיין נאר מיט די ברכה "שלא עשני גוי".

אזוי ווי עס ווערט דערציילט פון הייליגן בארדיטשובער
 רב זי"ע אז ער פלעגט פארזאגן די ברכות הויפד
 אין בית המדרש, איינמאל איז צוגעקומען צו אים א איד
 און האט אים געזאגט, "רבי, איר האט פארפעלט איין
 ברכה". האט אים דער הייליגער בארדיטשובער רב זי"ע
 געפרעגט, "וואספארא ברכה האב איך פארפעלט?" האט
 ער געענטפערט "שלא עשני גוי", האט אים דער הייליגער
 בארדיטשובער רב זי"ע געזאגט, "ווען איך בין אויפגעשטאנען
 היינט האב איך געשפירט אז איך בין ליידג פון אלעם,
 און דער סמ"ך מ"ם האט מיר געוואלט צופרעכן, האב
 איך געגעבן א טאג און איך האב געזאגט די ברכה 'שלא
 עשני גוי' דערפאר זאג איך עס נישט נאכאמאל". זעט מען
 פון דעם אנעלכע הייליגע צדיקים וואס זיי זענען געווען
 פלאם פייער ברענעדיג צום בורא כל עולמים, האבן זיך
 נישט געהאט מיט וואס מחיה זיין נאר מיט די ברכה
 "שלא עשני גוי". על אחת כמה וכמה באין ערך אנעלכע
 נידריגע מענטשן ווי אונז זענען, דארפן מיר זיך מיט דעם
 מורא'דיג מחיה זיין זיך, און מען טאר זיך נישט פארלירן.
 אפילו איך ווייס וואס עס גייט אויף דיר דורך, ווי דו
 שרייבסט מיר בלעטער איבער בלעטער וכו' וכו' פון צרות
 און פון ירדות וכו' וכו', ס'איז אלעס גארנישט, מיט איין
 מצוה קענסטו פארברענען אלצדינג. מיט דעם וואס דו
 וועסט לייגן תפילין און זיך פרייען אז דו האסט אנגעטון
 תפילין וועסטו פארברענען אלע קליפות, מיט דעם וואס

דו גייסט מיט ציצית טרייבסטו אָנוועק פון דיר אלע משחיתים,
אז דו האסט א מזוזה אויף די טיר לאזטו נישט צו די
טומאה צו דיר, און אזוי ווייטער. יעדער איד איז פול מיט
מצוות, נאר מען באפט נישט אז מען איז פול מיט מצוות,
וועגן דעם ווערט מען צובראכן. דעריבער בעט איד דיר
זייער געם דין אין די הענט אריין, און פון היינט אן
זאלסטו זיין נאר פרייליך און זאלסט רעדן נאר צום בורא
כל עולמים, און מיט יעדן איינעם זאלסטו רעדן נאר דיבורי
אמונה. אויב מען וועט לאכן פון דיר וכו', אזוי ווי ס'איז
דא יעדן דור לצים וכו', מאך זיך נישט צושטן פון זיי, דו
לעב דיין לעבן וועט דין גוט זיין אויף די וועלט און אויף
יענעם וועלט.

המאכל לך חג שמח

מא

בעזרת השם יתברך יום שני מחרת יום המפורים שם השם [ה'] י"ב תשרי
ה'תשע"א.

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד זוכה ומזכה את הרבים
אשר זכות הרבים תלוי בו ... גרו יאיר ויזרח לנצח.

דיין לאנגן בריוו האב איד דערהאלטן. דו קענסט זיך נישט
פארשטעלן וואס פאר א זכות דו האסט וואס דו ביסט
מקרב מענטשן צום בורא כל עולמים, און דו ביסט זיי
מזכה צו לערנען תורה, דער זכות קען מען גארנישט

באשרייבן, ווארום בזה העולם גייט איבער אויף יעדן איינעם וואס עס גייט איבער כל מיני צרות ויסורים וכו', ווייטאגן וכו', און וואויל איז דעם מענטש וואס ער קען מחזק זיין אנדערע, דאס איז די גרעסטע צדקה וואס עס קען זיין. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ק"ו) אויפן פסוק (תהלים מא) "אשרי משכיל אל דל" וואויל איז דעם מענטש וואס ער לייגט אריין שכל אין דעם ארימאן, זאגן די חז"ל (נדרים מא) אין עניות אלא מן הדעת; אז א מענטש האט נישט קיין שכל צו וויסן אז יעדער זאך וואס עס גייט אויף אים איבער איז פאר זיין טובה וועגן, דאס הייסט א חסרון דעת, ער האט קיין שכל נישט צו פארשטיין אז וואס דער בורא כל עולמים טוט איז אלעס לטובה. איבערדעם ווען איינער לייגט אריין שכל אין א צווייטן מענטש און ער איז אים מחזק, שטארקט אים און מאכט אים פריילעך, און נעמט אים ארויס פון זיינע צמצומים, דאס איז די גרעסטע צדקה וואס מען קען נאר טון פאר א מענטש. איבער דעם זאלסטו זיך זען זייער זייער שטארקן און זאלסט זיין פריילעך אויף דעם זכות וואס דער בורא כל עולמים האט דיר געשאנקען אז דו קענסט מקרב זיין ווייטע מענטשן צו די תורה און קיום מצוות מעשיות בשמחה עצומה.

וואס זאל איך דיר זאגן? ליידער ליידער זענען מיר אין א גרויסע גלות וואס די הסתרה איז זייער גרויס, כאטש ווען א מענטש זאל זיך גוט באטראכטן וכו' וועט ער זען די גרויסע חסדים פונעם בורא כל עולמים; - ווער

גייט אין מיר? ווער זעט אין מיר? ווער אָטעמט אין מיר, אויב נישט דער בורא פֿל עולמים? - וואס איז שוין הסתרה?

נאר דער עיקר גלות - זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוֹתֵרֵן חֵלק א' סימן ז) - איז הסרון אמונה. מען פרובירט אויף אויס אין דעם פינסטערן דור, וואס עס האבן זיך פארשפרייט מינים ואפיקורסים מיט דיעזע פוזבות וואס זיי ווילן נעמען א מלוכה אן דעם בורא פֿל עולמים, יעדער מענטש מיינט אז זיין פֿל וכו' זיין שכל וכו' איז מצליח, און ער נעמט ארויס דעם בורא פֿל עולמים פון זיין פֿריוואטן לעבן וכו', דאס איז דער גרעסטער גלות. א איד דארף וויסן דאס די גאנצע בריאה איז דעם בורא פֿל עולמים'ס און מיר דארפן זיין גרייט זיך מוסר נפש זיין פארן בורא פֿל עולמים, מקנים זיין זיין רצון, און דאס האבן מיר מקבל געווען פון אונזערע אבות, און אבות אבותינו, דאס איז די מסורה וואס מיר האבן מקבל געווען דור דור ביז משה רבינו, ווי עס שטייט (דברים ד' לה) "אתה הראת לדעת כי הו'ה הוא האלקים אין עוד מלבדו", מיר דארפן גוט אריינלייגן אין הארץ און וויסן דאס דער בורא פֿל עולמים פֿירט הימל און ערד, ווי ס'שטייט (שם ד' לה) "וידעת היום והשבות אל לבבך כי הו'ה הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד", מען דארף אזוי אריינקרייזן אין זיך מציאות הו'ה ברוך הוא יתברך שמו, אז אלעס איז פון בורא פֿל עולמים, פֿרי מען זאל נישט ווערן צוגראבן

פון יעדע זאך. ווען א איד נעמט אין זיך אריין די ידיעה
איז דער גאנץ לעבן זיינע אן אנדער לעבן. ווען א איד
שטארקט זיך אין אמונה און טראכט שטענדיג פון בורא
כל עולמים, דעמאלטס פעלט אים גארנישט.

די צרה איז וואס דער סמ"ך מ"ם צופרעכט א מענטש
און וויל אים ווייזן אז ער איז ווייט פונעם בורא כל
עולמים. איבערדעם האט אונז דער בורא כל עולמים
געשיקט צדיקי הדור אין יעדן דור, וואס זיי טוען אריינלייכטן
אין אידישע הערצער די אמונה הטוהרה די ריינע אמונה
אינעם בורא כל עולמים, און וויפיל א איד האט אמונה
דורךדעם איז ער ממשיד אויף זיך גרויסע ישועות. איבערדעם
קענסטו זיך נישט פארשטעלן דיין גרויסע מעלה און
מדרגה אז דו ביסט מחזק שטארקסט אנדערע נשמות,
און וואויל איז די אידן וואס זיי זענען עוסק מקרב זיין
רחוקים און אריינברענגן אין זייערע הערצער אויכעט אמונה
אינעם בורא כל עולמים, עס איז נישטא קיין גרעסערע
מדרגה פון דעם, ווי ס'שטייט אין זוהר (תרוקח קכ"ח:) ווער
עס האלט אן אין די הענט פון תיבים וכו', און ער איז
זיי מקרב צום בורא כל עולמים, זיין שבר איז אין הימל
זייער זייער גרויס, אוסערדעם וועט ער נאך באקומען שבר
אויף די וועלט אז ער וועט זוכה זיין צו זען קינדער און
קינד'ס קינדער וכו' עין שם, און דער זוהר הקדוש איז
זייער מאריך דאס חשיבות פון א איד וואס איז מקרב
ווייטע מענטשן צום בורא כל עולמים און שיינט אין זיי

אריין די אמונה און געבט אין זיי אריין א חשק צו
לערנען תורה.

איבערדעם בעט איד דיר זייער זאלסט זיך מחזק זיין
זאלסט זיך שטארקן און זאלסט נישט צופאלן
ווערן ביי זיך, וועסטו זען גרויסע ישועות וואס דער בורא
כל עולמים וועט מיט דייך טון.

איד וואונטש דיר א פרייליכע יום טוב סוכות

מב

בעזרת השם יתברך יום רביעי ערב חג הסוכות שם השם [ה'] י"ד תשרי ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

דיין לאנגן בריוו האב איך דערהאלטן.

וועגן דיין דחקות ועניות וכו', וואס דו ליידסט וכו', איז
דא איין עצה, נאר תפלה, בעטן דעם בורא כל
עולמים יעדן טאג אויף פרנסה. אמאל איז געקומען א איד
צום הייליגן רבי נתן ז"ל און האט אים געבעטן ער זאל
אים געבן צוויי עצות, איינס אויף רוחניות וויאזוי מען קען
זיין אן ערליכן איד, און איינס אויף גשמויות ווי מען קען
האבן פרנסה. האט אים דער הייליגער רבי נתן ז"ל
געענטפערט: "דו בעט נאר אויף פרנסה, ווייל דאס שפירסטו
מיט אן אמת אז עס פעלט דיר, און דער הייליגער רבי

הָאֵט גַּעזאַגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן ט) אַז אַ איד בַּעַט דעם
בּוֹרָא כּל עוֹלָמִים מיט אַן אַמֶּת עֶפְנֵט זיך אים אויף די
טויערן פון הימל, און ער קריגט וואס ער דארף, און אזוי
ווי עס פֿעלט דיר פֿרֶנְסֶה דאס שפּירסטו זייער שטאַרק,
און דו מיינסט עס מיט אַן אַמֶּת, אז דו וועסט בעטן אויף
דעם מיט אַן אַמֶּת און מיט אַ צובֿראַכן האַרץ וואס דו
האַסט, ווייל עס פֿעלט דיר פֿרֶנְסֶה, און דו קענסט נישט
מִפֿרֶגס זיין דיין ווייב מיט די קינדער, דעמאלטס וועסטו
שוין קענען בעטן אויף רוחניות אויבעט."

זַעט מען פון דעם אז דער מענטש זאל זיך נישט נאָרן
און ער זאל בעטן וואס עס טוט אים באַמֶּת וויי,
און אזוי ווי דיר טוט זייער וויי אז דו האַסט נישט קיין
פֿרֶנְסֶה און דו מיינסט עס מיט אַן אַמֶּת, איבערדעם איז
די עצה נאר בעטן דעם בּוֹרָא כּל עוֹלָמִים, און די חו"ל
זאָגן (פֿרבות סג) כּל הַמְּשִׁתָּף שֵׁם שָׁמַיִם בְּצַעְרוֹ בּוֹפְלִים לוֹ
פֿרֶנְסֶתוֹ; ווען אַ מענטש איז אַרִים און עס פֿעלט אים
פֿרֶנְסֶה, איז די עצה אריינברענגן דעם בּוֹרָא כּל עוֹלָמִים
אין זיין צער, דאס הייסט בעטן פון אים וואס מען דארף
האַבן, דעמאלטס וועט מען באקומען דאפֿעלט וואס מען
דארף האַבן, איבערדעם בעט איד דיר זייער ווי נישט קיין
בטלן, געוואוין זיך צו צו בעטן דעם בּוֹרָא כּל עוֹלָמִים מיט
אַן אַמֶּת און דערצייל אים אויס דיין צובֿראַכן ביטער האַרץ
אז דו ביסט פול מיט חובות, און דו האַסט נישט צו געבן
וואס צו עסן דיין ווייב און קינדער, דאס שפּירסטו מיט

אן אַמט, דעמאלטס וועסטו זען אז דו וועסט געהאלפן ווערן, ווי דורך המלך זאגט (תהלים קמה) "קרוב הנו"ה לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת", גאט ברוך הוא איז גאנט צו די אלע וואס זיי בעטן אים מיט אן אמת הארץ, און אזוי ווי פרנסה שפירט א מענטש אז עס פעלט אים, און אז ער בעט אויף פרנסה מיינט ער דאס מיט אן אמת, און דאס וועט דיר שוין אריינברענגען א הרהור תשובה בעטן אויף רוחניות אויף.

ווארום די תו"ל זאגן (קידושין פב.) רבי שמעון בן אלעזר אומר ראתי מלמד תורה ועוף שיש להם אומנות והן מתפרנסין שלא בצער, והלא לא נבראו אלא לשמשני ואני נבראתי לשמש את קוני, אינו דין שאתפרנס שלא בצער? אלא שהרעותי מעשי וקפחתי את פרנסתי; מען זעט יעדע תורה האט זיך זיין פרנסה, און קיין שום צער, און א מענטש וואס ער איז באשאפן געווארן צו טון דעם רצון פון בורא כל עולמים, אים גייט זייער שווער מיט פרנסה, ווי קען דאס זיין? מוז גאר זיין ווייל איך האב קאליע געמאכט מיינע מעשים, דאס הייסט איך האב געזינדיגט, איבערדעם איז מיר שווער פרנסה. קומט אויס לויט דעם אז א מענטש בעט אויף פרנסה, וואס דאס שפירט ער עס טוט אים וויי, און ער מאכט א חשבון הנפש פארוואס חיות האבן גרינג פרנסה, און מענטשן האבן גישט קיין פרנסה, מוז דאך זיין ווייל איך האב געזינדיגט, הייבט מען אן צו בעטן אויכעט אויף רוחניות.

צום הייליגן רבי נתן ז"ל איז אמאל געקומען א גרויסער ארימאן און געבעטן א ברכה אויף פרנסה, האט דער הייליגער רבי נתן ז"ל צוגעזאגט, "דו וועסט אים ירצה השם האבן ברייט פרנסה", האט דער ארימאן געענפערט "אבער וואס טו איך ביז דערווייל?" האט דער הייליגער רבי נתן ז"ל געענטפערט, "ביז דערווייל האלט מען אין איין בעטן דעם בורא פל עולמים", ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן לד) דאס תפלה איז א פלי מקבל צו זיין די שפע.

גלייב מיר אז דו וועסט מיר פאלגן וואס איך וועל דיר בעטן וועסטו זען אז עס וועט דיר קיינמאל נישט פעלן קיין פרנסה, נאר דו וועסט נאך האבן צו געבן אנדערע אויבעט. דו וויסט אז לערנען משניות איז מוזבך די נשמה, ווארום משנ"ה איז דאך אותיות נשמ"ה, אז א מענטש איז מוזבך די נשמה און ער שפירט דעם בורא פל עולמים שטענדיג וועט ער האבן פרנסה בשפע, און זע וואונדער איבער וואונדער דאס משנ"ה פאררעפט פונקט ווי פרנס"ה, איבער דעם אז דו ווילסט מיר פאלגן, זאלסטו זען צו חזר'ן יעדן טאג אסאך פרקים משניות בסדרן, און דאס וועט דיר עפענען די טויערן פון פרנסה. א שאד וואס מענטשן האבן פארנאכלעסיגט דעם לימוד פון משניות, וואס אין דעם געווענדט זיך די גאנצע גאולה, ווי די חז"ל זאגן (עיקרא רבה פרשה ו' סימן ג) אין פל הגליות הללו מתבנסות אלא בזכות משניות;

און ווידער זאגן די חז"ל (בראשית רבה פרשה כ' סימן ט') הקדוש
גאולה לפרנסה ופרנסה לגאולה, שגאמר (תהלים קלו)
"ויפרקנו מצרינו" וסמך ליה (שם) "נותן לחם לכל בשר",
מה גאולה פלאים אף פרנסה פלאים, מה פרנסה בכל יום
אף גאולה בכל יום. רבי שמואל בר נחמן אמר וגדולה מן
הגאולה, שהגאולה על ידי מלאך, והפרנסה על ידי הקדוש
ברוך הוא. גאולה על ידי מלאך מנין? שגאמר (בראשית מה)
"המלאך הגואל אותי מכל רע", פרנסה על ידי הקדוש
ברוך הוא שגאמר (תהלים קמו) "פחת את ידך ומשביע לכל
חי רצון". איבערדעם ווי גישט קיין בטלן, ווער גישט
צובראכן, געוואוין זיך צו לערנען יעדן טאג אסאך פרקים
משניות בסדרן דייןא, און זאלסט בעטן דעם בורא כל
עולמים, וועסטו זען די גרויסע ישועות וואס ער וועט דיך
געבן. ווידער זאגן די חז"ל (תנחומא פי תשא) כל העוסק בתורה
ופרנסתו מן התורה הוא מתעשר ומצליח. איבערדעם לערן
אסאך פרקים משניות יעדן טאג, וועסטו האבן ברייט פרנסה,
און געדענק משנ"ה באמערעפט פונקט ווי פרנס"ה.

שטארק זיך און פארליר זיך גישט, וועסטו זען אסאך נסים,
און דער עיקר שטארקייט איז צו זיין תמיד פריילעך,
און ווי צדיקים האבן געזאגט אז די שם פון פרנסה חת"ך
וואס קומט ארויס פונעם פסוק (תהלים קמה) פחת את ידיך
קומט ארויס פון פסוק (דברים טו) והיית' אד' שמת', אז מען איז
שטענדיג פריילעך עפנט זיך אויף אים די השפעה פון פרנסה.
איך וואונטש דיר א פרייליכן יום טוב

 מג

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֶר נח כ"ה תִּשְׁרִי ה'תשע"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הָאֲבֵרָה הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גִּרְו יֵאִיר.

דִּיין בְּרִיוּוּ הָאֵב אִיךְ דַּעַרְהֶאָלְטֵן, און אִיךְ פֿרִי זיך וִייער
וואס דו האָסט זיך צאַמְגֶנוּמֶען מיט נאָך אַינגעלייט,
און איר זענט זיך מְחֻזַּק אַיינער דעם אַנדערן, וואס דאס
איז א גרויסע זאך, ווי דער הייליגער רבי זי"ע האט געזאָגט
(ליקוטי מוֹתֵרֵן חֵלֶק א' סִימָן לד) אז ס'איז דא אן עגֶנן פון נְקוּדַת
הַחֶבֶר, מְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, אַיינער זאל מְקַבֵּל זיין פון
צווייטן. דער הייליגער רבי זאָגט נישט אז אַיינער דאַרף
געבן דעם אַנדערן, נאר אז מען זאל נעמען אַיינער פון
דעם אַנדערן, דאס הייסט אז אידן קומען זיך צוזאַם דאַרף
יעדער אַיינער זיך לַעֲרַנֶען פון צווייטן, נישט אַיינער זאל
לַעֲרַנֶען דעם צווייטן, נאר יעדער אַיינער זאל זיך לַעֲרַנֶען
פון צווייטן, דעמאָלטס וועט קיינמאל נישט זיין קיין מַחְלֻקַת
און קיין קִנְיָאָה און קיין שְׁנֵאָה, ווארום בְּזֶה הָעוֹלָם מוז מען
וִייער אַכְטונג געבן פון גִּיאוֹת וַיִּשׁוֹת.

דער הייליגער רבי זאָגט (ליקוטי מוֹתֵרֵן חֵלֶק א' סִימָן נ"ב) אז א
מַעֲנִיטֵש דאַרף בעטן דעם אַייבערשטן צו צוּבִרְעֵבן
אין מִדָּה רַעָה און נאָכדעם נאָך א מִדָּה רַעָה און נאָכדעם
נאָך א מִדָּה רַעָה, ביז ער וועט שוין צוּבִרְעֵבן אַלע מִדּוֹת
רַעוֹת, וועט נאָך בְּלִיבֵן דאס יִשׁוֹת וַיִּגִּיאוֹת, וואס אויף דעם
דאַרף מען אַסאַך אַרְבַּעטן און האַרעווען אַרױסרײַסן פון

זיך דעם ישות וגיאות. און ס'גייט נישט אזוי גרינג, ווי די בעל שם טוב הקדוש זי"ע האט געזאגט, אז אויף דעם דארף מען בעטן ביז צו די לעצטע מינוט. און ווי צדיקים זאגן אז די נשמה פון דעם בעל שם טוב הקדוש זי"ע איז ארויסגעגאנגען מיט דעם פסוק "אל תבואני רגל גאווה", דאס הייסט אז ביז צום לעצטן אטעם דארף א מענטש בעטן אז עס זאל נישט אריינגיין אין אים קיין שום ישות.

און ווי באוואוסט האט דערציילט דער הייליגער "דגל מחנה אפרים" וואס ער איז געווען אן אייניקל פון בעל שם הקדוש זי"ע, אז ער איז געזעצן אלץ קליין קינד אויפן שוים פון דעם גרויסן זידן, האט זיך אנגערופן דער בעל שם הקדוש זי"ע, "דא זיצט א איד וואס ער הערט תורה לא מפי מלאך ולא מפי שרף אלא מפי הקדוש ברוך הוא בעצמו, און ער האט מורא יעדע מינוט אז ער זאל נישט אראפפאלן בנוקבא דתהומא רבא דורך ישות". שטעלט זיך פאר וואס דאס הייסט דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע איז געווען אויסגעטון אינגאנצן פון אלעם, פונדעסטוועגן האט ער מורא געהאט טאמער טאמער וועט אריינגיין אין אים עפעס ישות. האבן מיר דען אן השגה אין די ווערטער? האבן מיר דען אן השגה וואס דאס מיינט?

דער הייליגער רבי זי"ע האט געזאגט (חיי מוהר"ן סימן תתקנ"ג) דער בעל שם הקדוש זי"ע איז געווען א רבי אין אלפים ורבבות עולמות; און פונדעסטוועגן זאל ער זאגן אזא דיבור פאר אן אייניקל אז ער האט מורא אז ער זאל

גישט אריינפאלן אין ישות וגיאות, וואס קענען מיר זאגן?
מיר זענען צוגראכענע נשמות, מיר זענען גארנישט מיט
גישט, און מיר דארפן אסאך הארעווען ארויסצוגיין פון
אונזערע גראכע תאוות וואס דאס ברענגט צו אונז גיאות
מיט ישות וכו' וכו'.

איבער דעם איז א גרויסע זאך אז עס קומען זיך צוזאם
אינגעלייט און זיי העלפן זיך איינער דעם אנדערן
ארויס, יעדער איינער איז זיך מחזק פון א צווייטן, דאס
איז דער עיקר, יעדער איינער זאל זיך שטארקן פון דעם
צווייטן, גישט ער זאל שטארקן יענעם און זאגן "דו טו אזוי,
און דו טו אזוי!", גיין, "איך וועל נעמען התחזקות פון דיר",
און יעדער איינער וועט זאגן "איך וועל נעמען התחזקות
פון דיר", וואס דאס איז 'ומקבלין דין מן דין', מען דארף
מקבל זיין פון דעם אנדערן, און דאס איז די העכסטע
מדרגה ווען א מענטש איז זיך מחזק פון א צווייטן, יעדער
איד האט א נקודה וואס דער צווייטער האט גישט, און
מען דארף קוקן אויף דעם צווייטן'ס נקודה, און זיך אפֿלערנען
ווי אזוי מען קען זיך מחזק זיין, וואס דאס איז דער פֿישט
פון פֿסוק "קנאת סופרים תרבה חכמה", מען דארף קוקן
ווי יענער איז זיך מחזק מיט זיין נקודה וועל איך זיך קענען
מחזק זיין מיט זיין נקודה. גישט מקנא זיין יענעם וכו',
ווארום קנאה איז דאך א שְׁלֵעכְטֵע מדה, נאר א מענטש
דארף זיך אפֿלערנען פון יענעם ווי אזוי ער איז זיך מחזק,
אזוי זאל איך זיך מחזק זיין.

איבערדעם איז א גרויסער זאך אז מען קומט זיך צוזאם
און מען רעדט צוזאמען. ביים רבין איז דאס
געווען א געוואלדיגער עיקר, און דער הייליגער רבי נתן
ו"ל האט אסאך גערעדט מיט אונזערע לייט מען זאל זיך
צונויפקומען און מען זאל רעדן איינער מיטן אנדערן, און
מען זאל זיך מחזק זיין איינער דעם אנדערן, דאס הייסט
יעדער איינער זאל געמען התחזקות פון א צווייטן, און זיך
דערהאלטן, ווארום אויף דעם עולם גייט איבער אויף יעדן
איינעם וואס ס'גייט איבער, און וואויל איז דער מענטש
וואס ער דערהאלט זיך.

דער עיקר איז, נישט מבטל זיין דעם צווייטן. עס ווערט
געברענגט אין ספרים הקדושים, וואס איז געווען די
פנים פון די תלמידי רבי עקיבא? שלא נהגו כבוד זה בזה,
והיו עיניהם צרה בתורתן של חבריהם; איינער האט נישט
מכבד געווען דעם צווייטן און איינער האט נישט פארגינגט
דעם צווייטן. שטעלט זיך אוועק א פראגע: ווי קען זיין
דער הייליגער תנא רבי עקיבא'ס תלמידים זאלן נישט
פארגינגען איינער דעם אנדערן, און זאלן נישט מכבד זיין
איינער דעם אנדערן? נאר דער תירוץ איז, אז זיי האבן
געהארעוועט אויף ביטול היש, מבטל זיין זיך דעם ישות
און דעם גיאות, נאר דער צרה איז אז א יעדער איינער
האט געהארעוועט צו צוברעכן יענעמ'ס ישות און יענעמ'ס
גיאות, און פון דעם איז ארויסגעקומען אזא מין חורבן. א
איר דארף זען צוברעכן זיין אייגענעם ישות, און זיין

אייגענעם גיאות, גישט קוקען אויף יענעמ'ס ישות יענעמ'ס
גיאות, מען דארף זיך אינזינען האבן.

עס ווערט דערציילט אז עס איז אמאל געקומען א גרויסער
צדיק צום רבי אייזיק'ל זידיטשובער זי"ע און האט אים
פארגעהאלטן, "פארוואס גייען אייערע חסידים מיט טערקישע
טליתים און מיט זילבערנע עטרוות, וואס דאס ווייזט א
גרויסע רחבות און א ישות? ביי אונז האט מען אויסגעלערנט
די תלמידים זאלן גיין מיט א פשוטע טלית, מיר זענען
גארנישט מיט גישט". האט דער הייליגער רבי אייזיק'ל
זידיטשובער זי"ע געענטפערט שארף, "איך האב אויסגעלערנט
מיינע תלמידים אז א יעדער איינער פון זיי איז גאלד,
אבער דער חבר איז גין גאלד", דאס הייסט העכער ווי
גאלד - "דערפאר גייט יעדער איינער אנגעטון מיט א
טערקישע טלית מיט א געפלאכטענע זילבערנע עטרה, ווייל
יעדער איינער ווייסט אז ער איז חשוב ביים בורא פל
עולמים, אבער איר לייגט אריין אין אייערע תלמידים זיי
זאלן וויסן אז זיי זענען גארנישט, לערנען זיי דעם צווייטן
אז יענער איז גארנישט מיט גישט", - דאס הייסט אז איך
בין גישט איז דער חבר גארנישט מיט גישט, און דא איז
דער טעות. איין דארפן זיך מחזק זיין איינער דעם אנדערן,
מען דארף טרעפן ביי יעדן איינעם א גוטע פינטעלע, ווי
דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן
רפ"ב) אז מען דארף גאבזוכן ביי יעדן איינעם א נקודה טובה
יעדער איינער האט ביי זיך א גומן פינטעלע, און מיט דעם

קען מען דאווענען, און מ'ה' זיין זיך און מ'חזק זיין זיך.
אז וואויל איז איינער וואס איז מ'חזק דעם צווייטן און
צופרעכט נישט דעם צווייטן.

איבערדעם האב איך א מורא'דיגע הנאה אז איר קומט
זיך צוזאמען און איר רעדט איינער מיטן
אנדערן און צופרעכט נישט איינער דעם אנדערן, אדרבה,
איר העלפט ארויס איינער דעם אנדערן. מען טאר נישט
מחליש דעת זיין יענעם, מען טאר נישט פארשעמען יענעם.

דער הייליגער צאנזער רב זי"ע בעל "דברי חיים" איז
אמאל געפארן צו די שטאט אונגוואר, וואס דארטן
איז געווען דער גרויסער גאון און צדיק דער מהר"ם א"ש
זי"ע, און ער האט מכבד געווען דעם הייליגן צאנזער רב
זי"ע ער זאל זאגן א דרשה, און ער האט אונדאז געזאגט
א גרויסן דרוש מיט טיפע פלפולים, און דער גרויסער גאון
דער מהר"ם א"ש זי"ע האט אליין מבטל געווען זיין דרשה
אז ס'האלט נישט אויס, דער צאנזער רב זי"ע האט אים
נישט געענטפערט, ווארום ס'איז געווען ברבים האט ער
נישט געוואלט ענטפערן כדי ס'זאל נישט זיין קיין פגם
אינעם כבוד פון דעם מרא דאתרא, ס'איז נישט אויסגעהאלטן
איז נישט אויסגעהאלטן, און ער האט געשוויגן. ווען זיי
האבן זיך געזעגנט האט דער הייליגער מהר"ם א"ש געשיקט
זיין זון באגלייטן דעם גרויסן צדיק דעם צאנזער רב זי"ע
לכבודו. אויפן וועג, זאגט דער הייליגער צאנזער רב זי"ע
פארן זון, "זאג דיין טאטן ער זאל נאכקוקן דא און דא און

דא, - ער האט אים צוגעצייכנט מ'ראַה מ'קומות - "וועט
 ער זען אז איך בין יא געווען גערעכט." - ער האט אים
 נישט געוואלט מבייש זיין ברבים, ווארום ער איז דאך דער
 מ'רא דאָתרא און דער וועלט'ס פארימטער גאון - ווען דער
 זון איז צוריקגעקומען צום טאטן האט ער אים געזאגט,
 "טאטע, דער הייליגער צאנזער רב זי"ע האט מיר אנגעצייכנט
 די און די מ'ראה מ'קומות." און דער מ'הר"ם א"ש האט
 אוודאי גאנגעקוקט די מ'ראה מ'קומות, און ער האט געזען
 אז דער הייליגער צאנזער רב איז געווען גערעכט און ער
 האט זיך טועה געווען. אבער אזוי ווי ער איז געווען א
 הייליגער מענטש, האט ער צאמגערופן די גאנצע שטאט
 וואס זיי זענען געווען ביי די ד'רשה, און האט זיי געזאגט,
 "רבותי! איר זאלט וויסן אז איך האב זיך טועה געווען.
 דער הייליגער צאנזער רב זי"ע איז געווען גערעכט", און
 ער האט אנגהויבן אויסצורעכענען די אלע מ'ראה מ'קומות
 וואס ער האט אים צוגעצייכנט. - דאס הייסט אן איש
 אמת וואס ער איז מודה אז ער האט זיך טועה געווען.
 ווידעראום דער הייליגער צאנזער רב האט אים נישט געוואלט
 מבטל זיין ברבים.

זעט מען פון דעם ווי תלמידים פון הייליגן צדיק מוזן זיך
 האלטן צוזאמען און זיך מחזק זיין, וואס דאס איז די
 יסוד היסודות, אויב מען האלט זיך צוזאמען מיט ליבשאפט
 וועט מען האבן גרויס הצלחה, און אויב מען זוכט חסרונות
 ביי יענעם וועט מען האבן א דורכפאל.

איך פֿעט אייך האלט זיך צוזאמען, ובפֿרט דיר פֿעט איך
 זאלסט מערר זיין אלע תלמידים, אין מיין נאמען
 זאגן, אז מיין הצלחה איז געווען אין לעבן אז איך האב
 שטענדיג מכבד געווען די אלע וואס זיי זענען געקומען צו
 מיר, איך האב זיך אראפגעלאזט צו זיי ביז זיי האבן געמיינט
 אז איך בין פשוט זייער חבר זייער ידיד און נאך נידריגער
 פון א חבר און א ידיד, ביז שפעטער זענען זיי געווארן
 קלוגער און גרעסער פון מיר, און זיי האבן זיך מנישב
 געווען וואס דארפן זיי גיין צו א פשוט'ן מענטש? און זיי
 זענען אוועקגעגאנגען פון מיר. איך האב זיך נישט מייאש
 געווען און איך האב גענומען גייע תלמידים, מיט זיי אויכעט
 זיך אראפגעלאזט און גערעדט מיט זיי און געגעסן מיט זיי
 און געשפילט מיט זיי, און אויך אין זיי אריינגעברענגט א
 התמדה בלימוד תורה הקדושה מקרא משנה גמרא און
 מדרש און הלכה, און זיי האבן אויכעט געזען אז איך בין
 גארנישט, און זיי זענען יא, זענען זיי אוועקגעגאנגען, אזוי
 יעדעס מאל. פארשטייט זיך איך האב געהאט חלישות
 הדעת, אפער איך האב נישט געקוקט אויף דעם, איך האב
 ווייטער ממשיך געווען, ביז איך האב געזען א מורא'דיגן
 סיפור פונעם הייליגן חתם סופר זי"ע, וואס ער האט
 אויפגעשטעלט גרויסע תלמידים רבנים און גאונים, און ווי
 פארשטייט זיך זענען זיי אויך אוועק געגאנגען פון אים.
 פלעגט ער זאגן, "איך געם תלמידים און איך לערן זיי אויס
 ווי אזוי צו לערנען, און ווי אזוי צו זיין גאונים און רבנים,

ווי נאר זיי קענען שוין לערנען ווערן זיי געוואויר אז איך בין אן עם האַרץ" - דאס האט ער געזאגט מרוב עניוּת - "לאָזן זיי מיר איבער, נעם איך נייע תלמידים ביז איך לערן זיי אויך אויס ווי אזוי צו לערנען און זיין גאונים און רבנים, נאכדעם ווערן זיי געוואויר אז איך בין אן עם האַרץ לאָזן זיי מיר אויך איבער, אזוי איז שטענדיג". דער סיפור דאס האט מיך מחיה געווען. איבער דעם שטארקט זיך איינער מיטן אנדערן, און דער בורא פל עולם וועט דיך אוודאי נישט פארלאזן.

מען דארף זייער אכטונג געבן נישט באליידיגן איינער דעם אנדערן און דאס איז דער יסוד היסודות, און אויף דעם דארף מען שטרעבן מיט שטארקע רצונות נישט צו באליידיגן דעם צווייטן, דעמאלטס וועט מען האבן גרויס הצלחה.

עס איז באוואוסט אז דער הייליגער ייטב לב זי"ע איז געווען אן אייניקל פון דעם גרויסן ישמח משה זי"ע, זיי האבן געשטאמט פון א גרויסן יחוס. ווידעראום דער הייליגער רבי הערשעלע ליסקער זי"ע וואס איז אויסגעוואקסן א גאון הגאונים און א חרף עצום און א הייליגער מענטש, האט געשטאמט פון פשוטע מענטשן, זיין אפשטאם איז פון שטאט אוהעל וואס דארטן האט געוואוינט דער הייליגער ישמח משה זי"ע. האט זיך געמאכט אז ביידע זענען חתנים געווארן אין די זעלבע צייט, דער הייליגער ייטב לב זי"ע

און דער הייליגער איד פֿרי תבואה זי"ע, און זיי האבן געהאט דעם זעלבן שבת אן אויפרוף. האט מען מכבד געווען פארמיטאג זאל זאגן א דרשה דער הייליגער ייטב לב זי"ע, ער איז דאך דעם רב'ס אן אייניקל, און נאכמיטאג זאל דער צווייטער חתן דער הייליגער רבי הערשעלע ליסקער זי"ע זאגן א דרשה. פארשטייט זיך, האט דער הייליגער ייטב לב געזאגט א דרשה אין דעם שבת פון דעם אויפרוף. און ס'קומט נאכמיטאג און מען זוכט דעם חתן רבי הערשעלע ליסקער זי"ע, און ער וויל נישט זאגן בשום פנים ואופן, וואס מען האט אים געבעטן האט ער נישט געוואלט, איז מען גענאנגען צו זיין מאמען וואס ער האט איר זייער זייער מכבד געווען, און מען האט איר געבעטן אז זי זאל פועלן ביי איר זון, האט זי געזאגט, "אז מיין זון וויל נישט האט ער מן הסתם א טעם פאר דעם, און איד קען ביי אים נישט בעטן," שפעטער האט די מאמע געפרעגט "פארוואס האסטו טאקע נישט געוואלט זאגן?" האט ער געענטפערט, "דער הייליגער ייטב לב איז דעם רב'ס אן אייניקל, און ער זאגט א דרשה, און אז איד וועל שפעטער זאגן א דרשה, און ס'קען זיין אז מיין דרשה וועט מער געפעלן דעם עולם וועט ער האבן חלישות הדעת, האב איד נישט געוואלט מחליש את הדעת זיין דעם רב'ס אייניקל." - דאס זענען געווען ביידע בחורים חתנים איידער זיי זענען נתפרסם געווארן אויף דער וועלט. זעט מען פון דעם ווי ווייט מען דארף אכטונג געבן נישט טשעפען יענעם,

בְּפֶרֶט חֲבָרִים וְוֹאס מָעַן לְעֶרְנֵט פֿון זַעלָבֶן צָדִיק און זַענֶען
מִקּוּיֶשֶׁר צוּס זַעלָבֶן צָדִיק דאַרף מָעַן זײַער זײַער אַכטונג
גַעבֶן נִישַׁט טָשעפֿען זַענעם און נִישַׁט זַענעם וויי טון.

אײַבערדעם האב איך א גרויסע הנאה אז איר קומט זיך
צוזאם, און דו זאלסט זען דאס אלעס איבער
געבן פאר די חברים און מען זאל זיך מחזק זיין, ווארום
מיר האבן אזא גרויסן רבי'ן און מיר דארפן זיך מיט אים
מוזא'דיג פרייען.

דער באשעפער זאל דיר באגליקן און דו זאלסט שטענדיג
זיין פריילעך, און דו זאלסט לערנען אסאך תורה
מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכה ואגדה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

מד

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר נח כ"ה תשרי ה'תשע"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה אֶל הָאֲבֵרֶךְ הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרֹו יֵאִיר.

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

גלייב מיר איך האב נישט קיין צייט, קיינער כאפט נישט
דאס צייט איז טייערער פון געלט, יעדע זאך קען
מען קויפן מיט געלט אבער נישט קיין צייט, צייט באקומט

מָעַן אומזיסט פונעם בורא פֿל עולמים, נאר מָעַן דארף האבן שכל און וויסן ווי אזוי אויסצונוצן דאס צייט. א איד דארף טראכטן פונעם בורא פֿל עולמים, זיך אויסמאלן ווי די גאנצע וועלט איז אלעס אין סוף פֿרוך הוא, דער בורא פֿל עולמים פירט די וועלט מיט גרויס השגחה, ס'איז נישטא אזא זאך ווי טבע מקרה מזל, אלעס ווערט געפירט דורכ'ן בורא פֿל עולמים. ווען א איד געמט אין זיך אריין די מחשבה, אז יעדע סעקונדע וואס ער טראכט פונעם בורא פֿל עולמים איז ער מקיים א מצות עשה פון "ולדבקה בו", א מענטש דארף זיך צוקלעבן צום באשעפער, דער נביא זאגט (ישעיה מ') "שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה", הייבט אויף די אויגן צום הימל און קוקט ווי ער האט באשאפן די זון און די לבנה און די שטערן, ווען מָעַן איז זיך גוט מתבונן און מָעַן טראכט גוט אריין ווער פירט די גאנצע וועלט, ווערט נתגלה פארן מענטש אז עס איז דא א בורא פֿל עולמים.

אָבער אויף דעם דארף מָעַן האבן אסאך אמונה. דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן לא'), ביי די וועלט איז אמונה א קלייניגקייט אָבער ביי מיר איז דער עיקר אמונה; און שליםות אמונה איז אזוי ווי קינדער און פרויען גלייבן אן קיין שום שכל, אמונה איז היפוך השכל, ווארום אז מָעַן פארשטייט מיטן שכל איז עס שוין נישט קיין אמונה, אמונה איז דער עיקר אידישקייט, מָעַן דארף אוועקווארפן דעם אייגענעם שכל, און גלייבן אז עס איז

דא א בורא פֿל עולמים, און זיך צוגעוואוינען צו רעדן צו אים אויף פֿראסט אידיש, יעדע זאך וואס מען דארף האבן דארף מען רעדן צו אים, און מיט דעם ווערט נתגלה אז מען האט אמונה, ווארום אמונה מיט תפלה - האט דער הייליגער רבי געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ז') - גייט צוזאמען. ווען א איד האט אמונה אז דער בורא פֿל עולמים איז דא וועט ער שטענדיג רעדן צו אים. און דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ב) פֿארוואס רעדט נישט א מענטש צום בורא פֿל עולמים? ווייל די אמונה איז ביי אים נישט גאנץ, ווען ער זאל ווען האבן שטארקע אמונה וואלט ער שטענדיג גערעדט צום בורא פֿל עולמים, ער וואלט נישט געדארפט קיינעם האבן. נאר ווייל די אמונה איז נישט שטארק ביי אים, קען ער נישט רעדן צום בורא פֿל עולמים.

וואס הייסט התבודדות, וואס דער הייליגער רבי האט אזוי געוואלט אז מיר זאלן יעדן טאג זיך מתבודד זיין (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן כה)? א איד דארף זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום בורא פֿל עולמים אויף פֿראסט אידיש, יעדע זאך וואס ער דארף האבן פֿגשמויות וברוחניות זאל ער נאר בעטן דעם בורא פֿל עולמים אן קיין שום חכמות. ביים אנפאנג וועט זיך אים דאכטן אז קיינער הערט אים נישט אויס, אבער דאס געמט זיך מחמת חסרון אמונה, ווען א איד זינדיגט חלילה וחס ווערט ער ארומגענומען מיט וואלקענעס, וואס דאס ווערט אנגערופֿן ענגין דמכסין

על עיינין, וואלקענעם וואס פארדעקן די אויגן, און די הייליגע רבי זאגט (אין ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ב') דאס הייסט מחשבות זרות, דער מענטש האט פאלשע געדאנקען ער טראכט שטותים און הכלים דמיונות וכו' וכו' כאילו דער בורא פל עולם האט אים פיינט, כאילו מען דארף אים נישט האבן אויבן, וואס דאס איז א גרויסע דמיון, דער בורא פל עולם האט יעדן אידיש קינד ליב, מיר זענען אלע קינדער פונעם בורא פל עולם אזוי ווי עס שטייט "בנים אתם לתני"ה אלקיכם".

אזוי ווי א קינד שעמט זיך נישט און ער קומט צו זיין טאטן און בעט יעדע זאך וואס ער דארף האבן איינמאל און נאכאמאל און נאכאמאל וכו' וכו', ער ווערט נישט מיד וכו' וכו', דאס איז דאך מיין טאטע, און דו האסט מיר געבוירן, בעט איך דיר דו זאלסט מיר געבן דאס וכו' און דאס וכו', ער שעמט זיך נישט צו בעטן, "טאטי געב מיר וכו', טאטי איך דארף וכו'", אזוי דארף א מענטש זיך צוגעוואוינען רעדן צום בורא פל עולם. אפילו ביים אנפאנג דאכט זיך אים אז קיינער הערט אים נישט אויס וכו', ס'איז נישטא אזא זאך, דער אייבערשטער איז אויף די גאנצע וועלט, דער אייבערשטער איז א שומע תפילות ישראל, ער הערט אים די תפלה פון א איד, וואס ער בעט וועט ער קריגן. עס נעמט צייט ביז דער מענטש וועט זיך אויפבויען א בלי און גלייבן אז ער איז אויכעט חשוב ביים בורא פל עולם.

איבערדעם דארף מען זיך זייער זייער שטארקן, און בעסן
 יעדן טאג וואס מען וויל, און דער בורא פל
 עולם'ס וועט אונדאן געבן, אבער מען דארף זיין א געוואלדיגער
 עקשן אויף דעם, רעדן נאר צו אים, און זיך מחזק זיין מיט
 שמוחה, דעמאלטס וועט דאס גאנצע לעבן גיין אנדערש.

איבערדעם בעט איה דיר זייער שטארק, נויץ אויס די
 הייליגע צייט, אדער רעד צום בורא פל
 עולם'ס - וואס צו דעם דארף מען נישט האבן צופיל שכל,
 סתם פשוט רעדן צום טאטן פון הימל, און בעסן וואס
 מען וויל; אדער מקיים זיין מצוות און זיך פרייען מיט די
 מצוות, ברוך הוא יתברך שמו אז מיר האבן ציצית אויף
 זיך, מיר האבן א בארד און פיאות אויף זיך וכו', מיר
 לייגן תפילין יעדן טאג וכו', מיר האבן א מזוזה אויף די
 מיר וכו', מיר האבן אסאך מצוות וואס מיר זענען מקיים
 יעדן טאג, מיט דעם דארף מען זיך זייער זייער פרייען,
 אדער מען טוט חסד פאר א צווייטן איד, וואס דאס איז
 די גרעסטע זאך ביים בורא פל עולם'ס, ווי די חז"ל זאגן
 (ילקוט הושע רמז תקכ"ב), אומר הקדוש ברוך הוא חביב עלי חסד
 שאתם גומלים זה לזה יותר מכל חובב שזבח שלמה לפני
 אלה עולות; שלמה המלך האט מקריב געווען יעדן טאג
 מויזנט קרבנות, פונדעסטוועגן איז ביים בורא פל עולם'ס
 מער חשוב'ער א חסד וואס איין איד טוט צום אנדערן
 מער פון אלע קרבנות. דעריבער געוואוין זיך איין צו טון
 אסאך חסד מיט אידן.

זַעַל בְּלוּם וַיִּי גִישָׁט קִיין בְּטָלָן לְעֶרְן יַעֲדֵן טָאג אַסאַךְ תּוֹרָה,
מִקְרָא, גֶּעוואוֹיִן זִיד צו, צו לְעֶרְנֵען יַעֲדֵן טָאג חוּמֶשׁ
רִש"י מִיטֵן תַּרְגוּם פֿון די וואַכענדיגע סְדָרָא, זאַלסט גִישָׁט
פאַרפֿעלן אַיין וואָך אַדוּרְךָ צו גִיין די סְדָרָא שְׁנַיִם מִקְרָא
אַחֲד תַּרְגוּם מִיט אַלע רִש"י'ס, הֵיינט קען מען גִרִינג
פאַרשטײן, ס'איז דא פֿירושים אויף רִש"י.

די זַעלְבֶּע זאָך איז מִיט מִשְׁנֵיֹות, מען דאַרף לְעֶרְנֵען אַסאַךְ
מִשְׁנָה וואס דאס באַטרעפֿט פֿרַנְס'ה, אז מען לְעֶרְנֵט
אַסאַךְ מִשְׁנֵיֹות איז מען זוכה צו פֿרַנְסֶה, מִשְׁנָה איז די
אוֹתִיּוֹת מִשְׁנָה, ס'איז מִשְׁנָה דעם מענטש, אויכעט מִשְׁנָה
איז די אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָה, ס'איז מִזְבֵּךְ די נִשְׁמָה, און עס
פֿיטערט די נִשְׁמָה רוחניות'דיגע שפּייז.

זוואַיַל איז דער מענטש וואס ער זאָגט יַעֲדֵן טָאג פֿרַקִים
איבער פֿרַקִים מִשְׁנֵיֹות, דאס וועט אים אַרױסגַעמען
פֿון בְּלֹאטֶע, ווי דער הײלִיגער רַבִּי הָאט גַעזאָגט (שיחות הַר"ן
סימן יט) אז אַפִּילוּ אַ מענטש וואס איז אַרײַנגעפּאַלן אין
בְּלֹאטֶע, און נאָך יַעצט פּאַטשקעט ער זִיד מִיט בְּלֹאטֶע
זכו', ער לִיגט אין שמוץ זכו', אָבער אויב ער וועט זִיד
מאכן אַ קביעות צו לְעֶרְנֵען כּךָ זכּה, יַעֲדֵן טָאג וועט ער
לְעֶרְנֵען אַסאַךְ פֿרַקִים מִשְׁנֵיֹות, וועט דאס אים אַרױס רײסן
פֿון דעם בְּלֹאטֶע וואס ער איז דערין אַרײַנגעפּאַלן. איבערדעם
וַיִּי גִישָׁט קִיין בְּטָלָן, נעם אַ מִשְׁנֵיֹות, און הײב אָן צו זאָגן
אַיין פֿרַק נאָכן אַנדערן, קוק גִישָׁט וואס אַנדערע זאָגן,
קוק וואס עס איז גוט פאר דיר.

און אזוי אויך גמרא זאלסט אנהייבן צו לערנען פון אנפאנג
ברכות, א דף נאך א דף א פֿרק נאך א פֿרק, און
ווען דו וועסט ענדיגן זאלסטו אנהייבן א נייע מסכת,
שבת, א דף נאך א דף, א פֿרק נאך א פֿרק, און ווען
דו וועסט ענדיגן זאלסטו אנהייבן עירובין, א דף נאך א
דף, א פֿרק נאך א פֿרק וכו', אזוי זאלסטו זיך צוגעוואוינען
דורכלערנען גאנץ ש"ס.

אונדאזי ביים אנפאנג וועט דיר זיין זייער זייער שווער צו
פארשטיין אלסדינג, אבער זאלסט זיין אן עקשן
יעדן טאג זאגן דפין גמרא און דאס וועט דיר רייניגן, ווארום
די וועלט האט א טעות זיי מיינען אז נאר זאגן זוהר מיט
תיקונים איז מוזבך די נשמה, זיי ווייסן נישט אז זאגן גמרא
איז אויכעט מוזבך די נשמה.

אויך ווייס זייער אסאך מענטשן שפעטן פון דעם און לאבן
פון דעם, אבער מען וועט זען ווער עס וועט לאבן
די לעצטע, ווי די חז"ל זאגן (שמות רבה פרשה גב סימן ג) אויפן
פסוק (משלי לא) "עוז ויהדר לבושה ותשחק ליום אחרון",
אימתי התורה משחקת למי שהוא עמל בה? ליום אחרון!
הוי 'ותשחק ליום אחרון'; עס קומט די לעצטע טאג זעט
מען וואס דער מענטש האט אויפגעטון יעדן טאג, האט
ער געלערנט מקרא משנה גמרא און הלכה דאס באגלייט
אים שטענדיג. איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, צייט געבט
דער אייבערשטער א מתנה, אבער וויפיל ס'גייט אנוועק די
מינוט די שעה דער טאג, קומט עס קיינמאל נישט צוריק.

איבערדעם דארף מען גוט געדענקען אז צייט קען מען
 נישט קויפן מיט קיין שום געלט, אז דער
 בורא כל עולמים געבט אונז די צייט דארף מען עס אויסניצן
 פאר גוטע זאכן. מען קען רעדן מיט אנדערע מענטשן,
 מתוך זיין מעורר זיין משמח זיין פרייליך מאכן צובראכענע
 הערצער, וואס דאס איז אויכעט א מצוה, אדער שטענדיג
 רעדן דיבורי אמונה וואס דאס איז אויכעט א מצוה, אדער
 מען דארף גנב'ענען צייט אויף לערנען תורה, יעדן טאג
 לערנען חומש רש"י מיטן תרגום פון די וואכעדיגע סדרא,
 יעדן טאג לערנען אסאך פרקים משניות, יעדן טאג לערנען
 אסאך דפין גמרא, און אפילו מען פארשטייט נישט זאל
 מען זאגן. וואויל איז דער מענטש וואס ער לייגט דאס
 אריין אין זיך און לאזט זיך נישט נארן.

איך ווייס אז עס גייט אויף דיר איבער אסאך צרות און
 יסורים און אסאך ביטערניש, דאס איז ווייל דו
 פיסטעוועסט אנוועק די צייט, ס'איז נאכנישט דא אזא זאך
 וואס עס צוברעכט דעם מענטש אזוי ווי ער פארברענט די
 צייט מיט גארנישט. איבער דעם האט דער סמ"ך מ"ם ערפינדן
 אן ערפינדיג ווי אזוי דעם מענטש צוברעכן און אריינברענגן
 אין א טרויעדיגקייט און א אומעטיגקייט, ער זאל שפירן אליין
 אומעטיג וכו', מען קוקט אלע מיני פאנטאזיעס דמיונות וואס
 ווערט אנגערופן פלעים, פארשידענע פארשטעלונגען וואס
 דאס פארברענט נאר די צייט. וועגן דעם גיין אויס די הייליגע
 צייט, לערן יעדן טאג אסאך תורה, רעד אסאך מיט מענטשן,

זיי זיי מִחֲזוֹק, און דער מיט זיי דיבֹּרִי אַמוֹנָה, מאַךְ פֿרײַלעך
אידן, דאס איז אויכעט מצוות וואס דער מענטש קען טון,
און דער עיקר זאלסט זיך אליין פֿרײַלעך מאַכן.

שְׂטאַרק זיך, האב נישט קיין מורא פון קיינעם נישט,
ווארום דער בורא פֿל עולם וועט זיך נישט
אַפֿלאָזן, אויב דו וועסט זיך פֿאַרנעמען אז דו וועסט פון
היינט אָן היטן די צייט וועט זיך גארנישט פֿעלן.

זאל דער בורא פֿל עולם דיר העלפֿן זאלסט זיין דער
גליקליכסטער מענטש אין דער וועלט, זאלסט שטענדיג
פֿרײַליך זיין, זאלסט אויסנוצן די הייליגע צייט, דעמאלטס
וועסטו זיין דער גרעסטער עושר. ס'איז נישטא נאך אזא
עשירות ווי היטן די צייט מיט טון גוטע זאכן, אויף אלעם
איז דא צייט נאר נישט גיין לייד, נאר נישט פוסטעווען
מיט פוסטקייט, נאר נישט רעדן דברים בטלים און לשון
הרע ורבילות וכו', און אז דו וועסט דאס קענען מַקְנִים
זיין, וועסטו זיין דער גליקליכסטער עושר אויף דער וועלט.

געדענק, געדענק: דאס צייט קען מען נישט קויפֿן, צייט
געבט דער בורא פֿל עולם אומזינסט, דער
מענטש דארף נאר האבן שכל ווי אזוי אויסצוניצן די הייליגע
צייט, און אז ער וועט זיין שטארק אין דעם, וועט אים
גארנישט פֿעלן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

מה

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר נח כ"ז תשרי ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגע בריוו, און מחמת מיין גרויסע טירדות קען איך דיר נישט ענטפערן באריכות.

עס איז באוואוסט אז ביים הייליגן רבי'ן איז געווען א יסוד מוסד שלום בית, און ער האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן רס"ג) אז דער סמ"ך מ"ם טוט אלע פעולות שבעולם צו צוברעכן דאס שלום בית ביי א יונגע פארפאלק, איבערדעם דארף מען זען זייער אכטונג צו געבן אויף שלום בית. דער הייליגער רבי האט געהאלטן אז ווער עס האט נישט קיין שלום בית דער איז פול מיט הרהורים רעים, וכו', דאס הייסט מיט שלעכטע געדאנקען. און איינמאל איז ער אריינגעקומען פרייטאג צו נאכטס צום טיש, און עס האט זיך פארקליבן א גרויסע עולם, און צווישן זיי איז געווען איינער וואס האט שוין לאנגע חדשים נישט געהאט שלום בית מיט זיין ווייב, און קיינער האט נישט געוויסט דערפון, און ווי דער הייליגער רבי האט זיך אראפגעזעצט אויף זיין שטול אויבן אן, און ער איז געזעצן מיט א גרויס דביקות, פלוצלינג רופט ער זיך אן מיט א קול, "ווער האט דאס א חוצפה צו זיצן ביי מיין טיש מיט שלעכטע געדאנקען? איך מיין נישט טיראוויצער אדער משערינער וכו' וכו'", און ער האט אויסגערעכנט אלע שטעט וואס פון דארטן האבן

זיך פארקלײַבן אויף נשבת מענטשן, נאר פון דעם שטאט
פון דער וואס האט נישט געהאט שלום בית האט ער
נישט דערמאנט, און דער הייליגער רבי האט זיך אויפגעהויבן
און איבערגעלאזט דעם טיש און איז אריין צוריק אין זיין
חדר המיוחד, און ער האט נישט געוואלט פירן קיין טיש,
ווי דער איד האט דאס דערהערט איז אריין אין זיין הארץ
א גרויסע חרטה, ווייל ער האט פארשטאנען אז דער
הייליגער רבי מיינט אים, און ער האט זיך אויפגעהויבן
פון זיין פלאץ, און איז געגאנגען צו די טיר פון דעם חדר
המיוחד פון דעם הייליגן רבי'ן, און ער האט זייער געוויינט
און געשריגן, "רבי, איך זאג אייך צו אז איך וועל מאכן
שלום מיט מיין ווייב!", און ער האט ביטער געוויינט, און
דער הייליגער רבי האט אים נישט געענטפערט, און נישט
אויפגעמאכט די טיר, און האט נישט געוואלט ארויסקומען,
און ער האט זייער ביטער געוויינט ביז דאס האט זייער
מעורר געווען אלע מענטשן וואס זענען דארטן געווען, ביז
דעם הייליגן רבינ'ס תלמיד רבי שמעון ו"ל איז צוגעגאנגען
און האט אויפגעמאכט דעם טיר פון דעם חדר המיוחד, -
ווייל ער איז געווען זייער נאנט ביים הייליגן רבי'ן - און
ער האט זייער געבעטן דעם הייליגן רבי'ן ער זאל אריינקומען
צום טיש, ווייל דער איד וויינט זייער און ער זאגט צו אז
ער וועט שוין שלום מאכן מיט זיין ווייב, דעמאלטס איז
דער הייליגער רבי ארויסקעקומען און האט אנגעהויבן צו
זינגען שלום עליכם וכו' און האט געמאכט קידוש, וכו'.

און דער גאנצער עולם וואס זענען דארטן געווען האבן געהאט א גרויסן תהורור תשובה, וואס הייסט נישט האבן שלום בית.

איבערדעם בעט איד דיר זייער, זאלסט שלום מאכן מיט דיין ווייב, זאלסט נישט קוקן אויף קיינעם, ווארום דער סמ"ך מ"ם וויל דין אומגליקליך מאכן, און די רשעים וואס זיי רעדן איין די פרויען אז בַּרְסֵלְב'ער חסידים האבן נישט קיין שלום בית, זענען פשוטע רשעים און רעדן לשון הרע, ווייל אן אמת'ער בַּרְסֵלְב'ער חסיד וואס פאלגט דעם רבי'ן, איז זייער מכבד דאס ווייב, ווי די חז"ל זאגן (במית סב.) האוהב את אשתו כגופו והמכבדה יותר מגופו עליו הכתוב אומר "וידעת כי שלום אהלך"; א בַּרְסֵלְב'ער חסיד וואס פאלגט דעם רבי'ן איז זייער מכבד דאס ווייב, און העלפט איר ארויס מיט אלעם, און עס איז פארהאנען שלעכטע פרויען וואס זענען מקנא די חבר'עס וואס זיי האבן מענער בַּרְסֵלְב'ער חסידים און זיין לעבן צוזאמען מיט גרויס ליבשאפט און העלפן ארויס איינער דעם אנדערן וכו', און זיי האבן עס נישט, איבערדעם רעדן זיי אן די פרויען אקעגן בַּרְסֵלְב'ער חסידים, און דאס איז א פאקט וואס מען קען זען, א יונגערמאן וואס היט אפ זיין שלום בית איז אן אמת'ער בַּרְסֵלְב'ער חסיד.

וואס איז געשען? איינמאל א יאר פארט ער אנוועק אויף ראש השנה אין אומאן! וועגן דעם דארף מען מאכן אזא איבערקערעניש? עס איז דא חסידים וואס זיי פארן

עטליכע מאל אין יאר צו זייערע רבי'ס און לאזן איבער
זייערע פרויען, און עס קערט זיך נישט איבער די וועלט.
נאר אז א ברסלב'ער חסיד פארט איינמאל אין יאר אין
אומאן אויף ראש השנה, אים קומט בזיונות און שפיכות
דמים מחלוקת קריגערייען וכו' וכו'? בשעת דער הייליגער
רבי האט בפירוש געבעטן אז יעדער איינער וואס עס גלייבט
אין אים און לערנט זיין תורות, זאל קומען צו אים אויף
ראש השנה, און ער וועט אים א טובה טון. איז דען געווען
אמאל א צדיק וואס האט בפירוש געבעטן זיינע תלמידים
און חסידים אז זיי זאלן קומען צו אים אויף ראש השנה?
און דא האט דער הייליגער רבי בפירוש געבעטן ביי די
תלמידים אז זיי זאלן קומען צו אים אויף ראש השנה וועט
ער זיי א טובה טון אויף א גאנץ יאר.

גענוואלד און געשריגן! די חו"ל זאגן (ביצה ט"ז) ראש השנה
שרייבט מען אפ פארן מענטש זיין בודזשעט
אויף א גאנץ יאר, וויפיל פרנסה ער וועט האבן. ווידער
זאגן די חו"ל (ראש השנה ט"ז) ראש השנה איז מען דן דעם
מענטש אויף א גאנץ יאר וואס מיט אים וועט פאסירן
וכו' וכו', און לידער זעען מיר וואספארא אומגליקן פאסירט
יעדן טאג לא עלינו, וויפיל יונגע מענטשן ווערן פארבאפט
אפגעהיטן זאל מען ווערן, וויפיל קינדער גייען אוועק פון
דער וועלט? וויפיל עקסידענטן פאסירן? וויפיל פייערן ווערן
אויסגעבראכן און פארברענען אלעס? וויפיל מענטשן ווערן
אן דאס געלט אין איין נאכט און ווערן ארים, וכו', וכו'?

און וויפיל צרות איז דא, וכו', וכו'!? און דא שטייט א
רבי און שרייט פאר זיינע חסידים און תלמידים און פאר
יעדן איד: "קום צו מיר אויף ראש השנה וועט אייך גוט
זיין אויף א גאנץ יאר!".

איז אנשטאט מען זאל פרייען זיך אז דער מאן פארט צו
אזא הייליגן רבי'ן וואס האט מבטיח געווען אזא הייליגע
הבטחה, און בעט זיך אויס א גוט יאר פאר זיך און פאר
די ווייב און פאר די קינדער וכו', קומט אים אויף דעם
פארשטיינערן? קומט אים אויף דעם מען זאל אים מבזה
זיין און שעלטן און פארשעמען וכו'? קומט וועגן דעם
צוברעכן א שטוב? דאס ווייב דארף דאך טאנצן פאר
שמחה אז איר מאן איז געפארן צו אזא הייליגן רבי'ן מ'קיים
זיין דעם רצון פון צדיק!

מען זעט ווען א מענטש איז אין א צרה גע'משפט צו
ווערן פאר א גרויסן שופט, דעמאלטס נעמט ער דעם
גרעסטן לוייער, ער קוקט נישט אויף געלט, ווארום מען
גייט אים פארמשפטן אויף טויט חס ושלום, דעמאלטס
פארקויפט די ווייב אלעס וואס זי האט, אבי אז איר געטרייע
מאן זאל האבן געלט פאר א גרויסן לוייער וואס זאל אים
קענען פארטיידיגן. אדער ווען א דאקטער האט ערפינדן
דעם ביטערע מחלה ביי איינעם לא עלינו, וואס טוט ער
נישט צו גיין צום גרעסטן פראפעסער אין דער וועלט ער
זאל אים קענען היילן? ער קארנט נישט קיין געלט, דאס

געטרייע ווייב טרייבט אים: "פאר צום גרעסטן פראפעסער, און קוק נישט אויף געלט, אבי די זאלסט האבן א רפואה מיין געטרייע מאן!"

און דא איז ראש השנה וואס מען איז דן יעדן איינציגן מאן, ווייב, קינדער; און דער מאן האט באשלאסן ער פארט צו אזא גרויסן און הייליגן רבי'ן וואס ער איז א גרויסער לויער, פארטיידיגט יעדן איינעם וואס ער קומט צו אים ער זאל האבן אריכות ימים, ער איז א גרויסער דאקטער וואס ער היילט יעדן איינעם, און ער פועלט ביים בורא פל עולמים אז די אלע וואס זיי זענען געווען ביי אים אויף ראש השנה זאלן האבן א גוט געבענטשט יאר, און עס זאל אים גארנישט פעלן א גאנץ יאר, איבערדעם קומט דעם מאן אזוי צו רודפ'ן? - דאס פרעג איך יעדע פרוי וואס זי רודפ'ט דעם מאן וואס איז געווען אין אומאן אויף ראש השנה, צי דארפסטו דען צוהערן דיין חבר'טע וואס איז דיר מקנא אז דו האסט אזא געטרייע מאן וואס העלפט דיר ארויס א גאנץ יאר, און עטץ האטין אזא לעכטיגן שלום בית? - אבער דיר ראט איך געם אלעס אן פאר בפרת עוונות, די אלע בזיונות און שפיכות דמים וואס דו ליידסט, און זיי ווייטער מכבד דיין ווייב אפילו זי שפעט און לאכט פון דיר וכו', דו זאלסט זיך אויפפירן מיט גרויס דרך ארץ אין שטוב, און ווייטער העלפן אזוי ווי גארנישט איז געשען, ווארום דער בורא פל עולמים איז מורא'דיג מקפיד אז עס זאל זיין שלום אין שטוב, ווי די חז"ל זאגן

(סוף ג.) איש ואשה זכו שכינה ביניהם; און וואו די שכינה געפונט זיך דארטן זענען אלע ברכות דא. איבערדעם זע פון דיין זייט זאל זיין נאר שלום און ליבשאפט, און העלף ארויס דיין ווייב, און זיי איר דן לבף זכות, און דער בורא פל עולם זאל אריינגעבן שכל אין דיין ווייב אז זי זאל איינזען אז די אלע וואס זיי טוען איר אנרעדן אויף דיר דאס קומט נאר פון קנאה, ווארום גישט יעדע פרוי איז זוכה צו אזא געטרייע מאן ווי דו ביסט.

איבערדעם בעט איך דיר זייער, שווייג אפ אויף אלע בזיונות, און דו וועסט זען אז דער בורא פל עולם וועט דיר גישט פארלאזן, און עס וועט זיך אלעס איבערדרייען לטובה. גלייב מיר דיין ווייב איז גישט אזא שלעכטע זכר, נאר שלעכטע חבר'עס וואס זענען איר מקנא רעדן איר אן אקעגן דיר, ווען דיין ווייב וועט צום שכל קומען, וועט זי דאס איינזען, און דעמאלטס וועט זי שלום מאכן מיט דיר. אבער דו זע איר ווייטער מכבד צו זיין, וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט, ווארום ביים בורא פל עולם איז זייער חשוב אז א אידיש שטוב פירט זיך על פי התורה, און עס הערשט צווישן זיי בבור מיט ליבשאפט, שמחה מיט רואינקייט זכר, אין אזא שטוב וואקסן אויף נארמאלע קינדער. אז וואויל איז דעם וואס ער האט שכל און ער רעגט זיך קיינמאל גישט אויף, אויף זיין ווייב, און ער איז איר זייער מכבד, און פירט זיין שטוב אויף דעם אויסגעטרעטענעם תורה וועג, וואס מיר

האבן באקומען פון אונזערע עלטערן, און עלטערנ'ס עלטערן, מדור דור, און מען דערנווייטערט זיך פון אלע שלעכטע מאדעס וואס די ביליגע גוים ערפינדן וכו', דאס פריצות'דיגע אנטיאכץ וכו', און די געמיינע פארדארבנסטע ביכער וואס איז פול מיט שמוץ און מיט כפירה, וכו'.

אז וואויל איז די שטוב וואס פירט זיך נאר לויט די תורה הקדושה, און ער דערנווייטערט זיך פון אלע מינים און אפיקורסים, און באהעפט זיך נאר צו ערליכע איידעלע אידן. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

מו

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר נח כ"ז תשרי ה'תשע"א.

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר.

איך האב דערהאלטן דיין בריוו, און איך האב עס איבערגעליינט עטליכע מאל.

איך מוז דיר זאגן, די יסוד היסודות אין א אידיש לעבן איז זיך נישט מישן מיט יענעם, קיינמאל קען מען נישט וויסן יענעמ'ס פנימיות, אפילו פון דרויסן זעט ער אים ווי ער זעט אים וכו', מען דארף דן זיין יעדן איינעם לבד זכות, און זען זיך אליין מתקן צו זיין, דעמאלטס וועט מען האבן הצלחה אין לעבן, די מינוט אז מען קוקט אויף יענעם האט מען שוין א דורכפאל, ווארום אז א מענטש

לײַגט זיין גאנצן קאפ אריין אין יענעם'ס קאפ בלייבט ער
אן א קאפ, ווארום ער האט געגעבן זיין קאפ אריין אין
יענעם'ס קאפ, האט יענער צוויי קעפ און ער האט קיין
אין קאפ נישט, איבערדעם זאלסטו זיך קיינמאל נישט
מישן מיט אנדערע געשעפטן, און דאס זאל דיר נישט
מבלבל זיין.

דאס איז די עצה פון יצחק'רע, פון שטן, פון סמ"ך מ"ם,
מען זאל זיך שטענדיג מישן מיט אן אנדערן, כדי
ער זאל פארנעסן פון זיך, און דאס איז געזאגט געווארן,
אפילו אויף א פֿרטיזש'דיגע מענטש, מכל שכן ווען מען
זעט א חבורה וואס זיי לערנען תורה בהתמדה רבה, זיי
זענען מסיים איין מסכת נאכן אנדערע, זענען מסיים ששה
סדרי משנה אן א שיעור מאל, טאר מען זיך אונדאי נישט
מישן, נאר מען דארף מקנא זיין ויערע מעשים, און בעטן
דעם בורא כל עולמים "רבנו של עולם! ווען וועל איך
אויכעט זוכה זיין אנהייבן לערנען א מסכת און דאס מסיים
זיין? ווארום עס גייט מיר אנוועק טעג און נעכט מיט שטותים
און הבלים און איך לערן נישט קיין גמרא. רבנו של עולם!
דערבארעם זיך אויף מיר איך זאל נישט אנברענגן מיין
טייערע צייט, ווארום דו אליין ווייסט דאס גרויסקייט פון
מסיים זיין א מסכת.

איבערדעם בעט איך דיר רבנו של עולם איך זאל אנהייבן
לערנען א מסכת און לערנען איין דף נאכן

אנגערן, און נישט צוריק גיין, נאר מקדים זיין א דף נאך
א דף ביז איך וועל מסיים זיין די גאנצע מסכת, דעמאלטס
וועל איך קענען צוברעכן דעם סמ"ך מ"ם, וואס עס ווערט
געברענגט פון צדיקים אז זיין טמא'דיגע נאמען איז די ראשי
תיבות ס'יום מ'סכת א'ין ל'עשות, ער לאזט נישט מאכן
קוין סיום, ווארום ער ווייסט אז ווען א איד איז זוכה און
ער איז מסיים א מסכת איז מען מבטל דעם סמ"ך מ"ם
אינגאנצן. איבערדעם בעט איך דיר רבונז של עולם איך
זאל זיך נישט מבבל זיין מיט קיינעם נישט, נאר איך
אלליין זאל זוכה זיין אנהויבן א מסכת און לערנען יעדן טאג
א בלאט נאך א בלאט ביז איך וועל מסיים זיין די גאנצע
מסכת, און דורכדעם זאל איך אויסרייסן פון מיר דעם
סמ"ך מ"ם וואס ער וויל מיך אריינגברענגן אין עצבות און
מרה שחורה און אז איך זאל שטענדיג טראכטן פון יענעם;
איך בעט דיר רבונז של עולם! העלף מיך איך זאל רחמנות
האבן אויף מיר, און איך זאל קיינמאל נישט קוקן אויף
יענעם, איך זאל זיך נישט מבבל זיין מיט יענעם נאר איך
זאל זען זיך צו פאררעכטן".

מיר ראכט זיך אויב דו וועסט גיין אויף דעם וועג וועסטו
האבן אן אנדערע שמחה און אן אנדערע חיות, די
חז"ל זאגן (שבת קיח:) אמר אבני תיתי לי דכי חזינא צורבא
מרבנן דשלים מסכתיה עבידנא יומא טבא לרבנן; אויב
איך וועל זען אז א תלמיד חכם האט מסיים געווען א
מסכת וועל איך מאכן א סעודה און א יום טוב פאר אלע

תלמידים חכמים, זעט מען ווי גרויס דאס איז מסכים צו זיין א מסכת. און אזוי ווערט גע'פסק'נט אין שולחן ערוך (יורה דעה הלכות תלמוד תורה סימן רמ"ו סעיף כ"ו) בשם מסכתא מצוה לשמוח ולעשות סעודה ונקראת סעודת מצוה; זעט מען פון דעם ווען א איד איז זוכה און איז מסכים א מסכת דארף מען מאכן א סיום.

יעצט פֿרעג איך דיר, באַרעכנ זיך באַטראַכט זיך מיט אן אַמט: האָסטו אַיינמאַל געמאַכט א סיום אויף א מסכת? און דא האָבן זיך צאָמגענומען א גאנצע חבורה פון בחורים וואס זענען ליידער געווען אין שאול תחתית, און זיי האָבן זיך גענומען לערנען און זיי זענען מסכים א מסכת, קענסט זיך פֿארשטעלן דעם גרויסן שמחה וואס עס איז דא אין הימל דורך זיי? קענסט זיך פֿארשטעלן ווי די ב"ח התורה וועט זיי ארויסרייסן פון בלאטע? ווי די הייליגע רבי האט געזאגט אין שיחות הר"ן (סימן י"ט) אז אפילו די מענטשן וואס זיי זענען אריינגעפאלן אין א גרויסן געדעכטע בלאטע און זינדיגן און זיי קענען נאך יעצט נישט ארויסגיין פון זייער זינד, אויב זיי וועלן זיך געמען אויף זיך און לערנען יעדן טאג בך ופקד, וועט זיי די ב"ח התורה ארויסרייסן פון זייער בלאטע און פון זייער שמוץ. קענסט זיך פֿארשטעלן וואס הייסט ענדיגן א מסכת? וועגן דעם בעט איך דיר, פון היינט אן זאלסטו זיך נישט מישן מיט יענעם, קוק אויף דיר, וועסטו האָבן גרויס הצלחה, זיי זיך נישט מבבל מיט קיינעם נישט, נאר קוק אויף דיר און הייב אן מסכים זיין

איין מסכת נאכן אנדערן מסכת, וועט דײַך גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

עס ווערט געברענגט און ספר "ים של שלמה" (פּאָא קמא סוף פּאָר 1) פארנוואס דערמאנט מען ביי א סיום מסכת רב פּאָא מיט זיינע צען קינדער? נאר רב פּאָא איז געווען א גרויסער עושר, און ער האט אויסגעלערנט זיינע צען קינדער זאלן מסיים זיין איין מסכת נאכן אנדערן, ביז זיי זענען געווארן לעבטיגע צדיקים און גדולים בתורה. איבערדעם איז ווען מען איז מסיים א מסכת, דערמאנט מען רב פּאָא מיט זיינע צען קינדער, בזכות וואס זיי פלעגן מאכן א סיום אויף א מסכת זענען זיי געווארן זייער זייער רייך. איבערדעם בעט אײַך דיר זייער זאלסט זען מסיים זיין א מסכת, און דאס וועט אין דײַך אריינגברענגן א גרויסע שמחה, און בזכות שמחת התורה וועט דײַך מוחל זיין דער בורא פֿל עולמים אויף אלע זיינע עבירות.

אײַך האָפּ אז דו וועסט זיך נישט מבלבל זיין מיט אנדערע, און מבֿל שפֿן זאלסט נישט אנהערן לשון הרע וואס ליידער ליידער דער גלות איז ביטער לאנג נאר וועגן שנאת חנם, וואס איינער האט פיינט דעם אנדערן, ומבֿל שפֿן ווען מען זעט א קבוצה בחורים וואס זיי זענען געווען אין שׂאול תחתית און יעצט לערנען זיי משניות, און זענען מסיים איין פֿרָק נאך א פֿרָק, איין מסכת נאך א מסכת ביז זיי ענדיגן ששה סדרי משנה, איז דען שײַך אויף זיי צו רעדן? א טיפּש רעדט אויף בחורים וואס זיי לערנען משניות.

די חו"ל זאגן (עיקרא רבה פרשה ז' סימן ג) אין כל הגלויות הללו מתבנסות אלא בזכות משניות; אין דעם איז תלוי די גאנצע גאולה, אז מען איז זוכה צו חזר'ן משניות. משנה איז די אותיות נשמה, משנה איז די אותיות משנה, ס'איז משנה דעם מענטש ס'איז מזבח די נשמה, אז מען זעט א קבוצה בחורים וואס זיי לערנען משניות, און זיי ענדיגן איינמאל נאכן אנדערן, איז דען שייך צו רעדן אויף זיי? איז דען שייך אויף זיי צו מאכן לצנות? עס דרייען זיך ארום לידער אין בין הזמנים טויזנטער און טויזנטער בחור'לעך און פוסטעווען אוועק די צייט און קיינער רעדט נישט אויף זיי, און קיינער מאכט נישט קיין באמערקונג אויף זיי, ווען ס'איז א שאד יעדן טאג און יעדע שעה און יעדע רגע, ווי דער מאמר החכם איז "אין אבידה באבידת הזמן", אלעס קען מען קויפן אין לעבן אבער נישט קיין צייט, יעדע מינוט וואס עס גייט דורך שטארבט עס אפ, עס וועט קיינמאל נישט צוריק קומען, און עס איז דא א קבוצה בחורים וואס זיי האבן זיך גענומען אויף זיך און לערנען משניות, און אפילו אז זיי זאגן משניות האט עס א געוואלדיגע סגולה מזבח זיין די נשמה, און פון זיי מאכט מען לצנות? און אויף זיי רעדט מען?

פארנוואס זאל מען נישט רעדן אויף טויזנטער בחור'לעך וואס זיי דרייען זיך ארום פוסט און לידיג וואס דאס ברענגט צו ביטערע שווערע זינד? ווי די חו"ל זאגן (כתובות נ"ט) הבטילה מביאה לידי שיעמום, מען ווערט משועע

פאר ליידִיג גיין, מביאָה לידי זימָה, מָען טוט שְׁמוּצִיגֶע
עבירות וכו' וכו', אויף זיי רעדט מָען נישט, אויף זיי
טשעפּעט מָען נישט! נאר מָען זעט א קבוצה בחור'לעך
וואס זיי האבן זיך גענומען אין די הענט און זאגן אסאך
משניות, און ענדיגן גאנץ ששה סדרי משנה איינמאל און
נאכאמאל, אויף זיי דארף מָען קריגן? אויף זיי דארף מָען
רעדן? ווער איז דער סמ"ך מ"ם? דעי וואס פוסטעווען און
טוען עבירות, אָדער דעי וואס זיי לערנען און זאגן משניות?
דו אליין זאג מיר!

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוֹתֵרֵן חלק א' סימן א') דער יצר
הרע איז זיך מתלבש במצוות. בעט איך דורך: אנטלויף
פון די מצוות פון יצר הרע, וואס ער רעדט דורך צו, צו
רעדן אויף א קבוצה בחור'לעך, וואס זיי זענען זוכה מסיים
זיין ששה סדרי משנה איינמאל און נאכאמאל און נאכאמאל,
און זענען זוכה צו לערנען א מסכת און חזר'ן איבער די
מסכת הונדערט און איין מאל, אז וואויל איז זיי. הלואי
הלואי זאלן זיך מערן הונדערטער און טויזנטער בחור'לעך
ווי זיי, יוסיף עליהם אַלף פּעמים בְּכֶה, און זיי זאלן אויבעט
אנהייבן צו חזר'ן משניות און זאגן משניות, און ענדיגן
משניות, און מכל שכן וכל שכן מסיים זיין א מסכת, וואס
דאס וועט זיי ברענגן גרויס עשירות. משנ"ה באטרעפט
פונקט ווי פרנס"ה, אז איינער לערנט אסאך משניות, און
ער חזר'ט אסאך משניות, דאס ברענגט אים ער זאל האבן
פרנסה בשפע. איבערדעם בעט איך דיר זייער זאלסט

אויפהערן מקטרג זיין, זאלסט אויפהערן צו קוקן אויף די
שלעכטס פון יענעם בכלליות, און בפרטיות זאלסטו אויפהערן
צו קוקן שלעכטס אויף א קיבוץ בחורים וואס זיי זענען
מסיים איין מסכת נאך א מסכת, און זיי זענען זוכה מסיים
צו זיין ש"ס, און זיי זענען זוכה מסיים צו זיין שש"ה סדרי
משנה אן א שיעור מאל.

הלזואי זאלסטו אויבעט זיין פון די וואס זענען מסיים א
מסכת הונדערט און איין מאל, און מפל שפן
זאלסט לערנען אסאך משניות, וועט עס דיר רייניגן דעם
מח, דו וועסט שוין נישט טראכטן פון אן אנדערן, וועסט
אנהויבן צו טראכטן נאר פון דך, וועט דך גוט זיין אויף
דער וועלט און אויף יענער וועלט.

גלייב מיר ווער ס'האט דעם אמת'ן יישוב הדעת, באטראכט,
אט איז טאג אט איז נאכט, אט איז נאכט אט איז
טאג, איז ער זוכה און ער לערנט יעדן טאג חומש מיט
רש"י מיטן תרגום פון די וואכעדיגע סדרא, איז ער זוכה
און ער לערנט יעדן טאג אפאר פרקים משניות, איז ער
זוכה און ער לערנט יעדן טאג א דף גמרא, וועט אים גוט
זיין אויף דער וועלט און אויף יענער וועלט; חלילה וחס
אז עס גייט אים אנוועק א טאג אן די דריי לימודים, איז
ער דאך דער גרעסטער ארימאן, דער גרעסטער
אומגליקליכער מענטש! ווי די חז"ל זאגן (שבת קכ.) "ובביתי
אין לחם ואין שמלה", שאין בידי לא מקרא ולא משנה
ולא תלמוד; וואס הייסט אן ארימאן? אז איינער פארפעלט

א טאג און ער לערנט נישט קיין חומש מיט משניות מיט גמרא, דער איז דער גרעסטער ארימאן. איבערדעם בעט איך דיר זייער זאלסט נישט פארפעלן קיין איין טאג פון לערנען יעדן טאג אביסל חומש רש"י מיטן תרגום פון די וואכעדיגע סדרא, א פֿרק אדער צוויי משניות, און א דף גמרא, וועט דיר גוט זיין תמיד.

זעל פֿולם, געוואוין זיך צו צו רעדן צום בורא פֿל עולמים אויף אידיש, וואס דאס הייסט ביים הייליגן רבי'ן התבודדות, וואס ער האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן כ"ח) אז התבודדות איז א מעלה עליונה העכער פון אלעם; ווען א איד גיסט זיך אויס דאס הארץ צום בורא פֿל עולמים מאכט ער א רעש אין אלע הימלען, ווען א איד וויינט צום בורא פֿל עולמים און בעט "רבנו של עולם נעם מיד ארויס פון בלאטע וואס איך בין אין דעם אריינגעפאלן! רבנו של עולם האב רחמנות אויף מיין נשמה עס זאל מיר נישט גיין לאיבוד! רבנו של עולם זע איך זאל נישט אנפֿרענגן מיין טייערע צייט מיט נארישקייטן! רבנו של עולם זע איך זאל נישט קוקן אויף קיינעם נישט נאר אויף זיך אליין! רבנו של עולם זע איך זאל רחמנות האבן אויף מיר איך זאל שוין אנהויבן צו זיין פֿרייליך, איך זאל זיין א גליקליכער מענטש...!" אזוי זאלסטו מרחיב זיין דעם דיבור יעדן טאג, וועסטו זען צו וואספֿארא שמחה דו וועסט קומען.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

מז

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה וגיעו וירדפו אל היקר לי מאד ...
נרו יאיר.

דיין בריוו האב איך דערהאלטן.

זע זיך צו שטארקן קיין שום זאך אויף דער וועלט זאל
דיך נישט קענען צוברעכן, אויף יעדעם איינעם גייט
דורך שווערע ביטערע נסיונות, און דער הייליגער רבי האט
אונז געלערענט דאס גרויסקייט פון א איד איז וואס ער
קען זיך דערהאלטן, אין זיינע אלע פראבלעמען.

וויסן דארפסטו וויסן אויב א איד שטארקט זיך אין אמונה
און ער ווייסט אז עס געפונט זיך נישט קיין שום
מציאות אויסער דער בורא כל עולמים, און אלעס וואס
עס ווערט געפירט מיט אים איז למעלה, אזוי ווי דער
הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') ווען א מענטש
ווייסט אז אלעס וואס עס גייט אויף אים איבער איז פאר
זיין טובה וועגן, דאס איז עולם הבא; איבערדעם זע זיך
צו דן זיין לבב זכות, ס'איז נישט קיין חכמה זיך אראפזארפן,
זיך צוברעכן וכו', זיך צו האלטן פאר די נידריגסטע וכו',
די קונץ איז צו טרעפן ביי זיך גוטע נקודות וואס יעדער
איד האט. ווי די חז"ל זאגן (ברכות נז.) אויפן פסוק (שיר השירים
ד') "בפלח הרמון רקתך", מאי רקתך? אפילו ריקנין שבת

מִלְאִים מַצּוֹת בְּרִמּוֹן; יַעֲדֶעַר אִיד אִיז פּוֹל מִיט מַצּוֹת.
 אַיִבֶּעֲרֶדֶעם דאָרף זיך אַ מַעֲנִטֶשׁ דִּן זיין לִבָּהּ זְכוּת, ס'איז
 קיין שום מַצּוֹה נִישֶׁט אַרום גיין מֶרֶה שְׁחוּרָה'דיג פאַרדאַגה'ט,
 אַדְרָבָה דער הייליגער רַבִּי זֶאָנֶט (ליקוטי מוֹהֲרֵן חֶלֶק ב' סִימָן ד')

מַצּוֹה גְדוּלָּה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, ס'איז אַ גְּרוֹיֶסע מַצּוֹה
 צו זיין פֿרייליך שְׂטַענְדיג. און וואס מָער אַ אִיד אִיז
 פֿרייליך אִיז אַ סִימָן אז ער האט אַ גְּלִיידִה האַרץ, ער
 האט נִישֶׁט קיין קשיות אויפֿן בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים. ווי דער
 הייליגער רַבִּי זֶאָנֶט (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת שִׁמְחָה סִימָן א') בְּשִׁאֲדָם עוֹשֶׂה
 מַצּוֹה בְּשִׁמְחָה זֶה סִימָן שֶׁלְּבוּ שָׁלֵם לֹאֲלֶקוּ; אז אַ מַעֲנִטֶשׁ
 טוט אַ מַצּוֹה מִיט שִׁמְחָה אִיז אַ סִימָן אז זיין האַרץ אִיז
 גְּלִיידִה מִיטן בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים ער האט נִישֶׁט קיין קשיות
 אויף אים.

אַיִבֶּעֲרֶדֶעם שְׂטאַרְק זיך ווער נִישֶׁט צוגֶבֶרֶאכֶן, אז דו
 שְׁפִירֶסט דו האסט געזינדיגט זכו'. אויף דעם
 האט דער הייליגער רַבִּי אונז אויסגעלערנט אז מען גייט
 אויף אַ פֿלאץ וואו קיינער געפינט זיך נִישֶׁט דאָרמֶן, און
 מען רעדט זיך אויס דאס האַרץ פאַרן בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים,
 און מען דערציילט אים אַלֶּעס, און דאס אִיז די מַצּוֹה פון
 ווידוי. און די תו"ל זאָגן (תּוֹרַת בְּחִינִים בְּחוֹקוֹת) אָמַר הַקָּדוֹשׁ
 בָּרוּךְ הוּא, מִיֵּד שְׂמֵתוּדִים אָנִי מוֹחֵל לָהֶם; דער בּוֹרָא פֿל
 עוֹלָמִים זאָגט, גְּלִיידִה ווי מ'איז זיך מתנוודה בין איך שוין
 מוֹחֵל. און אזוי ווערט גע'פֿסֶק'נט אין רמב"ם (פֶּרֶק א' מַחֲלָכוֹת
 תְּשׁוּבָה חֻלָּה א')

אז דער עיקר תְּשׁוּבָה אִיז ווידוי דְּבָרִים, וְכָל

המַרְבֵּה לְהַתְנוּדוֹת תְּרִי זֶה מְשׁוּבָּח. מֵעַן דֹּאָרף זִיךְ אױסֶרְעֶדן פֿאַרן בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים און אִים אױסֶרְעֶרְצִיילן אַלעס וואס אײַךְ הָאָב גַעטוּן, און דוּרְכְּדעם וועט אִים ווערן גְּרִינגער ווייל עס גייט אַרױס די עוֹנוֹת פֿון זײַנע בײַנער, און ער איז זוכה צו רײַנע אַמוּנָה. אײַפֿערֶדעם שְׂטאַרק זײַךְ, און געוואוין זײַךְ צו, צו רַעֲדן צום בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים אױף פֿשוט אײַדיש, וועסטו זען גְּרױסע יִשׁוּעוֹת, נאָר זײ גיִשט געפֿאלן בײַ זײַךְ.

זע מְכַבֵּד צו זײַן טאַטן מאַמען, וואס דאָס איז אַ גְּרױסע מִצְוָה, און דער בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים וויל זײַער אז מען זאל זײַן שְׂטאַרק אין די מִצְוָה. ווי די תנ"ל זאָגן (קידושין ל:) בְּזִמְן שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַעֲלָה אֲנִי עֲלֵיהֶם כָּאִילוֹ דִּרְתִּי בִּיגִיהֶם וּבְכַדוֹנִי; דער בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים זאָגט ווען אַ מענטש איז מְכַבֵּד זײַן טאַטן און מאַמען, איז דאָס גְּלִייע ווי מען איז מיר מְכַבֵּד, און חֲלִילָה פֿאַרקערט, אז מען איז מְזֻלָּל און טאַטע מאַמע, איז מען מְזֻלָּל אין מיר; אײַפֿערֶדעם דאַרפֿסטו זען זײַער זײַער פֿאלגן טאַטע מאַמען.

דאָס וואס זײ רַעֲדן דײַך אָפּ גיִשט צו לַעֲרַנען וכו', דאָס איז נאָר ווייל מען האט זײ אױפֿגעהעצט אַקעגן דעם סֵדֶר דֶּרֶךְ הַלִּימוּד, אָבער אױב דו וועסט לַעֲרַנען פֿלײסיג יעדן טאָג חוּמֵשׁ רש"י מיטן תַּרְגוּם, און אסאך פֿרָקִים מִשְׁנׂוֹת, וועסט ענדיגן שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה אײַנמאל נאָכן

אנגדערן, און אויך וועסטו זיך מאכן א שיעור אין גמרא
בסדרן מיט א געוואלדיגע עקשנות, וועסטו זען אז ביים
סוף וועלן טאטע מאמע איינזען אז דו ביסט א מתמיד
דרייט זיך נישט ארום ליידג, און דו פירסט זיך אויף
ערליך, און עס וועט אלעס איבערגעדרייט ווערן למזבח.

עס איז באוואוסט ווען דער הייליגער רבי נתן ז"ל איז
מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן האט דער רבי אים
געגעבן א תיקון ער זאל זאגן יעדן טאג אכצן פֿרקים
משניות, און זיין טאטע רבי נפתלי הערץ ז"ל האט זייער
מקפיד געווען אויפן רבי'ן, "מיין זון געבט מען אזא תיקון
צו זאגן אכצן פֿרקים משניות!?", אבער רבי נתן האט
געפאלגט דעם הייליגן רבי'ן, כאטש ער האט געליטן אסאך
בזיונות פאר דעם, און אין דער סוף האט דער טאטע
איינגעזען אז קיינער פון די קינדער זענען אים נישט אזוי
מכבד ווי דער הייליגער רבי נתן ז"ל, פלעגט ער זיך
אויפשטעלן ווען דער זון איז אריינגעקומען, און ער פלעגט
אים רופן "רבי נתן". אזוי שטארק האט ער מכבד געווען
זיין זון ווייל ער האט איינגעזען אז דורכן רבינ'ס הקדמות
איז מען זוכה מכבד צו זיין טאטע און מאמע מער ווי ווען
מען האט נישט דעם רבינ'ס הקדמות.

איבערדעם בעט איך דיר זייער, זאלסט חלילה וחס נישט
ענטפערן מיט עזות אנטקעגן טאטע מאמען,
מען דארף פארשטיין זיי האבן אויכעט צער, מען האט

זיי אויפֿגעהעצט אַקעגן בֿרֶסֶלֶב וכו'. דו זע נאר מִכְבֵּד זיין טאטן מאמען, וואס דאס איז א יסוד מוסד אין אידישקייט, ווי די תו"ל זאגן (תנא דבי אליהו רבה פרק כ"ו) כָּל הָעוֹלָם בּוֹלוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִין הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִבְּקֵשׁ מִן הָאָדָם רַק שִׁיכְבֵּד אֶב וְאִם; דער גאנצער וועלט באלאנגט צום באשעפער און ער וויל נישט גארנישט פונעם מענטש נאר אז ער זאל מִכְבֵּד זיין טאטן מאמע; איבערדעם בעט אײַך דיר זיי שטארק אין דעם, דו זאלסט ערליך דאווענען די דריי תפילות שחרית מנחה מעריב מיט מגן דייקא, און מקשר זיין דיין מחשבה צום דיבור, זאלסט אינזינען האבן וואס דו זאגסט, וועסטו זען ס'וועט דיר לייכטן, ווי די הייליגע רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ט') אויפן פסוק פון די וואכעדיגע סדרה "צהר תעשה לתיבה" מען דארף אויפלייכטן די ווערטער פון דאווענען, מען זאל שפירן א לעבטיגקייט א זיסקייט ווען מען דאווענט.

שטארק זיך זיי נישט ביי דיר געפאלן, מיר האבן ברוך הוא וברוך שמו דעם בורא כל עולמים, מיט דעם וואס מען געוואוינט זיך צו צו רעדן צו אים אין דעם זכות וועסטו געהאלפן ווערן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

מח

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר נח כ"ח תשרי ה'תשע"א.

שלום ובִּרְכָּה אַל ... גִּרְו יֵאִיר.

דיין בִּרְיוו האב איך דערהאלטן.

וויסן דארפסטו וויסן אז די חו"ל זאגן (סוטה ג.) אין אדם
עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות; א
מענטש טוט נישט קיין עבירה נאר אויב עס איז אריין אין
אים א נארישקייט, זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק
ב' סימן י) קומט אים אז יעדער איינער בפני זיינע גראפע
עבירות איז משוגע, ווייל יעדע עבירה ברענגט אריין אין
מענטש נארישקייט און שיגעון, וכו', וכו', און דאס ווערט
צוגעקלעבט אין אים ביז ער קען פון דעם נישט ארויסגיין.
איבערדעם איז די עצה קודם כל אסאך בעסן דעם בורא
כל עולמים "רבנו של עולם, איך זינק אין גראפע עבירות
וואס דאס ברענגט מיר צו שגיגות, איך דריי זיך ארום
פשוט אזוי ווי א משוגענער, איך האב קיין שום ישוב
הדעת נישט, בעט איך דיר שענק מיר שכל, אתה חונן
לאדם דעת, דו געבסט פאר מענטשן שכל, געב מיר
אויבעט שכל איך זאל זוכה זיין האבן ישוב הדעת, און
איך זאל שוין נישט זיין מבוהל ומבולבל פון יעדע זאך,
העלה מיר איך זאל זוכה זיין צו זיין פרייליך, ווי נישט
האב איך אין מיר אסאך מצוות. דאס ערשטע זאך דאנק
איך דיר בורא כל עולמים וואס דו האסט מיר פאשאפן

א איד, און נישט קיין גוי, און איך גיי מיט ציצית, און
איך לייג תפילין יעדן טאג, און איך האב א מזוזה אויף
מיין טיר, און איך היט שבת און עם בִּשְׁרָה, מיט דעם זאל
איך זיך מַתְּנָה זיין א גאנצן טאג, און דאס וועט מיר
ברענגן ישוב תרעת. ווארום אזוי האסטו אונז מַגְלָה געווען
דורך דיינע צדיקים, אז שמחה ברענגט ישוב תרעת.
איבערדעם בעט איך דיר רבונזי של עולם איך זאל זוכה
זיין צו זיין שטענדיג פֿרייליך מיט די מצוות וואס איך בין
מקיים, און מיט דעם וואס איך וועל זיין פֿרייליך וועל איך
זוכה זיין צו האבן ישוב תרעת און איינקמאל פאר אלעמאל
וועל איך זיך געמען אין די הענט אריין, און איך וועל זיך
נישט מבלבל זיין פון קיינעם נישט, און איך וועל אנהייבן
ווערן אן אמת'ער ערליכער איד, און טון דיין רצון מיט
אן אמת".

אזוי זאלסטו בעטן יעדן טאג דעם בורא פֿל עולמים, קענסט
זיך נישט פארשטעלן וואס תפלה טוט אויף, ווי די
חו"ל זאגן (תנחומא ויבא) אָמַר לָהֶן הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל
הוּוּ וְהִירִין בְּתַפִּלָּה שְׂאִין מִדָּה אַחֶרֶת יָפָה הִימְנָה, וְהִיא
גְדוּלָּה מִכָּל הַקְרִבּוֹת וְכו' וְאִפִּילוּ אִין אָדָם פְּדָאִי לַעֲנוֹת
בְּתַפִּלָּתוֹ וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִמּוֹ בִּין שְׂמִתְפַּלֵּל וּמִרְבָּה בְּתַחֲנוּנִים
אֲנִי עוֹשֶׂה חֶסֶד עִמּוֹ; ווארום תפלה איז זייער חשוב ביים
בורא פֿל עולמים, אויב דו וועסט מיר פאלגן מיט דעם
בעטן יעדן טאג דעם בורא פֿל עולמים אויף אידיש וואס
דאס הייסט ביים הייליגן רבי'ן התבודדות, וועסטו נישט

דארפן אַנקומען צו מיר. איך זוך נישט קיין חסידים וכו',
און קיין מקורבים וכו', איך האב נישט קיין צייט וכו'.

איך האב שוין מיט דיר אסאך גערעדט, און איך זע אז
מיינע ווערטער גייען אין די לופטן, איבערדעם האב
איך קיין צייט נישט, מען קען רעדן מיט א מענטש וואס
וויל הערן און וויל פארשטיין און וויל פאלגן וכו' וכו', אבער
צו רעדן צו א וואנט... איז א שאד די צייט, שרייב איך
דיר דעם לעצטן מאל די פאר שורות.

נעם זיך אין די הענט אריין, לערן יעדן טאג חומש רש"י
מיטן תרגום פון די וואכעדיגע סדרה, וואס דאס איז
א סגולה אויף אריכות ימים, ווי די חז"ל זאגן (פרכות ח.) לעולם
ישלם אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום,
שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושנותיו;
און אויף דעם קען מען זיך פארלאזן אויף וואס עס שטייט
אין שולחן ערוך (אורח חיים סימן רפ"ה סעיף ג) מיום ראשון ואילך
נקרא עם הציבור; און דער "משנה ברורה" ברענגט אז אזוי
האט זיך געפירט דער הייליגער גר"א זי"ע.

אויך זאלסטו יעדן טאג לערנען אסאך פרקים משניות,
ווארום מען קען זיך נישט פארשטעלן דער גרויסער
ענין פון לערנען משניות יעדן טאג, און אפילו זאגן משניות
איז א גרויסע סגולה פאר די נשמה, און ס'איז מזבך דעם
מענטש פון אלע שמוץ און שגינות וואס האט זיך אָנגעקלעבט
אין אים.

אויף זאלסטו לערנען יעדן טאג א דף גמרא וואס דאס איז א שמירה פאר די נשמה. גמרא איז די ראשי תיבות פון די פיר מלאכים וואס זיי היטן דעם מענטש גבריאל מ'כאל ר'פאל א'וראל, מען קען זיך נישט פארשטעלן וואס הייסט לערנען יעדן טאג א דף גמרא. דער הייליגער צדיק רבי שלמ'קע זעווילער זי"ע האט געזאגט, אז איינער וואס ער לערנט נישט יעדן טאג א דף גמרא באקומט ער א צורה פון א תיה, און איינער איז אריינגעקומען צו אים, האט ער אנהויבן צו שרייען "אוי אוי וכו!" האט אים זיין משמש געפרעגט, "רבי, וואס איז מיט אייך?" האט ער געענטפערט, "זעסט נישט וואס איך האב דיר געזאגט, אז איינער לערנט נישט קיין דף גמרא האט ער א צורה פון א תיה? איך האב מורא פון א תיה!". דערפאר זאלסטו זען יעדן טאג צו לערנען א דף גמרא חק ולא יעבור. היינט איז דא אזויפיל גרינגע פירוישים, וואס אפילו איינער האט א שווערע קאפ קען ער אויך פארשטיין א דף גמרא.

זעל כולם זאלסטו לערנען אסאך הלכה. קודם זאלסטו אנהויבן צו לערנען בסדרן ארבע חלקי שולחן ערוך מחבר רמ"א, וואס דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע האט געזאגט פאר זיינע תלמידים אז זיי זאלן אסאך לערנען מחבר רמ"א, ווארום עס איז נתחבר געווארן מיט גרויס רוח הקודש. און עס איז באוואוסט אז ביים הייליגן רבי'ן איז געווען דער יסוד היסודות לימוד שולחן ערוך, און דאס איז דער עיקר אין ברסלבער חסידות, נישט אנועק גיין פון

שולחן ערוך. אויף זאלסטו זען צו גיין יעדן טאג אין מקוה, וואס דאס איז מטהר דעם גפּש פון אלע עבירות, ווארום ווען א איד טובל'ט זיך דעם גוף דא אונטן דעמאלטס טובל'ט זיך זיין נשמה אויבן. וואויל איז דער מענטש וואס ער איז גוהר צו גיין יעדן טאג אין מקוה. אויף זאלסטו דאווענען אלע דריי תפילות שחרית מנחה מעריב מיט מגן דייקא. און זאלסט געבן יעדן טאג צדקה. זאלסט בענטשן ערליך אין א סידור וועסטו ווערן רייך. זאלסט ליינען קריאת שמע שעל המטה כפי דעם נוסח פון דעם אר"י הקדוש זי"ע וועט מען דיך מוחל זיין אלע עוונות.

וועסטו מיד פאלגן איז גוט. וועסטו מיד נישט פאלגן, טו מיר א טובה גיי פון וואנעט דו ביסט געקומען, און זוך דיך אן אנדערן צו פארדרייען דעם קאפ. איך האב נישט קיין צייט פאר נארישקייטן, דער צייט איז זייער קורץ, ווי דוד המלך זאגט (תהלים צ) "ימי שנתינו בהם שבועים שנה". און דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ס"א) אז די זיבעציג יאר פליט אריבער אזוי ווי א פערטל שעה - פֿרעג זיך נאך ביי אן אלטן איד אויב ס'איז נישט אזוי - איבערדעם איז א שאר די צייט, די גאנצע לעבן פליט דורך אזוי ווי א פערטל שעה, איז נישטא קיין צייט פאר משוגעות'ן.

דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן ס"ו) דאס מען קען אויסהיילן יעדן איינעם אפילו א משוגענעם, נאר די

צָרָה אִיז אַז דער מִשְׁוֹנֶענער וויל נישט אויסהערן א קלוגן, און ער זאגט פארן קלוגן אז דו ביסט מִשְׁוֹנֶע נישט איד, און דערפאר קען מען אים נישט אויסהיילן, ווייל ער האלט אז ער איז קלוג, אז אָך און וויי אזא קלוגשאפט וואס מען מאכט ליצנות פון דעם הייליגן רבינ'ס סדר דרך הלימוד וואס ווערט געברענגט אין זיינע ווערטער באריכות (עין שיחות תר"ן סימן ע"ו). גיי אין בית החיים וועסטו זען הונדערטער קברים און מציבות, וכו', וכו', אז וואויל איז דער וואס ער ליגט אין קבר און עס שטייט אויף די מציבה אז ער האט געענדיגט אזויפיל און אזויפיל מאל ששה סדרי משנה, און ש"ס, און ארבע חלקי שולחן ערוך, און זוהר, און תיקונים, וכו', וכו', דאס קען מען שוין פון אים נישט צונעמען. און אָך און וויי א קבר און א מציבה וואס עס איז נישטא דארט לבל הפחות איין מאל ששה סדרי משנה, און איין מאל ש"ס, און איין מאל ארבע חלקי שולחן ערוך, וכו', וכו'. שלמה המלך זאגט (משלי ט) "אם חכמת חכמת לך, ולצת לבך תשא", אויב דו ביסט קלוג ביסטו קלוג פאר דיר, און אויב דו מאכסט פון דעם ליצנות מאכסטו ליצנות פון דיר נישט פון יענעם. די אלע לצים און אלע בעלי מחלוקת האבן א שפרעך ווארט "די וועלט קען נישט זיין מִשְׁוֹנֶע, אויב מען רעדט אויף איינעם מוז עפעס דארטן זיין", האב איד געהערט אמאל פון א צדיק האט געזאגט, ווער זאגט אז די וועלט איז נישט מִשְׁוֹנֶע? דער הייליגער רבי נתן זי"ע האט געזאגט, "די גאנצע וועלט איז מִשְׁוֹנֶע,

און איך אויך, נאר איך האב געקענט א קלארן, פארשטייט זיך אז ער האט געפאלגט דעם קלארן, איז ער אויסגעוואקסן וואס ער איז אויסגעוואקסן וכו' וכו', און ער האט געקענט איבערלאזן אזעלכע הייליגע ספרים וואס איז מחיה די גאנצע וועלט שוין עטליכע דורות.

נעם דאס אריין גוט אין דיין קליין קעפעלע וועט דין גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיג לעבן און א פרייליכן תמיד

מט

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר לך לך ב' חשון ה'תשע"א.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

איך האב דערהאלטן דיין פריוו, אבער איך קען דין נישט ענטפערן באריכות ווייל איך פאר היינט אוועק קיין ארץ ישראל.

דער עיקר איז נישט זיך מבלבל זיין מיט אן אנדערן, אזוי האט אונז דער הייליגער רבי געלערנט, אז יעדער איינער דארף קוקן אויף זיך נישט אויף יענעם, ווי עס שטייט ביי אברהם אבינו (יחזקאל לג) "אחד היה אברהם", אברהם אבינו האט געהאט הצלחה מיט זיך אקעגן שטעלן די גאנצע וועלט, ווייל ער האט נישט געקוקט אויף קיינעם

נישט, און דאס איז געווען זיין הצלחה. דער גרעסטער דורכפאל פון א מענטש איז ווען ער איז זיך מבבלבל מיט א צווייטן, דאס ברענגט אים צו קנאה וכו', צו מחלוקת וכו', און צו אלעם שלעכטס. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ל"ד), יעדער איד האט א נקודה וואס דער צווייטער האט נישט און קען נישט האבן, איז וואס דארף מען קוקן אויף יענעם? וואס דארף מען זוכן חסרונות ביי יענעם? איז מען דען שוין פארטיג מיט זיך? אויב מען קוקט נישט אויף יענעם האט מען גרויס הצלחה.

אמאל איז געקומען א איד צום רב פון שטאט, אז ער האט א דין תורה, אויב דער רב וועט אנגעמען די דין תורה. האט אים דער רב געענטפערט, "אודאי יא!" פרעגט אים דער רב, "מיט וועמען האסטו די דין תורה?" ענטפערט די איד, "מיט די לבנה" - (האט שוין דער רב געזען מיט וועמען ער האט דא צוטון) - פרעגט אים דער רב, "וואס איז דיין טענה?" ענטפערט דער איד, "וואו איך גיי, גייט מיר נאך דער לבנה, און וואו איך קוק קוקט זי מיר נאך. און אז איך בלייב שטיין בלייבט זי אויך שטיין, זי לאזט מיר נישט לעבן, וואו איך זאל זיך נאר נישט פארשטעקן איז זי דא, איך קען דאס שוין נישט אויסהאלטן!". ענטפערט אים דער רב, "איך האב געהערט דיין טענה, אבער אזוי ווי מען דארף אויסהערן ביידע צדדים, קום צוריק מארגן ווייל איך וועל פרעגן דעם לבנה פארוואס זי האט זיך אנגעטשעפעט אין דיר". מארגן איז

דער איד געקומען, זאגט אים דער רב, "איך האב געפֿרעגט די לבנה וואס זי האט זיך אנגעטשעפעט אין דיר און זי גייט דיך נאך, האט זי מיך געענטפֿערט, אז 'דער מענטש האלט אין איין קוקן אויף מיר, ווילאנג ער וועט קוקן אויף מיר וועל איך אים נאכגיין און איך וועל קוקן אויף אים', איבער דעם - זאגט דער רב צום איד - איז מיין עצה, אז דו זאלסט אויפֿהערן צו קוקן אויף די לבנה וועט זי דיך אפֿלאזן..."

זאלסט וויסן אז אין די מעשה ליגט א טיפע חכמה אז מען טראכט גוט אריין וכו', ווארום אלע צרות פון א מענטש איז נאר ווייל ער קוקט אויף יענעם, ממילא רעדט ער זיך איין אז יענער טשעפעט אים און יענער רופֿט אים, און יענער וויל פון אים צונעמען וכו' וכו', אויב דער מענטש האט שכל און ער קוקט אויף קיינעם נישט נאר אויפֿן בורא פֿל עולמים אליין, עס אינטרעסירט אים גארנישט, ביי אים עקזיסטירט נישט קיין וועלט, ער ווייסט אז "אין עוד מלבדו" דער בורא פֿל עולמים איז מחיה און מהיה די גאנצע בריאה, און אלצדינג דומם צומח חי מדבר איז געטליכקייט, דער מענטש איז זיך שוין נישט מבבלבל פון קיינעם נישט, ווארום ער ווייסט אז אלעס וואס ער דארף האבן וועט ער בעטן נאר פונעם בורא פֿל עולמים און ער האט נישט קיין מורא פון קיינעם נישט, און קיינער קען אים נישט צופֿרעכן, ווייל ער קוקט נאר ארויף צום בורא פֿל עולמים אליין.

זאלסט וויסן דאס אלע מחלות און שלעכטע קרענק וכו',
און בפרט גערון קראנקהייט וכו', געמט זיך נאר
ווייל מען קוקט אויף יענעם, וואס יענער וועט זאגן, וואס
יענער טוט, וואס יענער זאגט... דאס איז א גערון
קראנקהייט אז ער רעדט זיך איין אז מען קוקט אים נאך
וכו'. איבערדעם אז די ווילסט האבן הצלחה אין לעבן
זאלסטו זיך שטארקן אין אמונה פשוטה אין בורא פל
עולמים, און קיין שום זאך אויף דער וועלט זאל דיך נישט
קענען צוברעכן.

די גרעסטע צרה אין אונזער דור איז דאס בפירות
אפיקורסות וואס האט זיך פארשפרייט אויף דער
וועלט פון די ערב רב, זיי האבן אויפגעשטעלט א מלכות
הרשעה, און זיי זענען ליידער מעביר על הדת מיליאנען
אידן, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן ל"ה)
אז עס גייט א גרויסן אפיקורסות אויף דער וועלט, און
וואויל איז דער מענטש וואס ער וועט זיך קענען שטארקן
אין אמונה, און ער האט געזאגט (שם סימן ר"ב) "אוי וויי! ווי
וועלן זיך קענען דאס אידיש פאלק דערהאלטן? ווארום
עס וועט זיין ביטערע אפיקורסים וואס זיי וועלן אריינבאפן
דאס גאנצע וועלט מיט דיעזע נפסדות", און ליידער זעען
מיר אז עס איז מקוים געווארן דעם הייליגן רבינ'ס ווערטער
במלוא מובן המילה, איבערדעם זע זיך צו שטארקן מיט
פשוטע אמונה, און זאלסט זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום
בורא פל עולמים אויף פראסט אידיש, ווארום נאר דאס

בויעט אויף די הייליגע אַמונה אין בוראָ פֿל עולמים, ווייל מיט דעם וואס אַ מענטש רעדט צום בוראָ פֿל עולמים אויף פֿראַסט אידיש, איז אַ סימן אז ער גלייבט אין אים אז ער איז דא, און מען הערט אים אויס, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ב), "פֿאַרנוואס רעדט נישט אַ מענטש צום בוראָ פֿל עולמים? ווייל די אַמונה איז ליידער ביי אים נישט גאנץ". איבערדעם געווארן זיך צו צו רעדן צום בוראָ פֿל עולמים בתמימות און חבמות, און אפילו ביים אנפאנג וועט זיך דין ראכטן אז קיינער הערט דין נישט אויס וכו', זאלסטו וויסן אז יעדעס ווארט הערט דער בוראָ פֿל עולמים צו, ער געפינט זיך איבעראל. איבערדעם שטארק זיך מיט די נקודה אסאך רעדן צום בוראָ פֿל עולמים, און דערצייל אים אויס אלעס וואס עס שטערט דין וועסטו זען גרויסע ישועות.

לערן יעדן טאג חומש מיט רש"י מיטן תרגום פון די וואכעדיגע סדרה, און לערן יעדן טאג אסאך פֿרקים משניות בסדרן דייקא, וועט דין וואויל זיין אויף די וועלט און מכל שכן אויף יענע וועלט.

איך מוז ענדיגן, ווייל איך יאג זיך אנוועק צו פֿארן.

בלייב געזונט און האב א פֿרייליכן תמיד

נ

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר וַיֵּרָא י' חֲשׁוֹן ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבִרָה הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אִיךְ הָאֵב דַּעֲרֵהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיוו.

זַע זִיךְ צו דַּעֲרֵהאַלְטֵן מִיט אַלע מִינֵי וועגן אין דער וועלט,
דער הייליגער רַבִּי האט אונז איבערגעלאזט א גרוסע
ירושה, לעכט מיט וואס זיך אַנצואווארימען די גשמה, לעכט
וואס עס לייכט אונז ווי אזוי זיך צו פירן בגשמיות און
ברוחניות, איבערדעם אויב דו ווילסט זיין מקורב צום הייליגן
רַבִּי'ן דארפסטו זען לערנען אסאך דעם הייליגן רַבִּינ'ס ספרים,
וואס נאר דורכדעם קען מען אָנגערופן ווערן א בֶּרֶסְלָבֶער
חסיד, דאס הייסט יעדן טאג זיך מאכן א שיעור אין לקוטי
מוהר"ן, און ספורי מעשיות, און ספר המדות, און די שיחות
פון הייליגן רַבִּי'ן וואס דער הייליגער רַבִּי נתן זי"ע האט
פארציבענט אין די צוויי ספרים חיי מוהר"ן און שיחות הר"ן,
וואס דאס דארף מען קענען אויסגנוייניג, דאס הייסט אזוי
פיל חזון ביו מען קען עס אויסגנוייניג, דאס הייסט א בֶּרֶסְלָבֶער
חסיד; ועל כּוֹלָם דארף מען זיך מאכן א שיעור אין 'לקוטי
הלכות' יעדן טאג, וואס דאס איז די התחזקות וואס דער
הייליגער רַבִּי נתן זי"ל איז מחזק יעדן איינעם, און אויב דו
וועסט לערנען יעדן טאג דעם רַבִּינ'ס ספרים וועסטו האבן
אן אנדערן חיות, וועסט קענען דורכגיין אלעסדינג גרינגערהייט.

אִיךְ בֵּין דָּא יַעֲצֵט אִין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אַ וואָך צײַט, דו האָסט
 גיָשֶׁט קײַן הַשְׁגָּה וואס די רִשְׁעִים האָבן דאָ געטון,
 אויסגעריסן אידישע נַשְׁמוֹת פון די אַמוּנָה הקדוּשָׁה אִיךְ זַע
 אִין יבֵּנָאָל, אַ שְׁטעטל וואס איז געגרינדעט געוואָרן איבער
 הונדערט יאָר, די גרינדערס זענען געווען ערליכע אידן
 שוֹמְרֵי תוֹרָה ומצוות אָבער די קינדער זענען שוין קאלט
 געוואָרן פון די אַמוּנָה רחמָנָא לִישׁוֹבָן, און די אייניקלעך
 זענען שוין געוואָרן אפיקורסים, און די איר אייניקלעך זענען
 פוסטע עמי האַרְצִים וואס ווײַסן גארנישט נאָר וואס זיי
 האָבן מקבל געווען בירושה פון זייערע עלטערן, בפירות
 ואפיקורסות אקעגן אידישקייט און זיי רײַסן אויס יעדעס
 פינטעלע איד. בפרט פון די ספרדישע אידן וואס זיי זענען
 תמימות־דיגע טייערע אידן, נאָר די פארביסענע אפיקורסים
 זענען זיי מַטְמָא מִיט טמא־דיגע וועגן;

איבערדעם דארפן מיר זען אנפילן גאנץ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 לַאֲרָבָה וּלְרַחֲבָה מִימֵן הַיַּלְיָגָן רַבִּינִים סְפָרִים,
 בפרט די קונטרסים וואס דאס איז די תמצית פון לקוטי
 מוהר"ן און לקוטי הלכות, און די שיחות פון הייליגן רבי'ן
 וואס דאס איז מחזיר טויזנטער און טויזנטער נַשְׁמוֹת אָן אַ
 גִּזְמָא; מען זעט וויפיל אידן זענען געקומען דורך די קונטרסים
 ראש השנה אין אומאן, און זיי זענען אלע מודה אז זיי
 זענען צוריק געקומען צום אידישן וועג און זענען חוזר
 בתשובה נאָר אדאנק די קונטרסים, איבערדעם זאלסטו זיך
 מוסר נָפֶשׁ זיין מיר ארויסהעלפן וואס מער צושפרייטן די

קונטראַרס, און דער זכות וועט זיך ביישטיין אויף די וועלט
און אויף יענער וועלט.

זיי נישט צופאלן ביי דיר, דער הייליגער רבי נתן ז"ל זאגט
(לקוטי תלכות ברכות השחר הלכה ה) דאס די גרעסטע צדקה וואס
מען קען געבן איז צו דריקן דעם הייליגן רבינ'ס ספרים,
און ער טייטשט די פסוק "צדקתה צדק לעולם ותורתה
אמת", דאס הייסט 'צדקתה צדק לעולם', וואספארא צדקה
בלייבט שטענדיג? 'ותורתה אמת' אז מען געבט צו דריקן
די ספרים פון דעם אמת'ן צדיק; געווענדליך איז ווען א
מענטש געבט צדקה איז דאך א גרוסע זאך, מען געבט
אינעם עסן, האט ער אפגעגעסן און שפעטער דארף ער
נאכאמאל עסן, מארגן דארף ער נאכאמאל עסן, אבער
צדקה וואס מען געבט צו דריקן א ספר, די ספר בלייבט
אויף דורי דורות, דערפאר זאגן די חז"ל (מדרש תהלים קו) אויפן
פסוק (תהלים קו) "עושה צדקה בכל עת, זה הפותח ספרים
ומשאילן לאחרים", איינער שרייבט ספרים און ער צושפרייט
דאס פאר אנדערע, דאס בלייבט שטענדיג.

און דאס גייט מסוף העולם ועד סופו, אזוי ווי מיר זעען
די קונטראַרס, ס'איז שוין אפגעדריקט היינט אויף
צוועלף שפראכן, און עס גייט איבעראל איבער די גאנצע
וועלט, און מענטשן זענען זיך מחיה און מחזק מיט דעם,
איבערדעם דיין גאנצע צדקה זאל זיין מיד ארויסצוהעלפן
דריקן וואס מער קונטראַרס; און אמת ס'איז דא אויף דעם

מִדְּבָרִים וְוִי דִי הַיִּלְיָנֶער רַבִּי זָאגט (סיפורי מעשיות מעשה ג) אַז
 דִּי שְׂדִים הַיִּיסֵן מִדְּבָרִים רַעְדֶּערס וְוִי רַעְדֵן אַלעס שְׁלֶעכְטִס,
 און ווידעראום זָאגט דער הַיִּלְיָנֶער רַבִּי (לקוטי מוהר"ן חלק א,
 סימן כח) אַז ס'איז פֿאַרְהאַנען שְׂדִים יְהוּדאִין, עַר קען זיין אַ
 אִיד אָבער עַר איז אַ שֵׁד, אַויב עַר רייסט אָפּ מַעֲנִשֵּׁן
 פֿון בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים איז עַר גִּישֵׁט מֶער וְוִי אַ שֵׁד, אַ
 רוּחַ, וְכוּ', מִיר דאַרפֿן צוּשפּרײטן דִּי אַמוּנָה הַקְדוּשָׁה
 אִין בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים און זיך גִּישֵׁט אָפּשטעלן פֿאַר קײנעם,
 און דער וואס קריגט אויף דעם דאַרף מֶען וויסן אַז דאס
 איז אַ שֵׁד יְהוּדאִי, אַ אִידישער שֵׁד, און עַר שטאַמט גִּישֵׁט
 מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, ווארום אַז אַינער קען רַעְדֵן אויף ספֿרים
 וואס זענען מְגִלָּה דעם בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים איז אַ סִימָן אַז
 עַר האט טנוף און צוואה אין קאפּ, אַזוי וְוִי דער הַיִּלְיָנֶער
 רַבִּי זָאגט (אין לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן סא) אויפֿן מאָמר חו"ל
 (עירובין כא) הַלּוֹעַג עַל דְּבָרֵי חֻכְמִים גֵּדוֹן בְּצוּאָה רוּחָחוּת; אַז
 אַינער שפּעט פֿון ספֿרים איז זיין עוֹנֵשׁ אַז ס'גייען אים
 אַרויף אִין מוֹחַ מוֹתְרוֹת און זי פֿאַרדרייען און פֿאַרקרימען
 אים דִּי מוֹחַ;

דערפֿאַר אַז מֶען זעט אַז אַינער רַעְדֵט אויף הַיִּלְיָנֶע
 ספֿרים וואס זענען מְגִלָּה אַמוּנָה, איז אַ סִימָן
 אַז דער מַעֲנִשֵּׁ שֵׁד האט צוואה און טנוף אין קאפּ, אַזוי זָאגט
 דער הַיִּלְיָנֶער רַבִּי בִּפְרוּשׁ, אַיבערדעם האב גִּישֵׁט קיין
 הַתַּפְּעֻלוֹת פֿון קײנעם גִּישֵׁט, מִיר דאַרפֿן זען צו צוּשפּרײטן
 דעם רַבִּינ'ס לַעֲבֹט אויף דִּי גאַנצע וועלט.

שטארק זיך, געוואוין זיך צו צו רעדן יעדן טאג צום בורא
 פֿל עולמים, ווארום יעדער דיבור וואס א איד
 רעדט צום בורא פֿל עולמים ווערט צוגעהערט, ווען מענטשן
 וואלטן געוואוסט וואס איז תפלה וואלטן זיי זיך געשטארקט
 אין דעם זייער שטארק, איבערדעם בעט איך דיר זייער
 זאלסט רעדן צום בורא פֿל עולמים וועסטו זען דיין גאנץ
 לעבן וועט זיין אנדערש.

המאחל לך ברכה והצלחה מזו השמים

נא

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר ונרא " השון ה'תשע"א

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברהם היקר לי
 מאד ... גרו יאיר.

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זע זיך צו דערהאלטן און קיין שום זאך אויף דער וועלט
 זאל דיך נישט צוברעכן, האב נישט קיין התפעלות פון
 קיינעם נישט, דער הייליגער רבי האט אונז מגלה געווען
 אויפן פסוק (יחזקאל א) "אחד היה אברהם", אברהם אבינו
 האט געדינט דעם בורא פֿל עולמים מיט בחינת 'אחד', ער
 האט קיינמאל נישט געקוקט אויף אן אנדערן, דער גאנצער
 וועלט האט געדינט עבודה זרה און נאר אברהם אבינו
 האט מפרסם געווען דעם בורא פֿל עולמים פאר די גאנצע

וועלט, און ער האט זיך מוסר גפיש געווען אויף קידוש
השם, מען האט אים מנסה געווען אויספראבירט מיט
שווערע ביטערע נסיונות און ער האט בייגעשטאנען די
נסיונות. אין אמונה דארף א איד זיין זייער זייער שטארק,
גלייבן אז עס איז דא א בורא כל עולמים און ער פירט
די וועלט בהשגחה פרטית, גארנישט ווערט געפירט אליין,
אלעס ווערט געפירט דורך דעם בורא כל עולמים אליין,
ווי די חז"ל זאגן (חולין ט) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה
אדא אס בן מכריון מלמעלה; א מענטש באפט נישט קיין
קלאפ אין קליין פינגערל, אויב מען האט נישט אויסגערופן
אויבן, יעדער זאך ווערט געפירט בהשגחה, דאס איז די
שלימות אין אמונה, א איד דארף וויסן אז יעדע זאך וואס
עס גייט אויף אים דורך איז אלעס פארשריבן אויבן, און
ער דארף זיך זייער מחזק זיין שטארקן און נישט לאזן זיך
אראפפאלן, בפרט אז מיר לעבן היינט אין א דור פון א
צעמישעניש, אמונות בוזביות, אזוי ווי בוחי ועוצם ידי עשו
לי את החיל הזה, מענטשן מיינען אז עס איז אלעס תלוי
אין טבע מקרה ומזל, וואס דאס איז בפירות ואפיקורסות,
מלכות הרשעה, זיי ווילן ארויסרייסן דאס פינטעלע אמונה
פון אידישע קינדער.

איבערדעם האט דער הייליגער רבי אונז מזהיר געווען
מיר זאלן זיך שטארקן אין אמונה, און ער
האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן לה, און סימן רב) אז איידער משיח
צדקנו וועט קומען וועט די גאנצע וועלט זיין פול מיט

בפירות און אפיקורסות, און מען דארף זיך זייער זייער
שטארקן מען זאל אונז נישט קענען אפרייסן פון בורא כל
עולמים, דאס איז די שלימות אמונה גיין קעגן די שטראם.
די וועלט זאגט, וויאזוי קען מען זען אין א טיף אז די פיש
לעבן? אויב זיי גייען אקעגן דעם שטראם איז א סימן אז
זיי לעבן, אבער אויב זיי גייען שוין מיטן שטראם איז א
סימן ס'איז שוין אלע אויסגעשטארבן; די זעלבע זאך איז א
איד גייט אקעגן שטראם ער האט נישט קיין התפעלות פון
קיינעם נישט, ער איז שטארק אין אמונה אין בורא כל
עולמים, און איז מפרסם יעדן איינעם אז ער גלייבט אין
בורא כל עולמים און ער רעדט פון בורא כל עולמים, און
ער קוקט נישט וואס די ארום זאגט, דער מענטש לעבט,
ער האט אין זיך חיות, מה שאין כן אז איינער האט זיך
אפגעלאזט און ער גייט שוין מיטן שטראם דער איז שוין
בבחינת מת, ווי די חז"ל זאגן (ברכות יח:): רשעים בבחינתם
קרויין מתים; רחמנא לצלן אז מען גייט שוין מיט מיטן
שטראם איז מען שוין בכלל רשעים.

איבערדעם שטארק זיך מיט אמונה, און פריי זיך אז דו
גייסט אין שול דאווענען יעדן טאג שחרית
מנחה מעריב, דאס דארף זיין די גרעסטע שמחה דיינער,
ווי די הייליגע רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ח) אויפן מאמר
חז"ל (ברכות נד): מחנה ישראל במה הוי? תלתא פרסי; וואס
איז די מחנה פון א איד? ווען ער האלט זיך צו די דריי
תפילות, קיין שום זאך קען אים נישט אוועקנעמען, יעדן

טאג דאווענט ער מיט מנן די דריי תפילות וואס דעמאלטס איז אן עת רצון, ווי די חז"ל זאגן (ברכות ח) אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללין; איבערדעם זאלסטו נזהר זיין צו דאווענען אלע דריי תפילות יעדן טאג שחרית מנחה מעריב מיט מנן דיקא, היינט איז עס נישט שווער, ווייל היינט איז דא מנינים נאך מנינים; אין יעדע שטאט איז דא שולן וואס ס'איז דא איין מנן נאכן אנדערן, איז נישטא קיין תירוץ נישט גיין דאווענען מיט מנן, אפילו אז מען שטייט אויף שפעט זאל מען גיין אין שול דאווענען מיט מנן, אז א איד דאווענט מיט מנן העלפט אים דער בורא כל עולמים אז ער האט דבר שבמנן, דאס הייסט שפע.

איבער דעם זאלסטו נזהר זיין צו דאווענען מיט מנן און דער בורא כל עולמים וועט דיר בודאי נישט פארלאזן, איך בעט דיר זייער זאלסט זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג חומש רש"י מיטן תרגום פון די וואכעדיגע סדרה, הייב אן זונטאג, און ביז פרייטאג זאלסטו דורכגיין די סדרה, און דאס איז א סגולה אויף יראת שמים, ווי ס'שטייט אין שולחן ערוך (אורח חיים סימן רפה, סעיף א) מיום ראשון ואילך נקרא עם הצבור; פון זונטאג קען מען שוין אנהייבן מעביר סדרה צו זיין, עס איז א שאד, די ווינטער פרייטאגס ברענגט מען אן מיט נארישקייטן, און עס איז אוממעגליך דעמאלטס אנגאנגן מעביר סדרה צו זיין; אז איינער ארבעט, ביז ער קומט אהיים איז שוין האלב איינס - איינס, ווען פיר אזוינער צינדט מען שוין ליכט; אדער

איינער איז א מלמד, אדער סתם איינער דרייט זיך ארום, איז אוממעגליך זיך פארלאזן אויף פרייטאג; און מיט דעם קען מען זיך פארלאזן אויפן שולחן ערוך, אנהויבן שוין זונטאג מעביר סדרה צו זיין, און דאס איז א סגולה אויף אריכות ימים, ווי די חז"ל זאגן (פרכות ח.) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו ושלנותיו; אז וואויל איז דעם וואס ער איז גזר מעביר סדרה צו זיין, ווארום אז איינער איז נישט מעביר סדרה זאל ער וויסן אז די וואך וועט ער האבן א הפסד אין געלט אדער אין געזונט אדער אין אן אנדערע זאך, און ליידער מענטשן זענען נישט גזר אין דעם, ס'איז א מצוה מדרבנן און ס'איז א סגולה אויף אריכות ימים.

איבערדעם זאלסטו זיין שטארק יעדן טאג זאלסטו לערנען חומש רש"י מיטן תרגום, און נישט קוקן אויף קיינעם נישט, און אז דער בורא פל עולם וועט דיר העלפן אז דו וועסט האבן שכל, וועסטו אריינקוקן יעדן טאג אין א שטיקעלע רמב"ן הקדוש, און אין א שטיקעלע אור החיים הקדוש. שטארק דיך וועט דער בורא פל עולם דיר נישט פארלאזן און דו וועסט זען גרויסע נסים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

נב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֶר וַיְרֵא י"ב חֲשׁוֹן ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הָאֲבֵרָה הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גִּדּוֹ יֵאִיר

אִיךְ הָאֵב דַּעְרֵהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיוּ און אִיךְ פֿרִי זיך וַיִּיעַר
וואס דו שְׂטאַרקסט זיך יעדן טאג צו לערנען מִקְרָא
מִשְׁנָה גְמָרָא מִדְּרָשׁ, וואס די פִּיר לִימוּדִים זענען אַקעגן
די פִּיר עוֹלָמוֹת אַצִּילוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה, ווען א איד
גֶּעוואוינט זיך צו לערנען יעדן טאג חוּמֵשׁ רִש"י מִיטן
תַּרְגוּם, און ער חוֹרֵט וַיִּיעַר אַסאַךְ פֿאַרקִים מִשְׁנִיּוֹת, און
לֶעֱרַנְט לְכָל הַפְּחוֹת אִיין דף גְמָרָא, און ענדיגט יעדע וואך
די מִדְרָשׁ פון די וואכעדיגע סְדֵרָה, איז ער מְמַשֵּׁיךְ אויף
זיך א מוֹרָא'דיגן לעבט פון אלע פִּיר עוֹלָמוֹת וואס מען
קען דאס נִישַׁט מַסְבִּיר זיין פֿאַר א מַעֲנִיט וואס האט
נִישַׁט טוֹעם געווען דעם טעם דערפון, דערפֿאַר זעט מען
מַעֲנִיטִשֵׁן זענען מוֹרָא'דיג מוֹלִיזֵל אין לִימוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה,
זיי ווייסן נִישַׁט אז מִיט שְׂכַר לִימוּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה קען
מען האבן גִּשְׁמִיּוֹת פֿאַרְנֶסֶה בְּשַׁפֵּע, ווארום אז א איד וואלט
זיך געמאַכט א קביעות יעדן טאג צו לערנען חוּמֵשׁ וְרִש"י
מִיטן תַּרְגוּם פון די וואכעדיגע סְדֵרָה אָנְהִיבֵן פון זונטאג
בִּיז פֿרִיטאָג אזוי ווי עס שטייט אין שוֹלְחָן עָרוֹךְ (אורח חיים
סימן רפה, סעיף א) מִיזם ראשון וְאִילָךְ נִקְרָא עִם הַצִּיּוֹר; וואלט
ער געקומען צו גִּרּוּם יֵרֵאת שְׁמַיִם, און אויב ער וואלט
יעדן טאג געחֹרֵט וַיִּיעַר אַסאַךְ פֿאַרקִים מִשְׁנִיּוֹת וואלט ער

מזבך געווען זיין נשמה, ווארום משנה איז די אותיות
 נשמה און משנה איז די אותיות משנה, ס'איז משנה דעם
 מענטש (עס מ'זיגט דעם מענטש), משנ"ה באטרעפט פונקט
 ווי פרנס"ה, אז א איד חזר'ט יעדן טאג אסאך פרקים
 משניות, וועט אים נישט פֿעלן קיין פרנסה, ועל כולם
 דארף א איד לערנען יעדן טאג א דף גמרא רש"י מיט
 תוספות, עס ווערט געברענגט אין ספר "ווי העמודים" א
 זון פון של"ה הקדוש) אז עס איז א חיוב אויף יעדן איד צו
 לערנען יעדן טאג א דף גמרא אזוי ווי לייגן תפילין, ווען
 א איד לערנט יעדן טאג א דף גמרא איז ער ממשיך
 אויף זיך די פיר מלאכים וואס זיי היטן דעם מענטש
 ג'בריאֵל מ'יכאל ר'פאל א'וריאל, וואס דאס איז די ראשי
 תיבות פון גמרא"א, אזוי אויך דארף מען לערנען יעדן טאג
 מדרש, דרשות פון די חז"ל הקדושים פון די וואכעדיגע
 סדרה. יעצט ווער עס איז שטארק אין די פיר לימודים
 העלפט אים דער בורא פֿל עולמים אז עס ווערט נמשך
 אויף אים א גרויסן לעבט.

איבערדעם בעט איד דיר זייער, שטארק דיר קיין שום
 זאך אויף דער וועלט זאל דיר נישט קענען
 צוברעכן, און דיר נישט קענען אראפּווארפֿן, גיי נישט אריין
 אין קיין וויכוחים מיט קיינעם נישט.

היינט איז דער יארצייט פון דעם הייליגן צדיק רבי
 וואָלף קיצעס זי"ע, ער איז געווען פון די גרעסטע

תלמידים פון דעם בעל שם טוב הקדוש זי"ע, און ער
האט זוכה געווען אז ער ליגט אין אהל צוזאמען מיט
זיין רבי'ן, זיין גרויסקייט קען מען גארנישט מסביר זיין,
א תלמיד זאל זוכה זיין צו ליגן געבן זיין רבי'ן, דאס
איז א וואונדערליכע זאך.

ער איז שטענדיג ארומגעגאנגען מיט מורא'דיגע בענקעניש,
און מיט דביקות אין בורא כל עולמים, און עס ווערט
דערציילט ווען ער איז געגאנגען אין מקוה זיך טובלען,
ווען ער איז ארויסגעקומען האט מען זיך דערשראקן פון
זיין צורה, און ווער עס האט אים אנגעקוקט דעמאלטס,
איז געפאלן אויף אים א גרויסער יראה און פחד פארן
בורא כל עולמים, איבערדעם האבן מענטשן מורא געהאט
צו קוקן אויף אים אין פנים נאכדעם וואס ער האט זיך
געטובלט אין מקוה, ער האט ממשיך געווען אויף זיך א
מורא'דיגע לעכט.

עס ווערט דערציילט, אז דער הייליגער רבי'ס פּעטערס
דער הייליגער דגל מחנה אפרים און דער הייליגער
רבי ברוך ממעזיביו זכותם יגן עלינו, זענען נאך געווען
קליינע קינדער, האבן זיי געוואלט אויף זיך ארויפציען יראת
שמים, און זיי האבן געוואוסט אז אויב מען קוקט אויפן
פנים פונעם צדיק רבי זאב וואלף קיצעס זי"ע ווערט
ארויפגעצויגן אויפן מענטש א מורא'דיגע יראה ופחד, זיי
זענען נאך געווען קליינע יונגעלעך האבן זיי זיך פארשטעקט
געבן די מקוה, און ווי נאר דער הייליגער צדיק רבי זאב

וואלף קיצעס זי"ע איז ארויסגעקומען, איז געפאלן אויף זיי
א גרויסן פחד און זיי האבן אנגהויבן צו ציטערן, ווי דער
צדיק האט דאס באמערקט און ער האט פארשטאנען וואס
די קינדערלעך ווילן זוכה זיין מיט קוקן אויף זיין הייליגן
געשטאלט און פנים, האט ער זיי געזאגט, הערט אויס
קינדערלעך איך וועל אייך דערציילן א מעשה:

עס איז אמאל געווען א פוקס וואס ווי געווענדליך האט
ער א שיינעם פעל, עס איז געקומען ווינטער האט
ער זיך געקוילערט אין שניי, בדי זיין פעל זאל זיין גלאנציג
און שיין, און עס איז אזוי געווען, ווארום פעל אז מען
וואשט דאס אין וואסער איז דאס גלאנציג, און דער פוקס
האט זיך געקוילערט אין די שניי איז עס געווארן זייער
גלאנציג, און אלע חיות האבן אים געגעבן א שבח (א
קאמפלימענט), דאס הייסט מען האט אים אויסגערומט ווי
שיין דיין הויט איז, און ווי גלאנציג דיין פעל איז, האט
געענטפערט די פוקס פאר זיי, "יאה, יאה; מיין הויט איז זייער
שיין, מיין פעל גלאנצט זייער, אבער ס'וועט נישט געמען
קוין סאך צייט עס וועלן קומען די פאנגערס און זיי וועלן
מיד פאנגען און זיי וועלן מיד הרגענען, און דעמאלטס
וועט ארויסקומען פון מיין גוף זייער א שלעכטן גערוך, און
זיי וועלן אפשנידן מיין הויט און זיי וועלן עס אריינלייגן
אין א מאטריאל וואס וועט וואשן מיין הויט און מיין פעל,
קאלד און אנדערע מאטריאלן וואס זיי וואשן און גלאנצן
די פעל און דאס הויט, ביז זיי וועלן עס שיין אויספאצן,

און נאכדעם וועלן זיי דאס אויסארבעטן עס זאל זיין ראוי צו מאכן פון דעם א בַּגְד אָדער א שטריימל, וכו', און מען וועט דאס טראגן אין מארק פארקויפן, אויב די אלע מענטשן וואס זיי וועלן קומען צום יריד קויפן פעל וועלן זאגן דאס איז זייער א שיינער פעל לאמיר דאס קויפן, דעמאלטס ווייס איך אז מיין פעל און מיין הויט איז שייין, אבער יעצט וואס איך קוילער זיך אין שניי מיינט נאך גארנישט, איך קען זיך פאפן, אז איך האב א שיינער פעלעכל און איך קען פאפן אנדערע".

האט אויסגעלאזט דער הייליגער צדיק זיינע ווערטער און האט געזאגט, "קינדערלעך! ווען עס וועט קומען א צייט וואס איך וועל זיך מוזן שטעלן פארן בית דין של מעלה, און מען וועט נעמען מיין פעל צום גרויסן יריד, דאס הייסט מען וועט נעמען מיין נשמה פאר א דין וחשבון, אויב דעמאלטס וועט מען זאגן אז מיין פעל און מיין הויט איז זייער שייין דאס הייסט א שבת און א לויב, אבער יעצט קינדערלעך וואס האט איר צו קוקן אויף מיר?" איז די ווערטער אריין אין די צוויי אייניקלעך פון בעל שם טוב הקדוש זי"ע אין הארצן, און זיי האבן אנגעהויבן מער צו דינען דעם בורא פל עולמים, אסאך תורה לערנען און אסאך רעדן צום בורא פל עולמים.

דער הייליגער רבי האט אונז געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב, סימן ק), אז אלע צדיקים זענען געקומען צו זייער מדרגה נאר דורך רעדן צום אייבערשטן, זיי האבן זיך צוגעוואוינט

רעדן צום אייבערשטן אויף פשוט אידיש, און יעדע זאך וואס זיי האבן געדארפט האבן זיי געבעטן דעם בורא פל עולם, ביז זיי זענען דערהויבן געווארן צו הויכע מדרגות.

איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, יעדן טאג זאלסטו זיך צוגעוואוינען רעדן צום בורא פל עולם, אויף

פראסט אידיש, און בעטן פון אים יעדע זאך וואס דו דארפסט, זאלסט נישט מיר ווערן, אפילו ביים אנפאנג וועסטו מיינען אז דו רעדסט און קיינער הערט דיך נישט צו, זאלסטו וויסן אז ס'איז נישטא אזא זאך, ווייל דער בורא פל עולם איז מלא כל הארץ, ממלא כל עמין וסובב כל עמין ובתוך כל עמין, ס'איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דער בורא פל עולם, אלעס וואס דו זעסט און וואס דו הערסט און וואס דו שפירסט איז אלעס געטליכקייט, און אז דו וועסט זיך צוגעוואוינען רעדן צום בורא פל עולם, וועסטו זוכה זיין צו האבן א ריינעם גוף און א ריינע מחשבה, און פארשטייט זיך א ריינע נשמה, מכל שכן וכל שכן אז דו וועסט לערנען יעדן טאג די פיר למודים מקרא משנה גמרא מדרש, וועט נמשך ווערן אויף דיר א גרויסע לעבט פון אלע עולמות, אנגעהויבן פון אצילות ביז בריאה ביז יצירה ביז עשיה, איבערדעם שטארק זיך און קיין שום זאך וועט דיך נישט אראפגורפן.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן לה) ביי די וועלט איז אמונה א קלייניגקייט אבער ביי מיר איז דער עקר אמונה, און וואס מיינט איר אמונה איז? פשוט גלייבן אין

בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים אָז עַר אִיז דָּא, עִם אִיז גֵּיִשְׁטאַ קיין שׁוּם
מְצִיאֹות אוֹיִסער אִים, אַיִבער דַּעם שְׂטאַרְק זײַ וַיִּיעַר און
זאַלֶסט הָאָבן אַמוֹנָה אין בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים וועסֶטוּ זַען גְּרוֹיִסע
יִשׁוּעוֹת וואָס דַּער בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים וועט דיר טון.

זײ מיר מִבְּשׂוּר גוֹטע בִּשְׁוֹרוֹת, זאָרג גֵּיִשְׁט, אַלֶעס וועט
דוּרְכִּיין גְּרִינגֶע־הײַט.

המאחל לך בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם

נג

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיֵּרָא י"ב חֲשׁוֹן ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבִרָה הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גְּרוֹ יֵאִיר

לְנִבּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וואָס זאַל אײַך דיר זאַגן? אויף די וועלט דאָרף מען הָאָבן
אַסאַך הִתְחַזְקוֹת, און מען טאר גֵּיִשְׁט צוּבִיראַבן ווערן
פון קיין שׁוּם זאך.

הײַנט האָב אײַך זוכה געווען צו זיין אויפֿן ציון פון רַבִּי
שְׁמֵעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, און אײַך האָב אַסאַך מִתְפַּלֵּל
געווען פאר דיר, און פאר די ווייב מיט די קינדער, דער
אײַבער־שטער וואָס ער הערשט צו אַלֶע תְּפִילוֹת זאַל צוהערן
מײַנע תְּפִילוֹת וואָס אײַך האָב געבעטן פאר דיר, אין די

זכות פון די גרויסע הייליגע צדיקים זאלסטו געהאלפן ווערן מיט אלעם גוטן.

דארפסט זייער מקפיד זיין אז דיין ווייב זאל זיך אפשערן די האר, ווארום דער זוהר הקדוש (נשא קבה) איז זייער מקפיד אויף דעם, און ער זאגט בפירוש אז א קללה זאל קומען אין א שטוב וואו די ווייב גייט מיט אויפגעדעקטע האר, אין אזא שטוב קומט גרויס ארעמקייט און מען האט נישט קיין חשיבות פון די קינדער, דאס הייסט די קינדער גייען ארויס רחמנא לישזבן לתרבות רעה, און אלע צרות נעמט זיך פון דעם, און ווי באוואוסט אז די גרויסע צדיקים האבן אויף דעם מקפיד געווען מען זאל זיך אפשערן די האר און נישט גיין מיט אייגענע האר. מען דארף נישט קוקן וואס דער זאגט און וואס יענער זאגט וכו', וכו', מיר דארפן נאכגיין נאך אונזער עלטערנ'ס וועגן, און ווי מיר האבן מקבל געווען פון אונזערע צדיקים מדור דור, אונדא איז דא אנדערע וואס זיי שערן זיך נישט אפ די האר, אבער לויטן זוהר איז דאס א געפערליכן זינד, איבערדעם זאלסטו מקפיד זיין דיין ווייב זאל זיך אפשערן די האר.

זע זייער אכטונג געבן אויפן שלום בית זאלסטו זיך קיינמאל נישט ארומקריגן, אדרבה זאלסטו זען מכבד זיין דיין ווייב, ווארום דער הייליגער רבי האט אויף דעם זייער מקפיד געווען, ער האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן רסג) אז דער סמ"ך מ"ם פארלייגט זיך זייער שטארק צו צוברעכן אידישע שטובער פרי מבשיל זיין די מאן מיט זינד רחמנא ליצולן.

איבערדעם דארף מען זייער זייער אכטונג געבן אויפן שְׁלוֹם
בית און לעבן צוזאמען גליקליך מיט ליבשאפט אזוי ווי
דער בורא פֿל עולמים וויל, אזוי ווי די חז"ל זאגן (יבמות סב):
האזיב את אשתו בגופו, והמכירה יותר מגופו, והמדרין
בניו ובנותיו בדרך ישרה, והמשיאן סמוך לפירקון, עליו
הכתוב אומר (איוב ה) "וידעת כי שלום אהלך"; איבערדעם
זאלסטו קיינמאל נישט צופראכן ווערן מיט נייע הנהגות
וואס יונגעלייטלעך לערנען וכו' וכו' וואס האט קיין שום
מקור נישט. אונז האבן מיר א שולחן ערוך, און מען דארף
זיך פירן אזוי ווי עס שטייט אין שולחן ערוך.

דער בורא פֿל עולמים זאל דיר ממשיך זיין שפע ברכה
והצלחה, און זאלסט מיר שרייבן איינמאל א וואך
א בריוו, וועל איך משתדל זיין דיר צו ענטפערן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

נד

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר ורא י"ג חשוון ה'תשע"א

שְׁלוֹם וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זע אכטונג געבן פארן דאווענען נישט צו רעדן מיט קיינעם
נישט, ווארום ווען א מענטש שטעלט זיך אוועק רעדן

דְּבָרִים בְּטָלִים פֶּאָרְן דאָווענען קומט אים אָן אַלע מַחֲשָׁבוֹת
זָרוֹת, און נאכדעם ווען ער וויל דאָווענען קומען אים אַרײַן
די אַלע מַחֲשָׁבוֹת זָרוֹת און שְׁלֵעֲבָטע געדאנקען אין דעם
תְּפִלָּה אַרײַן, און ער קען נישט מכוון זיין פֿירוש המלות
וואס ער זאגט, איבערדעם מאך אויף דיר א גדר אז דו
וועסט נישט רעדן פֿאַרן דאָווענען, פון די מינוט וואס דו
שטייסט אויף זאלסטו זען צו זאגן בְּרַבַּת התורה, און נאכדעם
א פֿרק מִשְׁנֵוֹת, און זאלסט לויפֿן אין מְקוֹה, און זאלסט
זיך גלייך שטעלן דאָווענען, און אויב עס איז נאכנישט
געקומען די צייט פון דאָווענען דאס הייסט אויב דו ביסט
אויפֿגעשטאנען פארטאגס וואס מען קען נאכנישט דאָווענען,
זאלסטו זען צו לערנען א שיעור אין גמרא און א שיעור
אין זוהר, וואס דאס זאגן אליין איז מוֹכֵךְ די נִשְׁמָה פון
אלעם שְׁלֵעֲבָטִים, און זאלסט זיך שטעלן דאָווענען, און די
עיקר פֿונַת התפלה איז מְקַשֵּׁר זיין די מַחֲשָׁבָה צום דיבור,
א מענטש דארף אינזינען האבן וואס ער רעדט דאס איז
די עיקר פֿונַת התפלה.

דער הייליגער שר שלום מבעלזא זי"ע האט געזאגט, ווען
א איד איז מְקַשֵּׁר די מַחֲשָׁבָה צו זיינע דיבורים וואס
ער דאָווענט פון אנפאנג דאָווענען ביזן סוף וועט ער זוכה
זיין צו רוח הקודש, ווארום די ווערטער פון די תְּפִלָּה זענען
הייליגע שמות און צירופים וואס מיר האבן נישט קיין
השגחה, איבערדעם דארף מען זען מכוון זיין פֿירוש המלות,
אָבער דער עיקר נישט רעדן פֿאַרן דאָווענען דְּבָרִים בְּטָלִים.

מען זעט מענטשן שטעלן זיך אנוועק רעדן מיט דעם און מיט יענעם און ס'קען דורכגיין א האלבע שעה א שעה און צוויי שעה אויכעט, רעדן אלע נארישקייטן און שטותים, און נאכדעם וויל מען האבן א ריינעם געדאנק ריינע מחשבות ביים דאווענען? דאס גייט נישט צוזאמען! איבער דעם דארף מען זייער זייער מקפיד זיין פארן דאווענען נישט רעדן מיט קיינעם נישט, אויך זאלסטו זען אריינגווארפן אין פושקע פון צדקה פאר שחרית פאר מנחה פאר מעריב, כאטש אנדערע זאגן אז פאר מעריב דארף מען נישט, אבער כפי אונזערע מחשבות זרות וואס מיר האבן מחמת אונזערע גרויסע זינד דארף מען מרבה זיין בצדקה געבן אסאך צדקה.

שטארק זיך, פאל נישט אראפ ביי זיך, זאלסט זיין פרייליך. דער אר"י הקדוש האט געזאגט ווען א איד איז פרייליך ביים דאווענען דעמאלסט ווערט ער א בלי זאל נמשך ווערן אויף אים אלע לעבטן, און דער עיקר לעבט איז אז ער זאל שפירן אז דער בורא פל עולם איז מיט אים, ביי אים, געבן אים, ווארום באמת איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דעם בורא פל עולם, דער בורא פל עולם פירט דער וועלט בהשגחה פרטיות, א איד דארף זיך מדבק זיין אינעם בורא פל עולם שטענדיג טראכטן נאר פון אים, דאס איז די העכסטע מדרגה פון א מענטש, אז ער זעט פון יעדע זאך ארום דאס געטליכקייט, ווי דער הייליגער רבי זאגט

(ליקוטי מוֹתֵר'ן חלק א, סימן א) אַז אַ איד דאַרף קוקן אויף יעדע זאך אויפן שכל שײַש בכל דבר, דאס הייסט א רוחניות אלקות וואס איז מחיה די זאך.

איבערדעם שטארק זיך און דו זאלסט וויסן אז דורך אמונה וועט זיך דער אייבערשטער מוחל זיין

אויף אלע דיינע זינד, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות אמונה, סימן לג) על ידי אמונה יסלח לך הקדוש ברוך הוא על כל עוונותיך; שטארק זיך אין אמונה אינעם בורא פל עולמים און געוואוין זיך צו צו רעדן צו אים אויף פראסט אידיש, יעדע זאך וואס דו דארפסט האבן זאלסטו רעדן צו אים, דער הייליגער רבי האט געוואלט אז מיר זאלן א גאנצן טאג נאר רעדן מיטן בורא פל עולמים, ווי איז דאס מעגליך? נאר פון די מינוט וואס א איד שטייט אויף און ער דאנקט דעם בורא פל עולמים וואס ער האט אים צוריק געגעבן די נשמה ביו ער לייגט זיך שלאפן, זאל ער אלץ רעדן צו אים, און אינמיטן דאווענט מען, אינמיטן לערנט מען, אינמיטן עסט מען, אינמיטן איז מען עוסק אין משא ומתן, דער עיקר איז זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום בורא פל עולמים, אויף פראסט אידיש, דאס איז דער העכסטער מדריגה, און דאס וועט משיח צדקנו אריינברענגען אין כלל נשמות ישראל, אזוי ווי ס'שטייט אין פסוק (צפניה ג) "כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה לקרא כלם בשם הנו"ה", אז ס'וועט זיין אזא מין לעבטיגקייט און גלוי אלקות אז יעדער מענטש וועט גלייבן אין בורא פל עולמים ביו ער וועט

רעדן צו אים, ווייל פארנוואס רעדט נישט א מענטש צום
 בורא פל עולם? ווייל ער שפירט אז דער בורא פל
 עולם איז נישטא ביי אים, ער באהאלט זיך, ער פארשטעקט
 זיך ערגעץ אין הימל, אבער אין אמת'ן אריין איז דער
 בורא פל עולם מחיה און מתיה און מקיים די גאנצע
 בריאה, און דומם צומת חי מדבר איז א לבוש לגבי אין
 סוף ברוך הוא.

איבערדעם שטארק זיך אין אמונה פשוטה און רעד אסאך
 צום בורא פל עולם, און געב אכטונג זאלסט
 נישט רעדן לשון הרע און רבילות, און בפרט אויף ערליכע
 אידן, און מען דארף אסאך פֿעטן דעם אייבערשטן, אז מען
 זאל נישט נכשל ווערן מיט לשון הרע, וואס דאס איז א
 מורא'דיגע שווערע זינד, מענטשן כאפן נישט אז מען רעדט
 אויף דעם אדער אויף יענעם און מען צינדט אן פייערן
 מחלוקת, "עס איז דאך גארנישט!" זאגט מען וכו' וכו',
 אבער אין דער אמת'ן איז דאס א מורא'דיגע הארבע חטא,
 איבער דעם פֿעט איך דיר זייער געוואוין דרך צו, רעד נאר
 דיבורי אמונה און השגחה פרטיות, און זאלסט שטענדיג
 פרייליך זיין, וועט דרך גוט זיין אויף די וועלט און אויף
 יענע וועלט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

נה

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קודש לסדר וזרא י"ד חשון ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר

אִיךָ הָאב דַּעַרְהאַלְטֵן דיין בְּרִיוו, און אִיךָ פֿרִיי זיך וייער
אז דו דַּעַרְהאַלְטֵסט זיך, און דאס איז געווען דעם
רבינ'ס וועג, און דאס האט דער הייליגער רבי געוואלט,
אזוי ווי ער האט זיך אמאל אויסגעדריקט מיט די ווערטער
"העיקר היא מה שקורין דַּעַרְהאַלְטֵין זיך" אויף דעם עולם
מוז מען האבן זייער אסאך התחזקות, ווארום דער עיקר
תכלית איז נאר מפיר זיין דעם בורא פֿל עולמים, אזוי ווי
עס שטייט אין זוהר הקדוש (פא מב.) בגין דישתמודעון ליה;
דער גאנצע בריאה איז געווען מען זאל זוכה זיין דערקענען
דעם בורא פֿל עולמים, דאס הייסט א איד דארף שטענדיג
אין זיך אריינעמען אין געדאנק אז דער גאנצער בריאה
ווערט געפירט דורכן בורא פֿל עולמים, און לעבן מיט דעם
און אטעמען מיט דעם, ווי די חז"ל זאגן (דברים רבה פרשה ב,
סימן לו) על פֿל גשימה וגשימה שאדם מעלה חייב לקלם
את יוצרו; אויף יעדן אטעם דארף מען לויבן דעם בורא
פֿל עולמים, מען דארף שטענדיג אריינאטעמען אלקות, וויסן
אז דער בורא פֿל עולמים האט באשאפן די גאנצע וועלט
און איז מתיה און מתנה און מקיים די גאנצע וועלט, די
גאנצע בריאה ווערט געפירט נאר דורכן בורא פֿל עולמים,
דאס איז די עיקר אמונה וואס ער מוז אין זיך אריינלייגן,

און דער בורא פל עולם'ס האט אונז געגעבן א תורה
הקדושה וואס לערנט אונז דעם וועג וויאזוי אים צו דינען
און דאס איז די תר"ג מצוות וואס עס ווערט אנגערופן
אין זוהר הקדוש תר"ג עיטין, ס'איז דא זעקס הונדערט
און דרייצן עצות וויאזוי צו דערקענען דעם בורא פל עולם'ס,
דאס הייסט אז א יעדע מצוה איז ממשיך אויפן מענטש
א גרויסן לעבטיגקייט אז ער זאל שפירן דעם בורא פל
עולם'ס, אויסער דעם וואס יעדער מצוה איז דער רצון פון
בורא פל עולם'ס און אויף דעם באקומט מען שכר, איז
אויכעט אויף די וועלט אז א איד איז מקיים א מצוה אדער
ער היט זיך אפ און טוט נישט קיין שלעכטס איז ער
ממשיך אויף זיך א מורא'דיגן לעבט פון רוחניות אלקות,
איבערדעם האט דער הייליגער רבי אונז מזהיר געווען מען
זאל מקיים זיין אלע מצוות מיט שמחה, אזוי ווי ער האט
געזאגט (ספר המדות אות שמחה, סימן א) בְּשֵׂאדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה
בִּידוּעַ שֶׁלֵּבּוֹ שֶׁלֵּם לְאַלְקָיו; אז א איד טוט א מצוה מיט
גרויס שמחה איז א סימן אז זיין הארץ איז גאנץ מיטן
בורא פל עולם'ס, און נישט אומזיסט האט דער הייליגער
רבי געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב, סימן כד) מִצְוָה גְּדוּלָּה לְהוֹיֹת
בְּשִׂמְחָה תָּמִיד; ס'איז א געוואלדיגע מצוה צו זיין פרייליך,
נישט אז ס'איז אן עצה צו זיין פרייליך נאר ס'איז א מצוה
צו זיין פרייליך, בפרט אז מען איז זוכה מקיים צו זיין די
מצוות, און דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן
כד) אפילו איינער איז געפאלן אין שאול תחתית ומתחתיו

און ליגט אין די נוקבא ד'תהומא רבא, אין די גי'דרינגסטע פלעצער, אויב איז ער מקנים א מצוה מיט גרויס שמחה, איז ער זוכה ארויסגעריסן צו ווערן פון די שומא'ה און שלעכטס וואו ער ליגט און ער קען ארויפגיין פון איין עולם ביזן אנדערן ביי ער זאל שפירן א לעכטיגקייט אין בורא פל עולמים.

איבערדעם זאלסטו זען זיך צו דערהאלטן, און זאלסט זיין פרייליך, און זאלסט מקנים זיין אלע מצוות מיט שמחה, און יעדער איד איז פול מיט מצוות, נאר ער שפירט נישט די מצוות אויף זיך. נעם צום ביישפיל מצוות ציצית, דאס איז דאך אזא מצוה וואס יעדער איד גייט מיט ציצית, ווען ער זאל שפירן וואס ציצית איז וואלט ער געטאנצט א גאנצן טאג; אויף ציצית שטייט "וראיתם אותם פשטות איז קוקן אויף די ציצית, און חו"ל זאגן "וראיתם אותם" גייט ארויף אויפן בורא פל עולמים, אז מיט דעם וואס א איד קוקט אויף די ציצית קוקט ער פביכול אויפן בורא פל עולמים.

ווידעראום לייגט מען יעדן טאג תפילין, דארף מען דאך זיין אזוי פרייליך א גאנצן טאג, ווי די חו"ל זאגן (ברכות ל:) אז רבה און רבי זי'רא זענען א גאנצן טאג געווען פרייליך, און זיי האבן געזאגט 'אנא תפילין מנחנא!' איך האב געלייגט תפילין! זעט מען ווי תנאים און אמוראים האבן זיך געפריידט מיט יעדע מצוה, דערפאר האבן זיי

זוכה געווען צו קומען צו זייער מדרִיגה, און די זעלבע זאך איז א יעדער איד ווען ער זאל זיך פרייען מיט די מצוות וואס ער טוט יעדן טאג וואלט ער זוכה געווען צו גרויסע זאכן, ווי די אר"י תקדוש האט געזאגט פאר זיין גרויסן תלמיד רבי חיים וויטאל זי"ע אז ער איז געקומען צו זיין מדרִיגה נאר דורך שמחת המצוות, ווען ער האט מקיים געווען א מצוה איז ער געווען אויסטערליש פרייליך, אפילו ווען מען זאל איינעם געבן די גאנצע געלט וואס איז נאר דא אין די וועלט וואלט ער דאך זיכער פרייליך געווען קומט נישט צו די שמחה וואס ער האט געהאט ווען ער האט מקיים געווען איין מצוה, איבער דעם זע ווי פרייליך און זיי מקיים יעדע מצוה מיט א געוואלדיגע שמחה, גיי ארויס פון עצבות און מרה שחורה.

עס וואלט געווען זייער גוט אז דו זאלסט לערנען יעדן טאג א שיעור אין תר"ג מצוות, הן אין ספר החינוך, וואס ער איז מסביר יעדע מצוה, און הן אין דעם ספר פועלי צדק וואס האט מחבר געווען דער הייליגער ש"ה, וואס דארטן ווערט אויסגערעכענט אלע תר"ג מצוות, און מען דארף דאס חזר'ן און חזר'ן און חזר'ן, און אריינברענגען אין זיך די מצוות, ווארום א איד האט אזויפיל מצוות און ער כאפט נישט אז דאס איז דער רצון פון דעם בורא כל עולמים, אז וואויל איז דער מענטש וואס ער לערנט יעדן טאג פון די תר"ג מצוות און ער איז זיך מחיה מיט דעם, און ער בעט דעם בורא כל עולמים אז ער זאל

זוכה זיין מקנים צו זיין, און דאס וועט אים דערהאלטן
אין אלע אומשטענדן.

איך בעט דיר זייער זאלסט זיך שטארקן, לאז דיר נישט
אפ וועסטו זען שיינע זאכן אין דיין לעבן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

נו

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר חיי שרה ט"ז חשון ה'תשע"א
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברהם היקר לי
מאד ... גרו יאיר

דיין לאנגען בריוו האב איך דערהאלטן.

וואס זאל איך דיר זאגן דו האסט נישט קיין אנונג וואס
עס שט זיך אין ארץ ישראל! די רשעים ארורים
זענען מעביר על תדת יעדן מאג און יעדע שעה און יעדע
רגע מיליאנען נשמות ישראל, אזוי ווי איך זע אין די שטעטל
יבנאל ווי מען רייסט אויס די אמונה ביי אידישע קינדער
מיט די גרעסטע רציחה, און וויפיל מען דערציילט און
וויפיל מען רעדט איז אלץ גארנישט אקעגן דעם וואס מען
זעט בחייוש, איבערדעם דארף מען זען צו דריקן וואס מער
קונטרסים פון אמונה, און עס אראפלאזן וואס מער אויף
א פשוט'ן שפראך, וואס דאס איז מקרב די ספרדישע אידן
צום בורא כל עולמים, מען דארף נישט התפעלות האבן

פון קיינעם נישט, אדרבה מען דארף זען זיך שטארקן מיט אלעס וואס מען קען, און דער בורא פל עולם'ס וועט אונז אונדא נישט פארלאזן.

הרב הקדוש מסאטמאר זי"ע איז געווען גערעכט, אבער נאך ווי גערעכט, וואס ער האט געזאגט, וואס דארפן די רשעים האבן "רע-בנים" און ארץ ישראל? נאר ווער ס'קען די ספרדישע אידן, ביי זיי אז א רב האט עפעס געזאגט, "כבוד הרב" האט עפעס געזאגט, טאר מען אויף דעם נישט קריגן, איי זיי זענען עמי הארצים גמורים, קלים וריקים ופוחזים! דאס זענען רבנים? נאר פדי מעביר זיין על הדת מוז מען האבן איינעם וואס ער הייסט א רב, און זיי טוען שוין די ארבעט גוט, אזוי ווי אין יבנאל איז דא א קל שבקלים, עס איז נישט געווען קיין מקנה בשרה רחמנא ליצלן האבן אלע עובר געווען אויף איסור בריתות, די עירוב האט ער נישט געלאזט פאררעכטן איז געווען איסור סקילה, טריפות מיט גבילות ווערט פארקויפט בריש גלי, און אלץ מיט א הכשר פון דעם רב (שטראף), און דאס בין איד אליין מעיד וואס איד האב געזען און זע דא, איבערדעם דארף מען זיך שטארקן מיט אמונה פשוטה און אריינברענגען אין אלע אידישע קינדער אמונה.

דאנקען גאט אז מיר זענען מקורב צום הייליגן רבי'ן, וואס ער לערנט אונז וויאזוי זיך צו דערהאלטן אין אמונה, איבערדעם דארף מען זען צו צושפרייטן דעם רבינ'ס

לעבט, ובפֿרט דא אין אָרץ ישׂראל צווישן די ספֿרדישע אידן וואס זיי זענען טייערע נשמות מען האט זיי מעביר געווען על תּדת איז זיי זייער גרינג צוריק צו קערן צום בורא פֿל עולמים, וואויל איז דער מענטש וואס איז עוסק אין דעם זיי צוריק צו ברענגען צום שורש פון די אמונה.

איך האב דיר נאך אסאך וואס צו שרייבן וואס דא טוט זיך אפ אין יבנאל, אבער מיין צייט איז זייער קורץ, און איך מוז היינט צוריק פֿארן, וועל איך דיר נאך שרייבן א לענגערע בריוו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

נז

בעזרת השם יתברך יום שני לסדר חיי שרה י"ז חשוון ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

דיין בריוו האב איך דערהאלטן.

דער הייליגער רבי זאגט אין ספר תּפודות (אות יחוס, סימן א) אין פת תּקללה חל על מיוחס; א מענטש וואס ער איז א מיוחס בן אחר בן פון ערליכע אידן, אפילו מען זאל אים שעלמן חס ושלום איז נישט חל אויף אים די קללה, ווידעראום זאגט דער הייליגער רבי (שם, סימן א) קשה לפני תּקדוש ברוך הוא להעביר ולבטל גדולי תּיחוס; ביים בורא

כל עולם איז שווער אנוועקצומאכן א יחסן, ווארום אז א מענטש שטאמט פון הייליגע עלטערן מאכט דאס א רושם אין אלע עולמות, לידער מיר לעבן יעצט אין א דור פון הפקד, וואס די פפירות און אפיקורסות בוזשעווען זייער שטארק, און מען דארף זייער אכטונג געבן איידער מען טוט א שידוך מען זאל וויסן מיט וועמען מען איז זיך משדך, ווארום עס קען זיין אסאך פסולים אין די משפחות, דער בורא כל עולמים זאל אוודאי אפהיטן, ובפרט אז מען טוט א שידוך אין ארץ ישראל דארף מען זייער אכטונג געבן פון וואנעט זיי קומען און פון וואנעט זיי שטאמען, ווארום לידער האבן די רשעים מטמא געווען נשמות ישראל, זיי האבן אויסגעמישט וכו' וכו', די קיבוצים האבן געלעבט א פרייע לעבן, רחמנא לישובן, שלי שדך, ושלך שלי, ודי לחכימא, איבערדעם דארף מען זייער אכטונג געבן איידער מען געמט א בעלת תשובה, אמת אין הימל איז זייער זייער חשוב א בעל תשובה, אבער מען דארף דאך וויסן פון וואו זיי שטאמען און אויב ס'איז א בשר קינד אינגאנצן.

איבערדעם איידער מען טוט א שידוך דארף מען זיך גוט באטראכטן און גוט נאכפרעגן און נאכפארשן כדי מען זאל נישט נכשל ווערן חלילה וחס מיט א פגום/דיגע משפחה וכו' וכו', אמת א בחור דארף חתונה האבן וואס יונגער, אבער וועגן דעם זאל ער נישט לויפן און טון א שידוך פון א בעלת תשובה וואס ער ווייסט נישט פון וואו זי שטאמט, איבערדעם דארף מען זיך זייער נאכפרעגן.

יחוס איז א גרויסע זאך, אָבער יחוס עצמו איז נאך א גרעסערע זאך, מען דארף שטענדיג נאכזוכן און נאכקוקן ווער די מדוברת איז, ובפרט היינטיגן ביטערן דור וואס די בפירות און אפיקורסות איז זייער זייער גרויס, די רשעים האבן זיך פארלייגט אויסצורייסן די אמונה פון אידישע קינדער, און זיי האבן גורם געווען מורא'דיגע חורבנות אין אידישע שטיבער, ביז זיי האבן אויסגעריסן מיליאנען אידישע קינדער פון די אמונה, איבערדעם איידער דו טוקסט א שידוך פֿרעג זיך גוט גוט. איך פארשטיי זייער גוט אז דו דארפסט חתונה האבן, און דו ווילסט חתונה האבן, און דו מוזט חתונה האבן, אָבער פונדעסטוועגן דארף מען זיך נאכפֿרעגן זייער שטארק און נאכפֿארשן פון וואנעט קומען די עלטערן, און אויב זיי זענען נישט געווען אין די פארשאלטענע קיבוצים וואס דארטן איז געווען א מורא'דיגע הפקירות און הוללות, וואס מען קען קיינמאל נישט וויסן אויב מען איז חלילה וחס נישט בכלל אלו וואס זענען נישט פֿשר לבא בקהל וכו' וכו', ער פֿרי פֿך דארף מען אכטונג געבן.

שטארק זיך זייער און פֿרעג זיך נאך, און דער בורא פֿל עולם וועט זיך בודאי נישט פארלאזן, מען דארף זיך זייער שטארקן בזה העולם נישט צובראכן ווערן פון קיין שום זאך, ס'איז טאקע זייער זייער ביטער, ס'איז טאקע זייער פינסטער, פונדעסטוועגן לא אלמן ישראל, ס'איז דא הונדערטער טויזנטער משפחות וואס זיי

קענען אַנגווייזן זייער יחוס, זיי זענען בָּשָׂר'ע קינדער, בָּשָׂר געבוירן געווארן, און בָּשָׂר אויפגעפירט זיך, מַמְלָא יאג זיך נישט טון א שידוך מיט וועמען דו וויסט נישט.

שטארק זיך זייער שטארק, קיין שום זאך אין דער וועלט זאל דיך נישט אראפּווארפן, האב נישט קיין מורא, דו וועסט אים ירצה השם באקומען א גוטן שידוך אויב דו וועסט בעטן דעם בורא פֿל עולמים יעדן טאג, ווארום מיט תפלה קען מען אלעס אויף דער וועלט פועלן, ליידער איז די אמונה אזוי אויסגעלאשן אז דער מענטש כאפט נישט דאס גרויסקייט פון תפלה, דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן סב) ווען א איד זאל האבן אמונה אין בורא פֿל עולמים אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער אים, וואלט ער שטענדיג גערעדט צו אים, און מתפלל געווען, און געבעטן יעדע זאך וואס ער דארף האבן, נאר ווייל די אמונה איז נישט שטארק ביי אים איבערדעם איז ער נישט מתפלל וואס ער דארף האבן, איבערדעם בעט איך דיר זייער זאלסט זען יעדע זאך בעטן דעם בורא פֿל עולמים, מיט תפלה קען מען משנה זיין די טבע, דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות תפלה חלק ב, סימן כ) על ידי תפלה יכול לשנות וווגו הנכרו בשמים; אזוי ווייט איז די כח פון תפלה אז אפילו מען האט אויסגערופן אז פֿלוני וועט נעמען פֿלונית, מיט תפלה קען מען אלעס משנה זיין, ובפרט ווען עס האנדעלט זיך מיט יחוס מען זאל נישט אריינפאלן אין א בלאטע, דאס הייסט מיט א

פֿגום'דיגע מ'שפּחה וואס מען ווייַסט נישט ווער זי איז, און וויאזוי זי איז געבוירן געווארן וכו', ווער איז די עלטערן וכו', קען מען אונדאזי איבערבלייבן מיט תּפֿלה. איבערדעם בעט אסאך דעם בורא פֿל עולמים אז דו זאלסט זוכה זיין צו טרעפֿן א ב'ש'ר'ן שידוך, וועסטו זען דו וועסט געהאלפֿן ווערן, נאר געב אכטונג מען זאל דין נישט איינגרעדן נארישקייטן וכו' וכו'.

דער בורא פֿל עולמים זאל דיר העלפֿן זאלסט ארויסגיין פֿון אלע צרות, פארליר זיך נישט, איך ווייס אז דו ווילסט חתונה האבן און דו מוזט חתונה האבן, פונדעסטוועגן שטארק זיך און ווער נישט צובראכן פֿון קיין שום זאך. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

נח

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר חיי שרה י"ח חשוון ה'תשע"א
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר לי מאד ...
נרו יאיר

דיין בריוו האב איך דערהאלטן.

שטארק זיך זייער שטארק ווער נישט צובראכן פֿון קיין שום זאך, ס'איז דא א דיבור פֿון הייליגן רבי'ן, "אז עס זאל מיר וועלן ארן ארט מיר אסאך איבערדעם ארט מיר גארנישט" אין די ווערטער ליגט א מורא'דיגע

חכמה, מענטשן מיינען אז אן עוולא קען מען אריבערגיין, אבער דער אמת איז אז אן עוולא בלייבט אן עוולא, אבער מען דארף נישט נאכלויפן ווי א תם און ווי א טפש נאך אן עוולא, ווי מען זעט עוולות דארף מען אנטלויפן, אבער ס'דארף נישט ארן דעם מענטש, דאס איז א חלק פון די נסיון וואס מען איז מנסה יעדן איינעם.

איבער דעם שטארק זיך און זיי נישט קיין בטלן, אנטלויף נאר צום בורא פל עולם, געוואוין זיך צו רעדן צו אים, וואס דאס הייסט ביים הייליגן רבי'ן התבודדות, ווי ער ברענגט באריכות (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן כה) להתבודדות הוא מעלה עליונה מן הכל, דאס הייסט אז א מענטש זינדערט זיך אפ אין א פלאץ וואו קיינער איז נישטא, און ער רעדט זיך אויס דאס הארץ פארן בורא פל עולם אויף פראסט אידיש, און דערציילט דעם בורא פל עולם וואס עס גייט אויף אים דורך, דאס בויפט אויף דעם מענטש, און אזוי ווערט ער צוגעקלעפט צו אים, איבערדעם זאלסטו זיין שטארק מיט די הנהגה אסאך רעדן צום בורא פל עולם, קוק נישט אויף קיין עוולות פון קיין אנדערן, און עס זאל דורך נישט ארן, ליידער ליידער איז דא א שפרעך ווארט "די וועלט זענען נישט משוגע, אויב זיי רעדן אויף איינעם מוז עפעס זיין", האב איך געהערט פון א גרויסע צדיק האט ער אמאל געזאגט אויף דעם שפרעך ווארט, ווער זאגט אז די וועלט איז נישט משוגע? און ווו מען זעט היינט אז יעדער משוגענער האט אנהענגערס וואס זיי לויפן

אים נאך, ממש אנשים משוגעים מטורפים, מענטשן וואס זענען אפגעריסענע נארגנים מאכן זיך נאריש, לויפן ארום וכו', מאכן תנועות משונות וכו', גלאצן מיט די אויגן וכו', און דער המון עם קוקט אויף זיי ווי זיי פליען אין הימל וכו', און האבן מורא'דיגע התפעלות פון אזעלכע משוגענע הנהגות, וואס זענען נישט מער ווי פאלנע משוגעים וכו'. נאר אזוי איז די וועלט היינט, יעדער וואס ער מאכט זיך מער נאריש האט ער מער אנהענגער וכו', וכו'.

גלייב מיר, פון די אמת'ע צדיקי הדור האט מען נישט געזען קיין שום תנועות משונות און קיין שום הנהגות מטורפות וכו', ביי דער הייליגער סאטמארער רבי זי"ע בעל "דברי יואל", האט מען ביי אים נישט געזען קיין שום תנועה משונה, ער האט זיך אויפגעפירט מיט א געוואלדיגן פשטות, מען האט נישט געזען ביי אים קיין שום ווילדקייט אדער תנועות אדער שפרינגען טאנצן וכו' וכו', פונדעסטוועגן האט געלאכטן זיין פנים מיט א הימלישן ליכטיגקייט, ווער ס'האט אים נאר אנגעקוקט איז באצויבערט געווארן נאר פון קוקן, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן יט) אז נאר קוקן אויף א צדיק איז מעורר דעם מענטש מער ווי א ספר מוסר, מען האט קיינמאל נישט געזען ביי דעם מענטש קיין שום תנועה משונה. איך בין געווען ביי אים פון די זעקס יאר ביז ער איז נסתלק געווארן לעילא וכו', קיין איין מאל האט מען ביי אים נישט געזען עפעס אן אויסטערלישע תנועה וכו', אדער שטיקעס וכו', ער האט

זיך געפירט בקדושה וטהרה, מיט הנחנה נפלאה, דאס נאר צו קוקן האט געצויגן דעם מענטש, מען קען דאס נישט מסביר זיין, און אזוי האב איך אויך געזען ביים הייליגן בעלזער רב רבי אהרן זי"ע קיין שום תנועה משונה איז נישט געווען ביי אים, אלץ אויפגעפירט זיך געלאסן, רוחני, נישט מאנצענדיג, נישט שפרינגענדיג, נישט לויפנדיג וכו' וכו', און היינט איז געווארן א וועלט ווער ס'מאכט זיך מער משונגע מער נאריש איז א גרעסערע רבי און ער פליט העכער אין הימל וכו', און אויף דעם איז געזאגט געווארן דעם הייליגן רבינ'ס דיבור "אז עס זאל מיר וועלן ארן ארט מיר אסאך איבערדעם ארט מיר גארנישט" מען דארף נישט קוקן אויף די אלע זאכן, א איד דארף אנטלויפן נאר צום בורא פל עולמים אויז דארפן זיך נאר שטארקן אין אמונה פשוטה, פשוטע אמונה, רעדן צום בורא פל עולמים בעטן יעדע זאך וואס מען דארף.

דער עיקר איז שטענדיג קוקן וואס האב איך אין דער האנט, בין איך מעביר סדרה יעדן טאג פרי ביז פרייטאג זאל איך האבן דורכגעלערנט די סדרה פון די וואך שנים מקרא ואחד תרגום מיט רש"י הקדוש? צי תור איך יעדן טאג פרקים משניות - וואס דאס איז מיין פארמעגן און דאס וועט מיר באגלייטן? צי תור איך דפים גמרא וואס דאס וועט מיר אפהיטן?

דער הייליגער תנא רבי יוסי בן קיסמא זאגט (אבות פרק 1) אין מליון לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים

טובות ומְרַגְלִיּוֹת, אֵלָּא תוֹרָה ומְצוּוֹת ומַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבְךָ; וואס באַגלייט דעם מַעֲנֵטֶשׁ? נאר וואס ער האט זוכה געווען אַרױסצובאפֿן יַעֲדֵן טאג מִקְרָא מִשְׁנָה גְמָרָא, וְכוּ', וְכוּ', דאס בְּלִיבֶט דעם מַעֲנֵטֶשׁ, דאס באַגלייט דעם מַעֲנֵטֶשׁ, די אַלע שְׂטוּתִים און הִבְלִים לֹאזט מען איבער דא, אז וואויל איז דער מַעֲנֵטֶשׁ וואס ער לֹאזט זיך גִּישֵׁט נאָרן, און פֿאַלגט דעם הייליגן רִבִּין וואס ער האט אויף אַרױסגעגעבן אַ וואונדערלעכע סֵדֶר דֶּרֶךְ הַלִּימוד וואס עס ווערט געברענגט באַריכות אין שִׁיחוֹת הַר"ן (סימן עו), און עס ווערט געברענגט אין סֵפֶר "רַחֲמֵי הָאֵב" אז ער האט געקענט אַ פֿשוטער שוֹסֶטער וואס ער פֿלעגט דורכזאגן ש"ס, פֿשוט זאגן, האט אים געלאכטן די פֿנים ווי אַ מְלֹאךָ אֱלֹקִים. אַ בַּחור וואס ער געוואוינט זיך צו צו זאגן אסאך מִשְׁנׁוֹת ווערט זיין גִּשְׂמָה צוגעקלעבט צו די תוֹרָה הַקְדוּשָׁה, און צום סוף וועט ער פֿאַרשטיין וואס ער זאגט, די זעלבע זאך אז ער געוואוינט זיך צו צו זאגן גְמָרָא וועט ער בייים סוף פֿאַרשטיין וואס ער זאגט, מען דאַרף גִּישֵׁט אַרױנגיין אין קיין וויכוחים, דאס איז דער עיקר בְּזוּז הָעוֹלָם, לערנען יַעֲדֵן טאג מִקְרָא מִשְׁנָה גְמָרָא, וְכוּ', וְכוּ', וְעַל כּוֹלָם לערנען אסאך הִלְכָּה, וואויל איז יעדער בַּחור וואס ער לערנט יַעֲדֵן טאג קצור שולחן ערוך ער זאל וויסן כאטש ווי אזוי אַ איד דאַרף זיך פֿירן.

איבערדעם זאלסטו זען צו שטארקן אַלע בַּחוּרִים זאלן לערנען אסאך קצור שולחן ערוך, קודם זאלן זיי וויסן ווי אַ איד דאַרף אויפֿשטיין, ווי אַ איד דאַרף זיך

לִיִּיגָן, און ווי אַ איד דאַרף זיך פֿירן, ווי אַ איד דאַרף זיך
אכטונג געבן נישט טשעפענען קיין צווייטן איד, נישט רודפֿן
יכו' נישט גנבענען יכו', וואס ליידער היינט איז הַפֿקֿר (נישט)
ס'פֿל דאלים גבר; ווער ס'איז שטארקער פון יענעם
דערנידערט דעם צווייטן יכו', מען גנבעט און מען ראבעוועט
דעם צווייטן יכו', מען דערנידערט אן אנדערן וואס ער
האלט נישט אזוי ווי ער יכו', עיקרי יְהוּדוּת וויכטיגקייט פון
אידישקייט איז מען נישט מקיים, וועגן דעם האב נישט
קיין התפעלות פון קיינעם נישט, שטארק זיך אין אמונה
פשוטה, זאלסט וויסן אז דער בורא פֿל עולמים איז מחיה
און מְהוּה און מקיים די גאנצע בריאה, און אז דו וועסט
אריינלייגן אין זיך די אמונה וועסטו נישט מורא האבן פאר
קיינעם נישט, קיינער קען דיך גארנישט טון, מען וועט דיך
מבזה זיין יכו'? נעם עס אן פאר כפרת עוונות, דער הייליגער
רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן 1) אז דער עיקר תשובה איז
ליידן בזיונות און שפיכות דמים, ס'איז אן עקסטערע זאך
אז די אלע וואס זיי פארשעמען א צווייטן וועלן נישט גוט
אפשניידן יכו', נישט זיי און נישט זייער קינדער יכו', אבער
דו שווייג אויף די בזיונות וואס מען איז דיר מבזה יכו',
דו שווייג אויף די בלוט וואס מען פארגיסט דיך יכו', אויף
די פאשקעווילן וואס מען שרייבט אויף דיר יכו' יכו'.

שטארק זיך אין אמונה וועסטו זען אז דער בורא פֿל
עולמים וועט דיך נישט פארלאזן. געוואוין זיך צו
נאר צו אים רעדן, און דאס זאלסטו מחנה זיין די אלע

בַּחוּרִים אַז זײ זאלן רעדן נאר צו גאט ברוך הוא אליין,
און אזוי דארף מען מחנה זיין די קינדער, אז מיר האבן
קיינעם נישט אויף דער וועלט נאר דער בורא פֿל עולמים
אליין, די מלכות הרשעה פון די טמאים ומטומאים פון די
פארשאלטענע ערב רב, וואס זיי האבן זיך גענומען א
מלכות אליין, פון דארטן איז די גאנצע וועלט פיל מיט
בפירות, פון אלעם וועט מען רעדן, נאר נישט פון בורא
פֿל עולמים, און אז איינער רעדט שוין פון דעם בורא פֿל
עולמים מאכט מען פון אים אלע געשפּעט, איבערדעם
זאלסטו גארנישט התפעלות האבן פון קיינעם נישט, זיי
שטארק אין אמונה וועסטו זען גרויסע ישועות, שטארק זיך
וועט דיך גוט זיין אויף יענע וועלט און אויף די וועלט.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

נט

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר חיי שרה י"ח חשוון ה'תשע"א
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר לי מאד ...
נרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

וואס זאל איך דיר זאגן, אויף די וועלט דארף מען זיין
זייער זייער פרייליך און זיך מתיה זיין מיט יעדע
נקודה אין אידישקייט וואס מען האט. דער הייליגער רבי

האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן י) אז א איד דארף זיך
מחיה זיין מיט דעם "שלא עשני גוי" דאס איז דאך א
מוזא'דיגע שמחה, דאס קען דער סמ"ך מ"ם נישט מבטל
זיין, יעדע זאך קען ער מבטל זיין, אבער מיט דעם וואס
איך בין געבוירן געווארן א איד קען ער גארנישט מבטל
זיין און מקטרג זיין, איבער דעם זע זייער זיך מחזק צו זיין,
און שטארק זיך און פריי זיך וואס דו ביסט באשאפן
געווארן א איד.

זאלסט וויסן אז דער אויבערשטער איז אן אב הרהמן,
און אידישע קינדער ווערן אנגערופן קינדער ביי
אים, אזוי ווי עס שטייט (דברים יד) "בנים אתם לחנ"ה אלוקיכם"
אזוי ווי א טאטע האט זייער ליב זיינע קינדער אזוי האט
בבבול ליב זיינע אידישע קינדער, איבערדעם זיי נישט
צובראכן, און מען זאל דיר נישט איינגרעדן אז דו האסט
נישט קיין תקנה, אדרבה דו זאלסט וויסן אז דו ביסט א
קינד פון בורא כל עולמים, און ער האט דיך ליב, און ער
וועט דיך געבן אלעס וואס דו וועסט בעטן, אזוי ווי בגשמיות
זעט מען א קינד אז ער מוטשעט דעם טאטן און ער בעט
און בעט און בעט ביים סוף פועלט ער, אפילו דער טאטע
זאגט "לאז מיד שוין אפ! לאז מיד גיין צו מיינע ענינים!",
אבער אז ער עקשנט זיך איין צום סוף פועלט ער, די
זעלבע זאך ווען א איד איז זוכה און איז זיך מחזק דעמאלטס
פועלט ער, און קיין שום זאך קען אים נישט אראפנווארפן.
אמת אזוי ווי דו האסט מיר געשריבן, גייט אויף דיר איבער

אסאך איבערגעקצער, מוז איך דיר זאגן אז ווען א איד
פריידט זיך מיט זיין אידישקייט איז אים דער בורא פֿל
עולם'ס מוחל אויף אלע עוונות, שטארק זיך וועסטו זען
גרויסע נסים און ישועות וואס דער בורא פֿל עולם'ס וועט
מיט דיר טון.

המאכל לך ברכה והצלחה מן השמים

ס

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר חיי שרה י"ט חשוון ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זע זיך צו שטארקן און פאל נישט אראפ און האב נישט
קיין התפעלות וואס יעדער טפֿש און שוטה רעדט אויפֿן
הייליגן רבי'ן. ליידער איז אלעס פארקערט, ווי די חז"ל זאגן
(פסחים ג.) "עולם ה'פוך ראיני עליונים למטה ותחתונים למעלה",
האט ער אים געענטפערט "בני, עולם ברור ראית"; ווארום
דער וואס איז דא מפורסם אויף דער וועלט, אין הימל ווייסט
מען אפילו נישט ווער דאס איז, און דער וואס איז באַמֿת
דבוק אינעם בורא פֿל עולם'ס און ער איז נישט מסית דעת
פון אים, פון אים ווייסט מען גארנישט אויף די וועלט. און
אזוי ווערט געברענגט אין זוהר הקדוש די וואכעדיגע סדרה
(חיי שרה קכב:) מאן דאיהו זעיר איהו רב, מאן דאיהו רב איהו

זעיר; ווער עס איז דא בזה העולם גרויס, אין הימל איז ער גארנישט; ווער עס איז דא קליין, אין הימל איז ער וייער גרויס. דאס הייסט ביים בורא פל עולמים איז דער עיקר חשיבות אז א איד איז דבוק אין אים און רעדט צו אים און לערנט זיין תורה הקדושה מיט א געוואלדיגע התמדה, און איז מקיים די מצוות מיט א געוואלדיגע שמחה, דאס איז חשוב אין הימל, וואס די אנדערע זאגן איז אלעס שטותים און הכלים. א מענטש טאר נישט מאכן קיין פלענער, ווארום ער ווייסט נישט וואס וועט זיין מיט אים, קיינער איז נישט אויסגעזארגט אפילו נישט איין טאג איין שעה איין רגע וכו', איבערדעם דארף א מענטש שטענדיג מורא האבן פארן בורא פל עולמים, אפשר איז געקומען יעצט די צייט וואס מען נעמט אים צו, ווי די חז"ל זאגן אז רבי אליעזר האט געזאגט פאר די תלמידים "שוב יום אחד לפני מיתתך", האבן די תלמידים געפרעגט "פון וואנעט ווייסט מען ווען מען גייט אנוועק?" האט ער געזאגט, "טו תשובה היינט, טאמער מארגן גייט ער אנוועק".

און דער אמת'ן זעט מען געבעד יונגע מענטשן ווערן פארבאפט פלוצלינג וכו' וכו', און ווען זיי וואלטן געהאט די הקדמות פון דעם הייליגן רבי'ן, וואלטן זיי גענומען א חומש און יעדן טאג געלערנט חומש ורש"י מיטן תרגום, און וואלטן מסים געווען שנים מקרא ואחד תרגום וואס דאס איז א סגולה פאר אריכות ימים, ווי די חז"ל זאגן (פרכות ח.) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים

מִקְרָא וְאַחַד תִּרְגוּם, שֶׁכֵּל הַמִּשְׁלִים פִּרְשׁוֹתָיו עִם הַצִּבּוֹר
 מֵאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו; אֹן זַי וואַלְטֵן גֶּענוּמֶען אַ מִשְׁנִיֹּת
 אֹן זַי וואַלְטֵן גֶּעזאַגט פֿרָקִים מִשְׁנִיֹּת אַיִנִּם נֶאכֶן אַנְדֶּערֶן
 בִּיז זַי וואַלְטֵן מִסִּים גֶּעווען שִׁשָּׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, אֹן וואַלְטֵן
 אַנגֶעהוּיבֶן נֶאכֶאמֶאל אֹן נֶאכֶאמֶאל מִסִּים זַיִן אָן אַ שִׁיעוֹר
 מֶאל שִׁשָּׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה. מִשְׁנָה"ה בֶּאטֶרעפֿט פּונקט ווי
 פֿרֶנֶס"ה. אויכעט וואַלְטֵן זַי גֶעלֶערנט אַסאַךְ דִּפִּים גִּמְרָא
 בְּסִדְרֵן, ווי דער הַיִּלְיגֶער רַבִּי הָאט אוֹנו אויסגֶעלֶערנט אַז
 אַ מַענטִש זאַל גֶעמֶען מִסְכֶּת בְּרָכוֹת אֹן אַהֲיִיבֶן צו זאַגֶן
 אַ דָּף נֶאךְ אַ דָּף, אַ דָּף נֶאךְ אַ דָּף - זאַגֶן קען יעדער
 אַיִנער, אֹן בְּמִשְׁךְ הַזֶּמֶן וועט אים דער אַיִבֶּערִשְׁטער
 אויפֿמאַכֶן דַּעם מַח וועט ער פֿאַרשְׁטַיִן וואָס ער זאַגט,
 קוֹדֶם זאַל מֶען זאַגֶן אַסאַךְ דִּפִּים גִּמְרָא בְּסִדְרֵן אִין ש"ס,
 אַז וואויל אַיז דער וואָס ער אַיז זוכֶה אַדוּרְכֶצוואַגֶן גאַנץ
 ש"ס אַיִנמֶאל אֹן נֶאכֶאמֶאל אֹן נֶאכֶאמֶאל, בִּיז עִם וועט
 זיך אים עפֿענען די מַח וועט ער פֿאַרשְׁטַיִן יעדע זאַך וואָס
 ער לֶערנט, אֹן אַ בַּחוּר וואָס ער הַיִּיבֶט אָן צו זאַגֶן ש"ס
 ווערט ער אַפֿגֶעהיטֶן פֿון אַלֶּעם שְׁלֶעכְטִם, אֹן ס'גֶעבֶט אַרַיִן
 אִין דַּעם מַענטִש אַ גֶעוואלְדיגֶן סִיפּוּק הַנֶּפֶשׁ. אֹן בִּיִּם סוֹף
 ווערט ער גֶעוואויר אַז ער הָאט נִישַׁט אַזאַ שְׁוואכֶן קאַפּ
 אֹן ער פֿאַרשְׁטַיִט יאַ, אֹן ער הַיִּיבֶט אָן נֶאכצוֹקוֹקֶן אִין
 רש"י אַדער אִין תּוֹסֵפוֹת וואָס די גִּמְרָא זאַגט, אֹן אַזוי
 ווערט מֶען אַ מַתְמִיד. אַיִבֶּערִדַּעם קוק נִישַׁט אויף קִינֶעם
 נִישַׁט, לֶערֶן יעדֶן טאַג מִקְרָא מִשְׁנָה גִמְרָא וכו' וכו'.

מאד זיך א שיעור אין קצור שולחן ערוך, זאלסט כאטש וויסן וויאזוי א איד דארף זיך פירן. מען לייגט זיך נישט שלאפן איידער מען גרייט צו געגל וואסער, און ווען מען שטייט אויף גיסט מען זיך באלד אפ געגל וואסער, און דאס איז א סגולה פאר יראת שמים. ס'ווערט געברענגט פון דעם שר שלום פון בעלזא זי"ע אז עס איז א סגולה פאר יראת שמים ארויסצוטראגן אליין דעם געגל וואסער און אויסגיסן.

אז וואויל איז דעם וואס ער גייט יעדן טאג אין מקוה און טובלט זיך, ווארום עס ווערט געברענגט פון צדיקים ווען דער גוף טובלט זיך דא, דעמאלטס טובלט זיך די נשמה אויבן אין הימל.

שטארק זיך און הער נישט צו וואס יעדער פארעך און טפ"ש און שוטה רעדט אויפן הייליגן רבי'ן. ווי איז געהערט געווארן אז אין דעם דור זאל זיך געפונען ווער עס זאל זיך נאר נישט געפונען וכו' וכו', ער זאל רעדן אויף א צדיק וואס איז געווען פאר צוויי הונדערט יאר צוריק? דאס ווייזט אז דער שיינען איז פול מיט כפירות און אפיקורסות, אז ביי אים איז א געשפעט די פריערדיגע צדיקים. ווי וואגט זיך א מענטש צו רעדן אויף א צדיק קדוש ונרא וכו' וכו'? איבערדעם קוק נישט אויף קיינעם, די פיר זיך מיט דרך ארץ, און זאלסט מכבד זיין דיין טאטע מאמען, ווארום ביבור אב ואם איז א גרויסע מצוה,

און זאלסט באפלייסן זיך אין לימוד תורה הקדושה, מיט דעם אליין וועסטו גורם זיין א נחת רוח פאר דיין טאטן און מאמען.

שטארק זיך און פאלג מיך וועסטו האבן א גוט לעבן אויף דער וועלט און מכל שכן אויף יענער וועלט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

סא

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר חיי שרה י"ט חשון ה'תשע"א

שלום וברכה אל החתן היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער אז דו גייסט מארגן חתונה האבן בשעה טובה ומצלחת, דער בורא כל עולמים זאל דיר העלפן זאלסט קענען אויפשטעלן א אידישע שטוב געבויעט אויף די וועגן פון אונזערע אבות און אבות אבותינו - א תורה'דיגע שטוב. עמץ זאלטס זיך פירן מיט צניעות אזוי ווי מען האט אונז געלערנט, דעמאלטס וועסטו זיין דער גליקליכסטער יונגערמאן אויף דער וועלט.

זאלסט זען זייער מכבד זיין דיין ווייב, ווארום אזוי זאגן די חז"ל (בבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל

אשתו; די ברכה אין שטוב קומט אריין נאר ווען מען איז
מכבד די פרוי, אויף זאגן די חז"ל (שם) אוקירו לנשיכו בי
היכי דתתעתרו; איר זאלט מכבד זיין אייער ווייב כדי איר
זאלט ווערן עשירים, און דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי
מוהר"ן חלק א, סימן סט) אז די גאנצע עשירות וואס א מענטש
באקומט איז נאר אין זכות פון די ווייב. איבערדעם אז א
חתן געמט זיך פאר אז ער וועט שטענדיג מכבד זיין די
ווייב און עס וועט זיין אין שטוב א גרויס ליבשאפט מיט
א דרך ארץ, איינער וועט זיך פירן אקעגן דעם אנדערן
מיט גרויס יראת שמים, וועט עמץ האבן גרויס הצלחה.
דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות חרות, סימן רסג) אז דער
סמ"ך מ"ם טוט אלע פעולות שפעולם צוברעכן די אידישע
שטופער כדי מכשיל זיין מיט עבירות חמורות, איבערדעם
דארף א יונג פארפאלק זייער אכטונג געבן לערנען די
הלכות'ער און חלילה וחס נישט נכשל ווערן מיט קיין
שלעכטס וכו'.

דער עיקר דארף מען זען מכבד זיין ביידע עלטערן, ווארום
א שווער און שוויגער זענען אויבעט עלטערן, עלטערן
פון דאס ווייב. ווידעראום דאס ווייב דארף מכבד זיין זייע
עלטערן. און אז מען איז מכבד ביידע עלטערן, דעמאלטס
האט מען גרויס הצלחה אין לעבן.

הערשט נאך די חתונה דארף דער יונגערמאן זיך געמען
אויף זיך עול תורה, לערנען יעדן טאג חומש מיט

רש"י מיט'ן תרגום פון די וואכעדיגע סדרה, און לערנען זייער אסאך משניות. משנ"ה באטרעפט פונקט ווי פרנס"ה, אז מען לערנט אסאך משניות האט מען פרנסה בשפע, און הלואי וואלטן דאס אלע יונגעלייט געטון וואלטן זיי געהאט אן אנדער סארט לעבן. ועל כולם זאלסטו זען לערנען יעדן טאג א דף גמרא, ווארום א דף גמרא א טאג איז מציל דעם מענטש פון אלעם שלעכטס. די דריי לימודים, מוז זיין ביי דיר א חק ולא יעבור א גאנץ לעבן. אויב דו וועסט זיך פארנעמען דאס צו טון, וועסטו זיין דער גליקליכסטער מענטש, און דיין ווייב וועט אויף דיר ארויפקוקן, זי וועט זען אז זי האט א מאן א תלמיד חכם, און בפרט אז די תורה הקדושה איידלט אויס דעם מענטש.

דעם ערשטן יאר מוז מען לערנען זייער אסאך הלכות גדה, און מען דארף גיין צו שיעורים, אפילו מען האט שוין איינמאל געלערנט דארף מען דאס לערנען נאכאמאל און נאכאמאל און נאכאמאל. מען זאגט נאך פון דעם הייליגן צדיק דער קדוש עליון דער שרף רבי אורי מסטרעליסק זי"ע, האט איבערגעחזרט הלכות גדה טויזענט מאל, און על אחת כמה וכמה אזעלכע פראסטע מענטשן ווי אונז דארפן מיר אונדאי און אונדאי זיין בקי אין די הלכות'ער מען זאל חלילה וחס נישט נכשל ווערן מיט קיין איסורים.

וויסן זאלסטו וויסן אז יעדע שאלה וואס עס קומט פאר אין שטוב מוז מען גיין פרעגן א מורה הוראה, מען

טאר נישט פסקענען פאר זיך אליין קיין שום שאַלע, בפרט
אזעלכע הארבע שאלות, דאס דארף זיין ביי דיר א חוק
ולא יעבור אויפזוכן א דיין א ירא שמים און אים פרעגן
יעדע שאַלע וואס עס קומט פאר.

דער עיקר איז אז מען זאל זען די שטוב זאל זיין א
רוהיגער שטוב, קיינמאל נישט רעדן צו הויפּע, פרי
ס'זאל חלילה וחס נישט ארויסקומען קיין מחלוקת, אז מען
פירט זיך אויף אזא אופן וועט די שטוב זיין א תורה'דיגע
שטוב. די חז"ל זאגן (ראש השנה ו): אשה בעלה משמחה; א
מאן דארף פרייליך מאכן דאס ווייב. און וויאזוי קען מען
פרייליך מאכן? נאר מיט די תורה'דיגע וועג. איבערדעם
וואונטש איך דיר זאלסט האבן א לעכטיג לעבן, עס זאל
דיר גארנישט פעלן, און זאלסט זיין דער גליקליכסטער
מענטש אויף די וועלט און אויף יענער וועלט, איר זאלט
האבן ביידע אריכות ימים ושנים. און יעדע זאך וואס דו
דארפסט האבן זאלסטו בעטן דעם בורא פל עולמים, און
אזוי זאלסטו אויסלערנען דיין ווייב אז וואס מען דארף
האבן דארף מען בעטן דעם בורא פל עולמים, אזוי האט
אונז דער הייליגער רבי אויסגעלערנט. און איך האף צום
בורא פל עולמים אז דו וועסט מיך פאלגן וועסטו נישט
הרטה האבן נישט אויף דער וועלט און מכל שכן נישט
אויף יענער וועלט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

סב

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר חיי שרה י"ט חשוון ה'תשע"א
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל האברהם היקר לי
מאד ... גרו יאיר

דיין בריוו האב איך דערהאלטן.

זע זיך צו דערהאלטן, ווער נישט צופראכן און צופאלן וועגן
די גרויסע חובות וואס דו ביסט שולדיג. אויב א מענטש
מאכט זיך א קביעות צו לערנען יעדן טאג משנה, וועט ער
ארויסגיין פון חובות. חו"ב איז די ראשי תיבות ו'תן ח'לקינו
ב'תורתך, אז מען איז זיך קובע עתים לתורה גייט מען ארויס
פון די חובות און מען האט פרנסה. משנ"ה באמערעפט פונקט
ווי פרנס"ה, דער וואס ער לערנט אסאך משנה וועט אים
נישט פעלן קיין פרנסה, און הלואי וואלטן דאס אלע יונגעלייט
אריינגענומען אין הארץ צו לערנען אסאך משניות, ווארום
אזוי זאגן די חז"ל (ויקרא רבה פרשה ז, סימן ג) אין כל תגליות הקלו
מתפנסות אלא בזכות משניות; און ס'איז נישטא נאך אזא
גרעסערע גלות ווי דער מענטש איז געבעד ארים און ער
האט נישט קיין ישוב הדעת, ווי די חז"ל זאגן (עירובין מא:)
העניות מעברת את האדם על דעתו ועל דעת קונו.

שרעק זיך נישט דער באשעפער וועט זיך נישט פארלאזן.

זאג דעם ... גרו יאיר, א טובה צו מון א איד איז ווען
מען קען נישט, ווארום ווען מען קען מון א טובה

און מען טוט נישט, דעמאלטס איז מען א רשע, ווען הייסט
אן אמת'ע טובה? ווען מען קען נישט און מען שטרענגט
זיך אן און מען טוט די טובה, דאס הייסט א טובה.

מען טאר נישט צופאלן ווערן פון קיין שום זאך, וויסן
דארף מען וויסן אז דער בורא פל עולם פירט די
וועלט בהשגחה פרטיות, אויב א מענטש געוואוינט זיך צו
און ער בעט יעדע זאך פון אים וועט זיך עס געבן א דריי
איבער, אט איז מען אונטן און אט איז מען אויבן, ווארום
די וועלט איז אזוי ווי א ראד, אט איז א מענטש אונטן
און ער מיינט אז עס איז עק וועלט, און אט גיסט ער זיך
גוט אים דאס הארץ פארן בורא פל עולם מיט טרערן
וכו', דרייט זיך די רעדל ארויף אויבן, און מען איז אויבן,
און מען קען נאך געבן צדקה פאר אנדערע. איבערדעם
זיי זיך נישט מייאש, וועסטו זען גרויסע ישועות וואס דער
בורא פל עולם וועט מיט דיר טון.

מען דארף זיך זייער פרייען אז מיר זענען מקורב צו אזא
גרויסן רבי'ן וואס ער לערנט אונז וויאזוי זיך צו
דערהאלטן און דורכגיין דעם שווערן גלות, און די עיקר
איז אמונה פשוטה, פשוט אמונה אין בורא פל עולם אז
ער פירט די וועלט בהשגחה פרטיות, וואס די חז"ל זאגן
(חולין ט) אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין
מלמעלה; א מענטש כאפט קיין קליינעם קלאפ אין
דעם קליינעם פינגערל אויב מען האט נישט אויסגערופן

קוֹדֶם אויבן, איבערדעם דארף מען שטענדיג געדענקען, ווען
ס'גייט איבער איז נאר דא איין אדרעס וואו צו אנטלויפן,
צום בורא פל עלמים.

זע צו דאווענען שחרית מנחה מעריב מיט מגין דיקא,
וועסטו האבן א דבר שבמגין, עס וועט דיר נישט פעלן
קיין פרנסה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

סג

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קודש לסדר חיי שרה כ"א חשוון ה'תשע"א
שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר

איך בעט דיר זייער, זאלסט זיך אויפפירן ערליך און מיט
צניעות, און נישט מיט קיין הפקרות און מיט ווילדקייט
חס ושלום, וואס דאס קען דיר ברענגען זייער אסאך
שלעכטס, אפגעהיטן זאלסטו ווערן.

זאלסט יעדן טאג לערנען חומש מיט רש"י מיטן תרגום
פון די וואכעדיגע סדרה, פדי דו זאלסט האבן
יראת שמים, זאלסט זיך פארבטן פארן בורא פל עלמים,
זאלסט וויסן ער קוקט אריין ביי דיר אין שטוב און זעט
יעדע זאך וואס דו טוסט, און זאלסט זיך זייער שעמען פאר
אים. דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט פאר זיין גרויסן

תלמיד דער הייליגער רבי נתן זי"ע, "ווערסטו זיין רויט פאר השם יתברך?" (דאס הייסט ווען מען שעמט זיך פון איינעם ווערט מען רויט פאר בושע) האט דער הייליגער רבי נתן זי"ע געזאגט, אז דעמאלטס האט ער פארשטאנען וואס הייסט בושע, א מענטש דארף זיך אזוי שעמען פארן בורא פל עולם אז ער זאל ווערן רויט פון בושע, און דאס איז די פונד פון פסוק (שמות כ, יז) "ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו" דרשנען פון דעם די חז"ל (מדרש אנדה) זו הבושע; א איד דארף שטענדיג געדענקען אז דער בורא פל עולם קוקט אויף אים און ווען א מענטש טוט א זאך וואס מען דארף נישט, שעמט ער זיך, אזוי דארף ער זיך שעמען פארן בורא פל עולם. איבערדעם זאלסטו געדענקען אז דער בורא פל עולם קוקט אריין ביי דיר אין שטוב און זעט אלע דיינע עקלדיגע מעשים וכו', דארפסטו זיך זען צו שעמען פארן בורא פל עולם און זאלסט זיך אויפפירן מיט דרך ארץ.

זאלסט לערנען יעדן טאג אסאך משניות, זאגן איין פרק נאך א פרק, ביז דו וועסט ענדיגן א מסכתא און נאכדעם נאך א מסכתא, ביז דו וועסט ענדיגן ששה סדרי משנה, ווארום ווען א איד לערנט משניות איז ער מזבך זיין גשמה וכו', און וואס מער ער לערנט משניות איז ער מער מזבך זיין גשמה. דער הייליגער בית יוסף זי"ע האט זוכה געווען אז עס איז געקומען צו אים א מגיד פון הימל און האט אים מגלה געווען סודות התורה נאר בזכות וואס

עַר הָאֵט גַּעְלֶרְנֵט אַסאַךְ מִשְׁנִיּוֹת, אִיבֶערְדֶּעם זאַלְסְטוּ זַען צו לֶערְנֶען יַעֲדֵן טאַג זײַער אַסאַךְ פֿאַרְקִים מִשְׁנִיּוֹת, און דאס וועט דײַך מִטְהַר זײַן דײַן נַפֶּשׁ וְכוּ'. זאַלְסְט זײַן שְׂמאַרְק אין דעם, וואָרום ווען אַ מַעֲנִשׁ זײַנדיגט זאַגן די תּוֹ"ל (פּוֹסֵה ג.) אין אָדָם עוֹבֵר עֲבִירָה אֵלָא אַם בֵּן נִכְנֵם בּוֹ רוּחַ שְׁמוֹת, עַר טוט גִּישַׁט קײַן זײַנדיג קײַן שְׁלֶעכְטִם, נָאָר אויב עִם אִיז אַרײַן אין אִים אַ רוּחַ שְׁמוֹת, זאַגט דער הײַלִיגער רַבִּי (לִיקוּטֵי מוֹתֵר״ן חֶלֶק ב, סִימָן ט) קומט אִוִּים לױט דעם אַז יַעֲדֶער אײַנער בְּפִי זײַנע חֲטָאִים און עוֹנוֹת וואס עַר הָאֵט גַּעטוּן, אַזױ פֿיל רוּחַ שְׁמוֹת אִיז דא אין אִים, וואָרום אַ מַעֲנִשׁ זײַנדיגט גִּישַׁט נָאָר אויב עִם קומט אין אִים אַרײַן אַ רוּחַ שְׁמוֹת.

אִיבֶערְדֶּעם אויב מַען לֶערְנֵט אַסאַךְ מִשְׁנִיּוֹת, אִיז דאס מִזְבֵּד די גִּשְׁמָה פֿון אַלע פֿלֶעקֵן וואס עַר הָאֵט גִּירָם גַּעווען עִם זאַל זײַך אַנְקְלֶעבן אויף די גִּשְׁמָה, וואָרום דורך יַעֲדֵן חֲטָא און זײַנדיג וואס אַ אִיד טוט חֲלִילָה וְחַם ווערט פֿלֶעקֵן אויף די גִּשְׁמָה, און דאס פֿײַניגט אִים און מוֹטְשַׁעט אִים, אִיבֶערְדֶּעם זאַלְסְטוּ לֶערְנֶען יַעֲדֵן טאַג זײַער אַסאַךְ פֿאַרְקִים מִשְׁנִיּוֹת. זאַלְסְט גײַן אין בּוֹלֵל אָדֶער אין אַ בֵּית הַמִּדְרָשׁ, און דאַרְטֵן לֶערְנֶען זײַער אַסאַךְ פֿאַרְקִים מִשְׁנִיּוֹת, אויב דו קענסט אַרײַנבאַפֿן יַעֲדֵן טאַג אַכְצֵן פֿאַרְקִים מִשְׁנִיּוֹת אִיז גִּישַׁט קײַן בַּעֲסֶערס פֿון דעם, און מַען קען לֶערְנֶען מֵער פֿון דעם אויבֶעט, וואָרום מִשְׁנָה אִיז די אוֹתִיּוֹת גִּישְׁמָה, מִשְׁנָה אִיז די אוֹתִיּוֹת מִשְׁנָה, עִם אִיז מִשְׁנָה דעם מַעֲנִשׁ אִינגאַנצֵן, בִּיז עִם רײַניגט אִים

פון אלע נארישקייטן וואס האט זיך אין אים אנגעקלעבט
וועגן זיינע חטאות געוירים.

איבערדעם בעט איך דיר זאלסט יעדן טאג לערנען און
זאגן זייער אסאך פֿרקים משניות, קוק נישט
אויף קיינעם וואס זיי מאכן פון דעם ליצנות, ווארום די
אלע וואס זיי מאכן ליצנות מאכן ליצנות פון זיך אליין, ווי
שלמה המלך זאגט (משלי ט) "אם חכמת חכמת לך ולצת
לבדך תשא", אויב א מענטש מאכט ליצנות מאכט ער
ליצנות פון זיך נישט פון יענעם. יענער כאפט דערנוייל
אריין תורה און תפלה מצוות און מעשים טובים, און דעי
וואס זיי שפעטן פון אים שפעטן זיי פון זיך, ווארום ס'גלייבט
פון א מענטש גארנישט נאר וואס ער האט ארויסגעכאפט
בזה העולם, ווען עס קומט דעם לעצטן טאג וועט מען זען
ווער עס וועט לאבן, אזוי ווי שלמה המלך זאגט (משלי לא)
"ותשחק ליום אחרון", דרשנען אויף דעם די חז"ל (שמות רבה
פרשה נב, סימן ג) אימתי התורה משחקת? הוי 'ליום אחרון';
ווען ס'קומט דעם לעצטן טאג די לעצטע שעה די לעצטע
רגע איידער די גשמה גייט ארויס פון מענטש, דעמאלטס
קומט אים צוגיץ דאס וואס ער האט יעדן טאג געלערנט
משניות. עס ווערט געברענגט (מדרש תלפיות) אז אֶשֶׁר בן יעקב
זיצט על פתחו של גיהנום, און ווער ס'האט געלערנט אסאך
משנה לאזט ער אים דארט נישט אריין, און די הייליגע
חיד"א ברענגט א רמז אויף דעם ווי עס שטייט אין פסוק
(בראשית מט) "מֵאֲשֶׁר שָׁמְנָה לַחֲמוֹ", שְׁמֵנָה איז די אותיות

משנ"ה, דיקא אָשר בן יעקב שטייט אויפן טויער פון גיהנום, און ווער עס האט געלערנט זייער אסאך משניות לאזט ער אים נישט אריין, איבערדעם זיי נישט קיין בטלן, יעדן טאג זאלסטו זאגן זייער אסאך פרקים משניות, ביז דער בורא כל עולמים וועט דיר מאכן פארשטיין וואס דו לערנסט.

מען דארף אסאך בעטן דעם בורא כל עולמים אויף פראסט אידיש, רבונז של עולם! געב מיר שכל און פארשטאנד אז איך זאל פארשטיין וואס איך לערן, ווארום מחמת מיינע פילע גראבע זינד וואס איך האב פאר דיר געזינדיגט אין פנים חברות, איז מיין מוח אינגאנצן שמוציג געווארן און פארנארט געווארן, און איך קען נישט פארשטיין וואס איך לערן, איבערדעם בעט איך דיר זייער איך טו תשובה, און איך האב חרטה אויף מיינע שלעכטע מעשים, עפן מיר אויף מיין שכל איך זאל פארשטיין וואס איך לערן. אויב דו וועסט זיך אזוי פירן יעדן טאג בעטן דעם בורא כל עולמים אויף דעת און שכל, וועסטו זען דו וועסט זיין אן אנדערע מענטש.

איך ווייס אז עס זענען דא זייער אסאך וואס זיי לאבן פון דעם, אבער ווי געזאגט לאבן לאכט דער לעצטער. קיינעם פאלט נישט איין אז עס וועט קומען די טאג וואס ער וועט מוזן איבערלאזן די וועלט. יעדער מיינט אז עס איז דא א "חברה שטארבערס", און ער באלאנגט נישט צו די חברה... אבער אין דער אמת'ן דארף דער מענטש

יַעֲרֵן טָאג גַּתֶּעוֹרֶר ווערן פֿון גַּי צו תְּשׁוּבָה, ווי די חו"ל זאָגן (שְׁבֶת קִנָּג). שׁוּב יוֹם אֶחָד לִפְנֵי מִיתָתְךָ... וְכִי אָדָם יוֹדֵעַ אִיזְהוּ יוֹם יָמוּת? אֵלֹא יֵשׁוּב הַיּוֹם שְׁמָא יָמוּת לְמַחֵר וְנִמְצָא בֶּל יָמִיו בְּתִשׁוּבָה; אַ מַעֲנִיטֵש דאַרף זיין צוגעגרייט צו דעם, דעמאלטס וועט ער גישט טון קיין גארשיקייטן, נאר די צרה איז ווען אַ מַעֲנִיטֵש האט אזוי פיל געזינדיגט און פֿגם הִבְרִית איז ער געפֿעד; אזוי אינגאנצן מְשׁוּנָע אז עס פאלט אים גארנישט איין אז ער וועט דארפֿן איפֿערלאזן די וועלט. וועגן דעם פֿעט דעם בורא פֿל עולמים יַעֲרֵן טָאג אז דו זאלסט זיין פֿריילעך, און זאלסט האבן יֵשׁוּב הַרְעִית, דעמאלטס וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף יַעֲנֵעַ וועלט.

דער עיקר איז זאלסט לערנען יַעֲרֵן טָאג אַ בִּלְאֵט גִּמְרָא, און חוֹרֵן דעם בִּלְאֵט עטליכע מאל, און אפילו דו פֿאַרנעסט יַעֲרֵן טָאג זאלסטו לערנען אַ דף גִּמְרָא. וואויל איז דער מַעֲנִיטֵש וואס ער לערנט יַעֲרֵן טָאג דעם "דף היומי", אַמֶּת אַסאַך האבן גישט געהאלטן פֿון דעם דרֶךְ, ווייל אַן עקלדיגע פֿאַרשׂי האט דאס אָנגענומען פֿאַר זייער פֿאַן וכו', וכו', פֿונדעסטוועגן דארף מען וויסן אז דאס האט בִּכְלָל גישט צוטון מיט קיין פֿאַרשׂי, דאס האט מִתְקֵן געווען דער גרויסער צדיק רבי מאיר שפירא ז"ל, און אונזערע לייט אין פוילן האבן געזאגט אז דאס האט ער באקומען א מתנה פֿון הייליגן רבי'ן, ווארום עס איז געווען א תְּקוּפָה וואס מען האט זייער אראפגעקוקט אויף בִּרְסָלְבֶּער חסידים, און מען האט זיי גערודפֿט און געשפֿעט וכו' וכו', און ווען מען האט שוין גישט

געקענט פארן אויף אומאן ראש השנה ווארום די קאמוניסטן
 ימח שמם האבן פארמאכט די גרעניץ צווישן פוילן און
 רוסלאנד, האבן אונזערע לייט באשלאסן אז מען וועט מאכן
 א קיבוץ אין די שטאט לובלין, וואס דאס איז געווען די
 צענטער פון פוילן, און אויף דארטן איז די ציון פון הייליגן
 חוזה פון לובלין און נאך צדיקים, נאר זיי האבן נישט געהאט
 א פלאץ וואו צו דאווענען, האט דער גרויסער רב רבי מאיר
 שפירא ז"ל איבערגעגעבן דער גרויסער זאל פון זיין ישיבה
 "חבמי לובלין" פאר די ברסלבער חסידים זיי זאלן דארטן
 דאווענען ראש השנה, און ער אליין האט אויכעט געדאווענט
 ראש השנה מיט אונזערע לייט אפאר יאר, און דאס איז
 געווען א מורא'דיגער קידוש שם רבינו ז"ל, ווארום אלע
 מתנגדים פון ברסלבער חסידים זענען איינגעזינקען פאר בושה
 אז דער גרויסער רב פון לובלין רבי מאיר שפירא ז"ל נישט
 נאר ער האט אוועקגעגעבן דעם גרויסן זאל פון זיין ישיבה
 פאר די ברסלבער חסידים, נאר ער אליין האט אויך
 מיט געדאווענט מיט זיי יעדעס יאר, אזוי האט זיך אפגעשטילט
 די מחלוקת. האט געזאגט דער געהויבענער חסיד רבי יצחק
 ברייטער ז"ל הי"ד, אז דעם רעיון פון "דף היומי" האט אים
 דער הייליגער רבי געגעבן א מתנה פאר דעם.

זייל ווי באוואוסט איז ביים הייליגן רבי'ן געווען א יסוד
 פון שיעורים בסדרן, מען זאל אנהייבן לערנען ש"ס
 דף נאך דף און נישט צוריק גיין ביז מען ענדיגט די גאנצע
 מסכת, און נאכדעם אנהייבן נאך א מסכת און נאך א

מסכת ביז מען ענדיגט ש"ס, און נאכדעם זאל מען אנהייבן נאכאמאל, ווי עס ווערט געברענגט אין זיינע הייליגע ווערטער (שיחות הר"ן, סימן עו) אז ער האט געוואלט אז מען זאל לערנען בסדרן ש"ס, און דאס איז דער שטייגער פון "דף היומי". נאר שפעטער האבן דאס אנגענומען אן עקלדיגע פארטיי וואס רייסן אויס מענטשן פון די אמונה וכו' וכו', אבער דאס האט גארנישט צוטון מיט די פארטיי, זיי האבן זיך פשוט צוגעטשעפעט צו דעם. איבער דעם איז וואויל איז דעם מענטש וואס ער לערנט יעדן טאג א דף היומי, און ער חזרט איבער דעם דף עטליכע מאל, און היינט איז דא זייער אסאך פירושים אויף די מסכתות, איבערדעם זאלסטו זיין שטארק לערנען יעדן טאג א בלאט גמרא, און דאס איבערחזרן עטליכע מאל, און אויב דו קענסט נעמען א חברותא איז גיטא קיין בעסערע זאך פון דעם.

זאלסט וויסן, היינט וואקסן אויף מנהיגים אפילו אין ברסלב ווי שוועמלעך וכו', איעדער איינער פירט אן אנדער וועג וכו', פאילו ס'איז דא אסאך וועגן וכו', וויסן זאלסטו וויסן אויב מען איז דיר גישט מעורר צו לערנען יעדן טאג מקרא משנה גמרא איז אלעם שקר. ווארום אזוי זאגן די חז"ל (שבת קכ.) "ובביתי אין לחם ואין שמלה", שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא גמרא; וואס הייסט אן ארימאן? דער וואס ער לערנט גישט יעדן טאג חומש מיט רש"י און משניות און גמרא דער איז דער גרעסטער ארימאן. איבערדעם דארפסטו וויסן פון די אלע גרופעס פון די אלע

מְנַהִיגִים וְכו', אויב זיי זענען נישט מעורר צו לערנען יעדן טאג מקרא משנה גמרא, איז דאס אלעס שקר, און זיי פארפירן זייערע אנהענגער.

דער עיקר איז לערנען אסאך שולחן ערוך, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות חרות, סימן כט) אז א יעדער איד מוז לערנען יעדן טאג הלכה אין שולחן ערוך. און דאס איז א חק ולא יעבור ביי ברסלבער חסידים לערנען יעדן טאג שולחן ערוך. און מען דארף זיך מאכן צוויי שיעורים אין שולחן ערוך: איינס, מחבר רמ"א בסדרן פון אנפאנג אורח חיים ענדיגן, און אנהייבן יורה דעה פון אנפאנג און ענדיגן, אנהייבן אבן העזר פון אנפאנג און ענדיגן, אנהייבן חושן משפט פון אנפאנג און ענדיגן, און גאבדעס גאבאמאל אנהויבן מחבר רמ"א. און היינט האט מען שוין געדריקט שולחן ערוך מחבר רמ"א מיט פינטעלעך און ס'איז זייער גרינג צו לערנען. דאס ווערט ביים הייליגן רבי'ן אנגערופן שולחן ערוך הקטנים, ווארום אין זיין צייט איז געווען געדריקט שולחן ערוך מחבר רמ"א.

זיי באוואוסט האט דער בעל שם טוב הקדוש מעורר געווען זיינע תלמידים לערנען זייער אסאך מחבר רמ"א ווייל דאס איז נתחבר געווארן מיט א הויכן רוח הקודש. אבער אויסער דעם זאלסטו לערנען הלכה טור בית יוסף און שולחן ערוך בעיון מיט א חברותא. איבערדעם א יונגערמאן נאך די חתונה דארף לערנען טור בית יוסף און שולחן ערוך הלכות נדה, און חזון אויף דעם זייער אסאך מאל.

און א יונגערמאן נאך די חתונה מוז גיין הערן א שיעור
לכל הפחות איינמאל א וואך אין הלכות נדה, ווייל דאס
איז זייער זייער הארבע הלכות'ער און מען דארף זייער
אכטונג געבן פון איסור פריתות.

זאלסט זען מכבד זיין דאס ווייב און חלילה וחס נישט
שרייען אויף איר און נישט שפעטן פון איר, און
נישט רעדן אויף דיין שווער און שוויגער, ווארום דאס איז
בכלל ביבוד אב ואם, זאלסט געדענקען אז די עלטערן פון
דיין ווייב מוז מען מכבד זיין אזוי ווי מען מוז מכבד זיין
מאמע מאמען.

אויב דו וועסט זיך פירן אזוי, וועסטו זיין א גליקליכע
יונגערמאן, און דו וועסט זיין שטענדיג פריילעך, און
עס וועט זיך אפטן פון דיר אלע נארישע געדאנקען.
איך וואונטש דיר א לעכטיג לעבן.

סד

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר תולדות כ"ג חשון ה'תשע"א
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר
איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

און איך וויל זאלסט וויסן דאס די גאנצע שמועס וואס
מיר האבן געהאט איז נאר געווען פרי מאכן צווישן

עַנְק שְׁלוֹם בֵּית, און אײַךְ האָר צום בּוֹרָא פֿל עוֹלָמִים און
אײַךְ האָב געפּוֹעֵלֶט און עס וועט שוין הערשן צווישן עַנְק
גרויס ליבשאַפֿט און פאַרשטענדעניש וכו' וכו'.

דו דארפסט וויסן, בֹּזֶה העולם דארף מען זיין קלוג, ווי
דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט פאר זיין גרויסער
תלמיד רבי נתן ז"ל אז דער עיקר איז קלוג. מען דארף
האבן גרויס חכמה וויסן וויאזוי צו פירן א שטוב, און אסאך
מאל דארף מען נאכגעבן און מיט דעם פארדינט מען זייער
אסאך, מה שאין בן אז מען איז אן עקשן און מען וויל
נישט נאכגעבן פארלירט מען זייער אסאך.

איבערדעם בעט אײַך דיר זיי נישט צופראגן איבער דעם
לאנגען שמועס וואס מיר האבן געהאט
צוזאמען וכו', דאס איז אלעס געווען צוריק צו ברענגען
דעם שְׁלוֹם בֵּית אין ענקער שטוב, וואס דאס מיינט
אריינברענגען די שכינה צווישן אײַך, ווי די חז"ל זאגן (סוֹפָה
איש ואשה זכו שכינה ביניהם, לא זכו אש אכלתה; אז
די שכינה איז אין שטוב, מען שפירט דעם בורא פֿל עוֹלָמִים
שטענדיג, דעמאלטס איז דא א ברכה אין שטוב, מען קריגט
זיך קיינמאל נישט. חלילה וחס מען האט אנוועק געשטימט
די שכינה פון שטוב איז פייער, מען ברענט זיך מיט מחלוקת
איינער דעם אנדערן. דעריבער בעט אײַך דיר זייער, שטארק
זיך און זיי מקנים וואס אײַך האב געפעטן פון עַנְק אז
איינער זאל מחזק זיין דעם אנדערן, און זאלסט געדענקען

וואס חז"ל זאגן ביי שלום בית (שבת קמז.) "לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה, שמי שנכתב בקדושה ופחה על המים"; איבערדעם, געב נאך אלעס וואס זי פארלאנגט, וועסטו זען דו וועסט האבן דעם אמת'ן שלום בית. זי וויל נאר איין זאך פון דיר, אז זאלסט געדענקען אז א ווייב קומט פאר די חברים וכו'. און דער אמת איז אזוי, ווייל חברים מיינען נאר זיך, און זיי פארראטן זייער גרינג דעם חבר ווען עס קומט זיי אויס בעסער פאר זיי, אבער נישט א ווייב, זי בלייבט שטענדיג מיטן מאן. איבערדעם זאלסטו געדענקען אז א ווייב קומט שטענדיג פאר חברים אין אלע הינזיכטן וכו', דאס ווייב איז די מאמע פון דינע קינדערלעך, דאס ווייב איז דיר באמת געטריי, דאס ווייב העלפט דיר ארויס מיט אלעם, קאכן באקן וואשן די וועש וכו', איבערדעם קומט איר מער אויפמערקזאמקייט ווי חברים.

און וויסן זאלסטו וויסן אז א מענטש האט נישט אן אמת'ן חבר אזוי ווי די ווייב, איבערדעם זאלסטו מקבל זיין מיינע ווערטער וואס איך האב גערעדט מיט ענק, און אזוי וועט עטץ האבן די אמת'ע שלום בית, וואס דאס איז געווען דעם הייליגן רבינ'ס רצון, ווי ער האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן רסד) אז מען דארף זייער שעצן דאס ווייב, און איר דן זיין לבה זכות, ווארום זי גייט דורך צער עיבור, צער לידה, צער גידול, וכו', וכו'.

שטארק זיך און האב נישט קיין מורא פון גארנישט, דאס ווייב וויל פון דיר נאר איין זאך, זאלסט איר

יעדע זאך דערציילן, ענדערש ווי דו דערצייילסט דינע חברים,
און ווען דו קומסט שפעט פון די ארבעט זאלסטו לכל
הפחות אנרופן אז "היינט וועל איך זיין שפעט", נישט איר
לאזן ווארטן שעות איבער שעות, וכו', וכו'.

איך זאג דיר צו, אז אויב דו וועסט פאלגן וואס איך האב
צו ענק גערעדט, וועסטו האבן א לעכטיגן שלום בית,
און איר וועט זיך עלטערן אין פריידן.

איך וואונטש דיר א לעכטיגן תמיד

סה

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר תולדות כ"ה חשוון ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד גרו יאיר

דיין בריוו האב איך דערהאלטן.

איך האב דיר זייער געוואלט בעטן, אויב דו ווילסט לעבן
א חיים טובים, דאס הייסט א גוט לעבן, זאלסטו זיך
נישט מישן אין קיין שום זאך אויף דער וועלט. דער
הייליגער רבי האט דערציילט (ספורי מעשיות מעשה יג, מיום שני) אז
עס איז געווען א טויבער בעטלער און ער האט געלעבט
א חיים טובים, ווארום ער האט נישט געהערט גארנישט
וואס מוט זיך אויף דער וועלט. ווארום די גאנצע וועלט
איז פול מיט חסרונות און מיט פראבלעמען, און ווער עס

לײַגט זיך אריין הערן אלע חסרונות, און אלע פֿראַבלעמען
 דעם איז זײַער ביטער די לעבן. איבערדעם האט דער
 מוידער בעטלער געלעבט א חיים טובים, ווייל ער האט
 נישט געהערט די חסרונות פון דער וועלט. איבערדעם בעט
 איך דיר אויבעט: מיש זיך נישט אין קיין שום געשעפטן
 וואס געהערט נישט צו דיר! גלייב מיר יעדע מענטש האט
 זיין פעקל פֿראַבלעמען און זיין פעקל צרות וכו' וכו', וואס
 לײַגט זיך אים צו מישן אין אַזעלכע זאכן וואס עס איז
 נישט שײַך צו אים?

אז דו ווילסט מיר פֿאלגן, לאז זיך אפ פון אלע נאָרישקייטן
 און מאך זיך א קביעות יעדן טאג לערנען חומש רש"י
 מיטן תרגום פון די וואכעדיגע סדרה, און לערנען אסאך
 פרקים משניות בסדרן, און א דף גמרא וואס דאס איז א
 חיות פארן גפּש. דאס הייסט געלעבט, אן אמת'ן זיס לעבן.

זע צו דאווענען אלע דריי תפילות שחרית מנחה מעריב
 מיט מנין דיקא, וועסטו האבן א דבר שבמנין, עס וועט
 דיר נישט פֿעלן קיין פֿרנסה. איך האף אז דו וועסט מיר
 פֿאלגן וועסטו לעבן א גוט לעבן אויף די וועלט און אויף
 יענע וועלט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

סו

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר תולדות כ"ה חשון ה'תשע"א

שלום ובִּרְכָּה אַל הָאֲבִירָה הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גִּרּוֹ יֵאִיר

זיין בִּרְיוֹ הָאֵב אִיד דֵּעֵר־האַלְטֵן.

זַע צו זיין שטענדיג פֿרייליך וועט דיר גאַרנישט פֿעלן,
דער הייליגער רַבִּי זאַגט (ליקוטי מוֹתֵרֵן חֵלֶק ב, סִימָן כד) דאס
די שווערסטע זאך צוצוקומען אין לעבן איז צו זיין פֿרייליך,
ווארום די טבע פון די מענטש מחמת פֿגעי ומקרי הזמן
צײַט אים צו עצבות און מָרָה שְׁחוּרָה. איבערדעם דארף
מען זיך מוסר נפֿש זיין צו זיין פֿרייליך, דאס הייסט אז
מען דארף זיך גיטן מיט אלע בוחות נאר זיין פֿרייליך.
און דער הייליגער תנא זאגט (אבות פֿרק ה) לִפּוּם צִעֲרָא
אַגְרָא; וועלדיג דער צער אזא שִׁכָּר באקומט מען, זאגט
אויף דעם דער הייליגער סֵפֶר "פֿלא יועיך" (אות שמחה) קומט
אויס אז א מענטש וואס עס צײַט אים שטענדיג צו זיין
טרויעריג און מָרָה שְׁחוּרָה'דיג, אויב ער גייט זיך מיט די
גרעסטע בוחות צו זיין פֿרייליך, און עס איז אים זייער
זייער שווער פֿונדעסטוועגן שטרענגט ער זיך אן מיט אלע
בוחות און ער איז פֿרייליך, באקומט ער א גרויסן שִׁכָּר
פֿאר דעם.

עס איז באוואוסט דאס די אר"י הקדוש זי"ע האט געזאגט,
אז יעדן טאג ווען מען זאגט דריי מאל אין טאג דעם

פֿסוק (תהלים קמה) פֿותח' את' יִדִּיד' וְאַל מֶעַן אִינוֹיגֶען הָאָבֶן
 דִּי סוֹפִי תִּיבּוֹת דָּעם שֵׁם חַתָּ"ה, וואס דאס איז דער שם
 פֿון פֿרנֿסה, וועט ער האָבֶן גִּרִּינג פֿרנֿסה. עס ווערט
 גֶעבֿרענגט פֿון צִדִּיקִים אַז דער שם גייט אַרויס אױך פֿון
 פֿסוק (דברים טו) וְהִיִּית' אֵך' שִׁמְח', וואס דער סוֹפִי תִּיבּוֹת
 אִיז אױכֶעט דער שם חַתָּ"ה, וואס דאס איז דער שם פֿון
 פֿרנֿסה. דאס הייסט אױב אַ איד איז שְׂטענדיג פֿרייליך
 אפֿילו עס גייט אױף אים אײַבער אַלע ערליי צרות מיט
 יסורים און עגֶמֶת גֶּפֶשׁ וְכו', און שְׂטאַרקט זיך צו זיין
 פֿרייליך און מאַכט פֿרייליך אַנדערע, וועט אים גיַשט פֿעלן
 קיין פֿרנֿסה.

אױך געוואוין זיך צו צו לערנען יעדן טאג אסאך פֿרקים
 משנִיות, ווארום משנִ"ה באַטרעפט פֿונקט ווי פֿרנֿס"ה,
 אַז מֶעַן לערנט אסאך פֿרקים משנִיות העלפֿט דער בורא
 כָּל עוֹלָמִים מיט אסאך פֿרנֿסה.

אײַבערדעם זיי גיַשט קיין בְּטָלָן, קוק צו וואס דו קענסט
 קומען אױב דו וועסט שְׂטענדיג פֿרייליך זיין
 כאַטש ס'איז דיר זייער שווער וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

 סז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ה חֲשׁוֹן ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הָאֲבֵרָה הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר

דִּיין בְּרִיוּי הָאֵב אִיד דְּעִרְהֵא לְטָן.

אִיד בְּעַט דִּיר זַיַּעַר שְׁטאַרְק זאַלסט נישט ווערן צופאלן
פון קיין שום זאך בישום פנים ואופן. מיין גאנצן רעדן
מיט איר וכו', איז געווען נאר מאכן צווישן ענק שלום בית,
וואס עס איז נישטא קיין גרעסערס פון דעם, אזוי ווי מיר
זאגן יעדן אינגערפרי די ברייתא "אלו דברים שאין להם
שיעור וכו', שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה והקרין קנימת
לו לעולם הבא וכו', והבאת שלום בין אדם לחבירו ובין
איש לאשתו". איבערדעם זאלסטו נישט מקפיד זיין אויף
מיר, איד וויל נאר דיין גוטס, און איד האף אז עס וועט
הערשן צווישן אייך א גרויסן ליבשאפט און א
פארשטענדעניש, און דו וועסט נאך האבן א גליקליך לעבן.
דו האסט א חשוב ווייב וכו', און עס איז א שאד אז דער
סמ"ך מ"ם איז אריין ביי ענק אין שטוב וכו', און וויל
צוברעכן אזא שיינע שטוב וואס עמץ האמס ביידע
אויפגעשטעלט פינף לעכטיגע קינדערלעך וכו'. זיי א ותרון,
געב נאך, וועסטו האבן א זיס לעבן.

די חז"ל זאגן (פסדבר רבה פרשה ט, סימן ב) לימדה אותך התורה
שתהא ותרון בתוך ביתך, נשפך יין הוי ותרון; אויב

ס'האט פאסירט עפעס א שאדן אין שטוב דארף מען זיין א וותרן, נישט מקפיד זיין אויף יעדן קלייניגקייט, דעמאלטס לעבט מען א גוט גליקליך לעבן.

זיי נישט געפאלן ביי דיר. אמת מען האט דיך אונטערדריקט אין שטוב וכו', אין חדר וכו', אבער יעצט האסטו חתונה געהאט און דו האסט שוין פינף לעכטיגע קינדערלעך, וואס דארפסטו זיין אזוי דערשלאגן ביי דיר אין די אויגן? גלייב מיר, דיין ווייב וויל אויכעט לעבן א גוט לעבן, און זי איז מודה אז דו האסט א גאלדן הארץ וכו', זי בעט נאר איין זאך: זאלסט געדענקען אז פאר דינע חברים קומט דיין ווייב וכו'. איך זע נישט קיין שלעכטס אין איר פארלאנג. אדרבה, דו דארפסט וויסן אז חברים קענען זייער אנטוישן דעם מענטש וכו', היינט איז ער דיין חבר און גוטער פריינד, און מארגן ווערט ער דיר דיין גרעסטע שונא... מה שאין כן דיין ווייב בלייבט מיט דיר שטענדיג, זי איז די מאמע פון דינע לעכטיגע קינדערלעך.

די חז"ל זאגן (יבמות סב:) האוהב את אשתו כגופו, והמכבדה יותר מגופו וכו' עליו הכתוב אומר (איוב ה) "וידעת כי שלום אהלך"; פאלג מיר וועסטו נישט צולייגן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט. דער הייליגער רבי האט אונז זייער געפעטן (שיחות חרות סימן רסד) אז מען זאל חשוב און טייער האלטן דאס ווייב, ווארום זי פלאגט זיך מיט די קינדער, וכו', וכו', איבערדעם דארף מען איר זייער חשוב האלטן,

אז וואויל איז דער מענטש וואס פאלגט דעם הייליגן רבי'ן
און ער איז זייער מקפיד אויף שלום בית, און טוט אלעס
וואס עס איז מעגליך אבי עס זאל הערשן שלום אין שטוב
צווישן אים און זיין ווייב, ווארום די חז"ל זאגן (ירושלמי סנהדרין
פרק ג, הלכה 1) **אשה כבעלה ובעל כאשתו; א מאן מיט א**
ווייב זענען איין זאך. איבערדעם דארף מען זייער אכטונג
געבן עס זאל הערשן שלום אין זייער הויז, דעמאלטס וועט
די שכינה רוען אין זייער הויז, ווי די חז"ל זאגן (סוטה יז).
איש ואשה זכו שכינה ביניהן.

נאר זיי שטענדיג פרייליך און די חז"ל זאגן (ראש השנה 1)
אשה בעלה משמחה; א מאן דארף פרייליך מאכן
דאס ווייב. אין א שטוב וואס עס הערשט נאר שמחה זענען
די קינדער זייער רוהיג און זיכער מיט זיך, און זיי וואקסן
אויף מיט געזונטע גערופן. און פארקערט א שטוב וואס עס
הערשט נאר טרויעריגקייט גערוועזקייט זכו, און מען קריגט
זיך ארום שטענדיג זכו, וואקסן אויף די קינדער
פראבלעמאטישע קינדער, און זיי לעבן מיט שרעק זכו,
און זענען פארביטערט זכו. איבערדעם זיי נאר פרייליך און
ברענג אריין שמחה און פרייליכקייט אין שטוב, וועט ענק
אלע גוט זיין.

המאכל לך ברכה והצלחה מן השמים

סח

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֶר תּוֹלְדוֹת כ"ו חֲשׁוֹן ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הָאֲבֵרָה הַיָּקָר ... גִּרּוֹ יֵאִיר

אֵיךְ בָּעֵט דִּיר זַיִיעֶר זְאֻלָּסֵט אַרױס־רױמֶען פֿון שְׁטוּב אַלֶּע
מִיאױסֶע און עַקְלִידִיגֶע קִלִּידֶער און זאַכֵּן וְכוּ', און
זְאֻלָּסֵט זײַך פִּירֵן מִיט מוֹרָא'דיגֶע צִניעות. וויסֵן דאַרְפֿסטו
וויסֵן אז דײַן ווייב ווען זי איז געווען א מִיידֶל איז זי געווען
א גרויסע יִרְאֵת שְׁמַיִם, און יעצט האט זי זיך אָפֿגעקִילֵט
פֿון יִרְאֵת שְׁמַיִם, ווייל דו פֿאַרלאַנגסט עַקְלִידִיגֶע און נאַרישֶׁע
זאַכֵּן וְכוּ' וכו'. איבערדעם וואָרף אַרױס די אַלֶּע נאַרישקייטן
און געם זײַך אֵין די הענט אַרײַן, און זְאֻלָּסֵט זײַן א גרויסע
יִרְאֵת שְׁמַיִם דו אויבעט.

מָעַן דאַרף זײַך זַיִיעֶר פֿאַרְכֵּטן און מוֹרָא האָבן פֿון גאַט
בָּרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וואס ער זעט אַלֶּעס, און אֵין
דער סוף וועלן מיר אַלֶּע צוריק גיין צו אים, איבערדעם
דאַרף מָעַן זײַך זַיִיעֶר אַכטונג געבן גישט טון קיין נאַרישקייטן,
און אַכטונג געבן גישט צו רעדן חֲלִילָה וְחַם גִּבּוֹל פֶּה, וואס
דאס איז א געוואלדיגער עֶזֶן און חֲטָא, ווארום אז א מַעֲנִיטֵשׁ
רעדט גִּבּוֹל פֶּה באקומט ער א בִּיטֶערֶן עוֹנֵשׁ. מָעַן דאַרף
זַיִיעֶר זַיִיעֶר אַכטונג געבן גישט רעדן עַקְלִיחֶאפֿטיגֶע און
מִיאױסֶע רייד, ווי די חו"ל זאָגן (שַׁבָּת לג.) הַמְּנַבֵּל פֿיו אָפִּילוֹ
חוֹתֶמֶן עָלָיו גִּזֹּר דִּין שֶׁל שִׁבְעִים שָׁנָה לְטוֹבָה, הוֹפְכִין עָלָיו
לְרָעָה; רַחֲמָנָא לִיצְלָן, אז מָעַן רעדט גִּבּוֹל פֶּה ווערט

איבערנעדרייט אויף אים דער מידת הרחמים צו מידת
הדין, און ער באקומט א שווערן עונש.

איבערדעם געב אכטונג פון היינט אן זאלסטו נישט רעדן
קיין גיבול פה, און זאלסט ארויסווארפן די
אלע עקלדיגע זאכן וכו', און פארלאנג נישט פון דיין ווייב
נארישע זאכן וכו', ווארום זי איז א גרויסע יראת שמים
געווען אלץ מיידל; בעט איך דיר, מאך איר נישט קאליע
יעצט נאך די חתונה.

איך האף אז דו וועסט מיר פאלגן און דו וועסט זיך געמען
אין די הענט אריין, און זאלסט שוין זיין אן ערליכע
יונגערמאן. זאלסט לערנען יעדן טאג חומש מיט רש"י מיטן
תרגום וואס איז א סגולה פאר יראת שמים, אויכעט זאלסטו
זען צו לערנען ח"י פרקים משניות, וואס דאס איז א
מורא'דיגע תיקון פאר פגם הברית, און אויב איינער האט
פגם געווען אין מוח רחמנא לישזבן, זאל ער לערנען ח"י
פרקים משניות, אכצן פרקים משניות איז א תיקון הברית.

איך בעט דיר זייער, לערן יעדן טאג צוויי-דריי הלכות אין
קיצור שולחן ערוך בסדרן, און דאס קענסטו לערנען
מיט דיין ווייב, אזוי וועט עמיץ דורכגיין דעם גאנצן קיצור
שולחן ערוך, יעדן טאג צוויי דריי הלכות'ער בסדרן.

דער עיקר זאלסטו זיין פרייליך וועט דיר דער בורא פל
עולם נישט פארלאזן. דער הייליגער רבי אהרן

קארליגער זי"ע האט געזאגט, "שמחה איז נישט קיין מצוה, אבער וואס שמחה קען פֿרענגן קען קיין שום מצוה נישט פֿרענגען". דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן כד) "מצוה גדולה להיות בשמחה", שמחה איז א גרויסע מצוה. און די סברה איז פשוט; ווארום ווען א איד איז פֿרייליך, מיט דעם ווייזט ער אז ער האט אמונה אין בורא פֿל עולמים, פֿארוואס איז ער פֿרייליך? ווייל ער גלייבט אין בורא פֿל עולמים, און דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות שמחה, סימן א) כִּשְׂאֵדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה, זֶה סִמָּן שֶׁכָּבוּ שָׁלֵם לְאֻלָּקוֹ; ווען א איד טוט א מצוה פֿרייליכערהייט איז א סימן אז ער האט א גאנץ הארץ מיט'ן בורא פֿל עולמים, ער טוט דאס מיט א גוטן רצון.

איבערדעם זע צו זיין פֿרייליך, און דו זאלסט פֿרייליך מאכן דיין ווייב, ווי די תו"ל זאגן (ראש השנה ו) אשה בעלה משמחה; א פֿרוי איז דער מאן איר משמח. און דער עיקר איז משמח זיין מיט מצוות, און נישט מיט קיין הוללות און הפקירות אזוי ווי דו האסט געוואלט וכו', ווייל דאס געמט זיך פון רוח שטות, און מען דארף זייער זייער אכטונג געבן פון דעם, ווארום די תו"ל זאגן (סוטה א) אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות; זאגט אויף דעם דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ז) קומט אויס וועלדיג וויפיל דער מענטש האט געזינדיגט האט ער אין אים רוח שטות. דערפאר זעט מען אסאך יונגעלייט זענען פשוט משוגע, און זיי פארלאנגען משוגענע זאכן וכו'.

נאר ווייל זיי האבן געטון עקלדיגע זאכן ווען זיי זענען געווען
אלץ בחור. איבערדעם שטארק זיך און דער אייבערשטער
וועט זיך געבן יראת שמים.

איך האפ אז די וועסט מיך פאלגן, וועט דיר גוט זיין אויף
די וועלט און מכל שכן אויף יענער וועלט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

סט

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר תולדות כ"ו חשון ה'תשע"א

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

זע זיך צו שטארקן קיין שום זאך אויף דער וועלט זאל
דיך נישט אראפּווארפן, אויף די וועלט דארף מען האבן
זייער אסאך התחזקות, עס גייט איבער אויף יעדן איינעם
שוועריקייטן אין דורכשניטליכן לעבן, בפרט בענגי פרנסה
און שלום בית וכו' וכו', איבערדעם דארף זיך א מענטש
זייער זייער שטארקן נישט צוגראבן ווערן. אן עצה אויף
זיך צו שטארקן איז שטענדיג קוקן אויף די חסדים און
רחמים גמורים וואס דער בורא כל עולמים טוט מיט יעדן
איינעם. ווען א איד איז זוכה און ער דאנקט דעם בורא
כל עולמים יעדן טאג אויף די חסדים און רחמים גמורים

וואס ער טוט מיט אים: ער האט אויגן צו זען, אויערן צו
הערן, א נאז צו אטעמען, א מויל צו רעדן, הענט צו
באוועגן, פיס צו גיין וכו' וכו'; און ער זעט איין דאס גרויסע
חסדים וואס דער בורא פל עולם'ס טוט מיט אים און מיט
זיין ווייב און מיט די קינדער, זיי זענען אלע געזונט, און
ער לויבט און ראנקט דעם באשעפער, דער איד וועט
שטענדיג זיין שטארק אין די אמונה און וועט קיינמאל
נישט אראפפאלן אפילו אין די שווערסטע צייטן. אבער ווען
א מענטש באקלאגט זיך שטענדיג און ער זאגט אז מען
איז נישט יוצא אקעגן אים וכו', און ער האט טענות צום
בורא פל עולם'ס אויף זיין פינסטערן מזל, דעם איז שטענדיג
ביטער און פינסטער.

איבערדעם זאלסטו זיך צוגעוואוינען פון היינט אן נישט
רעדן אזעלכע רייד וכו' וואס איז פארבינדן
מיט כפירות און אפיקורסות רחמנא לישזבן. די תו"ל זאגן
(ברכות ס) אז רבי עקיבא איז געווען צוגעוואוינט צו זאגן "פל
מה דעביד רחמנא לטב עביר", יעדע זאך וואס דער בורא
פל עולם'ס טוט איז נאר צום גוטן.

ווידעראום זאגן די תו"ל (תענית כא) אז נחום איז גמזו פלעגט
אויף יעדע זאך זאגן "גם זו לטובה", וואס איז
די חילוק צווישן די צוויי לשונות? נאר מען קען זאגן דער
לשון פון רבי עקיבא "פל מה דעביד רחמנא לטב עביר,
אלעס וואס דער באשעפער טוט איז צום גוטן", אפילו יעצט

קומט אויס זשעלעכט, ער האט גישט קיין פרנסה, ער האט גישט קיין שלום בית, ער האט גישט קיין נחת פון די קינדער, ס'גייט אויף אים איבער אן איבערגייעכץ - אויב ער וועט זיך מחזק זיין און וויסן אז וואס דער באשעפער שט מייט אים איז למזבח, דאס הייסט סוף כל סוף וועט ער זען אז פון דעם איז ארויסקוקמען א מזבח, ווארום פון יעדע זשעלעכטע זאך קומט נאכדעם ארויס גוטס, דאס איז די לשון פון רבי עקיבא. מה שאין בן נחום איש גמזו האט אויף יעדע זאך געזאגט "גם זו למזבח", אפילו די רעה יעצט, איז א מזבח. רבי עקיבא האט געזאגט "כל מה דעביד רחמנא לטב עביד", אפילו יעצט איז א רעה אבער ביי די סוף וועט ארויסקוקמען פון דעם א מזבח; אבער נחום איש גמזו האט געזאגט "גם זו למזבח", די זאך אליין איז שוין א מזבח.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ד) בנשאדם יודע שכל מארעותיו הם למזבתו, זאת הבחינה היא מעין עולם הבא; אז א איד ווייסט אז אלעס וואס עס גייט אויף אים דורך איז נאר פאר זיין מזבח וועגן, דאס איז א בחינה פון עולם הבא, ער קען שפירן עולם הבא שוין אויף די וועלט. איבערדעם דארפסטו זיך זען צוגעוואוינען נאר קוקן אויף די חסדים ורחמים גמורים וואס דער בורא כל עולמים האט מיט דיר געטון ביז יעצט, און אונדאי וועט ער ווייטער טון מיט דיר חסדים ורחמים גמורים. זאלסט זיך גישט אפלאזן, זאלסט גישט אריינפאלן

אין קיין דיפּרעסיע און קיין מַרְה שְׁחֻרְה, וואס דאס איז
די ארגסטע זאך.

דער הייליגער רבי נתן ז"ל האט געזאגט, ווען א איד
געוואוינט זיך צו, און זאגט אויף יעדע זאך אז עס
איז גוט, זאגט מען פון הימל, "דאס איז גוט? איך וועל
דיר ווייזן וואס איז גוט!", און מען טוט אים גאר גוט; אפער
ווען א איד באקלאגט זיך און ער זאגט ס'איז אים נישט
גוט, זאגט מען פון הימל, "דאס איז נישט גוט? איך וועל
דיר ווייזן וואס הייסט נישט גוט!", גייט אויף אים איפער
נאכדעם ביטערע שווערע צרות און נסיונות. איבערדעם
געוואוין זיך צו צו זאגן שטענדיג "עס איז גוט", וועסטו זען
דער בורא פל עולמים וועט זיך מאכן בעסער.

דער הייליגער בארדיטשובער רב זי"ע האט געזאגט אויף
דעם וואס די חז"ל זאגן (פרכות ז): צדיק וטוב לו, צדיק
גמור. צדיק ורע לו, צדיק שאינו גמור; דאס הייסט א צדיק
וואס ער געוואוינט זיך צו און ער זאגט שטענדיג "טוב לו"
ס'איז אים גוט, ס'פעלט אים גארנישט דאס הייסט א צדיק
גמור. מה שאין בן א צדיק וואס ער באקלאגט זיך און
ער זאגט "רע לו" ס'איז אים שלעכט, דאס איז א סימן אז
ער איז א צדיק שאינו גמור, איבערדעם זאלסטו זיך שטארקן
מיט אמונה פשוטה אין בורא פל עולמים, זאלסט וויסן אז
אלעס איז גוט, בעט דעם בורא פל עולמים זאלסט זיין
נאך בעסער, קוק נאר אויף די גוטס וואס דער בורא פל

עוֹלָמִים טוט מיט דיר, און דאָנק אים אויף די חסדים
וּרְחֻמִּים גַּמּוּרִים, וועסטוּ זען עס וועט זיך דיר עפֿענען גייע
טויערן אין הימל.

א איד טאר זיך נישט פארלירן אין די שווערסטע מצבים.
איך ווייס אז עס איז דיר זייער ביטער יעצט: מען האט
דיך אפגעטון זייער שמוציג וכו', מען האט דיך פא'עול'ט
וכו' מען האט דיך ארויסגעווארפן וכו' מיט גרויסע בזיונות
וכו', מען איז דיר שולדיג געבליבן זייער אסאך געלט וכו',
און וואס דו האסט נישט מיטגעמאכט אין די קורצע צייט
ווייסט קיינער נישט וכו' - עס פל זאגן דאָרף מען זיך
זייער דערהאלטן און זיך נישט פארלירן, דאס איז די
גרויסקייט פון א איד וואס אפילו ווען ס'גייט אויף אים
דורך שווערע און ביטערע צרות גלייבט ער אז אלעס וואס
עס גייט אויף אים דורך איז פאר זיין טובה וועגן, און סוף
פל סוף וועט זיך אלעס איבערדרייען לטובה. איבערדעם
שטארק זיך וועסטוּ זען גרויסע נסים וואס דער בורא פל
עולמים וועט גאך מיט דיר טון, נאר פארליר זיך נישט.

איך בעט דיך זייער, פון היינט אן זאלסטו זיך נישט אפרעדן
אויפן בורא פל עולמים, נאר זאלסט דאנקען אויף די
חסדים וואס ער טוט מיט דיר, און יעדן טאג אינדערפרי
ווען דו זאגסט ברכת השחר זאלסטו מבין זיין פירוש המילות,
דאנקען און לויבן דעם בורא פל עולמים אז דו קענסט גיין
מיט די אייגענע פיס, דו דארפסט נישט גיין מיט א ווילטשער

חלילה וחס "המבין מצעדי גבר". "פוקח עורים" דאנק און לויב דעם בורא כל עולמים אז דו האסט אויגן צו זען. וויפיל מענטשן רחמנא לישזבן זענען בלינד לא עלינו און זיי קענען נישט גיין און זיי קענען נישט זען, און ס'איז זיי ביטער די לעבן ווי די טויט? זיי לעבן מיט גרויס פחד, ס'איז זיי שווער אליין צו גיין, און דיר האט דער בורא כל עולמים געגעבן אויגן צו זען - האסטו נאך טענות? ברוך השם דיינע קינדער זענען געזונט - האסטו נאך טענות? איך בעט דיר זייער זאלסט אויפהערן זיך באקלאגן, הייב אן צו דאנקען דעם בורא כל עולמים וועט דיין גאנץ לעבן זיין אן אנדערע סארט לעבן.

איך האף אז דו וועסט מיר פאלגן וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

ע

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר תולדות כ"ו חשון ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

איך וויל דיר בעטן אז דו זאלסט קומען אין בית המדרש יעדן שלש סעודות, וואס דעמאלטס איז אן עת רצון,

עס ווערט אנגערופן אין זוהר רענא דרעוין, רצון שפּרצונות.
האט דער הייליגער רבי שמואל שמעלקע פון ניקלשבורג
זי"ע געזאגט, פארנוואס הייסט עס רענא דרעוין? מען בעט
דעם בורא פל עולם, "איך האב א רצון זאל איך האבן
נאך א שטארקערע רצון", ווארום ווען איין קומען זיך צוזאם
צו סעודת שלישית פון שבת קודש, און מען זינגט צוזאמען
אין בית המדרש שירות ותשבחות פארן בורא פל עולם,
שטייען דארטן מלאכי מעלה און זענען מקנא און זיי קוקן
צו מיט א געוואלדיגן קנאה ווי אידישע קינדערלעך זיצן
צוזאמען אין אזא עת רצון, און זיי זינגען צוזאמען.

איבערדעם איז א גרויסע זאך צו גיין שלש סעודות אין
בית המדרש צו אן ערליכן איד און הערן
תורה, ווארום דעמאלטס קען מען מורא'דיג נתעורר ווערן
צום בורא פל עולם. פארשטייט זיך מען דארף גיין צו
אן ערליכן איד וואס איז דבוק שטענדיג צום בורא פל
עולם וואס זיין תורה איז תורה פון הימל, ער זאגט
דיבורים וואס עס ווערט גשפע אויף אים פון הימל, אזעלכע
דיבורים מאכן א געוואלדיגע התעוררות אין א אידיש
הארץ, איבערדעם זע צו קומען צווישן אונזערע לייט ביי
שלש סעודות, און זאלסט זייער אכטונג געבן נישט רעדן
דעמאלטס ביים טיש דברים בטלים נאר זינגען צוזאמען
מיט אלעמען, און נאכדעם זאלסטו אויסהערן רעדן פון
הייליגן רבי'ן וואס דאס איז א געוואלדיגע סגולה ווען מען
רעדט שלש סעודות פון הייליגן רבי'ן דיבורי אמונה

והתחזקות. און מיר דארפן זיך זייער זייער פרייען אז מיר זענען מקורב צו אזא גרויסן רבי'ן.

איך האב דיר זייער געוואלט בעטן זאלסט ברענגען נאך חברים, און צוזאמען זאלט עמיץ זיצן און רעדן פון דעם הייליגן רבינ'ס עצות, ווארום דאס איז געווען זיין רצון אז מען זאל שטענדיג רעדן פון דעם. און וויסן זאלסטו וויסן וואו מען רעדט פון דעם הייליגן רבי'ן דארטן איז דער רבי דא, און וואו מען רעדט נישט פון אים איז דארטן דער רבי נישט דא, און דאס איז אמאל זיכער. וועגן דעם דארף מען אנטלויפן פון אלע מיני לצים וואס זיי מאכן ליצנות, און מען דארף זיין זייער ערנסט, ווארום שלש סעודות דעמאלטס איז א געוואלדיגער עת רצון אין הימל.

בעט איך דיר פון היינט אן זאלסטו זען צו קומען צווישן אונזערע לייט, אפילו ס'קומט דיר אן שווער. און זאלסט זיך משתדל זיין מעורר זיין אלעמען אז מען זאל נישט רעדן קיין שום נארישקייטן, נאר רעדן פון דעם הייליגן רבינ'ס עצות, מחזק זיין זיך איינער דעם אנדערן אין אמונה פשוטה און בורא כל עולמים, וויסן אז יעדער זאך ווערט געפירט בהשגחה פרטית, און מעורר זיין איינער דעם אנדערן אז מען זאל קענען רעדן צום בורא כל עולמים, וואס דאס הייסט ביים הייליגן רבי'ן התבודדות, וואס דאס איז א גרויסע מעלה, און אין הימל ווערט פון דעם גרויסע שעשועים ווען א איד רעדט זיך אויס דאס הארץ צום בורא כל

עוֹלָמִים. און דאס אַלעס וועסטוּ מִקְבֵּל זיין אז דו וועסט זיצן צווישן אונזערע לייט און דו וועסט נישט זיין אליין, נאר דו זאלסט זיין צוזאמען מיט א גאנצע צותא, ווארום אזוי האט דער הייליגער מגיד פון מעזריטש זי"ע גאנגעזאגט פון זיין גרויסן רבי'ן דער בעל שם טוב הקדוש זי"ע, אז ווען עס זעצן זיך צוזאמען צען אידן מיט איין הארץ און זיי האבן נישט קיין פירודים צווישן זיך, איז אפילו דער מלאך מיכאל וואס ער איז מלמד זכות אויף אידישע קינדער קען דארט נישט צוקומען פון אזא לעכט וואס ס'הערשט צווישן צען אידן, ווי די חז"ל זאגן (פנהדרין לט.) כָּל בִּי עֲשָׂרָה שְׂכִינָתָא שְׂרָיָא; וואו ס'איז דא צען אידן צוזאמען איז די שכינה דארטן. מכל שכן וכל שכן ווען מען לערנט דעמאלטס דיבורי אמונה און השגחה פרטיות און עצות וויאזוי זיך צו דערהאלטן, איז אונדאי דארטן די שכינה פארהאנגן. איבערדעם מאך זיך א קביעות צו קומען יעדן שלש סעודות צווישן אונזערע לייט. און זאלסט געדענקען אונזערע לייט זענען די וואס זיי רעדן נאר פון רבי'ן, זיי מישן נישט אריין קיין פאליטיק פון שקר, וואס ליידער דארף מען אויף דעם גרויס רחמים מען זאל נישט געבאפט ווערן מיט אלע מיני שקרים.

איד האף דו וועסט מיר פאלגן וועסטוּ נישט תרטה האבן נישט אויף די וועלט און מכל שכן נישט אויף יענע וועלט.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

עא

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר תולדות כ"ו חשון ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך האף אז דיין שלום בית האט זיך געבעסערט, און דער
בורא פל עולם'ס וועט דיר אונדאי נישט פארלאזן.
האלט זיך שטארק, און זיי נישט געפאלן ביי דיר, ווארום
דיין ווייב וויל האבן א שטארקע מאן, און עס זעט אויס אז
מען האט דיר אונטערדריקט אלע יארן וכו', איבערדעם
שפירסטו זיך א דערשלאגענער וכו', און דאס זעט זיך אן
אין דיין שלום בית, וכו', אז דו האסט מורא פון איר, וכו',
און יעדע זאך וואס דו טוסט האסטו מורא מיט איר זיך
דורכצורעדן וכו', און דאס איז א גרויסע חסרון, ווייל א מאן
דארף זיין אפן מיט זיין ווייב. און גלייב מיר דו האסט א
חשוב ווייב, און זי וויל דיר ארויסהעלפן, זי אנערקענט אז
מען האט דיר דערנידערט אלץ בחור, וכו'. איבערדעם זע
נישט צו שרעקן זיך, און זאלסט האבן א זעלבסט זיכערקייט
וכו', קלאפ זיך נישט אראפ בשום פנים ואופן, וועסטו זען
אז דיין גאנץ לעבן וועט שוין גיין אויף אן אנדערן וועג.

א מענטש דארף זיין שטארק מיט זיך, און גלייבן אין זיך,
וכו', וכו'. עס איז נישט קיין חכמה זיך צו דערנידערן,
וכו', און צו דערשלאגן זיך, וכו'. דער הייליגער רבי האט

אונז געלערנט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן רפב) אז א מענטש דארף זיך שטענדיג דן זיין לבף זכות, און טרעפן דאס גוטס ביי אים, ווארום יעדער איינער האט אין זיך גוטס, און אזוי בויט מען זיך אויף דאס זעלבסט זיכערקייט, ביז מען האט נישט מורא פאר קיינעם נישט, נאר פארן בורא כל עולמים אליין.

גלייב מיר אז דיין ווייב וויל נאר דיין גוטס, איבערדעם זע איר נאכצוגעבן וואס זי וויל, נאר עס זאל הערשן צווישן ענק אן אמת'ן שלום בית, וואס אין דעם איז תלוי די ברכה אין שטוב, ווי די חז"ל זאגן (שקצין פרק ג) לא מצא הקדוש ברוך הוא בלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום.

איך האפ אז מען וועט קענען אפדרוקן אלע אידישע בריוו, און עס וועט זיין א תועלת פאר נאך טויזנטער יונגעלייט, אז וואויל איז דעם וואס וועט האבן א חלק אין דריקן דעם הייליגן רבינ'ס ווערטער.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים

עב

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קודש לסדר תולדות כ"ח חשוון ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר ... גרז יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו, און איך בין זייער פרייליך אז דו האסט אנגעהויבן צו לערנען דעם הייליגן רבינ'ס

ספרים, ווארום וויסן דאָרפֿסטו אז דאס אָמת'ע התקן רבות צום הייליגן רבי'ן איז נאר דורך לערנען זיינע ספרים, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצב) פֿניו שכלו ונשמתו בתוך ספרו, אז מען וויל דערקענען דעם צדיק דארף מען לערנען זיינע ספרים ווארום דארטן ליגט פארשטעקט זיין פנים זיין שכל און זיין נשמה, דער וואס ער לערנט נישט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים קען זיך נישט אנרופן אויף זיין נאמען, ער נארט זיך און נארט יענעם, ווי די חז"ל זאגן (אבות פֿרק ב) ולא עם הארץ חסיד; איינער וואס ער לערנט נישט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים ווי קען ער זיך פֿירן אויפן הייליגן רבינ'ס וועג? כאפֿסט נישט אז דאס איז איין גרויסער דמיון? עס וואקסן אויף לעצטנס ביי אונז אזוי גערופענע מנהיגים ווי שוועמלעך נאך א רעגן, פֿרעג זיי נאר "וואו זאגט דאס דער רבי?" וועסטו זען וואס זיי וועלן דיר ענטפֿערן, איבערדעם אויב איינער לערנט נישט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים, קען ער זיך נישט אנרופן א ברסלבער חסיד, מכל שכן ער זאל זיך נישט רופן מנהיג, ווארום דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן סא) אז עס איז א גרויסע תאווה צו זיין א מנהיג וכו', אפֿער ער קען זיך נישט פֿירן, וויאזוי וועט ער פֿירן אנדערע?

איבערדעם זאלסטו וויסן אז א ברסלבער חסיד איז נאר דער וואס ער לערנט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים און איז מקיים זיינע ווערטער פֿשוטו במשמעו. האב

נישט קיין התפעלות פון קיין מענטש אויף דער וועלט, אויב דו ווילסט זיך פירן אזוי ווי דער הייליגער רבי האט אויפגעלערנט זאלסטו אסאך לערנען דעם הייליגן רבינ'ס ספרים און דארטן וועסטו נישט טרעפן די אלע נארישע און ווילדע הנהגות וואס יעדער שוטה און נאר פארפירט בחורים און יונגעלייט, און אלעס אין נאמען פון הייליגן רבי'ן, אויב ער קען דיר נישט אויפווייזן וואו עס שטייט וואס ער זאגט, דארף מען וויסן אז עס איז אלעס שטותים און הכלים, לידער האט ער א קליינער מח, און ער האט א תאוה צו זיין א מנהיג. דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט איינעם וואס האט געוואלט זיין א מנהיג, "דו וועסט אפילו נישט קענען בענטשן איין ערליכע בענטשן מיט אן אמת, ווייל דו וועסט וועלן געפעלן יענעם אויגן!", (עין שחות הר"ן סימן מז), איבערדעם זאלסטו געדענקען א יסוד אין ברסלבער חסידות איז נאר וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט.

וויסן זאלסטו וויסן די אלע וואס זיי מאכן חזק פון זאגן ח"י פרקים משניות, און זאגן אז דאס איז נישט דעם רבינ'ס זאך, זענען פשוטע עמי ארצים, זיי קענען נישט אפילו איין שיחה פון הייליגן רבי'ן, ווארום אזוי ווערט געברענגט (אין שחות הר"ן סימן קפה) "לבמה אנשים צוה לומר ח"י פרקים משניות בכל יום"; איבערדעם זאל דיר קיינער נישט זאגן אז דאס איז אויסגעזויגן פון פינגער וכו'. עס איז באוואוסט ביי אונזערע לייט אז פארן הייליגן רבי נתן

ו"ל האט דער רבי אויף געהייסן זאגן יעדן טאג ח"י פֿרקים משניות, ווען ער איז מקורב געווארן צו אים, און דער הייליגער רבי נתן ו"ל האט מקפיד געווען ער זאל נישט פארפעלן איין טאג פון לערנען ח"י פֿרקים משניות, און ווען זיין פאטער האט עס באמערקט האט ער זיך זייער גערעגט, און ער האט געזאגט "מיין זון וואס ער איז אזא גרויסער למדן, געבט אים זיין רבי זאגן אכצן פֿרקים משניות?!" (ע"נ אבניה ברזל) קוק נישט אויף לצים וואס זיי מאכן פון דעם ליצנות, וכו', הייב אן צו שמועסן מיט זיי פון דעם הייליגן רבינ'ס שיחות וועסטו געוואויר ווערן אז זיי ווייסן גארנישט.

איבערדעם געב איך דיר אן עצה קוק נישט אויף קיינעם נאר לערן אסאך דעם הייליגן רבינ'ס ספרים ביז דו וועסט עס קענען אויסנווייניג, נאר דאס הייסט א ברסלבער חסיד. און בפרט אין עניני שלום בית זאלסטו וויסן אז דער הייליגער רבי האט זייער מקפיד געווען אז מען זאל זייער מכבד זיין דאס ווייב, און מען זאל איר טייער האלטן, ווארום דער סמ"ך מ"ם טוט אלע פעולות שבעולם צו צוברעכן דאס שלום בית פון יונגע פארפאלק, (ע"נ שיחות הר"ן סימן רסג רסד) איבערדעם זאלסטו זיך נישט לאזן פארפירן פון קיין שום צודרייטן און משוגענעם וכו', ווארום ביים הייליגן רבי'ן איז געווען שלום בית דער עיקר פון אלע עיקרים. "אן שלום בית" - האט דער הייליגער רבי געזאגט - "האט מען נישט קיין ריינעם מוח", און ווי

באוואוסט האבן די תו"ל זייער מקפיד געווען אויף דעם, ביז זיי האבן געזאגט (יבמות סב:) האוהב את אשתו בגופו, והמכבדה יותר מגופו וכו', עליו הכתוב אומר (איוב ה) "וידעת כי שלום אהלך";

ווידעראום זאגן די תו"ל (פבא מציעא נט.) לעולם יהא אדם זהיר בכבוד אשתו, שאין ברכה מצויה בתוך ביתו של אדם אלא בשביל אשתו, שנאמר (פראשית יב) "ולאברהם המיבי בעבורה", והיינו דאמר להו רבא לבני מחוזה, אוקירו לגשייכו כי היכי דתתעתרו, (תכבדו ותנקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו) ואמר רבינו ז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ט) שעקר העשירות בא בזכות האשה. אז א איד איז מכבד זיין ווייב העלפט אים דער בורא פל עולמים מיט עשירות, איז ווי קענען קומען געמיינע מענטשן און לערנען נייע יונגעלייט וואס זיי האבן יעצט חתונה געהאט, וועגן פון נישט אהיים גיין וכו', אדער אנדערע משוגענע הנהגות וכו', וואס דאס איז דער היפף פון די הייליגע חכמים'ס ווערשער, און היפף פון דעם הייליגן רבינ'ס רצון? זעט מען פון דעם, אויב מען לערנט נישט דעם רבינ'ס ספרים ווערט מען פארפירט, און מען פארפירט אנדערע, אז אדך און וויי אז לייד-גייערס ווילן ווערן מנהיגים, זיי קענען זיך נישט פירן, ווי קענען זיי פירן אנדערע?

איך האף אז דו וועסט זיך דערהאלטן און קיין שום זאך אויף דער וועלט וועט זיך נישט קענען צוברעכן, און זאלסט זיך באפלייסן לערנען דעם הייליגן רבינ'ס

ספרים וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט, און מכל שכן
אויף יענע וועלט.

נאר זיי שטארק האלטן די שטוב טייער, און זאלסט זיך
פירן מיט גרויס דרך ארץ, הן אקעגן דייע עלטערן,
און הן אקעגן דיין ווייב'ס עלטערן, ווארום פיבוד אב ואם
און פבוד חמיו וחמותו איז זייער זייער הארב. און בכלל
דארפסטו וויסן אז דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט
"ווען קיסרים און מלכים וואלטן געוואוסט ווי איד לערן
מיינע מענטשן דרך ארץ, וואלטן זיי געשיקט זייערע קינדער
צו מיר לערנען". ווארום ביים הייליגן רבי'ן איז געווען דער
עיקר דרך ארץ, און ער האט בפירוש געזאגט (ספר חמדות אות
בנים סימן סד) צריך ללמד את התינוק דרך ארץ מנעוריו; דרך
ארץ דארף מען לערנען די קינדער ווען זיי זענען נאך יונג.

איבערדעם בעט איד דיר זייער קיינער זאל דיר נישט
פארפירן. ווי רבי אברהם בן רבי נחמן
טולטשינער ז"ל האט געזאגט אז ביים רבינ'ס זאך איז אויך
דא מפורסמים של שקר, אויב איינער איז דיר נישט מדריך
אויף שלום בית, אויף דרך ארץ, אויף לערנען יעדן טאג
מקרא, משנה, גמרא, שולחן ערוך, וכו', זאלסטו וויסן ער
איז א מפורסם של שקר, און זאלסט זיך זען צו דערווייטערן
פון אים. מעג ער זיך רופן ברסלבער חסיד, ווארום אויב
עס איז נישטא קיין שלום בית און עס איז נישטא קיין
תורה איז אלעס שקר. איד האף איד וועל נישט דארפן

איבער חורן מיינע ווערטער, נאר דו וועסט פארשטיין אליין
וואס איך האב דיר דא געשריבן.

המאחל לך שבת שלום

עג

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קודש לסדר תולדות כ"ח חשוון ה'תשע"א
שלום וברכה אל הבחור היקר לי מאד ... גרו יאיר
איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

וואס זאל איך דיר זאגן, מען דארף אנטלויפן פון שלעכטע
חברים אזוי ווי מען אנטלויפט פון שדים ורוחות וכו',
ווארום א שלעכטע חבר קען דיר אומגליקליך מאכן אויף
די וועלט און אויף יענע וועלט. ליידער הערט מען יעדן
טאג מורא'דיגע מעשיות וואס שלעכטע חברים האבן
פארפירט גוטע בחורים ביז אין שאול תחתית, ביז זיי האבן
געענדיגט אין תפיסה רחמנא לישזבן. איבערדעם זאלסטו
זען אנטלויפן פון אלע שלעכטע חברים, זאלסט נישט האבן
קיין שום שייכות מיט קיין שלעכטע חברים.

געוואוינ זיך צו צו רעדן צום בורא כל עולמים אויף פראסט
אידיש, יעדע זאך וואס עס גייט אויף דיר דורך
זאלסטו דערציילן פארן בורא כל עולמים, ווארום ער הערט
צו יעדעם ווארט יעדע תפלה יעדע בקשה וואס א אידיש

קינד בעט פון אים. אפילו ביים אנפאנג וועט זיך דיר ראכטן אז דו רעדסט און דו רעדסט וכו', דו בעסט און דו בעסט וכו', און קיינער הערט דיך נישט צו, קיינער ענטפערט דיך נישט וכו'. דאס קומט אלעס פון בפירות ואפיקורסות רחמנא לישזבן, אז א מענטש האט פונם געווען בברית דעמאלטס איז ער פול מיט בפירות און אפיקורסות, און ס'קומט אים אריין ספיקות אין אמונה אויב מען הערט אים אויס אדער נישט וכו', און דער אמת איז אז דער בורא פל עולמים איז דא, ער איז מחיה און מטה און מקיים די גאנצע בריאה, עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דער בורא פל עולמים, יעדע זאך ווערט געפירט בהשגחה פרטיות.

איבערדעם שטארק זיך אין אמונה, און בעט דעם בורא פל עולמים אויף דעם אליין, רבונז של עולם! העלף מיר איך זאל האבן א לויטערע אמונה, איך זאל שפירן אז דו ביסט דא מיט מיר, ווארום דו ביסט אין מיר, און דו ביסט מיר מחיה, העלף מיר די אמונה זאל מיר זיין אזוי קלאר ביז איך זאל שפירן און זען ווי דו ביסט דא מיט מיר, און דו הערסט אויס מיין געבעט און מיין תפלה. רבונז של עולם! העלף מיר איך זאל זוכה זיין צו זיין פרייליך, איך זאל מקיים זיין דינע מצוות מיט שמחה, און איך זאל לערנען זיין תורה הקדושה, און געם מיך ארויס פון די בלאטע וואס איך בין אריינגעפאלן, און היט מיך אפ פון שלעכטע חברים. זיי מיר מקרב צו אן אמת'ן צדיק וואס ער קען מיך מחיה זיין פרייליך מאכן, און

אריינשיינען די לויטערע אַמונָה, און איך זאל זוכה זיין צו לערנען זיין הייליגע תורה, און זאלסט מיר באגליקן מיין גאנץ לעבן, ביז איך זאל קענען טון פאר דיר א נחת רוח. און זאלסט מיר אויפֿרעכטן איך זאל קענען אויפֿבויען א אידיש שטוב און זיך אויפֿפירן ערליך אזוי ווי דו ווילסט, און איך זאל גללל ווערן אינגאנצן אין דיר, מעשה ועד עולם אמן סלה. אזוי זאלסטו בעסן יעדן טאג דעם בורא כל עולמים, וועסטו זען סוף כל סוף וועסטו האבן א גרויסע ישועה, נאר אנטלויף פון שלעכטע חברים ווארום שלעכטע חברים קענען אראפֿפירן פון אידישן וועג.

אנטלויף פון מושב לצים, זאלסט גישט גיין אין א פלאץ וואו מען פארקויפט טשאלענט וכו' ליל ששי קומען זיך צוזאם לייד־גייערס, פון דארטן זאלסטו אנטלויפֿן אזוי ווי מען אנטלויפט פון א פייער וכו', ווארום עס דרייען זיך ארום דארטן שלעכטע עלעמענטן, וואס דארפֿסטו גיין דארטן? איך האף אז דו וועסט מיר פאלגן וועסטו גישט תרטה האבן גישט אויף די וועלט און מכל שכן גישט אויף יענע וועלט.

איך וואלט דיר געראטן זאלסט געמען א משניות זאלסט אנהייבן צו זאגן איין פרק נאכן אנדערן, אנהייבן זאלסטו פון מסכת ברכות, און אזוי זאלסטו ענדיגן איין מסכתא נאכן אנדערן, ביז דו וועסט ענדיגן ששה סדרי משנה, און זאלסט זיין געוואוינט צו זאגן יעדן טאג זייער אסאך

פֿרָקִים מִשְׁנִיזוֹת, וואס דאס וועט דורך לויטערן און הייליגן.
הער קיינעם נישט אים וואס וויל דורך פון דעם אנוועקגעמען,
קיינער ווייסט נישט אין וואס פארא גרוב און בלאטע דו
ביסט אריינגעפאלן וכו'. אבער זיי זיך נישט מייאש אזוי ווי
דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן
עח) עס איז קיין יאוש נישט פארהאנען, און ער האט געשריגן
מיט א טיפן קול און זיפן "געוואלד! זייט אייך נישט מייאש!
קיין יאוש איז גאר נישט פארהאנען!", מען טאר זיך נישט
פארלירן אין די שווערסטע מצבים, דער בורא פל עולם
איז מקבל יעדן איינעם וואס ער טוט תשובה. און דער
עיקר תשובה איז מקבל זיין אויף זיך מער נישט צו טון
די נארישקייטן וואס מען האט געטון ביז יעצט, און דער
רמב"ם זאגט (פרק א' מהלכות תשובה הלכה א') אז דער עיקר תשובה
איז ווידוי דברים, וכל המרבה להתודות הרי זה משובח,
מען דארף זיך צוגעוואוינען אויסרעדן זיך דאס הארץ פארן
בורא פל עולם און דערציילן אלעס וואס מען האט געטון.
און דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ד') אז ווען א מענטש
זינדיגט רחמנא לישזבן גייט אריין די חטאים אין זיינע
ביינער, און זיי זענען זיך נוקם אין אים, און ער ווערט
גערודפט פון זיך אליין, און מיט דעם וואס ער רעדט ארויס
זיינע חטאים פארן בורא פל עולם און ער איז זיך מתוודה
פאר אים, גייט ארויס אלע חטאים פון זיינע ביינער, און
ער איז זוכה צו ווערן א בלי משיח זיין אויף זיך אלקותו
יתברך, ער זאל שפירן דאס לעבטיגקייט פון די אמונה.

איבערדעם געווארן זיך צו אסאך צו רעדן צום בורא כל
עולמים פון איין זייט, און פון די אנדערע זייט זאלסטו זאגן
אסאך פרקים משניות. קוק נישט אויף קיינעם נישט, קיינער
ווייסט נישט וואס אויף דיר גייט דורך.

איבערדעם זיי שטארק ביי דיר, וועסטו זען אז סוף כל סוף
וועסטו ארויסגיין פון פלאנטער וואס דו ביסט
פארפלאנטערט געווארן, און דו וועסט זוכה זיין צו מרעפן א
גוטע שידוך, און דו וועסט חתונה האבן און אויפשטעלן א
אידיש שטוב, און דו וועסט האבן א גליקליך לעבן.

המאחל לך שבת שלום

עד

בעזרת השם יתברך יום ששי ערב שבת קודש לסדר תולדות כ"ח חשוון ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברהם היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין לאנגען בריוו.

זע צו זיין נאר פרייליך זאלסט וויסן שמחה דאס איז די
קדושה, להיפך עצבות און טרויעריגקייט דאס איז די
טומאה. און מיט דעם קען זיך א מענטש מעסטן אויב ער
איז אין די קדושה אדער חלילה וחם פארקערט אין די
טומאה: אויב דער מענטש איז שטענדיג פרייליך איז א
סימן אז ער איז אין די קדושה, אויב חלילה וחם ער איז

שטענדיג טרויעריג איז א סימן ער איז אין די טומאה.
איבערדעם דארף מען זיך גייטן און זיין פרייליך, און דער
הייליגער רבי האט אונז געלערנט (ליקוטי מוהרן חלק ב' סימן כד)
אז עס איז א גרויסע מצוה צו זיין פרייליך, און א מענטש
מאכט מיט אין לעבן אזוי פיל צרות און יסורים אז ער
מוז זיך גייטן מיט מסירות נפש צו זיין פרייליך. איבערדעם
זע נאר זיין פרייליך, און דו זאלסט נישט צו לאזן די עצבות
און מרה שחורה צו דיר א רגע נישט, וועסטו זיין דער
גליקליכסטער מענטש אין דער וועלט.

ווען איינער איז פרייליך איז ער זוכה צו אן אויסטערלישע
ישוב הדעת, להיפך ווען איינער איז טרויעריג איז ער
שטענדיג מבוהל ומבולבל, און ער האט פחדים ער שרעקט
זיך פון יעדע זאך. איבערדעם שטארק זיך און זיי פרייליך,
און בעט דעם בורא כל עולמים אז דו זאלסט זיין פרייליך,
ווארום שמחה איז אזא מין גרויסן לעבט אז מען קען נישט
משיג זיין דעם לעבט נאר דורך תפלה. איבערדעם דארף
יעדע מענטש אסאך בעטן אויף שמחה, און אין זכות פון
שמחה וועסטו אויסגעלייזט ווערן פון ביטערן פינסטערן גלות
וואס דו ביסט אריינגעפאלן אין דעם.

המאכל לך שבת שלום

עה

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קודש לסדר תולדות כ"ט חשון ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זע זיך צו שטארקן און קיינער זאל דיר נישט מבבלבל זיין מיט פארשידענע נארישע הנהגות און דרכים. מיר האבן דעם הייליגן רבינ'ס ספרים ובפרט די שיחות וואס דער הייליגער רבי נתן ז"ל האט פארצייכנט אין שיחות הר"ן און חיי מוהר"ן, אין דעם דארפסטו אסאך לערנען און מקנים זיין וואס דארטן שטייט, מער פון דעם זאלסטו וויסן איז אלעס דמוניות. ובפרט היינט אז עס קומען צוזאם בעלי תשובה וכו' - אונדאי איז תשובה א גרויסע זאך ווי די חז"ל זאגן (ברכות לד) במקום שבעלי תשובה עומדים שם אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד; אבער דאס איז אלעס געזאגט געווארן יעדע מענטש טוט תשובה, אבער איינער וואס איז געווארן א בעל תשובה קען נישט זיין קיין מנהיג און פירן יענעם וכו', ער וועט אים פארפירן וכו', ווי נישט דארף ער נאך אסאך אויסשפייען די טמא'נע בלוט, און די טמא'נע מאכלים וואס ער האט געגעסן און ער האט געזייגט וכו' וכו', איבערדעם דארף מען זייער אכטונג געבן מען זאל נישט פארדרייען דעם קאפ מיט קיין הנהגות וכו'.

ברוך הוא וברוך שמו דעם הייליגן רבינ'ס זאך ווערט צושפרייט איבער די גאנצע וועלט, און מענטשן

ווערן מקורב צום הייליגן רבי'ן. אָבער וויסן דארפֿט איר וויסן דער עיקר איז לערנען די שיחות פון הייליגן רבי'ן אליין, וואס דער הייליגער רבי נתן האט פארצייכענט אין שיחות הר"ן און אין תני מוהר"ן, נישט צולייגן און נישט אראפנעמען נאר מקיים זיין בתמימות ופשיטות וועט מען קענען זיין אן ערליכער איד, ווי דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט "דורך יעדע שיחה מיינע קען מען זיין אן ערליכער איד אזוי ווי איד ווייס וואס עס מיינט אן ערליכער איד". איבערדעם דארף מען אסאך חורן די שיחות, און מקיים זיין וואס דארטן שטייט.

די יסוד היסודות וואס עס קומט ארויס פון הייליגן רבינ'ס שיחות, איז צו זיין שטענדיג פרייליך און זיך דערהאלטן אין די שווערסטע מצבים, און פראבירן פארנעסן וואס איז געווען, און אנהייבן א גייעס אנפאנג. ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן כו) ביי די וועלט איז שבתה א חסרון, ביי מיר איז שבתה א מעלה; גלייך ווי ס'גייט אוועק עפעס פארנעם איך שוין, און אז דער מענטש פארנעסט קען ער מאכן א גייע התחלה. איבערדעם דארף מען זען זיך צו דערהאלטן, און נישט אראפפאלן.

ווידעראום האט דער רבי מוראדיג געבעטן און מקפיד געווען א יעדער איד זאל נישט פארפעלן לערנען יעדן טאג שולחן ערוך, ווי ער האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן כח) א יעדער איד מוז לערנען יעדן טאג שולחן ערוך.

און שולחן ערוך איז געווען ביים הייליגן רבי'ן אן עיקר גדול. און ער האט בפירוש געזאגט פאר אונזערע לייט, איר מעגט קנייטשן מיין ספר ווי איר ווילט, דאס הייסט מחדש זיין ווי אזוי מען וויל, אבער נישט אפטרעטן פון א סעיף קטן אין שולחן ערוך. דער יסוד פון אידישקייט איז דער שולחן ערוך, איבערדעם דארף מען חזון זייער אסאך דעם שולחן ערוך און מאכן זיך צוויי שיעורים אין שולחן ערוך, איינס לערנען מחבר רמ"א בסדרין, פון אנפאנג אורח חיים, ביז ער וועט ענדיגן זאל ער אנהייבן יורה דעה, פון אנפאנג, ביז ער וועט ענדיגן וועט ער אנהייבן אבן העזר פון אנפאנג, ביז ער וועט ענדיגן זאל ער אנהייבן חושן משפט, ביז ער וועט ענדיגן, זאל ער נאכאמאל אנהייבן אורח חיים, אזוי זאל ער זיך פירן א גאנץ לעבן, דאס איז א שיעור פשוט אין מחבר רמ"א. און נאכדעם דארף מען לערנען א שיעור עיון, טור, בית יוסף, מיטן ב"ח, און מחבר רמ"א מיט די מגינים, מן אברהם און טורי זהב וכו' וכו'. און אויסער דעם איז גוט זיך צו מאכן א שיעור אין קיצור שולחן ערוך, ער זאל חזון כאטש וויסן די תמצית, ווארום הלכה דאס איז דער יסוד פון א איד.

נעל פולם האט דער הייליגער רבי מיט אונז אסאך געשמועסט און געבעטן אז מען זאל זיך צוגעוואוינען אויסרעדן זיך דאס הארץ פארן בורא פל עולמים אויף פראסט אידיש אן קיין שום חכמות, און דערציילן דעם בורא פל עולמים יעדע זאך וואס עס גייט אויף אים דורך.

און דאס איז אַ עצה בְּלִיָּות, פאר יעדע זאך וואס מען דארף האבן, זאל מען בעטן דעם בורא פֿל עולמים, און דאס ווערט אנגערופן "התבודדות", א מענטש דארף בעטן שטענדיג דעם בורא פֿל עולמים וואס ער דארף האבן, און אפילו לערנען און ראוענען אויף דעם דארף מען אויך בעטן דעם בורא פֿל עולמים, ער זאל האבן א לויטערן מוח ער זאל פארשטיין וואס ער לערנט, ער זאל פארשטיין ווי אזוי זיך צו פירן, ער זאל נישט האבן קיין מחשבות זרות ביים ראוענען, אויף יעדע זאך דארף מען זיך אויסגיסן דאס הארץ.

ווען א מענטש איז שטארק אין די אלע דריי זאכן: א'. נישט פארלירן זיך אפילו אין די שווערסטע מצבים, און משתדל ווין זיך פרייליך צו מאכן, און פרייליך מאכן אנדערע; ב'. לערנען אסאך שולחן ערוך און נישט אפטרעטן פון הלכה; ג'. רעדן צום בורא פֿל עולמים און דערציילן אים יעדעס פרט וואס עס גייט אויף אים דורך, יעדע זאך וואס ער וויל טון זאל ער מיטן בביכול איבערשמועסן. די אלע דריי יסודות זענען עיקרים פון א אידיש לעבן.

איבערדעם בעט איך דיר זייער לאז דיך נישט פארפירן פון יעדן טפֿש און שוטה וכו', וואס ער רופט זיך מנהיג וכו', אפילו פון צווישן אונזערע לייט וכו', אויב ס'איז נישט געבויעט אויף די יסודות פון הייליגן רבי'ן, לבל תפחות פון די שיחות פון הייליגן רבי'ן וואס ווערט

געברענגט אין די ספרים שיחות הר"ן, חני מוהר"ן, זאלסטו
פון אים אנטלויפן.

עס איז זייער גוט אז דו זאלסט חזר'ן שיחה סימן ע"ו אין
שיחות הר"ן, דארטן געבט אונז דער רבי א סדר דרך
הלימוד, ווי מען קען דורכלערנען כל התורה כולה, אפילו
מען האט א שווערן פארשטאנד א שווערע קאפ וכו', אויב
מען זאל זיך פירן ווי ער האט אונז געלערנט קען מען זיין
א גרויסע למדן. איבערדעם זאלסטו חזרן אסאך די שיחה
און זאלסט זיך מיט קיינעם נישט מתווכח זיין, טייטש איבער
ווארט ביי ווארט וואס דארטן שטייט, וועסטו זען אז דער
סדר דרך הלימוד פון רבי'ן איז א מורא'דיגע סדר. וואויל
איז דער מענטש וואס איז עוסק אין דעם.

איך האף אז דו וועסט מיך פאלגן וועסטו נישט צולייגן
אויף די וועלט און מכל שכן נישט אויף יענער וועלט.

המאחל לך שבוע טוב וראש חדש מבורך

עו

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ויצא א' דראש חדש פסלו ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר ... גרז יאיר

איך האף אז אלעס איז בסדר ביי דיר, און עס האט זיך
אלעס אפגעשטילט וכו', זיי מיר מודיע וואס שגעלער,

און דו וועסט מיך זייער דערפרייען, ווארום איך וויל נאר
הערן דאס גוטס ביי דיר.

איך בעט דיר זייער זאלסט זיך זען דערהאלטן, קיין שום
זאך אויף דער וועלט זאל דיך נישט קענען צופרעכן.
אמת מען האט דיך אלעמאל אראפגעקלאפט, הן אין שטוב,
הן אין חדר, הן אין ישיבה וכו' וכו', אבער דורך הייליגן
רבינ'ס עצות קען מען צוריק באקומען דאס זעלבסט
זיכערקייט, בפרט ווען איינער געוואוינט זיך צו צו רעדן
צום בורא כל עולמים אויף פראסט אידיש, און פארציילט
אים אים אלעס וואס עס גייט אויף אים דורך, דאס איז
די שענסטע מתנה וואס מיר האבן באקומען פון הייליגן
רבי'ן. איבערדעם דארף מען זיך מיט דעם באנוצן, אז
וואויל איז דעם וואס געוואוינט זיך צו יעדן טאג זיך אויסרעדן
זיך דאס הארץ פארן בורא כל עולמים, וואס עס איז נישטא
קיין בעסערע זאך פון דעם, און דאס שטארקט די אמונה,
ווייל ווען א מענטש רעדט צום בורא כל עולמים ציט ער
אויף זיך די שכינה, און ער שפירט אז דער באשעפער איז
דא מיט אים, ווי די חז"ל זאגן (סנהדרין כב) תפלת צריך
שיראה עצמו כאילו שכינה בנגדו שגאמר (תהלים טז) "שתי
תני"ה לנגדי תמיד"; און זאלסט וויסן אז יעדעס ווארט וואס
א איד רעדט און בעט דעם בורא כל עולמים ווערט
צוגעהערט אויבן, ווי די חז"ל זאגן (ויקרא כב פ"א פסוק ג)
בדורות תללו שאין להם לא מלך ולא נביא לא כהן ולא
אורים ותומים ואין להם אלא תפלה זו בלבד, אמר דוד

לפְּנֵי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם אֵל תְּבִנּוֹה אֶת
 תִּפְאָרְתָּם (תְּהִלִּים קכ) "תִּפְתָּח זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן", מִבְּאֵן שֶׁהַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מִקְבֵּל הַשְּׁבִיבִים, "וְעַם נִבְרָא יִתְלַל יְהוָה" שֶׁהַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בּוֹרֵא אוֹתָן בְּרִיָּה תְּדַשֶּׁה; אִיבְעֵרְדֵּעַם שְׂטָאָרְק
 זִיךְ אִין רִי הִילִיגֶע עֲבוּדָה אויסְדֵּרְצִיילֵן דָּעם בּוֹרֵא כָּל
 עוֹלָמִים יַעֲרֵן טָאג וואָס אויף דִיר גִּיט דוּרְךְ, און דָּאס וועט
 דִיךְ אויפְבויען דִיין זַעלְכֶסַט זִיכְעֶרְקִיט, נָאָר שְׂרַעַק זִיךְ פֿון
 גָּאָרְנִישְׁט. גַּעֲדֵעַנְק אַז דָּער בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים פִּירְט דִי וועלֶט
 בְּהַשְׁגָּחָה פֶּרְטִיוּת, און מִיט אַמוּנָה פֶּשׁוּטָה וועסֶטוּ ווערֵן
 אַפֶּגַע־הִיטֵן פֿון אַלְדֵּעַם שְׁלֵעֲכֶמַס, און עֵס וועט גִשְׁפַּע ווערֵן
 אויף דִיר אַלֶּע בְּרָכוֹת, אַזוֹי ווי דָּער חֶכֶם מִכָּל אָדָם הָאָט
 גַּעזאַנְט (מִשְׁלֵי כח) "אִישׁ אַמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת".

זאַלֶסט האָבן אַ גַעבֶענט־שטון און זִיסן חוּדֶשׁ

עז

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר וַנֵּאָא ב' דָּרָאשׁ חוּדֶשׁ כִּסְלוֹ ה'תשע"א

שְׁלוֹם לְהָאָבְרָךְ ... גִּרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח

אִיךְ הָאָב זִיךְ צוּגעכאַפֿט צום הִילִיגֵן רַבִּינ'ס צִיוֹן אִין
 אומאַן אויף אַ טָאָג, און אִיךְ הָאָף דָּאָס אִיךְ הָאָב
 בּוֹדֵאִי גַעפּוועלֶט בִּיִּים בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים וואָס אִיךְ הָאָב
 גַּעדאַרפֿט וְכו'. וואָרום בִּיִּים הִילִיגֵן רַבִּינ'ס צִיוֹן קֶען מַעַן
 פּוועלֵן אַלץ וואָס מַעַן וויל אויב מַעַן עֶקְשֶׁנִט זִיךְ אַיִן. גַּלִּיב

מיר מען דארף זיך זייער פרייען אז מיר זענען מקורב
געווארן צו אזא גרויסן רבי'ן, וואס האט צוגעזאגט דאס
ווער עס וועט קומען צו זיין ציון, און וועט געבן א פרושה
לצדקה פאר זיינעם וועגן, און וועט זאגן די צען קאפיטלעך
תהלים וואס הייסט "תיקון הבללי", וועט ער פון שאל
תחתית ארויס געמען, אז וואיל איז דעם מענטש וואס
פאלגט דעם הייליגן רבי'ן און באשט איינמאל אין לעבן
פארט ער אין אומאן צום הייליגן רבינ'ס ציון, מקבל זיין
אזא גרויסן תיקון וואס עס איז נאך גישט געווען קיין איין
צדיק אויף דער וועלט וואס זאל צו זאגן אזא הבטחה מיט
צוויי עדות, אז ווער עס וועט קומען צו זיין ציון און געבן
א פרושה לצדקה פאר זיינעם וועגן און זאגן די צען
קאפיטלאך תהלים וואס הייסט תיקון הבללי, וועט ער אים
פון שאל תחתית ארויסגעמען.

גלייב מיר ווען איך דארף א גרויסע ישועה, פאר איך
גלייך צום הייליגן רבינ'ס ציון, און איך בין דארטן
מפציר וואס איך דארף, און איך זע גרויסע ישועות.

איך בין יעצט אין אומאן, עס קען זיין איך וועל פארן
אויך צו רבי נתן ז"ל אין פרסלב, און פון דארטן
צום בעל שם טוב הקדוש זי"ע.

המאכל לך ברכה והצלחה מן השמים

עח

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר ויצא ב' כסלו ה'תשע"א

שלום להבחור ... גרו יאיר

דיין בריוו האב איך דערהאלטן.

וויסן זאלסטו דאס אלעס וואס דו ליידסט איז נאר ווייל
די אמונה איז ביי דיר נישט גאנץ, ווארום אז איינער
זינגט רחמנא ליצלן, קומען אין אים אריין געדאנקען פון
כפירות און אפיקורסות, ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט
(ספר המדות אות אמונה, סימן כב) הפשע של האדם מכניס כפירה
באדם, וועלדיג די זינד פון א מענטש אזויפיל מאס כפירות
און ספיקות קומט אים אריין אין די אמונה, און דאס
פייניגט אים זייער שטארק. ווייל עס איז נאך נישטא אזא
גוט און געשמאק לעבן ווי איינער איז שטארק אין אמונה,
ער גלייבט אז עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער
דעם בורא פל עולמים, אלעס וואס עס טוט זיך אויף דער
וועלט ווערט געפירט נאר בהשגחה פרטית, און פרי עס
זאל זיין א בחירה פארן מענטש, איז דא א בחירה, עס
איז דא א סמ"ך מ"ם דער שטן וואס ברענגט אריין אין
מענטש שלעכטע געדאנקען היפוך פון די אמונה, ווי דער
הייליגער רבי האט געשריגן זייער אסאך אז פאר משיח
וועט קומען וועט זיין דער שווערסטע נסיון אמונה פשוטה
אין בורא פל העולמים, די גאנצע וועלט וועט זיין פול
מיט כפירות ואפיקורסות. און ליידער זעען מיר אז עס

איז מקום געווארן דעם הייליגן רבינ'ס ווערטער, די גאנצע וועלט איז פול מיט כפירה ואפיקורסות, ובפרט אז עס איז אויף געשטאנען א פארשאלטענע מלכות וואס איז לוחם אקעגן דעם בורא כל העולמים, און מען רייסט אויס מיליאנען אידישע קינדער פון די הייליגע אמונה, און זיי ווארפן פון זיך אראפ דעם עול המצות וכו', עסן טריפות און גבילות, מחלל שבת ויום טוב וכו', שפעטן אפ פון אלץ וואס איז הייליג פאר אידישע קינדער, און ברענגען אריין א הפקדונגע לעבן אן קיין שום צניעות און מאראל וכו', לידער ווי די נידערטערעכטיגע גוים וכו', איבער דעם דארפן מיר זיך יעצט שטארקן מיט פשוטע אמונה אין בורא כל העולמים.

איך ווייס דאס דו ביסט ביז יעצט זייער מיאוס דורכגעפאלן וכו', אבער שטענדיג נוצט תשובה. און דער עיקר תשובה איז אויפהערן טון די נארישע און שמוציגע זינד, נאר דאס איז דער עיקר תשובה מען הערט אויף טון וכו', און מען איז מקבל אויף זיך פון היינט אן וועל איך זיך פירן ערליך זייער, דאס איז דער עיקר תשובה.

איך ווייס עס וועט דיר אנקומען זייער שווער, ווייל דו האסט זיך שוין צוגעוואוינט טון שלעכטע און מיאוסע זאכן רחמנא ליצולן, אבער וויסן זאלסטו אז דאס איז דער עיקר תשובה אז מען שוט נישט מער, און מען איז אויף זיך מקבל מען וועט שוין קיינמאל נישט צוריק קערן צו טון די נארישע עבירות און תאוות וכו'.

דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט א וועג פון תפלה, מען זאל זיך אויס רעדן דאס הארץ אויף אידיש, און אויס צו דערציילן פארן בורא פל העולמים אלעסדינג וואס מען האט געטון, און בעטן רחמים אז מען זאל שוין נישט טון די מיאוסע עבירות וכו'. דאס איז דער עיקר תשובה, ווי דער נביא זאגט (חושע יד, ג) "קחו עמכם דברים ושובו אל הוי"ה", זאגן אויף דעם די חז"ל (שמות רבה פרשה לח, סימן ד) איני מבקש מכם אלא דברים, דער בורא פל העולמים וויל נאר מ'זאל רעדן צו אים דאס איז דער עיקר תשובה.

זע צו לערנען יעדן טאג אכצן פרקים משניות, דאס וועט דיר הייליגן דאס וועט דיר פון שמוץ ארויס געמען, דאס וועט דיר גליקליך מאכן, און דו וועסט שוין זיין א צעפרידענער מענטש.

זאלסט האבן א לעכטיגן תמיד

עט

בעזרת השם יתברך יום רביעי לסדר וישב, י"ז כסלו ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר ... גרז יאיר

איך פריי זיך זייער שטארק אז דו געבסט זיך אפ מיט ארויסגעבן די בריוו פון שאלות ותשובות "אשר בנחל" אויף אידיש, דו האסט נישט קיין אנונג דעם גרויסן זכות וואס דו האסט, ווארום ליידער איז דא אזויפיל צופראכענע

נִשְׁמֹת וְוַאס זײ רֶאָרְפֵן הָאָבֶן חִיּוּק, און דער הײלִיגער רַבִּי זֶאָנֶט (ליקוּטֵי מוֹתֵר״ן חֶלֶק א, סִימָן ה) אַז פֿון צִדִּיק און פֿון זײַנע תַּלְמִידִים קומען אַרויס הײלִיגע דִּיבּוּרִים, מַחֲיָה זײַן אַלע צוּבְרָאכענע און געפֿאַלענע נִשְׁמֹת און זײ שײַנען און זײ אַרײַן אויכעט געטֿליכקײט, בײַ זײַער מַח הײבט אויף אָן צו שײַנען אין די אַמוּנָה הַקְדוּשָׁה, גלײַבן אין בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים דָּאס ער איז מַחֲיָה און מְהוּוה די גאַנצע בְּרִיאָה, און אַלעס ווערט געפֿירט בְּהַשְׁגָּחַה פֿרָטִית. און ווען אַ איד שטאַרקט זיך אין אַמוּנָה אין בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים דעמאַלטס האט ער אַ רפּוּאָה, און חֲלִילָה וַחַס ווען ס׳איז בײַ דעם מענטש אַפֿגעשוואכט די אַמוּנָה דעמאַלטס לײַדט ער פֿון אַסאַך מַחֲלוֹת און קרענק, רחמֵנָא לִיצְלָן.

און דער עיקר גערוון קראַנקהײט לײַדט אַ מענטש וואס ער האט נישט קײן אַמוּנָה, וואס דעמאַלטס איז ער פאַרלוירן אינגאַנצן. ווארום ווען אַ מענטש איז שטאַרק אין אַמוּנָה איז ער זײַער געדולדיג, און קײן שום זאַך קען אים נישט צוברעכן, ווארום ער ווייסט אַז אַלסדײַג איז פונעם בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, ווי דער הײלִיגער רַבִּי זֶאָנֶט, (ליקוּטֵי מוֹתֵר״ן חֶלֶק א, סִימָן קנח) אַז דורך אַמוּנָה איז מען זוכה צו וואקסן און צו שפּראַצן, און קײן ווינט קען אים נישט אויסרײסן, וואס דאס איז וואס די חו"ל זאָגן (שַׁבָּת לא), אַמוּנָה זֶה סֶדֶר יָרֵעִים, ווען מען פֿלאַנצט אײַן אַ בוים אין דער ערד און עס ווארצעלט זיך שטאַרק אײַן אין דער ערד, דעמאַלטס קען קומען אַלע שטורעם ווינטן פֿון דער וועלט און זײ

וועלן נישט אויסרייסן דעם בוים וואס עס וואקסט ארויס מיט שטארקע ווארצלען; די זעלבע זאך איז אמונה, ווען א איד איז איינגעווארצלט מיט אמונה קען קיין שום שלעכטע ווינטן - דאס הייסט דעות נפסדות וכו' - אים נישט אויסרייסן וכו', אדרבה ער האט אזא מין פלח אז ער קען נאך מחזק זיין אנדערע. איבערדעם האט דער הייליגער רבי אסאך גערעדט פון אמונה, און ער האט געזאגט פאר זיין הייליגן תלמיד רבי נתן ז"ל, ווען דו וועסט מחדש זיין חידושי תורה, און דו וועסט קומען רעדן פון אמונה און פון צדיק, צושפרייט דעם פֿען; דאס הייסט מען דארף אסאך רעדן און שרייבן דאס גרויסקייט פון א איד וואס ווערט מקורב צום צדיק האמת, וואס דורך אים קומט מען צו אמונה.

איבערדעם פריי איך זיך זייער אז דו ביסט זוכה און מזכה אפצודרוקן די אלע בריוו וואס זענען וואונדערליכע עצות פאר יעדע צוגראכענע און געפאלענעם וכו', ווי צו זיך שטארקן און נישט פארלירן זיך פון קיין שום זאך, און זיין שטענדיג פרייליך און געדולדיג אין זיין טאג טעגליכן לעבן.

אז וואויל איז דעם וואס ער קען זיך דערהאלטן אין די וועלט, און ווערט נישט צופאלן פון קיין שום זאך, און האט שלום בית, ער ווייסט ווי אזוי זיך צו פירן מיט זיין נוייב, און ער ווייסט ווי אזוי אומצוגיין מיט מענטשן וכו',

און ער דערנווייטערט זיך פון מחלוקת און קריגערייען, און
אנטלויפט פון ויכוחים וכו'.

זאלסט האבן א געבענטשטן און זיסן טאג

פ

בעזרת השם יתברך יום שישי ערב שבת קודש לסדר וישב, י"ט כסלו ה'תשע"א
שלום וברכה אל הבחור היקר לי מאד ... גרוי יאיר
דיין בריוו האב איך דערהאלטן.

זאלסט וויסן אז ביים הייליגן רבי'ן איז געווען התחדשות
א גרויסע זאך, דאס הייסט אז מען דארף שטענדיג
אנהייבן פון ניי, יעדן טאג יעדע שעה יעדע רגע דארף
מען מאכן א נייע התחלה און קומען צום בורא כל עולמים
און זאגן, רבוננו של עולם איך וויל יעצט זיין אן ערליכער
איד, פון יעצט אן וויל איך אנהויבן צו לערנען תורה
הקדושה, פון יעצט אן וויל איך מקנים זיין די מצוות מיט
שמחה, וכו', וכו'. אזוי דארף א איד שטענדיג זיך צוגעוואוינען
צו זאגן צום בורא כל עולמים, פון יעצט אן וויל איך זיין
אן ערליכער איד. ווען מען געוואוינט זיך צו, צו מאכן
יעדעס מאל א נייע התחלה, דעמאלטס גייט די לעבן גאר
אנדערש, ווארום ווען דער מענטש פאלט אריין אין א יאוש
און אין א דיפרעסיע דאס איז די ארגסטע זאך, ווי דער
הייליגער רבי האט אויפגעלערנט אז גאר קיין יאוש איז

נישט פארהאנגען, און ער האט געזאגט (ליקושי מוהר"ן חלק ב, סימן עח) געוואלד זייט אייך נישט מייאש עס איז קיין יאוש נישט פארהאנגען.

און עס איז געווען צווישן אונזערע לייט א גרויסער צדיק און אן עובר השם, מיטן נאמען הרב החסיד רבי ישראל קורדינער ז"ל, האט ער געזאגט אז עס איז שוין הונדערט פופציג יאר פון זינט דער הייליגער רבי האט געשריגן 'געוואלד זייט אייך נישט מייאש', און נאך אלץ הערט מען דעם קול, און יעצט איז שוין איבער צוויי הונדערט יאר פון דעם רבי'ן, און נאך אלץ הערט מען דעם קול וואס ער שרייט 'געוואלד זייט אייך נישט מייאש', איבערדעם זאלסטו זיך נישט מייאש זיין, און זאלסט מאכן יעדן טאג א גייע התחלה.

דער הייליגער צדיק רבי יהושע מדזיקוב זי"ע בעל מחבר ספר "עטרת יהושע", איז אמאל געווען אין די הויפט שטאט פון וויען, האט ער געזען ווי יעדן טאג רייניגט מען די גאסן, האט ער א פֿרעג געטון דעם רייניגער, "פֿארוואס דארף מען רייניגן יעדן טאג די גאסן?" האט ער אים געענטפֿערט, "ראבינער אויב מען וועט נישט רייניגן יעדן טאג, וועט זיך צוזאמנעמען די שמוץ אין גרויסן... און דעמאלטס וועט מען עס קיינמאל נישט קענען אפֿרייניגן..." האט זיך דער הייליגער צדיק אנגערופן פֿארן גבאי'ן, "דו הערסט וואס דער רייניגער זאגט? אז מען דארף יעדן טאג

רייניגן פֿרי עס זאל זיך נישט אַנזאמלען די שמוץ, וואס
דעמאלטס וועט מען עס נישט קענען אפֿרייניגן".

אזוי דארף א איד יעדן טאג תשובה טון און בעטן דעם
בורא פֿל עולם זאל אים מוחל זיין אויף זיין עבר,
פֿראי עס זאל זיך נישט צוזאם זאמלען אויף איינמאל די
אלע שמוץ מען זאל עס נישט קענען רייניגן.

זעט מען פון דעם ווי א איד דארף מאכן יעדן טאג א
נייע התחלה און בעטן דעם בורא פֿל עולם ער
זאל האבן הצלחה אין זיין לעבן, און נישט צופאלן.

זע צו זאגן יעדע נאכט איידער רו לייגסט זיך שלאפֿן
קריאת שמע שעל המטה מיט די נוסח פון די אר"י
ו"ל, וואס דער הייליגער רבי נתן האט געזאגט (לקוטי הלכות
קריאת שמע שעל המטה, הלכה ב) דאס ווער עס זאגט דעם סדר איז
מען מוחל אלע עוונות, דער עיקר איז ווידוי דברים, זיך
מתוודה זיין, רבוננו של עולם היינט איך האב דאס און דאס
געטון, זיי מיר מוחל איך האב נישט געוואלט, דאס התנברות
הוצר איז אויף מיר געווען זייער זייער גרויס, און מיט דעם
וואס מען איז זיך מתוודה פארן בורא פֿל עולם העלפט
ער און איז מוחל אלע עוונות, ווי די תו"ל זאגן (תורת כהנים
בחוקות) אמר הקדוש ברוך הוא מיד שהם מתוודים מיד אני
מוחל להם.

געוואוינ זיך צו, צו זאגן יעדן טאג אסאך פֿרקים משניות,
ווארום משנה איז די אותיות משנה, ס'איז משנה

דעם מענטש, און אפילו איינער ליגט שוין אין שאול תחתית ומתחתיו, דער כח פון משניות וועט אים ארויסנעמען פון די טומאה און די זוהמא וואס ער איז דארטן אריינגעפאלן, וואס דאס איז מרומו אין פסוק (תהלים ל) ה'עלית מ'ן ש'אול נ'פשי איז די ראשי תיבות משנ"ה, אפילו איינער ליגט שוין אין שאול תחתית ומתחתיו דורך משנה וועט ער ארויסגיין פון דארט.

א גוטן שבת

פא

בעזרת השם יתברך יום שישי ערב שבת קודש לסדר וישב, י"ט כסלו ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זע זיך מחזק צו זיין מיט וואס דו קענסט, עס איז נישט קיין עצה צובראכן צו ווערן פון יעדע זאך וכו', דו דארפסט וויסן אז אויף יעדן איינעם גייט איבער בזה העולם שווערע נסיונות, און די גרויסקייט פון א איד איז, אז ער קען זיך דערהאלטן אין די ביטערע נסיונות, וכו'. און וויאזוי דערהאלט מען זיך? אויב מען איז זיך מחזק מיט אמונה פשוטה אין בורא כל עולמים. א איד דארף וויסן אז גארנישט ווערט געטון אליין, יעדע זאך איז בהשגחה פרטית, און אז מען לייגט אריין אין זיך די השגחה, איז דאס גאנץ

לַעֲבֹן אֵן אַנְדערע לַעֲבֹן, וואָרום ווען אַ איד לַעֲבֹט מיט
אַמונה האט ער אַ גליקליך לַעֲבֹן, חלילה וחס ווען ער
האט ספיקות אין די אַמונה איז אים די לַעֲבֹן זייער זייער
ביטער. דערפאר האט דער הייליגער רבי אונז אויסגעלערנט
א וועג זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום בורא פֿל עולמים
אויף פֿראַקט אידיש, יעדע זאך וואס מען דארף האבן
דארף מען נאר בעטן דעם בורא פֿל עולמים, און דאס
בויעט אויף די אַמונה. איבער דעם בעט איך דיר פון
היינט אָן און ווייטער זאלסטו זיך צוגעוואוינען נאר רעדן
צום בורא פֿל עולמים, און וואס דו דארפסט האבן זאלסטו
נאר אים בעטן, וועסטו זען גרויסע ישועות וואס דער בורא
פֿל עולמים וועט מיט דיר טון, מען טאר נישט צופאלן
פון יעדע זאך.

געוואוין זיך צו, צו לערנען אסאך פֿרקים משניות יעדן
טאג, ווארום משנה איז די אותיות גשמה, און
וואויל איז דעם וואס ער איז זוכה צו לערנען יעדן טאג
אסאך פֿרקים משניות, און אזוי איז ער משנה די טבע,
און ער איז ממשיך אויף זיך השגחה. וויסן דארפסטו וויסן
דאס משנ"ה באטרעפט פונקט ווי פֿרנס"ה, אויב א מענטש
לערנט אסאך משניות איז ער זוכה צו פֿרנסה בשפע, א
שאד מענטשן האבן אפגעלאזט דער לימוד פון משניות,
ווארום דער גאנצער גאולה איז תלוי אין וויפיל משניות
מען לערנט, ווארום די תו"ל זאגן (ויקרא רבה פרשה ז, סימן ג) אין
פֿל הגליות הללו מתבנסות אלא בזכות משניות; איבערדעם

זאַלסטו ווײַסן אין דעם זכות פון לימוד מַשְׁנִיּוֹת וועסטו האבן
א גרויסע יִשׁוּעָה.

איך האָפּ אז דו וועסט מיר פֿאַלגן און דער בורא פֿל
עולמים וועט דיך נישט פֿאַרלאָזן.

א גוטן שבת

פב

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שִׁישִׁי עָרַב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיֵּשֶׁב, י"ט כֶּסֶלֹ ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גַּרְוּ יֵאִיר

איך האָב דערהאַלטן דיין ברייוו.

זע זיך צו שטאַרקן, און קיין שום זאַך זאל דיר נישט
אַראָפּוואַרפֿן, אויף די וועלט גייט אויף יעדן איבער
אסאך צרות מיט יסורים מיט חלישות תדעת וכו', דאס
גרויסקייט פון א איד ווערט געמאַסטן ווי אזוי ער דערהאַלט
זיך. "דערהאַלטן זיך" מיינט גלייבן אז דער בורא פֿל עולמים
פירט די וועלט בִּהְשִׁגָּחַה פֿרשית, מְמִילָא יעדע זאַך וואס
עס גייט אויף דיר דורך זאַלסטו אנטלויפֿן צו אים, דאס
הייסט צוגעוואוינען זיך צו רעדן צום בורא פֿל עולמים אויף
פֿראַסט אידיש, וואס דאס הייסט ביים הייליגן רבי'ן
התבודדות. און ער האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן כה)
אז התבודדות איז א גרויסע מעלה העכער פון אלע מעלות
אויף דער וועלט, ווייל ווען א איד געוואוינט זיך צו צו

רעדן צום בורא פֿל עולמים, דאס דערהאלט אים, דאס
בויעט אים אויף די אַמונה, דאס בויעט אים אויף זיין
זעלבסט זיכערקייט.

איבערדעם זאלסטו זיך צוגעוואוינען רעדן אויף פֿראסט
אידיש צום בורא פֿל עולמים. ביים אַנפאנג
וועט זיך דיר דאכטן אז קיינער הערט דיך נישט צו, אָבער
דאס קומט פון חסרון אַמונה, ווי דער הייליגער רבי האט
געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן סב) ווען א איד זאל האבן אַמונה
אז דער בורא פֿל עולמים איז דא מיט אים ביי אים געבן
אים, וואלט ער זייער אכטונג געגעבן וואס ער רעדט, ווייל
ער וואלט געוואוסט אז דער בורא פֿל עולמים איז דא, און
ער וואלט גערעדט צו אים אזוי ווי א מען רעדט זיך אים צו
אן אַמת'ן גוטן חבר, און אזוי ווי א זון רעדט צו זיין טאטן.
איבערדעם בעט אסאך דעם בורא פֿל עולמים: רבוננו של
עולם העלה מיר איך זאל האבן א לויטערע אַמונה, איך
זאל זוכה זיין שפירן אז דו ביסט דא מיט מיר און דו
הערסט צו יעדעם ווארט וואס איך רעד צו דיר. רבוננו של
עולם העלה מיר איך זאל זיין שטארק אין די הייליגע אַמונה,
איך זאל נישט האבן קיין שום ספיקות, וכו'. אזוי זאלסטו
רעדן צום באשעפער אויף פֿראסט אידיש. ביים אַנפאנג
וועט זיך דיר דאכטן אז קיינער הערט דיך נישט אים,
אָבער אז דו וועסט זיך אזוי צוגעוואוינען וועט זיך דיר ביים
סוף עפענען דאס פארשטאפֿטע הארץ, און דו וועסט שפירן
דאס געטליכקייט וואס עס געמט דיך ארום.

דער הייליגער רבי האט אמאל געזאגט איינעם, מען זעט
א גרויסן פעלזן שטיין וואס נאטורליך איז דאס זייער
הארט, ווען מען לאזט טראפן וואסער אויפן דיקן הארטן
פעלזן שטיין, א טראפ נאך א טראפ, א טראפ נאך א
טראפ וכו' וכו', צום סוף לעכערט ער דאס דורך, ווי
שטארק און פעסט ס'זאל נאר נישט זיין, אבער אז ס'טראפט
א טראפ נאך א טראפ וואסער, לעכערט ער דורך דעם
פעלזן שטיין וכו'; אזוי אויכעט, אויב א איד האט א לב
אבן, א פארשטיינערט הארץ, אויב ער רעדט יעדן טאג
נאך א דיבור און נאך א דיבור און נאך א דיבור וכו' וכו',
צום סוף וועט זיך אים עפענען דאס פארשטאפט הארץ
און ער וועט שפירן אז דער בורא פל עולם איז דא מיט
אים ביי אים געבן אים. איבערדעם זיי נישט קיין בטלן,
דערהאלט זיך מיט וואס עס גייט אויף דיר דורך, ווער
נישט צוגראבן פון יעדע קליינקייט, זאלסט נישט האבן
קיין חלישות הדעת וכו', נאר זאלסט זיך צוגעוואוינען גיין
אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישטא און דארטן זאלסטו
זיך אויסרעדן דאס הארץ צום בורא פל עולם בתמימות
ופשיטות. און אפילו ס'דאכט זיך דיר אז קיינער הערט דיר
נישט אויס, זאלסטו וויסן אז יעדן דיבור וואס א איד רעדט
איז חשוב ביים בורא פל עולם.

איך האף אז דו וועסט מיר פאלגן וועסטו נישט צולייגן
אויף דער וועלט און מכל שכן נישט אויף יענער
וועלט, ווארום דו דארפסט וויסן אז דאס איז געווען ביים

רבי'ן אַ יסוד היסודות, און ער האט געבעטן זיינע לייט אז זיי זאלן שטענדיג רעדן צום בורא פֿל עולמים, און דאס איז די טויער אריינצוגיין צו אים. און דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן פד) אז דער טויער אריינצוגיין צום באשעפער איז די מויל. ווען א איד געוואוינט זיך איין צו רעדן צום באשעפער, און יעדע זאך וואס עס גייט אויף אים דורך גיסט ער זיך אויס דאס הארץ צום בורא פֿל עולמים, דעמאלטס וועט ער אנקומען צו די העכסטע מדריגה. אויך האט דער הייליגער רבי געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ק), אז אלע צדיקים האבן פארציילט אז זיי זענען נישט געקומען צו זייער מדריגה, נאר דורך תפלה; זיי האבן זיך צוגעוואוינט צו רעדן צום באשעפער אויף פראסט אידיש, און זיי האבן זיך באפלייסט אין דעם זייער לאנג, ביז זיי זענען געקומען יעדער איינער צו זיין זאך. איבערדעם געם דורך אין די הענט אריין, און הייב אן צו ווערן אן ערליכער איד. וואס מיינסטו איז אן ערליכער איד? ער לייגט זיך נישט שלאפן אויב ער גרייט נישט צו געגל וואסער, ער לייגט קריאת שמע אין סידור, מיט די נוסח פון אר"י ו"ל, און ער איז זיך מתוודה אויף אלעס וואס ער האט געטון אין דעם טאג; אז מען לייגט זיך אזוי, שטייט מען אויף ווי א איד.

גלייך ווי מען שטייט אויף - זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן נד) - דארף מען זיך דערמאנען אין דעם בורא פֿל עולמים, אז ער האט באשאפן די וועלט,

און ער פירט די וועלט ב'השגחה פֿרמית, און מען דאנקט אים און מען לויבט אים וואס ער האט צוריק געגעבן די נשמה, "מודה אני לפניך מלך חי וקים, שהחזרת בי נשמתی בחמלה רבה אמונתך", און נאכדעם גיסט מען זיך אפ נעגל וואסער, און מען טראגט עס ארויס אליין אויסגיסן, ווי דער הייליגער שר שלום פון בעלזא זי"ע האט געזאגט, 'ווען א איד גיסט אליין אים דאס נעגל וואסער איז דאס א סגולה אויף יראת שמים', און מען גרייט זיך צו וכו', און נאכדעם זאגט מען ברכת התורה, וואס דאס איז די ערשטע זאך וואס א איד דארף טון אינגערפרי, זאגן ברכת התורה. מען טאר נישט גארנישט טון איידער מען זאגט ברכת התורה, נישט רעדן, נישט לערנען; קודם זאגט מען ברכת התורה. און אז דו וועסט זוכה זיין וועסטו לערנען א פֿרק משניות, נאכדעם וואס מען זאגט אפ די משנה און די ברייתא אלו דברים שאין להם שיעור וכו', איז פֿדאי צו לערנען א פֿרק אין אבות; מסכת אבות איז מוסר פון די חז"ל, און אזוי ווי מען דארף לערנען יעדן טאג מוסר, איבערדעם איז פֿדאי יעדן טאג צו לערנען א פֿרק אין אבות נאך ברכת התורה. ס'איז דא זעקס פֿרקים אקעגן די זעקס טעג, יעדן טאג אן אנדערן פֿרק, און אזוי וועסטו זיך קענען אנווארעמען.

ובפרט אז דער בורא פֿל עולמים האט מיר מזכה געווען, איך האב שוין געדריקט ביז יעצט זיבן ספרים אויף פֿרקי אבות, וואונדערליכע טייטשן אויף יעדע משנה

מיט די תקדמות פונעם הייליגן רבי'ן, זאלסט אריינקוקן
 אין דעם וועסטו זיך קענען מחיה זיין א גאנצן טאג. און
 נאכדעם לויפט מען אין מקוה, און מען שטעלט זיך דאווענען
 מיט מנין ווארט ביי ווארט אין סידור. און דער הייליגער
 שר שלום פון בעלזא זי"ע האט געזאגט, ווען א איד דאווענט
 מיט פוננה, ער האט אינזינען פירוש המילות פון אנפאנג
 דאווענען ביזן סוף, וועט ער זוכה זיין צו רוח הקודש;
 ווארום די דריי תפילות, שחרית מנחה מעריב האבן מתקן
 געווען די אנשי בנסת הגדולה מיט גרויסע סודות, און די
 עיקר פון דאווענען דארף זיין בתמימות ופשטות; וואס
 הייסט תפלה בכת? מקשר זיין די מחשבה צום דיבור,
 ווארום ווען א מענטש רעדט, פליט אים די מוח מחשבה
 אין אלע נארישקייטן וכו', און ער מאכט אלע געשעפטן
 ביים דאווענען וכו', ווי דער הייליגער רבי זאגט (אין ליקוטי
 מוהר"ן חלק א, סימן ל), ווען א איד דאווענט קומט אים אריין
 אלע מחשבות זרות; איבערדעם דארף מען זען צופינדן די
 מחשבה צום דיבור, מען זאל אינזינען האבן וואס מען
 רעדט; אבער צו דעם דארף מען האבן גרויסע פוחות, ווייל
 פון איין זייט זאגט די מויל, און פון די אנדערע זייט טראכט
 דער געדאנק, צופינדען די געדאנק די מחשבה צום דיבור
 צו דעם דארף מען האבן גרויסע פוחות; דאס הייסט תפלה
 בכת, נישט ווארפן זיך און נישט שרייען וכו', דאס הייסט
 נישט תפלה בכת. תפלה בכת איז אז מען דארף צופינדען
 די מוח מחשבה צום דיבור, ער זאל אינזינען האבן יעדעס

וואָרט וואָס ער רעדט, און קיין שום זאך זאל אים נישט קענען אַפֿרייסן פון די דיבורי התפילה.

דער הייליגער רבי זאגט (אין ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קיב), ווען א איד זאגט די ווערטער פון דאווענען מיט אן אמת, דעמאלטס לייבט אים דער לעבט פונעם באשעפער און ער קען ארויסגיין פון זיין פינקטערניש, איבערדעם זאלסטו אכטונג געבן דאווענען שחרית מנחה מעריב מיט מגן דייקא, און זאלסט דאווענען פון סידור.

עס וואלט זייער גוט געווען ווען דו טרעפסט זיך עפעס אן ארבעט, ווארום די תז"ל זאגן (אבות פרק ב), טוב תורה עם דרך ארץ, שניעת שניהם משפחת עון; מען דארף האבן ביידע, זיך קובע עתים זיין לתורה, און ארבעטן, ווארום די תז"ל זאגן (פתובות נט), הבטילה מביאה לידי שעמום ולידי זימה; אז מען גייט ארום ליידג טוט מען עקלדיגע זאכן, מען ווערט משונע פאר ליידג גיין וכו', וכו', וועגן דעם וואלט איך דיר געראטן זאלסט זען זיך צו טרעפן א גוטע ארבעט, און זאלסט זיך קובע עתים לתורה זיין, לערנען יעדן טאג חומש מיט רש"י מיטן תרגום, באופן ביז פרייטאג זאלסטו האבן געענדיגט די סדרה שנים מקרא ואחד תרגום, וואס דאס איז א סגולה אויף יראת שמים און אויף אריכות ימים, ווי די תז"ל זאגן (פרכות ח), לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שקל המשלים פרשיותיו עם הצבור מאריכין לו ימיו וישנותיו;

אויף זאלסטו זען צו לערנען יעדן טאג א פֿאַרשטאַנד, און
 ועל כּוּלָם זאלסטו לערנען א דאָ גמרא, היינט איז דא
 גרינגע פּירושִׁים וואס זיי זענען מפרש די גמרא, אז אפילו
 מען האט א שוואכן קאפּ קען מען עס אויף פארשטיין,
 אויף איז דא טעיפּס וואס מען קען הערן שיעורים אין
 חומש רש"י, אין משניות, און אין גמרא, און אויב דו וועסט
 נישט פארשטיין וואס דו לערנסט איז פֿראג צו קויפֿן די
 טעיפּס, מען קען עס קויפֿן היינט זייער ביליג, און ס'לוינט
 זיך צו קויפֿן א טעיפּ אויף גאנץ חמשה חומשי תורה אויף
 גאנץ ששה סדרי משנה, און אויף גאנץ ש"ס, עס קאסט
 נישט קיין סאך געלט, אבער ס'איז א גוטע אינוועסטמענט,
 א גוט געשעפט, אזוי אז דו פארשטייסט נישט עפעס קענסטו
 עס גלייך הערן. אויף איז גוט צו קויפֿן טעיפּס פון הלכה,
 ווען דו פארסט אויפֿן וועג זאלסטו קענען הערן הלכה, ס'איז
 זייער וויכטיג צו לערנען יעדן טאג הלכה.

דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות חרות סימן כט), אז יעדער
 איד איז מחויב צו לערנען יעדן טאג הלכה, און ער
 האט אונז זייער געבעטן מיר זאלן זיין שטארק מיט לימוד
 הלכה, א איד דארף וויסן וויאזוי זיך צו פירן, איבערדעם
 אויב ס'איז דיר שווער צו פארשטיין, קויפֿ דיר די טעיפּס,
 און אזוי וועסטו קענען לערנען הלכה, ובפרט הלכות שבת
 איז זייער וויכטיג און הלכות גדה איז זייער וויכטיג, און
 בכלל איז זייער וויכטיג צו וויסן ווי אזוי א איד דארף זיך
 פירן, איבערדעם זאלסטו לערנען אסאך הלכה.

דער עיקר זאָלסט נישט ווערן צופאלן פון קיין שום מענטש, און קיינער זאל דײַך נישט פארדרייען דעם קאפ, מיר האבן ברוך הוא וברוך שמו דעם הייליגן רבינ'ס ספרים פאר אונזערע אויגן, ובפרט די שיחות וואס עס איז געדריקט אין שיחות הר"ן און אין חיי מוהר"ן דאס זאָלסטו זען אסאך צו לערנען און מקנים זיין א יעדע שיחה וואס דער הייליגער רבי האט געזאגט, און דער הייליגער רבי נתן זי"ע האט דאס פארצייכענט, דאס איז אמאל זיכער פון הייליגן רבינ'ס ווערטער, ווייל דער הייליגער רבי נתן האט דאס פארצייכענט לדורי דורות אז עס זאל בלייבן פאר אונז, אונז האבן דעם הייליגן רבינ, און ביי אים וועלן מיר זיך האלטן, דער הייליגער רבי איידער ער איז אוועק מזה העולם האט ער געזאגט בפירוש 'איך וויל בלייבן צווישן אייך', און ביי אונזערע לייט לעבט דער הייליגער רבי, ווארום ווער ס'לערנט זיינע ספרים און איז מקנים זיינע עצות ביי אים לעבט דער הייליגער רבי, מיר פירן זיך אזוי ווי דער הייליגער רבי האט אונז אויסגעלערנט, איבערדעם זאָלסטו זיך נישט מבבל זיין פון קיינעם נישט, וועסטו זען אז דער באשעפער וועט דײַך נישט פארלאזן.

אז וואויל וועט דײַך זיין אז דו וועסט מקנים זיין וואס איך האב דיר דא געשריבן, וועסטו זען אז דו וועסט נישט זיין אינטערדריקט וכו', דו וועסט נישט האבן קיין חלישות הדעת וכו', וועסט נישט ווערן צובראכן וכו', וועסט זיין שטענדיג פריילעך.

א גוטע וואך מיט א לעכטיגע חנוכה

פג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יוֹם שִׁישִׁי עָרַב שֶׁבֶת קוֹדֶשׁ לְסֹדֵר וְיִשָּׁב, י"ט בְּסֵלּוֹ ה'תשע"א
שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה אֶל הָאֱבֹרֶךְ הַיָּקָר לִי מֵאֲד ... גֵּרוֹ יֵאִיר
אִיךְ הָאֵב דַּעֲרֵהאֲלֵטֵן דִּיין בְּרִיוו.

דוֹ זְאֲלָסְט זִיךְ זַעַן זִייעַר צוֹ שְׂטאַרְקֵן, און דוֹ זְאֲלָסְט מְכַבֵּד
זִיין דִּיין ווייב, וואַרום דַּער אַייבֶּערֶשְׂטֶער הָאט דִיךְ
גֶעגֶעבֵן אַ מַתָּנָה אַ גוט ווייב, און דוֹ בִּיסְט גִישְׂט קִיין מִבִּין
וואַספֿאַראַ יִשׁוּעָה הָאט דַּער אַייבֶּערֶשְׂטֶער דִיךְ גֶעטוֹן,
אַיבֶּערֶדֶעס זְאֲלָסְטוֹ זַעַן מְכַבֵּד זִיין דִּיין ווייב. אִוִיךְ זְאֲלָסְטוֹ
זַעַן צוֹ לַעֲרַנֶען אַסאַךְ מִשְׁנִיּוֹת, וואַס דָאָס אִיז אַ יִסּוּד אִין
לַעבֵן, דָאָס אִיז מְטִהֵר דִי גִשְׂמָה, מִשְׁנָה אִיז דִי אוֹתִיּוֹת
גִשְׂמָה, זְאֲלָסְט אַסאַךְ פֿרָקִים לַעֲרַנֶען יַעֲדֵן טָאג, און דָאָס
וועט דִיךְ מְזַכֵּר זִיין דִּיין גִשְׂמָה.

דוֹ דאַרְפֿסְט טֵרעפֿן אַ גוטן אַרְבֶּעט זְאֲלָסְט קֶענען אַפֿאַר
שַׁעַה אַרְבֶּעטן, ווי דִי חו"ל זאַגן (אֲבוֹת פֿרָק ב) טוֹב תּוֹרָה
עם דֶּרֶךְ אֶרֶץ, שְׁיָגִיעַת שְׁגִיחֵם מִשְׁבַּחַת עוֹן; אַז אַ מַעֲנִשׁ
לַעֲרַנֵּט און עַר אַרְבֶּעט, פאַרְגַּעסְט עַר צוֹ זִינְדִיגן, מִשְׁבַּחַת
אִיז אַ לִשׁוֹן שְׁבַחַה, אָבֵער אַז מַעַן דֶּרִיט זִיךְ אַרום לִיידִיג
זִינְדִיגְט מַעַן און מַעַן טוט נאַרִישְׁקִיטֵן, אַיבֶּערֶדֶעס זְאֲלָסְטוֹ
זַעַן צוֹ לַעֲרַנֶען תּוֹרָה, אַסאַךְ מִשְׁנִיּוֹת וואַס דָאָס אִיז זִייעַר
וויכְטִיג, אִוִיךְ דוֹ בִּיסְט יַעֲצֵט אִין שְׁנָה ראשׁוֹנָה זְאֲלָסְטוֹ
לַעֲרַנֶען אַסאַךְ הִלְכוֹת גְּדֵה, וויסן וואוֹ אִיין וואוֹ אויס, און

זאלסט טרעפן א גוטע ארבעט, קוק נישט אויף גארנישט, די חו"ל זאגן (פסחים דף קיג), פשוט גבילתא בשוקא ושקיל אנרא, ולא תימא בהנא אנא וגברא רבא אנא; זאלסט אפשינדען א גבילה אין גאס, און זאלסט זיך נישט שעמען, און זאלסט נישט זאגן איך בין א כהן גדול מיד פאסט דאס נישט; ס'איז נישטא אזא זאך ס'פאסט נישט, א איד האט זיך אינטערענגנומען אין די כתובה אז ער דארף מפרנס זיין; מתיבא תיתי, אז דער ווייב העלפט ארויס, איז דאס א גרויסע ישועה, אבער זי מוז נישט, זי טוט דאס פון איר גוטן ווילן, פרנסה דארף ברענגען דער מאן, ער האט זיך מחייב געווען אין די כתובה אז ער וועט איר מפרנס זיין, ממילא דארפסטו זען צו טרעפן זיך אן ארבעט, אז ס'וועט זיין ארבעט וועט נישט זיין קיין קריגערייען אין שטוב.

נאר זאלסט זיך האלטן און זאלסט זיין זייער פריילעך און היט זיך פון שלעכטס.

איך האף אז דו וועסט מיד פאלגן, יעדן טאג זאלסטו גנבענען פינג-צען מינוט און זאלט רעדן צום בורא כל עולמים און בעטן יעדע זאך וואס דו דארפסט האבן, וועסטו זען אז דו וועסט זיין דער גליקליכסטער אינגערמאן. איך מוז דיר נאכאמאל איבערחזרן, דער אייבערשטער האט דיך געגעבן א ווייב מיט אלע מעלות, ממילא זאלסטו זיך נישט אפרעדן נאר זאלסט דאנקען דעם באשעפער אויף

די חסדים וואס ער האט מיט דין געטון, דעמאלטס וועט
דין גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.
זאלסט האבן א לעכטיגע וואך און א פרייליכן חנוכה

פד

בעזרת השם יתברך מוצאי שבת קודש לסדר וישב, כ"א כסלו ה'תשע"א
שלום וברכה אל ... שיחיו נצח
איך האב דערהאלטן ענקער בריוו.

וואס זאל איך ענק זאגן, איך בין זייער דערציטערט געווארן
פון הערן אז איר ווילט זיך אוועקציען פון א אידישע
געגענט אין זיך ציען צווישן פרייע; דאס טוט מיר זייער וויי,
ווייל איך זע שוין אז איר גראבט זיך א גרוב לא עלינו.

עס איז באוואוסט אז א איד וואס ער וואוינט צווישן פרומע
אידן וועט ער אויך זיין פרום, אפילו ער איז יעצט
אפגעקילט וועט אים דערווארעמט ווערן דאס הארץ, ווייל
ער וועט זען ווי נאך אידן פירן זיך אויף בקדושה וטהרה,
אבער אויב מען גייט וואוינען צווישן פרייע וכו' וכו', ווערט
מען אפגעקילט, ביז מען קען אריינפאלן אין בפירות מיט
אפיקורסות, און איבערלאזן דאס גאנצע אידישקייט לא
עלינו; איבערדעם האלט איך אז דאס איז נישט קיין עצה,
בפרט פאר די קינדער.

עם ווערט דערציילט, אז אמאל האבן זיך מנישב געווען אפאר משפחות אז זיי וועלן זיך אוועקציען אין א גייע שטאט וואס דארטן איז קיין אידן נישט געווען, כדי זיי זאלן האבן א בעסער לעבן מיט פרנסה און דאס גלייכן וכו', צווישן זיי איז געווען א אינגערמאן א גרויסער למדן און א תלמיד חכם, און ער האט געמיינט אז ער וועט מרעפן זיינע גליקן ערנעץ אנדערש וכו'. ויהי היום, האט זיך אנגעהויבן דער גלח פון שטאט מיט אים מחבר זיין, און דער גלח האט אים געבעטן ער זאל אים דערציילן פון אידישקייט, און ווי געווענדליך א אינגערמאן א תלמיד חכם א למדן האט געהאט וואס צו דערציילן דעם גלח, און דער גלח ווען ער האט גערעדט מיט דעם אינגערמאן, האט ער אים זייער אויסגערימט "דו ביסט אזא גרויסער למדן, אזא גרויסער קאפ, פון וואו קענסטו אזוי גוט לערנען?" און ער האט אים שטענדיג געגרויסט, און ווי געווענדליך אז מען גרויסט איינעם גייט ער אריין אין גאנז און אין ישות, אזוי פלעגט זיך דער גלח מיט אים פירן.

און דער אינגערמאן איז געווען מלא שמחה, עס האט זיך אים געדאכט אז ער גייט דעם גלח מחזיר בתשובה זיין, און דער גלח וועט זיך מגייר זיין, ווארום ער איז מקבל זיינע ווערטער און ער רימט אים אויס, "ווי אזוי ביסטו אזא גרויסער חכם?" און דאס גלייכן. ויהי היום האט דער גלח אים אנגעהויבן פרעגן טיפע שאלות אין אמונה וכו', און פילאזאפירט מיט אים וכו', ביז דער אינגערמאן איז אפגעקילט

געווארן פון די אמונה, ביז ער האט באשלאסן אז ער גייט זיך שמודן רחמנא ליצלן. פארשטייט זיך אז די עלטערן האבן זיך אויפגעגעסן דאס הארץ, דאס ווייב האט געוויינט.

זענען זיי אריבער געפארן צום בעל התניא זי"ע און זיי האבן אים דאס דערציילט. ווי דער בעל התניא האט עס געהערט, איז ער דערציטערט געווארן, און האט זיי געזאגט, "איך קען נישט העלפן, נאר מיין גרויסער רבי דער הייליגער מגיד פון מעזריטש זי"ע, קומט מיט מיר איך וועל פארן צום רבי'ן". זענען זיי אלע מיטגעפארן מיט אים, און זיי זענען אנגעקומען צום הייליגן מעזריטשער מגיד זי"ע, און זיי האבן אים אלעס דערציילט, און ער האט געהאט גרויס צער, ווארום ער האט געקענט דעם אינגערמאן אז ער איז א למדן און א חכם, און יעצט איז ער אזוי אראפגעפאלן, אז ער האלט זיך ביים שמוד'ן רחמנא ליצלן, האט דער הייליגער מגיד זי"ע געבעטן אז אלע תלמידים זאלן זיך צוזאמקומען אין צימער, און זיי זאלן אנהויבן צו זאגן תהלים. פארשטייט זיך אז קיינער פון די תלמידים האבן נישט געוואוסט וואס דא גייט פאר, נאר דער בעל התניא זי"ע האט אלעס געוואוסט וואס דא גייט פאר. זענען זיי אריין אין א צימער און אנגעהויבן צו זאגן תהלים מיט גרויס פונד, און דער הייליגער מגיד זי"ע איז אריין אין אן אנדערע צימער, און ער האט געטון וואס ער האט געטון, ביז דער אינגערמאן האט געכאפט הענט און פיס און איז אנטלאפן פון גלח, ווארום ער איז שוין געווען פארשפארט

אין זייער קלויסטר און זיי האבן אים געוואלט אפשמדן, און ער איז געקומען צו לויפן ביז צום הייליגן מגיד פון מעזריטש זי"ע, און ער האט זייער געוויינט ער האט חרטה אויף זיינע מעשים, און פארשטייט זיך אז דער הייליגער מגיד זי"ע האט געהייסן אז זיי זאלן זיך גלייך ארויסציען פון די גוישע שטאט ווי ס'איז גישטא קיין מנן אידן אפילו.

זעט מען פון דעם, אויב משפחות ווילן זיך אריינציען אין א גוי'שע געגנט, און זיי מיינען אז זיי וועלן מקדש שם שמים זיין, וועט זיין פונקט פארקערט וכו', מען וועט זיי אויס'שמדן, מען וועט זיי אראפברענגען פון אידישקייט, און מען וועט זיי אומגליקליך מאכן, ביז מען קען זיך שמו'ן רחמנא ליצ'לן. איבערדעם בעט איד אייך בשום פנים ואופן איר זאלט זיך נישט אנועקציען פון א פרומען געגנט צו א פרייע געגנט.

איך מוז אייך עדות זאגן, דאס איך האב זיך אריינגעצויגן אין א שטעטל יבנאל אין ארץ ישראל, וואס דאס איז א פרייע שטעטל, געגרינדעט איז דאס געווארן פאר הונדערט און צען יאר צוריק דורך פרומע אידן, און במשך די דורות האט מען פון זיי אויסגערופן די אמונה, עד כדי כך אז יבנאל איז א שטעטל איינע פון די פארביסענסטע שטעטלעך פון גאנץ ארץ ישראל, דארטן האט מען מעביר געווען על הדת צוויי עדות אידן, די תימנ'ער אידן, און די מוניסער אידן; צענדליגער טויזנטער אידן האט מען דארטן

מעביר געווען על הדרת, און עד היום ווייס איך נישט וואס דער בורא פל עולם'ס האט געוואלט פון מיר אז איך זאל זיך דארטן אריינציען וכו'. אבער ווען איך האב זיך אריינגעצויגן האב איך געזען פון דער גאנצער וויאזוי מען האט מעביר געווען די אידן על הדרת. עס איז באוואוסט אז ספרדישע אידן זענען זייער שטארק אין אמונה, מען קען זיי נישט אפרייסן פון די אמונה, דערפאר האט דער רשע מרושע וכו' באשלאסן, אז ער וועט מאכן א "רבנות", און ער וועט אויפנעמען "רבנים מטעם" און זיי וועלן טון די ארבעט. ווארום ספרדישע אידן ווייסן איין זאך, "אויף א רב טאר מען נישט רעדן!". זיי רופן אים "כבוד הרב", וואס ער זאגט איז ביי זיי הייליג, זיי זענען געבענד גרויסע עמי ארצים, ווייסן זיי נישט מבחין צו זיין וואס הייסט אן אמת'ע רב, א ירא שמים, א תלמיד חכם; צו א פאלשער "רב" וואס איז באמת א "שטראף", ער פירט זיי איבער.

איך בין געקומען אין יבנאל וואוינען, איז אין די מקוה נישט געווען קיין וואסער אין די אוצרות; קומט אויס אז דאס האט געהאט א דין פון אמבטיה, און ער האט אלעמען מכשיל געווען מיט איסור בריתות רחמנא לישבון, ווייל ווען אין א מקוה איז נישטא קיין מי גשמים איז דאס נישט קיין מקוה, האט ער עווקר געווען די תמימות'דיגע אידן פון טהרת המשפחה. ווידעראום איז נישט געווען קיין עירוב, האט ער מכשיל געווען אלעמען מיט איסור שבת. ווידעראום האט ער געהאט א טריפה'נעם שוחט, וואס האט

אלעמען מכשיל געווען מיט טריפות און גבילות. אזוי האט ער אפגעקילט דאס גאנץ שטעטל, ביז ער האט פון זיי ארויסגעריסן די אמונה.

ווען איך בין געקומען דארטן וואוינען, האב איך שוין מיטגעברענגט מיט מיר א מגין אידן, און מיר האבן געגרינדעט א קהילה, און ס'איז אונז אנגעקומען זייער שווער; איך האב געברענגט מיט מיר א שוחט, האט ער אונז געמסרט, און פון דעמאלטס אן רודפט ער אונז שוין פינף און צוואנציג יאר.

דערנױל האט דער בורא פל עולם׳ס מיד געהאלפן איך האב אויפגעשטעלט דארטן א הייליגע קהילה פון איבער דריי הונדערט משפחות פרומע אידן, וואס העלפט פון זיי גייען מיט שטריימל, בעקישע, ווייסע זאקן; און די פרויען גייען אפגעשוירן די האר אזוי ווי די היימישע אידישע פרויען, און מיר האבן אויפגעשטעלט א תלמוד תורה מיט א מיידל שולע, א ישיבה קטנה מיט א ישיבה גדולה, א נורסערי מיט א קינדערגארטן, און מען איז מחנך די קינדער על טהרת הקודש; עס ציילט שוין זיבן הונדערט קינדער בלי עין הרע, בן ירבו, און מיר האבן צוויי בוללים, א בולל פאר בעלי בתים וואס ס'לערנען דארטן אכציג אינגעלייט, און א בולל להוראה וואס עס לערנען פופציג אינגעלייט, דאס קען מען קומען און זען. און די צרות וואס מיר ליידן פון די פרייע ביז היינט איז נישט צו באגרייפן.

בפֿרט פון דעם "שטראָף" וואס ער איז אַ מסור, און מסר'ט פאר די מלכות הרשעה. האב איך איינגעזען אז דער עיקר ווער ס'האט מעביר געווען על הַדת, זענען די רע-בנים מטעם המדינה וכו'.

קיינער זאל נישט דערציילן קיין מעשיות, ווער ס'האט פון זיי הנאה, דער מוז ביים סוף מודה זיין צו די עבודה זרה פון מלכות המינות! איבערדעם בעט איך אייך איר זאלט בשום פנים ואופן זיך נישט אריינציען צווישן גוים, ווארום איר וועט אלע אפגעקילט ווערן פון די אמונה הקדושה, וואס דעמאלטס וועט עמין הערשט האבן א בראך.

עס האט זיך מיר געלויגט אריינציען אין אזא פרייע שטעטל. קודם כל ווערן זיי צעפלאצט און צעזעצט אז די פלאץ וואו ס'איז געווען אן אוישוויץ לא עלינו, מען האט מעביר געווען על הַדת צענדליגער טויזנטער אידן, דארטן אין זייער בית הבליעה האט מען אויפגעשטעלט א הייליגע קהילה, אידן מיט בארד און פיאות מיטן חסידישן לבוש, פרויען גייען מיט צניעות, אפגעשוירן די האר וכו', ווי היימישע פרויען וכו'. מיידלעך גייען בצניעות, אינגלעך לערנען תורה, בחורים לערנען בהתמדה תורה, אינגעלייט לערנען בהתמדה תורה, דאס איז וואס עס דערהאלט אונז, עס ברענט זיי אויס די אויגן. אבער איך האב זיך איבערצייגט, אז די רע-בנים זיי זענען געווען די שולד פון מעביר זיין על הַדת

די ספּרדישע אידן; ווארום מען קען זיי נישט מעביר זיין על תּדת נאר דורך פארשטעלטע רע-בנים, מען רופט זיי "כבוד הרב", און וואס זיי פּרעדיגן איז ביי זיי געפּענע הייליג. זיי זענען אומוויסנדיגע מענטשן, זיי זענען עמי ארצים גמורים, ממילא ביי זיי וואס "כבוד הרב" זאגט איז הייליג. איי דאס איז נישט קיין "רב" נאר א "שטראף"; אבער דאס ווייסן זיי נישט. איבערדעם פּעט איך אייך זייער, איר זאלט זיך בשום פנים ואופן נישט אריינזיען אין א פרייע געגנט, בלייבט צווישן ערליכע אידן, און טוט תשובה; דאס קומט פון קלות, וואס איר זענט געווארן אפגעקילט פון אידישקייט.

מען דערציילט אויפן הייליגן רבי ישראל סאלאנטער זי"ע, אז ער איז אמאל געגאנגען מיט זיינע תלמידים געבן א טייך, און דער טייך איז געווען געפרוירן, און די שקצים לעך האבן אויסגעקריצט א גרויסן שתי וערב אויפן אייז, און ער איז געשטאנען און געקוקט זייער. האבן די תלמידים זיך געוואונדערט און געפרעגט: "וואס קוקט דער רבי אזוי לאנג אויף די אייז?" האט ער זיי געענטפערט: "וואונדער איבער וואונדער! וואסער איז דאך זייער הייליג; - א מענטש ווי טמא ער זאל נאר נישט זיין, ווען ער גייט אריין אין וואסער ווערט ער טהור, און דא זע איך אז וויפיל די וואסער איז געפרוירן געווארן, קען מען אויסקריצן אויף דעם א שתי וערב (א צלם)!", האט ער ווייטער געזאגט, "כל זמן דאס הארץ פון א איד איז ווארעם און ברענט צום בורא כל עולמים קען אים קיינער נישט אפּקילן, וויפיל

נאר דאס הארץ ווערט קאלט ווי אייז, קען מען אויסקרייזן אויף דעם א שתי וערב (א צלם)". זעט מען פון דעם, פל זמן אז מען וואוינט צווישן ערליכע אידן, ווערט מען אנגעווארעמט דאס הארץ צום בורא פל עולמים און קיינער קען אים נישט אפקילן, אבער וויפיל נאר מען ציט זיך אריין צווישן פרייע, און מען איז זיך מתחבר מיט זיי, און מען רעדט מיט זיי וכו', ווערט מקוים 'חרי זה בא ללמד ונמצא למד'; איך מיינ איך וועל מיט זיי קענען רעדן און זיי צוריק ברענגען צו אידישקייט, דערווייל רעדן זיי מיט מיר, און זיי פירן מיר איבער פון אידישקייט. איבערדעם בעט איך זיך צו ענק, וועגן ענקער טובה, ובפרט וועגן ענקער קינדער'ס טובה: איר זאלט זיך נישט וואגן צו ציען אין א פרייע געגנט, ווארום איר וועט האבן א מיוסן סוף.

איך האף אז די ווערטער וועלן אריינגיין אין ענקער הארץ, און איר וועט מיר פאלגן, וועט איר האבן גרויס הצלחה. טוט תשובה, האטם חרטה אויף ענקער מחשבה וכו'.

מען טאר זיך נישט שטיצן די בארד און פיאות; דער הייליגער רבי נתן זאגט (לקוטי תלבות גילות, תלכה א), דאס ערשטע סימן פון אייגעם וואס מען וויל וויסן אויב ער האט אפגעלאזט אידישקייט איז, אז ער שטיצט זיך די בארד, און ער שניידט זיך אינטער די פיאות, דאס איז שוין א סימן אז ער איז קאלט פון אידישקייט. מכל שכן ווען א פרוי לאזט זיך וואקסן די האר, און מען הייבט אן צו זען

די האר רחמנא לשזבן, וואס דער זוהר הקדוש שעלט מיט קללות און זאגט (זוהר נשא קבה.), "א קללה זאל קומען אין א הויז וואו מען זעט די האר פון א פרוי, עניות וועט זיין אין די שטוב, און די קינדער וועלן נישט חשוב זיין, וכו', וכו'". זעט מען פון דעם ווען א פרוי גייט מיט אייגענע האר וכו', און מכל שכן ווען די האר זענען אויפגעדעקט וכו', דאס ברענגט נאר קללות אין שטוב, ארימקייט אין שטוב וכו' וכו'. און מכל שכן ווען די פרוי גייט אן זאקן וכו', אויסגעלאסן וכו', דאס ברענגט אלע מחלות און חלאים רעים, אזוי ווי דער הייליגער צדיק רבי מנחם מענדל מרימנוב זי"ע האט געזאגט, דאס אלע מחלות קומען פון די גייע מאדעס וואס די גוים טראכטן אויס, די אויסגעלאסענע קליידער וואס די פרויען גייען וכו'. איבערדעם איז נישט קיין וואונדער וואס דאס הארץ איז דיר פארשטאפט געווארן וכו', און דו ביסט קאלט געווארן אין אידישקייט וכו', ביז איר ווילט ביידע אנועקציען זיך פון א פרומען געגענט; דו שטיצט זיך די בארד, און דו שניידסט זיך אפ די פיאות, און דיין ווייב גייט מיט אויפגעדעקטן קאפ האר רחמנא לישזבן, וואס דאס איז א שווערן זינד, און גייט אן זאקן וכו', עקלדיג, מיט פריצות וכו'; וואס ווילסטו זאל זיין?

איבערדעם בעט איר ענק ביידען, טוט תשובה און האט חרטה אויף אייער טאט און מעשה. איר וואלט ענק געראטן ביידן, איר זאלט אנועק פארן צום הייליגן רבינ'ס ציון אין אומאן, און זיך אויסגיטן דארטן

דאס הארץ, און זאגן תיקון הכללי. ווארום דער הייליגער
רבי האט צוגעזאגט "ווער עס וועט קומען צו זיין ציון, און
געבן א פרושה לצדקה, און זאגן די צען קאפיטלעך תהלים:
טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלו, קנ, וואס דאס
ווערט אנגערופן "תיקון הכללי", אפילו מען איז שוין
אראפגעפאלן אין שאול תחתית וועל איך זיי פון דארטן
ארויסנעמען". האלט איך אז ביידע פארט יעצט אוועק צום
הייליגן רבינ'ס ציון, און זייט דאס מקנים; און בןודאי וועט
דיך דער בורא כל עולמים העלפן, איר וועט האבן פרנסה
בשפע, און נחת פון די קינדער, און איר וועט געהאלפן
ווערן מיט אלעם גוטן.

א לעכטיגע גוטע וואך און א פרייליכע חנוכה

פה

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר מקץ כ"א כסלו ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איך פריי זיך זייער שטארק אז דו דריקסט אפ אלע בריוו
אויף אידיש, און דו פארשפרייטסט דאס צווישן אונזערע
לייט.

וואס זאל איך דיר זאגן? איך בין צוגעוואוינט צו שרייבן
אויף לשון קודש, אויף אידיש איז מיר זייער זייער
שווער. ערב חנוכה וועט ווערן פונקט זיבן און פערציג יאר

וואס איך שרייב זיך מיט בחורים און מיט אינגעלייט וכו' וכו'; דאס הייסט א השבון פון גאנצע זיבן און פערציג יאר. פון שנת תשכ"ד ערב חנוכה, ביז שנת תשע"א ערב חנוכה, און איך שרייב נאר אויף לשון קודש, אויף אידיש איז מיר זייער זייער שווער, פונדעסטוועגן ווייל דו האסט מיר געבעטן אז עס איז יעצט א צורך השעה, ס'איז זייער גייטיג צו שרייבן אויף אידיש, האב איך אנגעהויבן צו שרייבן אויף אידיש. אבער איך האב דיר זייער געוואלט בעטן זאלסט זען מגיה זיין ס'זאל גישט זיין קיין טעותים; ווארם ווי גישט, איז מיר זייער שווער צו שרייבן אויף אידיש.

איך בעט דיר זייער זאלסט זיך זען צו שטארקן, און קיין שום זאך אויף דער וועלט זאל דיר גישט אראפנוארפן, וואס עס זאל נאר גישט דורכגיין, האלט זיך שטארק, וועסטו זען גרויסע ישועות וואס דער בורא כל עולמים וועט מיט דיר טון. דער עיקר איז אמונה, אזוי ווי דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן סימן לט), ביי די וועלט איז אמונה א קליינעקייט, אבער ביי מיר איז דער עיקר אמונה. און וואס מיינט אמונה? פשוט אזוי ווי קינדער און פרויען גלייבן אן חכמות, מען דארף אנועקנוארפן דעם שכל אינגאנצן און נאכדעם איז מען זוכה צו פשוטע אמונה אז דער בורא כל עולמים איז מתיה און מהווה און מקיים די גאנצע בריאה, ווי די חז"ל זאגן (חולין ט), אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מברזין מלמעלה; א מענטש כאפט גישט קיין קלאפ אינעם קליינעם פינגערל איידער מען רופט גישט

אויס קודם אויבן, אזוי ווייט איז די השגחה פון בורא כל עולמים, מען זעט א מענטש קלאפט זיך צו דעם קליינעם פינגערל ביי די טיר וכו' אדער ביי א טיש וכו', און ער געבט א שריי "אוי" וכו', און ער מיינט אז דאס איז געווען זיין טעות, ער האט זיך פארגולמ'ט וכו', און ער האט נישט אכטונג געגעבן וכו', האט ער געכאפט א קלאפ אויפן פינגער וכו', אבער דער אמת'ן אריין איז נישטא קיין מקרה - קיין פאסירונג, אלעס איז בהשגחה פרטית, ווען דער מענטש זאל זיך אריינלייגן אין די אמונה, וואלט דער גאנץ לעבן אים געאנגען אנדערש, איבערדעם בעט איך דיר זייער, נאכדעם וואס איך ווייס דו מאכסט מיט שוועריקייטן אין שטוב וכו', אינדרויסן וכו', זע זיך צו דערהאלטן מיט פשוטע אמונה ביים בורא כל עולמים, און ווי שלמה המלך זאגט (משלי כח), "איש אמונות רב ברכות" א מענטש וואס ער איז שטארק אין אמונה קומט אים אסאך ברכות, ווען א איד גלייבט אין בורא כל עולמים איז ער ממש'יך אויף זיך גרויסע ישועות, איבערדעם בעט איך דיר זייער שטארק, פארליר זיך נישט, פון די שווערסטע מצבים וואס עס גייט אויף דיר דורך זאלסטו זיך זען צו דערהאלטן מיט פשוטע אמונה.

אמונה - זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן ז)
 - מיינט תפלה, מיט דעם וואס א מענטש רעדט צום בורא כל עולמים מיט דעם שטארקט זיך אים די אמונה, איבערדעם בעט איך דיר געוואזן זיך צו, צו רעדן

צום בורא פֿל עולמים אויף פֿראַסט אידיש, און כאַטש אז
 ביים אָנפאַנג וועט זיך דיר דאכטן אז קיינער הערט דיך
 נישט צו, זאלסטו וויסן אז יעדע דיבור און יעדע ווארט
 וואס א איד רעדט צום בורא פֿל עולמים מאכט א רעש
 אין אלע הימלען, און ווען א איד זאל דאס וויסן וואלט
 ער נישט אויפגעהערט מתפלל צו זיין, איבערדעם בעט איך
 דיר, שטארק זיך זייער אין די עבודה וואס הייסט התבודדות
 זיך אפזיגערן אין א פֿלאץ וואו קיינער איז נישטא, און
 רעד זיך אויס דאס גאנץ הארץ צום בורא פֿל עולמים, און
 אפילו ס'וועט זיך דיר דאכטן אז מען הערט דיך נישט אויס
 וכו', זאלסטו וויסן אז קיין שום תפלה קיין שום בקשה
 גייט נישט אוועק לריק וכו', אלעס ווערט צוגעהערט, נאר
 מיט תפלה בויפט מען אויף א פֿלי, און נאכדעם וועט מען
 זען די ישועות.

איבערדעם שטארק זיך בעט יעדע זאך וואס דו דארפסט
האבן, שלום בית וכו', פרנסה וכו', געזונט
וכו', יעדעס קלייניגקייט וואס דו דארפסט האבן געוואוין
זיך צו, צו בעטן דעם בורא פֿל עולמים, דעמאלטס וועסטו
זען אז דער לעבן וועט דיך זיין אן אנדער סארט לעבן, א
לעבן פון תפלה, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר
חלק א. סימן ט) אז דער עיקר חיות איז מען מקבל פון תפלה,
אזוי ווי עס שטייט (תהלים מב) "תפלה לאל חי" אז דער עיקר
חיות איז נאר דורך תפלה, אז וואויל איז דער מענטש
וואס ער געוואוינט זיך צו, צו דער הייליגער עבודה, וועט

אִים גַּיִן דִּי לְעֵבֶן גָּאָר אַנְדֶּרְשֵׁשׁ, אִיבֶּעֶרְדֶּעם בַּעַט אִיךְ דִּיר
זײַער שְׂטאַרַק, דֶּעֲרֵהאַלֵּט זײַך, און װער גִּישֵׁט צופאַלן.

אִיךְ װיל דִּיר גאַבאַמאַל מַחֲזֹק זײַן, זאַלֶסט מִמָּשִׁיך זײַן
דְּרוֹקֵן אַלֶּע בְּרִיוּ װאָס אִיךְ האָב געשְׂרִיבֵן אױף אִידיש,
װפֿאַרט לֶעצְמָנָס האָב אִיךְ אָנגעהױבֵן צו ענטפֿערן פֿאַר דִּי
הײַמישע בַּחֲוֹרִים און אִינגעלײט גאָר אױף אִידיש, װאָרום
זײ זאָגן אַז דאָס איז זײ גרִינגער צו לײנען, אָבער אִיךְ בַּעַט
דִּיר זאַלֶסט זען מַגִּיה זײַן עִם זאַל גִישֵׁט זײַן קײַן טַעוּתִי
הַדְּפוּס, און דער זְכוּת הַרְבִּים זאַל דִּיר בײַשטײַן, זאַלֶסט
פֿטור װערן פֿון אַלֶּע צָרוֹת, און זאַלֶסט זײַן שְׂטענדיג פֿרײַלִיך.
אִיךְ װאָנְטש דִּיר אַ לֶעכטיגן טאָג און אַ פֿרײַליכן חנוּכָּה

פו

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם ראשֹׁן לְסֹדֶר מַקֵּץ כ"א כִּסְלוֹ ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הַבַּחֲוֹר ... גִּרוֹ יֵאִיר

אִיךְ האָב דֶּעֲרֵהאַלֵּטן דײַן בְּרִיוּ.

אִיךְ װאַלט דִּיר געראַטן זאַלֶסט קומען יעדן דאָנערשטאָג
נאַכט צום שַׁיעוֹר װאָס מיר לֶערנען בְּרַבִּים דַּעַם הײַלִּיגן
רַבִּינ'ס סֵפֶר לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן און מיר טײַטשן אױס דִּי פֿרשָׁה
פֿון דִּי װאָךְ מײַט דִּי הַקְדָּמוֹת פֿון הײַלִּיגן רַבִּי'ן, און מיר
רעדן צוזאַמען הַתְּחִלָּה, דאָס האָבן מיר מִקְבֵּל געווען פֿון
הײַלִּיגן רַבִּי גִּתֵּן ז"ל אַז דַּעַם הײַלִּיגער רַבִּינ'ס זאָך איז גאָר

התחזקות מחזק זיין זיך, בְּזֶה הָעוֹלָם דאָרף מָען אסאך
שטארקן זיך, עס גייט איבער אויף יעדן איינעם אזויפיל
ביטערניש מיט אזויפיל צרות מיט יסורים, און מָען דאָרף
זיך שטארקן, עס איז נישטא קיין עצה נאר זיך שטארקן.

זאלסט זען צו דאווענען אלע דריי תפילות שחרית מנחה
מעריב מיט מנין דייןקא, זאלסט נישט פארפעלן
קיין איין תפלה מיט מנין, און זאלסט דאווענען אין סידור,
ווארום אז מָען דאווענט אויסגווייניג פארפעלט מָען גאנצע
פסוקים, און אסאך מאל מזמורים וכו', וועגן דעם זאלסטו
דאווענען נאר אין סידור, און זאלסט מקשר זיין די מחשבה
צום דיבור, וועט דיר דער בורא כל עולמים אפהיטן פון
מחשבות זרות.

זע צו גיין יעדן טאג אין מקנה, דאס איז א סגולה ניצול
צו ווערן פון מחשבות זרות.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן חנוכה

פז

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר מקץ כ"א כסלו ה'תשע"א

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו און איך פריי זיך זייער
שטארק אז דו האסט זיך גענומען אין די הענט אריין

און דו פֿירסט זיך אויף ערליך און דו האסט דיינע סדרים
וכו' וכו'.

וויסן דארפסטו וויסן אז סדר דאס איז א יסוד אין לעבן,
אויב א מענטש לעבט מיט א סדר איז ער מצליח
סיי אין גשמיות און סיי אין רוחניות, און זוכה זיין צו סדר
איז גאר דורך אסאך תפלה, מען דארף אסאך בעטן דעם
בורא פל עולמים ער זאל זיין א מסודר'דיגער מענטש, ער
זאל האבן זיינע שיעורים, און זיינע זמנים, סיי דאווענען זאל
זיין אין די זמנים, סיי לערנען זאל זיין אין די זמנים, יעדער
זאך זאל זיין אין א זמן, און אפילו ווען מ'גייט ארבעטן זאל
אויך האבן א זמן, און ווען מען קומט אהיים זאל זיין
פונקטליך מיטן זמן, דעמאלטס האט מען גרויס הצלחה.

דער עיקר איז זאלסט זיך זען צו שטארקן, זיין פריילעך,
און שטענדיג זאלסטו גיין מיט א לעכטיגן פנים, דער
הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קנ"ג), ווען א איד האט
שטענדיג א לעכטיג פנים א פרייליך פנים דעמאלטס קען
מען זען אין זיין פנים דעם רבי'ן צו וועמען ער איז מקורב,
איבערדעם זע צו זיין שטענדיג פריילעך, און דער בורא פל
עולמים וועט דיר העלפן אז בזכות די שמוחה וועט דיר
גארנישט פעלן, ווארום דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות
אות שמוחה חלק ב, סימן א) מי שחוא שמחה תמיד, על ידי זה הוא
מצליח; אויב איינער איז שטענדיג פרייליך איז ער מצליח.
זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן חנוכה

פח

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר מקץ כ"א פסלו ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

יעצט פאר חנוכה וואלט איך דיר געראטן זאלסט איבערחזרן
גאנץ הלכות חנוכה, און ס'איז זייער זייער וויכטיג,
בדי דו זאלסט וויסן וויאזוי מען פירט זיך חנוכה, און דער
הייליגער רבי האט זייער מקפיד געווען אז מען זאל לערנען
יעדן טאג הלכה, איבערדעם פאר יעדן יום טוב דארף מען
לערנען די הלכות'ער פון דעם יום טוב, בדי מען זאל וויסן
וויאזוי זיך צו פירן, איבערדעם וואלט איך דיר צוגערעדט
איבער צו חזר'ן אלע הלכות פון חנוכה.

אויך זאלסטו לערנען די סוגיא פון בבתה אין מסכת שבת
דף בא און דף בב, ס'איז זייער א שיינע סוגיא, און
זאלסט זיך צוגעוואוינען יעדעס מאל לערנען אן אנדערע
סוגיא און דאס וועט דיר אויפמאכן דעם מח, ווארום ווען
א בחור לייגט זיך אריין דעם קאפ אין לערנען גייט פון
אים אנוועק אלע שלעכטע געדאנקען, דער עיקר איז זיך
אריינטון אין די תורה הקדושה, וועסטו שפירן א מורא'דיגע
חיות, הייב אן צו לערנען די סוגיא פון בבתה און חזר עס
איבער עטליכע מאל, מיט רש"י מיט תוספות מיט מפרשים,
וועסטו שפירן א לעכט פון חנוכה.

וְזַעַן עִם קוּמַט אַרְיִין אִין אִינְעֵם א גַּעוואלְדִינְע תְּשׁוּקָה א
 בְּעִנְקֵנְעִיש צו די תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה הָאט דָּער הַיִּילִיגֶער
 רַבִּי גַעזאַגט וויל מַעַן שׁוֹיִן גִּישׁט קִיִּין שׁוּם שֶׁכֶּר, נָאר מַעַן
 וויל די תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה אַלִּיין, וואָרום די תּוֹרָה אִיז זײַער
 זִים אַזוי ווי עִם שְׁטִיט (תהילים יט) "הַנְּחֻמִּים מִזֶּהָב וּמָפָז רַב
 וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וְנוֹפֶת צוֹפִים", ווער עִם שְׁפִירַט די זִסְקִיט
 פֿון די תּוֹרָה וויל שׁוֹיִן גִּישׁט גַּארְנִישׁט נָאר די תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה
 אַלִּיין, וואָרום די תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה מִיט'ן בַּאשְׁעֶפֶער אִיז אִיין
 זאַך, אַזוי ווי עִם שְׁטִיט אִין זױער הַקְדוּשׁ (אַחֲרֵי עג.) אַרְיִיטאַ
 וְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא חַד הוּא; די תּוֹרָה דָּאס אִיז די חֲכָמָה
 פֿון בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, און אַז א מַעַנְטִש לִיגַט זיך אַרְיִין
 אִין די תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה קוּמַט עַר צו די חֲכָמָה פֿון בּוֹרָא
 כָּל עוֹלָמִים, און דַּעמאַלְטִס ווערט עַר אױסגֶע־רִיגִיגַט אִינגאַנצן
 פֿון אַלע גַּארִישַׁע תַּאוֹת.

זַע צו גִיין יַעֲדֵן טָאג אִין מַקְנָה, וואָרום דָּער הַיִּילִיגֶער רַבִּי
 נָתַן זי"ע הָאט צוגַעזאַגט אַז ווער עִם וועט גִיין יַעֲדֵן
 טָאג זיך טוֹבֵל'ן אִין א מַקְנָה פֿאַר תְּשׁוּבָה וועגן, הָאט עַר
 א הַאפֿענונג צו פֿאַררַעכטֵן אַלְסְדִינג, וואָרום דָּאס וואָרט
 מַקְנָה אִיז א לָשׁוֹן תְּקוּנָה, א לָשׁוֹן פֿון הַאפֿענונג, אַז א
 מַעַנְטִש אִיז גִּזְהָר צו גִיין אִין מַקְנָה הָאט עַר א הַאפֿענונג
 צו פֿאַררַעכטֵן אַלְסְדִינג, אַיבֶּער־דַּעס זַע גִּזְהָר זײַן זיך טוֹבֵל'ן
 יַעֲדֵן טָאג אִין מַקְנָה, און זאַלְסט זַען עִם זאַל זײַן מִיט א
 גַּעוואלְדִינְע זְרִיוֹת, און אַזוי דַּערצײלַט מַעַן גַּאָר אױף די
 הַיִּילִיגֶער רַבִּי נָתַן זי"ע אַז עַר אִיז גַּעווען אַזאַ מִין זְרִיוֹ אִין

מקוה אז קיינער האט אים נישט געקענט נאכמאכן, ווארום זיין זריזות איז געווען להפליא, ביז דער הייליגער רבי אליין האט באוואונדערט זיין זריזות, און האט אים געזאגט אז בזכות זיין זריזות וועט ער נאך זיין א מנהיג, און עס איז טאקע אזוי געווען, דער הייליגער רבי נתן זי"ע ער האט געפירט אונזערע לייט אויפן דרך האמת, און ער האט ממשיך געווען דעם רבינ'ס אור אויף די גאנצע וועלט, און ווען נישט דער הייליגער רבי נתן זי"ע ווער וואלט געוואוסט פון דעם הייליגן רבי'ן?

דערפאר דארפן מיר אסאך לערנען לקוטי הלבות וואס נאר ער האט פארשטאנען דעם הייליגער רבינ'ס לימוד, אז וואויל איז דעם וואס ער לערנט יעדן טאג א שיעור אין לקוטי הלבות, וואס אויף דעם איז געזאגט געווארן וואס די חז"ל זאגן (נדה עג.) כל השונה הלבות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא; ווארום די גאנצע ליקוטי הלבות איז געבויעט אויפן שולחן ערוך, און ער טייטשט אים אלע הלבות'ער פון שולחן ערוך אויף די הקדמות פון הייליגן רבינ'ס ווערטער, איבערדעם אז איינער לערנט לקוטי הלבות שפירט ער א טעם עולם הבא אויף די וועלט, שטארק זיך אין דעם, וועט דורך גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענער וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן חנוכה

פֿט

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר מקץ כ"ג כסלו ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר

אִיךָ הָאב דַּעְהאַלְטֵן דִּיין בְּרִיוּ וּוּאס דו בִּיסט מיר
מבשר אז דו האסט חיות פון די בְּרִיוּ, איבערדעם
זע אפצודריקן אלע בְּרִיוּ וּוּאס דאס איז א זכות הרבים
לדורי דורות, און די חז"ל זאגן (אבות פרק ה) כָּל הַמּוֹפֵה
אֶת הָרַבִּים אֵין חָטָא בָּא עַל יָדוֹ; און אִיךָ בין זיכער אז
דו דארפסט האבן זכותים, און גלייב מיר דאס דער
גֵּרעסטער זכות האסטו מיט דעם וּוּאס דו דריקסט אָפּ
די אידישע ספרים, ווארום צענדליגער טויזנטער מענטשן,
מענער פֿרויען און קינדער דאחי קענען נישט פארשטיין
ספרים אויף לשון הקודש, נאר אויף אידיש, איבערדעם
איז נישטא נאך אזא מופת אַת הרבים אזוי ווי דו, און
מיט דעם מעגסטו זיך שטארקן.

דער בורא פֿל עולמים זאל דיך העלפֿן זאלסט האבן אַמת'ן
שְׁלוֹם בית, און עס זאל לייכטן ביי דיר די שטוב
שטענדיג, פארנעם נישט דאס מארגן ביינאכט איז חנוכה
און מען קען זיך אויספֿעטן ביי די לעכט אלעס וואס מען
דארף, איבערדעם נוצ אויס די הייליגע מינוטן ווען דו זיצט
פאר די חנוכה לעכט און דו זאלסט בעטן דעם בורא פֿל
עולמים יעדע זאך וואס דו דארפסט האבן.

מאָרְגֵן עָרַב חֲנוּכָּה, ווערט פּונקט זיבן און פֿערציג יאָר
פון זינט איך האב אָנגעהויבן שרייבן בריוו פאר
בחורים און אינגעלייט, דאס ערשטע בריוו איז געווען עָרַב
חֲנוּכָּה תשכ"ד, און ביז יעצט איז שוין געדריקט געווארן
איבער ניינצן טויזענט בריוון, וואס דאס איז נאר ביז תשנ"ב,
אין זעקס און אכציג בענדער. דער בורא פֿל עולמים זאל
העלפֿן איך זאל נאך זען אלע בריוו אָפּגעדריקט ווייל איך
לעב, די אלע בריוו איז געשריבן געווארן מיט גרויס מסירות
נפש פאר בחורים אין אינגעלייט, וכו', וכו', וואס מיט
זייערע רצונות וכיסופין האב איך זיי דאס געשריבן און
געענטפֿערט אויף זייערע שאלות וכו', און מחזק געווען אויף
זייער איבערגייעכץ וכו', און יעצט קומט דיין רייע אז דו
זאלסט דרוקן פון היינט אלע אידישע בריוו, וואס דאס
קומט ארויס זייער שוין מיט נקודות, און בזכות דעם וועסטו
האבן פֿרנסה בריווח.

זאלסט האבן א לעבטיגן און א פֿרייליכן חנוכה

ז

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר מקץ כ"ג פסלו ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרז יאיר

איך האב גרויס צער דאס דו האסט זיך אָפּגעקילט וכו',
איך האב געוואוסט אז דער סמ"ך מ"ם וועט דיך

נישט אָפּלאָזן וכו', דער הייליגער רבי נתן ז"ל שרייבט
 אין א בריוו מיט דעם לשון "דער סמ"ך מ"ם פארלייגט
 זיך אויף איינליכן וואס ער וויל מקורב ווערן צו אונז און
 לאזט אפ די גאנצע וועלט און נעמט זיך נאר אויף אים",
 און איך זע דאס בחוש במשך די אלע יארן וואס איך
 בין מקורב צום הייליגן רבי'ן, דאס דער סמ"ך מ"ם
 פארלייגט זיך אויף יעדן איינעם פון אונזערע לייט
 אונזערע צושלעפן פון הייליגן רבי'ן, ובפרט אויף "תלמידי
 היכל הקודש" אויף זיי פארלייגט זיך דער סמ"ך מ"ם מער
 ווי אלע, ווארום ביי אונז איז דער עיקר דער תכלית
 הנצחי, ממשות אין די האנט... נישט קיין דמיונות וכו',
 און נישט קיין חזיונות וכו', נישט קיין מדרגות וכו', נישט
 קיין לעבט וכו', פשוט זיין אן ערליכער איד אן קיין שום
 חכמות, דאווענען דריי מאל א טאג אין סידור שחרית
 מנחה מעריב מיט מנגין, זיין פריילעך מיט די מצוות וואס
 מיר זענען מקיים ציצית תפילין מוזה וכו' וכו', און דער
 עיקר איז רעדן צום בורא כל עולמים אן קיין שום חכמות,
 און אים אויסדערציילן אלסדינג וואס עס גייט איבער, און
 ועל בולם לערנען יעדן טאג חומש רש"י מיטן תרגום פון
 די וואכעדיגע סדרה, און לערנען אסאך פרקים משניות,
 און אסאך דפין גמרא וכו' וכו'.

דער הייליגער רבי שרייבט אין א בריוו פאר זיין איידעם
 ר' יוסף מיט דעם לשון, "איך בעט דיר מיין ליבער
 איידעם זאלסט מיר שרייבן וויפיל דפין גמרא דו לערנסט

און וויפיל סימנים שולחן ערוך: דו לערנסט יעדן טאג, און זאלסט נישט מאכן פון עיקר טפל, און פון טפל עיקר". זעט מען פון דעם אז דאס איז געווען דעם רבינ'ס רצון, נאר לערנען אסאך תורה, ווייל דער תורה הקדושה רייסט ארויס דעם מענטש פון אלע נארישקייטן, איבערדעם נאכדעם וואס דער בורא פל עולםים האט דיה געהאלפן אז דו ביסט זוכה יעדע וואך לערנען חומש רש"י מיטן תרגום, און דו פארפעלסט נישט קיין איין וואך, דאס איז שוין א געווינס, ווארום דער סמ"ך פ"ם פארלייגט זיך אויף דעם מוראדיג אז בחורים אין אינגעלייט זאלן נישט מעביר סדרה זיין, און אלע צרות וואס א מענטש האט, איז נאר ווייל ס'גייט דורך א וואך וואס מען איז נישט מעביר סדרה, דאס איז ברור פשמש.

און ווי באוואוסט אז דער הייליגער צדיק דער רבי רבי מרדכי מנדבורנא זי"ע האט געוואונטשן די צוויי הייליגע ברודער דעם "עצי חיים" און דעם "דברי יואל" ווען דער פאטער זייערע דער "קדושת יום טוב" האט זיי געשיקט מקבל זיין פון אים א ברכה, האט ער זיי געזאגט, "קינדערלעך פילעוועט זיך מיט חומש רש"י, ווייל איך האב געקענט אסאך גדולים וואס זיי האבן נישט געוואוסט וואו דער בורא פל עולםים וואוינט ווייל זיי האבן נישט געלערנט חומש רש"י". און מען זעט ווער עס פארנאכלעסיגט דאס לימוד חומש רש"י און איז נישט מעביר סדרה, דער האט נישט קיין יראת שמים, איבערדעם בין איך זייער פרייליך אז

כאַטש ביי דעם ביסטו שטארק, אויף וואלט איך דיר זייער געוואלט בעטן זאלסט לערנען יעדן טאג איין פֿרק משניות אדער צוויי פֿרקים וויפיל דו קענסט וכו', ווארום משנ"ה באטרעפט פונקט ווי פֿרנס"ה, אויב דו וועסט לערנען יעדן טאג א פֿרק משניות וועסטו האבן פֿרנס"ה, און וואס מער פֿרקים דו וועסט לערנען וועסטו האבן בעסערע און שענערע פֿרנסה, ועל כולם לערן א דף גמרא יעדן טאג, וואס דאס איז א חיות פארן נפש.

דער עיקר בעט איך דיר דו זאלסט זיין זייער פֿרייליך און דו זאלסט דאנקען און לויבן דעם בורא כּל עולמים אויף די חסדים וואס ער האט מיט דיר געטון אז דו האסט געקענט חתונה מאכן דיין זון, און באלד וועסטו שוין זיין א זיידע וכו', עס וועט נישט נעמען לאנג וכו', עס האט מיר דערציילט איינע פון אונזערע לייט וואס האט זיך אריינגעצויגן אין אומאן, און דארטן חתונה געהאט, און מען האט אים געקומען וועקן צו חצות, ווארום אין אומאן פֿלעגט מען זיך לייגן זייער זייער פֿרי גלייך נאך מעריב, אין די ווינטער געבט איז דאס אויסגעקומען ארום זעקס ביינאכט, במילא האט מען שוין געקענט אויפשטיין חצות גרינגערהייט נאכן אויסשלאפן זיך זעקס אדער זיבן שעה, ער איז נאך געווען אין די שבע ברכות הערט ער ווי מען קלאפט אים אין פענסטער, "משה! משה! אט ביסטו געווארן א יונגערמאן, אט וועסטו ווערן א טאטע, אט וועסטו ווערן א זיידע, און אט וועט מען דיר טראגן, שטיי אויף וכו'", דאס האט ער

מיר אַליין דערצײלט, איבערדעם זאג איך דיר אויכעט נעם זיך אין די הענט אריין, כאטש איך זע דיר נישט מיטן גוף אָבער דיין נשמה איז ביי מיר זייער זייער חשוב, און איך האב דיר זייער זייער ליב, ווארום דו האסט מיר זייער אסאך געהאלפן אין לעבן.

איבערדעם בעט איך דיר, שטארק זיך, זיי נישט צובראכן, זאלסט אכטונג געבן אויף דיין שלום בית ווארום אויף דעם פארלייגט זיך דער סמ"ך מ"ם מער ווי אלסדינג ס'זאל צובראכן ווערן די שלום בית, און דער הייליגער רבי האט אויף דעם מקפיד געווען מער ווי אלעם (שיחות הר"ן סימן רסג, רסד), און ער האט געזאגט אז דער סמ"ך מ"ם פארלייגט זיך צו צוברעכן דעם שלום בית כדי מחטיא זיין מיט חטאים, און ער האט מזהיר געווען אז מען דארף מורא'דיג מכבד זיין דעם ווייב, און די חז"ל זאגן (בבא מציעא נט.) אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעטרו; איר זאלט מכבד זיין דאס ווייב וועט עטין זיין עשירים, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן סט) אז די גאנצע געלט קומט נאר אין זכות פון די ווייב, איבערדעם בעט איך דיר זייער זאלסט מכבד זיין דיין ווייב, און זאלסט מאכן שלום מיט איר, און זאלסט זיין פרייליך, וועסטו זיין א גרויסער עושר, און דו וועסט קענען טיילן אסאך צדקה.

איך בעט דיר זייער, דערהאלט זיך און ווער נישט צובראכן, ווארום איך האב דיר זייער ליב, און וויל זעען דיין העלחה בגשמיות, און דער עיקר ברוחניות, דו זאלסט זוכה

זיין מסוים זיין כאטש איינמאל אין לעבן, תנ"ך, ששה סדרים משנה, בבלי, ירושלמי, תוספתא, רמב"ם, טור, ושלחן ערוך, זוהר, און תיקונים, וכו', דאס איז די שענסטע מתנה וואס מען קען זיך איינקויפן אויף דעם עולם, אז וואויל איז דעם מענטש וואס לייגט אריין די ווערטער ביי זיך אין הארץ.

שטארק זיך אין אמונה פשוטה, זאלסט וויסן אז די גאנצע בריאה איז נאר דער בורא פל עולמים, מענטשן זעען נישט גארנישט, די גאנצע וועלט ווערט געפירט דורך דעם בורא פל עולמים, יעדער מענטש מיינט אז עס איז דא טבע מקרה און מזל, און וועגן דעם ליידט ער אזויפיל צרות, אבער די צדיקים וואס זיי האבן לעבטיגע אויגן זעען ארויס דאס געטליכקייט פון די גאנצע בריאה, און דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן א) דאס יעדער איד זאל זיך צוגעוואוינען קוקן אויפן שכל שייש פבל דבר, ווארום דער בורא פל עולמים באהאלט זיך אין דומם צומח חי מדבר, און מען דארף זען דאס אלקות וואס איז מחיה די זאך, אויב וועסטו אין דעם קוקן, וועט זיין דיין לעבן אן אנדער סארט לעבן אינגאנצן.

יעצט קומט חנוכה, עס שטייט אין הייליגן ספר "בני יששכר", דאס חנוכה עפנט זיך דער אור הננוז וואס האט געלאכטן פאר אדם הראשון און וואס וועט לייכטן פאר משיח צדקנו, איבערדעם וואויל איז דער מענטש וואס ער קוקט אויף די לעבטעלעך ווי זיי ברענען און שיינען, און דעמאלטס גיסט ער זיך אויס דאס הארץ פאר'ן בורא

כל עולמים און בעט יעדע זאך וואס ער דארף האבן. איך
האף אז דו וועסט עס מקיים זיין וועסטו זיין אן אנדערע
מענטש אינגאנצן, און דער עיקר זאלסטו זיין נאר פרייליך,
לאז נישט צו דאס עצבות צו דיר א מינוט נישט, ווארום
עצבות איז חמץ גמור, און אזוי ווי פסח איז חמץ אסור
בבל יראה ובל ימצא, אזוי א גאנץ יאר איז עצבות און
מרה שחורה אסור בבל יראה ובל ימצא, א איד דארף
שטענדיג זיין פריילעך, און פרוך הוא ופרוך שמו מיר האבן
מיט וואס צו זיין פרייליך מיר זענען געווען ראש השנה
ביי אזא גרויסן רבי'ן וואס ער האט אונז געזאגט דאס ווער
עס וועט זיין ביי אים אויף ראש השנה קען זיך פרייען א
גאנץ לעבן, שטארק זיך וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט
און אויף יענער וועלט, איך האף דיר צו זען בקרוב מיט
דיינע לעבטיגע קינדער.

איך וואונטש דיר א פרייליכן חנוכה

צא

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר מקץ כ"ג פסלו ה'תשע"א

שלום וברכה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זע זיך צו לייגן יעדע נאכט גאר פרי. איך האב געהערט
אמאל פון איינע פון אונזערע לייט האט ער געזאגט

אז מען לייגט זיך פֿרי שטייט מען אויף פֿרי, און אז מען שטייט אויף פֿרי האט מען "אַריכות ימים", דאס הייסט "לאנגע טעג", ווארום אז מען לייגט זיך גאר גאר שפעט - פארשטייט זיך - שטייט מען אויף גאר גאר שפעט, און אז מען שטייט אויף גאר גאר שפעט ביז מען געבט זיך א דריי, דאווענען, איז שוין גאכמיטאג, און ביז מען געבט זיך א דריי איז שוין ביינאכט, האט מען קיצור ימים, קורצע טעג, איבערדעם אז מען לייגט זיך פֿרי שטייט מען אויף פֿרי, האט מען לאנגע טעג, דער טאג איז לאנג.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן רעב), אויפן פסוק (תהלים צה) "היום אם בקולו תשמעו", אויב איר ווילט מיר פאלגן, זאלט איר וויסן איר האט גישט גאר דעם היינטיגן טאג, ווען א איד געוואוינט זיך צו און ער ווייסט אז ער האט גישט גאר דעם היינטיגן טאג, דעמאלטס כאפט ער אריין וייער אסאך גוטס, ער איז גזוהר צו דאווענען מיט מגן שחרית מנחה מעריב, ער איז גזוהר מיט אמן יהא שמיה רבא קדושה און פֿרכו וכו', וכו', ער איז גזוהר מקנים זיין די מצוות מיט א געוואלדיגע שמחה, וואס דאס ווייזט אז זיין הארץ איז ריין פאר'ן בורא פֿל עולמים, אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות שמחה סימן א) פֿשאדם עושה מצוה בשמחה זה סימן שלבו שלם לאלקיו; ווען א איד איז מקנים א מצוה מיט א געוואלדיגע שמחה איז א סימן אז זיין הארץ איז ריין

פאר'ן בורא פֿל עולָמים, ער טוט עס מיט אַ ריינעם געוויסן, מיט אַ ריינעם דעת, מיט אַן אַמת'ן גוטן ווילן, ער האט ליב דעם בורא פֿל עולָמים, דערפאר טוט ער זיין רצון, דאס איז מצוות בשמחה, און אויסער דעם לערנט ער יעדן טאג חומש מיט רש"י מיטן תרגום פון די וואכעדיגע סדרה, און משניות פֿסדרן, ווי דער הייליגער רבי האט אונז געלערנט אַ סדר דרך הלימוד אז מען זאל אנהייבן צו לערנען משניות פון אנפאנג און נישט איבערחוון ביז מען וועט ענדיגן ששה סדרי משנה הייבט מען אַן נאכאמאל, און אזוי נאכאמאל. און די זעלבע זאך אַ שיעור אין ש"ס פֿסדרן, אַן עמוד נאך אַן עמוד, אַ דף נאך אַ דף, אַ פֿרק נאך אַ פֿרק, אַ מסכת נאך אַ מסכת, ביז מען איז זוכה מסיים צו זיין גאנץ ש"ס הייבט מען אַן נאכאמאל, און אזוי אויך ד' חלקי שולחן ערוך, הייב אַן קודם צו לערנען מחבר רמ"א פון אורח חיים, און נאכדעם פון יורה דעה, און נאכדעם פון אבן העזר, און נאכדעם חושן משפט, און נאכדעם זאלסטו נאכאמאל צוריק אנהייבן, זאלסט ענדיגן עטליכע מאל ד' חלקי שולחן ערוך, נאר מחבר רמ"א, קודם זאלסטו וויסן וואו יעדער סימן געפינט, זיך און דאס איז אַ געוואלדיגע סגולה ציצוקומען צו אמונה, ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן סב), אַ סגולה צו אמונה האבן אַ ריינע שכל אַן קשיות אויפן בורא פֿל עולָמים איז לערנען אסאך שולחן ערוך, און ועל כולם זאלסטו זען זיך צוגעוואוינען יעדן אויף פֿראסט אידיש צום

בִּנְרָא כָּל עוֹלָמִים, וּוּאָם דו דאָרפֿסט האָבן זאַלסטו פון
אִים בַּעַטן, וועסטו זען גרויסע ישועות.

דער עיקר זאַלסטו זען זיך צו לייגן פֿרי וועסטו קענען
אויפֿשטיין פֿרי.

איך וואונטש דיר א פֿרייליכן חנוכה

צב

בעזרת השם יתברך יום שלישי לסדר מקץ כ"ג פסלו ה'תשע"א

שלום אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

דיין בריוו האב איך דערהאלטן.

די צרה פון דיין זון וכו', איז אונדאי א גרויסע צרה וכו',
ווארום גערון קראנקהייט איז דאס ביטערסטע קרענק
וואס עס קען נאר זיין, ווארום יעדע מחלה קען מען
אויסהיילן, נאר נישט גערון קראנקהייט, דאס הייסט איינער
וואס ער ליידט אויפן גערון דער וויל זיך נישט לאזן היילן,
און דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן סימן 15) דאס מען
קען יעדן איינעם אויסהיילן, נאר די צרה איז, דער מענטש
זאגט, דו ביסט קראנק נישט איך בין קראנק וכו', און
דאס איז געווענדליך ביי די וואס זיי ליידן אויף די גערון
ווארפן ארויף דאס שולד אויף יענעם, דו ביסט קראנק
נישט איך וכו', און ער לאזט זיך נישט היילן, איז אויף
זיי א גרויס רחמנות.

איבערדעם פארשטיי איך גוט דיין צרה, עס איז די ביטערסטע צרה וואס עס קען נאר זיין אז מען האט א קינד אין שטוב וואס ער ליידט אויף די גערוון, דאס טוט זייער זייער וויי פאר די עלטערן, און איך האב געזען ברענגען פון דעם חזון איש זצ"ל אז ער האט געזאגט אז עלטערן וואס זיי האבן א קראנק קינד אין שטוב ווען זיי קומען אריין אין בית המדרש מעג מען זיך אויפשטעלן פאר זיי במלוא קומתו, אזוי ווי דער דין איז אז מען שטייט אויף פאר א תלמיד חכם, ווארום ווער עס האט א קראנקע קינד אין שטוב, דער איז צובראכן בחרס הנשבר, און ער איז ביי זיך גארנישט, ווארום דאס לעבן איז נישט ווערד וכו', ווען מען האט א קראנק קינד אין שטוב וכו', איבערדעם בעט איך דיר זייער, שטארק זיך, עס טוט מיר אויך זייער וויי אויף דיין צער און ווייטאג וכו', פונדעסטוועגן בעט איך דיר זייער, שטארק זיך געם זיך נישט צום הארץ וכו', כאטש ס'איז גרינג צו רעדן ס'איז גרינג צו זאגן, אבער ס'איז זייער שווער מקנים צו זיין, בעט איך דיר זייער, נוצ דעם הייליגן רבינ'ס עצות זאלסט זיך קענען דערהאלטן.

ס'איז געווען ביי אונזערע לייט א העכערע סארט מענטש מיטן נאמען רבי ישראל קורדנער ז"ל, ער איז געווען א איד אן עובר השם מיטן גאנצן הארץ, שטענדיג האט ער זיך מתבודד געווען, און שטענדיג איז ער געזעצן און געלערנט, און ער האט געטון חסד מיט יעדן איינעם, און ליידער האט זיך ביי אים נישט געהאלטן קיין קינדער לא

עלינו, און פונדעסטוועגן איז ער שטענדיג געווען פריילעך, ארים איז ער געווען אויסנאם, פונדעסטוועגן האט אים דער פנים שטענדיג געפלאמט פון שמחה, דאס אפילו מתנגדים אויף ברסלבע חסידים האבן אים זייער מכבד געווען, ווארום ער האט געהאט א באזונדערע חן, און מען האט געזען אז דער איד איז אן ערנסטער איד, ער דינט דעם בורא פל עולמים מיט אן אמת, אן קיין שום פגיוות, כאטש עס איז איבער געגאנגען אויף אים ארימקייט און ער האט פארלוירן קינדער לא עלינו. האט אים אמאל געפרעגט א תלמיד זינער, איך לייד אויבעט צרות צרות און איך קען זיך נישט דערהאלטן, ווארום מיינע צרות טרעט מיר צו צום הארצן, וכו', און וויאזוי קענט איר זיך דערהאלטן? האט ער אים געענטפערט די חילוק צווישן מיר און דיר איז, אז איך נוצ זיך מיטן הייליגן רבינ'ס עצות און דו נוצט זיך נישט מיטן הייליגן רבינ'ס עצות. זעט מען פון דעם אויב מען נוצט זיך מיטן הייליגן רבינ'ס עצות קען מען זיך דערהאלטן אין די שווערסטע צייטן.

איך מוז דיר זאגן, דאס די שווערסטע צייטן פון א מענטש איז נישט ארימקייט וכו', ארימקייט קען מען ארוםגיין איבער די הייזער נאך נדבות וכו', שווערע צייטן ביטערע איבערגייענישן איז ווען מען האט א קראנק קינד אין שטוב, דאס עסט אויף די עלטערן דעם לעבן, דאס הייסט א צרה, קיין שום איד זאל נישט געפרואוועט ווערן מיט אזא צרה, דאס איז א פינסטערע קללה, דער בורא פל עולמים זאל

אָפֿהײַטן אַלע אידישע קינדער פון אזא צרה, איבערדעם
 אײַך שפּיר דיין װײַטאג װאס עס גײט אױף דיר דורך,
 דערפאר בעט אײַך דיר, נױץ זיך מיטן הײליגן רבײַנ'ס עצות,
 און דערהאַלט זיך מיט װאס דו קענסט, און דער עיקר
 מיט שמחה, טו חסד מיט אנדערע, און לאז זיך נישט אפּ,
 פאל נישט אריין אין חלישות הדעת, האב נישט קיין קשיות
 אױפֿן בורא כל עולמים, פארוואס קומט דיר אזא אומגליק?
 פארוואס מוזטו מיט דיין װײַב אזױפֿיל לײַדן פון דעם קינד?
 װאס ביסטו דער בפרה פון אלעם וכו', מען טאר נישט
 פרעגן פארוואס, װארום יעדע פארוואס איז א קליפה װאס
 עס פארדעקט דעם בורא כל עולמים, מען דארף אננעמען
 יעדע זאך מיט שמחה, כאטש עס איז זייער זייער שווער,
 פונדעסטװעגן דארף מען שטענדיג זיך צוגעװאײנען צו זאגן
 דעם פסוק (דברים לב) "הצור תמים פעלו" בי כל דרכיו משפט
 אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא", א איד טאר נישט
 האבן קיין קשיות אױפֿן בורא כל עולמים, מען קען נישט
 פארשטיין דרכי המקום ברוך הוא ותפרך שמו.

איבערדעם בעט יעדן טאג דעם בורא כל עולמים אז
 דאס קינד זאל האבן א רפואה שלימה, אפילו
 עס זעט אויס אז עס איז אוממעגליך וכו', עס איז אזוי ווי
 על מנת שתעלה לרקיע וכו', פונדעסטװעגן האט אונז דער
 הײליגער רבי געלערנט אז מען טאר זיך נישט מײַאש זיין,
 שטענדיג בעטן און בעטן וכו' וכו', א איד דארף
 שטענדיג בעטן דעם בורא כל עולמים, ווער זאגט נאך אז

ער לאַזט אַראָפּ אַפּאר הייַסע טרערן מאַכט עס אַ רושם
אין הימל, און ווער ווייס וואספארא נשמה דאס איז און
וואס דו דארפסט פאררעכטן פון די פריערדיגע גלגולים
וכו'? איבערדעם פֿרעג נישט קיין קשיות, שטארק זיך
דערהאלט זיך, כאטש איך ווייס אז עס איז נישטא אויף
דעם קיין נחמה קיין טרייסט ווארום ווער עס איז געשטראפט
געווארן מיט קראנקע קינדער דאס איז די שווערסטע
שטראף וואס עס קען נאר זיין, קיין שום איד זאל נישט
געפראוואנט ווערן מיט אזא מין עונש.

איך בעט דיר זייער פארלאז זיך אויפן בורא פֿל עולמים
אז ער ווייסט וואס ער טוט, דו בעט נאר, און מער
פון דעם קען מען גארנישט טון, הלואי וואלט ער גענומען
די מעדעצין וואלט דאס אים בארואיגט די נערוון, וואלט
כאטש אפגעקילט זיינע נערוון, ער וואלט נישט געווען אזוי
וויילד וכו', אבער די צרה איז די אלע וואס זיי ליידן אויף
די נערוון ווילן נישט נעמען די מעדעצין, נאר זיי זאגן דו
ביסט קראנק, נישט איך וכו' וכו', און איך פארשטיי דיין
צרה, איז אויף דעם אליין בעט דעם בורא פֿל עולמים.

בזכות דעם לב נשבר וואס דו און דיין ווייב האט, זאל
ענק דער בורא פֿל עולמים באגליקן און עטץ
זאלטם האבן א לעכטיג לעבן.

א פרייליכן חנוכה

צג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִקֵּץ כ"ג כִּסְלוֹ ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר

אִיךָ הָאֵב דַּעְרֵהאַלְטֵן דִּיין לֵאנְגֵען בְּרִיוּ.

וּוּאָס זאַל אִיךָ דיר זאַנן? דַּעס הייליגן רַבִּינ'ס סְפָרִים אִיו
אִין דִּינַע הַעֲנִט, דו דאַרפֿסט זיך מאַכן אַ שִׁיעוּר אִין
"ליקוּטֵי הַלְבוֹת" וּוּאָס אִיךָ שְׁעַפּ מִיין גאַנצע הַתְּחִזְקוֹת פֿון
דאַרטן, ווען אִיךָ בִּין גַּעווען זייער יונג אַלץ בְּחוּר, הָאָב אִיךָ
גַּעלֶּערנט זייער אַסאַךּ "ליקוּטֵי הַלְבוֹת" דָּאָס אִיו גַּעווען מִיין
גאַנץ חֵיוֹת, וּוּאָרום נָאָר דער הייליגער רַבִּי נֶתָן ז"ל הָאָט
פאַרשטאַנען דַּעס הייליגן רַבִּין, אַיבֶּערדעם דאַרף מֶען לַעֲרַנֶּען
זייער אַסאַךּ "ליקוּטֵי הַלְבוֹת". עס ווערט דַּעֲרַצִּיילט פֿון זיין
תַּלְמִיד רַבִּי נַחֲמָן טוֹלְטִישִׁינער ז"ל, וּוּאָס עַר הָאָט גַּעזאַגט
פֿאַר אונזערע לייט שטענדיג, אַז היינט דאַרף מֶען לַעֲרַנֶּען
מֶער "ליקוּטֵי הַלְבוֹת" ווי לַעֲרַנֶּען "ליקוּטֵי מוֹהֲר"ן, וּוּאָרום
נָאָר דורך רַבִּי נֶתָן ז"ל קען מֶען פאַרשטיין וּוּאָס דער רַבִּי
הָאָט פֿון אונז געוואלט, אַיבֶּערדעם געב אִיךָ דיר אַן עצה אַז
דו זאַלסט זיך מאַכן אַ שִׁיעוּר יעדן טאָג כּסֵּדֶרן אִין "ליקוּטֵי
הַלְבוֹת", און דו וועסט פֿון דאַרטן שְׁעַפֿן אַסאַךּ חֵיוֹת.

אִיךָ בַּעַט דִּיך זייער זאַלסט זיך דַּעְרֵהאַלְטֵן, ווער גישט צופאַלן
פֿון קיין שום זאַך, זאַלסט וויסן דער בּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים
אִיו אַן אַב תְּרַחֲמֵן, אַז אַ איד קערט זיך צוריק צו אִים אִיו

ער גלייך מקבל זיין תשובה, זאל דיר קיינער נישט אייגרעדן אז דו ביסט א פארפאלענער, ס'איז נישטא אזא זאך, כל זמן א מענטש לעבט קען ער אלעס פאררעכטן און קען קומען צו די העכסטע מדרגות וואס עס איז נאר דא, ער דארף נאר זיך שטארקן מיט רצונות, מיט א גוטן ווילן, וועלן זיין א ערליכער איד, בענקען זיין אן ערליכן איד וכו' וכו'.

דער הייליגער רבי נתן זי"ע ברענגט א לאנגן שמועס (ליקוטי הַלְבוֹת, ערב הַלְבָּה ג) דאס גרויסקייט פון בענקעניש און וועלן זיין אן ערליכער איד, ווארום דער גאנצער תכלית וואס א איד איז אראפגעקומען בזה העולם וואס איז פיל מיט העלמות און הסתרות, און מען זעט נישט ארויס גלייך געטליכקייט וכו', איז נאר פרי מען זאל איבערקומען אלע שטרויבלונגען און בענקען נאר צום בורא כל עולמים, און רעדן אסאך צו אים, און ער רעדט ארום אין די הַלְבָּה וואונדערליכע זאכן פון דאס גרויסקייט פון רצונות און ביסופין פון וועלן און בענקען אומקערן זיך צום בורא כל עולמים, און עס איז פרי דו זאלסט דורכלערנען די הַלְבָּה וואו ער רעדט ארום מיט א ברייטקייט דאס גרויסקייט פון א איד וואס שטארקט זיך אין רצונות וביסופין, בענקען און וועלן צום בורא כל עולמים, וואס דאס אליין בינדט אים צו צום בורא כל עולמים.

עס איז באוואוסט אין אלע דורות ביי ברסלבע חסידים, דאס ווער עס האט געלערנט מער "ליקוטי הַלְבוֹת" ער האט זיך בעסער דערהאלטן, ווארום אויף יעדעם איינעם

גייט איבער צרות און יסורים וכו' וכו', ס'איז גישטא קיין
 איין מענטש אויף דער וועלט וואס קען זיך בארימען אז
 אויף אים גייט גישט דורך אן איבערגייעכץ, עס איז גישטא
 אזא זאך, יעדער מענטש האט זיך זיין פעקל צרות, יעדער
 מענטש האט זיך זיינע נסיונות, יעדער מענטש האט זיך
 זיינע פראבלעמען וכו' וכו', און דער הייליגער רבי נתן זי"ע
 ער האט התחזקות פאר יעדן איינעם, ווארום זיינע ווערטער
 איז ממש דערקוויקינגס ווערטער פאר יעדע צופראכענע
 נשמה, אז וואויל איז דעם איד וואס מאכט זיך א שיעור
 יעדן טאג אין די הייליגע ספרים "ליקוטי הלכות", וואס
 דעמאלטס גישט נאר ער וועט האבן התחזקות נאר ער
 וועט אויך קענען מחזק זיין אנדערע, איך האף אז דו וועסט
 מיך פאלגן און זיך מאכן א שיעור אין "ליקוטי הלכות"
 וועסטו שפירן אן אנדערע חיות אין לעבן.

זאלסט האבן א פרייליכע חנוכה

צד

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר מקץ, א' דחנוכה כ"ה פסלו ה'תשע"א

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

איך מוז דיר זאגן אז מען דארף זיך זייער זייער אכטונג
 געבן פון זינגערס לצים. קודם דארף מען וויסן אז

דער הייליגער רבי זי"ע האט אונז אויסגעלערנט (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן א) דאס אז מען הערט ניגונים פון מנגנים רשעים שאדט דאס פאר עבודת השם, איבערדעם דארף מען זייער אכטונג געבן פון זינגערס אפילו זיי זענען בלומר'שט היימישע, פון דיע דארף מען אכטונג געבן מער ווי אלע, ווייל מיינען מיינט מען אז זיי זענען ערליכע, זיי גייען מיטן חסידישן לבוש, אבער אין דעם אמת'ן אריין זענען זיי פארדארבן דורך אין דורך, ובפרט זיי האבן השקפות טמאות, טמא'דיגע דעות נפסדות, און פון די דארף מען זיך מער היטן ווי פון אלע.

און ועל כולם אויסער דעם זינגען זענען זיי גרויסע לצים און שוי שפילער וכו', און דאס שלעפט די יונגט אריין אין שאול תחתית, וואס די חז"ל זאגן (ירושלמי ברכות פרק ב, הלכה ח) קשה היא הליצנות שתחילתה יסורין וסופן בלייה; אז מען מאכט ליצנות, הייבן הייבט זיך עס אן מיט יסורים, אבער נאכדעם ווערט מען פארלענדעט אינגאנצן פון אידישקייט פשוטו כמשמעו, יסורים האט מען ווייל די נשמה ווערט אפגעריסן פון בורא כל עולמים, אז מען הערט אזא זינגער זינגען און טאנצן און שפרינגען אזוי ווי א גוי, רייסט דאס אפ די נשמה פונעם בורא כל עולמים, וואס דאס איז די גרעסטע יסורים וואס די נשמה האט, אבער ביים סוף ענדיגט זיך דאס מיט בלייה, ער ווערט פארלענדעט אינגאנצן פון אידישקייט. וואס ליידער האבן מיר דאס געזען, די אלע וואס גייען נאך די היימישע זינגערס, אזוי גערופענע

פרומע, וואס זיי פארפירן אידישע קינדער, בחורים און מיידלעך, מען מאכט פון זיי א גאנצע געמיישקע וכו', און מען לויפט זיי נאך, און מען הערט זיי אויס און זיי ווערן דעה זאגערס אין אידישקייט, און אזוי רחמנא ליצלן ווערט מען אויסגערופן פון אידישקייט. איבערדעם בעט איך דיר זייער פון היינט אן זאלסטו אנטלויפן פון די היימישע זינגערס וואס זענען אויבעט גרויסע לצים און שוין שפילערס, זיי זענען די שעדליכסטע וואס ס'קען נאר זיין.

די חז"ל זאגן (עבודה זרה יט.) אויפן פסוק (תהלים א) "ובמושב לצים לא ישב", שלא ישב במושב אנשי פלשתים מפני שלצנים היו; ווארום וויסן דארפסטו וויסן אז ווער ס'מאכט ליצנות פון ערליכע אידן דער איז פגום בברית, אזוי ווי די פלשתים זענען געווען מורא'דיג פגום, ווי רש"י זאגט אויפן פסוק (בראשית י. ד) "ואת פתרוסים ואת כסלוחים אשר יצאו משם פלשתים", וועגן דעם דארף מען וויסן אז וואו ס'איז דא ליצנות און ליצנים דארף מען פון דארט אנטלויפן, אלע צרות ליידט מען פון די לצים, אמאל איז דאס געווען פון פרייע, פון דיע האט מען געוואוסט כאטש אז מען דארף זיך היטן, אבער היינט ליידער איז דאס פון פארשטעלטע פרומע, קאליע'דיגע אינגעלייט וואס זענען ליידער פיל מיט גראפע זינד, און זיי ווערן די זינגערס און די משמחים.

איבערדעם דארף מען זייער אכטונג געבן נישט גיין זיי הערן, און מכל שכן נישט זיי נאכמאכן, מען

דאָרף זיך זייער זייער הימל פון דעם, איך בעט דיך זייער
 דו זאלסט זיך אפלאזן פון זיי, איידער דו וועסט אויבעט
 אריינפאלן אין שאול תחתית ומתחתיו, וע איך האב דיך
 געווארענט, מיר האבן נאר דעם הייליגן רבינ'ס ווערטער,
 אויב ער האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן ג) אז מען דאָרף
 זיך אכטונג געבן פון מנגנים רשעים, איז דאס איז דאס,
 מען טאר נישט זיין קיין אויפער חכם און גיין נאכן אייגענעם
 חכמה און נאכן אייגענעם שכל, ביי אונז איז וואס די
 הייליגער רבי זאגט אזוי איז דאס, אפילו מען פארשטייט
 נישט, און ליידער ליידער, דעם קען מען פארשטיין, ווארום
 די זינגערס און די שווי שפילער זיי שלעפן אראפ די יונגט
 אין שאול תחתית ומתחתיו.

איך האב אז דו וועסט מיך פאלגן.

זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן חנוכה

צה

בעזרת השם יתברך יום חמישי לסדר מקץ, א' דחנוכה כ"ה כסלו ה'תשע"א
 שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל האברך הנקר לי
 מאד ... גרו יאיר.

דיין בריוו האב איך דערהאלטן.

וואס זאל איך דיר זאגן, מען דאָרף זייער אכטונג געבן
 אויף די חינוך פון די קינדער.

חַנוּכָּה איז מ'לשון חִינוּךְ - זאגט דער הייליגער רבי נחמן (לקוטי
הַלְבוֹת, הַלְבוֹת חֲנוּכָּה הַלְבָּה א), די יוֹנִים האבן דער עיקר
געוואלט די יוגנט, איבערדעם האבן זיי געהייסן אויסקרייצן
אויף א הארץ "כתבו על קרן שור שאין לכם חלק באלקני
ישׁראל", פארוואס עפעס אויף א קרן? נאר ווייל די חז"ל
זאגן (שבת לו.) וואס קען מען טון מיט א קרן? לנמע לתינוק
עניי; דאס הייסט מען קען מאכן א מילך פלעשל פאר אן
ארים קינד. אמאל איז נישט געווען קיין באטלעך, האט מען
גענומען א הארץ, און פון די ברייטע זייט האט מען אריינגעגאסן
די מילך און פון די שמאלע זייט האט די בעיבי געטרונקען,
די רשעים די יונים האבן געוואלט אויסקרייצן נאך אויף די
מילך באטל, זאל דאס פיצל קינד זען שאין לכם חלק באלקני
ישׁראל, אויסרייסן די אמונה, און דאס איז געווען די גזירות
פון יונים, דערפאר דארפן מיר אכטונג געבן זייער אויף
אונזערע קינדער, יעדע טראפל שמץ פון אויסגעלאסנקייט,
פון שמוץ, פון זינגערס שוי שפילערס דערווייטערן אונזער
קינדער, און דאס איז די יסוד פון חינוך, אריינגרענגען אין
אונזערע קינדער נאר יראת שמים, דערפאר דארף מען זייער
אכטונג געבן אויף די זאכן, אנטלויפן פון חכמות יונים, ווארום
די אלע טומאה און זוהמא דאס איז חכמות יון.

דער באשעפער זאל אונז אפהיטן אונזערע קינדער. און
מען דארף אסאך בעטן אז מען זאל האבן הייליגע
קינדער, גיסן אסאך טרערן, און בעטן יעדן טאג, ווארום
אין דעם דור איז דער גרעסטער נסיון אונזערע קינדער.

איך האָפּ דו וועסט מיר פֿאַלגן וועט דיר גוט זיין אויף
דער וועלט און אויף יענער וועלט.
זאלסט האָבן אַ פֿרייליכן חנוכה, און אַ לעכטיגן שבת.

צו

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ויגש כ"ח כסלו ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

זע זיך צו דערהאלטן און קיין שום זאך זאל דיר נישט
קענען צוברעכן, וויסן דארפסטו, אז א איד דארף
שטענדיג אריינגעמען אין זיך די אמונה הקדושה, גלייבן
אין בורא פֿל עולמים אז ער איז מחיה און מהווה די גאנצע
בריאה, ווארום עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער
אים, און וויפיל א איד לייגט זיך אריין אין די אמונה אז
עס איז נישטא קיין שום מציאות אויסער דעם בורא פֿל
עולמים, ווערט ער אויסגערייניגט פון אלעם שלעכטס; ווארום
אמונה איז אזוי ווי ער גייט אריין אין א באד וכו', ווי
שמוציג ער זאל נאר נישט זיין קען ער אפגעוואשן ווערן;

איבערדעם זאגט דער הייליגער רבי (ספר המדות אות אמונה, סימן

א) על ידי אמונה יסלח לך הקדוש ברוך הוא

על פֿל עוונותיך; ווארום ווען א איד האט אמונה אין בורא
פֿל עולמים, דאס אליין וואשט אים אפ פון אלע זיינע זינד;
איבערדעם זע זיך צו שטארקן מיט ריינע אמונה, און זאלסט

אכטונג געבן נישט אריינגעמען ביי זיך אמונות בוזביות, פאלשע דעות, ווארום דער הייליגער רבי האט אונז פאראויס געזאגט (שיחות תר"ן סימן לה, וסימן רכ), אז פאר משיח וועט קומען וועט זיין א גרויסע נסיון זיך צו דערהאלטן אין פשוטע אמונה, עס וועט אריינגיין אין אלע הערצער בפירות און אפיקורסות וכו', און ליידער זעען מיר ווי די גאנצע וועלט זענען געכאפט געווארן מיט דעות נפסדות וכו', ביז עס איז כמעט נישטא קיין מענטש וואס זאל נישט משבח זיין די רשעי ישראל וכו', וואס דאס איז אליין אן עבודה זרה, ווארום זיי רייסן אויס פון זיך, און פון מיליאנען אידן די אמונה הקדושה וכו', און שפעטן אפ אלעס וואס איז הייליג פון אידישע קינדער. איבערדעם איז וואויל פאר דעם מענטש וואס ער דערווייטערט זיך פון זיי, ווארום די חז"ל זאגן (במדבר רבה פרשה כא, סימן ד) *שמהמטיא את האדם יותר מן ההורגו שמהורג הורג בעולם הנה ויש לו חלק לעולם הבא והמחטיא הורגו בעולם הנה ובעולם הבא; איבערדעם דארף מען זיך מתרחק זיין פון אלע מינים און אפיקורסים, און נישט האבן קיין שום שייכות מיט זיי, און דאס איז א חלק פון די ריינע אמונה, נאר גלייבן אין בורא פל עולמים און נישט האבן קיין שום שייכות מיט די רשעים וואס זיי שפעטן אפ פון אלעס וואס איז הייליג ביי אידן.*

אויך בעט דין זייער, דו זאלסט דער עיקר זיין פרייליך מיט יעדע מצוה וואס דו ביסט זוכה צו טון, און מיט דעם וועסטו צוגעבינדן ווערן צום בורא פל עולמים, א איד

גייט ארום בְּזֶה הָעוֹלָם וואס איז פֿיל מיט גשְׁמִיּוֹת וְכוּ', מיט העלְמוֹת און הסְתָרוֹת וְכוּ', וואס זיי ווילן פארדעקן דאס געטליכקייט וואס געפינט זיך אין די בריאה, און מיט דעם וואס מען איז מְקַיֵּים א מצוה וואס דאס איז די רצון פונעם בורא פֿל עוֹלָמִים, מיט דעם ווערט די נשְׁמָה אָנגעצײַגן מיט א פֿלאם פֿייערדיגן לעכט, ווארום יעדע מצוה וואס דער בורא פֿל עוֹלָמִים האט אויף געגעבן איז א חלק מיט אים, איבערדעם יעדע מצוה בינדט צו דעם מענטש צום בורא פֿל עוֹלָמִים. און דער הייליגער רבי האט געזאגט (ספר המדות אות שמחה, סימן א) בְּשֹׂאדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה זֶה סִמֵּן שְׁלָבוֹ שְׁלָם לֵאלֶקוּ.

בפֿרט יעצט אין די הייליגע טעג פון חנוכה דארף מען זיין זייער זייער פֿרייליך דאס מיר זענען זוכה אָנצוצײַגן די לעכט פון חנוכה, וואס מיט דעם בִּרְעֻנָּגט מען אראפ די שכינה אויף די וועלט. און עס ווערט דערצײַלט אז צום הייליגן חוזה פון לובלין זי"ע האט מען צוגעברענגט א קוויטל פון א איד, און ווען די הייליגע חוזה זי"ע האט דאס דורכגעליינט האט ער זייער אויסגעריקט דעם איד, און ער האט געזאגט אז זיין נשְׁמָה לייבט אין אלע עולמות. און דער מענטש וואס האט געברענגט דעם קוויטל איז געווען זייער פארוואונדערט, ווייל ער האט געקענט דעם איד אלץ גאר א פשוט'ן איד, און דא זאגט אים דער הייליגער חוזה אז זיין נשְׁמָה לייבט אין אלע עולמות. און ווען ער איז אהיימגעפארן האט ער געפרעגט דעם איד,

וואס האט ער געטון דעם שעה? האט דער איד געענטפערט
 'איך האב דעמאלטס חנוכה לעבט געצינדן', האט ער שוין
 פארשטאנען פארוואס דער הייליגער חז"ל זי"ע האט אים
 אזוי אויסגערירט. זעט מען פון דעם ווען א איד צינדט אן
 די חנוכה לעבט איז ער גורם אז ס'ווערט ליכטיג אויף די
 וועלט און אויך אין די אלע עולמות, ווארום די יונים האבן
 געוואלט אריינברענגען א פינסטערקייט אויף דער וועלט אז
 מען זאל נישט שפירן דעם בורא פל עולמים, ווי די חז"ל
 זאגן (בראשית רבה פרשה ב, סימן ד) וחושך זה גלות יון שהחשיכה
 עיניהם של ישראל בגזירותיהן; די רשעים האבן געוואלט
 פינסטער מאכן פאר אידישע קינדער די אמונה מיט זייערע
 ביטערע גזירות וואס זיי האבן גוזר געווען, איבערדעם צינדן
 מיר די לעבט פון חנוכה אויפן גס וואס דער בורא פל
 עולמים האט מיט אונז געטון, דאס מען האט געטראפן א
 פך שמן וואס די יונים האבן נישט אנגעריירט (שבת כא:).

און עס ווערט געברענגט פון צדיקים אז דאס גייט ארויף
 אויפן פינטעלע פון אמונה וואס עס איז דא אין יעדן
 איד, וואס דאס קענען קיין שום אומה ולשון נישט אויסרייסן,
 ווארום יעדע איד איז א חלק אלפי ממעל, און פון דעם
 פינטעלע קען מען אנצינדן ביי זיך די אמונה אין גרויסן,
 ביז מען זאל שפירן דאס געטליכקייט ארום זיך. ווארום
 וויסן זאלסטו אז דער בורא פל עולמים האט באשאפן די
 גאנצע וועלט און ער פירט די גאנצע וועלט בהשגחה פרטית,
 די וועלט איז איינס מיטן בורא פל עולמים, עס איז נישט

שׂוֹיִךְ אַפְצוּרִיִּסְן דִּי וועלֶט פֿון אים, וואַרום דוּמס צוּמֶת חַי
מִדְבַּר אִיז אַ לְבוּשׁ לְגַבִּי אִין סוּף בְּרוּךְ הוּא. און דאָס
דאָרף מַעַן גוט אַרײַנגעמַעַן אִין זײַ, און ווען אַ איד אִיז
שטאַרק אִין דִּי אַמוֹנָה קען אים קײַנער גאַרנישט טון.

אײַבערדעם בעט אײַך דיר זײַער, שטאַרק זײַך אִין אַמוֹנָה,
און בעט יעדן טאָג דעם בורא פֿל עולָמים
זאַלסט זײַן שטאַרק אִין דִּי אַמוֹנָה, אזוי ווי דער הייליגער
רבי רבי אלימלך בעט אִין זײַן תּפִּלָּה, וְתִקְבַּע אַמוֹנַתְךָ
בְּלִבֵּינוּ בְּלִי הַפֶּסֶק, וְתִהְיֶה אַמוֹנַתְךָ קְשׁוּרָה בְּלִבֵּינוּ בְּיַתֵּד
שׁלֹא תִמוּט, וְתַעֲבִיר מַעֲלֵינוּ בְּלִי הַמַּסְכִּים הַמְּבַדִּילִים בֵּינֵינוּ
לְבִינְךָ. אַ איד דאָרף האָבן אַזאַ מִין לוֹשְׁטֶרע אַמוֹנָה אַז
ער זאַל שטענדיג שפּירן דאָס געטליכקײַט פֿון דעם בורא
בְּלִי עולָמים, דעמאלטס וועט זײַן לעבן זײַן אַן אַנדער סאַרט
לעבן, און ער וועט קענען רעדן צו אים אויף פֿראַסט אידיש,
ווי דער הייליגער רבי זאָגט (ליקוטי מוֹתֵרֵין חֵלֶק א, סײַט סב), פֿאַרוואָס
רעדט נישט אַ מַעֲנִישׁ צום בורא פֿל עולָמים? ווייל דִּי
אַמוֹנָה אִיז בײַ אים נישט שטאַרק, וואַרום ווען אַ איד זאַל
שפּירן אַז דער בורא פֿל עולָמים אִיז בײַ אים געבן אים
און אִין אים, און ער הערט צו יעדעס וואָרט וואָס ער
רעדט, דעמאלטס וואָלט ער שטענדיג גערעדט צו אים, נאָר
ווייל דִּי אַמוֹנָה אִיז בײַ אים נישט אזוי שטאַרק, אײַבערדעם
פֿאַרנאָכלעסיגט ער דעם ענגן פֿון תּפִּלָּה, און אויך אִיז ער
שטענדיג צעטראָגן וכו', ער האט נישט קײַן יִשׁוּב הַדַּעַת
וכו', ער אִיז געוועזן אומגעוילדיג וכו'. און דער הייליגער

רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן קנה), אז ווען א איד האט אמונה האט ער געדולד, און קיין שום זאך קען אים נישט אויסרייסן פון אלעם וואס עס גייט אויף אים איבער, נאר ער שטארקט זיך מיט געדולד, און אזוי קומט ער אלעס איבער און ער איז שטענדיג פרייליך, ווארום אמונה און געדולד סבלנות מיט שמחה איז תלוי איינס אין אנדערן. אז וואויל איז דעם וואס ער היט זיך אפ פון רשעים און חבר'ט זיך נישט מיט זיי, וועט ער זיין אפגעהיטן מיט א ריינע אמונה.

איך מוז דיר זאגן, אז דער סמ"ך מ"ם האט זיך געטראפן אן עצה ווי אזוי אריינצוכאפן יונגע בחורים אין די טומאה רחמנא לישזבן, לעצטנס האט זיך געמאכט היימישע זינגערס און שפילערס וואס זיי פאסן צו גוי'אישע ניגונים מיט פסוקים וכו', און מיט זייער זינגען ברענגען זיי אריין א טומאה אין די צוהערערס, ווי די הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן ג) אז מען הערט א ניגון פון א מנגן רשע שאדט דאס זייער פארן מענטש, ובפרט ווען מען געמט הייליגע פסוקים פון תנ"ך און מען בינדט דאס צו מיט גוי'אישע ניגונים דאס איז א גרויסער זינד, ווי די תנ"ל זאגן (סנהדרין כא) הקורא פסוק של שיר השירים ועושה אותו כמין זמר, והקורא פסוק בבית משתאות בלא זמנו מביא רעה לעולם, מפני שהתורה חוגרת שק ועומדת לפני הקדוש ברוך הוא ואומרת לפניו, רבונו של עולם עשאוני בניה ככנור שמנגנין לו לצים; און ליידער דאס טוען די אזוי

גִּעְרוּפֶענע הײמישע זינגערס, זיי פאסן צו הייליגע פֿסוקים פון תנ"ך צו גוישע לידער וכו', און זיי ווארפן זיך מיטן גוף וכו', און טאנצן און שפּרינגען וכו', פונקט ווי די גוים; און ווער עס הערט דאס אויס אדער ער קוקט אויף זיי, מוז לידער אפגעריסן ווערן פון די קרושה.

איבערדעם דארף מען זייער אכטונג געבן נישט אויסצוהערן אזעלכע מנגנים רשעים, און מכל שכן דארף מען אכטונג געבן אויף אויגעזעע קליינע קינדער זיי זאלן נישט אויסהערן ניגונים פון אזעלכע זינגערס ליצנים קלים וריקים ופוחזים וכו', ווארום עס שאדט זייער פאר די נשמה, און מכל שכן ווען די זינגערס זענען אויך שוי שפילערס וכו', וואס איז אן עקל זיי אנצוקוקן ווי זיי ווארפן זיך דעם גוף ביים זינגען פונקט ווי די גוים. אז וואויל איז דעם וואס ער געבט אכטונג נישט האבן קיין שייכות מיט זיי.

נגינה - האט דער הייליגער רבי געזאגט (שיחות תר"ו סימן רעג) - איז א גרויסע זאך, וואס דאס ברענגט צו דעם מענטש צום בורא כל עולמים, איבערדעם איז זייער גוט זיך מחיה צו זיין מיט א ניגון, אפילו ער אליין קען נישט זינגען, ער איז נישט קיין בעל מנגן וכו', זאל ער כאטש זינגען ווי ער קען, ווארום דורך נגינה וועט ער צוגעבינדן ווערן צום בורא כל עולמים. אבער דאס איז אלץ גערעדט ווען ער אליין זינגט אדער ער הערט זינגען אן ערליכער איד.

יַעֲצֵט אִין די הייליגע טעג פון חנוכה דארפסטו זיך זען
זייער צו שטארקן און דאנקען דעם באשעפער אויף
די נסים און וואונדער וואס ער האט מיט דיר געטון, וועסטו
זען אז דו וועסט האבן נאך נסים, ווארום אזוי האט געזאגט
דער הייליגער רבי רבי אלימלך פון ליזענסק זי"ע, ווען א
איד דערמאנט די נסים וואס דער בורא פל עולם האט
מיט אים געטון, איז דאס א סגולה אז דער בורא פל
עולם וועט מיט אים טון נאך נסים, איבערדעם איז א
גרויסע זאך שטענדיג דערציילן די נסים וואס דער בורא
פל עולם האט מיט אים געטון, וועט ער זען נאך נסים.

זע צו לערנען יעדן טאג אסאך פֿרקים משניות, ווארום
דאס איז א גרויסע זאך וואס דאס רייניגט דעם נשמה,
זאלסט אנהייבן פון מסכת ברכות, און זאלסט לערנען בסדרן
א פֿרך נאך א פֿרך, ביז דו וועסט ענדיגן ששה סדרי
משנה זאלסטו אנהייבן נאכאמאל, און אזוי זאלסטו זיך פֿירן
דיין גאנץ לעבן, דעמאלטס וועט דיר קיינער נישט קענען
גארנישט טון, ווארום לימוד משניות, היט אפ דעם מענטש
פון אלעם שלעכטס, קיין שום משחית, קיין שום
נידערטרעכטיגער מענטש וכו', קען אים גארנישט טון,
איבערדעם לערן זייער אסאך משניות, און בפרט וואס די
חז"ל זאגן (ויקרא רבה פרשה ז, סימן ג) אין פל תגליות תללו
מתבנסות אלא בזכות משניות; די גאנצע גאולה איז תלוי
אין לימוד משניות, און א שאד אז מענטשן פארנאכלעסיגן
דאס לימוד משניות, מען מיינט אז דאס איז פאר אן אלטן

איד וכו', אָבער דער אָמֶת'ן אַרײַן איז דאָרף מֶען צוגעוואוינען
קינדער פון די יונגע יאָרן זאל שוין זאָגן אסאך מִשְׁנִיּוֹת
וואס דאס רײַניגט זייער נִשְׁמָה, אויכעט זאַלסטו וויסן אז
מִשְׁנָה באַמֶרעפֿט פונקט ווי פֿרנס"ה אז מֶען לֶערנט אסאך
מִשְׁנִיּוֹת, האט מֶען גרינג פֿרנסה.

איך האף אז דו וועסט מיר פֿאַלגן וועט דיר גוט זיין אויף
די וועלט און אויף יענער וועלט.

איך וואונטש דיר א פֿרייליכן חנוכה

צו

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ויגש כ"ח כסלו ה'תשע"א

שלום ובִּרְכָּה אַל ... גרו יאיר

איך בעט דיר זייער זאַלסט גישט ווייזן פֿאר די קינדער
קײַן שום ווידאַס וכו', אַפֿילו אזוי גערופֿענע פֿשרע
וכו', מֶען טאר גישט צוגעוואוינען קינדער זאַלן קוקן אויף
בְּלִי מִשְׁחִית, אַפֿילו מֶען ווייזט גוטע זאכן, ווארום די חז"ל
זאָגן (שָׁבַת קח:) שְׂפָדֵי אֻמָּנָתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרַע, הַיּוֹם אָמַר לוֹ
עִשָּׂה בֶּדֶךָ וּלְמַחֲרָ אָמַר לוֹ עִשָּׂה בֶּדֶךָ, עַד שֶׁאָמַר לוֹ עֲבוֹד
עֲבוֹדָה זָרָה וְהוֹלֵךְ וְעוֹבֵד; מֶען הייבט אָן צו קוקן גוטע
זאכן, און צוביסלעך קילט דאס אָפּ דאס קינד פון יראת
שָׁמַיִם, בִּזוּ עַר הייבט אָן צו קוקן שְׂמוּצִיגֶע זאכן לֹא עֲלִינוּ,
מֶען טאר גישט צוגעוואוינען קינדער קוקן אויף מִרְפֿענע

בָּלִים, דאס פאר'תמ'ט דעם מוח פון צו קענען נאכדעם
אויפכאפן די תורה הקדושה.

איבערדעם זע נישט צו ווייזן פאר די קינדער קיין שום
מאנוי אפילו א פשרע, און זאלסט נישט ווייזן
קיין שום פלעי (שפיל) אפילו חסידישע אינגעלייט שפילן וכו',
ווארום מען טאר נישט צוגעוואוינען קליינע קינדער מיט אזא
בלי משחית, זיי דארפן וויסן פון קליינזייט אויס, אז די אלע
בלי משחית אויף זיי איז געזאגט געווארן דעם פסוק (ישעיה ל,
בב) "צא תאמר לו", דרשענען די חז"ל אויף דעם (מדרש וזמא
איכה, פרשה א) צואה תאמר לו. גלייב מיר ווען מען לייגט דאס
אריין אין קינדער ווען זיי זענען נאך זייער קליין, אז די בלי
משחית זענען עקלדיג אזוי ווי צואה וכו', וועלן זיי עס קיינמאל
נישט מער אין לעבן אנרירן, וואס דאס זאגט שלמה המלך
(משלי בב, ו) "חנוד לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה"
מען דארף מיט קינדער לערנען און מסביר זיין וועלדיג זייער
עלטער, וועט דאס שוין בלייבן ביי זיי דעם גאנץ לעבן.

עס איז א גרויסער זאך אויסצולערנען קינדער ניגונים פון
אמונה, וואס דאס ווערט אריינגעקריצט אין זייערע
הייליגע הערצעלעך ווען זיי זענען יונג.

איך האף אז דו וועסט מיד פארשטיין, און דו וועסט טון
מיין רצון.

איך וואונטש דיר א פרייליכן חנוכה

צח

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֶר וַיְגֵשׁ כ"ח כִּסְלוֹ ה'תשע"א

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבִירָה הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גִּרּוֹ יֵאִיר

אִידֵּךְ הָאֵב רַעְרֵהאֲלֵטָן דִּיין בְּרִיוּ.

עִם טוֹט מִיר זַייער וויי דִּיךְ צו שְׁרִיבֵן פֿאַרנוואס דו האַלטסט
זיך אין איין באַקלאַנג אויף דִּיין לעבן וכו', אזוי ווי
דער בורא פֿל עולמים גייט מיט דִּיר בְּמִידַת הַדִּין וכו',
בְּשַׁעַת דו בִּיסט גִּישַׁט מֵעַר ווי א שוטה וכו'. פֿאַטראַכט
זיך גוט אויף דִּיין גוף וועסטו זען, געלויבט דער בורא פֿל
עולמים דו האַסט אויגן צו זען, דו האַסט אויערן צו הערן,
דו האַסט א נאז צו אַטעמֵען, האַסט א מויל צו רעדן,
האָסט הענט זיך צו באַוועגן, האַסט פֿיס צו גיין; אַלעס
קלאַפֿט, דו בִּיסט געזונט, דִּיין ווייב איז געזונט, דער בורא
פֿל עולמים האט דִּיך געגעבן א מתנה לעבטִיגע קינדערלעך,
דו האַסט נאך טענות אויפֿן בורא פֿל עולמים? דו בִּיסט
א גרויסער שוטה וכו'.

אִידֵּךְ מוז דִּיר זאגן אז אִידֵּךְ האַב גִּישַׁט קיין אַנדערע נאָמען
דִּיךְ א נאָמען צו געבן נאר שוטה וכו'. ווי קומט דאס
צו דִּיר אז דו זאלסט פֿרעגן קשיות אויפֿן בורא פֿל עולמים?
דער הייליגער רבי האט אונז געזאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב, סימן
נב), יעדער מענטש האט קשיות אויפֿן בורא פֿל עולמים,
אזוי דארף זיין, ווי קען א מענטש מיט זיין קליין מצומצם'דיגע

קעפּל פארשטיין דעם בורא פֿל עולמים? און אזוי האט מען קשיות אויף א צדיק וואס ער איז דבוק אין דעם בורא פֿל עולמים, ווי קען א מענטש מיט א קליין קעפּל וואס איז פול מיט טינות מיט שמוץ פון זיינע חטאות נעורים פארשטיין א צדיק וואס ער איז גרייט יעדע מינוט זיך מוסר נפש זיין פארן בורא פֿל עולמים? האט דער רבי אויסגעלאזט אז וואויל איז דער מענטש וואס ער האט נישט קיין קשיות אויפן בורא פֿל עולמים, און ער האט נישט קיין קשיות אויף אן אמת'ן צדיק.

איבערדעם בעט איד' דאס וואס אסאך שרייען צום בורא פֿל עולמים ער זאל דאס ארויסנעמען פון אלע קשיות, ווארום קשיות, "פארוואס", איז א קליפה. א מענטש דארף וויסן דאס (תהלים קמה) "צדיק הוה"ה בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו", וואס דער בורא פֿל עולמים טוט אזוי דארף עס זיין.

עס ווערט דערציילט, אז א איד איז אמאל געקומען צום הייליגן חפץ חיים ז"ל, און ער האט זייער געוויינט, פארוואס האט ער א ביטער מזל, פארוואס האט ער נישט קיין קינדער, פארוואס האט ער נישט קיין פרנסה, פארוואס איז ער נישט געזונט - ער האט נישט אויפגעהערט פֿרעגן "פארוואס? פארוואס? פארוואס?". דער חפץ חיים ז"ל האט אים אויסגעהערט, ווען ער האט געענדיגט מיט זיינע קשיות, "פארוואס, פארוואס" וכו' וכו', האט ער זיך אנגערופן, דו

ביסט צונגעגליבנט ווי א גאסט וואס קומט אריין שבת אין בית המדרש דעם ערשטן מאל, און ער זעט ווי דער גבאי רופט אויף עליה איינעם וואס ער זיצט אין מעריב זייט, איינער וואס ער זיצט אינמיטן, איינער וואס ער זיצט אין דרום, איינער וואס ער זיצט אין צפון, איינער וואס ער זיצט פארענט. נאכן דאווענען גייט ער צו, און ער פֿרעגט דעם גבאי'ן, זאגט מיר נאר, איך בעט איך, איך פארשטיי נישט פארנוואס האט איר אויסגעקליבן נאר די מענטשן געבן אן עליה, וואס איז אייער חשבון? האט אים דער גבאי געענטפערט, דו ביסט נאר א גאסט, דעם ערשטן מאל ביסטו דא, ווען דו זאלסט זיין דא א חודש, אדער אפאר חדשים, וואלסטו געזען אז אלעס איז רעכט, דעם וואך געב איך דיע מענטשן אן עליה, אן אנדערן וואך געב איך דיע מענטשן, יעדע וואך געב איך אנדערע מענטשן, קומסט איין מאל ווילסטו שוין אלעס וויסן? האט ער אויסגעלאזט - א מענטש קומט אויף דעם וועלט זיבעציג-אכציג יאר, און ער איז הילע קשיות אויפן בורא כל עולמים... ווען ער זאל לעבן טויזענט יאר וואלט ער נישט געהאט קיין שום קשיות. פארנוואס האסטו נישט קיין פרנסה? אפשר אין דעם פריערדיגן גלגול ביסטו געווען א גרויסער עושר, און דו האסט נישט געגעבן קיין צדקה? פארנוואס האסטו נישט קיין קינדער, אדער פארנוואס האסטו נישט קיין נחת פון די קינדער? אפשר אין דעם פריערדיגן גלגול האסטו מצער געווען דיינע עלטערן? ווען דו וואלסט

געלעבט טויזענט יאר וואלט אסאך קשיות פארענטפערט געווארן, נאר ווייל דו לעבסט נאר א קורצע צייט, ווי ווילסטו מען זאל דיר פארענטפערן די אלע קשיות?

דאס איז נישט סתם א מעשה'לע, דאס איז א לימוד אין לעבן; א איד טאר נישט פרעגן "פארוואס", ווארום עס שטייט "למה, יאמרו הגוים", א גוי פרעגט פארוואס, א איד זאגט אזוי דארף דאס זיין, "בכה" (תהלים קמד, טו), "אשרי העם שבכה לו". עס איז דא א דיבור פון רבין וואס ער האט אמאל געזאגט פאר אונזערע לייט, "אשרי העם שבכה לו" - "ווי אזוי? אט אזוי", ער האט געוואלט אריינברענגען אין אונזערע לייט די אמונה פשוטה אין בורא כל עולמים, אז מיר זאלן נישט האבן קיין שום קשיות און קיין שום ספיקות אויפן בורא כל עולמים, עס זאל זיין ביי אונז אלעס רעכט.

איבערדעם בעט איד'דיק, הער אויף מיט דיינע קשיות וואס דאס קומט געבענד פון דיינע חטאים, ווארום ווער ס'זינדיגט - בפרט מיט חטאות געוירים וכו', דער איז הוילע קשיות, ער איז ארוינגענומען מיט קליפות וואס זיי טוען אים פינסטער מאכן די אויגן, ביז ער זעט נישט דאס לעכטיגקייט פון בורא כל עולמים. דאס איז געווען די קליפה פון די יונים, ווי די חז"ל זאגן (ילקוט בראשית, רמז ט) וחשך זה יון שהחשיכה עיניהן של ישראל בגזרותיה; די יונים האבן פינסטער געמאכט די אידישע קינדער'ס

אויגן מען זאל נישט שפירן דעם בורא פֿל עולמים, דערפאר צינדן מיר אן די לעכטעלעך חנוכה, אויפן זכר פון די מנוחה וואס האט געלויבטן אין בית המקדש, מען האט געקענט שפירן די שכינה אז דער בורא פֿל עולמים איז דא, ווי די חז"ל זאגן (שבת כב:) עדות היא לבאי עולם שהשכינה שורה בישראל; ווארום דער גר מערבית האט געברענגט פיר און צוואנציג שעה, פון איר האט מען אנגעצינדן שטענדיג, דער לעכט פונעם בורא פֿל עולמים לייכט שטענדיג נאר צו דעם וואס ער איז מוכן דאס צו מקבל זיין.

איבערדעם פֿעט איך דיר, הער אויף מיט דיינע קשיות, הייב אן צו דאנקען און לויבן דעם בורא פֿל עולמים אויף די חסדים ורחמים גמורים וואס ער טוט מיט דיר, וואס פֿרוך השם דו ביסט געזונט האסט גאנצע איברים, ביסטו נישט קיין קריפל חס ושלום, נישט דו און נישט דיינע קינדער, דאנק דעם באשעפער וועסטו זען וועסט האבן גרויסע ישועות, דערפאר זאגט דער הייליגער רבי (ליקוטי מוהר"ן חלק ב, סימן ב), אז ימי חנוכה הם ימי הודאה, די טעג פון חנוכה זענען טעג פון דאנקען און לויבן דעם בורא פֿל עולמים; מיט דעם צוברעכט מען אלע קשיות, קשיות קומט פון די יונים, "פארנוואס" איז א ביטערע קליפה.

דער בורא פֿל עולמים זאל דיר העלפן זאלסט האבן שכל, זאלסט ארויסגיין פון די קליינעם מצומצם'דיגן מח,

זאלסט שפירן דעם בורא כל עולמים, וועט דיר גוט זיין
אויף דער וועלט און אויף יענע וועלט.

זאלסט האבן א לעכטיגן חנוכה

צט

בעזרת השם יתברך יום ראשון לסדר ויגש כ"ח כסלו ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרז יאיר

איך האב דערהאלטן דיין בריוו.

זאלסט וויסן אז חנוכה איז מסוגל צו האבן קינדער,
איבערדעם זאלסטו זען בעת די לעכטעלעך ברענגען
זאלסטו זיך אנועקזעצן און זיך אויסגיטן דאס הארץ צום
בורא כל עולמים און בעטן אויף קינדער די ייקא, די חו"ל
זאגן (שבת כג:), הרגיל בנך הויין ליה בנים תלמידי חכמים;
אז איינער איז רגיל אין לעכט וועט ער האבן קינדער
תלמידי חכמים, און אזוי ווי דער גאנצער גס פון חנוכה
איז געווען פון לעכט וואס די יונגים האבן נישט מטמא
געווען, אזוי זאלט עטין אים ירצה השם נפקד ווערן מיט
זרע של קיימא, נאר נישט צובראכן ווערן, און נאר נישט
אריינפאלן אין יאוש, ווארום וואס תפלה טוט אויף קען
קיין שום זאך אין דער וועלט נישט אויפטון, איבערדעם
שטארקט זיך זייער יעצט יעדע נאכט פון חנוכה בעטן ביי

די לעכטעלעך אז איר זאלט האבן לעכטיגע קינדער, וועט דער בורא פל עולםים צוהערן ענקער תפלה.

אודות וואס איר האט חתונה געהאט און איר האט גארנישט זכו, עם ווערט געברענגט אין ספר "תפארת שלמה" (חנוכה) אויפן פסוק (בראשית לו, כח), "וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור", וי"משכו" איז די ראשי תיבות מ'טה שולחן ב'סא ו'מנורה, יוסף הצדיק ער איז דער השפעה פון כלל ישראל, אז מען ווערט מקורב צו א צדיק דעמאלטס איז מען זוכה אז דער בורא פל עולםים געבט שפע, און עטץ וועטס האבן א דירה און קענען דארטן אריינלייגן מטה שולחן בסא ומנורה, דער הייליגער רבי זאגט (ספר המדות אות צדיק, סימן לג), בזכות הצדיק תלמידיו מתפרנסים; איבערדעם זעט זייט מקורב צום אמת'ן צדיק, און בזכות אים וועט עטץ האבן א שיינע דירה און מעבל אריינלייגן אין די דירה מטה שולחן בסא ומנורה, נאר זעט אז עם זאל זיין צווישן ענק שלום און ליבשאפט, וואס דעמאלטס וועט די שכינה רוען ביי ענק, ווי די חז"ל זאגן (סוטה יז.) איש ואשה זכו שכינה ביניהם; און וואו די שכינה איז, דארטן איז די ברכה מצויה, איבערדעם זעט אז עם זאל זיין שלום צווישן ענק, און דער בורא פל עולםים וועט ענק בודאי נישט פארלאזן.

איר זאלט האבן א לעכטיגן חנוכה

סוד ה' לִירְאוֹ וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱמָה לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד
לְכָל־לֵוִית הַחֲטָאִים
וְהוּא פָּגֶם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לִיעֲלֹן

וּמִסְגָּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וּלְהַעֲלִיחָה
בְּכָל הָעֲנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת
אֲשֶׁר־י מִי שְׂיֵאמְרֵם בְּכָל יוֹם

יִסְדּוּ, תִּקְנֵנוּ, גָּלְהוּ, וְצִוְהָ לְפִרְסָמוֹ לְכָל יִשְׂרָאֵל
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא אֲוִר הַגָּנוּז וְהַצֶּפּוֹן
בוֹצֵינָא קַדִּישָׁא עֲלֵאָה, אֲדוּנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב זְכוּתוֹ תִּגְן עָלֵינוּ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב
יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ תּוֹכַב"א

תקון הכללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

חַרִינִי מִקֶּשֶׁר עֲצָמִי בְּאֻמִּירַת הָעֲשָׂרָה מְזֻמֹּרִים אֵלֶּי לְכָל הַצַּדִּיקִים
הָאֲמִתִּיִּם שֶׁבְּדוֹרֵנוּ, וּלְכָל הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּם שׁוֹכְנֵי עֶפְרָה,
קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, וּבִפְרָט לְרַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ צַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם
נֶחֱל נוֹבֵעַ מְקוֹר חַכְמָה, רַבֵּנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּינְאָ, זְכוּתוֹ יִגֵּן עָלֵינוּ,
שְׁגֹלָה תִּקּוֹן זֶה.

לְבוּ נִרְנְנָה לַיהוָה נְרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ: נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ בַּתּוֹדָה בְּמִירוֹת
נְרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

חַרִינִי מְזֻמֵּן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת בּוֹרְאֵי לֵשֶׁם יְחִוֵּד
קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵיתָה בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ עָלֵינִי הֵהוּא טָמִיר
וְנִשְׁעֵלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טז.

מִבְּתָם לְדוֹד שְׁמֵרְנִי אֵל בִּי־חֲסִיתִי בָּךְ: אֲמַרְתָּ לַיהוָה אֲדֹנָי
אַתָּה, טוֹבָתִי בְּלִעְלִיךָ: לְקְדוּשִׁים אֲשֶׁר־בְּאֶרֶץ הַמָּה,
וְאֲדִירִי בְּלִחְפָצֵי־בָם: יִרְבוּ עֲצֻבוֹתָם אַחֵר מִהֵרָו, בְּל־אֶסִּיךְ
נִסְבִּיהֶם מִדָּם, וּבְל־אֲשָׂא אֶת־שְׁמוֹתָם עַל־שִׁפְתִּי: יְהוָה מִנֵּת
חֶלְקִי וְכוֹסִי, אַתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי: חֲבָלִים נִפְלְוִלִי בְּנִעִימִים,
אֶפְנֵחֶלֶת שְׁפָרָה עָלַי: אֶבְרַךְ אֶת־יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי, אֵף לִילּוֹת
יִסְרוּנִי כְּלִיּוֹתַי: שׁוֹיֹתִי יְהוָה לְנִגְדֵי תְמִיד, כִּי מִיָּמִינִי בְּל־אֶמוּט:
לְכֵן שִׂמַּח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי, אֶפְבְּשָׁרִי יִשְׁכֵּן לְבָטַח: כִּי לֹא־תַעֲזוֹב

תקון הכללי

נפשי לשאול, לא־תתן חסידך לראות שחת: תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את־פניך נעמות בימִינך נצח:

לב.

לְדוֹד מְשָׁכִיל, אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע בְּסוֹי חֲטָאָה: אֲשֶׁר־אָדָם,
לֹא יִחְשַׁב יִהְיֶה לוֹ עוֹן, וְאִין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: כִּי הִחַרְשֵׁתִי
בְּלוֹ עֲצָמִי, בְּשֹׁאֲגָתִי בְּלִי־חַיִּים: כִּי יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבֵּד עָלַי
יָדָה, נִהַפֵּךְ לִשְׂדֵי בְּתֹרְבִנִי קוֹץ סָלָה: חֲטָאתִי אוֹדִיעָה, וְעוֹנִי
לֹא־כִסִּיתִי, אִמְרָתִי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִי־הָיָה, וְאַתָּה נִשְׁאֵת
עוֹן חֲטָאתִי סָלָה: עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל בְּלִי־חֶסֶד אֱלֹיךָ לָעַת מְצֵא,
רַק לִשְׁטָף מִים רַבִּים אֵלָיו לֹא יִגִּיעוּ: אַתָּה סֹתֵר לִי* מִצָּר
תִּצְרֵנִי רְנִי פֶלֶט תִּסּוּבְּבִנִי סָלָה: אֲשֶׁכִּילֶךָ וְאוֹרֶךְ בְּדָרְךָ זוֹ
תִּלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינִי: אַל תִּהְיוּ בְּסוֹם בְּפָרָד אִין הָבִין
בְּמִתְגַּוֶּרֶסֶן עֲדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב אֱלֹיךָ: רַבִּים מְכֹאֹבִים
לְרָשָׁע, וְהַבּוֹשֵׁת בִּיהוָה חֶסֶד יִסּוּבְּבֵנוּ: שִׁמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ בְּלִי־יִשְׂרָאֵלִב:

מא.

לְמַנְצָח מְזִמּוֹר לְדוֹד: אֲשֶׁרִי מְשָׁכִיל אֶל־דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמָּטְהוּ
יִהְיֶה: יִהְיֶה יִשְׁמְרֵהוּ וְיַחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ, וְאַל תִּתְּנֵהוּ
בְּנַפֶּשׁ אֹיְבָיו: יִהְיֶה יִסְעֲדֵנוּ עַל עָרֵשׁ דָּוִי. כָּל מְשֻׁבָּבוֹ הַפְּכֵת
בְּחֵלָיו: אֲנִי־אִמְרָתִי יִהְיֶה חֲנֻנִי, רְפָאָה נַפְשִׁי כִּי חֲטָאתִי לָךְ:
אֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת וְאָבֵד שְׁמוֹ: וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת,

אחר 'אתה סתר לי' - צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' רי"ג)

תקון הקללי

שׁוּא יִדְבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ-אֶנּוֹן לוֹ, יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֵּר: יַחַד עָלַי
יִתְלַחֲשׁוּ כָּל-שָׂנְאֵי, עָלַי יִחַשְׁבוּ רָעָה לִּי: דְּבַר-בְּלִיעַל יֵצוּק
בוֹ, וְאִשָּׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לָקוּם: גַּם-אִישׁ שְׁלֹמִי אִשָּׁר-בְּמַחְתִּי
בוֹ, אוֹכֵל לֶחֶמִי, הִגְדִּיל עָלַי עֶקֶב: וְאַתָּה יְהוָה חֲנֻנִי וְהַקִּימֵנִי,
וְאַשְׁמָמָה לָּהֶם: בְּזֹאת יִדְעָתִי כִּי-חָפְצָתָ בִּי, כִּי לֹא-יָרִיעַ אֹיְבִי
עָלַי: וְאַנִּי, בְּתַמִּי, תִּמְכַּתָּ בִּי, וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם: בָּרוּךְ
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

מב.

לְמַנְצַח מִשְׁכִּיל לְבָנֵי קִרְחָ: כְּאִיל תִּעְרַג עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם, בֵּן
נִפְשֵׁי תִעְרַג אֱלֹהֶיךָ אֱלֹהִים: צִמָּאָה נִפְשֵׁי לֵאלֹהִים
לֹאֵל חַי, מָתִי אָבוֹא וְאַרְאֶה פָנַי אֱלֹהִים: הִיָּתָה לִּי דְמַעְתִּי
לֶחֶם יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאֹמֶר אֱלֹהִים כָּל הַיּוֹם, אֵינִי אֱלֹהֶיךָ: אֶלֶּה
אֲזַכְּרָה וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי נִפְשִׁי, כִּי אֶעֱבֹר בַּסֶּף, אֲדִידִם עַד-בֵּית
אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה, הַמּוֹן חוֹנֵג: מִהַתְּשִׁתּוּחִי נִפְשֵׁי
וּתְהַמִּי עָלַי הוֹחֲלִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד אוֹדְנִי יִשׁוּעוֹת פָּנָיו:
אֱלֹהֵי, עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתּוּחַ עַל-בֵּן אֲזַכְּרָה מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן,
וְחַרְמוֹנִים, מִהַר מִצְעֹר: תְּהוֹם-אֱלִיתָהוּם קוֹרָא לְקוֹל צְנוּרִיהַ,
כָּל מִשְׁבְּרֶיהָ וְנִגְלֶיהָ עָלַי עָבְרוּ: יוֹמָם יֵצוּהָ יְהוָה חֲסִדֹּו וּבְדִילָהּ
שִׁירָה עָמִי, תִּפְלָה לֹאֵל חַי: אוֹמְרָה לֹאֵל סִלְעִי לְמָה
שָׁכַחְתִּנִּי, לְמָה-קִדְּרָ אֵלֶיךָ, בְּלַחֵץ אוֹיֵב: בָּרַצַח בְּעַצְמוֹתַי
חֲרַפּוֹנִי צוֹרְרִי, בְּאֹמֶרֶם אֱלֹהִים כָּל הַיּוֹם אֵינִי אֱלֹהֶיךָ: מִהַ
תִּשְׁתּוּחִי נִפְשֵׁי וּמִהַ-תְּהַמִּי עָלַי הוֹחֲלִי לֵאלֹהִים כִּי-עוֹד
אוֹדְנִי, יִשׁוּעַת פָּנַי וְאֱלֹהֵי:

תקון הקללי

גמ.

לְמַנְצַח אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם, בְּשִׁלַּח שְׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ
אֶת־הַבֵּית לַהֲמִיתוֹ: הֲצִילָנִי מֵאֹיְבֵי אֱלֹהֵי, מִמִּתְקוֹמָמִי
תִּשְׁגָּבֵנִי: הֲצִילָנִי מִפַּעְלֵי אֹנָן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: כִּי הִנֵּה
אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֲזִים, לֹא־פָשַׁעִי וְלֹא־חָטָאתִי יְהוָה:
בְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיְפֹנְנֵנוּ, עוֹרָה לְקַרְאֲתִי וּרְאָה: וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים
צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיצָה לְפָקֶד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחֲנוּן כָּל־בְּגָדֵי
אֹנָן סָלָה: יֵשׁוּבוּ לְעָרֵב יִהְיוּ בְּכָלֵב, וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: הִנֵּה יִבְעוֹן
בְּפִיהֶם, תַּרְבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, בִּי־מִי שִׁמְעֵ: וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: עֲזוּ, אֱלֹהֵי אֲשֻׁמְרָה, כִּי אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי:
אֱלֹהֵי חֲסָדִי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשֶׁרְרִי: אֶל־תַּהַרְגֵם פְּנִי־יִשְׁכַּחוּ
עִמִּי, הִנֵּיעֵמוּ בְּחִילָךְ וְהוֹרִידֵמוּ, מִגִּגְנוֹ אֲדָנִי: חָטָאת־פִּימוֹ דְּבַר־
שִׁפְתֵימוֹ וַיִּקְבְּדוּ בְּגֵאוֹנָם, וּמֵאֲלָה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: כִּלְהַ בַּחֲמָה,
כִּלְהַ וַאֲיַנְמוּ וַיִּדְעוּ בִּי־אֱלֹהִים מִשַּׁל בְּיַעֲקֹב, לְאַפְסֵי הָאָרֶץ
סָלָה: וַיִּשְׁבוּ לְעָרֵב יִהְיוּ בְּכָלֵב, וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: הִמָּה יִנִּיעוֹן
לְאָכַל, אִם־לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ: וְאַנִּי אֲשִׁיר עֲזָךְ, וְאַרְנֵן לְבַקֵּר
חֲסִדָּךְ, בִּי־הֵייתָ מִשְׁגָּב לִי, וּמָנוֹס, בְּיוֹם צָר־לִי: עֲזִי אֱלֹהֵי
אֲזַמְרָה, בִּי־אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי אֱלֹהֵי חֲסָדִי:

עז.

לְמַנְצַח עַל־יְדוּתוֹן לְאַסָּף מִזְמוֹר: קוֹלִי* אֶל־אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה,
קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי: בְּיוֹם צָרָתִי אֲדָנִי דִּרְשָׁתִּי,

באמרוך 'אל אלהים' תכוון המילוי כזה: אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תקון הכללי

יְדֵי לַיְלָה נִגְרָה וְלֹא תַפּוּג מֵאַנְהָה הַנַּחֵם נַפְשִׁי: אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
וְאֶהְמִיָּה, אֲשִׁיחָה, וְתַתְּעַטֵּף רוּחִי סֵלָה: אַחֲזֹת שְׁמֹרוֹת עֵינַי,
נַפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: חֲשַׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים:
אֲזַכְּרָה נִגְיַנְתִּי בַּיְלָה, עַם־לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׁ רוּחִי:
הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנִי וְלֹא־יִסִּיף לְרָצוֹת עוֹד: הָאֶפֶס לְנֶצַח
חֲסִדּוֹ, גָּמַר אֲמַר לְדֹר וָדֹר: הַשְׁכַּח חַנּוּת אֵל, אִם־קִפֵּץ בָּאֵף
רַחֲמָיו סֵלָה: וְאֲמַר חַלּוֹתִי הִיא, שָׁנוֹת יָמַי עָלְיוֹן: אֲזַכּוֹר
מַעֲלָלֵי יְהוָה, כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פִּלְאָה: וְהִגִּיתִי בְּכָל־פְּעֻלָּה
וּבַעֲלִילוֹתַי: אֲשִׁיחָה: אֱלֹהִים בִּקְדָּשׁ דְּרָכָה, מִ־אֵל גָּדוֹל
בְּאֱלֹהִים: אֶתָּה הָאֵל עָשָׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים עֲזָה: גָּאֻלְתָּ
בְּזֹרַע עַמָּךְ, בְּנֵי יַעֲקֹב וַיֹּסֶף סֵלָה: רְאוּךָ מֵיִם אֱלֹהִים, רְאוּךָ
מֵיִם יַחִילוּ אֵף יִרְגְּזוּ תַהֲמוֹת: וְרָמוּ מֵיִם עֲבוֹת קוֹל נִתְּנוּ
שִׁחָקִים, אֶף־חֲצִצִּיף יִתְהַלְכוּ: קוֹל רַעְמָךְ בַּגִּלְגָּל, הֵאִירוּ בְּרָקִים
תַּבֵּל, רָגְזָה וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ: בָּיִם דְּרָכָה וּשְׁבִילָה בְּמִים רַבִּים,
וַעֲקֹבוֹתֶיהָ לֹא נִודְעוּ: נְחִיתָ כִּצְאוֹן עַמָּךְ, בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ.

תַּפְלָחָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנִי מֵעוֹן אֶתָּה הָיִיתָ קָנוּ
בְּדֹר וָדֹר: בְּטָרִם הָרִים יִקְדּוּ וַתַּחֲזִלֵּל אֶרֶץ וַתַּבֵּל,
וּמַעוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה אֵל: תֵּשֵׁב אָנוּשׁ עַד־דָּבָא, וַתֹּאמֶר
שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם: כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר,
וְאֲשַׁמּוּרָה בַּיְלָה: וְרַמְתֶּם, שָׁנָה יְהִיו, בִּבְקָר כְּחֲצִיר יַחֲלֹף:
בִּבְקָר יִצִּיץ וַחֲלֹף, לָעֶרֶב יִמּוּלֵל וַיִּבֶשׁ: כִּי כָלֵינוּ בְּאֶפְךָ,
וּבְחִמְתָּךְ נִבְהַלְנוּ: שֵׁת עֲזַנְתִּינוּ לְנִגְדָה עֲלַמְנוּ לְמֵאֹר פְּנִיךָ:

תקון הכללי

כי כל־ימינו פָּנוּ בְּעִבְרֹתֶךָ בְּיָמֵינוּ כְּמוֹ־הֵנָּה: יְמֵי שְׁנוֹתֵנוּ
בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוּרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרַחֲבָם עֲמָל
וְאֹנָן, כִּי גַז חִישׁ וְנִעְפָּה: מִי יוֹדֵעַ עַז אַפָּה, וּכִירְאָתֶךָ עִבְרֹתֶךָ:
לְמִנּוֹת יָמֵינוּ בֶּן הַיּוֹדֵעַ, וְנִבְיֵא לִבָּב חֲכָמָה: שׁוֹבָה יְהוָה
עֲדִמָּתִי וְהִנָּחֵם עַל עִבְדֶּיךָ: שִׁבְעֵנוּ בִּבְקָר חֲסִידֶךָ, וְנִרְנָנָה
וְנִשְׁמָחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: שִׁמְחָנוּ כִּימוֹת עֲנִיתֵנוּ, שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה:
יִרְאֶה אֶל־עִבְדֶּיךָ פֶּעֶלֶךָ וְהִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם: וַיְהִי נָעַם אֲדָנִי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָהּ:

קה.

חֲזַדְדִּי לַיהוָה קִרְאוּ בְּשִׁמּוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ
זִמְרוֹלוּ שִׁיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ
יִשְׁמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְהוָה: דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעֹז בִּקְשׁוּ פָנָיו תִּמְדִּד:
זָכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפִּתְיוֹ וּמִשְׁפָּטֵי־פִיו: זָרַע אֲבָרָהֶם
עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו: הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ
מִשְׁפָּטָיו: זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צִוָּה לְאַלְפֵי דוֹר: אֲשֶׁר
בָּרַת אֶת אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לַיִשְׁחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לַיַּעֲקֹב לְחֹק
לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל
נַחֲלָתְכֶם: בְּהִיוֹתֶם מִתִּי מִסְפָּר כְּמַעֲט וְגָרִים בָּהֶם: וַיִּתְּנֵהֶם
כְּגֹזֵל אֶל גֹּזֵי מִמְּלָכָה אֲלֵעִם אַחֵר: לֹא הֵנִיחַ אָדָם לַעֲשֹׁקָם
וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחִי וְלִנְבִיאִי אֵל תִּרְעוּ:
וַיִּקְרָא רָעַב עַל־הָאָרֶץ כָּל מִטְהַלֵּחַם שָׁבַר: שָׁלַח לַפְּנִיָּהֶם
אִישׁ לַעֲבֹד נִמְכָּר יוֹסֵף: עָנוּ בַּכָּבֶל רָגְלוֹ בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ:
עַד עַתָּה בָּא דָּבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צִרְפָּתָהּ: שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ

תקון הכללי

מִשַּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: שָׁמוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ וּמִשַּׁל בְּכָל־קִנְיָנוֹ:
לְאַסֹּר שָׁרָיו בְּנַפְשׁוֹ וּזְקָנָיו יַחֲכֶם: וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצָּרִים וַיַּעֲקֹב
גַּר בְּאֶרֶץ־חָם: וַיִּפֹּר אֶת־עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמְהוּ מִצָּרָיו: הִפְךָ
לָבָם לְשָׂנֵא עַמּוֹ לְהִתְנַבֵּל בַּעֲבָדָיו: שָׁלַח מֶשֶׁה עֲבָדָיו אֶתְרוֹן
אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ: שָׁמוּ־בָם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו, וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם:
שָׁלַח חֲשֵׁד וַיַּחֲשִׁיד וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ: הִפְךָ אֶת מִימֵיהֶם
לָדָם וַיָּמָת אֶת דִּגְתָּם: שָׂרֵץ אֲרָצָם צִפְרֻדִּים בְּחֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם:
אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב בָּנִים בְּכָל גְּבוּלָם: נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בָּרֶד, אִשׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: וַיָּךְ גִּפְנָם וּתְאֵנָתָם, וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם: אָמַר
וַיָּבֹא אֲרָבָה, וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסָּפֶר: וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם,
וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם: וַיָּךְ כָּל בָּכוֹר בְּאֲרָצָם, רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם:
וַיּוֹצִיֵאם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בַּשִּׁבְטִיו כּוֹשֵׁל: שָׁמַח מִצָּרִים
בַּצֵּאתָם, כִּי־נָפַל פְּחָדָם עֲלֵיהֶם: פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְפָּה, וְאִשׁ לְהֹאִיר
לְיָלָה: שָׁאֵל וַיָּבֹא שָׁלְיוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁפִּיעַם: פָּתַח צוּר
וַיּוֹבִיבוּ מַיִם, הִלְכּוּ בַּצִּיּוֹת נִהָר: כִּי זָכַר אֶת־דְּבַר קֹדֶשׁוֹ,
אֶת־אַבְרָהָם עֲבָדוֹ: וַיּוֹצִיא עַמּוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בָּרָנָה אֶת בְּחִירָיו:
וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ, תִּלְלוּהָ:

קלו.

עַל נִהְרוֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁבְּנוּ, גַּם־בְּכִינוּ בְּזִכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן: עַל
עָרִבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ בְּנִרוֹתֵינוּ: כִּי שָׁם שָׁאֲלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ
דְּבַר־יִשִּׁיר, וְתוֹלְלֵינוּ שִׁמְחָה, שִׁירוּ לָנוּ מִיִּשִּׁיר צִיּוֹן: אֵיךְ נָשִׁיר
אֶת־יִשִּׁיר יְהוָה, עַל אֲדָמַת נָכַר: אִם־אֶשְׁכַּחְךָ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח

תקון הקללי

ימיני: תדבק לשוני לחכי, אם לא אזכרכי, אם־לא אעלה
את ירושלים על ראש שמחתי: זכר יהוה לבני אדום את
יום ירושלים, האמרים ערו ערו עד היסוד בה: בת־בבל
השדודה, אשרי שישלם־לך את־גמולך שגמלת לנו: אשרי,
שיאחז ונפץ את־עלליך אל הסלע:

קנ.

הללויה, הלל־אל בקדשו, הללוהו ברקיע עזו: הללוהו
בגבורתיו, הללוהו ברב גדלו: הללוהו בתקע שופר
הללוהו בגבול ובנור: הללוהו בתוף ומחול, הללוהו במנים
ועגב: הללוהו בצלצלי־שמע, הללוהו בצלצלי תרועה: כל
הנשמה תהלל יה, הללויה:

אחר שסיים תהלים, יאמר שלשה פסוקים אלו:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב
ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיהוה מעוז בעת צרה:
ויעזרם יהוה ויפלטם, יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

